

Protokoll

Aklnr
AM-12906-25Signerat av
Mats OlssonSignerat datum
2025-09-30 07:24Datum: 2025-10-22
AKTBIL: 52

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Handläggare (Protokollförare)

Mats Olsson

Bitr. handläggare

Ebba Hammargren

Undersökningsledare

Sofie Derke

Polisens diarienummer

5000-K75859-25

Arkiv/Åkl. ex

Personer i ärendet

Målsägande		Företrädare
Barkman, Charles Fredrik Ferdinand		
Bergman, Victor		Möller, Sofia, förordnad 2025-01-28
De Geer, Jacques		
Merner, Gustaf		Halén Lindberg, David, förordnad 2025-01-27
Prager, Tom		Möller, Sofia, förordnad 2025-01-28
Von Essen, Thure		Horvath, Andreas, förordnad 2025-02-11
Förtursmål	Beslag	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen
Målsägande/misstänkt under 18 år	Finns	Nej
Ersättningsyrkanden		Tolk krävs
Misstänkt (Efternamn och förnamn)		Personnummer
Asker, Christoffer Claes Fredrik		20070608-7277
Brott		Förhandsgodkännande enligt RB 48:10
Grovt hemfridsbrott, Misshandel		Nej
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a		Yttrande senast (rådrum)
2025-05-12, skriftlig underrättelse genom lösbrev		Resultat av slutunderrättelse
		Ingen erinran
Försvare		
Arvenberg, Jesper, förordnad 2025-02-14		
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning		Yttrande senast (rådrum)
2025-05-12, skriftlig underrättelse		Resultat av slutunderrättelse
		Ingen erinran
Misstänkt (Efternamn och förnamn)		Personnummer
Del Corral, Alfonso Ulf Leopold		20080814-4018
Brott		Förhandsgodkännande enligt RB 48:10
Grovt hemfridsbrott, Misshandel		Nej
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a 2025-05-12, skriftlig underrättelse genom lösbrev	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Ingen erinran

Försvare Mattsson Dismats, Olov, förordnad 2025-01-30	
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning 2025-05-12, skriftlig underrättelse	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Ingen erinran

Misstänkt (Efternamn och förnamn) Hagen, Hans Erik Arvid Mattias		Personnummer 20070329-1310
Brott Grovt hemfridsbrott, Misshandel		Förhandsgodkännande enligt RB 48:10 Nej
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a 2025-05-14, skriftlig underrättelse genom lösbrev	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Erinran

Försvare Lindblom, Hanna, förordnad 2025-01-30	
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning 2025-05-12, skriftlig underrättelse	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Erinran

Misstänkt (Efternamn och förnamn) Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Personnummer 20070329-8430
Brott Grovt hemfridsbrott, Misshandel, Olaga integritetsintrång		Förhandsgodkännande enligt RB 48:10 Nej
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a 2025-05-12, skriftlig underrättelse genom lösbrev	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Erinran

Försvare Sandin, Björn, förordnad 2025-01-30	
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning 2025-05-12, skriftlig underrättelse	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Erinran

Misstänkt (Efternamn och förnamn) Merner, Max Wilhelm Osvald		Personnummer 20071003-9454
Brott Grovt hemfridsbrott, Misshandel		Förhandsgodkännande enligt RB 48:10 Nej
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).		

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a 2025-05-14, skriftlig underrättelse genom lösbrev	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Ingen erinran
Försvare Martinson, Thomas, förordnad 2025-02-18	
Underrättad om slutförd förundersökning / utredning 2025-05-12, skriftlig underrättelse	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse Ingen erinran

Brott i ärendet

Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-26 - 2024-09-15
Aktör De Geer, Jean Jacques Willem Von Essen, Carl Thure Tawast		Roll Målsägande Målsägande
Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Asker, Christoffer Claes Fredrik Barkman, Charles Fredrik Ferdinand Bergman, Victor Carl Wilhelm Del Corral, Alfonso Ulf Leopold Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Merner, Max Wilhelm Osvald Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Misstänkt Målsägande Målsägande Misstänkt Misstänkt Misstänkt Misstänkt
Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-26 - 2024-09-15
Aktör Merner, Gustaf Bo Peder Runemar Prager, Tom Niklas Sebastian Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Målsägande Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Asker, Christoffer Claes Fredrik Del Corral, Alfonso Ulf Leopold Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Merner, Gustaf Bo Peder Runemar Merner, Max Wilhelm Osvald Prager, Tom Niklas Sebastian Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Misstänkt Misstänkt Misstänkt Målsägande Misstänkt Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Asker, Christoffer Claes Fredrik Bergman, Victor Carl Wilhelm Del Corral, Alfonso Ulf Leopold Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Merner, Max Wilhelm Osvald		Roll Misstänkt Målsägande Misstänkt Misstänkt Misstänkt

Aktör Nordh, Kenth Lars Tesdorpf, Johan Carl Fredrik Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Vittne Vittne Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad 2025-01-19 :	Händelse inträffad mellan - - - - -
Aktör Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Prager, Tom Niklas Sebastian		Roll Misstänkt Målsägande
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad 2025-01-18 :	Händelse inträffad mellan - - - - -
Aktör Bergman, Victor Carl Wilhelm Merner, Max Wilhelm Osvald		Roll Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-26 - 2024-09-15
Aktör De Geer, Jean Jacques Willem		Roll Målsägande
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-26 - 2024-09-15
Aktör Von Essen, Carl Thure Tawast		Roll Målsägande
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Asker, Christoffer Claes Fredrik Del Corral, Alfonso Ulf Leopold Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Merner, Max Wilhelm Osvald Nordh, Kenth Lars Prager, Tom Niklas Sebastian Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Misstänkt Misstänkt Misstänkt Misstänkt Vittne Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad 2025-01-19 :	Händelse inträffad mellan - - - - -
Aktör Bergman, Victor Carl Wilhelm Merner, Max Wilhelm Osvald		Roll Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Merner, Max Wilhelm Osvald Von Essen, Carl Thure Tawast		Roll Misstänkt Målsägande
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-26 - 2024-09-15
Aktör Prager, Tom Niklas Sebastian Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Målsägande Misstänkt
Brottsbeskrivning Misshandel		

Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Merner, Gustaf Bo Peder Runemar Nordh, Kenth Lars		Roll Målsägande Vittne
Brottsbeskrivning Misshandel		
Brottsplatsadress Lundsbergs skola, Storfors	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2025-01-19 - 2025-01-19
Aktör Asker, Christoffer Claes Fredrik Barkman, Charles Fredrik Ferdinand Del Corral, Alfonso Ulf Leopold Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Merner, Max Wilhelm Osvald Nordh, Kenth Lars Tesdorpf, Johan Carl Fredrik Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Misstänkt Målsägande Misstänkt Misstänkt Misstänkt Vittne Vittne Misstänkt
Brottsbeskrivning Olaga integritetsintrång		
Brottsplatsadress	Händelse inträffad - - :	Händelse inträffad mellan 2024-08-28 - 2025-01-19
Aktör Prager, Tom Niklas Sebastian Von Platen, Ludvig Baltzar Philip		Roll Målsägande Misstänkt

Notering

Innehållsförteckning

Diariernr	Uppgiftstyp	Sida
	Anmälan	
5000-K75859-25	Anmälan	10
	<i>Bilaga: Ursprunglig anmälan</i>	
	PM	
	Tjänsteanteckning Information i samband med anmälningsupptagning.....	13
	PM	14
	Tjänsteanteckning	16
	PM	17
	Rapport från skolan	
	Rapport från skolan.....	18
	Boendekontrakt Lundsberg	
	Boendekontrakt.....	23
	Foton	
	Fotografi(er) Foto på skada.....	29
	Fotografi(er) Victors ansikte.....	31
	Fotografi(er) Elevkorridor och Victors och Charlies rum.....	40
	<i>Bilaga: Elevhemmet Björke</i>	
	Fotografi(er) Toms och Gustafs rum.....	51
	Fotografi(er) Charlies armbåge.....	63
	Fotografi(er) Fotografier från mobilfilm.....	66
	<i>Bilaga: Bild/Foto</i>	
	Journalanteckningar	
	Journalanteckning Tom Prager fup.....	93
	<i>Bilaga: Fotografier av Tom Pragers rygg</i>	
	Journalanteckning Victor fup.....	98
	Rättsintyg	
	Analyssvar: Rättsintyg.....	103
	Analyssvar: Rättsintyg.....	108
	Protokoll mobiltelefonextraktion	
	Sakkunnigutlåtande BG12420-1 - Extraktion.....	112
	Sakkunnigutlåtande BG12421-1 - Extraktion.....	114
	Sakkunnigutlåtande BG12422-1 - Extraktion.....	116
	Sakkunnigutlåtande BG12425-1 - Extraktion.....	118

Mobiltömning

Mobiltömningar.....	120
<i>Bilaga: Text</i>	
Innehåll i mobiltelefon Fredrik Asker.....	143
Innehåll i mobiltelefon Ludvig von Platen.....	150

Förhör målsägande***Bergman***

Förhör med målsägande, Bergman, Victor Carl Wilhelm	156
Förhör med målsägande, Bergman, Victor Carl Wilhelm	217

De Geer

Förhör med målsägande, De Geer, Jean Jacques Willem	225
---	-----

Merner

Förhör med målsägande, Merner, Gustaf Bo Peder Runemar	243
--	-----

Prager

Förhör med målsägande, Prager, Tom Niklas Sebastian	251
Förhör med målsägande, Prager, Tom Niklas Sebastian	362
Förhör med målsägande, Prager, Tom Niklas Sebastian	372

Von Essen

Förhör med målsägande, Von Essen, Carl Thure Tawast	388
---	-----

Förhör vittne

Förhör med vittne, Nordh, Kenth Lars	403
Förhör med vittne, Nordh, Kenth Lars	473
Förhör med vittne, Jonsson, Lars Olof	474
Förhör med vittne, Toverud, Karin Elisabeth	481
Förhör med vittne, Tesdorpf, Johan Carl Fredrik	490
Förhör med vittne, De Geer, Jean Jacques Willem	495
Förhör med vittne, Barkman, Charles Fredrik Ferdinand	501
Förhör med vittne, Von Essen, Carl Thure Tawast	512
Förhör med vittne, Ludvigson, Filip Anders Rickard	517
Förhör med vittne, Gustafsson, Ian Patrik	523
Förhör med vittne, Toverud, Karin Elisabeth	528
Förhör med vittne, Wall, Hugo Olof David	529
Förhör med vittne, Johansson Lidbeck, Jack Axel Jonathan	534

Förhör misstänkt

Asker

Förhör med misstänkt, Asker, Christoffer Claes Fredrik	537
Förhör med misstänkt, Asker, Christoffer Claes Fredrik	564

Del Corral

Förhör med misstänkt, Del Corral, Alfonso Ulf Leopold	570
---	-----

Hagen

Förhör med misstänkt, Hagen, Hans Erik Arvid Mattias	597
Förhör med misstänkt, Hagen, Hans Erik Arvid Mattias	655

Merner

Förhör med misstänkt, Merner, Max Wilhelm Osvald	682
--	-----

Von Platen

Förhör med misstänkt, Von Platen, Ludvig Baltzar Philip	735
<i>Bilaga: Komplettering till Ludvigs förhör</i>	
Förhör med misstänkt, Von Platen, Ludvig Baltzar Philip	765

Förhör i K220509 angående rap-battlen 2025-01-18

Förhör Sebastian Stille	797
Förhör Louis de Geer	808
Förhör Kenth Nordh	815
Förhör Jack Johansson Lidbäck	824
Förhör Jonas Grönberg	830
Förhör Philip Hemberg	836
Förhör Maria Erngren	843
Förhör Edward Olsson	852
Förhör Karin Toverud	857
Förhör Harald Bourghardt Hansson	860
Förhör Folke Norlander	869

Tvångsmedel

Beslagsprotokoll avseende Asker, Christoffer Claes Fredrik,..... 2025-5000-BG12420.....	875
Beslagsprotokoll avseende Merner, Max Wilhelm Osvald,..... 2025-5000-BG12421.....	876
Beslagsprotokoll avseende Hagen, Hans Erik Arvid Mattias,..... 2025-5000-BG12422.....	877
Beslagsprotokoll avseende Von Platen, Ludvig Baltzar Philip,..... 2025-5000-BG12425.....	878
Husrannsakan,	879
Husrannsakan,	880
Kroppsbesiktning avseende Von Platen, Ludvig Baltzar Philip,	881
Kroppsbesiktning avseende Asker, Christoffer Claes Fredrik,	883

Kroppsbesiktning avseende Del Corral, Alfonso Ulf Leopold,	885
Kroppsbesiktning avseende Hagen, Hans Erik Arvid Mattias,	887
Kroppsbesiktning avseende Merner, Max Wilhelm Osvald,	889

Personalia

Bilaga skäligen misstänkt, Asker, Christoffer Claes Fredrik.....	891
Bilaga skäligen misstänkt, Del Corral, Alfonso Ulf Leopold.....	893
Personalia, Del Corral, Alfonso Ulf Leopold.....	895
Bilaga skäligen misstänkt, Hagen, Hans Erik Arvid Mattias.....	896
Personalia, Hagen, Hans Erik Arvid Mattias.....	899
Bilaga skäligen misstänkt, Merner, Max Wilhelm Osvald.....	900
Personalia, Merner, Max Wilhelm Osvald.....	903
Bilaga skäligen misstänkt, Von Platen, Ludvig Baltzar Philip.....	904

Huvudanmälan

Diariennr
5000-K75859-25

Anmälningssuppgifter

Anmälningsdatum: 2025-01-21 13:00

Enhet: 570140ST1, Stöd/Service 1 LPO Kristinehamn

Anmälningssätt: Polisanställd i tjänst

Anmälningsansvarig: Ringbäck, Andreas

Brott/Händelse

Brott/Benämning: Misshandel

Variant: Misshandel

Brottsform: Fullbordat

Rubricering: Misshandel

Lundsbergs skola, Storfors

Fr.o.m Lördag 2025-01-18 t.o.m Söndag 2025-01-19

Misstänkta personer:

Övriga aktörer:

Brott/Händelse

Brott/Benämning: Olaga hot

Variant: Olaga hot

Brottsform: Fullbordat

Rubricering: Olaga hot

Lundsbergs skola, Storfors

Fr.o.m Lördag 2025-01-18 t.o.m Söndag 2025-01-19

Misstänkta personer:

Övriga aktörer:

Fritext

INLEDNING

INSP Andreas Ringbäck blir kontaktad av ledningsgrupp på Lundsberg skola då de fått kännedom om en händelse som hör under allmänt åtal. Anmälningssupptagning sker via digitalt möte.

BROTET

Flertalet utpekade ungdomar misstänks ha med ord och handling orsakat rädsla för liv och hälsa samt med handling orsakat kroppsskada och smärta. Målsägande vid anmälningsupptagning uppges vara flertalet ungdomar.

HANDLING

Samtliga involverade parter uppges vid anmälningsupptagning vara boende och inskrivna vid Lundsbergs skola. Under en helg 18-19/1 2025 uppstår en dispyt mellan elever som resulterar i en händelse där flertalet elever tar sig in några boenderum och misstänks begå misshandel och olaga hot.

ÖVRIGT

Se PM för mer information gällande anmälningsupptagning samt identitet på utpekade personer, målsägande och första vittnet.

Tjänsteanteckning

Information i samband med anmälningssupptagning

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Uppgiftslämnare

Andreas Ringbäck

Datum

2025-01-21

Tid

14:05

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Andreas Ringbäck

Uppgiften avser

Information i samband med anmälningssupptagning

Uppgift

Under samtal med ledningsgruppen på Lundsbergs skola 2025-01-21 13:00 så framkommer följande information.

Under lördagen, 18/1, 2025, så har några elever ur nionde klass utfört någon form av uppträdande. Under uppträdandet har några äldre elever upplevt sig utsatta. De äldre eleverna ska gå i andra årskullen på gymnasiet.

De äldre eleverna ska enligt uppgift redan under lördag kväll informerat de yngre eleverna att de inte ska låsa sina boenderum under kommande tid.

Dagen efter, söndag kväll 19/1 runt klockan 23:30, så ska fem av de ovan nämnda äldre eleverna ha tagit sig in de yngre elevernas boenderum. Därefter har de vält sängar, skrämt eleverna samt med bälte och knytnävar slagit de yngre eleverna. Detta ska ha utförts med maskering för ansiktet.

Husfar på boendehuset Björke, uppfattar att något händer i huset och tar sig dit. Där anträffas två av de maskerade äldre eleverna och under kvällen och morgonen därpå framkommer information som vidarebefordras till skolans ledningsgrupp.

Skolans ledningsgrupp har under måndagen försökt reda ut vad som hänt och genom samtal med eleverna framkommer informationen som föranleder denna anmälan. Genom samtal framkommer att två av de fem utpekade eleverna ska varit mer drivande än de andra tre.

Vårdnadshavare ska enligt uppgift vara informerade och samtliga involverade elever är hemskickade.

I ett fall är gärningsperson och målsägande syskon.

Se PM för kontaktuppgifter till involverade personer.

PM

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Uppgiftslämnare

Johanna Thornberg Sköld

Datum

2025-01-30

Tid

09:19

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Johanna Thornberg Sköld

Uppgiften avser

Besök på Lundsbergs skola 29/1.

Uppgift

Jag och min kollega Mats var på Lundsbergs skola för att hålla förhör med rektor Lars och internatchef Karin, då åklagare Henrik även fattade beslut om att vi skulle beslagta telefonerna från de misstänkta ungdomarna.

Vi bad rektor Lars om hjälp att kalla eleverna till rektors expeditionen och första elev att komma dit var Fredrik Asker.

Med Fredrik var biträdande rektor Grönholm och vi ringde även upp Askers pappa via telefonen.

Vi informerade Fredrik och hans pappa om att vi skulle ta hans telefon i beslag, att vi utreder ett brott gällande misshandel och att Fredrik är en av de misstänkte, vi berättade vidare att vi kommer att hålla förhör med Fredrik och frågade om de hade något önskemål om försvarare. De bad att få återkomma om detta.

Fredrik och hans pappa pratade även om hur de praktiskt skulle lösa det med en telefon till Fredrik då föräldrarna befinner sig på annan ort.

Under tiden vi satt med Fredrik kom en kvinna in (som vi sedan förstod av Arvid Hagens mamma) och undrade om Fredriks föräldrar visste att vi pratade med honom.

Vi informerade henne om att vi hade Fredriks pappa i telefonen och hon lämnade upprört rummet.

Efter Fredrik kom Max Merner in och vi ringde upp även hans pappa och lämnade samma information som vi gjorde till Fredrik och hans pappa.

Även de ville återkomma med önskemål om försvarare. Max pappa befann sig i Kristinehamn och skulle bege sig till skolan inom kort.

Efter det kom Alexandra, Arvids mamma in i rummet, vi förklarade för henne varför vi ville prata med Arvid men hon ville inte låta honom komma in i rummet, hon ville inte heller lämna ifrån sig hans telefon utan att ha kontaktat sin advokat.

Vi förklarade att vi hade ett beslut från åklagaren och att telefonen skulle tas i beslag men hon ifrågasatte detta och sa att hon kunde komma in med telefonen till Kristinehamn när hon pratat med sin advokat senare på dagen.

Hon gick ut ur rummet igen men kom senare in och lämnade över telefonen, hon ville dock inte låta Arvid gå in i rummet.

Vi informerade henne om samma sak som vi gjort med de andra och hon uppgav att de önskade Hanna Lindblom som försvarare.

Sedan kom Ludvig Von Platen och hans pappa in i rummet och även de fick samma

information som de övriga fått och de lämnade över Ludvigs telefon. De ville återkomma med önskemål om försvarare.

/ J.Sköld

Tjänsteanteckning

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Uppgiftslämnare

Johanna Thornberg Sköld

Datum

2025-02-07

Tid

12:20

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Johanna Thornberg Sköld

Uppgiften avser

Kontakt VH Charles Barkman

Uppgift

Charles pappa Fredrik ringer upp mig strax innan 08.00 och vill meddela att han pratat med sin fru och de går med på att vi håller ett kort förhör med "Charlie". Vi kommer överens om att jag skall återkomma till honom med tid och plats och detaljer hur vi ska genomföra detta.

På plats på Lundsbergs skola ringer vi åter upp Fredrik och säger till honom att vi är på plats och om det är möjligt för Charlie så kan vi prata med honom idag men att, om han känner att det passar bättre så kan vi ta en dag till veckan.

Fredrik säger då att det är ok att vi pratar med Charlie idag, då det då blir avklarat.

Vi kollar Charlies schema och ser att han har en rast 11.05 då vi ber vice rektor hämta Charlie på ett bra sätt då.

Han kommer dock ganska omgående med Charlie, då Charlie hade paus i lektionen.

Vi informerar Charlie om att vi vill hålla förhör med honom som vittne, vad han ev har iakttagit och sett.

Under förhöret framkommer det att Charlie har blivit slagen och utsatt för våld men även att han fått skador av detta, Charlie visar oss skador på sin vänstra arm. Det framkommer även att saker har hänt förut.

Vi säger till honom att vi önskar ta ett förhör med honom gällande det han har varit med om och han frågar om vi kan ta det nu på en gång.

Vi svarar att vi vill hålla ett separat förhör med honom om detta vid ett senare tillfälle och han ber att få fundera och återkomma. Han säger att han kan återkomma imorgon. Vi upplever Charlie som mogen för sin ålder och bedömer att han kan besluta detta själv.

Efter förhöret ringer vi upp Fredrik och informerar honom om att vi är klara med förhöret men också att det har framkommit under förhöret att Charlie har blivit slagen, fått skador och blivit utsatt för brott.

Fredrik säger att han hör vad vi säger men att de inte vill medverka.

Han säger att de nu har gått med på detta men att nu är det slut.

Kort därefter ringer Charlie upp mig och säger att han redan har funderat igenom detta och han vill inte medverka.

// J.Sköld

PM

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Uppgiftslämnare

Johanna Thornberg Sköld

Datum

2025-05-06

Tid

21:33

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Johanna Thornberg Sköld

Uppgiften avser

Målsägandeförhör med Gustav Merner.

Uppgift

Jag har varit i kontakt med David som är Gustavs målsägandebiträde och meddelat honom att vi fått uppgifter som gör att vi har Gustav som målsägande i ytterligare en händelse, grovt hemfridsbrott 2024-08-26—2024-09-15, och att vi skulle vilja hålla ett förhör med honom gällande detta.

David meddelar via mail att han har talat med Gustavs vårdnadshavare Carl-Johan som meddelat att Gustaf även fortsättningsvis har samma inställning och inte önskar delta ytterligare i utredningen.

//J.Sköld

Rapport händelse Björke söndag den 19 Januari kl 23.30

Samtal inkommer från Husfar Kenth måndag morgon 08.10, Kenth behöver lyfta en händelse som skett söndag natt.

Jag möter upp på Björke och får följande information;

Kl 23.30 hör Husfar liv på andra våningen och går upp där han möter elev V.Bergman som är andfådd, Husfar undrar vad som sker/skett och V. säger att han talat med sin rumskompis. Husfar ifrågasätter hans andfåddhet. Husfar går vidare till T. Prager och G. Merner som står mitt i rummet med båda sängarna välta. Eleverna vet ej vilka som varit inne då förövarna varit maskerade med t-shirts.

Husfar ser M. Merner och F. Asker i korridoren, de går mot sina rum.

Husfar går tillbaka till V. Bergman och får då fram att även han och C. Barkman haft påhälsning. Husfar hämtar Merner och Asker som erkänner att de vält sängarna, de städar upp i rummet. Troman Ludvigson möter Husfar i korridoren som hört oväsen och gått upp, bekräftar att de yngre haft besök. Husfar, Ludvigson samt treor lugnar niorna.

Husfar får lungt i huset och eleverna lägger sig.

Måndag morgon vid väckning går Husfar runt och talar med berörda elever både yngre/äldre.

Får då fram information om att fem elever från åk 2 varit inne i dessa två elevrum med 9;or. Husfar talar med Bergman och Prager som berättar om händelseförloppet där de under kvällen informerades om att inte låsa sina rum. (Av elever i Åk 2)

23.30 springer fem maskerade elever i åk 2 in på Bergmans/Barkmans rum med skärp i sina händer. Barkman lyftes ner från sin säng och låg på golvet under tiden förövarna delade ut slag/rapp mot Bergman som skyddar sig med täcket. Detta pågick i ca 30 sekunder. De lämnar rummet och går vidare till Prager/ G. Merners rum. Rummet är tomt då pojkarna gömt sig i garderoben. De gömda hör ljud av sängar som välts. Förövarna öppnar garderoben och hittar eleverna som dras ut på golvet där de får motta slag/rapp. I detta skede hör de Husfar komma och förövarna hinner lämna rummet.

Husfar och jag bokar in eleverna för enskilda samtal i skolhuset och inleder med de utsatta pojkarna därefter med förövarna.

Bakgrund:

Under lördagskvällen ca 23.00 har man haft den årliga "rappbattlen" som vändes från individ till grupp där 9:or/1;or gjorde ett övertramp i text mot sina åk 2, person och familjeangrepp. F. Asker besöker under kvällen 9;ornas rum för att informera att dessa ej ska låsa dörrarna.

V. Bergman måndag kl 09.30

Möter M. Merner i korridoren efter rappen, väldigt arg och Bergman ber om ursäkt. Bemöts med ett slag på kinden med öppen handflata. Bergman sväljer och går till sitt rum. Uppställning söndagsmiddag, mottar Bergman slag i magen av M. Merner. Utstuderat fyller M. Merner sitt vattenglas med kyckling och potatisgratäng så Bergman får byta vattnet. V.Bergman bekräftar ovanstående händelseförlopp om rums besök och slag. Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit Avböjer polisanmälan.

G. Merner måndag 09.50

Bekräftar rappen samt bråk i matledet blev ej utsatt. Däremot T.vE samt V. Bergman få slag. Anade att något skulle hända efter rappen. Bekräftar att de gömde sig i garderoben, M.Merner (bror) drog honom ur garderoben och slog "lösa"slag. Sängarna omkullvälna.Bekräftar ovanstående händelseförlopp som V. Bergman rapporterade. Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit Polisanmälan avböjs

T.vE måndag 10.15

Bekräftar rappen, händelse i matledet. Inget kvällsbesök men trodde att åk 2 skulle besöka med vattenbomb. Däremot vid städsyn frontade M. Merner om att riv av plåstret, får då ett slag över armen. Bekräftar att han hörde Husfar avbryta händelsen. Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit Polisanmälan avböjs

T. Prager 10.30

Bekräftar rappen, händelse i matledet, tog emot slag från A. Hagen. Se ovanstående händelseförlopp G. Merner (rumskompis) Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit Avböjer polisanmälan.

Samtal med elever åk 2

M.Merner måndag kl 10.45

Bekräftat rappen, matledet och händelsen där han deltagit och varit aktiv i att skrämma och dela ut slag mot eleverna V.Bergman, T. Prager samt G.Merner.

Bekräftat att L.vP, A. Hagen, L. De Corral samt F.Asker deltagit mer eller mindre.

Ledsen och gråter högljutt och ångerfullt. Orolig över lillebror, kontakt med VH, framtid på LS.

F. Asker måndag kl 11.10

Bekräftat rappen, kan inte bekräfta om slag i matledet.

Medverkade i planering om att skrämma de yngre men urartade detta var inte planen. Deltog i rummen. Enligt egen utsago är han vän med de yngre och deltog inte i utdelning av slag.

Informerar att det varit rörigt med niorna och man tidigare i omgångar försökt att föra dialog med dem. Kände av grupstryck, haft en svår egen tid på LS att komma in i årskullen.

Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit i händelsen

L.vP måndag kl 11.30

Bekräftat att han informerats om rappen, blev hårt utsatt inkl familj, kan inte bekräfta om slag i matledet då han varit hemma och åter på Björke kl 21.00.

Deltagit vid planering och i händelsen men tydlig att han tittade på och känner sig illa till mods att han inte ingrep. Har lång diskussion med oss om hur han blivit behandlad av f.d elever men också hur svårt han haft att hitta sin plats främst i åk 2. Känner att han svikit de yngre. Gick när det eskalerade.Sund i diskussionen och har suttit med berörda elever och vill träffa dem igen framförallt Bergman som inte alltid varit sund i sina värderingar, de har varit kompisar innan LS. Förändrad.

Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit i händelsen

M. Laurin måndag kl 12.30

Bekräftat rappen men inte sett händelsen i matledet.

Varit på plats men inte involverad, Troman. Vaknar av att Husfar ryter i korridoren 23.30

Får händelsen återberättad på morgonen av Husfar.

L. De Corral måndag kl 12.50

Bekräftat rappen men såg inget i matledet.

Deltog i händelsen men utdelade inga slag, han hade inget i rappen som berörde honom eller familjen. Undvikande i frågor om vilka som drev på uppger att m . Merner var en av dem.

I Gustafsson måndag kl 13.10

Bekräftat rappen men såg inget i matledet.

Skett småtjafs med niorna med de gick över gränsen i rappen, Gustafsson bryr sig inte men överlag gör man inte detta mot vänner. Deltog inte i händelsen.

Känslan av att man ville skrämma men går över styr

A.Hagen måndag kl 13.30

Bekräftar rappen, matledet där han utdelat slag mot T. Prager.

Erkänner att han varit med och planerat och drivit fram händelsen, delat ut slag.

Kommer andfådd ramlat påväg till skohuset, skrapad hand, knä och armbåge.

Nervös kan inte sitta still, orolig om framtiden, kontakt med sina VH.

Han namnger att M. Merner, A. Hagen, L. de Corral, L.vP samt F.Asker deltagit i händelsen Kl 16.15 kommer A. åter till mitt kontor och är orolig vill tala med Husfar och mig igen. Inget nytt vi ber honom lämna och avvakta vidare information.

F.Ludvigson måndag kl 14.20

Bekräftar rappen men inte sett händelse i matledet

Inte involverad, Troman visste inte vad som skett förens han möter husfar i korridoren söndag 23.30.

Upplever att elever triggat varandra, gruppsyck och att det gått över styr.

C.vK måndag kl 14.40

Bekräftar rappen inte sett något i matledet.

Deltog ej i händelsen, rädd har rektorsvaring. Skötsam elev.

Upplever att det gick över styr, gruppsyck.

Bra diskussion kring poängsystem och tystnadskultur.

C.Barkman tisdag kl 0815

Deltar ej i rappen, ser gruffet i matledet

Vet om att M.Merner örfilat V. Bergman

Vet om att 2;or meddelat om nattbesök på rum lördag kväll som blev söndag

Ca 23.15 kikar någon in rummet, V. Bergman springer upp ser Troman Ludvigson i korridor som försöker få ordning. V. Bergman ser att 5 personer går in i LvP;s rum. Barkman ligger kvar i sängen.

Maskerade kommer in i rummet, två går på Victor, Barkman blir neddragen/sliten? från sängen och får slag/rapp på benen/magen av två killar, Barkman är skyld med tåcke. LvP har enligt Barkman erkänt att det var han som slet ner honom från sängen. Mörkt i rummet men kan se att en kille står passiv vid dörren och tittar, Barkman har identifierat eleven som De Corral. Förövare går ut men två av dem är kvar och står vid Bergmans säng, han har nu täckt ansiktet med filt. Barkman ser att han får två slag mot ansiktet och identifierar personen som slår, M. Merner. Bergman säger att han är feg och slåss i grupp, Merner föreslår att de ska brottas under morgondagen (måndag) Husfar är nu uppe och får lugn i korridoren. Husfar, Troman och treor lugnar elever.

// Karin Toverud & Kenth Nordh

Komplettering av ovanstående underlag.

Elev J. De Geer söker upp Husmor Maria efter återkomsten till Lundsberg och berättar att även han blivit utsatt. Maria kontaktar mig under måndag och meddelar att elev J. De Geer gärna vill träffa oss så han får berätta sina upplevelser. Jag har bokat in en middag på Björke måndag kväll och sedan en träff med samtliga nior för att höra hur de mår efter hemresan.

Vi träffar J.De Geer efter träffen med övriga nior på Husmors expeditionen må 27/2 kl 18.30.

Husmor Maria E är också med i samtalet.

Hänt förut med nattliga besök
2ggr innan jul
Kom in drog av täcken piskade med bälten, även sparkar
Han lades på Thure som låg underst mellan sängarna
Maskerade 3 eller 4 st
Sov såg inte alla, inte med i matchen nyvaken
Osäker vilka elever som var inne

1;gången helt oprovocerat, 9 or arga
Ca 1,5 månad mellan tillfällena
2;gången hade någon i B9 sagt fuck you till B2 eller ngt i den stilen
Olåst dörr, hade dörren låst flera veckor efter första händelsen men hade glömt att låsa nu.

De var även inne i Victor och Charlies rum båda gångerna
Gustavs och Toms rum en gång men osäker om 2 ggr
Inget plåtbälte - vanligt skärp håller i spännet slår med änden.

Fredrik A - nu sist gick han runt och sa lås ej dörrarna precis innan nattning
Undrar varför ska vi inte låsa?
Vänta och se svarar han

Frågar:
Varför går de till samma 6 elever, det är tre rum som blivit drabbade fler ggr?
J; svarar för att vi förmodligen är de som klarar av det, de andra är inte lika starka.

Talar med J.De Geer om att få träffa psykolog vilket han håller med om att det kan vara bra att tala med någon. Maria mailar Ann U om tidsbokning.

Jag träffar Ann tisdag morgon kl 08.30 som kontaktar VH för info om samtal med psykolog, tid bokas upp och Ann informerar Husmor.

Stiftelsen Lundsbergs Skola

Boendeavtal vid Lundsbergs Internat

Internatregler och påföljdssystem vid överträdelse av regler

Lundsberg 2023-03-03

Verksamhetschef Peter Morfeldt

Version 2, 2023-03-03

Nästa revidering/nytt fastställande 2024-05-13

ALLMÄNNA REGLER

För att uppnå en god stämning och anda på elevhemmen och få vardagen att fungera finns det gemensamma regler. Eleverna ska lära sig att ta eget ansvar, visa hänsyn, ha förståelse för varandras olikheter samt genom ett aktivt förhållningssätt bidra till en god studie- och boendemiljö. Regelsystemet skall främja ordning, ostörda studier och trygghet samt trivsel.

Ansvar och gemensamma arbetsuppgifter fördelas oberoende av elevernas ålder av elevhemsföreståndarna. På samma sätt ska det råda en likvärdighet i efterlevnad av regler och riktlinjer oberoende av ålder. Utnyttjande eller tilldelande av arbetsuppgifter elever emellan får inte förekomma. Det ankommer på varje elev och vårdnadshavare att uppföra sig på ett trevligt och vänligt sätt mot personal och elever. Vid regelöverträdelser är det endast elevhemsföreståndare, internatansvarig eller verksamhetschef som kan utdela disciplinär påföljd.

Reglerna gäller för alla som bor på, arbetar på eller besöker internat- och skolområdet. Reglerna gäller även under resor och evenemang i skolans regi. En grundsten för att vi ska ha ett tryggt boende är att det är alkohol- och drogfritt.

En förutsättning för att få bo på internatet är att eleven vid uppmaning deltar i kontroller och tester för att bereda honom/henne möjlighet att genom testet bevisa att denne är opåverkad av alkohol eller droger. Internatet utför slumpmässiga, eller vid misstanke, drogtest och utandningsprov. Utöver att en elev vid misstanke kan få egen väska eller packning kontrollerad så äger representant för skolan även rätt att göra kontroll av elevens rum för att kunna utesluta misstanke om att det i rummet finns otillåtna saker, såsom vapen, droger, alkohol, tobak mm. Eleven ska ges möjlighet att avstå vid varje enskilt tillfälle med vetskap att det kan innebära att denne inte längre är välkommen att bo på internatet.

Om eleven bryter mot dessa regler kan boendeavtalet komma att sägas upp. Lundsbergs Internats påföljdssystem är formulerat på sid 3–8.

INTERNATREGLER

1. Varje elev och vårdnadshavare är skyldig att följa anvisningar från all personal.
2. Boende på internatet förutsätter att eleven deltar i undervisningen. Varje elev har ett eget ansvar att passa tider till måltider, möten, arbetsträffar och skolarbete samt att komma upp på morgonen och att vara väl förberedd inför dagens arbetsuppgifter.
3. Elevhemmen har ordningsregler som de boende och vårdnadshavare måste följa.

4. All typ av mobbning, kränkande beteende, diskriminering, hot och våld är förbjudet.
5. Det är förbjudet att inneha eller att vara påverkad av alkohol, droger eller andra preparat som i syfte används för att berusa sig. Detsamma gäller alla dopingpreparat som t.ex. anabola steroider. Alla substanser som är narkotikaklassade är olagliga att inneha och använda, om det inte är ett läkemedel som eleven har recept på. Varje innehav eller bruk av narkotika/droger, såväl på elevhemmen som utanför skolan, är förbjudet och faller under allmänt åtal och föranleder anmälan till socialtjänsten och polis. Reglerna gäller även vid resor till och från Lundsberg samt vid resor eller arrangemang i internatets regi.
6. Det är förbjudet att röka och använda andra tobaksprodukter.
7. Ansvarig personal ska när de finner det påkallat ta kontakt med målsman. Detta gäller även efter det att eleven fyllt 18 år.

Mer detaljerade regler och normer finns att läsa i dokumentet Regler och normer för gemenskap och trivsel vid Lundsbergs skola och internat.

PÅFÖLJDSSYSTEM VID ÖVERTRÄDELSER AV INTERNATETS REGLER

Överträdelse av internatets regler leder till olika konsekvenser. Lundsbergs strävan är att påföljdssystemet ska vara rättvist, tydligt, kommunicerbart och förståeligt. Samtidigt måste ledning och disciplinnämnd se till helheten vid varje enskild händelse. Disciplinnämnden består av medlemmar i Stiftelsen Lundsbergs Skola styrelse.

Många olika faktorer måste vägas in som medför att det kan bli olika påföljder för samma gärning. Alla ska behandlas jämlikt men omständigheterna i de enskilda fallen måste med andra ord beaktas. Varje elev har ett elevkort där alla överträdelser av skolans och internatets regelverk noteras.

Det finns tre slags påföljder. Erinran, skriftlig varning samt avstängning. Erinran och skriftlig varning är framåtsyftande. Eleven ska göras uppmärksam på ett oacceptabelt beteende så att han/hon ges en möjlighet att förändra det. Det är av vikt att erinran och skriftlig varning formuleras tydligt så att eleven förstår vad denne har gjort för fel och på vilket sätt han eller hon måste ändra sitt beteende.

Även avstängning från boendet på internatet är en påföljd som ska medvetandegöra eleven om riskerna med att fortsätta att bryta mot internatets regelverk.

Erinran

Erinran är skriftlig och ges av elevhemsföreståndare vid misskötsamhet som är av mindre allvarligt slag. Det kan röra sig om återkommande åsidosättande av hemmets regler, som t.ex. att inte, trots uppmaning, passa tider. Vid erinran ska vårdnadshavare meddelas.

En erinran är en påminnelse om vilka regler som gäller. I det fall beteendet upprepas kan påföljden bli skriftlig varning.

Skriftlig varning

Fortsatt regelöverträdelse efter två erinringar ger skriftlig varning, som är en starkare markering än en erinran. Vid särskild allvarlig incident kan skriftlig varning utdelas direkt utan erinran, t.ex. vid avsiktlig skadegörelse.

Skriftlig varning utfärdas av Verksamhetschef med underlag från internatchef. Eleven erhåller den skriftliga varningen i ett möte med Verksamhetschef och internatchef.

Varning ska kraftfullt göra eleven medveten om sina skyldigheter enligt detta avtal. Varningen är ett tydliggörande av elevens åtagande samt en påminnelse om att fortsatt misskötsel kan leda till avstängning av boendet på internatet på kortare eller längre tid. Vid skriftlig varning ska vårdnadshavare samt styrelsen meddelas.

Avstängning

Avstängning från Lundsbergs Internat är aktuellt om eleven efter skriftlig varning fortsätter att missköta sig.

Omedelbar avstängning, utan hänsyn till tidigare förseelser, sker om

- den boende är påverkad av alkohol eller av andra droger som är narkotikaklassade.
- nyttjat dopingpreparat, t.ex. anabola steroider.
- eleven gjort andra allvarligare överträdelser, som påverkar elevens egen eller övriga elevers trygghet och hälsa. Exempelvis olika former av kränkning, mobbning och rasistiska yttringar.

En avstängning kan vara en tidsbestämd påföljd, vilken ska få eleven att förstå allvaret i det felaktiga beteendet. Avstängningen ska fungera som en allvarlig varning. Fortsatta överträdelser mot regelsystemet kan utifrån detta avtal leda till längre alternativt permanent avstängning från boendet på internatet.

Första gången en elev gör en överträdelse som kan leda till avstängning avgörs detta i normalfallet av Verksamhetschef, som kan besluta om en (1) veckas avstängning från internatet. Eleven ska i samband med händelsen ha samtal med Verksamhetschef/Internatchef och vid behov, med kurator, skolsköterska och sociala myndigheter. Verksamhetschef/Internatchef informerar målsman per telefon eller om det inte är möjligt per post. Eleven ska alltid ges möjlighet att själv först berätta vad som hänt för sin vårdnadshavare.

Andra gången en överträdelse sker, som kan leda till avstängning, sammankallas alltid disciplinnämnden. Tills disciplinnämnden fattat beslut och återkopplat kan Verksamhetschef fatta beslut om upp till två(2) veckors avstängning.

Inför disciplinnämndens behandling av ärendet ska Verksamhetschef tillse att en skriftlig utredning upprättas som klarlägger de omständigheter som har legat till grund för beslutet om omedelbar avstängning. Innan disciplinnämnden fattar ev. beslut om ytterligare alternativt permanent avstängning ska elev och målsman beredas tillfälle att yttra sig. Omfattningen av den ytterligare avstängningen påverkas av tidigare förseelser och till den tid som förflutit mellan förseelserna.

Särskilt allvarliga överträdelser

Särskilt allvarliga överträdelser av internatets regler kan redan vid första tillfället leda till avstängning för längre tid alt permanent avstängning Särskilt allvarlig överträdelse innefattar överträdelser inte bara av internatets regler utan även av samhällets regler. Här omfattas misstanke om brott och handlingar, som undantagslöst kommer att anmälas till polis och åklagare för utredning. I normalfallet kommer eleven att stängas av under utredningstiden och beroende på utfallet eventuellt även permanent.

Extra kostnader som kan uppstå beroende på stödjande åtgärder för eleven debiteras elevens vårdnadshavare. Likaså samtliga kostnader för externt boende under avstängningsperioden.

Om skolan stänger av en elev från internatet på grund av överträdelser av regelverket förbinder sig vårdnadshavare att betala internatavgiften för den avstängde /-a eleven under avstängningstiden. Om vårdnadshavare säger upp boendeavtalet under avstängningstiden förbinder vårdnadshavare likaledes att betala internatavgiften resterande del av läsåret.

Om skolan säger upp boendeavtalet och stänger av en elev från internatet på grund av överträdelser av regelverket förbinder sig vårdnadshavare att betala resterande del av årsavgiften.

FORCE MAJEURE

Parterna i detta avtal är eniga om följande.

Boendeavtalet kan komma att upphöra för längre eller kortare tid utan ekonomiska- eller andra ansvarsförpliktelser från Stiftelsen Lundsbergs sida, dvs utan att återbetalning- helt eller delvis- av internatavgiften alternativt skadestånd- kan utkrävas.

Vad som avses är, att det inträffat en oförutsedd, extraordinär händelse, som omöjliggör, utesluter eller i hög grad försvårar fullgörandet av det ingångna boendeavtalet.

Sådana händelser kan vara krig, brand, naturkatastrof, myndighetsåtgärder, allvarlig störning på arbetsmarknaden, sjukdom/pandemi eller varje annan händelse, som är utom Stiftelsens kontroll och som omöjliggör fortsatt boende på internatet för längre- eller kortare tid.

GODKÄNNANDE AV BOENDEAVTAL VID LUNDSBERGS INTERNAT

För att skapa förutsättningar för ett tryggt boende gäller Regler för Lundsbergs Internat. Reglerna gällande alkohol, droger och kränkning av elever samt skolans värdegrund är av särskild vikt.

Avtalet signeras digitalt med BankID via Verified. Avtalet gäller mellan Lundsbergs Internat, elev och vårdnadshavare. Vid överträdelse mot avtalet meddelas alltid vårdnadshavaren, även om den boende är över 18 år.

Eventuell tvist angående detta avtal skall, om den inte kan lösas mellan parterna, prövas av Stockholms tingsrätt.

Jag förbinder mig att följa de regler som reglerar internatverksamheten vid Lundsberg. Jag är medveten om att överträdelser mot Lundsbergs internatregler kan leda till att jag förlorar mitt boende på Internatet.

LUNDSBERGS SKOLA
688 91 STORFORS

0550 74 05 00
lundsbergsskola.se

Fotografi(er) Foto på skada

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-01-24

Tid

09:00

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Detta är ett foto av Tom Pragers rygg som är taget av husfar (vittnet) Kent Nordh måndagen den 20 jan 2025.

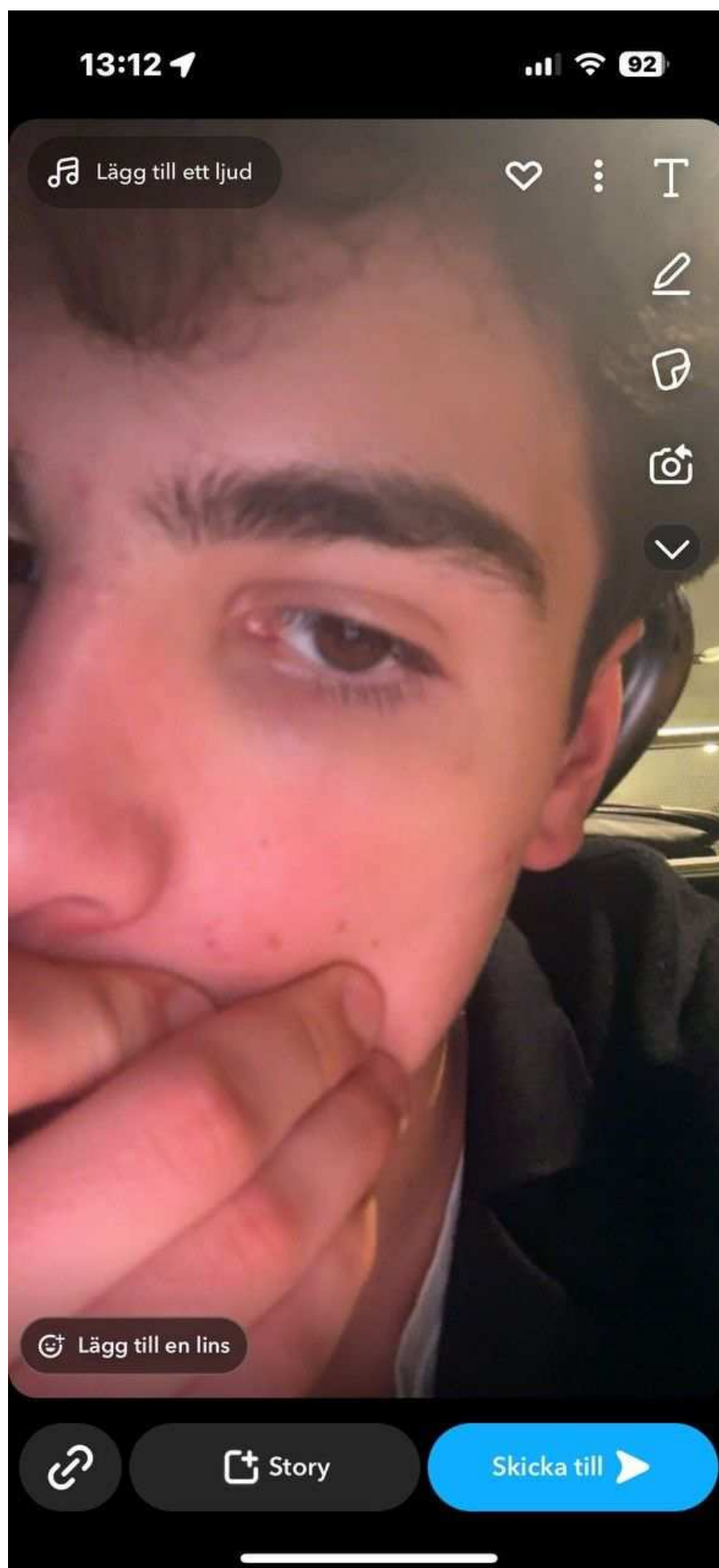
Datum
2025-02-04

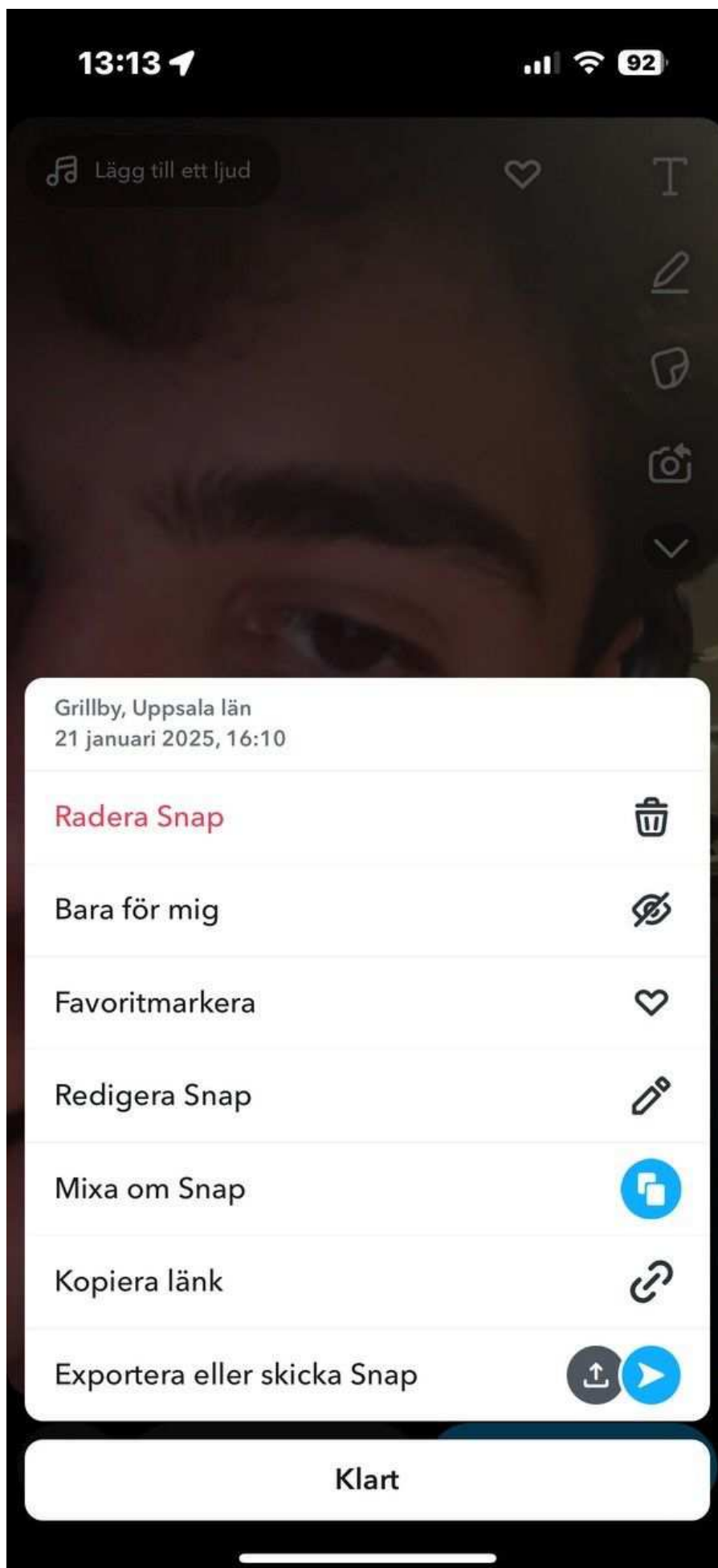
Diarienummer
5000-K75859-25

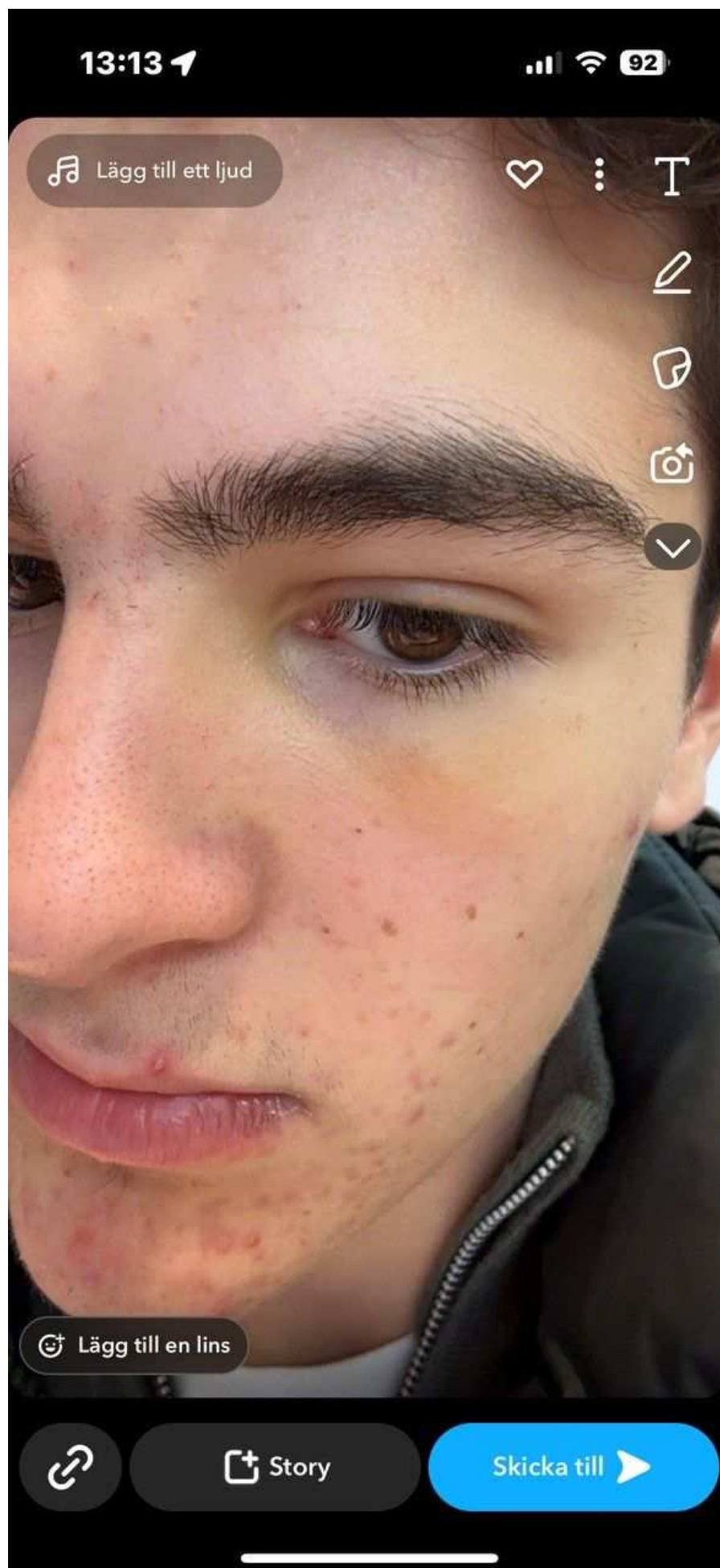
Bilddilaga

ANTECKNINGAR

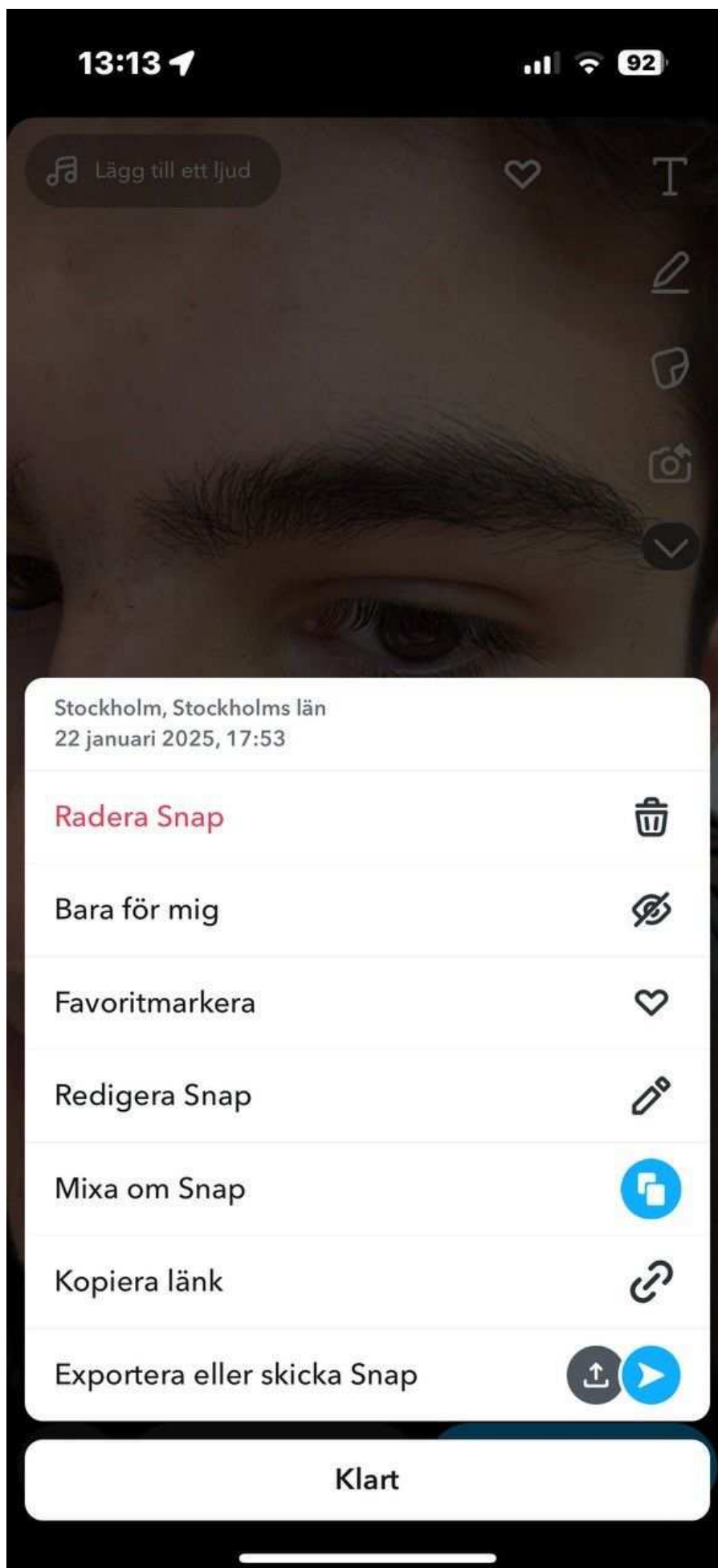
Fotografier av Victors ansikte. Victor har tagit fotografierna själv med sin mobiltelefon och lagt till tidsangivelser när bilderna är tagna.

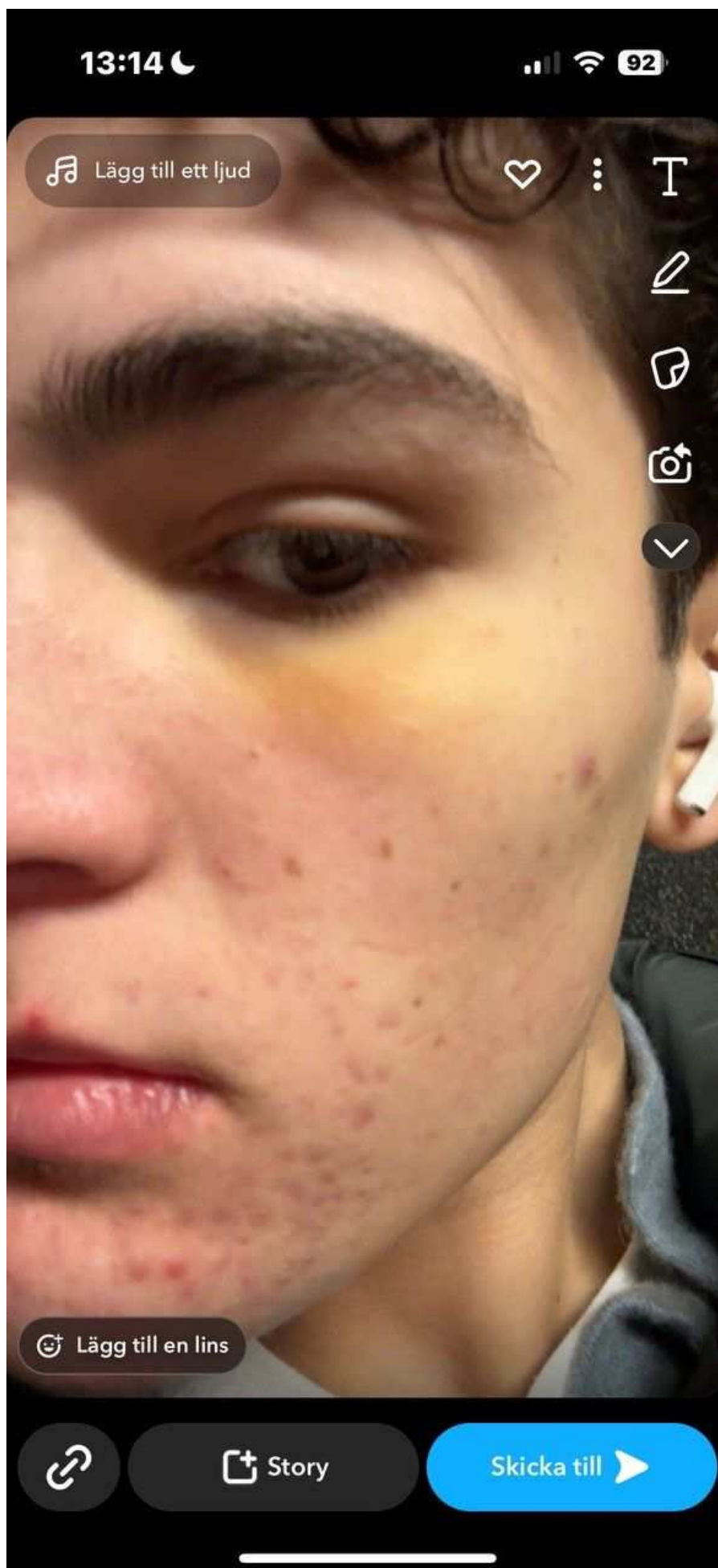

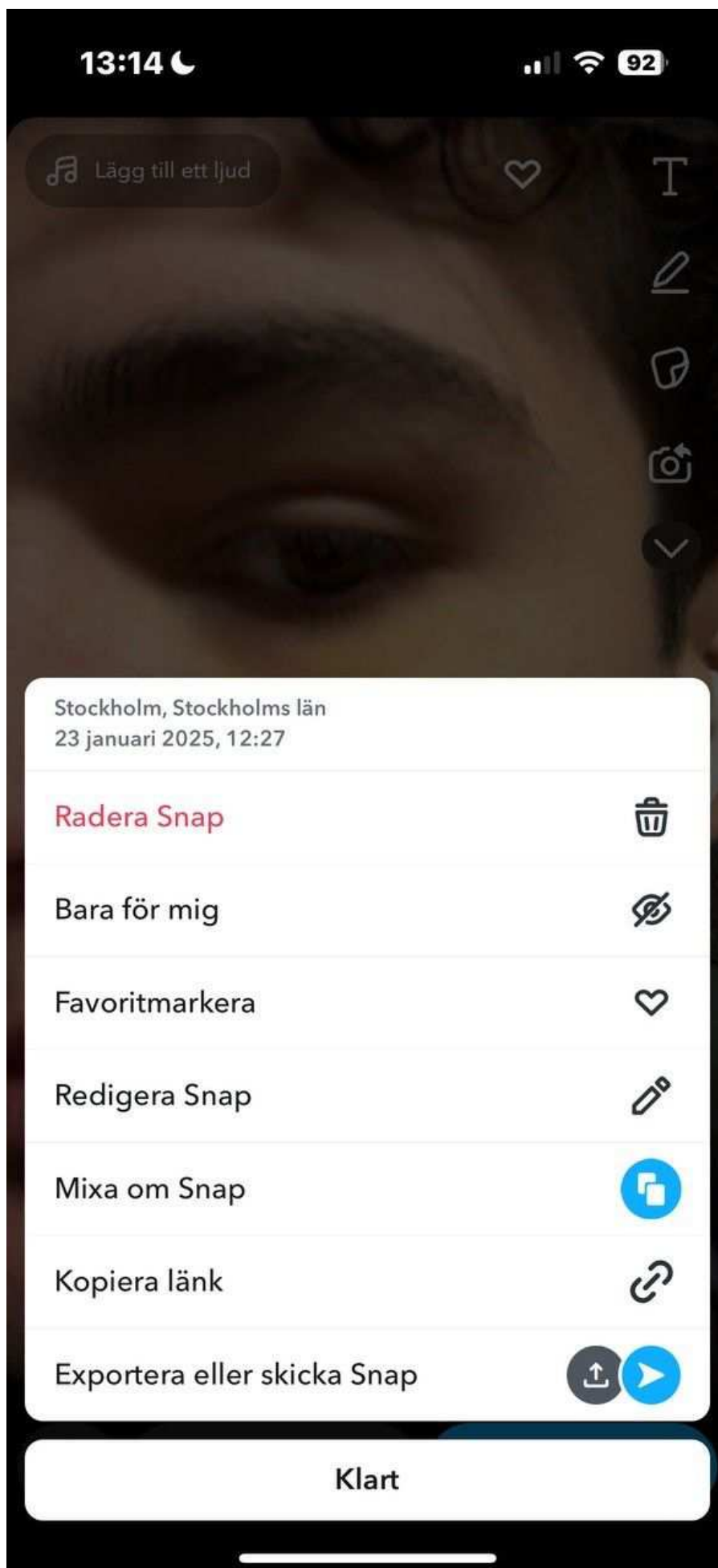

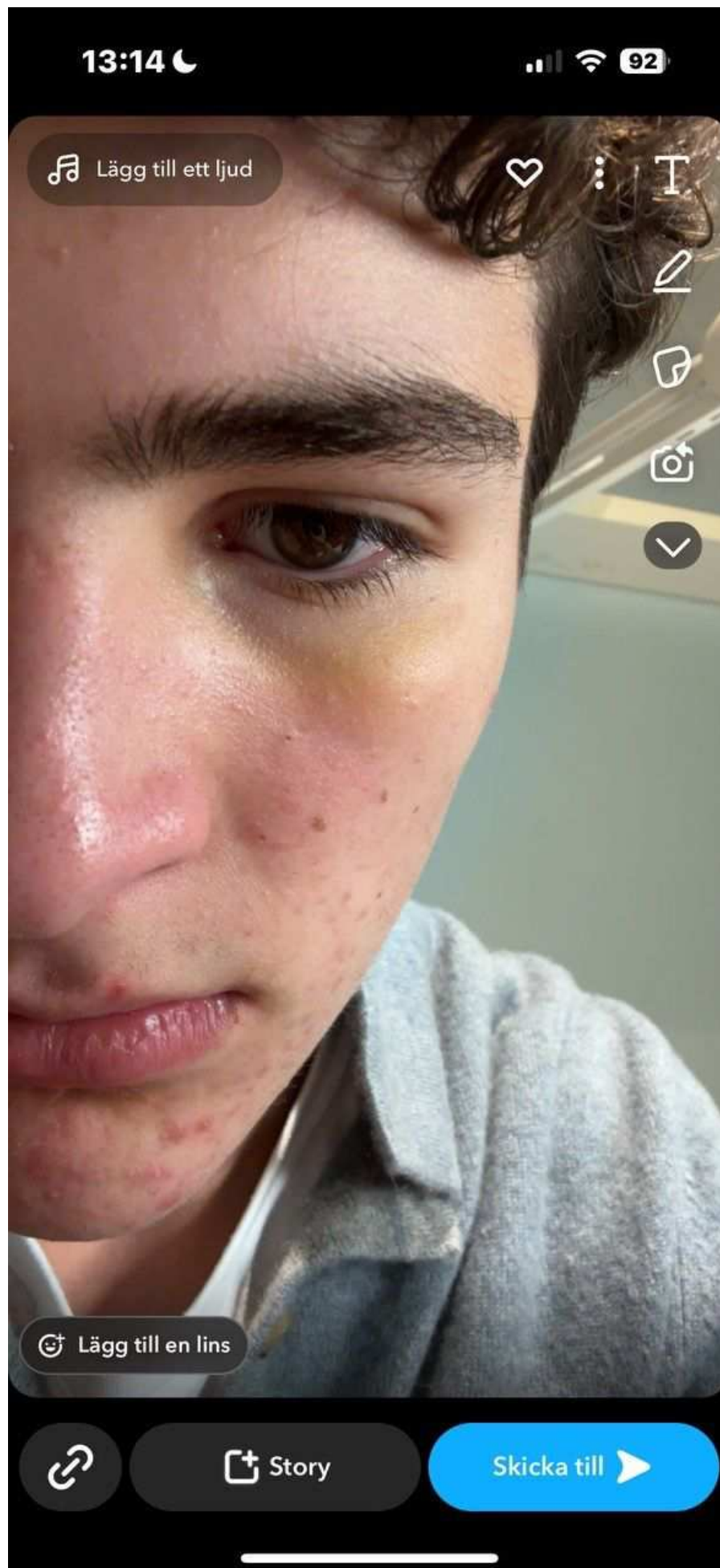

3.3.

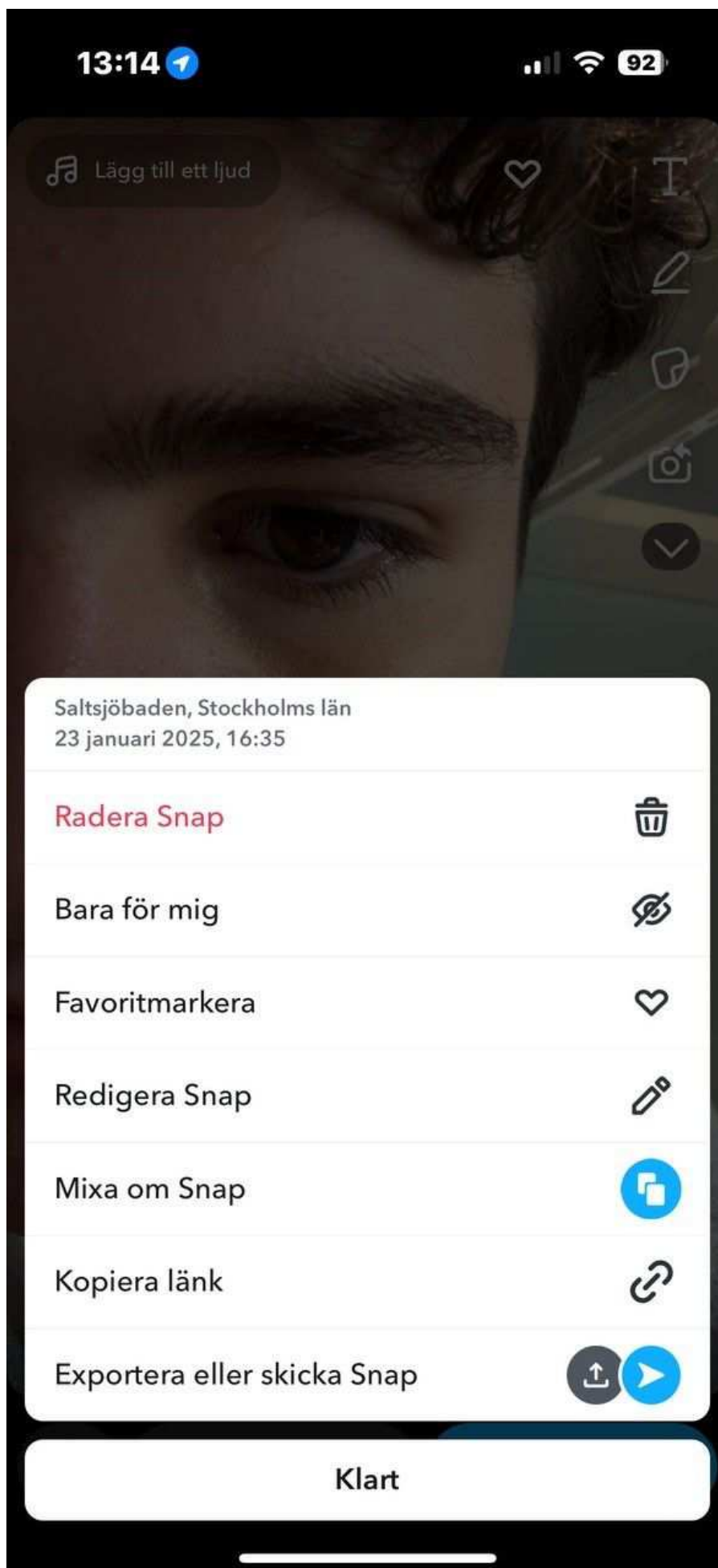

7.7.

Polisen

Datum
2025-02-05

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

Fotografier av elevkorridor och Victors och Charlies rum. Fotografierna tagna av insp Mats Olsson 2025-02-04.

1. Elevkorridoren som leder bort till Victors och Charlies rum.

2.

3.

4. Victors och Charlies rum.

5. Victors och Charlies rum.

6. Victors och Charlies rum.

7. Victors och Charlies rum.

8. Victors och Charlies rum med vy åt entrédörren.

Bilaga

Elevhemmet Björke

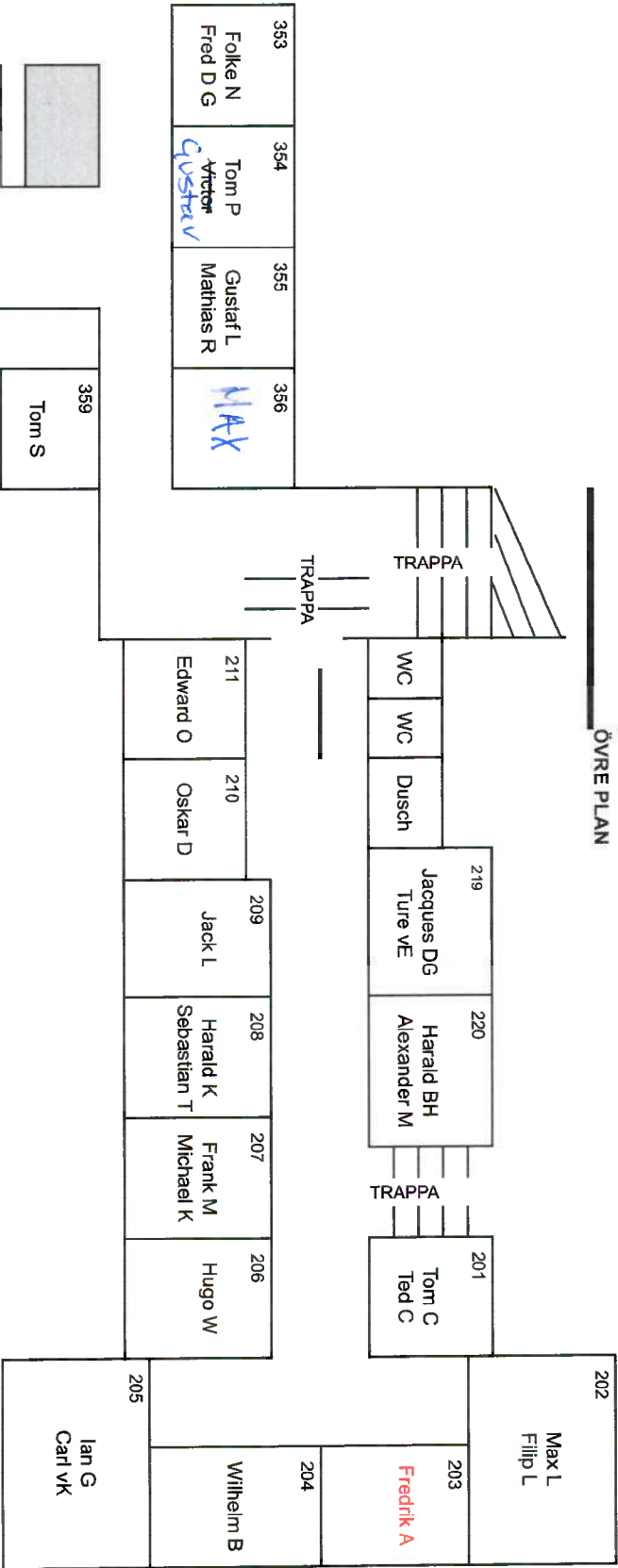
Bilaga till Externt dokument 2025-02-05 11:55, diariernr 5000-K75859-25

Beskrivning

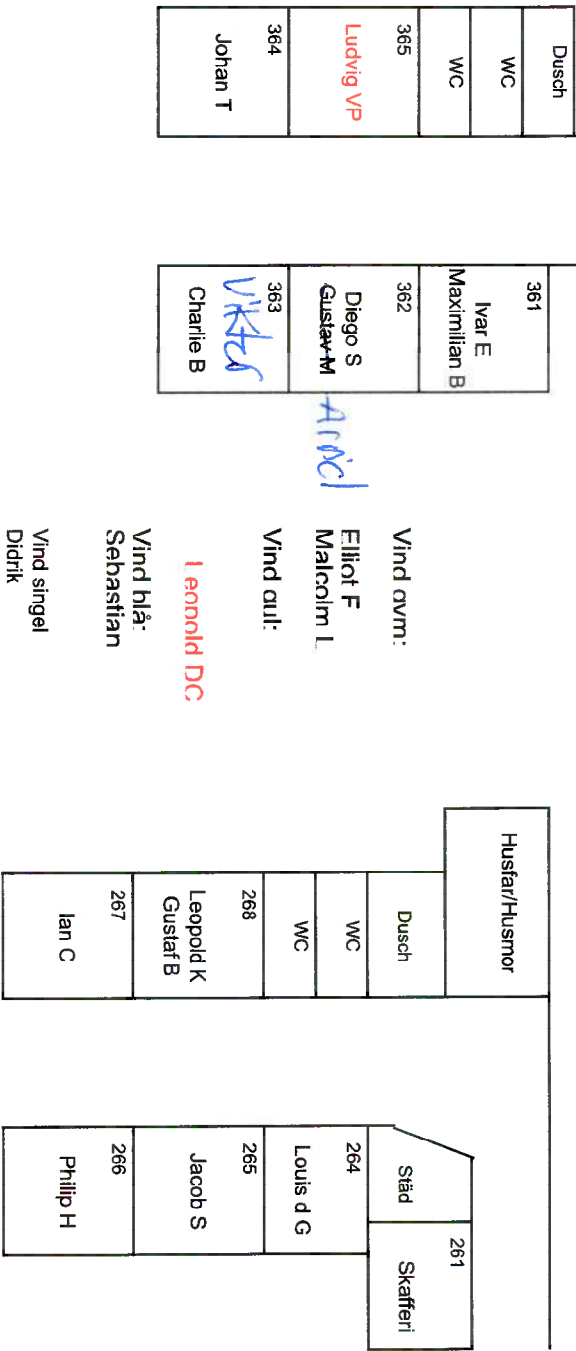
Skiss/ritning av elevhemmet Björke med förteckning av de boende så som det såg ut 2025-01-19.

Skissen/ritningen fick patrullen (Olsson och Sköld) av husmor Anette Flood 2025-04-24.

ÖVRE PLAN

NEDRE PLAN

Datum
2025-02-05

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

Fotografier av Toms och Gustafs rum. Fotografierna tagna av insp Mats Olsson 2025-02-04.

1. Toms och Gustafs rum.

2. Tom och Gustafs rum.

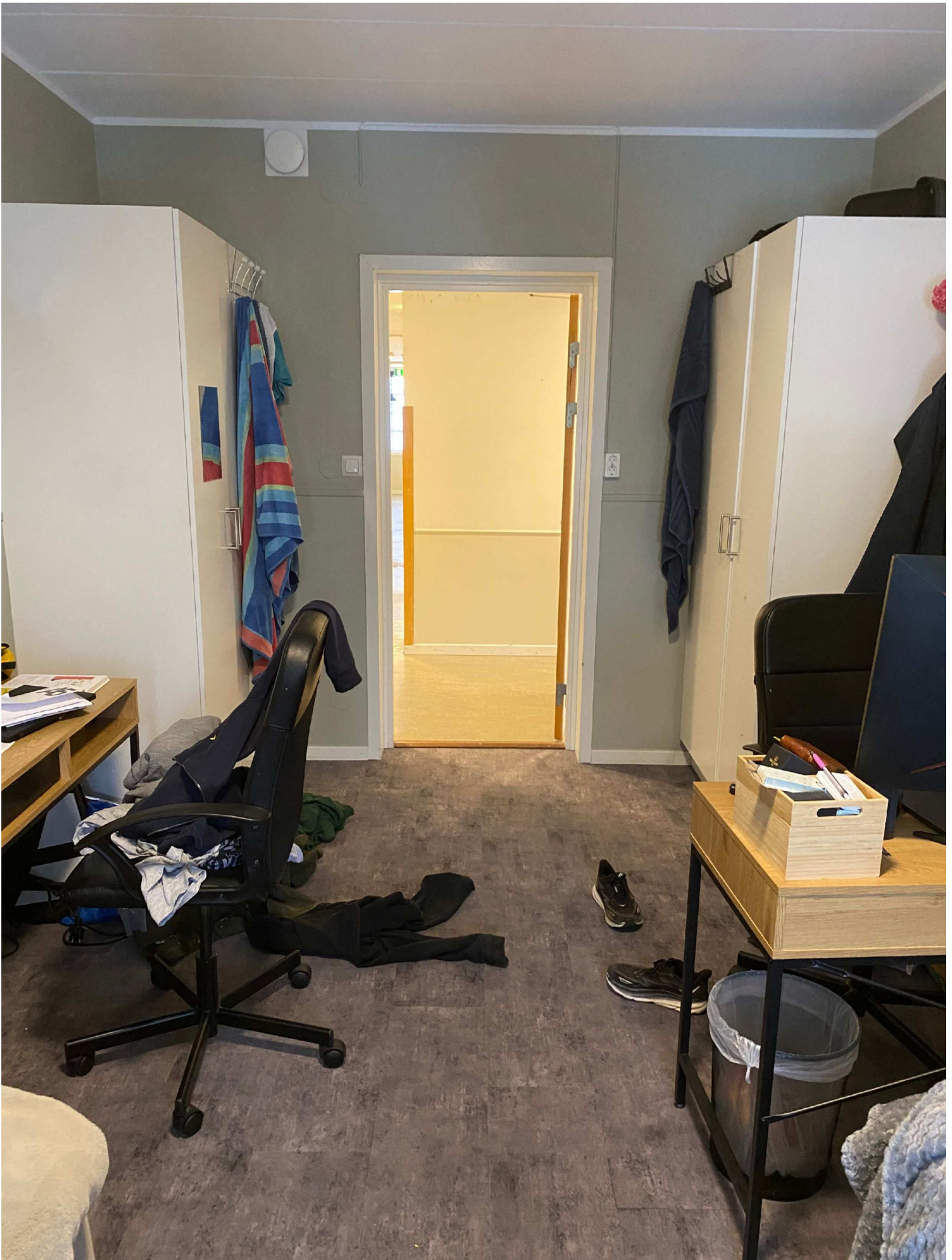
3. Toms och Gustafs rum.

4. Toms och Gustafs rum.

5. Toms och Gustafs rum.

6. Toms och Gustafs rum med vy åt entrédörren.

7. En av garderoberna i Toms och Gustafs rum.

8. På garderobsdörren syns märken.

9. Den andra garderoben.

10. Garderoben (den med märken) öppnad.

11. Den andra garderoben öppnad.

Datum
2025-02-10

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

Fotografier av Charlies vänstra armbåge. Fotografierna tagna av insp Mats Olsson vid förhörstillfället 2025-02-07.

1.

2.

Datum
2025-03-07

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

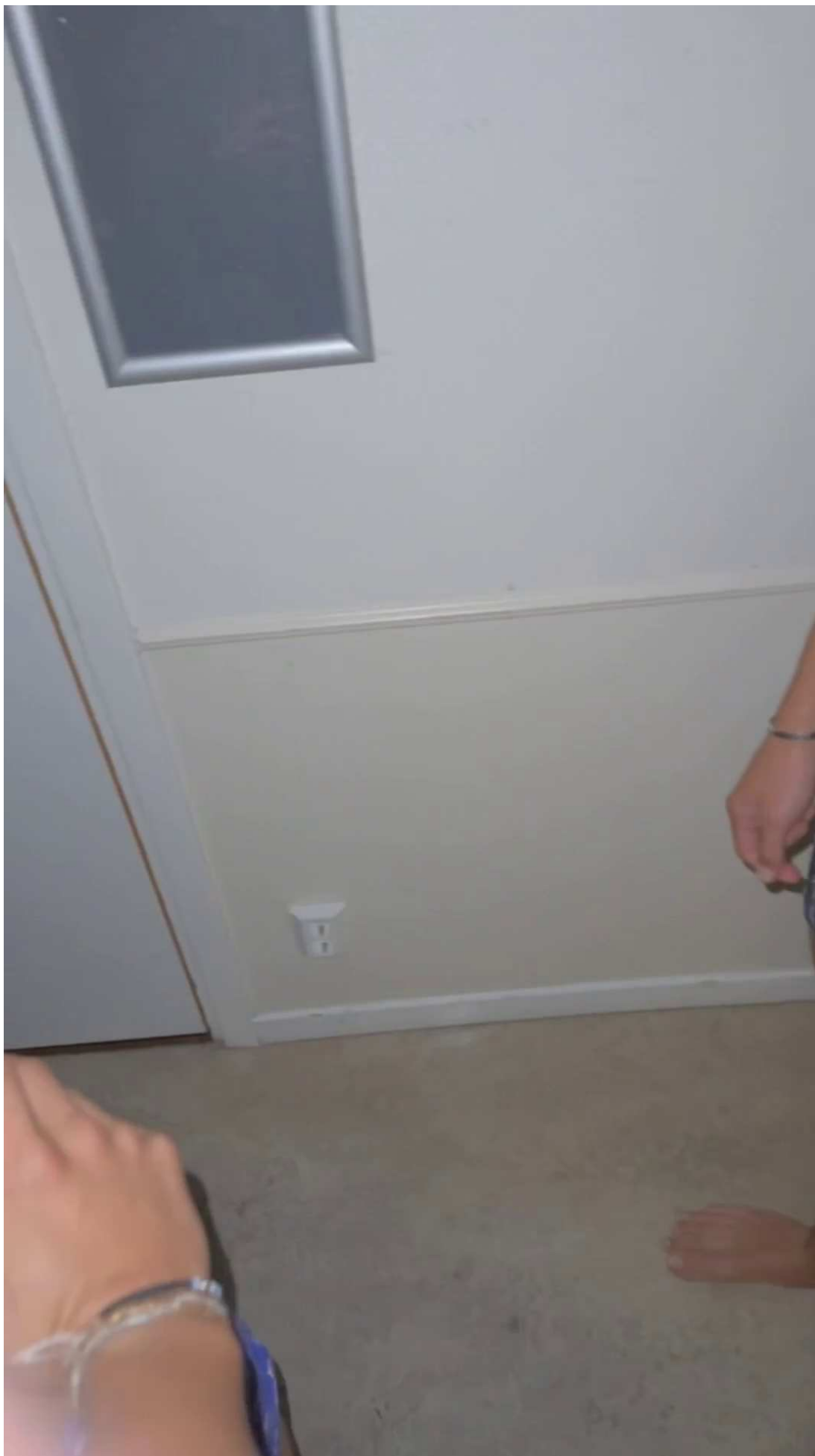
Fotografier från mobilfilm som hittats i Fredrik Askers telefon.

1. Början av filmen. Tom Prager häcklar och förolämpar "The Golden Generation", och säger att de kan inte göra ett skit mot honom.

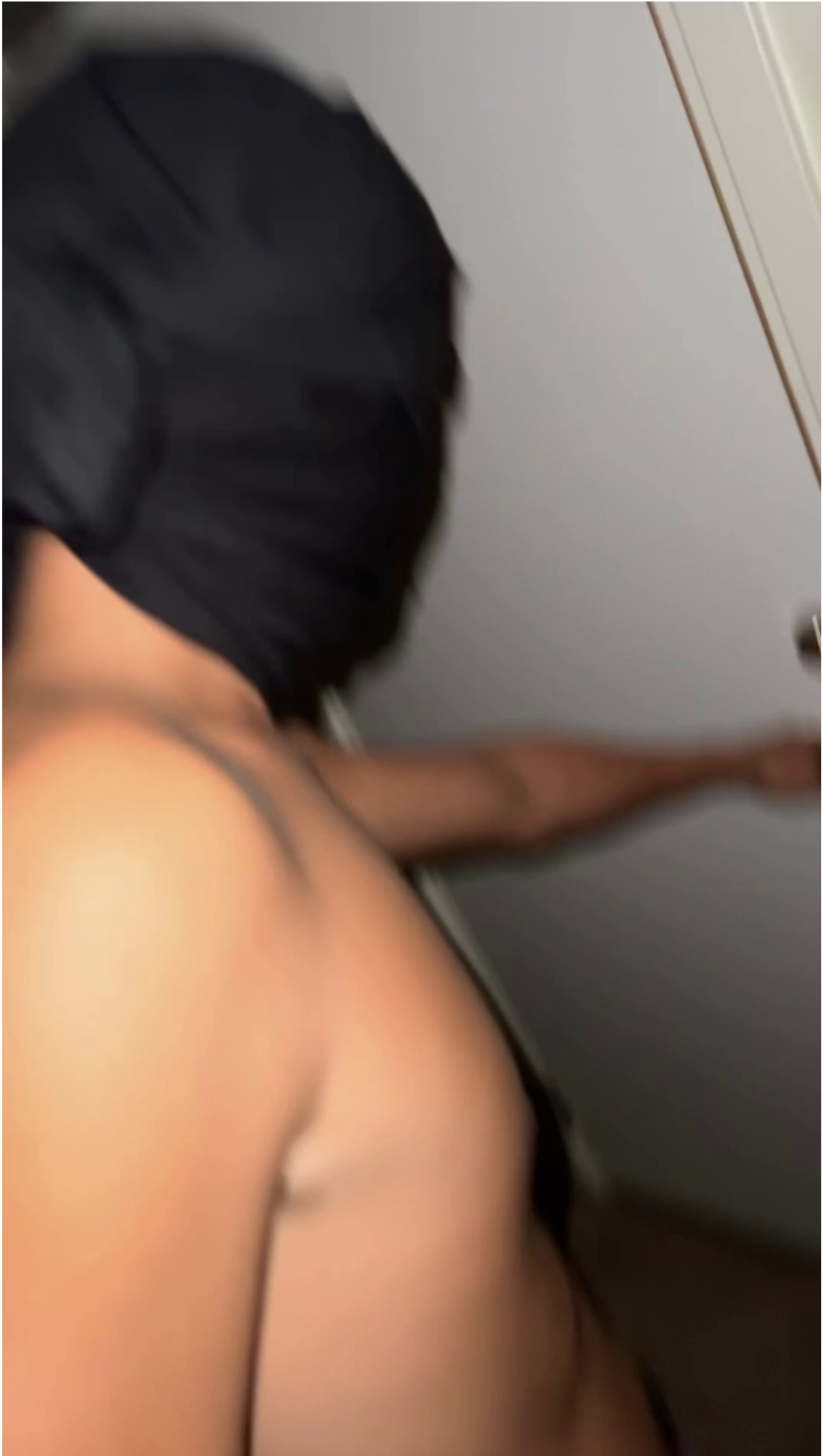
2. Gärningsmännen ser ut att vara 4 stycken. 3 st iklädda vit maskering på huvudet och 1 st med svart maskering.

3. Handledssmycken på gm.

4. Gm utanför Toms dörr. Gm till höger ser ut att vara naken.

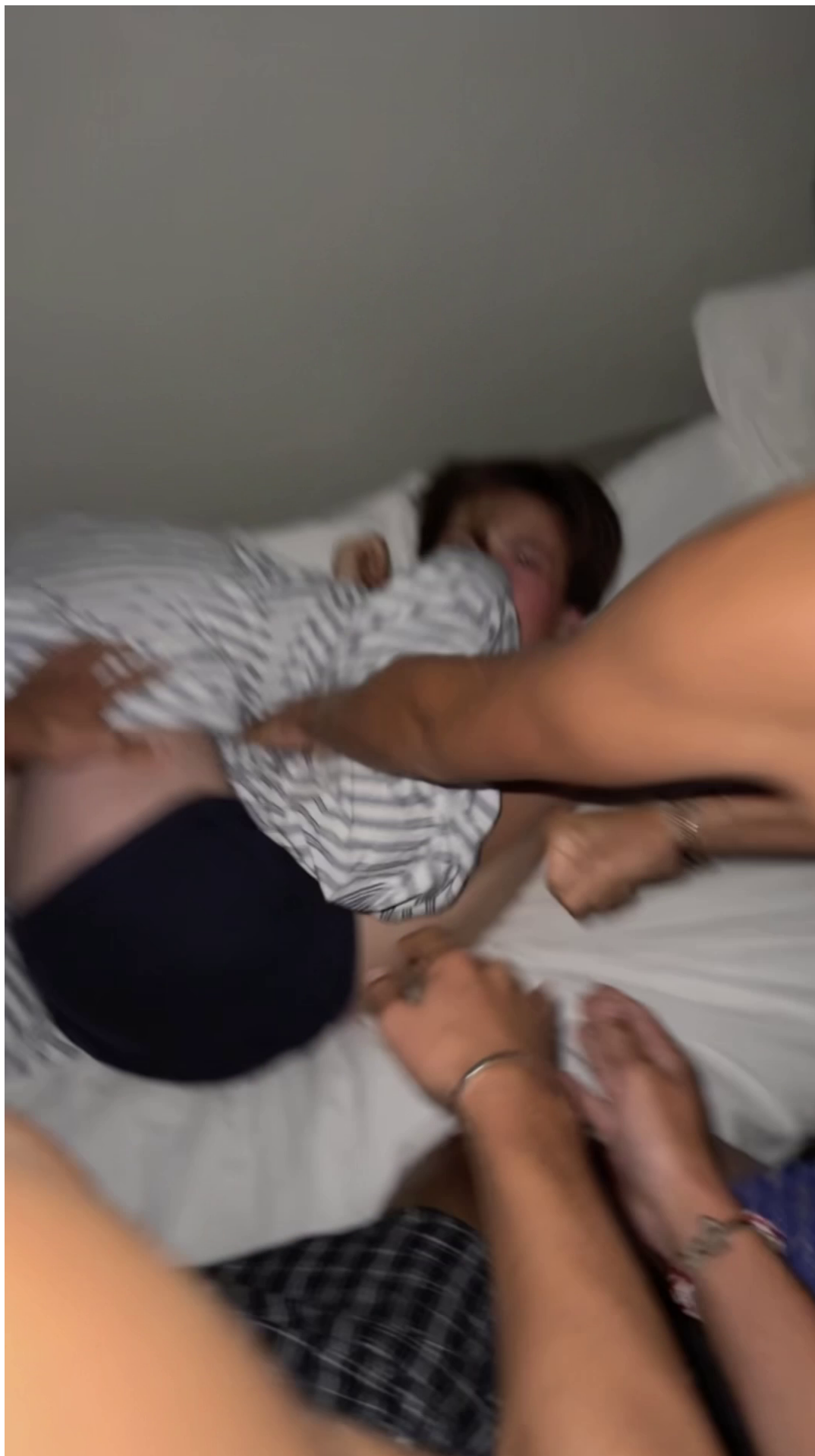
5. Gm iklädd svart maskering tar tag i handtaget på Toms dörr.

6. En av gärningsmännen.

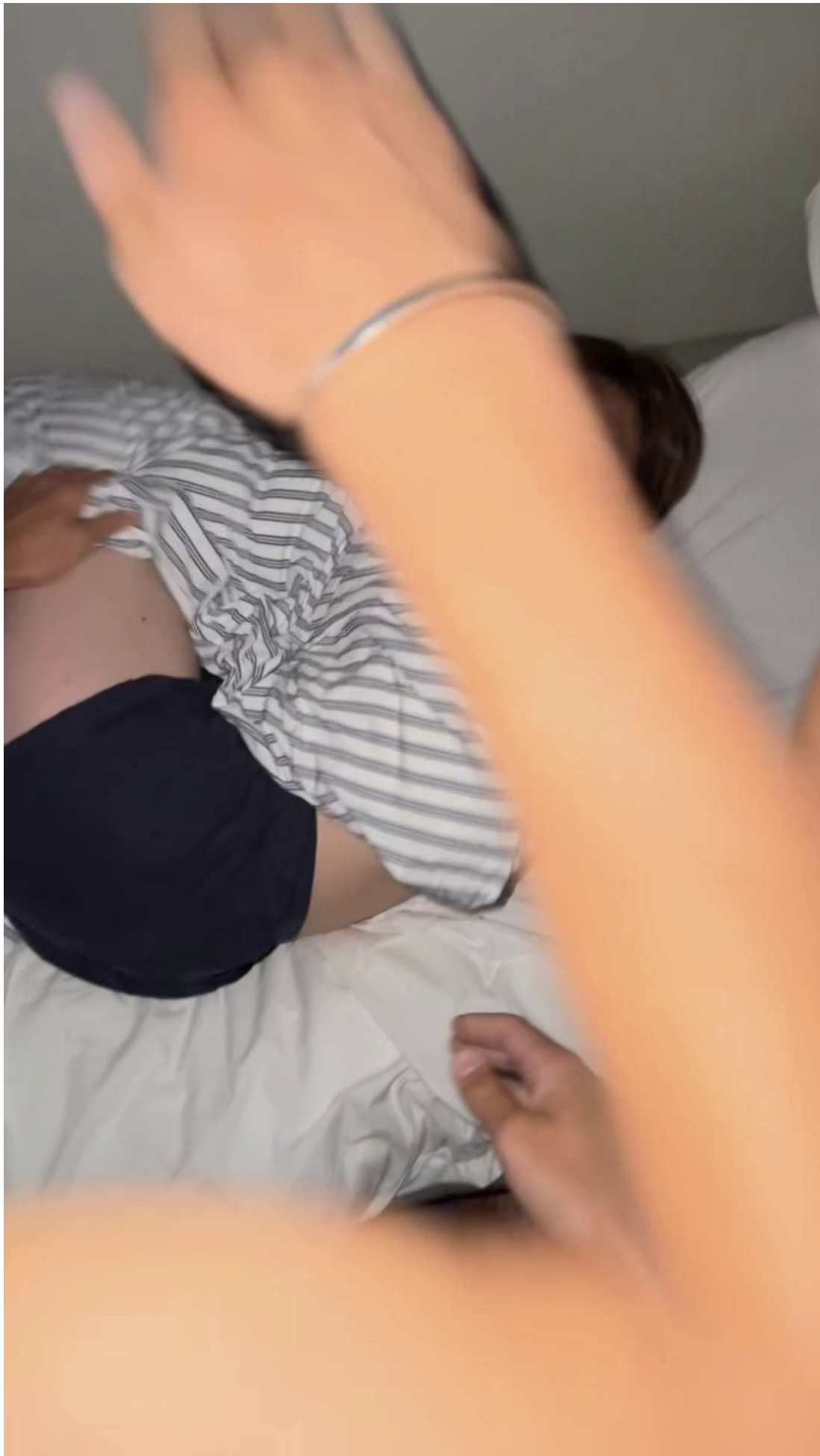
7. Gm längst till höger är iklädd svart maskering på huvudet.

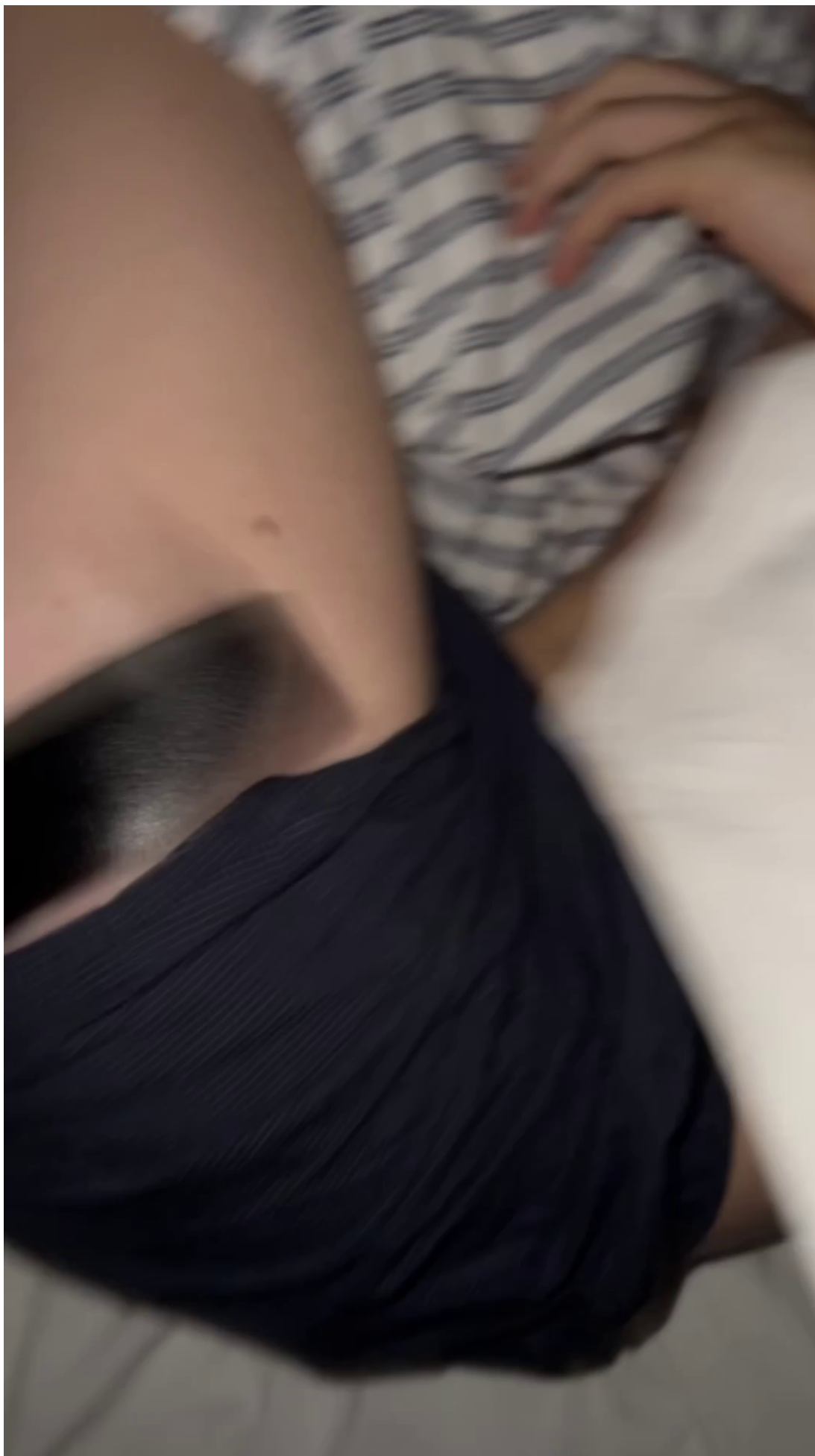
8. Gm (svartmaskerad) längst till höger utdelar åtminstone 4 knytnävsslag och 1 slap som träffar Tom på vänster arm/överkropp.

9. Gm (svartmaskerad) längst till höger utdelar åtminstone 4 knytnävsslag och 1 slap som träffar Tom på vänster arm/överkropp.

10. Vitmaskerad gm utdelar en slap som träffar Tom i rumpan/låret.

11. I en bildruta i filmen syns att Tom får ett slag med skärp som träffar nedre delen av vänster skinka.

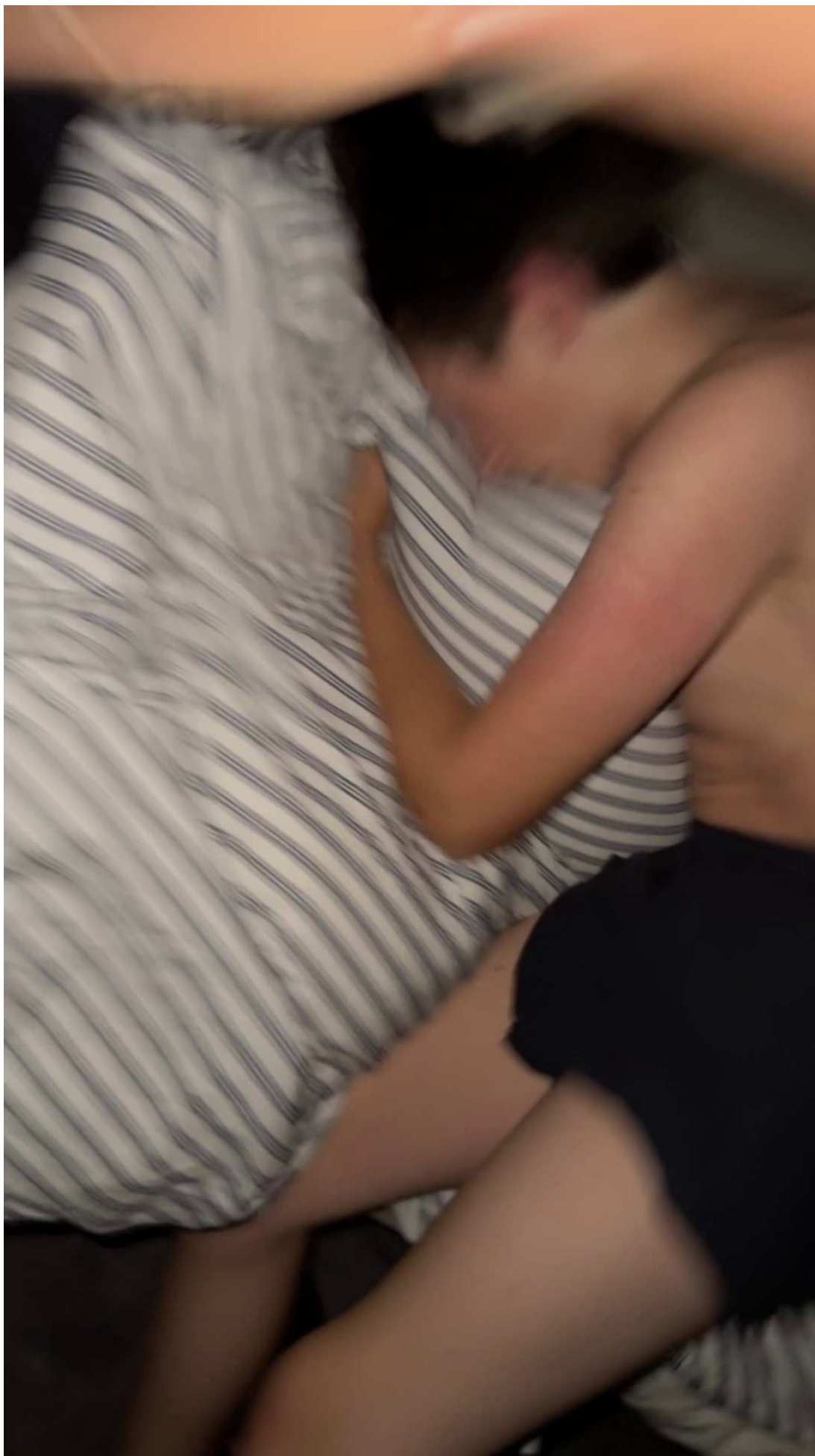
12. Tom åker ner på golvet.

13. Gm greppar Tom i nacken.

14. Tom blir upplyft i nacken.

15. Tom blir nedslängd på sängen.

16. Filmen avslutas med den här bilden.

Datum
2025-04-16

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

Fotografi av gärningsman som håller i något som ser ut att vara ett skärp.

1. Den nakne gärningsmannen längst bort i bild ser ut att hålla i ett skärp.

Datum
2025-03-07

Diarienummer
5000-K75859-25

Bilddilaga

ANTECKNINGAR

Fotografier av armband som syns i mobilfilmen.

1.

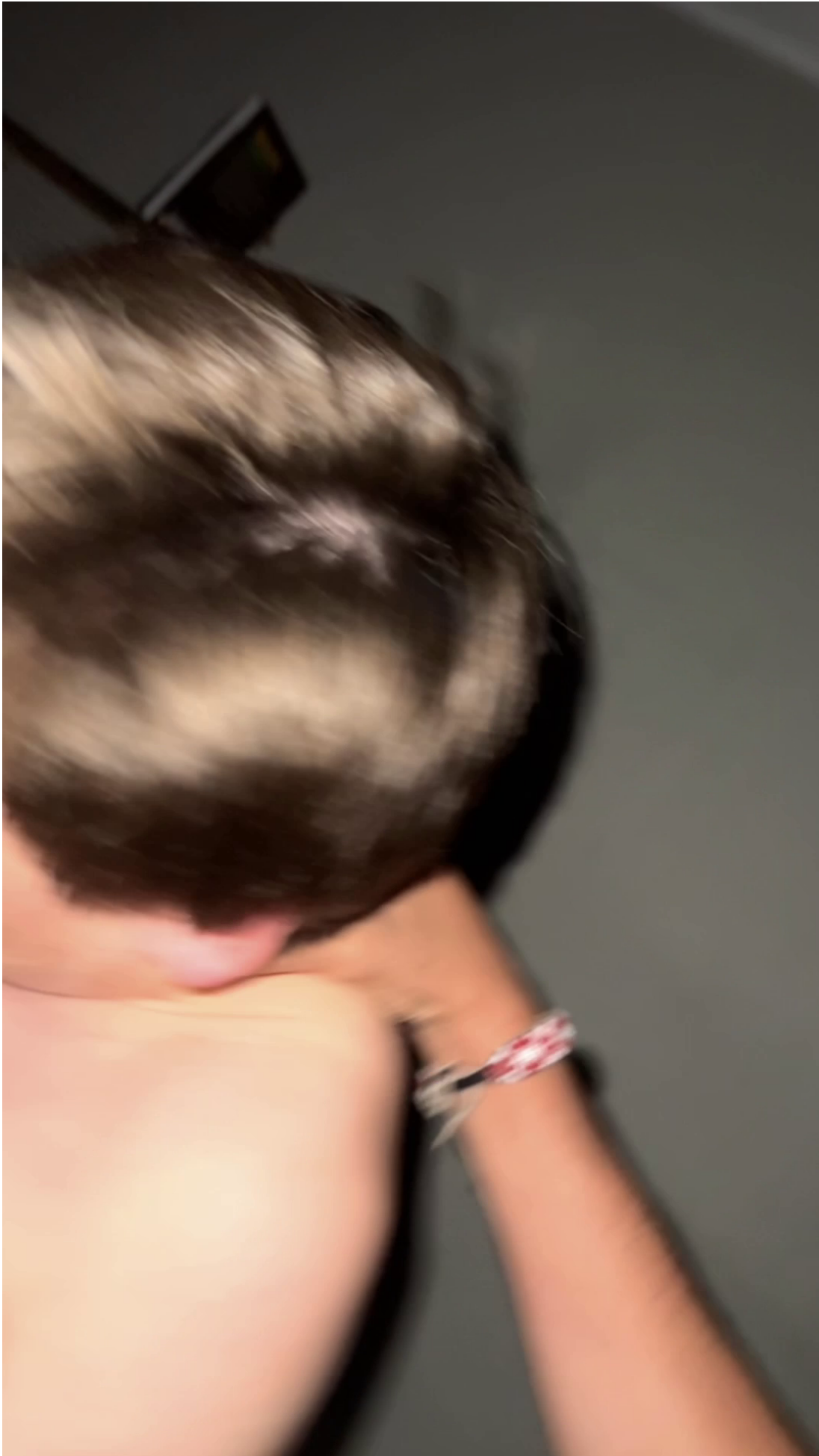
2.

3.

4. Tom åker ner på golvet.

5. Gm greppar Tom i nacken.

7. Ludvig von Platen med armband.

Stockholms läns sjukvårdsområde 11010046101
Närakut Danderyd
Bäckenv. 5, hus 14, plan 3, målpunkt Q
182 57 Stockholm
tel: 072-242 42 04/072-468 69 47 fax:

JOURNALBLAD

Prager Tom

1

T

Sammanhörande person:

KOPIA

INKOM

2025 -02- 11

POLISMYNDIGHETEN

* 2025-01-23 13:42 Nune Abrahamyan, Läk SLSO- Närakut Danderyd (signerad)

BESÖK

Kontakttyp Oplanerat mottagningsbesök

Diagnos enl ICD-10 S500 Kontusion på armbåge
W2101 Slagit sig mot eller träffad av sportredskap-bostad-lek,fritid

Kontaktorsak Misshandel.

Aktuellt 15 årig kille som kommer med sin pappa pga att han har blivit misshandlad i söndags på internatskola Lundsberg. Har blivit sparkad och trampad på. Även slagen med ett bälte. Detta hände i söndags och nu har det gått flera dagar. Har lite ont i ryggen över armbågen men kan gå, ej rörelseinskränkt varken i armbågen eller i ryggen.

Status

Allmäntillstånd Ganska opåverkad.

Lokalstatus Inspektion av ryggen: Visar cirka 10-15 cm stort hematom som är gammalt nu i ländryggen centralt. Palpatorisk lättare ömhet, ingen ömhet över spinalutskott. Ej inskränkt rörlighet. Neurologiskt intakt.

Höger armbåge: På laterala sidan av höger armbåge syns cirka 8-10 cm stort hematom även där. Ingen ömhet vid palpation över skelettet. Full extension och flektion i armbågen. Full rotation utan någon smärta. Distalstatus ua.

Bedömning Således misshandel. Två stora gamla hematom på armbåge och rygg vilka fotodokumenteras. Inga tecken på allvarliga skador i nuläget som bör utredas.

----- slut utskrift -----

sonnummer: [REDACTED]
tagen: 2025-01-23 14:56:13
amn: Tom
namn: Prager
nformation:

sonnummer: [REDACTED]
tagen: 2025-01-23 14:56:13
amn: Tom
namn: Prager
nformation:

Fotobeställning / Bilddokumentation

	Vårdenhet	SLSO- Närkeut Danderyd	Pers	
FRÅN	Avdelning	Bäckens 5 hua 14 plan 3 målpunkt Q	Namn	Proger Tom Nilsas Sebastian
	Tfn	08-123 594 15	Adress	
TILL	Medicinsk Bild/Fotograf		Tfn	

Bestellungsdatum	Remittent Bestallare
------------------	----------------------

Diagnos/Traga

Önskad fotografering:

☐ Dermatoskop

☐ Tides are higher

Annals of Philosophy

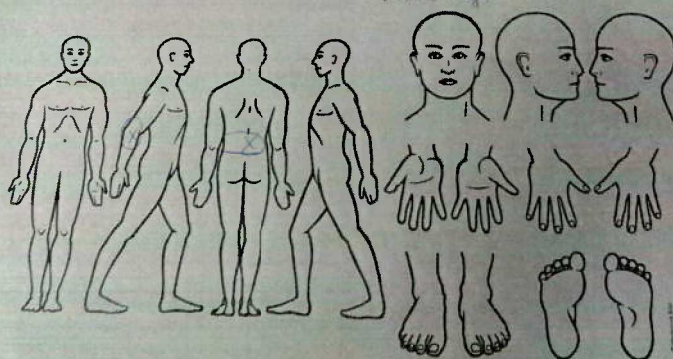
Foliodatum	Ändamål		
	Sammanhållen journal	Undervisning	Forskning
2023-07-23			
JA (markeras med X)			
NEJ (markeras med X)			

© 2004 Pearson Education, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This publication is protected by copyright. Any unauthorized use or distribution of this work without the express written permission of Pearson Education, Inc. is prohibited.

Jag godkänner att de fotografier som idag tagits på mig/mitt barn, får användas för de ändamål som redovisas ovan

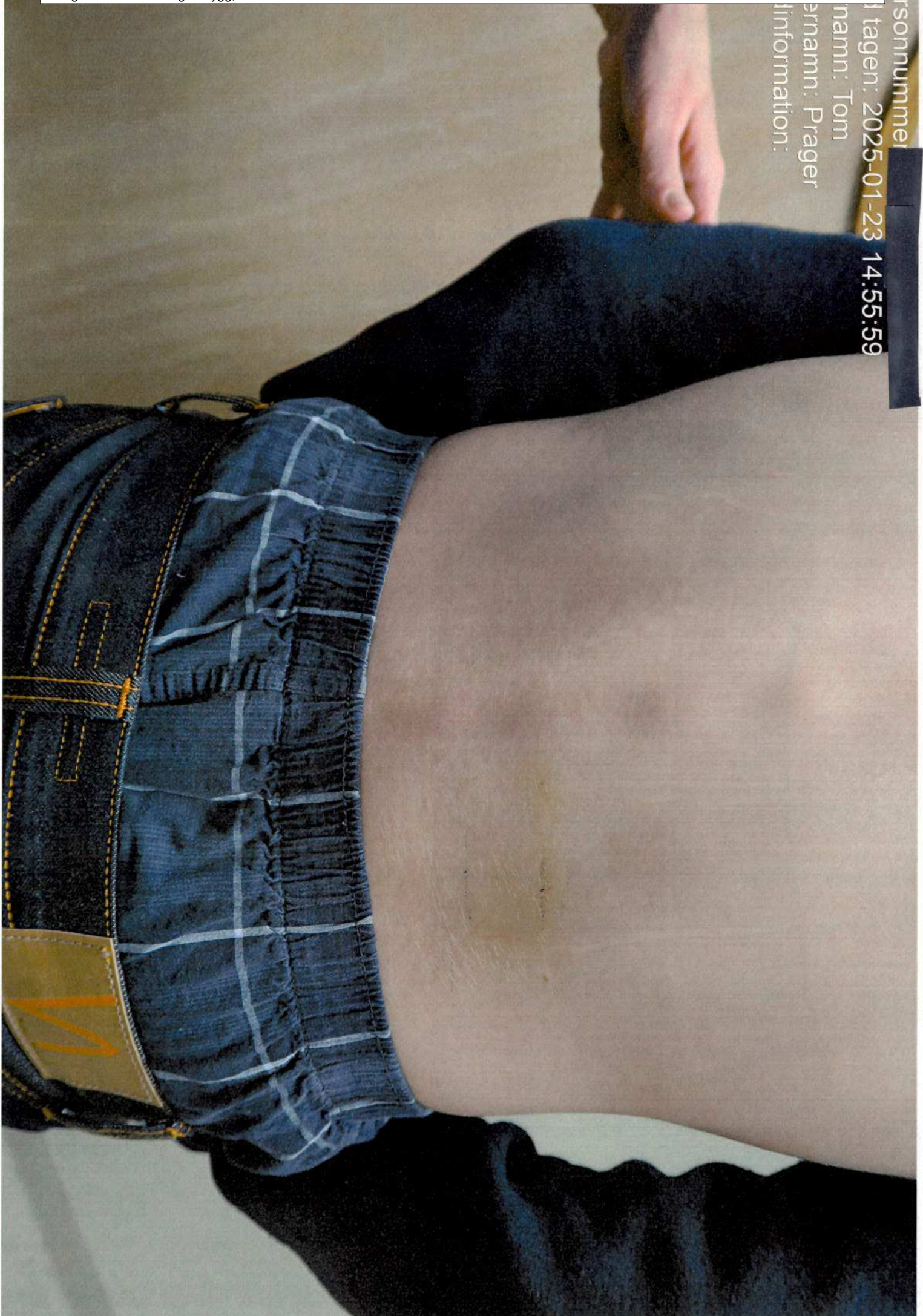
Date: 2025-01-23

Underskrift _____

Personnummer: [REDACTED]
Dagen: 2025-01-23 14:55:44
Namn: Tom
Förnamn: Prager
Information:

JOURNALBLAD

Utskr.id: FBF BSS790 Q5950
Sida 1 av 2

Familjeläkarna i Saltsjöbaden AB
Familjeläkarna Saltsjöbaden HLM
Byvägen 52
133 34 Saltsjöbaden
tel: 08-717 01 00 fax:08-717 10 03

18106011000

Bergman Victor

T
Sammanhörande person:
KOPIA2025-01-23 16:15 Jeanette Lindström, Ssk Fam Läk Saltsjöbaden HLM (signerad)**MOTTAGNINGSAKT.****Omvårdnadsanamnes**

Kontaktorsak

Misshandel som hände natten 19/1-25

Omvårdnadsstatus

Pat pappa ringer till mottagningen och inf att pat blivit misshandlat av äldre elever på skolan , bor på Internatskola .Bokar in pat till UT för dokumentation och fotografering av skador.Pat kommer själv till mottagningen utan Föräldrar. Pat har ett synligt blåmärke under höger öga som bleknat till ljusgult hematom(pat visar på sin mobil skadan som blev efter misshandeln). Pat berättar själv att det kommit in 5 äldre elever och slagit dem med knytnävar samt piskats med skärp,ett oprovocerat våld.

Omvårdnadsåtgärd

Fotograferar den synliga skadan och lägger in bilden i Picsara
Jourläkare kommer in och undersöker pat, känner runt ögat inga skador,samt undersöker vänster Vad som pat berättar att eleverna har slagits med knytnävar,

Skolsköterska har kontaktat patienten och bokat en tid måndag
27/1-25 samt till Psykolog

Omvårdnadsresultat

Misshandeln är under polisutredning

Diagnos enl ICD-10

T741 Fysisk misshandel
Y078 Misshandel utövad av annan specificerad person

2025-02-06 13:32 Telma Sloma, Adm Fam Läk Saltsjöbaden HLM (signerad)**DAGANTECKNING****Anteckning**

Skickar utskriva bilder från picsara på begäran av polisen ang
23/1-2025

2025-02-06 13:35 Telma Sloma, Adm Fam Läk Saltsjöbaden HLM (signerad)**DAGANTECKNING**

Familjeläkarna i Saltsjöbaden AB
Familjeläkarna Saltsjöbaden HLM
Byvägen 52
133 34 Saltsjöbaden
tel: 08-717 01 00 fax:08-717 10 03

18106011000

[REDACTED]
Bergman Victor
[REDACTED]
[REDACTED]
T [REDACTED]

KOPIASammanhörande person:
[REDACTED]**Anteckning**

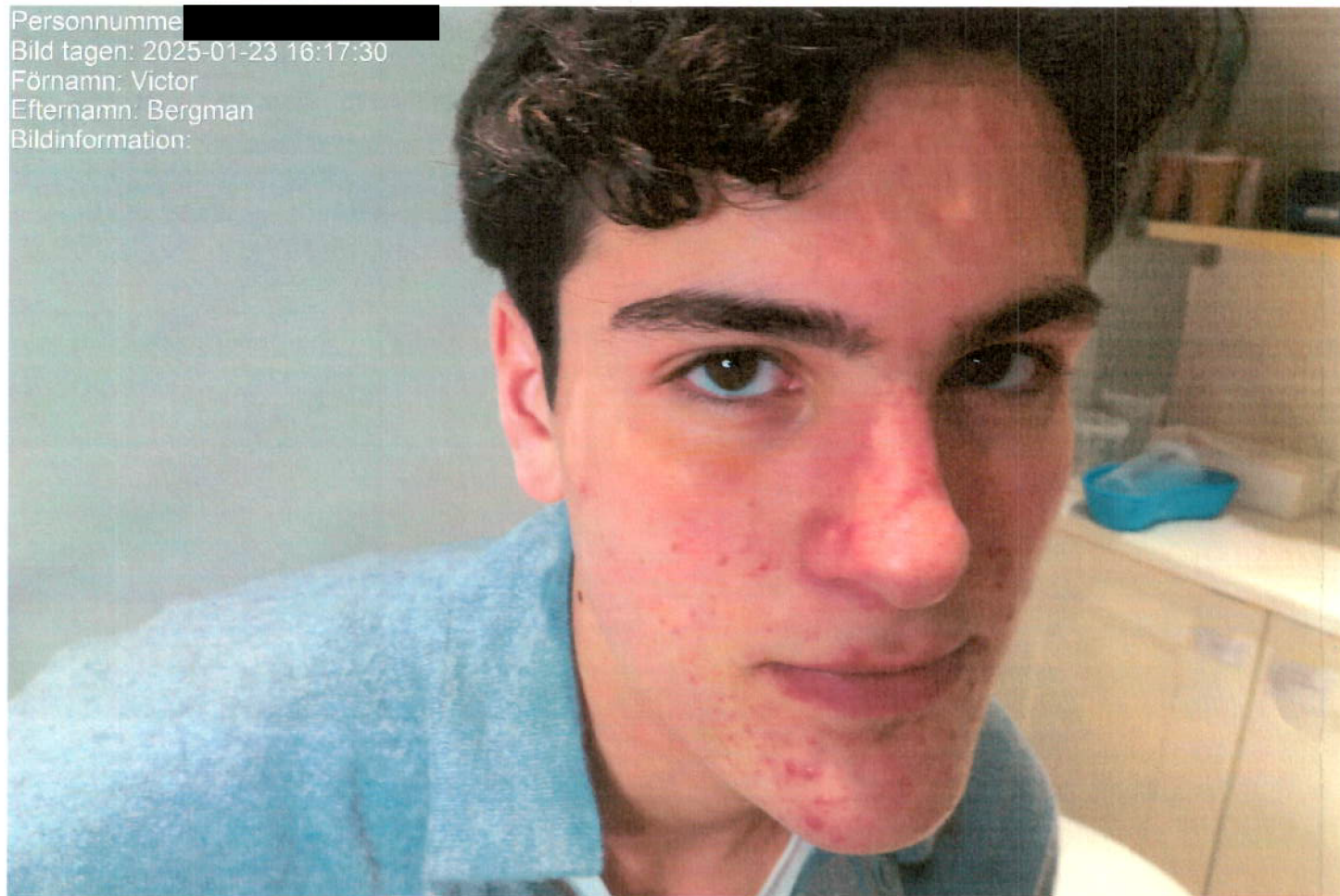
Skickar journalkopior till polisen på begäran av polisen ang
23/1-2025.

----- slut utskrift -----

Personnummer: [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:17:30
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

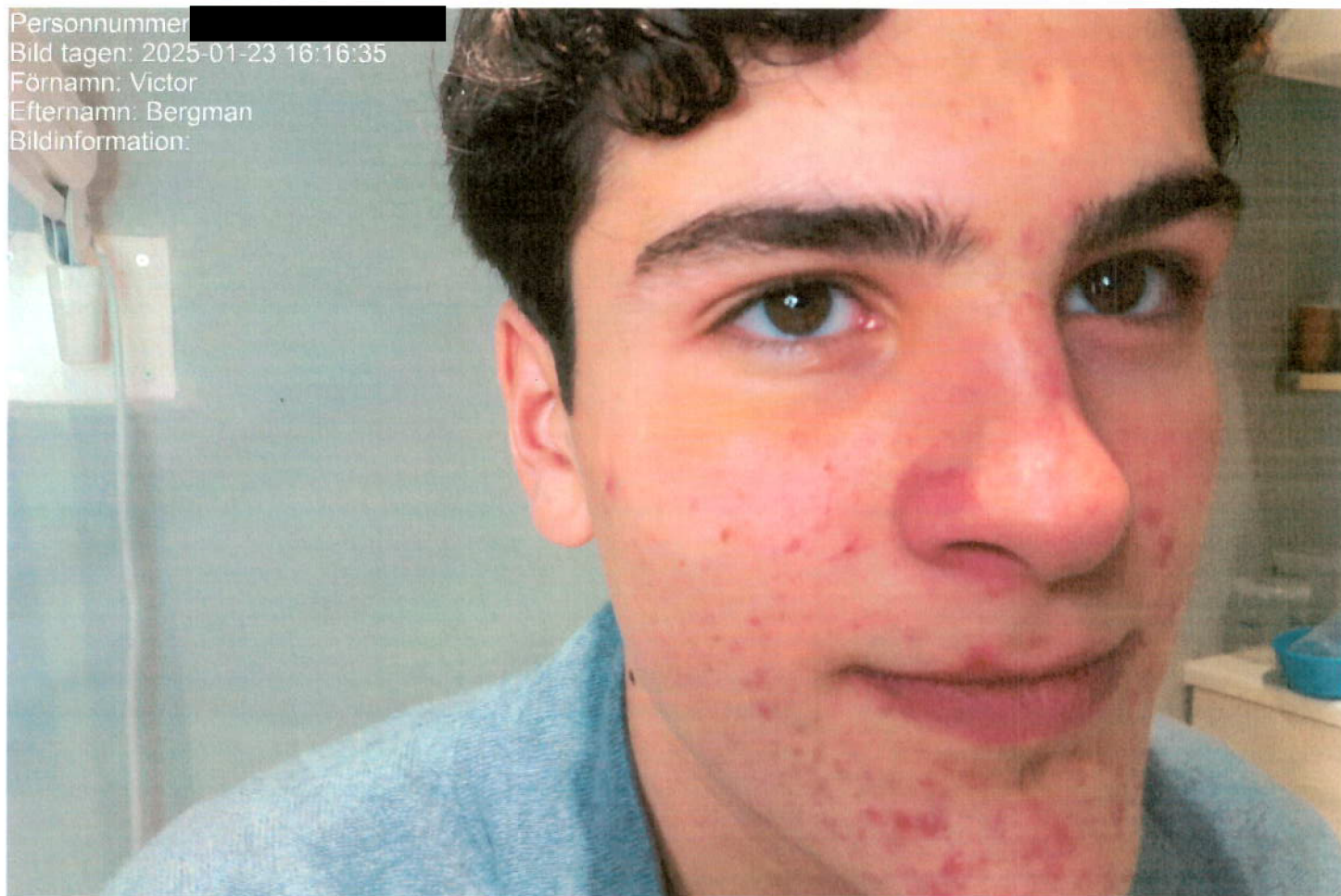
INKOM
2025 -02- 13
POLISMYNDIGHETEN

Personnumme [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:17:30
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

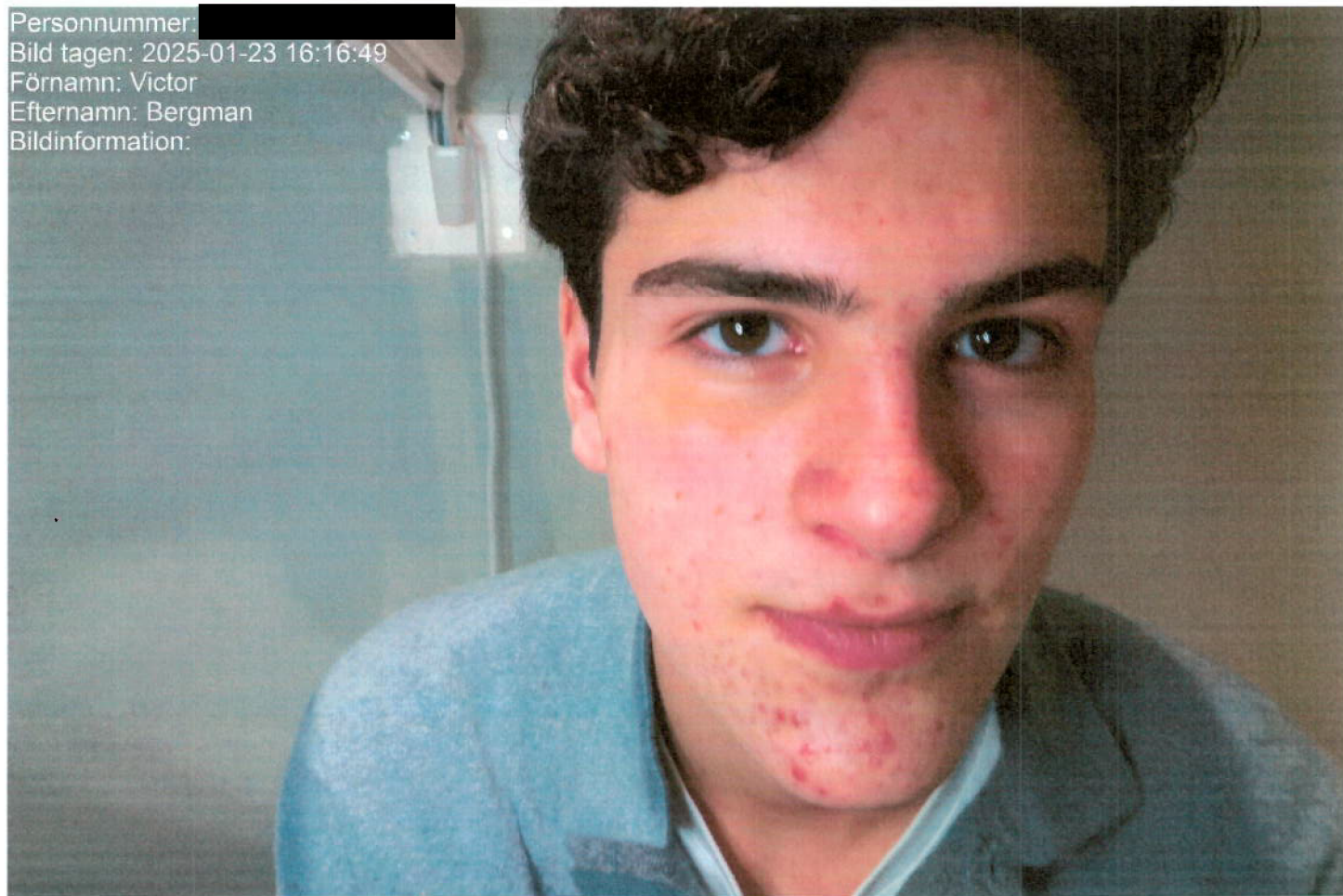
Personnummer [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:16:35
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

Personnummer [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:16:35
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

Personnummer: [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:16:49
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

Personnummer: [REDACTED]
Bild tagen: 2025-01-23 16:16:49
Förnamn: Victor
Efternamn: Bergman
Bildinformation:

RÄTTSMEDICINALVERKETRÄTTSINTYG
2025-04-16Dnr A25-R0681
Ert nr 5000-K75859-25Polisen region Bergslagen
LPO Kristinehamn
Box 1804
701 18 ÖREBRO

Rättsmedicinskt yttrande

Formalia

2025-04-15 inkom begäran om rättsmedicinskt yttrande från Polisen region Bergslagen, LPO Kristinehamn, avseende målsägande

Prager, *Tom* Niklas Sebastian

Information enligt 6 § lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott har lämnats av polis (enligt uppgift från polis).

Samtycke till utfärdande av rättsintyg har inhämtats av beslutande myndighet, alternativt har myndigheten säkerställt att ett sådant samtycke inte behövs enligt 5 § lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott. Beslutande myndighet har intygat detta genom begäran.

Utredningsunderlag

Datum	Beskrivning
-------	-------------

2025-04-15	Begäran om rättsintyg med utredningsuppgifter/redovisningshandlingar
------------	--

Innehållsförteckning

Bakgrundsinformation
Utlåtande

Bakgrundsinformation

Sammanfattning av polisens handlingar

I inkomna handlingar framkommer att Tom Prager (målsägande) och en annan målsägande blivit misshandlade av misstänkta gärningspersoner 2025-01-18/19.

”Tom uppger i förhör att han och hans rumskompis har gömt sig i garderoberna på sitt rum när de maskerade angriparna kommer in. Angriparna drar ut Tom ur garderoben, trampar/stampar mot kroppen, piskar med bälten och utdelar knytnävsslag i ca 45 sekunder. Tom träffas på kroppen av 10-20 tramp/stamp, träffas på armbågen av tramp/stamp och får 7-8 knytnävsslag på låren. Angriparna drar ut från rummet förutom en angripare som stannar kvar och drar upp Toms tröja och piskar på ryggen med bältet jättehårt så att det blir ett märke efteråt. Det gjorde jätteont.

Tom uppger vidare att det gjorde ont i höger armbåge några dagar efteråt och armbågen blev lite missfärgad. Tom fick ganska mycket gula och blå märken på benen, men kan inte säkert säga att alla märken kommer från misshandeln. Tom fick ont i ryggen av det sista piskrappet och det blev ett märke efteråt.”

Polisförhör med misstänkta gärningspersoner har inte inkommit.

Sammanfattning av patientjournaler

I patientjournal från Danderyds sjukhus, daterad 2025-01-23, framkommer följande:

- Ett cirka 10 - 15 cm stort ”gammalt” blåmärke centralt på ländryggen.
- Ett cirka 8 - 10 cm stort blåmärke på utsidan av den högra armbågen.

Skadorna fotodokumenterades.

Sammanfattning av inkommet bildmaterial

I bildbilaga bestående av 8 bilder av varierande kvalitet, tagna på sjukhus 2025-01-23, framkommer följande fynd:

På utsidan av den högra armbågen ses en diffus, oregelbunden, gulröd missfärgning.

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSINTYG

Dnr A25-R0681

Ert nr 5000-K75859-25

På den högra sidan av ländryggen ses en diffus, oregelbunden, tvärställd gulröd missfärgning med två diskreta, diffusa, stråkformiga, tvärställda, inbördes parallella, punktformiga, svartröda hudavskrapningar. Till höger om hudavskrapningarna ses ett diskret, diffust, stråkformigt, längställt rött hudparti.

Särskilda frågeställningar

Skadornas uppkomstsätt och tidpunkt när skadorna åsamkades.

Utlåtande

Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget gällande Prager, *Tom* Niklas Sebastian, avger jag följande utlåtande angående:

Påvisade skador

- Blåmärke på den högra armbågen (journal, bild).
- Blåmärke och hudavskrapningar på ländryggen (journal, bild).

Skadornas uppkomstsätt ¹

Blåmärkena är beskrivna på ett sätt och företer ett utseende som starkt talar för att de uppkommit genom trubbigt våld, såsom slag, fall eller stöt mot hårt föremål. Hudavskrapningarna företer ett utseende som talar för att de uppkommit genom snett infallande trubbigt våld, såsom slag, fall eller stöt mot hårt föremål och kan ha uppkommit genom slag med bälte.

Skadornas beskrivning och utseende är förenligt med att ha orsakats på det sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp.

Skadornas ålder ¹

Skadornas beskrivning och utseende är förenligt med att dessa uppkommit vid den uppgivna tidpunkten (2025-01-18/19).

Skadornas svårighetsgrad ²

Skadorna är inte livshotande och kommer inte ge några bestående fysiska men.

Stockholm 2025-04-16

Ragnar Edman Kessler
Överläkare, specialist Rättsmedicin

¹Skalsteg

- visar: Fynden/resultaten är typiska och alternativ är uteslutna.
- talar starkt för: Fynden/resultaten har karakteristika som är typiska. Sannolikheten för alternativ är mycket liten.
- talar för: Fynden/resultaten har karakteristika som är vanliga. Alternativ är möjliga men mindre troliga.
- kan tala för/talar möjligen för: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är näst intill lika troliga.
- talar varken för eller emot/tillåter ingen slutsats om: Fynden/resultaten har inga eller ospecifika karakteristika.
- kan tala emot/talar möjligen emot: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är dock något mer troliga.
- talar emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är ovanliga. Alternativ är mer troliga.
- talar starkt emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är atypiska. Sannolikheten för alternativ är mycket stor.
- utesluter: Fynden/resultaten är atypiska och utesluter detta alternativ.
- förenligt med:
Angående uppkomstsätt: Skadan kan ha uppkommit på det angivna sättet, men kan även ha uppkommit på andra sätt.
Angående tidpunkt: Skadan kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten, men kan även ha uppkommit vid annan tidpunkt.

²Livshot

En livshotande skada är en skada som bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om skadan inte kommit under behandling.

Ett livshotande tillstånd är ett tillstånd där annat än 'skada' (t.ex. nedkylning, överhettning, medvetlöshet, blodförlust) bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om den skadliga inverkan inte avbrutits i tid.

RÄTTSMEDICINALVERKETRÄTTSINTYG
2025-04-16Dnr A25-R0680
Ert nr 5000-K75859-25Polisen region Bergslagen
LPO Kristinehamn
Box 1804
701 18 ÖREBRO

Rättsmedicinskt yttrande

Formalia

2025-04-15 inkom begäran om rättsmedicinskt yttrande från Polisen region Bergslagen, LPO Kristinehamn, avseende målsägande

Bergman, *Victor* Carl Wilhelm

Information enligt 6 § lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott har lämnats av polis (enligt uppgift från polis).

Samtycke till utfärdande av rättsintyg har inhämtats av beslutande myndighet, alternativt har myndigheten säkerställt att ett sådant samtycke inte behövs enligt 5 § lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott. Beslutande myndighet har intygat detta genom begäran.

Utredningsunderlag

Datum	Beskrivning
-------	-------------

2025-04-15	Begäran om rättsintyg med utredningsuppgifter/redovisningshandlingar
------------	--

Innehållsförteckning

Bakgrundsinformation
Utlåtande

Bakgrundsinformation

Sammanfattning av polisens handlingar

Av begäran om läkarundersökning/rättsintyg, daterad 2025-04-15, framgår:

”2025-01-19 kl. 23.00-23.30: Victor uppger i förhör att han och hans rums-kamrat ligger i sina sängar på sitt rum när de maskerade angriparna kommer in och börjar slå ett flertal slag med läderbälten mot Victors kropp. Victor försöker skydda sig med täcket. Angriparna övergår till att utdela knytnävsslag mot Victors ben, överkropp och huvud. Victor uppskattar att 3-4 knytnävsslag träffade i ansiktet. Angriparna försvinner ut från rummet och senare när Victor kontrollerar sina skador, så har han en svullnad under ögat, är ganska röd på överkroppen, röd på benen och har ont i vänster vad. Victor haltade efteråt och haltade även dagen efter.”

Sammanfattning av patientjournaler

Av journalanteckningar från Familjeläkarna i Saltsjöbaden framgår att Bergman undersöktes därstädes på EM 2025-01-23 efter misshandel 2025-01-19.

Vid undersökningen noterades ett synligt blåmärke under höger öga som bleknat till ljusgult hematom.

Sammanfattning av inkommet bildmaterial

Det har inkommit två bildbilagor. Den ena bildbilagan består av tre bilder av målsägandens ansikte tagna i samband med läkarundersökning 2025-01-23. Den andra bildbilagan består av fyra spegelbilder i mobiltelefonskärman (bilderna är tagna av målsäganden själv 2025-01-21 – 2025-01-23). Bilderna är av varierande teknisk kvalitet och föreställer det ovan beskrivna blåmärket under det högra ögat i varierande stadier av läkning.

Särskilda frågeställningar

Skadornas uppkomstsätt och tidpunkt när skadorna åsamkades.

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSINTYG

Dnr A25-R0680

Ert nr 5000-K75859-25

Utlåtande

Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande

- att **Victor Bergman**, född 2009, vid läkarundersökning 2025-01-23 samt på de bifogade fotografierna tagna 2025-01-21-2025-01-23 företett ett blåmärke under det högra ögat,
- att utseendet av blåmärket starkt talar för att det uppkommit genom inverkan av ospecifikt trubbigt våld och kan ha uppstått efter knytnävsslag i ansiktet,
- att utseendet av blåmärket vidare talar för att det kan ha uppkommit 2025-01-19 som det beskrivits i begäran,
- att skadan ej varit livshotande där ingen risk för framtida kroppsliga men föreligger,

vilket härmed intygas.

Stockholm 2025-04-16

Sergej Anikin
Rättsläkare

¹Skalsteg

- visar: Fynden/resultaten är typiska och alternativ är uteslutna.
- talar starkt för: Fynden/resultaten har karakteristika som är typiska. Sannolikheten för alternativ är mycket liten.
- talar för: Fynden/resultaten har karakteristika som är vanliga. Alternativ är möjliga men mindre troliga.
- kan tala för/talar möjligen för: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är näst intill lika troliga.
- talar varken för eller emot/tillåter ingen slutsats om: Fynden/resultaten har inga eller ospecifika karakteristika.
- kan tala emot/talar möjligen emot: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är dock något mer troliga.
- talar emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är ovanliga. Alternativ är mer troliga.
- talar starkt emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är atypiska. Sannolikheten för alternativ är mycket stor.
- utesluter: Fynden/resultaten är atypiska och utesluter detta alternativ.
- förenligt med:
Angående uppkomstsätt: Skadan kan ha uppkommit på det angivna sättet, men kan även ha uppkommit på andra sätt.
Angående tidpunkt: Skadan kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten, men kan även ha uppkommit vid annan tidpunkt.

²Livshot

En livshotande skada är en skada som bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om skadan inte kommit under behandling.

Ett livshotande tillstånd är ett tillstånd där annat än 'skada' (t.ex. nedkylning, överhettning, medvetlöshet, blodförlust) bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om den skadliga inverkan inte avbrutits i tid.

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

1(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Mobiltelefonextraktion

Inledande uppgifter

Uppdragsgivare (myndighet/motsvarande) Polismyndigheten	Uppdragsgivare (namn och kontaktinformation) Region Bergslagen Henrik Kindwall Lindell, Åklagarkammaren i Karlstad		
Utförare Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13	Undersökning påbörjad 2025-01-30	Undersökning klar 2025-02-01

Ändamål

Ändamålet var att extrahera data från enheten.

Materialförteckning och Resultat

Beslags-/Spårmaterialnummer	Undersökningsmaterial Platsbeskrivning Materialhantering
2025-5000-BG12420-1	Mobiltelefon Fredrik var i sällskap med biträdande rektor Jonas Grönberg och lämnade över telefonen till insp Mats Olsson. Fredriks pappa kontaktades på telefon och underrättades om åtgärden. Alla spår arkiveras digitalt.
IMEI	ICCID (Om SIM-kort påträffades i enheten.)
356389950440518	89460120150308220407
356389950445756	

Bevissäkring av databäraren har genomförts.

Metodik

Följande metodik har använts vid undersökningen: Extrahering av data från enheten som undersökts har utförts med särskild forensisk programvara.

Undersökningsrelaterad information

Undersökningsuppdraget är beskrivande. Vid ett sådant uppdrag redovisas resultat, men någon slutsats dras inte.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

2(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Handläggning

Handläggare, Mobiltelefonextraktion IT-forensiker Mattis Levin	Driftställe Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13
Ärendeansvarig [Ej utsedd]		Telefon (Desk) 010-565 14 13

Frågor om undersökningen samt eventuell kallelse till rättegång riktas till ansvarig handläggare, se ovan. Övergripande frågor i ärendet riktas till ärendeansvarig.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

1(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Mobiltelefonextraktion

Inledande uppgifter

Uppdragsgivare (myndighet/motsvarande) Polismyndigheten	Uppdragsgivare (namn och kontaktinformation) Region Bergslagen Henrik Kindwall Lindell, Åklagarkammaren i Karlstad		
Utförare Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13	Undersökning påbörjad 2025-01-30	Undersökning klar 2025-02-01

Ändamål

Ändamålet var att extrahera data från enheten.

Materialförteckning och Resultat

Beslags-/Spårmaterialnummer	Undersökningsmaterial
	Platsbeskrivning
	Materialhantering

2025-5000-BG12421-1**Mobiltelefon**

Max lämnade över telefonen till insp Mats Olsson. Pappan kontaktades på telefon och underrättades om åtgärden. Alla spår arkiveras digitalt.

IMEI	ICCID (Om SIM-kort påträffades i enheten.)
359676576524700	89460880000006308022
359676576675387	

Bevissäkring av databäraren har genomförts.

Metodik

Följande metodik har använts vid undersökningen: Extrahering av data från enheten som undersökts har utförts med särskild forensisk programvara.

Undersökningsrelaterad information

Undersökningsuppdraget är beskrivande. Vid ett sådant uppdrag redovisas resultat, men någon slutsats dras inte.

Handläggning

Handläggare, Mobiltelefonextraktion IT-forensiker Mattis Levin	Driftställe Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13
Ärendansvarig [Ej utsedd]		Telefon (Desk) 010-565 14 13

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

2(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Frågor om undersökningen samt eventuell kallelse till rättegång riktas till ansvarig handläggare, se ovan. Övergripande frågor i ärendet riktas till ärendeansvarig.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

1(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Mobiltelefonextraktion

Inledande uppgifter

Uppdragsgivare (myndighet/motsvarande) Polismyndigheten	Uppdragsgivare (namn och kontaktinformation) Region Bergslagen Henrik Kindwall Lindell, Åklagarkammaren i Karlstad		
Utförare Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13	Undersökning påbörjad 2025-01-30	Undersökning klar 2025-02-02

Ändamål

Ändamålet var att extrahera data från enheten.

Materialförteckning och Resultat

Beslags-/Spårmaterialnummer	Undersökningsmaterial
	Platsbeskrivning Materialhantering

2025-5000-BG12422-1**Mobiltelefon**

Telefonen lämnades över till insp Mats Olsson av Arvids mamma, Alexandra Hagen, och hon underrättades om varför mobiltelefonen tas i beslag.
Alla spår arkiveras digitalt.

IMEI	ICCID (Om SIM-kort påträffades i enheten.)
355772530797815	8946072318900046017
355772530944375	

Bevissäkring av databäraren har genomförts.

Metodik

Följande metodik har använts vid undersökningen: Extrahering av data från enheten som undersökts har utförts med särskild forensisk programvara.

Undersökningsrelaterad information

Undersökningsuppdraget är beskrivande. Vid ett sådant uppdrag redovisas resultat, men någon slutsats dras inte.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

2(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Handläggning

Handläggare, Mobiltelefonextraktion IT-forensiker Mattis Levin	Driftställe Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13
Ärendeansvarig [Ej utsedd]		Telefon (Desk) 010-565 14 13

Frågor om undersökningen samt eventuell kallelse till rättegång riktas till ansvarig handläggare, se ovan. Övergripande frågor i ärendet riktas till ärendeansvarig.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

1(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Mobiltelefonextraktion

Inledande uppgifter

Uppdragsgivare (myndighet/motsvarande) Polismyndigheten	Uppdragsgivare (namn och kontaktinformation) Region Bergslagen Henrik Kindwall Lindell, Åklagarkammaren i Karlstad		
Utförare Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13	Undersökning påbörjad 2025-02-01	Undersökning klar 2025-02-02

Ändamål

Ändamålet var att extrahera data från enheten.

Materialförteckning och Resultat

Beslags-/Spårmaterialnummer	Undersökningsmaterial Platsbeskrivning Materialhantering
2025-5000-BG12425-1	Mobiltelefon Ludvig var i sällskap med sin pappa Alfred och mobiltelefonen lämnades över till insp Mats Olsson. Ludvig och Alfred informerades om varför mobiltelefonen tas i beslag. Alla spår arkiveras digitalt.
IMEI	ICCID (Om SIM-kort påträffades i enheten.)
355975764069039	8946072016480138671
355975764215814	

Bevissäkring av databäraren har genomförts.

Metodik

Följande metodik har använts vid undersökningen: Extrahering av data från enheten som undersökts har utförts med särskild forensisk programvara.

Undersökningsrelaterad information

Undersökningsuppdraget är beskrivande. Vid ett sådant uppdrag redovisas resultat, men någon slutsats dras inte.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

Polismyndigheten
Redovisning
Sakkunnigutlåtande

2(2)

Uppdragsgivarens ref. nr.
K75859-25

Handläggning

Handläggare, Mobiltelefonextraktion IT-forensiker Mattis Levin	Driftställe Regionalt it-brottscentrum, Bergslagen	Telefon (Desk) 010-565 14 13
Ärendeansvarig [Ej utsedd]		Telefon (Desk) 010-565 14 13

Frågor om undersökningen samt eventuell kallelse till rättegång riktas till ansvarig handläggare, se ovan. Övergripande frågor i ärendet riktas till ärendeansvarig.

*Redovisningen ska i normalfallet återges i sin helhet.
Vid citering ur redovisningen i ett annat dokument ska det
finnas en tydlig hänvisning till ursprungsdokumentet.*

SAMMANFATTNING AV TELEFONTÖMNINGAR

Ärende 5000-K75859-25

Mobiltelefon 2025-5000-BG12422-1 tillhörande Arvid Hagen:

Cellebrite
www.cellebrite.com

Preliminary Device Report - Apple iPhone

Device Info (50)

#	Category	Name	Value
1	General	DeviceModel	D53gAP
2	General	Model	iPhone 12
3	General	OS	16.2 (20C65)
4	General	Vendor	Apple
5	General	IMEI	355772530797815
6	General	Unique ID	00008101-001819CE3C10801E
7	General	Serial	HT2K239N0F0N
8	General	IMEI2	355772530944375
9	General	Detected Phone Model Identifier	iPhone13,2
10	General	Detected Phone Model	iPhone 12
11	General	Device Name	Arvid - iPhone
12	General	OS Version	16.2
13	General	Bluetooth device address	94:AD:23:21:0D:CE
14	General	Bluetooth device address	None
15	General	Model number	D53gAP
16	General	ICCID	8946072217570023613
17	General	MSISDN	07078646454
18	General	Last user ICCID	8946072318900046017
19	General	ICCID	emergency2
20	General	MSISDN	
21	General	Last used MSISDN	+46707536614
22	General	AirDrop ID	36e0ab3b03e1
23	General	Apple ID	arvid.ullstorp@gmail.com
24	General	iCloud account present	True
25	General	Advertising Id (IDFA) #1	E9EE3456-90BF-44E8-9B10-98E05C42221F
26	General	Last Cloud Backup Date	2024-11-03 09:38:32(UTC+0)
27	General	Message Retention Duration	Forever
28	General	Time Zone	(UTC+01:00) Stockholm (Europe)
29	General	Detected model	iPhone 12
30	General	MSISDN	46707536614
31	General	IMSI	240020013324691
32	General	IMSI	240020013324601
33	Metadata	DeviceInfoOSType	iOS
34	Network Interfaces	Wi-Fi MAC address	94:AD:23:1A:03:79
35	Network Interfaces	MAC address	96:AD:23:1B:A1:6F
36	Network Interfaces	MAC address	96:AD:23:1B:A1:90
37	Network Interfaces	Bluetooth device address	96:AD:23:21:0D:CE
38	Phone Settings	Locale language	sv_SE
39	Phone Settings	Cloud Backup Enabled	True
40	Phone Settings	Automatic date & time	True
41	Phone Settings	Automatic time zone	False
42	Phone Settings	Location Services Enabled	True
43	Phone Settings	Find my iPhone enabled	True
44	Sync Data	Ringtone Size (bytes)	0
45	Sync Data	Ringtone Entries	0
46	Sync Data	Book Size (bytes)	4096
47	Sync Data	Book Entries	0
48	Sync Data	Storage capacity (Bytes)	58602602496
49	Sync Data	Storage available (Bytes)	5823340544
50	Tethering	Last Hotspot Activity	2025-01-29 13:40:01Z

Konversation mellan Arvid och telefonens AI generator:

>> Chat Go to ▾

Conversation

Details

Attachments (0)

Notes (0)

ID:

e086efc5-9bd8-57b6-8b5c-26a93609dafc

Source:

Snapchat

Account:

arvid_hg

Start Time:

2025-01-27 10:09:33(UTC+1)

Last Activity:

2025-01-29 14:31:01(UTC+1)

Number of attachments:

0

Service Identifier:

Extraction:

File System

Source file:

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Containers/Data/
Application/93BFCBEB-9C0C-4C43-
B704-858B50F9FC06/Documents/
user_scoped/
fd9128630b6a30308c8a37b17d092
8144c8238acf98b69afd08e8000762
ee0a0/arroyo/arroyo.db : 0x777CD
(Table: conversation_message, Size:
1417216 bytes)
EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Containers/Data/
.....

Chat Type:

Unknown

Chat Status:

Additional Info

Participants (2)

My AI
myai

Arvid Hagen (Device owner)
arvid_hg

✓ Arvid Hagen (owner)

Kan polisen se saker som raderats på Snapchat

✗ 2025-01-29 14:30:12(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

✓ My AI

Nej, polisen kan inte se saker som raderats på Snapchat. När du raderar en Snap eller ett meddelande så tas det bort permanent från din chatt och

✗ 2025-01-29 14:30:14(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

✓ My AI

Nej, polisen kan inte se saker som raderats på Snapchat. När du raderar en Snap eller ett meddelande så tas det bort permanent från din chatt och

✓ My AI

Nej, polisen kan inte se saker som raderats på Snapchat. När du raderar en Snap eller ett meddelande så tas det bort permanent från din chatt och

✗ 2025-01-29 14:30:14(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

✓ Arvid Hagen (owner)

Om polisen tar din telefon kan dom se vad du raderar på Snapchat

✗ 2025-01-29 14:30:49(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

✓ Arvid Hagen (owner)

Om polisen tar din telefon kan

[Sources \(3\)](#)

✓ Arvid Hagen (owner)

Om polisen tar din telefon kan dom se vad du raderar på Snapchat

✗ 2025-01-29 14:30:49(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

✓ My AI

Ja, om polisen tar din telefon och har rätt att göra det, kan de få tillgång till information som finns på din enhet, inklusive vissa data från

2025-01-29 14:31:01(UTC+1)

[Sources \(3\)](#)

Konversation mellan Arvid och kontakten "Plankton":

Telefonnummer +46702877729 tillhör Ludvig Von Platen vilket man kan se i Ludvigs telefontömning. Arvid har döpt kontakten till "Plankton" i sin telefon.

Chat Go to ▾

Conversation **Details** Attachments (0) Notes (0)

ID: +46702877729

Source: Native Messages

Account:

Start Time: 2025-01-21 09:54:12(UTC+1)

Last Activity: 2025-01-28 20:19:06(UTC+1)

Number of attachments: 0

Service Identifier: com.apple.MobileSMS

Extraction: File System

Source file: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/Biome/streams/public/AppIntent/local/759103614906769 : 0x8F23A
EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/Biome/streams/public/AppIntent/local/759761381308446 : 0x5AFB3

Chat Type: Unknown

Chat Status:

Additional Info

Participants (2)

 Plankton
+46702877729

 Muslim Trollet (Device owner)
+46707536614

Tags

>> ? Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all...

✓ Muslim Trollet (owner)
Dom har ju förolämpad oss under en längre tid
? 2025-01-21 09:55:20(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton
Vi borde förmedla det
? 2025-01-21 09:55:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)
Ja men då kanske dom drar upp skit också
? 2025-01-21 09:55:50(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton
Dem har väl inget
? 2025-01-21 09:56:03(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)
Nej kanske inte
? 2025-01-21 09:56:08(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton

>> ? Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all...

✓ Muslim Trollet (owner)
Dom har ju förolämpad oss under en längre tid
? 2025-01-21 09:55:20(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton
Vi borde förmedla det
? 2025-01-21 09:55:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)
Ja men då kanske dom drar upp skit också
? 2025-01-21 09:55:50(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton
Dem har väl inget
? 2025-01-21 09:56:03(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)
Nej kanske inte
? 2025-01-21 09:56:08(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton

>> ? Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all... 🔍 Enter text to filter ...

✓ Muslim Trollet (owner) Nej kanske inte
? 2025-01-21 09:56:08(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton Vi har ju inte gjort något mot dem innan
? 2025-01-21 09:56:19(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner) Jo
? 2025-01-21 09:56:25(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton Nej det har vi inte
? 2025-01-21 09:56:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner) Du vet jag pissar på golden generationen
? 2025-01-21 09:56:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)

>> ? Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all... 🔍 Enter text to filter ...

✓ Muslim Trollet (owner) Du vet jag pissar på golden generationen
? 2025-01-21 09:56:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner) och sen den grejen
? 2025-01-21 09:56:42(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton Vad pratar du om?
? 2025-01-21 09:56:47(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner) Jag vet inte skitsamma
? 2025-01-21 09:57:04(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Plankton Har du hört något från husfar eller någon annan
? 2025-01-21 09:57:25(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ Muslim Trollet (owner)

Tags

Arvid har skrivit ett brev i telefonens anteckningar:

>> Note

Go to ▾

Details

Notes (0)

Title:

.

Creation time:

2025-01-22 14:13:13(UTC+1)

Modification Time:

2025-01-22 18:26:47(UTC+1)

Last Modifier :

Source:

Notes

Account:

760F22B8-
D680-4E72-9D14-94023F3769D6

Extraction:

File System

Source file:

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Containers/Shared/
AppGroup/8C810E6B-
E8FA-44A0-9C7E-1C86214A010E/
NoteStore.sqlite : 0x4A7A86 (Table:
ZICLOUDSYNCINGOBJECT,
ZICNOTEDATA, Size: 4993024 bytes)
EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Containers/Shared/
AppGroup/8C810E6B-
E8FA-44A0-9C7E-1C86214A010E/
NoteStore.sqlite-wal : 0x2D105F

Summary

🔍 📄

Allting började på lördagskvällen då eleverna i åk 9 skulle ha en rapbattle. Alla på hemmet inklusive husfar trodde att åk 9 skulle rappa mot varandra med en skämtsam ton i rappen. Istället väljer åk 9 att rappa emot oss i åk 2. Åk 9 och åk 2 hade inget os

Body

🔍 📄

HTML

Text

Allting började på lördagskvällen då eleverna i åk 9 skulle ha en rapbattle. Alla på hemmet inklusive husfar trodde att åk 9 skulle rappa mot varandra med en skämtsam ton i rappen. Istället väljer åk 9 att rappa emot oss i åk 2. Åk 9 och åk 2 hade inget osagt till varandra innan denna rapbattlen utan det var god stämning mellan oss. Det har dock innan förekommit verbal misshandel ifrån de personer i åk 9 som blev utsatta söndagskvällen gentemot personer i åk 2. De inblandade i åk 9 förde diskussioner med trommän på hemmet, husföräldrar, den utsatta i åk 2 samt Karin Toverud. De inblandade i åk 9 var nära att få en erignan för detta.

detta.

Men som sagt så löste sig detta och efter detta så hade åk 9 och åk 2 inget osagt till varandra. Ändå väljer de att rikta denna rapbattlen emot åk 2. Det var oprovocerat ifrån åk 9 sida och totalt onödigt och rent av förtryckande, mobbade samt extremt taskigt. De sakerna som de inblandade i åk 9 sa i denna rapbattlen var helt sinnesjukt och så långt över gränsen att åk 2 aldrig hade kunnat tänka sig detta. (Speciellt det Viktor Bergman sa emot Max Merner) Åk 9 hoppade på familj och uttryckte sig grovt sexuellt, förklarade hur sexuella handlingar hade gått till på ett sinnesjukt äckligt sätt. Åk 9 uttryckte sig även extremt elakt om övrig familj genom att anklaga viss familj för grova brott såsom pedofoli och sexuella övergrepp. Åk 9 nämnde även religiös läggning och(inte säker men) etnisk bakgrund. Det handlade om hur en killes familj var judar och hur åk 9 skulle använda sig av nazistiska handlingar gentemot den familjen. Åk 9 uttryckte sig även gentemot många av åk 2 flickvänner/ tidigare tjejer åk 2 har haft relationer med/ nuvarande tjejer åk 2 har relationer med. Åk 9 förklarade hur de skulle begå sexuella handlingar med dessa tjejer och påpekade även deras utseende.

Innan rapbattlen hade börjat så delade åk 9 även ut utprintade bilder på en av åk 2 mamma där två nior hade klippt in sitt ansikte på bilden. Denna bild printades ut i ett flertal och delades ut av åk 9 till varenda en av alla de ungefär 45 eleverna som satt i salongen. Dessa bilder togs sedan in av en elev i åk 3 efter ungefär 2 minuter. Under rapbattlens gång så skrattade ingen, det var helt tyst i salongen när åk 9 inledde sina grövre battles. En i åk 9 (Viktor Bergman emot mig) stängde till och med av beatet på högtalaren för att ge av ett seriösare och taskigare uttryck. Efter alla i åk 9 var klara gick alla ut ur salongen under tystnad och i chocktillstånd. Ingen i åk 3 sa något eller försökte reda ut vad som precis hade inträffat. Men det värsta är att det gjorde inte husfar heller, husfar satt tyst under rapbattlen och sa ingenting, inte ens minsta lilla gest om att avbryta rapbattlen trots att han hörde allt. Inte efter rapbattlen heller utan istället efter rapbattlen så sa han till ett antal elever i åk 2 samt åk 3 i en av åk 2 elevers rum att, citerar "det coolaste vore nu om ni inte gjorde nånting tillbaka" med ett lätt skratt.

Med det sagt så känner jag självklart en ångest och ånger som jag aldrig tidigare känt i hela mitt liv över det jag har gjort. Direkt efter handlingen så fick jag en extremt stor klump i magen. Den ångesten jag kände efter men även de senaste dagarna är någonting jag aldrig upplevt i hela mitt liv. Jag har aldrig gråtit så mycket i hela mitt liv, aldrig öppnat upp mig så mycket i hela mitt liv, aldrig känt sån ånger i hela mitt liv. Jag har reflekterat och tänkt mycket på det som hänt och har verkligen insett vad jag har gjort och dragit stor lärdom av detta på ett sätt. Våld är aldrig svaret, vilket kan vara svårt att bortse ifrån på Lundbergs skola då internatbubblan är så pass grov och intensiv. Detta beror på många olika saker; hur man tidigare har blivit behandlad, äldre årskursars ansvar samt vuxna och hem föreständares ansvar osv. Om vi får komma tillbaka till skolan så är vi alla enade och överens om att ge allt för att försöka eliminera

enade och överens om att ge allt för att försöka eliminera det vi både utsattes för men också såklart det vi utsatte inblandade för. Vi vill göra skolan till en bättre plats och det står vi för. Lundberg har gjort våra liv till ett mycket bättre liv vilket vi vill föra vidare. Efter det som inträffat känner vi en skyldighet att göra det vilket inte skulle vara möjligt om vi blir relegerade.

Jag vill återigen säga ett djupt förlåt till de vi utsatte samt återigen uttrycka min livs djupaste ånger och ångest över det vi gjorde.

Parties

max.merner@icloud.com	Max Merner
46705553505	Carl Johan Merner
alexandra.hagen@white.se	
gunilla@xzakt.com	
46707536614	Arvid Hagen (owner)

Attachment

Map

Position:

Address:

Labels:

Map Address:

Film från Arvids telefon:

I Arvids telefon anträffas en film där man kan se en hand som ser ut att vara Arvids hand och den har sår på knogarna.

>> VideosGo to ▾

DetailsEvents (1)Notes (0)

SavePlay Externally

Name:1f742d579fa4b22a1b46b999217b299c_PREFETCH.full

Type:Videos

Size (bytes):13198816

Path:EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/93BFCBEB-9C0C-4C43-B704-858B50F9FC06/Documents/com.snap.file_manager_3_SCContent_118adf24-c0d9-4bee-ac4b-ab13dbce7acd/1f742d579fa4b22a1b46b999217b299c_PREFETCH/1f742d579fa4b22a1b46b999217b299c_PREFETCH.full

Created:

Accessed:

Modified:

Changed:

Deleted:

Hidden by User:No

Albums:

Extraction:File System

MD5:fe3a5409a6075ffc7889c8c13e409f07

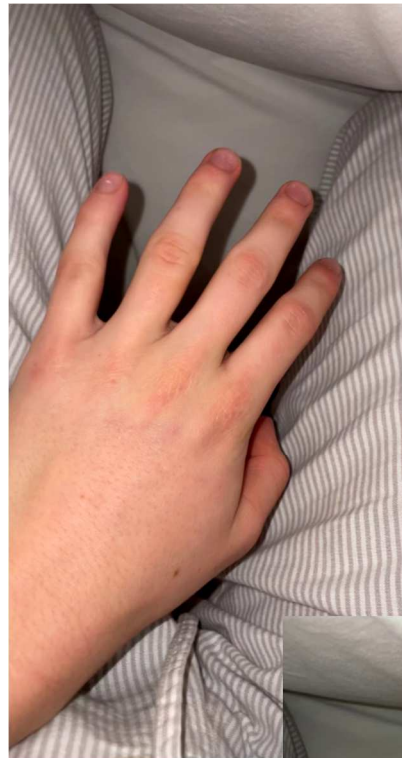
MD5 in origin:

Source file:EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/93BFCBEB-9C0C-4C43-B704-858B50F9FC06/Documents/com.snap.file_manager_3_SCContent_118adf24-c0d9-4bee-ac4b-ab13dbce7acd/1f742d579fa4b22a1b46b999217b299c_PREFETCH : 0x0

Capturing Device:Owner Associated Device Captured

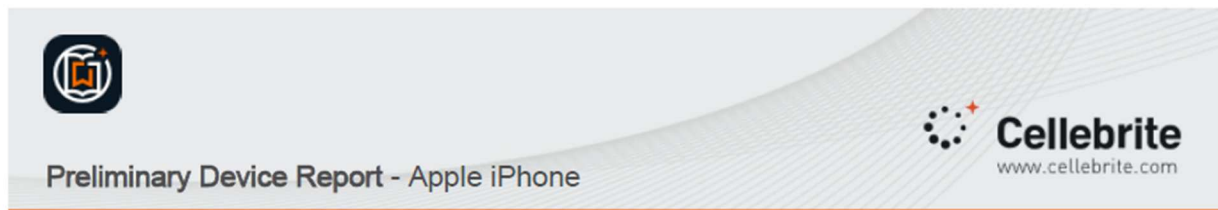
Capture Origin Reasoning:In App Captured Any Owner Device

Open in File Explorer

Bilder av händerna från filmen

Mobiltelefon 2025-5000-BG12425-1 tillhörande Ludvig Von Platen:

Device Info (53)

#	Category	Name	Value
1	General	DeviceModel	D84AP
2	General	Model	iPhone15 Pro Max
3	General	OS	18.1.1 (22B91)
4	General	Vendor	Apple
5	General	IMEI	355975764069039
6	General	Serial	K06FQMR672
7	General	IMEI2	355975764215814
8	General	Unique ID	00008130-001854202EA0001C
9	General	Detected Phone Model Identifier	iPhone16,2
10	General	Detected Phone Model	iPhone 15 Pro Max
11	General	Device Name	Ludvig
12	General	OS Version	18.1.1
13	General	Bluetooth device address	80:B9:89:72:F4:13
14	General	Model number	D84AP
15	General	Last used MSISDN	+46702877729
16	General	Last user ICCID	8946072319080017984
17	General	ICCID	89103000000126420013
18	General	ICCID	89460120140113886344
19	General	MSISDN	
20	General	MSISDN	+46702716010
21	General	AirDrop ID	dd8b3647ee54
22	General	Apple ID	alfpla@xzakt.com
23	General	iCloud account present	False
24	General	Advertising Id (IDFA) #1	F5B05A78-8E1F-4097-81B6-0E4797B71845
25	General	Advertising Id (IDFA) #2	8B43B05F-F2F3-42CD-B76E-651DC5D66422
26	General	Advertising Id (IDFA) #3	8F746893-961A-46BF-BFC8-4396A95C8C92
27	General	Message Retention Duration	Forever
28	General	Time Zone	(UTC+01:00) Stockholm (Europe)
29	General	Detected model	iPhone 15 Pro Max
30	General	Last restore from backup	2023-12-25 19:26:43(UTC+0)
31	General	Source of last restored backup	iCloud Backup
32	General	Apple ID	qunsam@xzakt.com
33	General	Apple ID	ludvig0329@icloud.com
34	General	Last user ICCID	8946072016480138671
35	General	ICCID	8946071814670108608
36	General	MSISDN	46702877729
37	General	IMSI	240020021222148
38	General	IMSI	240016019216122
39	Drone: Enola Gay	Battery Serial Number	093XE5J044023D
40	Drone: Enola Gay	Drone Serial Number	08RDE5L00101PF
41	Drone: Enola Gay	Battery Serial Number	093AE5T03206Q6
42	Metadata	DeviceInfoOSType	iOS
43	Network Interfaces	Wi-Fi MAC address	80:B9:89:6F:2B:CF
44	Network Interfaces	MAC address	82:B9:89:72:A6:BD
45	Network Interfaces	MAC address	82:B9:89:72:A6:42
46	Network Interfaces	MAC address	06:27:64:EF:F8:A6
47	Network Interfaces	MAC address	06:27:64:EF:F8:A7
48	Phone Settings	Locale language	en_SE
49	Phone Settings	Cloud Backup Enabled	False
50	Phone Settings	Automatic date & time	True
51	Phone Settings	Automatic time zone	True
52	Phone Settings	Location Services Enabled	True
53	Tethering	Last Hotspot Activity	2025-01-29 14:06:53Z

Konversation mellan Ludvig och Arvid Hagen:

>> Chat Go to ▾

Conversation

Details

Attachments (0)

Notes (0)

+46707536614

ID: +46707536614

Source: Native Messages

Account: +46702877729

Start Time: 2022-11-23 20:08:32(UTC+1)

Last Activity: 2025-01-27 16:27:57(UTC+1)

Number of attachments: 40

Service Identifier:

Extraction: File System

Source file: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/SMS/sms.db : 0x2661F5F (Table: chat, message, handle, Size: 52072448 bytes)

Chat Type: Unknown

Chat Status:

Additional Info

Participants (3)

Ludvig (Device owner)
+46702877729

Arvid Hagen
+46707536614

+46790741026 (Device owner)
+46790741026

Tags

» Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all... 🔍 Enter text to filter ...

✓ +46702877729 (owner)
Hur ser det ut? Vet du detv
 2025-01-21 09:54:12(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Har FN rollspel
 2025-01-21 09:54:33(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Kan du skriva
 2025-01-21 09:54:42(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Det finns ju en anledning att vi gjorde detta
 2025-01-21 09:54:55(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Vad menar du?
 2025-01-21 09:55:10(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614

» Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all... 🔍 Enter text to filter ...

✓ +46702877729 (owner)
Vad menar du?
 2025-01-21 09:55:10(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Dom har ju förolämpad oss under en längre tid
 2025-01-21 09:55:20(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Vi borde förmedla det
 2025-01-21 09:55:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Ja men då kanske dom drar upp skit också
 2025-01-21 09:55:50(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Dem har väl inget
 2025-01-21 09:56:03(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614

Tags

>> Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all...

✓ +46702877729 (owner)
Dem har väl inget
 2025-01-21 09:56:03(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Nej kanske inte
 2025-01-21 09:56:09(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Vi har ju inte gjort något mot dem innan
 2025-01-21 09:56:19(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Jo
 2025-01-21 09:56:25(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Nej det har vi inte
 2025-01-21 09:56:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614

>> Chat Go to ▾

Conversation Details Attachments (0) Notes (0)

— ✓ Select/Deselect all...

✓ +46702877729 (owner)
Nej det har vi inte
 2025-01-21 09:56:34(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Du vet jag pissar på golden generationen
 2025-01-21 09:56:35(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
och sen den grejen
 2025-01-21 09:56:42(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)
Vad pratar du om?
 2025-01-21 09:56:47(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46707536614
Jag vet inte skitsamma
 2025-01-21 09:57:04(UTC+1)
[Sources \(1\)](#)

✓ +46702877729 (owner)

6 filmer har anträffats i Ludvigs telefon som är av intresse för utredningen:

Samtliga filmer finns sparade i FILIP.

>> Videos Go to ▾

Details Events (0) Notes (0)

Save Play Externally

Name:
Type:
Size (bytes):
Path:

Created:
Accessed:
Modified:
Changed:
Deleted:
Hidden by User:
Albums:
Extraction:
MD5:
MD5 in origin:
Source file:

IMG_1751.MP4
Videos
3581634
EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Media/
DCIM/101APPLE/IMG_1751.MP4
2024-08-28 20:54:04(UTC+2)
2025-01-29 14:29:27(UTC+1)
2024-08-28 20:54:08(UTC+2)
2024-08-28 20:54:09(UTC+2)
No

File System
51b0e41c97c85cae938199bf997cb5
1a

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Media/
DCIM/101APPLE/IMG_1751.MP4 :
0x0
EXTRACTION_FFS.zip/root/private/
var/mobile/Media/PhotoData/
Photos.sqlite : 0x96EF64F (Table:
ZADDITIONALASSETATTRIBUTES,
Size: 272769024 bytes)

Film 1. Filmen visar målsäganden Tom Prager sittandes vid ett bord och pratar nedvärderande om B2.

>> Videos
 Go to ▾

Details
Events (0)
Notes (0)

Save
Play Externally

Name: IOS_ALBUM@65B3F535-47BE-4CCF-8464-F543510024DE_L0_001@1724881894000.mp4

Type: Videos

Size (bytes): 2704853

Path: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@65B3F535-47BE-4CCF-8464-F543510024DE_L0_001@1724881894000.mp4

Created: 2024-08-28 23:51:31(UTC+2)

Accessed: 2024-08-29 00:10:25(UTC+2)

Modified: 2024-08-28 23:51:34(UTC+2)

Changed: 2024-08-29 00:27:34(UTC+2)

Deleted:

Hidden by User: No

Albums:

Extraction: File System

MD5: 28d6abaa787aedbcfd99676aff3e8728

MD5 in origin:

Source file: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@65B3F535-47BE-4CCF-8464-F543510024DE_L0_001@1724881894000.mp4 : 0x0

Film 2. Filmen visar fyra maskerade personer.

» Videos
Go to ▾

Details
Events (0)
Notes (0)

Save
Play Externally

Name:	IMG_1752.MP4
Type:	Videos
Size (bytes):	8209840
Path:	EXTRACTION_FFS.zip/root/private/ var/mobile/Media/ DCIM/101APPLE/IMG_1752.MP4
Created:	2024-08-28 20:54:31(UTC+2)
Accessed:	2025-01-29 14:29:27(UTC+1)
Modified:	2024-08-28 20:54:41(UTC+2)
Changed:	2024-08-28 20:54:43(UTC+2)
Deleted:	
Hidden by User:	No
Albums:	
Extraction:	File System
MD5:	0b7a5154311f3947a07a2d742853ef 85
MD5 in origin:	
Source file:	EXTRACTION_FFS.zip/root/private/ var/mobile/Media/ DCIM/101APPLE/IMG_1752.MP4 : 0x0 EXTRACTION_FFS.zip/root/private/ var/mobile/Media/PhotoData/ Photos.sqlite : 0x8CB366C (Table: ZADDITIONALASSETATTRIBUTES, Size: 272769024 bytes)

Film 3. Filmen visar målsäganden Tom Prager sittandes vid ett bord som pratar nedvärderande om B2. Denna version är lite längre.

» **Videos** Go to ▾

Details
Events (0)
Notes (0)

Save
Play Externally

Name:	IOS_ALBUM@7BA603AE-F1A1-4627-99AC-0E20D57201D3_L0_001@1724884501000.mov
Type:	Videos
Size (bytes):	4759634
Path:	EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@7BA603AE-F1A1-4627-99AC-0E20D57201D3_L0_001@1724884501000.mov
Created:	2024-08-29 00:35:01(UTC+2)
Accessed:	2024-08-29 00:35:01(UTC+2)
Modified:	2024-08-29 00:35:01(UTC+2)
Changed:	2024-08-29 00:35:07(UTC+2)
Deleted:	
Hidden by User:	No
Albums:	
Extraction:	File System
MD5:	b8358a9430cac48c6bef0d98cc91cf74
MD5 in origin:	
Source file:	EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@7BA603AE-F1A1-4627-99AC-0E20D57201D3_L0_001@1724884501000.mov : 0x0

Film 4. Denna film visar när någon håller upp målsägande Tom Prager i nacken och sedan slänger ner honom på sängen.

>> Videos
Go to

Details
Events (0)
Notes (0)

Save
Play Externally

Name: IOS_ALBUM@269F24BE-AA11-4F78-9903-468EE4AA9178_L0_001@1724881954000.mp4

Type: Videos

Size (bytes): 22050083

Path: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@269F24BE-AA11-4F78-9903-468EE4AA9178_L0_001@1724881954000.mp4

Created: 2024-08-28 23:52:05(UTC+2)

Accessed: 2024-08-29 00:30:05(UTC+2)

Modified: 2024-08-28 23:52:34(UTC+2)

Changed: 2024-08-29 00:31:01(UTC+2)

Deleted:

Hidden by User: No

Albums:

Extraction: File System

MD5: 432998c3b908d72df489e2af3c5c9266

MD5 in origin:

Source file: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@269F24BE-AA11-4F78-9903-468EE4AA9178_L0_001@1724881954000.mp4 : 0x0

Film 5. Filmen visar fyra maskerade personer som går in i målsägande Tom Pragers rum och väcker honom med slag och drar ner honom på golvet och håller sedan upp honom i nacken och kastar honom i sängen.

>> Videos
Go to

Details
Events (0)
Notes (0)

Save
Play Externally

Name: IOS_ALBUM@33A86069-B422-498B-B1F7-D0430831A83E_L0_001@1724884158000.mov

Type: Videos

Size (bytes): 3686767

Path: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@33A86069-B422-498B-B1F7-D0430831A83E_L0_001@1724884158000.mov

Created: 2024-08-29 00:29:18(UTC+2)

Accessed: 2024-08-29 00:29:18(UTC+2)

Modified: 2024-08-29 00:29:18(UTC+2)

Changed: 2024-08-29 00:29:23(UTC+2)

Deleted:

Hidden by User: No

Albums:

Extraction: File System

MD5: ecbaa2db6cdc1c3f6d24aaabe13348d6

MD5 in origin:

Source file: EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Containers/Data/Application/6865494F-9902-4BD5-845D-404781550FFF/Documents/com.lemon.drafts/FB53EDF4-BE2F-4DB6-B5CD-75F2F88AE77F/video/IOS_ALBUM@33A86069-B422-498B-B1F7-D0430831A83E_L0_001@1724884158000.mov : 0x0

Film 6. Filmen visar några maskerade personer går in i Gustav Merner och Tom Pragers rum.

Mobiltelefon 2025-5000-BG12420-1 tillhörande Fredrik Asker:

Preliminary Device Report - Apple iPhone

Device Info (49)

#	Category	Name	Value
1	General	DeviceModel	D64AP
2	General	Model	iPhone13,3
3	General	OS	18.0 (22A3354)
4	General	Vendor	Apple
5	General	IMEI	356389950440518
6	General	Unique ID	00008110-0016550A3690401E
7	General	Serial	T007G2Y9DL
8	General	IMEI2	356389950445756
9	General	Detected Phone Model Identifier	iPhone14,3
10	General	Detected Phone Model	iPhone13,3
11	General	Device Name	Donald duck
12	General	OS Version	18.0
13	General	Bluetooth device address	A4:C3:37:17:7B:2F
14	General	Model number	D64AP
15	General	Last user ICCID	89460120150308220407
16	General	Last used MSISDN	+46703552199
17	General	AirDrop ID	8044373c9109
18	General	Apple ID	fredrik.asker@icloud.com
19	General	iCloud account present	True
20	General	Advertising Id (IDFA) #1	5BD1F5F1-C300-458A-83BC-AA54A39F0E9B
21	General	Advertising Id (IDFA) #2	CF0255E1-EB81-4535-9508-F434FC0FBEF8
22	General	Advertising Id (IDFA) #3	FBF7A0C4-50FF-44C0-93E8-0532A1CF7F57
23	General	Last Cloud Backup Date	2025-01-26 07:35:06(UTC+0)
24	General	Message Retention Duration	Forever
25	General	Time Zone	(UTC+01:00) Stockholm (Europe)
26	General	DeviceInfoFactoryReset	2022-06-17 18:29:40(UTC+2)
27	General	Detected model	iPhone13,3
28	General	Last restore from backup	2022-06-17 16:37:37(UTC+0)
29	General	Source of last restored backup	iCloud Backup
30	General	ICCID	89460120150308220407
31	General	MSISDN	46703552199
32	General	IMSI	240016022782039
33	Metadata	DeviceInfoOSType	iOS
34	Network Interfaces	Wi-Fi MAC address	A4:C3:37:0C:68:C4
35	Network Interfaces	MAC address	A6:C3:37:16:6A:08
36	Network Interfaces	MAC address	A6:C3:37:16:6A:F7
37	Network Interfaces	Bluetooth device address	A4:C3:37:17:7B:2F
38	Phone Settings	Locale language	sv_SE
39	Phone Settings	Automatic date & time	True
40	Phone Settings	Automatic time zone	True
41	Phone Settings	Location Services Enabled	True
42	Phone Settings	Find my iPhone enabled	True
43	Sync Data	Ringtone Size (bytes)	0
44	Sync Data	Ringtone Entries	0
45	Sync Data	Book Size (bytes)	81920
46	Sync Data	Book Entries	0
47	Sync Data	Storage capacity (Bytes)	122325581824
48	Sync Data	Storage available (Bytes)	12645466112
49	Tethering	Last Hotspot Activity	2025-01-30 12:16:18Z

En film har anträffats i Fredrik Askers telefon:

Filmen finns sparad i FILIP.

>> Videos

Go to ▾

Details

Events (1)

Notes (0)

Save

Play Externally

Name:

cm-chat-media-video-1:8a01ed62-6eb0-45a6-8d8e-b717e8a9ab2d:427:0:0.MOV

Type:

Videos

Size (bytes):

83481482

Path:

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/SMS/Attachments/94/04/009CEA1E-AC78-4AE1-934F-FAADB22AAF42/cm-chat-media-video-1:8a01ed62-6eb0-45a6-8d8e-b717e8a9ab2d:427:0:0.MOV

Created:

2025-01-28 20:18:03(UTC+1)

Accessed:

2025-01-28 20:18:03(UTC+1)

Modified:

2025-01-28 20:18:03(UTC+1)

Changed:

Deleted:

Hidden by User:

No

Albums:

Extraction:

File System

MD5:

eb4b51273864c0ffa3fee7ab0be501fd

MD5 in origin:

Source file:

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/SMS/Attachments/94/04/009CEA1E-AC78-4AE1-934F-FAADB22AAF42/cm-chat-media-video-1:8a01ed62-6eb0-45a6-8d8e-b717e8a9ab2d:427:0:0.MOV : 0x0

Capturing Device:

Capture Origin Reasoning:

Open in File Explorer

Filmen visar en redigerad version av inspelat material där man först ser Tom Prager berätta vad han tycker om Golden Generation och sen har någon klippt in när några maskerade personer går in i Tom Pragers rum och väcker honom med slag honom och slänger ner honom i sängen.

Polisen**PM**

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, It-forensik 2 Rgn Bergslagen

Diariennr

5000-K75859-25

Uppgiftslämnare

Bolinder, Adrian

Datum

2025-05-27

Tid

11:55

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Adrian Bolinder

Uppgiften avser

PM Filmer Mobiltelefon

Uppgift

Det går att konstatera att följande två filmer lagrats på mobiltelefonens filsystem via applikationen CapCut:

"IOS_ALBUM@269F24BEAA11-4F78-9903-468EE4AA9178_L0_001@1724881954000.mp4" och "IOS_ALBUM@65B3F535-47BE-4CCF-8464-F543510024DE_L0_001@1724881894000.mp4"

De två filmerna ligger i en katalog för applikationen "CapCut" som är ett videoredigeringsprogram. Då det inte är originalfilmer utan filmer som ligger i applikationsmappen går det inte att konstatera att det är filmat med misstänkts telefon. Undersökningen har inte lyckats utröna när filmerna inkommit till telefonen.

Filmen med namn "IMG_1751.MP4"

Det går att konstatera att filmen är sparad från Snapchat till telefonens kamerarulle. Den tycks ha inkommit till telefonen 24/08/28 18:54. Då Snapchat är avinstallerat från telefonen 2025-01-29 har den data som funnits från Snapchat i telefon tidigare tagits bort - således går det inte utröna huruvida den är filmad med telefonen eller inte.

Innehåll i mobiltelefon Fredrik Asker

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-02-25

Tid

11:35

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Tillagt i protokollet 2025-05-21 och utskickat till advokaterna.

Föremålspunkt nr 1 i beslag 2025-5000-BG12420

Beslag taget från:

Asker, Christoffer Claes Fredrik

Har anspråk:

Ja

Anspråkstagare

Namn

Asker, Christoffer Claes Fredrik

Personnummer / Org.nummer

20070608-7277

Föremålstyp

Föremål:

Mobiltelefon

☐ Penningbeslag (i normalfallet ej kontanter)

Huvudgrupp:

Bokföring/Data/Kontor/Telefoni

Undergrupp:

Mobiltelefon

Antal:

1

Chat Participants & Activity

Search for participant...

Fredrik Asker (Device owner)

fredrik070608

Victor

victor.bergman1

Conversation

Select/Deselect all 3 messages

✓

Fredrik Asker (owner)

Jag vill börja med att åter igen säga hur ledsen jag är för den här situationen., ett stort förlåt. Jag kommer till skolan imorgon och som du vet är våran första lektion tillsammans, jag hoppas fortfarande vi kan bygga upp en vänskap igen

2025-01-26 15:07:34(UTC+1)

Sources (4)

✓

System Message

Chats will be deleted 24 hours after viewing

2025-01-26 15:07:34(UTC+1)

Sources (2)

✓

Victor

Tack uppskattas att du skriver!

2025-01-26 15:11:26(UTC+1)

Sources (4)

Chat Participants & Activity

Search for participant...

-
Fredrik Asker (Device owner)
fredrik070608
-
Ludvig Vp
ludvig_vp

Conversation

— ✓ Select/Deselect all 7 messages

☒

 Fredrik Asker (owner)

Hörde nyss på nyhetsradion att ingen av oss är misstänkta för brott enligt polisen

2025-01-22 14:13:20(UTC+1)

Sources (3)

☒

 Ludvig Vp

Asså ingen av oss 5??

2025-01-22 14:37:30(UTC+1)

Sources (3)

☒

 Ludvig Vp

Eller ingen av dig mig och corall

2025-01-22 14:37:37(UTC+1)

Sources (3)

☒

 Fredrik Asker (owner)

Vet inte exakt det var allt de sa, står tydligen mer på Aftonbladet

2025-01-22 15:00:32(UTC+1)

Sources (3)

☒

 Ludvig Vp

Ok

2025-01-22 15:31:25(UTC+1)

Sources (3)

Chat Participants & Activity

Search for participant...

Fredrik Asker (Device owner)

fredrik070608

Max Merner

maxwom

<<

Conversation

— ✓ Select/Deselect all 12 messages

✓

System Message

Call Ended

15:43

📎 2025-01-22 13:51:46(UTC+1)

Sources [2]

✓

Fredrik Asker (owner)

Hörde nyss på nyhetsradion att ingen av oss är misstänkta för brott enligt polisen

👤 2025-01-22 14:03:47(UTC+1)

Sources [3]

✓

Max Merner

Är du 100

👤 2025-01-22 14:17:28(UTC+1)

Sources [3]

✓

Fredrik Asker (owner)

Det var d nyheterna sa men är inte helt 100 på att de inte går vidare

👤 2025-01-22 14:20:40(UTC+1)

Sources [3]

✓

Max Merner

Alright

👤 2025-01-22 14:21:03(UTC+1)

Sources [3]

Search for participant...

Fredrik Asker (Device owner)
fredrik070608

Arvid Hagen
arvid_hg

Conversation

Select/Deselect all 13 messages

Arvid Hagen

51b8edae8553820c75d264f69b7c3305_zbaa2e...

2024-08-13 21:33:28(UTC+2)

Sources (6)

Fredrik Asker (owner)

d7122254ad9c5e47f1478f6cd1041fe4

2024-12-13 18:17:13(UTC+1)

Sources (6)

Fredrik Asker (owner)

Hörde nyss på nyhetsradion att ingen av oss är misstänkta för brott enligt polisen

2025-01-22 14:13:14(UTC+1)

Sources (3)

Arvid Hagen

Det är ju bra

2025-01-22 14:17:38(UTC+1)

Sources (3)

Fredrik Asker (owner)

Aa

2025-01-22 14:20:46(UTC+1)

The image is a screenshot of a WhatsApp chat conversation. At the top, there is a header bar with a back arrow on the left, the word 'Conversation' in the center, and a status 'Select/Deselect all 15 messages' on the right. Below the header, the chat history is visible. It shows two messages from a contact named 'Fredrik Asker (owner)'. The first message is a green bubble containing the text 'Hörde nyss på nyhetsradion att ingen av oss är misstänkta för brott enligt polisen' and a timestamp '2025-01-22 14:04:38(UTC+1)'. The second message is also a green bubble with the text 'Skulle jag kunna få dina föräldrars nummer? Pappa vill prata med dom imorgon, kolla med dom om det går'. Both messages have a blue checkmark icon to their left, indicating they have been read. The chat background is white, and the messages are in green bubbles. The contact's name and status are shown at the top of the chat area.

Innehåll i mobiltelefon Ludvig von Platen

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-02-25

Tid

11:37

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Tillagt i protokollet 2025-05-21 och utskickat till advokaterna.

Details	Recipients	Notes (0)
Source:	WhatsApp	
Subject:		
Timestamp:	2025-01-21 17:05:01(UTC+1)	
Status:	Read	
Message Type:	App Message	
SMSC:		
Device description:		
Folder:		
Message Deleted Reason:	Unknown	
Self Destruct Duration:		
Priority:	Normal	
Service Identifier:		
Extraction:	File System	
Source file:	EXTRACTION_FFS.zip/root/ private/var/mobile/Containers/ Shared/ AppGroup/7E9ADA43-15C5-4 BA6-8C41-254758CB898C/ ChatStorage.sqlite : 0x12F555E (Table: ZWAMESSAGE, ZWAPROFILEPUSHNAME, Size: 20484096 bytes) EXTRACTION_FFS.zip/root/ private/var/mobile/Containers/ Shared/	

From	From: 46702877729@s.whatsapp.net Ludvig von Platen (ow
To	To: 491607258877@s.whatsapp.net Leopold
CC	
BCC	
Label	
Attachment	
Shared Contacts	
Body	Leopold jag ringer dig senere och förklarar allt. Men under tiden vill jag verkligen att du förstår att jag verkligen inte var lika delaktig som du har hört. Jag slog inte ett enda slag emot någon. Jag lovar dig! Jag ringer dig snart!!
Transcript	

Utsänd: 2025-01-21 09:36

From	
From:	+46702877729 (owner)
To	
To:	+46702716010
CC	
BCC	
Label	
Attachment	
Shared Contacts	
Body	Jag vet inte, jag slog inte enda slag. Men jag var så jävla korkad nog att vara där
Transcript	

Details	Recipients	Notes (0)
Source:	Native Messages	
Subject:		
Timestamp:	2025-01-21 09:19:36(UTC+1)	
Status:	Sent	
Message Type:	iMessage	
SMSC:		
Device description:		
Folder:	Sent	
Message Deleted Reason:	Unknown	
Self Destruct Duration:		
Priority:	Normal	
Service Identifier:		
Extraction:	File System	
Source file:	EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/SMS/sms.db : 0x1EFE57B (Table: message, handle, Size: 52072448 bytes)	

Conversation

Details

Attachments (0)

Notes (0)

+46707536614

ID:

Source:

Account:

Start Time:

Last Activity:

Number of attachments:

Service Identifier:

Extraction:

Source file:

+46707536614

Native Messages

+46702877729

2022-11-23 20:08:32(UTC+1)

2025-01-27 16:27:57(UTC+1)

40

File System

EXTRACTION_FFS.zip/root/private/var/mobile/Library/SMS/sms.db : 0x2661F5F (Table: chat, message, handle, Size: 52072448 bytes)

Chat Type:

Unknown

Participants (3)

Ludvig (Device owner)

+46702877729

Arvid Hagen

+46707536614

+46790741026 (Device owner)

+46790741026

✓

+46707536614

Det finns ju en anledning att vi gjorde detta

2025-01-21 09:54:55(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46702877729 (owner)

Vad menar du?

2025-01-21 09:55:10(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46707536614

Dom har ju förlämpad oss under en längre tid

2025-01-21 09:55:20(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46702877729 (owner)

Vi borde förmedla det

2025-01-21 09:55:34(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46707536614

Ja men då kanske dom drar upp skit också

2025-01-21 09:55:50(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46702877729 (owner)

Dem har väl inget

2025-01-21 09:56:03(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46707536614

Nej kanske inte

2025-01-21 09:56:09(UTC+1)

Sources (1)

✓

+46702877729 (owner)

Vi har ju inte gjort något mot dem innan

2025-01-21 09:56:19(UTC+1)

Sources (1)

+46707536614

Jo

2025-01-21 09:56:25(UTC+1)

Sources (1)

+46702877729 (owner)

Nej det har vi inte

2025-01-21 09:56:34(UTC+1)

Sources (1)

+46707536614

Du vet jag pissar på golden generationen

2025-01-21 09:56:35(UTC+1)

Sources (1)

+46707536614

och sen den grejen

2025-01-21 09:56:42(UTC+1)

Sources (1)

+46702877729 (owner)

Vad pratar du om?

2025-01-21 09:56:47(UTC+1)

Sources (1)

+46707536614

Jag vet inte skitsamma

2025-01-21 09:57:04(UTC+1)

Sources (1)

+46702877729 (owner)

Har du hört något från husfar eller någon annan

2025-01-21 09:57:25(UTC+1)

Sources (1)

+46707536614

Nej

2025-01-21 09:57:29(UTC+1)

Sources (1)

+46702877729 (owner)

Ok

2025-01-21 09:58:27(UTC+1)

Sources (1)

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Bergman, Victor

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Dialogutskrift

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Sofia Möller

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-01-30

Förhör påbörjat

16:06

Förhör avslutat

17:09

Förhørsplats

Kristinehamns polisstation

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

K-ärende: K75859-25

Datum: 2025-01-30

MÄ – Victor Bergman, målsägandebiträde**FL – Johanna Sköld, förhørsledare****BFL – Mats Olsson, biträdande förhørsledare****MÄB – Sofia Möller, målsägandebiträde**

FL: Då tänker jag att du vet ju varför du är här Victor.

MÄ: Mm.

FL: Men jag skulle vilja att du berättar för mig allt som har hänt. Och med så mycket ord du kan.

MÄ: Ja.

FL: Så mycket detaljer som du kommer ihåg.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Från, från början då eller?

FL: Från allra första början. Ja.

MÄ: Ja. Då såhär, vi på, bor på Björke.

FL: Björke, ja.

MÄ: (ohörbart). Då är det såhär tradition med, man har rapbattle,

FL: Mm.

MÄ: Liksom mot varandra. Och då så skulle vi, vi hade redan haft en.

FL: Mm.

MÄ: För där så gick man vi... vidare. Det var ju jag och Tom som mötte varandra faktiskt.

FL: Jaha.

MÄ: Och sen så, och bå... och båda gick vidare.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så gick det såhär kanske två månader, sex veckor någonting och så sku... var det såhär att man skulle köra igen.

FL: Mm.

MÄ: Men då så orkade liksom ingen och ingen ville såhär. Men då var vi, och vi var liksom bara tvungna. Och då, då sa vi det till såhär våra, våra treor och såhär kul... våran kulturledare.

FL: Mm.

MÄ: Ludvig von Platen då, som är kultur... var kulturledaren då på Björke.

FL: Okej.

MÄ: Och så fick vi inte, ingen fick hoppa av typ såhär som alla ville.

FL: Nej.

MÄ: Och då så sa vi bara ja men vi, då kör vi, då kör vi bara skitdåligt liksom mot varandra. Då sa de bara nej men ni, ja då får ni köra om. Ni ska köra ert bästa annars kör ni om liksom.

FL: Okej.

MÄ: Och då tänkte, då så tänkte vi bara aja men då kom, då gjo... hade Ture och Gustav, Ture von Essen och Gustav Merner,

FL: Mm.

MÄ: Tänkte ja men då gör vi en, istället för att köra mot varandra så kör vi bara mot Ludvig istället.

FL: Ja, okej.

MÄ: Så hade de typ gjort en mot Ludvig såhär på skämt bara.

FL: Ja.

MÄ: Som de hade (ohörbart) och så hade de kört den till oss. De bara, och vi, då kom de typ på idén bara men varför kör vi inte bara mot tvåorna,

FL: Okej.

MÄ: Istället. Om de verkligen ska få oss att köra.

FL: Ja.

MÄ: Och så hade man såhär skrivit, valde en person typ. Och så hade alla valt en person att skriva om, eller valt. Såhär tilldela liksom. Ja.

FL: Tilldela, mm.

MÄ: Så jag ska ha Max Merner då.

FL: Mm.

MÄ: En såhär diss, roast, vad man ska säga.

FL: Okej.

MÄ: För att vi, vi ville egentligen hoppa av men vi fick inte det så då tänkte vi. Så och sen när det väl ska var lördag, jag tror det var lördag kväll.

FL: Mm.

MÄ: Eller fredag kväll. Jag är in... fortfarande inte helt säker.

FL: Nej.

MÄ: När vi skulle framföra den. Då så de var inte beredda liksom på, de trodde vi skulle möta varandra.

FL: Mm.

MÄ: Och sen på plats så liksom bara fick tvåorna reda på det och då sa vi liksom bara ja men att vi, (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Och såhär oförberett. Och så körde vi liksom, vi, oss mot, eller vi mot dem liksom. Eller,

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart). Och då verkade de sen såhär, sen märkte vi bara shit de tyckte inte det var liksom, de tyckte inte det var kul och blev ganska arga.

FL: Jaha.

MÄ: Och då så märkte jag sen att han Max liksom var både arg och lite sårad kanske.

FL: Mm.

MÄ: Så sa jag till honom när jag såg honom i korr... jag satt ner i korridoren,

FL: Mm.

MÄ: Och snackade med några kompisar. Så just ser jag han gå förbi och jag bara ja Max jag ville bara säga att jag ber om ursäkt för det var, det var väldigt osmakligt av mig såhär. Och då så slår, s... ger han mig en lavett i ansiktet och bara ja du tyckte det var osmakligt eller någonting såhär.

FL: Mhm.

MÄ: Och slog mig i ansiktet med en såhär öppen handflata.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte jag bara jaja, ja det, jag får väl ta det där om det var jag som liksom provocerade eller om vi, vi provocerade såhär. Och så gick,

BFL: Det här var efter föreställningen då?

FL: Mm. Efter att...

MÄ: Precis. En timme efter kanske.

FL: Mm.

BFL: Okej.

MÄ: Och då så, ja jag bara okej det var, jag får bädda som man ligger liksom.

FL: Mm.

MÄ: Sen kanske han är arg i någon vecka så, det, och sen kan det gå över liksom. Det var inge, ingen, inget illa menat liksom, det bara kom.

FL: Nej.

MÄ: Och då så går det, sen dagen efter, sen så ber de oss, så får vi, ber de oss inte låsa dörren. Eller vi får, fick inte låsa dörren av dem liksom. De sa så ja ni får inte låsa dörren i natt.

FL: Okej.

MÄ: Och så gö... så gör vi inte det. Det är såhär en (ohörbart) om PO och det där poängsystemet.

FL: PO.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Mm.

MÄ: Och det, liksom jag (ohörbart) att ni visste om det.

FL: Mm.

MÄ: Och då var det det liksom. Så vi fick inte låsa dörren. Så gjorde ingen det. Men det var Volleyboll dagen efter så då gjorde inget den kvällen.

FL: Den kvällen nej.

MÄ: Det var kanske mer bara för psyket eller någonting, jag vet, jag vet inte. Eller de kanske hade planerat det och inte fick det. Jag har ing... jag har ingen aning.

FL: Nej.

MÄ: Sen dagen efter så är det fortfarande liksom lite spänd stämning mellan o... oss i, vi i nian och tvåorna.

FL: Tvåorna, mm.

MÄ: Sen i matledet till middagen, jag vet inte om det var, jag vet fortfarande inte heller om det var lördag eller söndagskvällen.

FL: Men var det,

MÄ: Men...

FL: Nej precis. Om vi, om vi säger att rappen kanske var lördagen då.

MÄ: Mm.

FL: Och då, när var volleybollen? Var det på söndagen då? (ohörbart)

MÄ: Volleybollen var, nej volleybollen, ja det var, ni har rätt. Volleybollen var på lördagen.

FL: Volleybollen var på lördagen.

MÄ: Så rappen var på fredagen.

FL: Okej.

MÄ: Volleybollen var på lördag, nej. Nej vänta, jag vet faktiskt inte. Men det är antingen,

FL: Nej det är lite oklart.

MÄ: Ja. Men alltså...

FL: Men det var samma dag som volleybollen?

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Jag, jag tror det.

FL: Alltså det här som vi, du pratar om nu med (ohörbart)

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja, mm.

MÄ: Ja. Så var vi i matledet på väg till middagen.

FL: Mm.

MÄ: Och då ser vi liksom, då är det liksom niorna, eller såhär treorna är i mitten.

FL: Ja.

MÄ: Och husfar är fram.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så är det liksom niorna, ettorna, tvåorna. Och tvåorna liksom är längst fram.

FL: Ja.

MÄ: Och så går treorna och husfar först.

FL: Ja.

MÄ: In i matsalen. Sen kommer, sen går tvåorna,

FL: Mm.

MÄ: Sen går ettorna, sen går niorna.

FL: Mm.

MÄ: Och då står ju liksom vi här. Och när, och när husfar och treorna har gått förbi,

FL: Mm.

MÄ: Så då går liksom tvåorna såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, ja man håller liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: Så, och jag och Tom ja si... står bredvid varandra såhär liksom med händerna bakom ryggen.

FL: Mm.

MÄ: Och då så först så Arvid Hagen ger ett slag i Toms mage. (ohörbart) ett hårt slag.

FL: Mhm.

MÄ: Ett knytnävsslag. Och sen direkt så kommer Max som går bakom och ger mig två knytnävsslag också som jag lyckades liksom skydda med axlarna såhär. Att det,

FL: Mm.

MÄ: Blev, det var siktat mot antingen här eller någonting.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så bara ja men shit, jaja det, vi får ta det där liksom. Det, för vi tänkte inget mer. Ja han och de kanske har, de får väl vara lite arga över.

FL: Mm.

MÄ: Eller om det är bara för att jiddra och visa att de liksom är, (ohörbart) makten och så,

FL: Mm.

MÄ: För att (ohörbart) någonting. Så vi bara tänkte det var lite töntigt men sa ingenting såhär. Sen på middagen så ber de oss, då lägger de liksom mat i deras vattenglas och säger åt oss att hämta nya. Och liksom bara för att jiddra med oss och såhär skrattar åt oss lite såhär. Men bara,

FL: Mm.

MÄ: Det är bara de som skämmer ut sig själva tänkte vi såhär och vi, och vi sa aldrig emot eller hetsade emot när de slog och sådär höll på med glasen. Vi bara gjorde det och såhär tänkte att det kommer gå snabbare, då kanske de slutar snabbare typ att hålla på.

FL: Mm.

MÄ: Och då säger de åt oss den kvällen igen att vi inte får, då tar Fredrik Asker då in alla, vi som hade haft rapbattlen,

FL: Mm.

MÄ: In i, individuellt i rummen. Och säger åt oss bara ja ni får inte låsa dörren. Liksom PO ni får inte låsa dörren.

FL: Ja. Ja ni får inte låsa.

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Och så ja, så vi bara okej men vi låser inte dörren då. Men vi, så tänkte vi ja fan de kanske gör någonting nu men, ja de kanske håller vatten eller nå... eller kanske bara vill skrämma oss. Jag vet inte.

FL: Nej.

MÄ: Vi visste inte ens om de skulle göra det. Det kanske bara var för att psyka liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så ja. Kvällen går. Vi, vi lägger oss. Det vet jag att det är söndagskvällen liksom. Söndagen till måndagen.

FL: Söndagskvällen är det.

MÄ: Exakt.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Så går vi och lägger oss. Så går jag, så går jag och min rummis Charlie, vi lägger oss. Och så, men vi fort... vi (ohörbart) såhär fatta inte. Vi var fortfarande liksom, vi var lite rädda, lite nervösa.

FL: Mm.

MÄ: Av vad som skulle hända. Ja bara undra och spekulerade vad som kunde, vad som, vad de skulle göra. Om de skulle göra något och bla, bla, bla.

FL: Mm.

MÄ: Och sen vid runt kanske, jag vet inte om det kan ha varit 00 tiden.

FL: Mm.

MÄ: Jag har inte, hade inte så bra tid... koll på tiden om det var halv ett, 00, någonting.

FL: Mm.

MÄ: I alla fall på natten liksom. Kan inte sova men försökte ändå. Så öpp... hör jag liksom, är det någon som öppnar min dörr och, och stänger. Och då så bara okej ja nu är det på gång såhär. Så jag öppnar min dörr, kollar ut och då säger, säger en av killarna bara In på ditt fucking rum.

FL: Mhm.

MÄ: Och så är de i, och så ser jag hur de går in i Ludvig von Platsens rum som är snett liksom mitt emot mitt. Alltså det är,

FL: Ja snett (ohörbart)

MÄ: (ohörbart) mitt emot (ohörbart)

FL: Ja i korridoren.

MÄ: Det är liksom en, en meter. Ja.

FL: Ja, mm.

MÄ: Och jag bara, okej ja men nu är det på gång såhär typ. Men sen så typ går det kanske en kvart, tjugo minuter. Inte jättebra koll på tidsuppfattningen.

FL: Nej.

MÄ: Så jag och Charlie försöker somna om såhär. Vi ligger väl och, och halvt sover.

FL: Mm.

MÄ: Och det kommer det in fem liksom, då kommer det inspringa... öppna dörren, springandes med såhär t-shirt maskerade över ansiktet. Och först började de med bälten, läderbälten.

FL: Mm.

MÄ: Och först började de piska, piska mig. Jag, jag håller för täcket för att liksom försöka, jag var i, jag var i kalsonger liksom. Jag hade,

FL: Mm.

MÄ: Exponera min kropp. Så jag hade, för att det inte liksom, det ska göra mer ont.

FL: Mm.

MÄ: Såhär mot huden så tog jag upp mitt täcke såhär. Och då drar de ner täcket, fortsätter piska. Och då försöker jag liksom sparka ifrån med benen för att liksom, för att putta ifrån dem med mina ben.

FL: Mm.

MÄ: Eller mina fötter liksom. Och då så håller, håller... Max har berättat, han berättade samma natt att det var han som gjorde det. Att han höll, höll fast mina ben då och började liksom svinga sådär liksom. Om jag hade mina ben så höll han i mina ben och samtidigt med andra armen börja slå,

FL: Mm.

MÄ: knytnävsslag liksom. Och då kände jag att jag fick ett i ansiktet minns jag och drog jag upp täcket där. Så då lade de ner täcket eller filten,

FL: Mm.

MÄ: Och fortsatte slå. Jag kan kanske ha varit tre, fyra slag. Jag, jag är inte helt säker.

FL: Nej.

MÄ: Och så, och då sam... och sen så slår, börja... Det var Arvid Hagen, han berättar det också samma kväll liksom när han kom in senare.

FL: Mm.

MÄ: Och slår mina lår liksom. Mina knän. Också skithårt. Medan Fredrik piskar vet jag. Och det var, och sen så, samtidigt som allt det här händer så typ va... det är också att jag har fått återberättat för jag vet inte liksom vem som har gjort vad, vad egentligen förut li... lite att det var Max som liksom slog mig med knytnävarna och så.

FL: Okej.

MÄ: Det vet jag. Det såg jag liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och att det, de andra var på mig. Men såhär det är vad de har, de har berättat,

FL: (ohörbart)

MÄ: Som de sa samma kväll liksom. För de tänkte inte att det var stort. Och då så, samtidigt så drar, Ludvig von Platen drar ner Charlie Barkman, min rummis då,

FL: Mm.

MÄ: Ner på marken. Och så piskar han också honom med bälte och så tror jag att Fredrik Asker också piska med bälte.

FL: Mm.

MÄ: Och sen vad jag har hört och jag inte, vet inte (ohörbart) Leopold del Corral han var bara i rummet och kollade på. Och jag vet inte om det är sant eller inte, men det är liksom vad vi har hört och vad de har, de har sagt, de som var där också.

FL: Mm.

MÄ: Att han kanske inte gjorde nått typ.

FL: Okej.

MÄ: Och sen så då går de därifrån typ såhär och då var jag arg så jag puttade någon liksom i ryggen ut ur dörren och bara vad fan såhär.

FL: Mm.

MÄ: Bara ut ur mitt rum såhär.

FL: Mm.

MÄ: Puttar någon i ryggen. (ohörbart) inte för att skada liksom, bara putta i ryggen (ohörbart)

FL: Jag förstår.

MÄ: Och sen så går de vidare till Tom Prager och Gustav Merners rum. Och det har jag fått återberättat, det vad jag har fått återberättat att Tom och Gustav hade liksom gömt sig i garderoberna innan för att de var rädda.

FL: Mm.

MÄ: Och så hade de, då drog, då först välte de ner sängar för de inte liksom såg vart de var. Sen öppna de garderoben och slog på dem också. Slår dem också. Jag vet inte om Gustav, för Gustav är ju Max lillebror så jag, jag har också hört att han inte liksom fick lika mycket som jag och Tom fick kanske.

FL: Nej.

MÄ: Och så, ja jag vet inte exakt vad de gjorde med Tom men de slog väl honom liknande liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen springer Max tillbaka till mitt rum. Max och då var det Max, Fredrik och Leopold som går till mitt rum tillbaka.

FL: Mm.

MÄ: Och då, då så hade Max glömt sitt bälte. Han bara vart är mitt bälte.

FL: Mhm.

MÄ: Som jag hade kastat ut ur fönstret. Och jag bara ja jag vet inte. Han bara PO vart är mitt bälte. Och jag bara ja jag kastade, kastade ut det ur fönstret. Han bara ja PO du ska upp klockan sju imorgon och lämna det på mitt rum och PO det här, ja inget av det här har hänt. Vad heter det, ni får inte säga det här till någon liksom. Och vi bara ja okej såhär. (ohörbart) fattar ingenting, vi hade liksom adrenalin och allt.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart) jag var fortfarande liksom arga på dem. Sen kommer husfar upp, han har ju liksom hört att det, och frågar liksom bara vad fan är det som händer såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och, för jag gick ju till toan och skulle kolla liksom mina sår. För jag kände liksom över hela kroppen. Och då hade jag en svullnad under ögat.

FL: Mm.

MÄ: Och då ska han väl på och bara Victor vad är det som har hänt såhär. Vad heter det, och jag bara nej inget såhär. Och han bara jag hör att du är andfådd såhär, vad är det som har hänt. Och jag bara nej, nej inget såhär. Så låser jag liksom in mig på toan och, låser och kollar såhär i spegeln hur jag ser ut såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och för vi blev ju POade liksom att inte säga något, att det aldrig hade hänt.

FL: Mm, jag förstår.

MÄ: Så det var därför vi inte sa nått.

FL: Nej.

MÄ: Sen kommer då Johan. En kille i trean och bara vad är det, jag bara, han bara vad är det, vad, vad, vad var det som hände såhär, vad är det som har hänt såhär direkt när jag går ut från toaletten.

FL: Mm.

MÄ: Så möter jag honom. Och då så gör jag liksom såhär, att det är såhär (ohörbart)

FL: Ja (ohörbart)

MÄ: Exakt.

FL: Nej.

MÄ: Jag bara jag kan inte säga. Såhär då sa han jag tar bort den, det, eller han bara liksom säg.

FL: Mm.

MÄ: För han har... Kan göra, han är,

FL: Ja.

MÄ: Går i högre klass. (ohörbart) Och, och då så ber... berättade eller sa ja liksom bara ja men (ohörbart) gick in i mitt rum och slog såhär. Väldigt, väldigt kortfattat.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så kommer några i trean in i, jag tror husfar snacka med Filip Ludvigsson då. Tro... våran (ohörbart) och vi får förklara vad fan det är som har hänt, han var ju liksom frustrerad.

FL: Mm.

MÄ: För han fatta nått, nått hade hänt typ.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så kommer några treor in i mitt rum och bara oh shit, vad fan är det som har hänt. De ser liksom svullnaden där.

FL: Mm.

MÄ: Och kommer med, med is. Och de går, går ut och tar ett glas och fyller det. Det var snö ute och så de fyllde det med snö och så lade jag det under ögat,

FL: Mm.

MÄ: För att såhär svullnaden skulle liksom minska. Och sen kom husfar in då liksom bara, och han var väldigt arg för att jag inte berättade. Men sen så fattade han ju sen liksom.

FL: Mm.

MÄ: Men han fatta nog inte det, han hade väl (ohörbart) hela bilden än.

FL: Nej.

MÄ: Ja. Och det var det den kvällen. Sen så var vi (ohörbart) väldigt svårt att sova. Kanske somna typ vid halv tre, halv fyra. Snackade också lite med några.

FL: Mm.

MÄ: Som kom in och ut i rummet. Och Max och de, ja juste de, de, de kom ju sen och sa förlåt typ såhär bara. Ja shit sorry såhär det var lite över gränsen. Och jag bara nej, och då var jag väldigt förlåtande i stunden och bara nej som man bäddar får man ligga. Det var vårt fel med rapbattlen liksom.

FL: Mm.

MÄ: Det var, vi provocerade bla, bla, bla. Och också såhär, och så säger de liksom förlåt typ såhär men de skrattar lite och bara ja shit fan, ja vi kommer få (ohörbart) i några veckor framåt. Såhär de tänkte inte liksom att det var någon stor grej.

FL: Nej.

MÄ: Och det tänkte inte jag heller liksom jättemycket att det var nått stort. I stunden. Och då, då (ohörbart) jag bara ja de, de bara kolla såhär ja Max bara oh shit såhär. Och då, för det var då han förklara det han gjorde liksom sådär och bara ja det är ju... Och sen så Arvid bara ja, berätta ja jag förs... han bara alltså shit jag förstörde verkligen dina ben och såhär liksom berätta att han hade slagit dem också.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så jag bara, så, så liksom förlä... förlåt, eller förlät dem,

FL: Mm.

MÄ: Då i stunden liksom.

FL: Mm.

MÄ: För jag hade så mycket adrenalin och liksom var fortfarande i chock och tänkte bara, ja så länge det är (ohörbart) liksom över nu såhär så de inte behöver vara arga mer och behöva fortsätta jiddra med oss så är det väl, var det väl värt det liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så dagen, men alla, alla treor som kom in i mitt rum och kolla hur jag mår de, de förklara ju bara det här är ju helt stört. Inte,

FL: Mm.

MÄ: Det här var inte rätt liksom och inte,

FL: Nej.

MÄ: Proportionerligt till det ni gjorde. Och sen dagen efter så typ andra lektionen, en mattelektion så kommer husfar,

FL: Mm.

MÄ: Kent och hämtar mig och bara (ohörbart) han bara Victor nu, nu måste vi, nu drar vi till Karin Toryd. Alltså verksamhetschefens,

FL: Mm.

MÄ: Kontor och, och berätta allt nu liksom. Sånär han var stödjande, han hade förstått vad som hade hänt och så berättade jag liksom till henne. Det är samma, ungefär samma historier tror jag.

FL: Mm.

MÄ: Vad som hade hänt.

FL: Mm.

MÄ: Och det var nog det om jag inte missade nått som typ... Och sen så dagen, dagen efter åkte jag hem liksom. Men jag träffade dem också på hemmet och då så, när de hade liksom fått reda på att det hade blivit en stor grej med liksom verksamhetschef och allt möjligt.

FL: Mm.

MÄ: Då, det var då de hade liksom ångest och kom, kom och grät och sa förlåt och bara vad fan såhär. Och jag märkte det var ju bara för att de skulle liksom blivit relegerade och inte för att det ångrade sig.

FL: Nej.

MÄ: De bara shit, vad kommer hända nu och höger, vänster liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så det var, och det var det liksom. Och sen så dagen efter åkte jag hem till Stockholm. Två, och två och sen två timmar efter vi satt oss i taxin, jag, Charlie, Tom och Ture,

FL: Mm.

MÄ: Satte oss. Då var det, blev de hemskickade i ta... i taxi också.

FL: Mhm.

MÄ: Hem. Men vi, alltså vi åkte tåget hem till Stockholm och de åkte hem till sig liksom.

FL: Ja.

MÄ: Men det var det jag kommer på nu i alla fall.

FL: Mm. Men du Victor, jag tänker från början.

MÄ: Mm.

FL: Det är ju viktigt att jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Så jag kanske låter jättetjätig men,

MÄ: Ja.

FL: Du, du bor ju på Björke.

MÄ: Ja.

FL: Och du delar rum med Charlie.

MÄ: Precis.

FL: Mm, okej. Och ni går i nian.

MÄ: Charlie går i ettan.

FL: Han går i ettan.

MÄ: Ja.

FL: Och du går i nian.

MÄ: Mm.

FL: Och så hade ni den här rappen. Är det nått alltså, är det för, för du beskrev ni hade haft det för en och en halv månad sen eller hur var det?

MÄ: Ja exakt.

FL: Och så gick man vidare om man typ vann eller?

MÄ: Ja. Eller typ man skulle gå vidare liksom det var, det var en turnering såhär. Men det gick så lång tid, liksom sex veckor och vi kände att det int... det var int... det är inte så kul liksom. Det var inte, det var kul en gång kanske såhär.

FL: Mm.

MÄ: Men nu kän... det kändes, för det kunde vara vissa, det var alltså liksom, det var ändå taskiga grejer så tänkte bara ja men vi kan ju, för jag och Tom hade inget problem att möta varandra för vi är nära kompisar. Så vi, ja,

FL: Mm.

MÄ: Då kunde man liksom ändå säga väldigt taskiga saker utan att liksom veta att någon skulle ta åt sig.

FL: Mm. Jag förstår.

MÄ: Så tänkte vi bara ja men det kan, och då så gick det liksom sex veckor, vi bara det är

ingen idé (ohörbart).

FL: Mm.

MÄ: Gömde ens bort att det hade hänt typ såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och då var det det och sen så som sagt så gjo... bara kom vi på det där kons... dumma (ohörbart) att vi skulle möta dem.

FL: Men, men då sa ni till tvåorna att ni, ni ville inte.

MÄ: Ja, Exakt.

FL: Och det var Ludvig som var,

MÄ: Ja, Ludvig som sa, han bara...

FL: Kulturledaren.

MÄ: Ja då sa vi bara vi vill inte och de bara nej ni måste köra, måste köra.

FL: Mm.

MÄ: Och så sa vi typ till treorna bara men det kommer bara skita i och, skita i att, i att, vi kommer bara köra skitdåligt då liksom. De bara nej då får ni köra om, om ni inte gör ert bästa liksom. Så då,

FL: Okej.

MÄ: Var vi ändå tvungen att liksom gå all in eller vad man ska säga.

FL: Ja okej.

MÄ: Men de, ja exakt. (ohörbart)

FL: Och då bestämde ni er att köra mot tvåorna.

MÄ: Exakt.

FL: Okej. Men du, vilka var med på den där rappen då? Alltså hur var, var det ni, var treorna också med eller var det ni och tvåorna?

MÄ: Nej det var, det var, det var ju liksom vi, det var ju nya, nya. De nya som börja, började i term... den här terminen liksom skulle möta varandra. Såhär niorna och ettorna. De nya som börjat ettan,

FL: Jaha. Nya som (ohörbart), okej.

MÄ: Och, exakt. Det var såhär tradition liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då så hade vi redan gjort det, sen de som gick vidare skulle mötas igen då men eftersom att det tog så lång tid så ingen orkade egentligen köra.

FL: Nej.

MÄ: Och då så, och det ska ju vara egentligen att vi skulle möta varandra. Men då så tänkte vi bara ja men vi, om vi inte får hoppa av och, och vi måste göra vårt bästa då kan vi väl lika gärna göra det mot tvåorna.

FL: Mot tvåorna.

MÄ: Och, och Ludvig som inte lät oss hoppa av liksom.

FL: Ja, jag förstår.

MÄ: Så gjorde vi det. Och så...

FL: Men du, vilka var i rummet när ni körde det där då?

MÄ: Alltså det var i, i salongen liksom så det var ju hela Björke samlat.

FL: Okej.

MÄ: Ja.

FL: Och hur var det med husfar då?

MÄ: Ja husfar var också där.

FL: Ja.

MÄ: Men han, som sagt han visste inte heller att, jag tror inte han hade någon bak... bakgroundstory ifall, han visste inte att vi skulle köra mot tvåorna och han visste inte att de inte visste om det liksom. Kanske så, ja han, det var så det var. Så han, han var liksom i, i rummet. Och det var ju bra för annars såhär, annars kan, vet man ju in... för säkerhetsskull liksom. In... inte för att det har hänt. Det har aldrig hänt nått förut liksom när det är folk, jag tycker det är kul och det brukar vara kul. Men det är ju att han är där liksom, det är ju bra att han är där.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart)

FL: Men du var treorna också med? Visste de att ni skulle köra mot tvåorna?

MÄ: Ja vi tror de, de flesta treorna visste att vi skulle köra mot,

FL: Ja juste.

MÄ: Tvåorna.

FL: Men du, hur blev stämningen när ni körde den här roastingen då?

MÄ: Ja det blev såhär, för vi tänk... vi, det var det, vi tänkte inte igenom det så mycket. Vi

tänkte bara ja men de kanske tycker det är kul och kommer upp och börjar freestyla och köra mot oss också typ såhär.

FL: Mm.

MÄ: Så vi tänkte inte att det skulle leda till det, det det, det vi sitter i nu.

FL: Nej.

MÄ: Så vi tänkte väl inte igenom riktigt. Och, ja och så blev stämningen så började, jag minns inte vem det var som började men ja den började liksom och vi liksom ja ni, ni trodde vi skulle köra mot varandra, vi ska köra mot er typ. Så vi sätter, satt de på ett beat typ så körde, körde vi. I början (ohörbart) folk fatta inte riktigt vad som hände och skratta lite. Sen så bara, sen så blev det typ lite stel stämning.

FL: Mm.

MÄ: Eftersom att det var, det var ju liksom bara vi alla, det brukar vara att det är såhär en ring runt, sen är det två personer som möter varann. Nu är det liksom halvring lite sådär och så var det liksom fem personer som kollade åt olika, alltså så det var liksom inte så jättebra strukturerat. Vi hade ingen riktigt bra plan bakom, det var väldigt.

FL: Nej.

MÄ: Så det blev inte så bra. Det var dåligt upplägg som det var, så det var inte så bra. Det var inte så lyckat koncept som vi trodde. Och så blev det lite stelt.

FL: Det blev lite stelt.

MÄ: Men vi körde ändå. Och sen efter så märkte vi liksom och, ja att de inte gillade det så mycket. Så jag, jag i alla fall gick fram till Max som jag mötte och bad om ursäkt, men jag fick ju det liksom svaret.

FL: Ja, för hur sa du då? Du sa att du satt i korridoren, var det så? Med dina kompisar.

MÄ: Ja exakt. Kanske,

FL: Och så såg,

MÄ: Någon timme efter, en halvtimme, 40 minuter.

FL: Såg du Max.

MÄ: Ja. Exakt.

FL: Och vad sa du till honom då?

MÄ: Ja jag minns att jag bad om ursäkt. Jag bara, jag sa, jag bara sorry Max alltså, jag vill verkligen, jag vill be om ursäkt. Det var, det var riktigt osmakligt av mig. Eller som jag sa att det, det var inte meningen att, att vara oskön eller typ någonting. Och då så (ohörbart) han, typ såhär han gjorde, sa, sa han först liksom bara ja du, ja det var ju inte, det var ju inte meningen att vara oskön eller och så, så sitter jag ner. Och så, då går, direkt efter jag sa det så går han mot mig och, medan jag sitter ner och liksom såhär doff liksom stenhårt här. Med underdelen här, liksom ganska hårt.

FL: Men du, hur sitter du då så jag förstår?

MÄ: Alltså jag sitter,

FL: Ni är i korridoren.

MÄ: Vi är,

FL: Sitter du på en stol eller vad sitt...

MÄ: Det är en ganska stor korridor.

FL: Ja.

MÄ: Vi sitter på golvet mot väggen.

FL: Jaha.

MÄ: Kanske fyra, fem killar.

FL: Ja.

MÄ: Snacka lite med varandra bara shit det gick inte så bra liksom, det...

FL: Nej.

MÄ: Nej. Och då så ser jag Max, för de hade, han är med i volleyboll, var med i volleybollaget och så hade de haft möte inne i ett rum här, så ser jag hur han går ut såhär. Och då, var, såhär jag bara Ma... Max, sorry jag vill verkligen bara säga att det var, jag minns inte. Jag bad, bad om ursäkt. Jag tror att jag sa att det var osmakligt eller att det inte var meningen att vara,

FL: Mm.

MÄ: Liksom oskön. Och han bara,

FL: Du bad om ursäkt.

MÄ: Ja, då så liksom han tog inte, så sa han liksom bara ja du, bara du menade inte det va, du tyckte inte det var oskönt. Det var någonting han sa, liksom,

FL: Mm.

MÄ: Upprepade det jag sa såhär och slog mig i an... ansiktet.

FL: Och sen visar du, slår han med sin högra hand förstår jag då?

MÄ: Ja exakt.

FL: Och då visar här,

MÄ: Underdelen.

FL: På nederdelen av...

MÄ: Så det var inte, inte liksom här. Det var,

FL: Inte det mjuka. Utan det,

MÄ: Nej.

FL: Hårda kan man säga.

MÄ: Precis.

FL: Och vart träffade det på dig?

MÄ: Här. Alltså typ vid käkbenet liksom.

FL: På hö... på högra sidan,

MÄ: Ja, högra sidan,

FL: Vid käkbenet.

MÄ: Vid käkbenet.

FL: Och visst sa du att han slog stenhårt eller hur sa du?

MÄ: Ja han slog hårt.

FL: Och hur kändes den då när han gjorde det?

MÄ: Ja det gjorde, det gjorde ganska ont liksom. Det gjorde ont.

FL: Mm. Sa du någonting då eller?

MÄ: Nej jag bara lät det, för jag kände att jag hade väl lite dåligt samvete efter rapbattlen typ så jag tänkte bara men det kanske är rätt (ohörbart)

FL: Mm. Var det någon annan som sa nått av de andra som satt där?

MÄ: Nej inte riktigt typ såhär, de bara shit. De var li... lika chockade som, som jag var.

FL: Som dig.

MÄ: Men ja jag bara skratta bort lite bara shit vad fan var det där liksom typ såhär. Så jag, jag, jag visade inte att jag liksom var (ohörbart) fan jävlar vad hårt han slog typ såhär. Men jag var inte liksom ledsen. Men det gjorde ju ont. Men det var,

FL: Mm.

MÄ: Ja inget.

FL: Hur kändes det i dig då, när han gjorde det? Jag tänker inte på smärtan utan hur känns det?

MÄ: Ja nej, ja men det kändes väl lite dåligt såhär. Både för att jag märkte att jag hade fått honom på det där humöret liksom.

FL: Mm.

MÄ: Men också att han liksom var arg på mig och ville, och såhär, och slog mig liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så är det lite, lite förnedrande. Alltså jag satt ju, jag, alltså jag, men alltså jag satt ju ner liksom.

FL: Mm.

MÄ: Det var det. Och han, och han, men han liksom gick förbi och jag ville ju ändå såhär be om ursäkt för att vara schysst.

FL: Mm.

MÄ: Och så får man det, det, det var inte det jag förvänta mig liksom. Jag fattar om, ja han, han behövde inte liksom godta ursäkten men han kunde ha gjort det på ett snyggare sätt tycker jag.

FL: Mm. Mm.

MÄ: I alla fall.

FL: Men du, hur blev det med Max sen då efter han hade gjort det där? Vad, vad, gick han vidare eller vad, vad händer sen?

MÄ: Nej som sagt det var ju det i matledet var det ju och sen...

FL: Ja precis. Men jag tänker den kvällen Victor när, eller då när han hade gjort det här.

MÄ: Ja.

FL: Vad, vad hände liksom efter? Satt ni kvar där eller?

MÄ: Nej sen gick jag, sen gick vi och lade oss. Alltså direkt typ, för det var typ fem minuter, sex-sju minuter innan vi skulle vara inne på rummen.

FL: Jaha.

MÄ: (ohörbart)

FL: Och det är tio ni ska vara inne på rummet?

MÄ: Vi skulle vara inne vid tolv då, för då,

FL: Tolv.

MÄ: Då var det en lördag.

FL: Jaha okej.

MÄ: Så det var det.

FL: Okej.

MÄ: Sen så gick vi in till rummen.

FL: När du kom till rummet där, pratade du nått med Charlie om det som hade hänt eller hur det känns?

MÄ: Ja, ja lite. Vi bara typ, bara shit, vad heter det. Liksom vi, båda vi var förvånade att det skulle, att de skulle bli så arga typ.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart), Charlie var inte med på rapbattlen,

FL: Nej.

MÄ: Heller. Han hade inte gått vidare från första omgången.

FL: Okej.

MÄ: Och sen började vi snacka om det liksom, men det är typ, jag minns, jag minns faktisk inte riktigt. Men jag tror,

FL: Nej.

MÄ: Det är för att, jag tänker, jag tror att vi snacka om det lite.

FL: Mm.

MÄ: Men jag minns inte precis, exakt.

BFL: Vilka var det du satt tillsammans med när det här hände?

MÄ: Jag är inte helt säker men jag tror, det var bland annat Max lille... lillebror Gustav.

FL: Mm.

MÄ: Och då, det var, (ohörbart) efter, jag frågade honom efter och bara shit alltså tror du han är arg såhär på riktigt eller var det mer bara för att liksom, och då sa han bara nej jag tror han, han, han såg arg ut liksom såhär.

FL: Mm. (ohörbart)

MÄ: (ohörbart)

BFL: Men, men Gustav var med där?

MÄ: Ja Gustav var med också, han körde också och roastade om man säger.

BFL: Jo men Gustav var med och satt,

MÄ: Ja precis.

BFL: Bredvid dig där.

MÄ: Exakt.

FL: Kommer du ihåg vem mer som satt med dig där?

MÄ: Nej, inte helt säkert kan jag inte komma ihåg. Jag tror att,

FL: Var det...

MÄ: Charlie kan ha varit med kanske såhär. Men annars är jag inte helt säker.

FL: Vet du om det var nior eller var det treor eller?

MÄ: Nej det var nior,

FL: Det var nior.

MÄ: Tror jag. Ja.

FL: Mm.

MÄ: Snacka vi lite efter.

FL: Ja jag förstår.

BLF: Men, men det träffade på din högersida?

MÄ: Ja precis.

BFL: Då borde han nästan ha slagit med vänster hand va?

MÄ: Ja jag vet inte vi... vilken hand han slog med, men det träffade min högersida.

BFL: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Om han, han gick här, jag satt här och så liksom jag bad om ursäkt och då kom han och (ohörbart) inom loppet av tre sekunder och liksom tog satts och slog mig hårt.

FL: Mm.

BFL: Hur, hur lä... hur länge gjorde det ont?

MÄ: Jag minns faktiskt inte det heller. Jag tror (ohörbart). Men det var, det var ju en rejäl smäll liksom. Skulle jag säga.

FL: Mm.

BFL: Blev det något märke efteråt?

MÄ: Jag tror att det blev lite rött.

BFL: Mm.

MÄ: Men inget liksom långvarigt. Inge,

BFL: Nej

MÄ: (ohörbart) eller någonting.

FL: Men du, och sen, sen då, då går ni och lägger er?

MÄ: Ja.

FL: Och sen är det kanske, tror vi att det är söndag nu?

MÄ: Ja exakt. Jag... exakt.

FL: Ja.

MÄ: Jag tror att det är söndag. Jag är faktiskt inte helt säker.

FL: Ja, vi, vi tror det är söndag. Ja.

MÄ: Ja (ohörbart)

FL: Och då är det frukost och så då. Och, och sen prata vi om maten.

MÄ: Ja exakt.

FL: Och då berätta du att ni står i matledet.

MÄ: Mm.

FL: Och berätta igen vad det är som händer där.

MÄ: Ja exakt. Då så, vi sitter på, vid sidorna liksom.

FL: Mm.

MÄ: Vi går in sitts, sist och så går tvåorna liksom förbi oss som en orm, liksom slingrar förbi.

FL: Precis.

MÄ: Och då så, liksom vi står såhär. Först (ohörbart) Arvid går, han stannar till en sekund, slår Tom i magen hårt.

FL: Ja.

MÄ: Max som är precis bakom kommer och gör, och gör samma sak mot mig men slår mig liksom här, här uppe typ eller, ja jag minns inte exakt vart han försökte. Men han, liksom med knytnävarna slog hårt och om det var här eller om det, på överkroppen iallafall. Men jag tror jag lyckades...

FL: Parera.

MÄ: Exakt, exakt parera, skydda. Skydda det med mina axlar.

FL: Ja hur många, hur många slag?

MÄ: Det var två slag Max slog mot mig och ett slag Arvid slog mot Tom.

FL: Mm, okej. Och, och de slagen som Max slog mot dig,

MÄ: Ja.

FL: Hur var de skulle du säga?

MÄ: Alltså ja det var ju,

FL: Slog han hårt eller löst eller?

MÄ: Liksom (ohörbart). Alltså det var hä... hårda knytnä... nävsslag. Om han stannade, tog sats och dom, dom liksom. Så det var...

FL: Hur kändes det då?

MÄ: Jag vet inte, jag alltså lyckades ju skydda det ganska bra så jag tror inte det gjorde riktigt så ont. Men också lite där liksom, lite förnedrande liksom och gick förbi, sen skratta han efter det (ohörbart). Sen på middagen fortsatte de hålla på och försöka liksom göra narr av typ såhär. Men vi,

FL: Mm.

MÄ: Sen så, jag, jag, minns jag såhär jag nästan såhär skratta åt det, jag tyckte det var de som var töntiga. Men vi, jag och Tom gjorde ingen reaktion liksom. Vi käftade inte emot efter de slog oss eller efter de bad oss göra tjänster och allt det där. Då, vi bara liksom tog det och tänkte jaja det, om vi inte gör nått, käftar emot eller någonting då kanske det blir över snart liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: För då kändes det inte ens som att Max var arg längre, då var det mer bara för att han liksom ville hävda sig typ.

FL: Mm. Jag förstår. Men du Victor, du sa ju också någonting om att det var två kvällar, förstod jag rätt då, som de hade POat er att inte låsa?

MÄ: Exakt.

FL: Så var det både den, ja så, så den, den kvällen, middagen,

MÄ: Ja.

FL: När matledet där var.

MÄ: Mm.

FL: Hur var det den dagen, kvällen. Var det någon som sa till er då det här med att inte låsa

dörrarna? Det var väl väldigt (ohörbart). Ursäkta.

MÄ: Ja nej det var dagen innan.

FL: Dagen innan.

MÄ: Så sa de åt oss.

FL: Okej.

MÄ: Jag, jag om jag, nej nu vet jag vad. Det var på fredagen var Rapbattlen.

FL: Fredagen var rappen.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Jag är nästan säker. Jag kan inte garantera men jag är...

FL: Ja.

MÄ: Lördagen då var liksom, då var det matledet och allt det där.

FL: Ja.

MÄ: Och sen, och sen söndagen, sö... söndag kväll hade de sagt åt oss att inte låsa dörren.

FL: Okej.

MÄ: Och då var det...

FL: Och, och vem var det som sa det? Du sa att det var,

MÄ: Ja det var Fredrik.

FL: Var det Fredrik som kalla in er en och en eller hur sa du?

MÄ: Ja Fredrik Asker.

FL: Ja. Och vart, vart, vart fi... vart kallade han in er eller hur (ohörbart)?

MÄ: Nej vi, han bara, han tog in oss i ett rum där vi såhär, vi snacka lite (ohörbart) i gamla korridoren eller korridoren där (ohörbart) gamla.

FL: Ja.

MÄ: Och snacka med honom lite såhär och skrattade lite. Sen så såhär, så vi tr... och han verkade ändå vara på bra humör och vi hade inte sagt någonting åt honom.

FL: Nej.

MÄ: I, i den där rapbattlen.

FL: Nähä på roasten.

MÄ: Nej.

FL: Han var inte drabbad.

MÄ: Det var bara, det var bara, jag hade liksom Max och de an... och sen hade, det var Ture som hade Fredrik såhär.

FL: Jaha.

MÄ: Men då var det han som tog in oss och såhär på ett litet skämtsamt sätt, som jag uppfattade det, för liksom han sa bara ja PO lås inte dörren och PO ingen får ta bort den. Typ såhär säg inte till någon att ta bort den.

FL: Okej.

MÄ: Så, men jag tänkte såhär för, och sen han bara och sen så bara skicka han in en typ en ny, ny och en ny typ.

FL: Ja.

MÄ: Så han bara (ohörbart)

FL: Och när du kom in där då, vad sa han till dig?

MÄ: Ja då sa han exakt det jag sa.

FL: Mm.

MÄ: Alltså PO lås inte.

FL: PO, inte... ja.

MÄ: Exakt.

FL: Och du PO, vi, vi vet ju lite.

MÄ: Ja.

FL: Men, men berätta om det här med PO.

MÄ: Ja men det är typ,

FL: Vad innebär det?

MÄ: Alltså du får poäng för hur gammal du är. Det är inte kvar nu på Björke, de tog bort, våra treor.

FL: Jaha.

MÄ: Som är väldigt schyssta.

FL: Mm.

MÄ: Alla tycker om dem liksom. De fattade ju att det här liksom missbrukades av tvåorna.

FL: Mm.

MÄ: Så de tog bort det nu för några dagar sen.

FL: Okej.

MÄ: Förra veckan. Så det, det är inte kvar nu.

FL: Men vad var det för system?

MÄ: Det var ett system typ, du fick poäng för hur många terminer du hade gått på skolan,

FL: Mm.

MÄ: Och för hur gammal du var. Din ålder liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen, hade du mer poäng kunde du POa den andra och då om man inte lyssnade så blev man poänglös.

FL: Mm.

MÄ: Liksom. Och då så, om man blev poänglös då hade man in... då hade man inga poäng liksom. Man kunde inte, alltså man blev liksom permanent liksom. Och även om jag, om jag hade blivit poänglös nu i nian,

FL: Mm.

MÄ: Hade jag varit det i trean också liksom. Man är helt...

FL: Jaha så blir man,

MÄ: Och då kan, och då kan man...

FL: Poänglös då är man det hela tiden?

MÄ: Exakt. Då, och då kan man inte POa, man blir lite utstött liksom som jag förstätt det som.

FL: Mhm.

MÄ: Sådär, ja.

FL: Okej.

MÄ: Men det är ju ingen som var det.

FL: Men hur, hur samlar man poäng då? Är det på det sättet du sa?

MÄ: Precis.

FL: Finns det nått annat sätt att samla poäng eller,

MÄ: Nej.

FL: Är, nej okej. Så det är efter hur länge man har,

MÄ: Ja. Och hur gammal man är.

FL: Att hur gammal man är.

MÄ: Exakt. Eller om man är (ohörbart) får man tio poäng och idrottsledare får man tre poäng, eller två poäng tror jag de får.

FL: Jaha. Så då får man lite mer,

MÄ: Ja, exakt.

FL: Poäng. Okej. Okej. Men du, och hur får ni veta det här då? Alltså hur fick ni kännedom om det här PO ordningen eller systemet eller vad (ohörbart)

MÄ: Nej men det, det var typ första veckan så tog treorna upp oss på (ohörbart) och berättade (ohörbart). Men det var, alltså det var, det gör, vi har aldrig tyckt att det var, vart något, alltså treorna.

FL: Mm.

MÄ: Det är ju bara tvåorna och treorna som kan liksom POa oss.

FL: Mm.

MÄ: Ettor och nior. Och då, det är, såhär treorna de har alltid varit såhär, om det varit något viktigt liksom som inte såhär, om de säger någonting som inte får komma ut utanför hemmet.

FL: Okej.

MÄ: Eller om det nått för att skydda någon annan på hemmet eller om det är liksom nått som behövde göra, eller nått såhär litet roligt som såhär,

FL: Mm.

MÄ: Alla tyckte var roligt. Så det var ändå såhär, det var ing... absolut inget negativt eller för att skada oss eller förnedra oss från deras perspektiv. Men tvåorna kunde vara lite mer liksom jobbiga med det typ.

FL: Vad,

MÄ: Alltså...

FL: På vilket sätt jobbiga? Hur använde de det liksom alltså?

MÄ: Nej men typ ja ifall de skulle typ, jag vette fan, förnedra typ eller någonting.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart) om man hade jiddrat med dem skulle använda de grejerna mot en. Men alltså det var, jag kände inte att det var nått liksom, eller det, nått fel på just det kanske,

FL: Nej.

MÄ: Systemet. Det var väl mer liksom individerna som man, som, hur de var och använde det.

FL: Hur de gjorde med det liksom.

MÄ: Exakt.

FL: Men du kunde man bli av med poäng då eller vad, hur?

MÄ: Ja alltså såhär om man inte lyssnade på en PO så blir man poänglös.

FL: Jaha då blir man poänglös.

MÄ: Ja.

FL: Okej, okej. Jag förstår. Ja. Så, så då var det, var det Fredrik nu som kallade in och sa PO ni får inte låsa dörren,

MÄ: Ja.

FL: Och PO ni får liksom inte säga...

MÄ: Exakt.

FL: Nej okej. Och hur kändes det då när han sa att ni inte fick göra det?

MÄ: Ja det, det var då det, då blev det lite nervöst liksom. Undra vad han ska göra. Men samtidigt så kändes det som att han sa, han liksom, och Fredrik är en snäll kille.

FL: Mm.

MÄ: Liksom han har aldrig gjort något liknande förut eller ja visat någon tendens att liksom vara aggressiv eller skada någon.

FL: Nej.

MÄ: Och vi, vi var kompisar liksom. Och då tänkte jag bara ja men han, han kanske, det, det kommer inte vara någonting grovt liksom. Han, antingen så skojar han bara eller så kommer det vara att de ska kanske skämma upp oss lite någonting. Inget farligt.

FL: Nej.

MÄ: Men det känns fortfarande lite nervöst. Man undrade liksom lite vad de skulle göra.

FL: Mm.

MÄ: Så ja, nej jag minns inte riktigt mer hur det kändes men. (ohörbart)

FL: Nej. Men du, och då var det du och, och Charlie på ditt rum.

MÄ: Mm, exakt.

FL: Vad, hur kände Charlie då? Pratade ni nått om hur...

MÄ: Jag vet inte. För Charlie var inte med på rapbattlen så han förväntade sig inte att nått skulle hända honom tror jag.

FL: Nej, okej.

MÄ: Men sen, och, och, men, och Ludvig berättade sen att deras plan var bara att hålla i Charlie, för att han inte skulle göra något motstånd mot mig.

FL: Jaha okej.

MÄ: (ohörbart) nått motstånd mot dem för,

FL: För dig.

MÄ: Liksom för att skydda mig.

FL: Okej.

MÄ: Typ. Men de, det var inte det de gjorde. De drog, eller drog ju ner Charlie på golv... liksom han, han sov naken liksom och sen så hade de dragit ner honom på golvet när han var naken och så hade de piskat honom också.

FL: Mm.

MÄ: Och det var Ludvig som hade dragit ner honom på golvet.

FL: Ja.

MÄ: Det har han er... erkänt.

FL: Det har han erkänt. Ja. Men du nu ska vi se. Okej, och då har Fredrik Asker sagt det här, ni är POade ni får inte låsa.

MÄ: Ja.

FL: Och då antar jag att då låste ni inte.

MÄ: Nej.

FL: Nej. Och sen sa du att klockan var vid tolv, sa du det?

MÄ: Ja, någonstans där.

FL: När de öppna första gången.

MÄ: Tror jag. Ja.

FL: Nej och du tittar ut då eller hur sa du?

MÄ: Ja jag, jag gissar på att den var tolv för jag, jag minns såhär typ när jag, innan jag skulle lägg... när jag skulle lägga mig var klockan typ tre, halv fyra.

FL: Ja.

MÄ: Och då hade det gått ganska lång tid såhär. Så jag, vi, för vi hade ingen, vi har ingen mo... hade ingen mobil på rummet eller någon klocka på rummet,

FL: Nej.

MÄ: Som vi kunde så tiden på. Så jag vet inte exakt vad. Men någonstans runt tolv eller ett kanske.

FL: Mm. Men du sa, var det så att du hörde i korridoren eller hur kom det sig att du tittade ut? För du berätta att du tittade ut i korridoren.

MÄ: Nej för att det var någon som öppnade min dörr.

FL: Jaha, det var så det var. Ja.

MÄ: Och då så...

FL: Så tittade du ut.

MÄ: Ja exakt.

FL: Och vad såg du då, när du tittade ut?

MÄ: Nej och då var det en av killarna som sa bara, han bara in på ditt fucking rum hade han sagt då.

FL: Mm. Vem var det? Såg du vem det var eller?

MÄ: Ja. Han heter F... Filip Ludvigsson heter han. Var, han var tr... han var våran (ohörbart).

FL: Jaha. Så han sa att du...

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja.

MÄ: Och sen typ, men han var inte med när liksom vi blev slagna.

FL: Nej okej.

MÄ: Men, ja så typ en kvart, tjugo minuter efter så liksom kommer de in i vårt rum.

FL: Okej. Så, så han säger det där att du ska stänga dörren,

MÄ: Ja.

FL: Det gör du. Och så lägger du dig igen.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Och sen en kvart, tjugo minuter ungefär,

MÄ: Mm.

FL: Efter. Vad händer då nu då?

MÄ: Då kommer de in. Som sagt så kommer de in liksom maskerade och med bälten och slår oss.

FL: Och hur ser de ut då när de kommer in? Vad är det du ser liksom?

MÄ: Alltså jag minns att direkt när jag, de, jag ser bara ett antal killar.

FL: Mm.

MÄ: Med såhär t-shirt, så man bara ser ögonen.

FL: Man ser bara ögonen, ja.

MÄ: Maskerade, komma in med bälten.

FL: Okej.

MÄ: Och då direkt, direkt tror jag att jag, får jag för mig att jag, tror jag att jag drar upp täcket liksom över min kropp och huvud för att såhär försöka skydda mig.

FL: Mm.

MÄ: Sen ser jag inte liksom mycket mer.

FL: Nej, jag förstår.

MÄ: Vem som gör vad typ.

FL: Men du, vad, hur många var de då, kunde du se det?

MÄ: De, de är, det, de har erkänt sen i efterhand och de är, de var bara fem.

FL: Mm.

MÄ: Personer.

FL: Såg du att de var fem eller hur många såg du?

MÄ: Jag såg att det var minst ett antal, eller att det var ett antal mellan fyra till sju personer liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: Det var många personer.

FL: Vad hade de på sig då? Kommer du ihåg.

MÄ: Jag vet inte det, om det, jag tror att de hade bar överkropp allihopa i alla fall. Jag minns inte. Jag, jag ve... jag vet inte. Jag minns inte. Men jag minns att de hade en, vi... alla hade vita t-shirtar, t-shirtar för att maskera.

FL: Mm.

MÄ: Och jag, jo jag har fått för mig i alla fall att de hade bar överkropp.

FL: Mm.

MÄ: Och sen tror jag byxor på sig.

FL: Mm. Och när de kom in då, vad, vad är det första liksom som du kommer ihåg händer när, ja de kommer in där det ser du.

MÄ: Ja.

FL: Men vad händer sen? Vad är det första du kommer ihåg liksom.

MÄ: Och då får, då får jag, jag minns att jag fick ett bältrapp och då direkt drar jag upp täcket.

FL: Okej. Ett bält... för du sa också när de kommer in,

MÄ: Ja.

FL: Så har, hade de i händerna eller hur sa du?

MÄ: Ja bälte, bälten. Exakt.

FL: Vad var det för bälten då?

MÄ: Läderbälten.

FL: Typ alltså, hur, va...

MÄ: Alltså,

FL: Tjocka eller smala eller hur?

MÄ: Ja typ såhär, såhär tjockt.

FL: Okej.

MÄ: Tjocka läder, lä... läd... svarta läderbälten.

FL: Ja. Hur många var, hur många var de som hade det då? Alltså hur många bälten såg du? (ohörbart)

MÄ: Det vet jag inte. Men jag utgår från att alla hade det.

FL: Mm.

MÄ: Och tror det.

FL: Ja, okej. Så då får du ett slag. Och vart träffa första slaget då?

MÄ: Det minns jag inte, men jag tror kroppen.

FL: Kroppen, ja.

MÄ: (ohörbart) fast det var må... många, många slag liksom. (ohörbart)

FL: Men, men det första slaget och det är då du berättar att då drar du upp täcker för att skydda.

MÄ: Ja exakt.

FL: Mot ansiktet.

MÄ: Ja. Både såhär över, över kroppen och ansiktet.

FL: Ja.

MÄ: Typ.

FL: Och den som slår det här första slaget,

MÄ: Ja.

FL: Vet du vem det var eller kommer du ihåg?

MÄ: Nej jag,

FL: Nej.

MÄ: Jag, jag vet faktiskt inte.

FL: Säger de någonting, de som kommer in eller?

MÄ: Jag minns efter de hade slagit mig så sa Max bara exakt. Hade han sagt typ efter.

FL: Jaha.

MÄ: Som att det var liksom något (ohörbart)

FL: Hö... hörde du att han sa det?

MÄ: Ja.

FL: Okej.

MÄ: Exakt. Och Charlie hö... hörde också det.

FL: Hörde du att det var Max eller kände du igen rösten eller?

MÄ: Jag hörde, jag kände igen, jag kände igen rösten.

FL: Du kände igen.

MÄ: (ohörbart) eller jag visste att han liksom var den som skulle, för han hade ju varit tidigare och det var han som liksom var arg på mig. Det var han jag hade kört rapbattlen mot.

FL: Ja juste.

MÄ: Så det var då liksom.

FL: Jag förstår. Men du, nu drar du upp täcket.

MÄ: Ja.

FL: För du säger, du hade ju bara kalsonger på dig.

MÄ: Ja.

FL: Du drar upp för att skydda.

MÄ: Mm.

FL: Och vad händer sen då? Vad gör de då? Efter första slaget du drar upp, vad händer sen?

MÄ: Ja då blir, börjar de, då fortsätter de piska.

FL: Mm.

MÄ: Sen får jag liksom knytnävsslag till en början liksom på kroppen och benen. Eller på knäna liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då så börjar jag sparka, sparka ifrån typ. Och då håller de i benen, eller Max berättade, det är så Max berättat till mig,

FL: Mm.

MÄ: Att han höll i benen med ena armen och slog med, med den andra.

FL: Mm.

MÄ: Mot liksom ansiktet och axlarna och allt det där. Och sen hade Arvid berättat också att han slog mina ben efter. Alltså mina ben, jag haltade samma natt och dagen efter. Min vad, vän... vänstra vaden gjorde väldigt ont.

FL: Gjorde väldigt ont.

MÄ: Ja.

FL: Men du när de, du säger de slår. Alltså hur många gånger skulle du säga att de slog med, med bälte?

MÄ: Alltså jag, jag vet faktiskt inte. Alltså, alltså om de var liksom, om de var fyra personer som slog, för få bortser jag från Leopold då för att,

FL: Mm.

MÄ: Honom har jag inte, alla säger att han, de som var med också säger att han inte slog.

FL: Okej.

MÄ: Och han sa ju också att han inte slog så, och han är också en schysst kille. Han och Fredrik liksom är ju schyssta killar.

FL: Mm.

MÄ: Från grunden. Ifrån botten,

FL: Mm.

MÄ: Och har inte visat, de andra har kunnat vara, liksom visa en tendens i liknande grejer och så.

FL: Jag förstår.

MÄ: Och då så, så det kan jag ändå tro på.

FL: Mm.

MÄ: Så då var det ju fyra killar och alla, alla slog med bälten vad jag vet.

FL: Mm.

MÄ: I alla fall, eller i alla fall slog mig. Och jag tror i alla fall tre, tre, tre hade bält... tre stycken hade bälten minst vet jag.

FL: Mm.

MÄ: Och så jag vet inte, jag kan gissa. De stod ju liksom såhär till en början. Och sen så gick från, till, till från bälten till knytnävsslag liksom. Och någon (ohörbart)

FL: Okej. Så de slog...

MÄ: Mm.

FL: Men, men då förstår jag det att det är flera slag.

MÄ: Ja, ja.

FL: Är det flera slag?

MÄ: Definitivt.

FL: Ja. Och sen säger du efter de hade slagit med bälte då,

MÄ: Mm.

FL: Är det då de går över med knytnävar?

MÄ: Ja exakt. I alla fall Max kör mot överkroppen och huvudet, ja och ansiktet. Och Arvid berätta att han liksom slog mina ben typ.

FL: Mm, jag förstår. Och jag tänker när du säger att det är Max, det är nått du har fått höra i, i efterhand.

MÄ: Det är nått han, det, han har redan erkänt. (ohörbart)

FL: Det har han erkänt. Så, så det...

MÄ: Honom såg jag.

FL: Jaha.

MÄ: Eller kände jag liksom när jag, såhär men alltså liksom bara i en sekund så kunde jag se, se att det var honom. Och det var han som sa liksom,

FL: Ja.

MÄ: Exakt och så,

FL: Då såg du att det var Max.

MÄ: Alltså Arvid är det som har er... erkänt själv.

FL: Ja okej.

MÄ: Och Max har också erkänt själv. Men Max visste jag ändå. Men han erkände liksom bara för att förtydliga och berätta liksom hur han gjorde när han höll i benen och sådär.

FL: Mm.

MÄ: Och Arvid berätta också att, berätta att han slog mina ben liksom.

FL: Jag förstår. Men du, den första smällen här nu innan du hinner dra upp.

MÄ: Mm.

FL: Vad, hur kändes det när de...

MÄ: Jag, alltså jag minns inte. (ohörbart)

FL: Nej, du kommer inte ihåg.

MÄ: Nej.

FL: Och sen säger du att de slår flera slag med bälte som du berättar.

MÄ: Mm.

FL: Och hur känns det då?

MÄ: Ja det, det gjorde ont minns jag. Men jag drog upp täcket så jag lyckades skydda men, och sen efter ett tag sen drog de ner då gick, då gick de över till knytnävarna när de märkte att bältet inte gjorde så mycket för att jag hade liksom täcket över.

FL: Okej. Så du drar upp täcket.

MÄ: Ja. Men då träffa det armen minns jag, för jag hade märken efter det. Sen magen också lite.

FL: På magen.

MÄ: Och så...

FL: Men, men i vilket skede är det de drar ner täcket. Nu är jag lite jobbigt med dig,

MÄ: Ja.

FL: Och (ohörbart) ställer lite frågor, men det är viktigt att jag,

MÄ: Ja.

FL: Får veta hur det... Och, och då berätta du att de slår med, med där och så ska de gå över till knytnäve. I vilket skede är det de drar ner täcket?

MÄ: Nej jag fick ett slag liksom mot, mot ansiktet. Sen drar jag upp täcket.

FL: Mm.

MÄ: Och då drar någon ner det och så fick jag, får jag, får jag mer slag typ.

FL: Så då slår de mot ansiktet. Förstår jag dig rätt då?

MÄ: Ja Max slog mot ansiktet.

FL: Max.

MÄ: Och överkroppen och så också slår de (ohörbart)

FL: Nej.

MÄ: (ohörbart)

FL: Men ser du att det är Max som slår mot ansiktet? Eller är,

MÄ: Ja.

FL: Det nått som han har sagt sen.

MÄ: Nej. Ja det bland annat, men jag så... jag minns att jag såg Ma... Max också.

FL: Ja, du såg att Max, ja.

MÄ: Ja.

FL: Och, och hur slår han då när han slår mot ansiktet? Du visar på din högra sida.

MÄ: Ja.

FL: Var det där som,

MÄ: Ja.

FL: Det träffade?

MÄ: Det var där blåtiran var också.

FL: Och hur känns det när han träffade där då?

MÄ: Det gjorde ont. Jag minns att jag sk... skre... sa, skrek aj, aj typ och så.

FL: Mm.

MÄ: Och ja, Tom berätta att han också hade hört det och, och så. Och det var då, det var då han bara ja shit nu kommer de. Alltså det var då, det var, det var så han hade hö... hört det och liksom var beredd.

FL: Mhm.

MÄ: Bara nu kommer dem mot oss typ.

FL: Mm.

MÄ: Så jag minns att jag skriker aj, aj. Så det gjorde, men sen har jag inte jättemycket minne av hur det kändes förens efter liksom när det var svullet.

FL: Nej jag förstår.

MÄ: Och benen gjorde väldigt ont också liksom.

FL: Mm. Men du, hur många slag i ansiktet tror du att det var?

MÄ: Kan det ha varit tre, fyra slag som kanske träffade ansiktet tror jag.

FL: Mm.

MÄ: Sen så var det mycket (ohörbart) och vissa träffade armen och så.

FL: Och vissa träffade armen.

MÄ: Ja.

FL: Och, och hur med, du säger knytnävsslag.

MÄ: Ja.

FL: Så förstår jag rätt att det var med knytnäven,

MÄ: Precis.

FL: Som de slog. Mm.

MÄ: Exakt.

FL: Och, och det här med benen, var det bältet då som träffade benen?

MÄ: Nej det var knytnävsslag där också.

FL: Det var knytnävsslag där också.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Och, och när du får och säger aj, aj i det här, i ansiktet,

MÄ: Ja.

FL: Och vad händer sen efter det då?

MÄ: Jag vet inte, de fortsätter slå ett tag liksom. (ohörbart) fortsätter slå typ och sen så går de, när de går ut liksom. Och när de säger exakt och då så puttar jag någon i ryggen liksom ut ur dörren.

FL: Mm.

MÄ: Och bara ut liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: Så det var det, det sista som hände typ.

FL: Mm. Men du och jag tänker Charlie då som är i rummet. Vad, hur blir det med han? Ser du någonting,

MÄ: Nej jag ser,

FL: Vad som händer han?

MÄ: Inte riktigt liksom vad som händer med Charlie. Jag minns, jag minns att jag såg dem gå mot honom också.

FL: Mm.

MÄ: Men jag minns int... det är vad han har berättat att då, och Ludvig har erkänt att ha... Ludvig drog ner honom på marken.

FL: Mm.

MÄ: Så han var nere på marken liksom naken.

FL: Okej. Och vad sa Charlie hade hänt han då?

MÄ: Ja Charlie säger att han blev neddragen på marken.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så hade han också fått, blivit piskad av bälte. Men ett fåtal gånger.

FL: Ett fåtal gånger.

MÄ: Ja.

FL: Vet han, hade han sett vem som slog honom då?

MÄ: Han sa att, ja om jag inte har helt fel,

FL: Mm.

MÄ: Så tror jag han sa att det var Fredrik och Ludvig som slog honom med bälte.

FL: Mm. Okej. Men, men då puttar du någon av killarna.

MÄ: Ja.

FL: Är det den sista killen då som du puttar som (ohörbart)

MÄ: Ja som lämnar rummet.

FL: Ja okej, okej. Och när de lämnar rummet, kommer du ihåg hur många du såg som lämnade rummet?

MÄ: Nej som sagt jag min... jag min... jag räknade inte mer än så och det var som sagt fyra till sex killar, typ sju typ som jag såg

FL: Mm, så det var sex killar ungefär.

MÄ: Det var ett, ett antal killar liksom.

FL: Jag förstår. Och då kommer de, då far de ut ur rummet.

MÄ: Ja.

FL: Och så stängs dörren eller?

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja. Och vad händer i rummet då? Vad, hur, hur är du och hur är Charlie? Vad händer då?

MÄ: Båda vi är liksom (ohörbart) och,

FL: Mm.

MÄ: Tänder lampan och, och så. Och sen som sagt så går, går jag ut eller så går de vidare till Toms rum och allt det där.

FL: Mm.

MÄ: Och så går jag till toaletten och som husfar möter (ohörbart)

FL: Juste. Sen går du ut till toaletten.

MÄ: Ja.

FL: Och då möter du husfar i korridoren eller?

MÄ: Ja alltså från ett avstånd.

FL: Okej.

MÄ: Så han liksom, kanske ett avstånd på, liksom jag är typ int... närmas... längst ut på korridoren på den här sidan och längst ut där liksom. Han är vid Toms rum,

FL: Jaha så det,

MÄ: Och jag är vid toaletterna. Så det är ändå ett avstånd.

FL: Det är ett avstånd.

MÄ: Och då säger han liksom bara vad är det som har hänt såhär.

FL: Mm.

MÄ: Jag bara nej inget och så säger han bara jo det, jag hör att du är andfådd, det är nått som har hänt såhär. Och jag bara nej jag vet inte och så går jag in och så låser jag liksom, går in och låser toaletten.

FL: Var du andfådd?

MÄ: Ja det var jag.

FL: Mm. Mm. Okej. Och så går du in på toaletten och,

MÄ: Mm.

FL: Du säger att du kollar dig i spegeln.

MÄ: Ja.

FL: Vad, hur, hur, vad ser du då när du kollar i spegeln?

MÄ: Ja då ser jag att jag, det är svullnad under ögat.

FL: Mm.

MÄ: Och ser på kro... jag är ganska röd på överkroppen också liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så känner i... ja i benen, ben... där mitt lår var också, kan ju se också att det var, det var rätt.

FL: Mm.

MÄ: Och sen min vad gjorde väldigt ont när jag liksom gick med det. Alltså då halt...

FL: Var det din högra vad sa du va?

MÄ: Då haltade, vänstra vad. Vänstra vad.

FL: Vänstra vad, ja okej.

MÄ: Och då, och så haltade jag den kvällen och dagen efter också.

FL: Mm. Hur kändes det när du stod på toaletten då?

MÄ: Nej jag, jag minns inte jag hade mycket adrenalin liksom.

FL: Mm.

MÄ: Alltså jag vet inte, jag tycker inte, jag kände inte att det gjorde liksom, gjorde liksom ont riktigt förens sen när typ adrenalinet släppe och jag började gå. Då gick vi till Toms rum senare, typ kanske 40 minuter efter och skulle kolla med honom.

FL: Mm.

MÄ: Och då kände jag att det, ja jag haltade med vaden typ.

FL: Mm.

MÄ: Såhär att det gjorde jävligt ont. Och dagen efter också såhär.

FL: Mm.

MÄ: Så det var det som jag kände liksom framförallt såhär. Det gjorde liksom bultande ont typ,

FL: Ja.

MÄ: När jag gick typ.

FL: Mm.

MÄ: Och sen, ögat gjorde också ont men det var mer när jag såhär tryckte på det liksom. Jag går på, jag hade linser...

FL: Med beröring liksom,

MÄ: Ja exakt.

FL: Att det...

MÄ: För jag har linser så liksom när jag trycker in,

FL: Jaha.

MÄ: Så gjorde det väldigt ont och.

FL: Jaja och så ska du ta... Ja.

MÄ: Ja. Och det gjorde det typ fem dagar framåt kanske.

FL: Fem dagar.

MÄ: Fyra dagar framåt.

FL: Ja, jag förstår. Men du, du är på toan där Victor.

MÄ: Mm.

FL: Och när du kommer ut ur, från toan då. Vad händer då?

MÄ: Då går jag in i mitt rum igen.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så typ lite efter kommer ju husfar. Sen kommer liksom några i trean och några i tvåan.

FL: Juste. Då kommer husfar först.

MÄ: Nej, inte först.

FL: Och, nej.

MÄ: Jag tror först kommer lite folk såhär. Jag tror han snackade med Tom och Gustav och så snackade han med (ohörbart) och frågade liksom vad som hade hänt och ville få, och så lite... jag minns inte riktigt. Sen kommer lite folk in och ut och kollar vad som hände, bara shit bla bla bla.

FL: Men när de kommer då Victor,

MÄ: Mm.

FL: De här lite folk som du säger. Är, är det treor eller tvåor eller ettor eller nior eller?

MÄ: Det är treor som kommer då. Och sen så kommer ju, kom Max och, Max kommer såhär. Jag tror treorna hämta Max och bara liksom vad fan har du gjort.

FL: Okej.

MÄ: Och såhär tvinga honom be om ursäkt eller säga åt honom att be om ursäkt liksom. Då kom han in såhär men ändå lite såhär halvt leende bara åh shit såhär vad fan var det som hände. Sorry såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och då var jag väldigt förlåtande i stunden liksom och, för jag hade så mycket adrenalin och jag var i chock fortfarande.

FL: Jag förstår det.

MÄ: Och sen kommer typ Arvid in lite senare och såhär ha... ler också lite såhär bara åh shit jag förstörde verkligen dina ben såhär. Och, och bara jag måste (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Och ja. (ohörbart)

FL: Men jag tänker då när ni är på rummet efter du har varit på toaletten.

MÄ: Mm.

FL: Och de kommer in. Berättar ni då vad som har hänt för treorna?

MÄ: De frågade liksom vad som hade hänt. Då såg liksom bara shit (ohörbart)

FL: Ja.

MÄ: Och då, då berätta vi liksom ja. Och de bara vad fan vad hände sådär typ.

FL: Ja.

MÄ: Och då så var det, då sa vi liksom väldigt kortfattat ja de kom in och slog oss typ.

FL: Ja, okej.

MÄ: Så.

FL: Okej. Och hur kom det sig då att de visste att det var Max?

MÄ: Uppenbarligen för att de visste väl att han var arg och att han hade gjort liknande saker tidigare.

FL: Okej, okej.

MÄ: Mm.

FL: Så, så då...

MÄ: Och sen så frågade de då också, jag tror att jag sa Max också.

FL: Ja.

MÄ: För han såg jag.

FL: För han såg du. Ja men precis. Och, och men kommer husfar också in i erat rum sen till dig och Charlie eller hur är det på kvällen?

MÄ: Ja.

FL: Alltså pratade...

MÄ: Ja. Ja husfar kom in snabbt liksom och,

FL: Och vad sa han då?

MÄ: Nej han, han var med liksom, jag minns inte vad han sa men typ frågade lite varför, va... han bara typ bara du, du får int... du säger inte att du, att du inte vet nästa gång jag frågar typ eller någonting.

FL: Nej.

MÄ: För han, för att liksom vi, det är ju inte så, han fattar ju att nått var på gång.

FL: Mm.

MÄ: Sen har han ju fått liksom (ohörbart) och sen så, ja han kom ju liksom bara snabbt och sen dagen efter så hämta han mig liksom från, från matten.

FL: Mm.

MÄ: Jag tror, men jag tror ingen fatta liksom hur, för det var det (ohörbart) alltså jag hade mycket adrenalin liksom och kände inte riktigt hur ont liksom och var förlåtande såhär så och ingen, ingen fattade tror jag riktigt att jag hade ont typ för att jag såhär kom in och jag bara såhär, jag var alltså så mycket adrenalin så jag kände ingenting och var speedad och bara shit vad fan var det som hände.

FL: Jag förstår det.

MÄ: Och allt möjligt. Så jag ing... ingen såg liksom att jag, jo det, eftersom jag var så förlåtande.

FL: Ja.

MÄ: Så fattade nog ingen liksom (ohörbart)

FL: Att det gjorde ont.

MÄ: Förens dagen efter liksom när man fick höra vad, exakt vad som hade hänt och,

FL: Mm.

MÄ: Och så. Så det var då, då mer (ohörbart)

FL: Men jag tänker på kvällen där. Husfar när han kom in första gången och han frågade eller ja,

MÄ: Mm.

FL: När någon frågade vad som hade hänt, sa ni någonting vad som hade hänt till honom då eller?

MÄ: Nej.

FL: Nej.

MÄ: Inte det kvällen, nej.

FL: Nej okej. Men och du sa också någonting om hämta is. Hur var det?

MÄ: Ja nej, nej de, det var de såg ju att jag hade svullet öga, treorna. Då så bara,

FL: Det var treorna som såg det.

MÄ: Ja.

FL: Vilka treor var det då?

MÄ: Eh...

FL: Som hämtade is.

MÄ: Jag minns inte exakt. Jag minns att det var I... Ian Cardelius var det som hämtade, hämtade is. Han bara,

FL: Isen.

MÄ: Det där måste såhär (ohörbart) såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och så hämtade han, för köket var stängt så han hade, då hade han ett glas, (ohörbart) glas,

FL: Mm.

MÄ: Och tog is i. Eller såhär snö i. Och så lade jag det där liksom.

FL: Okej, okej. Och sen undra jag lite, nu pratar vi om det här skärpet igen, om Max skärp.

MÄ: Mm.

FL: Berätta om det, hur var det och fönstret och det där?

MÄ: Nej jag, jag minns bara,

FL: Det hängde jag inte riktigt med på.

MÄ: Ja direkt, direkt de hade gått ut så hade, tände jag, tände vi lampan,

FL: JA.

MÄ: Och bara, och vi var helt chock liksom.

FL: Ja.

MÄ: Och så bara ser jag det där jävla skärpet liksom som hade, de hade slagit...

FL: Vart var skärpet då?

MÄ: Det ligger så bredvid min säng.

FL: Bredvid din säng.

MÄ: (ohörbart)

FL: Och vad var det för skärp Victor?

MÄ: Ett svart läderbälte.

FL: Svart läderbälte, okej.

MÄ: Ja. Och då så liksom,

FL: Och vad händer då?

MÄ: Ja då bara, fan det där är, det är samma skärp som, som jag blev slagen med tänkte jag liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så jag bara kasta ut det ur fönstret. Kastar ut det.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så kom han in liksom någon minut efter och, och fråga vart mitt skärp är typ.

FL: Mm.

MÄ: Eller vart hans skärp är.

FL: Och då, vad sa du då?

MÄ: Ja då sa jag först jag vet inte, då säger han PO vart var det, vart är det.

FL: Ja, ja.

MÄ: Och då säger jag, jag kasta ut det. Då han bara ja PO inget av det här har hänt, ni säger inte till någon och PO, vad heter det, du ska upp klockan sju imorgon och hämta mitt skärp och det ska ligga på, och, och, och lägga det på mitt rum typ.

FL: Okej. Sa du någonting då eller?

MÄ: Nej jag bara.

FL: Nej.

MÄ: Typ såhär jag min... jag minns inte om, om jag sa nått eller inte.

FL: Nej, nej okej. Och sen säger du att treor kommer in och ni, ni snackar lite och, och hur blev det sen på kvällen då? Alltså,

MÄ: Ja alltså vi hade,

FL: Eller natten är vi ju nu på.

MÄ: Ja vi hade, vi hade ganska svårt att sova. Vi går till, jag minns att vi, vi snacka med typ lite treor, två... här och där.

FL: Mm.

MÄ: Sen går vi till Toms rum.

FL: Mm.

MÄ: Och Gustav och fråga liksom dem vad, vad som hände. Så var vi där, liksom prata (ohörbart) helt stört typ såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och det var då det liksom landa lite bara, alltså hur stört det var typ.

FL: Mm.

MÄ: Och att det inte alls var proportionerligt liksom mot våran lilla rapbattle.

FL: Nej.

MÄ: Och, ja så var det, så gick vi tillbaka och liksom försökte sova. Vi hade svårt att sova, men,

FL: Mm.

MÄ: Tillslut somna vi liksom.

FL: Och vart, var, hur, vart var husfar då? Vad, vad hände med han då eller var han...

MÄ: Nej då gick, jag tror, alltså jag, han (ohörbart) jag tror han, han sa väl till både ja, ja som sagt så tror jag inte han hade fattat liksom hela situationen.

FL: Nej.

MÄ: Men jag min... jag minns inte, ja, ja bara jag vet att han gick till Arv... både Arvid och Max typ bara vi ska prata om det här imorgon eller såhär. Och jag, jag är faktiskt inte helt säker men han gick ju runt och prata med, med folk som, och ville få liksom helheten om vad som hade hänt och,

FL: Mm.

MÄ: Och sen så dagen efter var han ju väldigt, alltså han har, han har varit väldigt stödjande, stödjande och schysst.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Dagen efter så vi liksom har (ohörbart) säger till Karin liksom och (ohörbart) mattelektionen och bara ja vi, vi går hit liksom.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart) han bara berätta allt liksom. Såhär och så.

FL: Men du hur kändes det i kroppen då när du lade dig i sängen och när ni skulle sova liksom?

MÄ: Ja,

FL: Hur kändes det då med ansiktet och benen som du berättar och,

MÄ: Jag minns inte,

FL: Vad...

MÄ: Jag minns bara att jag hade svårt att sova typ.

FL: Du har svårt att sova mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Och sen då, då är det frukost.

MÄ: Mm.

FL: Då är vi på måndag.

MÄ: Mm.

FL: Då var ni och åt frukost eller?

MÄ: Ja, exakt.

FL: Och vad...

MÄ: Jag minns att jag, ja vi äter frukost typ såhär jag tror, jag tror jag drog en kaffe typ eller någonting såhär snabbt.

FL: Ja.

MÄ: Sen går jag upp och duschar.

FL: Mm.

MÄ: Jag minns att jag duscha tillsammans med både Max och Arvid, eller, eller i alla fall Ma... eller i alla fall Arvid men jag tror Ma... Max också var med typ.

FL: Ja okej.

MÄ: Och då fattade nog inte riktigt ja att det var, liksom bara ja nej (ohörbart) inte pratar riktigt med husfar när man är, han är arg såhär. Jag går och pratar med han efter typ. Och det deras största liksom, deras största problem eller vad, vad säger man,

FL: Mm.

MÄ: Deras största. Ja det, det,

FL: Det var det de tänkte på.

MÄ: Det de var rädd för liksom.

FL: Ja.

MÄ: Vad husfar skulle säga och vad som skulle hända såhär med dem.

FL: (ohörbart)

MÄ: De tänkte inte liksom att de skulle bli avstängd eller någonting såhär. Jag tror (ohörbart) shit jag kommer få (ohörbart) i resten av veckan.

FL: Mm.

MÄ: Så att jag tror, jag vet inte om han visste någonting riktigt vad husfar visste och allt det där typ.

FL: Nej jag förstår det. Men hur kändes det då att ställa sig i duschen med han? Alltså efter det som hade hänt på, på natten.

MÄ: Nej jag tror jag, jag tyckte väl det var lite konstig känsla.

FL: Mm.

MÄ: Minns jag.

FL: Mm.

MÄ: Men jag minns också att jag, jag kände lite lättnad för jag visste att, att de skulle hamn... alltså få liksom problem för det sen typ.

FL: Mm.

MÄ: För att jag fatta att husfar liksom, om de sa husfar var arg såhär då tänkte jag, då, då kommer ju han liksom se till att göra det här rättvist.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Ja. (ohörbart)

FL: Och sen då, sen hade du lektion eller?

MÄ: Ja,

FL: (ohörbart)

MÄ: Jag hade en lektion först, sen såhär skulle jag gå till mattelektionen och då så kom möter, möter mig typ i trappan eller när jag är på väg i klassrummet och säger typ att vi ska till Karin.

FL: Ja.

MÄ: (ohörbart) ja shit och fråga typ först allt är bra och han bara men kom nu drar vi till Karin och, och berätta bara allt liksom.

FL: Ja.

MÄ: Så det var det.

FL: Och då gick ni till Karin?

MÄ: Ja exakt. Och så berättade jag det...

FL: Och då berättade du vad som hade hänt.

MÄ: Exakt.

FL: Ja. Hur kändes det när du hade berättat det då?

MÄ: Jag, jag minns inte. Det kändes lite, kändes lit... kändes ganska bra tror jag.

FL: Mm. Mm. Och hur blev det sen då? Jag tänker du åkte ju hem, men var det, det var dagen efter va?

MÄ: Ja, det var dagen efter exakt. De, de var ju där samma dag och, och då så minns jag att, då var det att de kom och, och bad om ursäkt och någon grät liksom och försökte, de försökte rätta det de gjorde och försökte liksom mil... mildra på det och allt det där typ.

FL: Var det på måndag kväll? Alltså för ni var på Björke allihopa då också?

MÄ: Ja antingen var det på, jag tror det var på tisdag... eller antingen måndag kväll eller tis... nej tisdag åkte vi nog. Ja. Ja på måndag kväll och tisdag morgon.

FL: Så de pratade de,

MÄ: Så.

FL: Med er?

MÄ: Ja vissa pratade med oss och vissa typ ja de sa väl förlåt liksom och nå... ja typ (ohörbart)

FL: Mm. Och hur kom det sig att ni åkte hem då? Eller hur, hur blev det att du åkte hem?

MÄ: Nej men jag, jag ri... jag minns inte, jag hade inte, jag ringde inte mina föräldrar. Jag hade, jag hade så mycket upp... så mycket fullt upp liksom. Så ringde jag mina, sen var det inte förens på typ tisdag natten som jag ringde. Det, när jag var med Charlie och Chuck i vårt rum och så snacka vi lite också om det och, och Chuck bara men du borde ringa dina föräldrar såhär. Så då var klockan halv tolv och jag bara ja jag borde göra det imorgon för jag hade, jag hade tänkt på så mycket annat,

FL: Mm.

MÄ: Den dagen liksom och inte haft första (ohörbart) typ. Och jag bara ja men det kanske är bät... jag bara men det kanske är bra typ, så ringde jag dem och berätta liksom och de,

FL: Mm.

MÄ: Ja relativt kortfattat också.

FL: Mm.

MÄ: Och de blev väldigt oroliga och ledsna typ och,

FL: Mm.

MÄ: Frågade om jag ville gå hem och då tä... och, och så skulle både Tom, Ture och Charlie hem och sen skulle Chuck också kanske hem.

FL: Mm.

MÄ: Men han gjorde det, åkte dagen efter istället.

FL: Mhm.

MÄ: Nej så då åkte jag hem (ohörbart) tåget.

FL: Mm. Och då åkte du...

MÄ: Och så de var ju också, för Charlie och de och Chuck de var, i alla fall Ture, eller såhär Ture och Chuck och de andra som var med på rapbattlen var ju också rädd för att de, för vad som skulle hända sen liksom. Chuck berätta att såhär, som är rummis med Ture liksom, Ture var uppe hela natten och liksom, satt med sin väckarklocka liksom.

FL: Mm.

MÄ: Var hur nervös och rädd som helst liksom. Han kunde väcka Chuck bara nu kommer de, nu kommer de såhär. Så han var, han var...

FL: Hade, så, och vilka, vilka roastade de då? Vem, To... Ture,

MÄ: Chuck,

FL: Roastade Fredrik?

MÄ: Roastade Max Laurin, en kille. Men han var inte med och slogs.

FL: Ja han var inte med nej.

MÄ: Och så. Han verkade ta det ganska bra typ.

FL: Mm.

MÄ: Och Ture roastade Fredrik Asker då.

FL: Juste, Fredrik Asker. Så då åkte de också hem för att de var oroliga för (ohörbart)

MÄ: Nej de åkte hem efter.

FL: Ja, precis.

MÄ: Alltså de var inte orol... inget hade hänt dem. För de, de var ju, skulle ju dra till dem också.

FL: Men de åkte ändå hem,

MÄ: Men eftersom att husfar kom upp så kunde de, så, men de hade ju liksom en plan på att gå in i allas rum som var med.

FL: Ja hur kommer det sig att du vet att de hade det? Eller hur...

MÄ: De sa det själv. Jag bara tänkte ni (ohörbart) tänkte ni gå in såhär, de bara ja fan (ohörbart) det är typ såhär de har tänkt (ohörbart). Så de, och det visst... de hade ju sagt till dem också PO lås inte dörren.

FL: Ja.

MÄ: Så uppenbarligen,

FL: Precis (ohörbart)

MÄ: Så tänkte de göra det också.

FL: Okej. Men jag tänker sen när, när ni väljer att åka hem där, då väljer också Chuck och, och Ture att åka hem?

MÄ: Nej. Ture och Charlie och Tom.

FL: Jaha, Ture, Charlie och Tom. Okej.

MÄ: Chuck åkte hem dagen efter.

FL: Han åkte hem dagen efter.

MÄ: Mm.

FL: Okej, okej. Och, och sen åker ni hem. Och när du kom hem då Victor, hur kändes det då liksom? Alltså när du hade fått lite distans tänker jag till...

MÄ: Ja då var jag mer, då, väldigt mycket, jag satt och grubblade, hela, vi satt liksom hela tågresan och snacka om det och,

FL: Mm.

MÄ: Och det var väldigt mycket man grubblade över liksom.

FL: Mm.

MÄ: Men det var, det var skönt att vara hemma men ändå lite jobbigt liksom.

FL: Mm.

MÄ: Ja, typ.

FL: Och jag tänker den här, de här skadorna och det du fick. Är det någonting som du har, har ni tagit några kort eller filma? Jag vet att (ohörbart)

MÄ: Jag har tagit kort på blå... blåtiran typ. Under loppet eller tre dagar efter typ så var den,

FL: Mm.

MÄ: Då är den gul. Den var väldigt svullen när jag precis hade blivit slagen.

FL: Mm.

MÄ: Men eftersom jag tog isen så tror jag det blev lite bättre. Men den var gul.

FL: Mm.

MÄ: Och så.

FL: Är det nått som kan, polisen, kan vi ta del av de bilderna?

MÄ: Ja jag minns att det, vad heter det, familjeläkaren i Saltsjöbaden, då drog vi dit. Men det var,

FL: Mm.

MÄ: Det var efter fyra dagar.

FL: Ja precis.

MÄ: Så då var den, dagen efter så minns jag att den var borta.

FL: Mm.

MÄ: Men då var det lite kvar. Men jag har lite på, det som jag har tagit kort på på min mobil.

FL: Ja. Jag pratade ju med din pappa där och,

MÄ: Ja.

FL: Och bad att ni skulle gå. Så då,

MÄ: Ja.

FL: Så det var jättebra att ni gjorde.

MÄ: Ja, jo precis. Han sa, för vi snacka om det först och sen så tänkte vi bara ja men då, att det kanske blir jobbigt eller någonting om det, för vi visste inte ens att polisen var inblandade och såhär.

FL: Nej jag förstår.

MÄ: Och, eller vi tänkte att skolan skulle sköta det. Jag, jag minns inte vad vi tänkte.

FL: Nej.

MÄ: Men vi tänkte att vi,

FL: Nej.

MÄ: Vi snackar om det så blir det inte (ohörbart), jag minns att pappa sa typ här någon dag och bara men jag bara jag orkar inte göra det imorgon typ.

FL: Nej.

MÄ: Såhär.

FL: Jag förstår.

MÄ: Och sen när han snackade med dig så sa han bara,

FL: Mm.

MÄ: Ja men nu, polisen hänvisar liksom oss (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Då drog jag dit.

FL: Nej men vad bra. Vi vill ju gärna ta del av de,

MÄ: Ja.

FL: Bilderna också. Men jag tänker du kanske kan skicka de där bilderna, gör vi det på bäst sätt via mail eller...

BFL: Vi kan ta det efter förhöret.

FL: Ja.

MÄ: Ja.

FL: Så vi får ta del av de bilderna.

MÄ: Ja.

BFL: Du, när du var hos doktorn, syntes det några andra skador? Jag tänkte på låren, knäna eller,

MÄ: Nej såhär det,

BFL: Din vad?

MÄ: Som sagt var det fyra dagar efter och de kollade på det och kände. Jag berättade också om vaden och så kän... de kände. Men det var ju fyra dagar efter så de hittade inget. Men, såg inget. Men ja. Jag förklara till dem på samma sätt.

FL: Mm.

BFL: Ja.

FL: Ja men precis.

BFL: Mm.

MÄ: Det jag minns jag hade liksom synliga skador på låret, vaden var inte synligt men jag hade väldigt liksom,

FL: Nej. Nej.

MÄ: Ont, och jag haltade.

FL: Och du haltade, vad sa du?

MÄ: Ja.

FL: I alla fall? Ganska länge va?

MÄ: Ja, exakt. Jag minns, jag haltade samma natt som det hände,

FL: Mm.

MÄ: Och,

FL: Och dagen...

MÄ: Typ fram till lunch dagen efter också.

FL: Ja.

MÄ: Sen släppte det lite liksom. Jag hade fortfarande ont.

FL: Mm.

MÄ: Minst två dagar till liksom.

FL: Mm.

MÄ: Efter.

FL: Och hä...

MÄ: Och så hade jag pisk... ja exakt. Här var det tydligen,

FL: Ja.

MÄ: Att jag liksom hade,

FL: Mm.

MÄ: Minns jag att jag hade ett piskmärke här. Alltså jag blev ju piskad på överkroppen också men jag tror det gick bort. Men det måste ha varit ett ganska hårt som, för det stanna kvar också typ två dagar efter.

FL: Mm.

MÄ: På vänstra armen alltså.

FL: Var det någon på hemmet som såg de där skadorna som det här märket och som det på låret eller? Jag tänker med Charlie där som är på ditt rum eller (ohörbart)

MÄ: Jag vet in... Jag, jag har inte pratat om det med Charlie, jag tror inte jag har visat han heller efter. Det var mer,

FL: Nej.

MÄ: Blåtiran (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Men den såg nog alla typ tror jag.

FL: Mm, jag förstår det. Men du och nu då, nu är ni tillbaka. För det var hemresehelg då.

MÄ: Ja exakt.

FL: Så sen åkte och så kom ni tillbaka i söndags eller?

MÄ: Ja.

FL: Mm. Och hur känns det nu på skolan då?

MÄ: Ja lite speciellt. Men det går, det går vidare liksom.

FL: Mm.

MÄ: Tänker framåt, fokusera på skolan och,

FL: Mm.

MÄ: Ja det. Men det är klart man grubblar över det fortfarande och mycket, tar upp mycket av ens såhär energi när man tänker på det liksom.

FL: Mm.

MÄ: Men det rullar på. Bara vill bli klar med (ohörbart)

FL: Mm. Men du hur är det på Björke då? Känner du dig trygg på Björke?

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Det skulle jag säga.

FL: Mm.

MÄ: Husfar är väldigt, väldigt bra.

FL: Mm.

MÄ: Ser till att allt ska vara väldigt rättvist.

FL: Mm.

MÄ: Rolig såhär snäll och alla treor är också väldigt schyssta tycker jag.

FL: Mm.

MÄ: Många, många kompisar i både nian, ettan, tvåan, trean liksom såhär. Alla (ohörbart) de här. Vissa av dem tyckte jag, gi... tyckte jag om liksom och ve... vet var bra killar, och vissa andra visste jag liksom kunde ha en tendens liksom till att vara lite aggressiva och så.

FL: Vara lite aggressiva ja. Mm. Har du några frågor Mats? Jag vet att jag tänkte på nått men nu har jag tappat det så nu får det vänta lite.

BFL: Nej men vi kan ta det där mer ersättningsanspråk.

MÄB: Det är samma här.

BFL: Mm.

MÄB: Det finns det ett men det preciseras senare.

FL: Mm. Du då Sofia, har du några frågor?

MÄB: Jag har eventuellt det.

FL: Ja.

MÄB: Men jag tänkte,

FL: Men ni vill snacka lite och,

MÄB: Li... lite samma.

FL: Ja.

MÄB: Ja. Vi skickar ut,

FL: Polisen.

MÄB: Polisen först.

BFL: Ja.

MÄB: Det är lika bra.

BFL: Okej vi...

MÄB: Och sen är det bara kort i så fall.

FL: Ja vi bryter så kan jag...

MÄB: Ja.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Hörd person

Bergman, Victor

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Ja

Sätt

Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella tidigare händelser under höstterminen på Lundsbergs skola.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Advokat Sofia Möller.

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-02-13

Förhör påbörjat

12:38

Förhör avslutat

12:54

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Målsägandeförhör med Victor Bergman.m4a**Ärende: K75859-25****FL: Förhørsledare Mats Olsson****FL 2: Bitr. förhørsledare Johanna Thornberg Sköld****MÄ: Målsägande Victor Bergman****MB: Målsägandebiträde Sofia Möller**

FL: Då så Viktor, jag tänkte vi skulle hålla ett förhör angående eventuella tidigare händelser under höstterminen på Lundsbergs skola. Om det har hänt något liknande tidigare.

MÄ: Ja, alltså jag kan komma på en gång. Jag vet inte, alltså jag har väldigt svaga minnen men jag kommer ihåg en gång. Ja, det kan ha varit i höstas då i början av terminen. Så minns jag att typ Tom Prager hade skojat lite med, om jag minns helt rätt, så här med, vad heter det, årskurs. Alltså det är tvåan, alltså årskurs typ. Det är Ludvig von Platen, och bara typ sa att deras årskurs var dålig. Jag minns inte helt typ. Och jidrat lite.

Och då så typ samma natt som, och så ville de att, då ville de spela in typ när han sa det. Så Ludvig filmade när Tom hade sagt det. Tror jag bara, ja nånting om deras årskurs, jag minns inte vad det var. Och då så filmade de det och sen så samma kväll eller kvällen efter tror jag, så gick de in i våra rum. Mitt rum, Toms rum och Jacques rum.

Och så gjorde de, jag minns inte exakt hur de gjorde mot mig. Om de piskade eller om de slog eller om de. Ja, men helt ärligt så kan jag inte minnas det. Men sen, men de hade filmat en video också när de hade gjort det här på oss och sen så här klippt ihop det. Jag minns att Ludvig hade visat någon några dagar senare. Och klippt ihop en video typ. Och det jag kan minnas från den var en typ när de håller upp Tom i nacken. Eller nånting så här, så där typ bakifrån liksom. Och det är det jag kan komma ihåg från den här händelsen. Det är nog det.

FL: Fick du några skador?

MÄ: Inte vad jag kan minnas. Inga synliga i alla fall.

FL: Var det någon mer med dig i rummet som blev drabbad?

MÄ: Ja, jag tror att Charlie var där, men jag tror inte, jag har snackat med honom efter. Alltså jag hade nästan glömt bort att det här hade hänt tills jag pratade med, när jag kom tillbaka, ja, shit, det här har fan hänt. Och det är samma sak med Charlie också, han blev påmind också. Men han var ju i rummet också. Jag vet inte om de hoppade på honom också.

FL: Vilka var det som var i rummet då?

MÄ: Nej, den enda jag vet som var i rummet är Ludvig von Platen. Sen resten vet jag inte. Det kan vara tre, fyra till kanske, tre till.

FL: Och att du inte vet det, det beror på?

MÄ: Att jag antingen inte minns eller att de, jag vet inte om de var maskerade eller om de, att jag inte minns liksom.

FL: Vad gjorde Ludvig för nåt då?

MÄ: Det, Jag minns inte det heller, vem som gjorde vad och så. Det är länge sen. Det är som jag sa när jag pratade med ohörbart, nej jag kommer inte ihåg vilka alls.

FL: Nej, men du blev piskad då?

MÄ: Det kan jag inte heller bekräfta. Jag kan ha ett svagt minne av att de kom in med bälten också. Och att de kan ha piskat också, men i så fall inte väldigt hårt. Och att jag kanske hade täcke som skyddade. Jag vet faktiskt inte. Men det kan ha hänt. Jag, som sagt, jag minns inte av nånting viktigt som hände när de var i mitt rum. Och jag minns, det enda jag kan minnas från det var på den här videon, var när de höll upp Tom med bakifrån liksom, i nacken.

FL: Om vi, tidpunkt för det här ungefär?

MÄ: Det kan ha varit kanske 4-5 veckor in i terminen.

FL: Och vilken månad är vi då i?

MÄ: Jag vet inte, när börjar man skolan? Är det i augusti man börjar skolan?

FL 2: Jag tror ni började kring kanske 13-14 augusti, nånstans där.

MÄ: Ja, men då är det väl väl en månad framåt kanske. Tre veckor ohörbart en månad, jag vet faktiskt inte.

FL: Så nån gång i september?

MÄ: Ja, det kan det ha varit. Eller om det är början av september eller slutet av september.

FL: Var det på kvällen?

MÄ: Ja exakt, när vi sov, var det ju.

FL: Hade ni fått nån förvarning att ni kanske skulle få påhälsning eller?

MÄ: Det minns jag faktiskt inte heller. Antingen var det bara att vi inte låste dörren. För att det var ju första gången det hade hänt liksom. Eller så var det att vi hade fått en, att de sa åt oss att inte göra det. Jag kommer inte ihåg såna detaljer faktiskt.

FL: Men det är ett tillfälle i alla fall under höstterminen som du kommer ihåg?

MÄ: Ja.

FL 2: Ja, jag vet ju att du säger att du inte kommer ihåg där.

MÄ: Ja.

FL 2: Och jag tänker att skolan börjar ju i augusti där.

MÄ: Ja.

FL 2: Och vi kommer överens här i alla fall om att du tror att det var i september. Jo. Och så tänker jag det här med att ni låser och så. Hur var det från början? Alltså låste man rummen eller inte?

MÄ: Från början så låste jag och Charlie inte typ så här. Vi kände inget behov av det. Men jag tror att antingen kan det ha varit att vi började låsa, för vi har. Sen, även om det var efter det här eller nånting, men vi har alltid låst dörren. Sen, även om det var efter det här eller nånting. Men vi har alltid låst dörren. Även om det kanske har varit sen dess att vi alltid har börjat låsa dörren eller nånting. Det har bara blivit en vana att vi låste dörren Om vi inte liksom blev tillsagda nåt annat.

FL 2: Men förstår jag dig rätt då Victor? Att det kan ha varit efter den här händelsen som ni har börjat tagit för vana att låsa?

MÄ: Det kan det absolut vara.

FL 2: Och om du tänker på, för nu har vi ju pratat mycket om den händelsen som var sist. Och jag tänker det här med bälten och sådär. Och du säger att du tror att det kan ha varit bälten. Kan det ha varit på något annat sätt?

MÄ: Alltså... Inte vad jag kan, kanske att de har dragit ner den. Kanske slagit den lite för att markera på kroppen liksom. Inget i ansiktet eller nånting. Det kan vara bara för att typ bevisa

att, ja våran årskurs kan man inte jiddra med liksom.

FL 2: Kan man inte jiddra med. Och du berättar att grejen att det blev så här då, det var att Tom hade skojar med nåt om att deras årskull var liksom.

MÄ: Ja, exakt. Ja, men jag minns att han hade klippt ihop en video, han Ludvig. Där det var så här, i början var det ett klipp liksom, eller när Tom sa, ja är det här årskurs nånting så här. Och sen så ohörbart video när de kom in i vårt rum typ. Och så var det väl liksom för att skrämma typ.

FL 2: Ja.

MÄ: Ja, ni ska inte snacka ohörbart vår årskurs typ eller nånting.

FL 2: Men du hur var det med den här filmen då? Alltså Vart såg ni den?

MÄ: Ja, jag såg den. Jag fick den till och med skickad av mig tror jag. Om jag inte minns fel av Ludvig. För jag frågade om jag ville kunde få videon typ. Och så tror jag att jag fick den, men sen så bad de mig att radera den typ två dagar efter.

FL 2: Vart fick du den skickad?

MÄ: Jag vet inte. På Snap tror jag det kan ha varit kanske. Jag har faktiskt ingen aning.

FL 2: Och du är ju mer teknisk än mig. Så, är du vän med Ludvig fortfarande på Snap?

MÄ: Ja.

FL 2: Kan man, är den filmen raderad eller kan man liksom ta fram den?

MÄ: Nej, det går inte utifrån det. Jag vet inte ens om det var på Snap eller nånting, eller om det ens blev, om det ens var Ludvig som skickade. Jag minns bara att jag hade så här och så bad han mig att radera den nån dag efter.

FL 2: Men du var det fler som såg den där filmen?

MÄ: Ja, det kan det vara. Absolut var det, tror jag.

FL 2: Och det här med alltså de här grabbarna. Alltså finns det nån annan, har du haft någon annan kontakt via telefon med dem? Jag tänker alltså kring det som har hänt eller.

MÄ: Ja, de har väl typ skrivit och. Nån har väl till slut sagt förlåt typ. Inte Ludvig, men Arvid minns jag. Han skrev ju typ och kollade. Typ så här, men det var nån dag efter liksom.

FL 2: Är det den senaste händelsen nu eller?

MÄ: Ja, exakt.

FL 2: Men du första händelsen där. Alltså pratade ni nåt? Jag vet att du inte kommer ihåg detaljer och så. Men pratade du nåt med dina vänner om det som hade hänt, alltså morgonen efter, alltså?

MÄ: Nej, jag minns faktiskt inte.

FL 2: Nej, du kommer inte ihåg. Har ni pratat nånting nu om det, du och dina vänner?

MÄ: Ja, lite. Men jag tror att vissa kommer ihåg det bättre än alla andra. Jag kommer inte ihåg det så alls bra. Så Jacques tror jag kommer ihåg det bättre. Och så vad jag vet i alla fall. Men jag mer tror vi pratade säkert om det och bara. Men vi kanske inte tog det jätteseriöst. Just då. Vi tänkte väl bara vi var nya på skolan liksom. Ja, det här kanske är normalt typ så här.

FL: Uppfattar du att du blev misshandlad vid det här tillfället?

MÄ: Jag vet faktiskt inte. Om jag såg det som en misshandel. Eller mer så här att de skulle liksom förnedra mig och så. Det är svårt att sätta fingret på. Vad jag uppfattar det som. I och med att det var så länge sen.

FL 2: Nej, alltså lite som Mats sa där. Du kommer ju inte ihåg hur det var. Det kan ha varit bälten och så. Men kommer du ihåg om du mottog nåt slag? Om det var bälten eller om det var?

MÄ: Ja, men det, det kan jag, det tror jag att jag kan.

FL 2: Att du kommer ihåg?

MÄ: Ja.

FL 2: Kommer du ihåg vad du hade för känsla efter det där då?

MÄ: Ja, det kanske är svårt att komma ihåg. Jag minns faktiskt inte ohörbart, med adrenalin och så här. Jag minns att de väckte, alltså jag blev ju liksom väckt av. Och sen så var de inne i vårt rum, vad kan det va, kanske i 20 sekunder nånting. Och bara, kanske piskade och sådär. Jag blir, jag är inte helt säker, men jag tror att det kan ha varit, absolut.

FL 2: Och sen var det ditt rum. Och så var det Toms rum.

MÄ: Och Jacques rum ohörbart.

FL 2: Ok, och i rummet, det du kommer ihåg är att du såg Ludvig von Platen. Det är det du kommer ihåg?

MÄ: Ja, och jag vet att han har bekräftat att. Jag såg honom och ja, han har bekräftat ohörbart sen och erkänt. Det var han som filmade videon också och allting.

FL 2: Men du, den här videon.

MÄ: Ja.

FL 2: Spreds den bland fler på skolan? Eller var det bara liksom...

MÄ: Jag tror nej, jag, nej, jag tror inte den gjorde det.

FL 2: Nej.

MÄ: De raderade den sen också, vad jag vet.

FL 2: Men hur kändes det med den där filmen då? Att de ändå filmar när de är inne och.

MÄ: Jag vet faktiskt inte, jag minns inte.

FL 2: Nej, du kommer inte ihåg. Är det nånting annat Victor, som har hänt som du kommer ihåg på skolan nu liksom? Som inte har känts bra kring andra elever eller på Björke?

MÄ: Nej, det är väl det mesta jag kan komma ihåg kanske.

FL 2: Hur tänker du nu kring det här? Alltså vi har ju pratat om den här händelsen.

MÄ: Jag har hört att de, eller ja, du menar andra elever också. Jag har hört att de kom in i Jacques rum nån annan gång också.

FL 2: Jaha.

MÄ: Ja, men det är det jag vet. Så det är väl det här och sen nån annan gång de har gått in i Jacques rum. Jag vet inte om de gick in i mitt rum den gången heller. Jag har inget minne av det. Men det kan vara möjligt, men jag kommer inte ihåg det.

FL 2: Men förstår jag dig rätt då Victor, att det kan vara så att det har hänt ytterligare en gång? Men du kan inte komma ihåg det?

MÄ: Nej, exakt.

FL 2: Nej, då förstår jag.

FL: Har advokaten nån fråga?

MB: Ja, tack. Jag tänker så här, Victor, för du säger så här. Jag tror inte att den spreder, den här filmen.

MÄ: Nej, den gjorde inte det, alltså den. Jag minns att de var lite rädda några dagar efter sen. De kanske tänkte, jag minns att typ två, tre dagar efter så raderade alla de den videon och sen så bad de typ dem som har den att ta bort den också. Så jag tror de var rädda, att de kanske insåg och reflekterade över att det var fel och så här så raderade de.

MB: Ja, men för då är liksom den följdfrågan. För du svarade först, är det fler som har sett den här filmen? Ja, men det är det nog. Vet du vilka som har sett den? Jag förstår om du inte vet, men ifall...

MÄ: Nej, inte exakt. Jag vet att, jag tror att Tom har sett den, det vet jag i alla fall. Jacques har säkert sett den. Jag tror ändå... Jag tror några har sett den i alla fall.

FL 2: Berättade ni för nån att det här hade hänt?

MÄ: Jag vet inte, jag minns faktiskt inte det heller. Inte till någon vuxen i alla fall.

FL 2: Har du berättat för nån vuxen nu förutom, ja oss då, att det har hänt?

MÄ: Jag vet inte, nej. Inte riktigt. Jag blev påmind liksom på senaste.

FL 2: **Jag förstår det.**

MB: **Och så tänker jag att... Du nämnde det som att de hade klippt ihop då när Tom pratar och så det här som hände för att skrämmas.**

MÄ: Samtidigt som det skulle vara lite roligt men också lite... Skrämmas kanske.

MB: **Ja, för jag tänker så här... När du får frågan ifrån Mats om du uppfattar det som att du misshandlades den här första gången så säger du, ja, vet inte, misshandlades eller förnedrades i alla fall.**

MÄ: Ja, nåt i den stilen kanske. Det var väl mer för att, jag vet inte vad deras syfte var, om det var. Jag tror mer det var liksom för att skrämma typ.

MB: **Och det är ju alltid olika när man... Där och då reflekterar över det och man gör det kanske nu för du sa att det här var ju när ni var helt nya.**

MÄ: Ja, exakt.

MB: **Men som du känner det nu och berättar så låter det ju som att du upplever det som förnedrande och skrämmande. Liksom, det som hände.**

MÄ: Ja, jag vet inte, ja men kanske från, eller jag menar från deras perspektiv. Det var bara det att kanske... jag minns inte ens hur jag upplevde det. Men jag menar från deras perspektiv kan det ju varit från att liksom förnedra och skrämma mer än att misshandla, tror jag. För jag kan ju inte komma ihåg några skador och sådär. Men jag kan, jag tror jag kan komma ihåg kanske att de använde bälten eller liknande.

FL 2: **Ja, du säger ju också Victor att det var nog troligtvis efter den händelsen som ni började låsa. Så jag tänker, vad jag förstår på dig så kanske det inte var en angenäm upplevelse.**

MÄ: Nej.

FL 2: **Nej.**

MÄ: Det var inte kul direkt, liksom men vi tänkte att det kanske skulle vara så. Sen, ja typ det.

MB: **Och jag tänker vi som inte har sett filmen. I alla fall inte jag. För Jag vet ju inte om man har lyckats att hitta liksom, men för du säger att vad såg man? De höll Tom i nacken, tyckte jag du sa.**

MÄ: Ja, så här lyfte upp honom typ med nacken. Det är det jag kan minnas av filmen typ. Av det de gjorde.

MB: **Är det nån som säger nånting då? Kommer du ihåg det?**

MÄ: Nej, men jag tror att det kanske var bakgrundsmusik eller nånting så hära jag är inte helt säker.

MB: **Minns du vad det var för musik?**

MÄ: Typ nån dramatisk musik tror jag, om jag inte minns helt fel, kan det ha varit.

FL 2: Vem var det som lyfte honom då?

MÄ: Jag tror det kan ha varit Ludvig. Jag är inte heller helt säker.

MB: Vad såg man av den som av den som lyfte? Förstår du? För man kan ju se hela personen eller man kan...

MÄ: Nej jag minns inte.

MB: Nej.

MÄ: Jag tror det var bara armen eller någonting, men jag är inte helt säker där heller.

MB: Ja nej tack, jag har inga fler frågor.

FL 2: Nej, och jag tänker som sagt vi gick ju in i det här förhöret med att du har ju sagt att du har svårt att minnas. Men jag tänker nu har vi ändå pratat om det och du har fått berätta det du kommer ihåg. Men du vet ju också att om det skulle vara nånting annat du kommer på eller nånting annat, då är det ju bara att du hör av dig till Sofia så.

MÄ: Absolut, tack.

FL 2: Men känns det okej nu?

MÄ: ja, jag vill bara få det överstökat.

FL 2: Ja, och jag tänker därför var jag lite angelägen att, ja du kan slå av.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

De Geer, Jacques

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av en misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Andreas Horvath

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-02-11

Förhör påbörjat

13:06

Förhör avslutat

13:39

Förhørsplats

Lundsbergsskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Sköld

FL 2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson

MÄ: Målsägande Jaques

MB: Målsägandebiträde Andreas

Nedan skrivs det förhørsledaren säger med fet stil.

FL1: Jag tänker hur det har varit för dig och om det är så att saker har hänt dig.

MÄ: Ja. Ska jag börja berätta

FL1: Jajamän.

MÄ: Vad heter det, första gången, ja ni bad ju mig alltså att jag skulle kunna få en uppfattning om när det hände.

Men det gick inte så jättebra, men alltså när jag pratade med Ture och de andra så är vi rätt enade om när det hände.

Och första gången var det typ fyra, fem veckor in på Lundsberg. Någonstans runt där liksom.

FL2: Mm. Vad snackar vi för månad då ungefär?

MÄ: Jag började i september.

FL1: Ja, september. Ni börjar ju augusti där.

MÄ: Mm, september typ. Och andra gången en till två månader efter det. Så oktober och november typ.

FL: Mm. Och då tänker jag berätta för oss om första händelsen i september där. Vad var det som hände då?

MÄ: Alltså jag har väldigt svårt att så här urskilja för att de båda var väldigt lika. Så jag kan typ inte alltså berätta exakt vad som hände, första och andra. Men alltså i en helhetsbild så är det liksom att de kom in när vi sov och alltså typ maskerade. För jag såg inte så mycket, men Ture berättade att de hade t-shirts på sig som de hade alltså det tidigare gången också. Och de hade t-shirts och så var de tre till fyra personer. Och en gång så var det att jag låg kvar i sängen och blev liksom piskad. Med läderbälte. Och Ture låg på marken tror jag. Och blev piskad. Och sen någon av andra gången, för det var en gång också jag blev neddragen på, alltså när Ture först blev Ture neddragen på marken mellan våra sängar. Och sen blev jag neddragen så jag låg typ på sniskan på Ture medans de sparkade och piskade oss.

FL2: Okej. Ja. Var det första tillfället eller?

MÄ: Det är det jag inte vet, men en gång filmade dom vet jag. Och jag vet inte heller om det är första eller andra gången. Men...

FL2: Vem var det som filmade det?

MÄ: Ludvig från Platen.

FL2: Hur har du fått reda på det?

MÄ: För han visade den till folk dagen efter. Och då fick jag höra det, men jag såg inte riktigt videon, alltså jag ville inte direkt se det liksom.

FL1: Nej. Men du jag tänker om vi går till september där. Och det var fyra till fem veckor. Och hur såg det ut då? För vi pratade lite, har vi inte gjort det, om hemresehelger och så vidare. Kommer du ihåg om det var före första hemresehelgen? Eller kan det ha varit efter?

MÄ: Mm. Alltså jag vet inte om det är, hur långt in det är. För det är ju olika nu. Alltså det är ju antingen tre eller två veckor. Så jag vet inte riktigt. För om det var två veckor så skulle jag säga att det var efter, men om det var tre veckor, eller fyra veckor, jag vet inte hur långt det var första. Men jag skulle nog säga efter första hemresan kanske.

FL1: Mm. Och då är vi någonstans i september.

MÄ: Ja.

FL1: Och då förstår jag det rätt då att det är ditt och Tures rum som det gäller, där det händer då?

MÄ: Ja. Ja.

FL1: Ja, fortsatt så. Ursäkta, jag avbröt dig.

MÄ: Ja, mitt och Thures. Och för när Ludvig filmade vår gång så filmade han också Tom Prager. Och den finns också. Och det var samma tillfälle.

**FL1: Ok, Men du, de här filmerna, om vi bara tar det här.
Du säger att du vet att det är Ludvig som har filmat. Var Ludvig med?**

MÄ: Mm. Först stod han vid, eller när de kom in så märkte jag, då såg jag, jag vaknade av liksom en flashlight.

FL1: Jaha.

MÄ: Och då stod han i dörröppningen, alltså typ så här långt däremellan. Och sen så vet jag inte om han gick fram också och gjorde någonting, eller om han bara var kameraman.

**FL1: Bara var kameraman. Men kommer du ihåg, Jaques om det var första tillfället?
Då du möttes av kamera...**

MÄ: Det är det jag inte kommer ihåg.

FL1: Det vet du inte riktigt.

MÄ: Nej.

FL1: Men det är två tillfällen som du kommer ihåg.

MÄ: Ja.

FL1: Och första tillfället har vi där i september och andra tillfället en till två månader.

MÄ: Mm.

FL1: Och du säger att du kommer inte riktigt ihåg de specifika tillfällena, men var båda tillfällena att de kom in på ert rum?

MÄ: Ja.

FL1: Och du säger tre till fyra personer?

MÄ: Ja.

FL1: Kunde du se eller komma ihåg vid något av tillfällena vilka personerna var?

MÄ: Alltså jag vet ju att Ludvig var med på grund av filmen.

FL1: Ja, precis.

MÄ: Och sen, det här är inte något jag minns för jag låg liksom med huvudet ner, men Thure säger att han såg Arvid Hagen.

Men jag kan inte riktigt yttra mig för jag såg ingen mer förutom att jag hört om filmen.

FL1: Men förstår jag det rätt då, alltså, eller kommer du ihåg när det var, alltså på dygnet?

MÄ: Vi har inte våra mobiler, vi är nior. Så det är svårt att...

FL1: Så det är svårt att...

MÄ: Vi kollade inte riktigt klockan.

Men alltså vi sov och vi brukar snacka i typ 40 minuter och vi går och lägger oss 22 innan vi är inne på rummen.

Så jag vet inte ens hur länge vi sov. Kanske någonstans innan tolv.

FL1: Innan tolv. Kommer du ihåg om det var på en helg? För då har ni lite andra tider va?

MÄ: Det var vardag.

FL1: Det var vardag. Och jag tänker innan det där hände, var det något som hade hänt då?

Eller alltså hur kom det sig? Har du någon aning om varför det kom?

MÄ: Första gången så sa de, jag tror det var till mig eller vi som blev utsatta, att det var typ som en så här, alltså en invigning.

Alltså en så här minnesinvigning typ. För de minns att det var roligt när de blev slagna typ.

Och så här, något sånt.

Och så de tyckte att det skulle vara kul för oss att komma ihåg när vi var lite äldre. Och andra gången så hade vi liksom så här tönt förklarat dem för att de gjorde det här.

För att det är ju en väldigt konstig grej. Och då blev de arga för det.

FL1: Men du, och när det här med invigningen, vem var det som sa till er att det var en sorts invigning? Alltså vilka var det?

MÄ: Alltså, det var dom alltså, jag vet inte alltså. Det var liksom, vi satt i matsalen, jag vet inte riktigt. Vi pratade med liksom många.

Och då var det så här, att typ alla, alltså hela liksom B2-gruppen, även fast inte alla var med.

Så tror jag bara de sa det typ som en så här generell grej att de...

Att de hade blivit slagna när de gick i nian.

Och att det var en liten kul grej för dem att tänka tillbaks. Lite kul.

FL1: Ja, jag förstår. Så innan det här hände i alla fall så satt ni i matsalen där. Och då pratade ni med B2.

MÄ: Mm.

FL1: Och du säger att det var nog alla de. Kommer du ihåg någon som var med av de som går i B2?

MÄ: Mm.

FL1: Just när ni pratade om det liksom? Om du tänker tillbaks?

MÄ: Typ, jag tror, det var ju, eller de som var i nian var det nog jag och Victor och Tom Prager tror jag.

Och så var det typ...jag vet inte alltså. Nej, jag vet faktiskt inte. Alltså jag tänker bara på B2 som en grupp för de är ganska få också.

FL1: Mm, ja just det. De är ju bara... Vad är de?

MÄ: Åtta personer.

FL1: Åtta stycken, ja precis, precis. Okej. Så det var första tillfället då hade de sagt det. Alltså då... Och hur var det med låsning och sånt här då?

MÄ: Då var det så här, alltså speciellt den första gången. Då var det så här, alltså då var jag inte... Alltså ingen låste liksom, ingen tänkte så här.

FL1: Nej, nej, okej.

MÄ: Så det var ju så här första veckan, alltså då låste vi inte. Men efter den första gången så började vi låsa.

Och sen så typ en månad efter så tror jag bara att vi glömde att låsa.

Men det blev som en vana, för många frågade också. Det blev som en vana att vi bara låste.

Att man bara när man gick in i rummet så bara skulle kanske byta om och bara låsa liksom.

FL1: Automatiskt. Mm, jag förstår. Men innan första händelsen då, då kändes det inte på samma sätt? Då låste ni inte så utan det var...

MÄ: Nej.

FL1: efter? Ja, okej, okej. Och du sa att ni hade gått och lagt er. Och 22 så tar de telefonerna.

MÄ: Då är det... Ja, då lämnar vi in telefonerna.

FL1: Ja, precis. Och du säger att det brukar ta en liten stund. Så någonstans där i alla fall på kvällen.

MÄ: Mm, mellan 23 och 12. Ja, precis.

FL1: Och vad är det du... Kommer du ihåg, nu vet jag att du har svårt att skilja mellan gångerna.

Men du sa att de var maskerade. Mm. Kommer du ihåg det eller var det Ture som såg att...

MÄ: Jag såg också att de bara hade t-shirts.

FL1: Mm. Såg du att de var tre till fyra stycken?

MÄ: Jag såg... Jag är rätt säker på att jag såg... Alltså, Ludvig som filmade i dörröppningen först. Och sen tre personer. Och sen så vet jag inte riktigt vilken av gångerna jag...

Men jag skulle ändå ha sett att båda av gångarna var antingen tre eller fyra.

FL1: Mm, jag förstår. Filmade Ludvig båda tillfällena?

MÄ: Nej, bara ett.

FL1: Bara ett?

MÄ: Tror jag. Eller ja, det är jag rätt säker på.

FL1: Och jag tänker, vi pratade ju lite om att han visade den där filmen, men du valde att inte se.

MÄ: Ja, eller jag hade ingen liksom... Vilja att se filmen.

FL1: Men alltså, var du med när han skulle visa den liksom?

MÄ: Nej, alltså jag märkte bara så här, typ när vi gick till skolan dagen efter. Så var det typ några i B9 som hade sett den och så var det några i B1... Alltså bara lite allmänt som de hade visat liksom. Och sen så märkte de typ att det här var en onödig film att ha så då bad de alla så här radera den och sånt.

FL1: Radera den. Mm, jag förstår. Jag förstår. Och då vet vi inte riktigt om det var första tillfället som han filmade eller om det var andra tillfället.

MÄ: Alltså, jag minns inte men jag skulle... Om jag skulle få gissa, alltså spekulera så skulle jag säga att det var andra för att då är det lite mer så här...Alltså en maktgrej att filma efter vi hade tönt förklara dem.

FL1: Ja, jag förstår.

MÄ: Det är så jag tänker. Mm. Men sen så vet ni inte hundra procent riktigt.

FL1: Nej, jag förstår.

Men du kommer i alla fall ihåg att de kommer in och de är maskerade och sen Jaques så sa du ju lite om hur du kommer ihåg att det gick till. Berätta igen så att jag förstår.

MÄ: En av gångerna så låg jag kvar i sängen och de drog av täcket. Och så fick jag läderbälten och någon spark tror jag. Alltså här över kroppen och piskrapp på benen liksom. Och den andra gången var, alltså den andra gången menar jag att någon av gångerna.

FL1: Ja, jag förstår det.

MÄ: Så först drog de ner Thure på marken och sen, samma grej, de drog av mitt täcke och så tror jag fick typ något piskrapp. Och sen drog någon ner mig så låg jag liksom snett på Thure. För vi har ganska, vi har det minsta rummet här på Björke. Så det är tätt liksom. Så jag låg på Thure medans vi fick liksom sparkar och bälten på ryggen och här liksom.

FL1: Och om vi går till den gången då du kommer ihåg det här med täcket att de drog och piskade. Och när du säger piskade bara så att vi förstår. Vad piskade de med då? Alltså hur?

MÄ: Ett läderbälte.

FL1: Då är det läderbälte. Och hur kändes det där då Jaques, när de gjorde det här?

MÄ: Alltså förnedrande. Det kändes liksom, det gjorde ont. Alltså det är ju, läderbälte har typ, eller som jag märkte de här gångerna, att det har typ en effekt att göra ont de första sekunderna.

Alltså det gör, det är som en, alltså en slap liksom, det svider liksom.

FL1: Det svider till.

MÄ: Och så blir det typ ett märke efter.

FL1: Och jag tänkte, då kom de in, om vi försöker tänka tillbaka till den första gången. Du vet ju inte riktigt vad som hände. Men kommer du ihåg känslan? Hur det kändes efter att du hade blivit utsatta här för första gången, liksom?

MÄ: Alltså första gången så kände jag mig bara lite så här, alltså rätt förvirrad skulle jag säga. För jag har ju haft liksom syskon som har gått på skolan och sånt. Och man hade ju hört lite, eller framifrån ute, att det var så här, alltså det var folk, tror de, i Lundsberg, att man blir så här slagen. Och då hade man bara hört lite, men sen när det väl hände också så blev man bara mest så här förvirrad skulle jag säga.

Alltså är det här en trygg plats liksom? Eller fattar du?

FL1: Ja, jag förstår, jag förstår. Nej. Men pratade ni om det, du och dina vänner då, om det här som hade hänt?

MÄ: Ja, eller vi som var utsatta så pratade vi ju om det. Och då började vi ju med den här töntförklaringen, liksom, eller den förklaringen.

FL1: Men berätta om det, hur yttrade sig, eller hur liksom pratade ni med er om, eller vad hände?

MÄ: Jag tror vi ... Vi hade en grupp, typ. Vi är B9 och B2. Eller typ en så här, först var det bara, för vi var väldigt bra kompisar med alla de här innan. Så vi hade någon så här grupp, så här, att kunna lira paddel och så här sådana grejer.

FL1: Och grupp, då menar du typ?

MÄ: Nej, Snapchat.

FL1: Ja, tack. Så vi ... Ja. Och vet du det?

MÄ: Och sen så döpte, jag tror det var någon typ, som döpte om gruppen. Av oss i B9, typ så här, fuck B2 eller något sånt. Och så blev de typ lite arga. Och sen så liksom konfronterade de oss och så sa vi bara att, jag vet inte, att det var dumt att ha gjort det. Eller bara så att jag inte förstår dem liksom. Och så blev de arga och så hände det igen liksom.

FL1: Okej. Och när det hände igen, kommer du ihåg om det var en nära anslutning till att ni hade bytt namn på den här gruppen och så vidare?

MÄ: Jag tror det var en dag efter, eller samma kväll.

FL1: Mm, okej. Och Snapchatgruppen, finns den kvar, eller?

MÄ: Nej, kan jag kolla.

FL1: Jaja, det går väl bra, eller? Ja. Jag är inte så haj på Snapchat. Jag tänkte om man kunde ...

MÄ: Nej, jag tror inte den finns kvar.

Jag tror den är ju, alltså att vi lade till en massa andra i gruppen och så blev det mer en B2 och en 9-1. Jaha, så blev det ...

Alltså det var en vanlig grupp.

FL2: Kommer du ihåg vad du fick för skador?

MÄ: Jag fick liksom, alltså, för jag hade en ... Just det är en rätt bra grej som jag glömde kolla. Det var fotbollsträning så jag stukade foten.

FL1: Jaha.

MÄ: Och jag kommer ihåg att jag låg med min fot uppe när jag sov en av gångerna. Och fotbollen var tidigt så det är nog första gången. Jag kan kolla nu.

FL1: Ja, det kanske man kan kolla, kolla upp och så.

MÄ: Jag har en bild när jag lindade foten.

Då, och jag hade typ linda i fem dagar kanske, så då. 28 augusti, alltså det var tidigare än vad jag trodde.

Då lindade jag foten för första gången. Fast det kan också vara för att jag lindade foten men jag ville så gärna vara med i fotbollslaget så jag fortsatte lite köra.

Och så kan de ha blivit värre. Så två veckor, tre veckor kanske, sen vi började. För vi började 20 augusti tror jag.

FL1: Precis. Men du, och hur sa vi nu då? Du hade, så en av gångerna hade du foten lindad.

MÄ: Mm, det måste ha varit första.

FL1: Ja, så det här måste ha varit i slutet av augusti, kanske början av september första gången då? Som det hände?

MÄ: Ja.

FL1: Ja, precis. Och sen andra gångerna senare helt enkelt.

MÄ: Mm.

FL1: Och vad sa vi om skador här nu då?

MÄ: Ja, skador.

FL1: Jag hade en fråga från Mats. Hur var det med, hur var det för dig liksom?

MÄ: Alltså det var ju, för jag hade ju liksom en skadad fot.

FL1: Ja, visst.

MÄ: Och den typ twistades lite för när de drog av täcket så här, för min låg ju liksom på en kudde så här.

Och sen så twistades den lite och det gjorde ont. Men det var ju mer, alltså jag tror inte det var, alltså de visste inte att jag hade en skadad fot.

Och, men annars var det liksom läderbälten, alltså liksom röda märken, eller vad man ska säga, runt röda märken runt revbenen. Och på fötter och smalbenen liksom.

FL2: Kan du uppfatta hur många rapp du fick?

MÄ: Kanske, nu vet jag inte vilka gånger jag snackar om det, men jag har fått, jag minns att det var liksom.

FL2: Men fick du lika många rapp vid första och andra tillfället, eller?

MÄ: Jag tror det var så att jag fick mer stryk den andra gången för att då var de lite mer arga.

FL2: Ja.

MÄ Så, och första gången så var det, för då låg, jag vet inte, första gången så tror jag att jag var, alltså att det var lugnare än den andra. För att de var arga.

FL1: Men jag tänker, om vi tänker då, om du kommer ihåg, för då kommer du ihåg det här med foten.

MÄ: Mm.

FL1: Kan du då på något vis komma ihåg, eller du vet, dra koppling där till foten och hur det var den gången när foten, alltså vart kom slagarna då med foten? Kan du på något sätt, förstår du vad jag menar?

MÄ: Alltså, ja. Alltså, vart, eller vad menar du?

FL1: Ibland är det lite lättare att hänga upp, du vet, händelse på något. Och nu kommer du ju ändå ihåg att det var ju en gång som det var med foten.

MÄ: Ja.

FL1: Och jag tänker, och du säger att du kommer ihåg att de vred på något vis och det här gjorde ont.

Kommer du ihåg vad mer som hände just den gången då när också foten vred så det gjorde ont? Kommer du ihåg hur det var med de andra rappen eller slagen då?

MÄ: Alltså, för min fot låg liksom uppåt. Och sen när de drog av täcket, man känner ju det rätt snabbt om det är kallt eller varmt i rummet typ.

Så då tror jag la mig på sidan så här. Och så stod, och då stod Ture, alltså mot sängkanten tror jag. För jag kollade ditåt.

Och alltså så här låg på marken fast ändå stod mot sängkanten.

FL1: Med typ armbågarna, typ över sängen.

MÄ: Ja, så här. Och fick det på ryggen tror jag.

Men jag fick med det här, alltså på min sida eftersom jag ...

FL1: Okej. För du la dig lite på sidan. Okej. Och när de slog dig då, då var det med bälte?

MÄ: Och kanske någon spark, det vet jag inte så bra om.

FL1: Kanske, nej jag förstår.

MÄ: Jag tror det är mest bälten.

FL1: Och när du såg Ture när han stod där så där.

Såg du på vilket sätt han blev drabbad då? Eller vad hände honom där, eller?

MÄ: För det har jag också hört på den här videon att han, för, alltså jag är rätt bra på att komma ihåg så här foton.

Så jag tror jag har sett typ någon bild när Ture står så där. Och får ett piskrapp i ryggen.

FL1: Och då är det bälte förstår jag rätt i.

MÄ: Okej. Med en t-shirt på typ.

FL1: Så, så det var... Nu kommer min telefon och dö. Kan vi ladda den någonstans? Jag tänker så här. Nu flyttar vi dig lite här, Andreas, bara lite längre bort för jag måste ladda till...

MB: Får jag inflika en fråga där?

FL1: Ja, ja, det går bra.

MB: Är det så att du går på någon internatskola där ni bor där också?

MÄ: Ja.

MB: Bor där? Okej. Är det känt det här i skolan att, typ i skolans historia, att det förekommer såna här...

MÄ: Ja, det skulle jag säga.

MB: Okej. Ja.

FL1: Ja, Lundsberg är ju en internatskola så de har ju fem hem, va? Har ni?

MÄ: Mm. Ja. Sex. Ja, sex hem. Sex hem.

MB: Det brukar vara ganska vanligt att det förekommer sånt här, men det låter inte så himla kul.

MÄ: Nej

FL 2: Första tillfället där du hade problem med din fot. Har du någon uppfattning om hur många rapp du fick?

MÄ: Jag skulle väl säga två märken, tre märken.

FL1: Två-tre märken.

FL2: Fick du något tramp eller stamp också? Sa du det?

FL1: Eller spark sa du det var kanske.

MÄ: Ja, men jag tror för en gång så låg jag ju på marken och det känns mer naturligt att de måste ha sparkat när jag låg, när jag låg på min säng.
För det är rätt svårt att få upp sin fot vid min säng liksom. Så jag skulle säga att det var mest bälten den första gången nu när jag vet det här med foten.

FL1: Ja, precis.

MÄ: Och...låg på marken den andra.

FL1: Och första gången där, hur var det med de här märkena efteråt? Alltså, eller hur var det med kroppen? Hur kändes det i kroppen efteråt liksom?

MÄ: Alltså det var mer som ett blåmärke. Inte ett blåmärke men alltså liksom en, alltså bara som ett rivmärke. Alltså så här, bara rött streck liksom.

FL1: Och hur länge satt det i?

MÄ: Kanske här, för jag låg så här.

**FL1: Ja, just det. Du la det ju på sidan precis.
Och hur länge fanns de där märkena eller märken kvar?**

MÄ: En vecka. Kanske.

FL1: Var det någon som såg de där märkena?

MÄ: Nej, eller Victor hade liknande märken, så vi typ jämförde märkena tror jag.

FL1: Mm, jag förstår det. Jaques berättade du för någon annan att det här hade hänt?

MÄ: Nej.

FL1: Nej. Har du berättat nu för...

MÄ: Ja.

**FL1: Ja. Och då tänker vi att det är foten. Vi kallar foten första händelsen som vi har lite. Och sen är det andra händelsen, hur var det då med rapp och spark?
Då tänker vi att det är kanske då som de sparkar. För då beskriver du att du...
Hur kom du ner på golvet då?**

MÄ: Drog ...

FL1: Ja, okej. Och kommer du ihåg... Jag vet, du sa tre till fyra personer då också.

MÄ: Ja.

FL1: Och då tror du att det är det tillfället som Ludvig filmar? För då var det lite värre säger du?

MÄ: Ja, eller jag... Men nu när jag tänker på det för första gången var ju... Jag hade ju ett bra foto från den här filmen. Av Ture. Och det var ju första gången.

FL1: När han stod så här då?

MÄ: Ja. Så ja, det kan ha varit första gången dom filmade. Jag vet inte, alltså...

FL1: Nej, det är svårt att...

MÄ: Ture kanske har bättre koll, men...

FL1: Vet du att han bara har filmat en gång?

MÄ: Ja, för det blev ju så dålig effekt på filmen.

FL1: Ja, okej. Jag förstår.

MÄ: Så det låter också mer realistiskt nu när jag tänker på att man inte filmar andra gången.

**FL1: Att det kanske var första gången. Jag förstår.
Och förutom Ture, vet du någon mer som såg den där filmen?**

MÄ: Ja ganska många. Alltså...

FL1: Hur var det? Var Tom med på den filmen? Vad sa du?

MÄ: Nej, men Tom blev också filmad.

FL1: Tom blev också filmad. Och hur vet du det?

MÄ: Den såg jag.

FL1: Jaha, den såg du?

MÄ: Ja. Ja. Eller jag... Alltså den blev inte skickad den till mig, jag bara såg den från hans mobil liksom.

FL1: Från hans mobil. Ja, jag förstår. Men du, det har jag ju också en fråga om, men nu ska jag tjata lite igen. När du beskriver att du blev ju dragen från sängen... Nu tänker vi att det är nog den andra gången. Och då var Ture redan på sängen, förstår jag, eller på golvet.

MÄ: Mm.

FL1: Och då blev du dragen som sa du att du låg på Ture.

MÄ: Ja, alltså typ på sniskan liksom.

FL1: På sniskan.

MÄ: Alltså jag tror det var typ... Alltså mina händer typ höllde kvar i sängen.

FL1: Jaha.

MÄ: Och så låg mina ben typ på Ture.

FL1: På Ture, ja. Och vad hände sen när du hade hamnat på Ture där? Eller halvvägs?

MÄ: Då blev vi... Alltså samma grej, liksom piskade på ryggen. Och några sparkar tror jag. Och sen när de, alltså när det är uppehåll lite det så ställde sig Ture upp och tog en vattenflaska och spruta på dem så att de skulle gå ut.

FL1: Jaha, och vad hände då?

MÄ: Då gick de ut.

FL1: Då gick de ut, ja.

MÄ: Nej, det var när de var på väg ut så bara så här. När han märkte att de inte slog längre.

FL1: Och kommer du ihåg hur de slagena kändes, eller hur det kändes då?

MÄ: Det kändes.

FL1: När du låg där med benen på Ture?

MÄ: Jag har mest en generell bild över slagen. Och det är, som jag berättade innan, att det är liksom sved.

FL1: Att det svider, ja.

MÄ: Ja, och alltså man är inte med i matchen liksom de första 40 sekunderna när man vaknar. Eller i alla fall inte jag.

FL1: Nej, jag förstår. Jag förstår.

MÄ: Så då känner man inte smärtan lika bra som om jag var alltså vaken liksom.

FL1: Och hur var det med märken och så efter den gången? Kommer du ihåg om?

MÄ: Jag tror det var lite... Nej. Det var lite. Alltså något rapp.

FL1: Men du, andra gången då, hur var det med de andras rum då? Alltså var det...

MÄ: Då tror jag att det var för att jag är inte helt hundra, men jag vet att Tom var utsatt alltså den gången som första gången.

FL1: Första gången?

MÄ: Ja, ja För då filmade han också. Och sen den här andra gången så antar jag att Victor och Toms rum. Samma sak för att det var vi som hade blivit slagna första gången och det var vi som töntförklarade det.

FL1: Så det är egentligen Jaques, alltså era tre rum som hela tiden har blivit drabbade liksom?

MÄ: Ja. Ja.

FL1: Men du, när det här hade hänt, alltså pratades det något på hemmet om att det här hade hänt liksom och...

MÄ: Nej, eller tvåorna gjorde det jävligt, alltså klart och tydligt att den här filmen var liksom bortglömd liksom och alla skulle radera och det inte skulle hända igen.

Och sen tror jag att de blev så arga så att de typ tänkte bort konsekvenserna av första gången och bara gjorde det igen för att de blev arga när vi sa någonting.

FL1: Mm, jag förstår det. Men du, den här filmen då som du såg, vad var det du såg på den? Kommer du ihåg vems telefon det var du såg på?

MÄ: Nej.

FL1: Hur skickades den här filmen då?

MÄ: Jag antar, för vi nior har ju inte våra mobiler. Och vi nior är de enda som inte har haft filmen. Och då antar jag att den skickades, för vi har en B2, B1 och B9 gruppchat.

FL1: Gruppchat också?

MÄ: Ja. Så jag antar att den skickades där. Och sen så sparade några. Och sen så kom liksom, vad ska man säga, relation eller så här på kvällen bara vi borde radera den och så hade vi bara redan sparat den.

Och så tog de det vid morgonen och bara så här, alla måste radera videon typ.

Och då hade jag sett Toms film också.

FL1: Och vad såg du på Toms film?

MÄ: Det var så här, han typ, han låg i sängen och så, jag tror det var att någon tryckte upp honom så här mot väggen liksom. För man sover ju mot en vägg. Och så typ antingen, jag såg bara att han var liksom upptryckt mot väggen så här. Någon hållde hans nacke och ansikte. Och så här, piskade tror jag.

FL1: Och piskade, då är det...

MÄ: Eller först kanske piskade och sen, men jag är ju hundra att jag såg det här i alla fall.

FL1: Ja, jag förstår. Och piskade, då är det bälten vi pratar om.

MÄ: Mm.

FL: Mm, bara så vi förstår.

Har du någon mer fråga Mats om de här händelserna? Jag tänker att vi kanske kan, vi ska kolla där lite hur det var med hemresehelger och så. Men jag tänker, nu har vi ju ändå ett datum, ungefär.

Och vi vet att efter det så är det ju cirka en till två månader. Och sen, du har sagt, efter den andra händelsen.

Nästa sak som händer dig som inte känns okej, liksom.

Är det då den här händelsen som... Som var sist som du var in, men inte med? Alltså som... Eller vad man ska säga? Eller hur var det efter?

MÄ: Alltså efter rapparen?

FL1: Ja, precis.

MÄ Ja, efter den andra gången.

Efter den andra gången så har det inte hänt igen. Då var det bara... då hade vi bara, alltså vi hade typ, efter den andra gången så bara ville vi inte prata med B2.
För vi hade liksom, alltså, varför ska vi prata med dem liksom?
Och så hade vi bara typ ett uppbyggt hat eller vad man ska säga.
Alltså frustration liksom över de två gångerna och sen gjorde vi den här rapparen till slut.

FL1: Så det blev nästan liksom som en följetång liksom?

MÄ: Ja, exakt.

FL1: Men hur är det med treorna då på Björke? Alltså vet de om vad som händer?

MÄ: De är... Alltså de vet inte om vad som händer men de vet om någon går till ett annat rum.
För du, alltså man ska gärna liksom fråga för...
Treorna har oftast rätt bra koll på vad som händer på hemmet för att det ska vara liksom en... att det ska funka.
För det hade varit konstigt att de alla bara sprang runt på alla rum.
Så man brukar fråga, liksom jag brukar fråga min brorsa om jag får gå till Viktors rum och prata lite liksom.

FL1: Ja, just det. Ja, för du har din bror. Är han på Björke?

MÄ: Ja, han är trea.

**FL1: Jaha, okej. Ja, jag förstår. Så han är trea, ja. Mm. Men du, och nu ska vi se gång nummer två och sen var det gång nummer tre.
Men du, och hur är det nu på skolan då? Alltså hur tycker du det är nu på Björke och...**

MÄ: Nu tycker jag att det är bra. Alltså det är liksom en successiv uppgång över all energi som har dragits från hemmet liksom. Och alltså stämningen är inte liksom top-notch men den håller på att bli bra liksom.

FL1: Men känner du dig trygg nu Jaques?

MÄ: Ja.

**FL1: Det är bra, det är bra. Nej, men då har vi pratat om två tillfällen. Och vi har pratat lite om skador och där du kommer ihåg om hur det blev för dig.
Och hur det kändes. Och så har vi pratat lite här om Ture och om Tom och om Viktor också. Har vi någonting mer?**

FL2: Jag har inget.

FL1: Har du någonting mer som du tycker att vi bör veta om liksom? Eller som du vill ha sagt liksom i det här allt som har hänt?

MÄ: Nej, inte riktigt. Alltså bara som ni förstår liksom. Alltså Treorna, de är ju skitschyssta liksom.

De har inget med det här att göra. Om någon tror att det är de som...

Så ska det bara vara klart att de... Det är de typ efter den här... Alltså det var ju de vi pratade med på kvällen. Den här i söndags eller...

FL1: Ja, precis då när det... Ja. Mm, så det är det då. Men du jag tänker det...

MÄ: Inget mer liksom så.

FL: Jag vet ju att ni har haft en viss poängordning, heter det så nu.

MÄ: Mm.

FL1: För jag tänker, efter de här två händelserna, efter den andra händelsen sagt, berättade ni för någon då om det som hade hänt er?

MÄ: Nej, jag tror vi var poäng... Alltså poängordnade, eller POade, det heter det, att inte säga något.

**FL1: Och inte säga något, jag förstår.
Och när liksom kunde ni berätta om det här första gången liksom?**

MÄ: Alltså vi har egentligen inte kunnat berätta det.

FL1: Nej, förrän typ nu när det här

MÄ: nej förrän ... när husfar. Då sa ju treorna bara, om de har PO:at er så är det borta
Så då är den borta liksom.

**FL1: Mm, jag förstår, jag förstår. Pratades det något, eller ni sinsemellan om du pratade med Victor eller Tom eller sådär när det här hade hänt?
Pratade ni om vilka ni trodde att det kunde vara B2, eller? För vi har ju ändå någonstans landat i att det är tre till fyra personer.
Du säger att vid något av tillfällena så har Ludvig filmat, så han var ju där.
Men har ni pratat något om liksom vilken...**

MÄ: Ja, eller alltså som jag berättade innan, Ture säger att han såg Arvid Hagen.

FL1: Mm, just det.

MÄ: Och jag, alltså om, jag tror vi pratade om så här, eller de som har varit drivande i alla de här händelserna, eller speciellt nu sedan dess också, var ju liksom Max Merner, Arvid Hagen och Ludvig.

Så det är ju, alltså det är ju spekulation, men det är ju också vad som är mest sannolikt, att de var med också, de andra.

FL1: Kommer du ihåg under de här tillfällena att det sas nånting, eller de sa nånting, under tiden de gjorde det här?

MÄ: Alltså vad menar ni?

**FL1: Nej, jag tänker, du kommer ihåg, de här har ju varit inne på ert, jag tänker om du kommer ihåg om de sa nånting när de gjorde det här, liksom.
Alltså sa de nånting...**

MÄ: Alltså, under händelsen?

FL1: Ja, precis, vid de här två tillfällena.

MÄ: Alltså jag minns inte liksom ord rejält. Men kanske...

Så här, jag minns att de sa efter, typ så här, bara, nu vet ni att ni inte ska hetsa mot oss, liksom.

Och typ så här, de kanske sa nåt när det hände sen, men det är inte något jag minns.

FL1: Men om du kommer ihåg, Jaques att de sa så, kommer du ihåg om du kände igen den rösten? Jag tänker, ibland kan man ju känna igen rösten, liksom.

MÄ: Nej, det var som jag sa innan, liksom så här, jag tänker, B2 som en grupp, hetsa inte mot B2, liksom.

FL1: Ja. Det var svårt att säga vem. Mm, jag förstår. Nej, alltså jag tror inte jag har några andra frågor. Och är det något, då får vi väl höjta till igen, om det skulle vara så.

MÄ: Mm.

FL1: Men har en målsägare biträde någon fråga?

MB: Jag ska bara byta till någon. Du nämnde att det känns bra nu, du känner dig trygg nu i skolan.

Men om, du kanske inte vet exakt vilka personer de var om de hade mask på sig?

MÄ: Mm t-shirt.

FL1: Ja, han sa bara t-shirt.

MB: Jag ska fråga klart då, att om du...

Alltså, har du någon rädsla för att vi skulle säga att de här killarna skulle bara se dig någonstans ensam, att de skulle ju puckla på dig eller göra någonting mot dig?

MÄ: Nej, nej, alltså jag träffade dem när jag åkte tåg hem i fredags. Och det är ju liksom såklart en stämning att man sitter i en rättegång på motsatta sidor.

Men det är liksom inget, alltså, badblood mellan oss. Alltså vi tycker fortfarande om dem, eller alltså vi tycker de är bara bra personer.

Alltså, sköna personer som vi hade kunnat hänga med. Vi hängde ju med de första veckorna, men det blev något fel mellan oss.

Och vi, ingen av oss märkte liksom att det här var inte bra, det som hände. Och att vi inte bara tog slut på det direkt. Men jag är inte rädd för att de ska liksom puckla på mig hemma i stan.

Om det är det ni undrar.

FL1: Det är ju också så att de som går i B2 går ju fortfarande på skolan. Så Jaques ser ju dom här också, varje dag. Men de är då avstängda från hemmet.

MB: Okej, bor ni i samma hem tidigare då?

MÄ: Ja.

MB: Nej, jag hade inte heller någon mer fråga.

FL1: Nej. Men då tackar vi målsägandebiträdet så hörs vi väl vidare. Så lägger jag på här.

MB: Ja, tack så mycket.

//J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Merner, Gustaf

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av en misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-01-29

Förhör påbörjat

16:30

Förhör avslutat

Förhørsplats

Polisstationen i Kristinehamn

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Julia Thyberg

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

MÄ = Målsägande Gustav

FL1 = Förhørsledare Johanna Sköld

FL2 = Förhørsledare Julia Thyberg

Mäbitr = Målsägandebiträde David Hallén Lindberg

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL1: Vad är det som har hänt?

MÄ: Som sagt så vill jag helst lägga det här bakom mig och inte prata om det så mycket, så jag känner bara att jag vill att det ska bli som vanligt igen. Jag är inte så här direkt negativt påverkad av vad som hände just den kvällen utan jag känner att det som har påverkat mig mest är följderna av incidenten. Att jag har behövt sitta och snacka, jag har blivit utdragen av klassrum och det känns bara som att det tar på mig, jag har behövt skjuta upp prov. Och liksom jag vill bara ha annat att tänka på och att det ska bli som vanligt igen.

FL1: Som vanligt igen. Men du, hur är det nu då? Vad går du i för klass? du går i...

MÄ: Nian

FL1: Ja, 9B?

MÄ: Ja

FL1: Okej, okej. Men du, den här incidenten då, berätta för oss, vad var det som hände då?

MÄ: Som sagt så vill jag inte liksom prata om det. För att det är liksom, jag vill något annat.

FL1: Nej, du vill inte säga något om den incidenten som har varit?

MÄ: Nej.

FL1: För vi har ju fått till oss, det är ju som David säger här också, att vi tvingar ju inte dig att prata och du har ju ett fritt val. Men vi är ju här för att vi vill veta om det är så att det har hänt någonting som liksom inte har känts bra för dig. Eller någon har gjort någonting mot dig som inte har känts bra, det är ju därför vi är här. Men hur är det med det, är det någonting som har hänt som inte har känts bra för dig?

MÄ: Alltså, liksom, jag har redan pratat med Karin om det här. Och det är liksom det enda som påverkar mig negativt nu. Alla de här samtalen, alltså jag behöver ha liksom. Och det är ju så här, ja, bara väldigt onödigt. Jag ser inte på det här som, alltså, värsta grejen liksom.

FL1: Okej.

MÄ: Och jag vill bara lämna det bakom mig lite.

FL1: Men det är ju när du säger att det är onödigt. Hur tänker du då berätta så vi förstår på vilket sätt liksom onödigt? Att du sa lite där att ja, men du vill lämna det bakom dig och så, eller hur tänker du kring att det är onödigt?

MÄ: Alltså, jag känner liksom, jag har redan pratat med Karin. Jag har redan pratat med min mentor och min lärare. Och det är liksom, det påverkar mig bara på ett negativt sätt. Så jag känner bara att det bästa för mig just nu är att gå vidare och, ja, liksom glömma det liksom.

FL1: Okej. Men du, hur är det på skolan nu då?

MÄ: Ja, alltså som sagt så går det inte jättebra i plugget för, alltså så här, alla möten och sånt.

FL1: Det blir hattigt. Det blir svårt för dig när det är massa möten.

MÄ: Mm. Och ja, man börjar bara liksom så här tänka på så här, ja, men vad ska hända med min brorsa liksom?

FL1: Mm.

MÄ: Och sånt. Och det har lett till att jag har behövt skjuta upp prov.

FL1: Okej. Hade du prov? När hade du prov då?

MÄ: Imorgon.

FL1: Jaha, imorgon. Vilket ämne?

MÄ: Jag tror, imorgon.

FL1: Mm, okej, okej. Men du, hur är det då? Bor du på Björke?

MÄ: Ja.

FL1: Okej. Ja, Julia, har du frågor?

FL 2: Nej, jag tänker, du beskriver att det är någonting som du vill gå vidare ifrån, att det ska vara som vanligt. Då tänker jag att då är det ju någonting som har varit en händelse som har ändå påverkat dig på något sätt.

MÄ: Alltså, följderna av händelsen. Alltså, det är liksom, det är bara de här onödiga samtalen, stämningen. Alltså, jag tycker bara det är, jag liksom, jag vill bara inte ha det, jag orkar bara inte med det liksom.

FL1: Men du, hur är stämningen då? Alltså?

MÄ: Nej, men det är ju såklart att alla är nedstämda när, alltså kompisar från Björke kanske blir relegerade från skolan.

Alltså, det är ju liksom ingen är ju direkt glad över det.

FL1: Jag förstår, men vilka är det som kanske blir relegerade då?

MÄ: Det är alltså, de jag har, alltså, liksom, alltså, min brorsa då.

FL1: Mm. Vad heter din bror? Han heter?

MÄ: Max.

FL1: Det är Max. Okej, okej, så Max kanske blir relegerad.

MÄ: Nej, och sen vet vi liksom inte, vi har ju, alltså, vi har inte fått så mycket information liksom.

FL1: Okej.

MÄ: Och de, alltså, de var ju, hade ju t-shirts när de kom in. Så jag vågar liksom direkt inte säga vilka från Björke, för då kanske jag sätter liksom någon som inte alls varit med. Så jag vågar liksom inte säga någonting om det. Så jag vet bara liksom att Max var med på det och vilka som var mest medverkande, alltså, så här, det kan ju inte jag säga för att jag vet inte exakt vilka det var.

FL1: Men hur känns det om Max ska bli relegerad då?

MÄ: Det känns skitdåligt.

FL1: Mm och va går han i för klass?

MÄ: Tvåan.

FL1: Han går tvåan, jag och du går nian.

MÄ: Mm.

FL1: Men du, då förstår vi ju, ja, vi vet ju att det har varit en händelse och du säger att, att du kan inte säga vilka, vilka det var.

MÄ: Nej.

FL1: Nej men kan du berätta för oss vad du såg, även om inte du vet vilka det var?

MÄ: Vad då var det jag såg?

FL1: Ja, alltså, vad var det som hände där, eller vill du berätta det, eller?

MÄ: Det har jag redan sagt två gånger att jag inte vill prata om.

FL1: Det vill du inte prata om?

MÄ: Utan bara lämna bakom mig.

FL1: Mm, okej.

FL 2: Hur mår du idag då?

MÄ: Ja, alltså, det rullat på antar jag. Alltså, som sagt så är ju jag inte jätte, alltså, effekterad av det som hände den kvällen, liksom. Det är bara att jag vill liksom bara glömma det och ja, liksom att allting ska bli som vanligt.

FL1: Som vanligt. Mm.

FL 2: Är det någon skillnad på hur det var på skolan innan den här händelsen jämfört med nu, efter händelsen?

MÄ: Alltså, direkt efter så var det ju mycket så här, ja, att frånvaro inte registrerades för att så här många var nedstämda, liksom. Fast i skolan, alltså i själva skolan, FN-rollspel blev nedstängt. Ja, och sen, alltså, det är inte så mycket. Det känns som att de flesta, liksom, verkligen försöker glömma det också och bara gå vidare. Men sen är det ju svårt, liksom, att gå vidare. Speciellt när det är ens bror som har blivit, ja, alltså, i nuläget avstängd.

FL1: Mm. Men du visste att den natten, eller den då när den här händelsen, incidenten, ska ha varit? Var det någonting som hände då som inte kändes bra för dig?

MÄ: Alltså, det är ju liksom, det kändes, alltså, direkt inte bra, direkt. Jag tror inte att det skulle kännas för någon.

Men jag känns inte att, alltså, det är så pass allvarligt att några ska bli dömda för misshandel.

FL1: Jag förstår. Men hur kändes det för dig då, den natten? Alltså, hur kändes det då?

MÄ: Det kändes väl, liksom, ja, men ont i sekunderna, liksom. Men det är ju, när två personer brottas så gör det väl ont på dem också.

Men det är inga av dem som blir dömda för misshandel. Så jag fick ingen, inga märken efter. Jag fick ingen direkt, liksom, smärta 30 sekunder efter.

Så det är liksom, det kändes inget allvarligt för mig. Jag och min rummis skrattade lite innan

händelsen och efter händelsen. Och, ja, men, ja. Jag såg det liksom lite komiskt.

FL1: Men du, din rummis då, vem är det?

MÄ: Tom

FL1: Tom. Men du, när du säger att det var lite komiskt, hur tänker du då berätta så vi...

MÄ: Nej, men alltså, jag såg inte så allvarligt på det.

FL1: Nej. Men du, hur känner du kring det här, alltså, att Max kanske blir avstängd och sådär, alltså, för det här som har varit?

Du säger lite att du tycker inte det där är något som, som, hur sa du, som man ska bli dömd, eller hur sa du?

MÄ: Alltså, att jag tycker inte att man ska bli dömd för, alltså, misshandel eller sådant. Som dom, liksom, gjorde. Jag kan ju inte tala för andra.

FL1: Nej, det förstår jag.

MÄ: Det beror ju på helt hur man uppfattar det själv och hur man upplevde situationen. Så...

FL1: Och du säger att, ja, det gjorde ont, vad sa du, 30 sekunder, men sen var det inget som du...Nej. Nej, som när två brottas, att det känns.

MÄ: Ja, typ. Alltså, det är ju, liksom... Inget seriöst.

FL 2: Vad var det som gjorde ont, då?

MÄ: Några lösa slag på axeln, typ.

FL 2: Okej. På vänster axel?

MÄ: Ja, vänster.

FL1: Mm. Men du, under den här händelsen såg du... För du delar rum med Tom.

MÄ: Ja.

FL1: Hur blev det med Tom den där natten, då?

MÄ: Alltså, som sagt så, jag vill inte snacka om den här händelsen.

FL1: Du vill inte säga det?

MÄ: Jag vill bara lägga det bakom mig. Mm. Jag vill liksom inte helst snacka om det alls.

FL1: Nej, du vill inte prata om det alls. För det är ju så här att vi har ju den här utredningen, för vi har fått en polisanmälan. Och det innebär ju att vi ska försöka utreda vad som har hänt. Och det innebär ju att vi ska prata med alla de barn och ungdomar som har varit inblandade. Och sen är ju vi också måna om att höra med dig om det är nånting som inte har känts bra för dig eller om nån har gjort nånting mot dig som inte känts bra.

Så det är därför vi är lite tjatiga och frågar.

MÄ: Ja.

FL1: Och vi hör ju det du säger att du vill gå vidare och att du vill att det ska vara som vanligt egentligen. Men jag tänker ändå att även om du skulle komma på att du vill berätta vad det är som har hänt. Så är det ju bara att ni kontaktar oss.

Mäbtr: Ja. Ja, och du har ju mitt telefonnummer. Och din pappa har ju mitt telefonnummer så det är ju bara att du ringer direkt. I så fall så kan ju jag hjälpa till med den kontakten.

MÄ: Ja. Mm.

FL1: Men jag tänker lite. Är du bekymrad, Gustav, kring vad som ska hända med storebror och så?

MÄ: Ja, det är ju såklart att jag är.

FL1: Mm. Jag förstår det. Men känns det som att du vill inte snacka om det och är det för att du är bekymrad vad som ska hända sen? Eller är det för att du känner att du är inte påverkad av det liksom?

MÄ: Nej, men jag känner bara att, alltså, jag må vara liksom ... Alltså, jag blir bara liksom ... Jag menar, alltså, jag pallar bara inte om att ha de här samtalen liksom.

FL1: Nej, du tycker det är jobbigt.

MÄ: Och jag bara lämnar det här bakom mig. Och bara fokuserar på mitt och skolan liksom.

FL 2: Mm. Och man bearbetar ju saker på olika sätt. Vissa har jättebehov av att prata och vissa har inte det. Men det är precis som Johanna säger att är det så att du skulle känna att du skulle behöva prata ...

MÄ: Ja.

FL 2: Då är det jätteviktigt att du vänder dig till David.

MÄ: Ja. Och sen har vi psykolog och sånt som har offrat att prata med och det är liksom, det är liksom ingenting för mig. Jag känner liksom inte att jag behöver prata med någon.

FL1: Men du, har ni snackat om det, du och Tom och alltså, men vilka var det mer ...Du går ju i nian och Tom också.

MÄ: Mm.

FL1: Och vilka, var det någon mer i nian?

MÄ: Det var Victor.

FL1: Det var Victor. Är det en kompis till dig, eller?

MÄ: Ja, typ.

FL1: Ja, ni går ju i nian. Går ni i samma klass, eller?

MÄ: Nej.

FL1: Nej. Han går i 9A?

MÄ: Ja.

FL1: Ja, okej, okej. Men du, har ni snackat om det då? Alltså, typ du och Tom, om ni är rummisar liksom?

MÄ: Alltså, vi har ju snackat om det som hände just nu liksom, att det är såhär, ja, det är mycket som händer nu. Så, men ja.

FL1: Men du, innan den här incidenten som vi pratar om nu då, alltså, hur var det på skolan då? Alltså, har det ...

MÄ: Innan?

FL1: Ja, jag tänker innan den här ... händelsen som var nu, som vi utreder. Jag tänker, hur har det varit innan på skolan? Alltså, och på Björke och så, och med tvåorna och så?

MÄ: Jaha. Ja, det har varit lugnt som vanligt.

FL1: Mm.

MÄ: Nej, jag vet inte, David. Alltså, vad syftar ni på då?

Mäbitr: Nej, vi ... Jag syftar inte på någonting. Jag tror det bara var en allmän fråga om någonting.

FL1: Ja, lite så här, vi brukar alltid ställa frågorna när vi pratar med barn och ungdomar om det är nånting annat som har inte känts bra, eller någon har gjort nånting mot dem som inte har känts bra, eller ... Ja, så det var mer så.

FL 2: Jag tänker bara att jag förstår rätt då, att det du är mest orolig för just nu är din bror, vad som ska hända.

Mer än att du är påverkad av vad som hände just då. Förstår jag rätt då?

MÄ: Va?

FL 2: Om man tänker att det du är mest orolig för just nu, vad är det?

MÄ: Alltså, det är såklart att jag oror mig, alltså, över vad som kommer hända. Men det är liksom, det är direkt, alltså, jag vill bara liksom gå vidare, liksom. Och så om det blir så att min bror blir relldad så liksom förstår jag. Men det är direkt ingenting jag vill ska hända.

FL1: Nej, och vi förstår ju också då, du berättade för oss att ja, det var en incident och du säger att det tog ...

Det tog ont där i 30 sekunder, men du vill inte berätta mer om det.

MÄ: Nej.

FL1: Nej. Och jag tänker, där får vi ju lämna det. Så just nu.

Mäbtr: Jag tänker också det, att då är det ju jätteviktigt att man respekterar det. Och du har ju all rätt att inte berätta om du inte vill så att det är jättebra. Men känner du att du ändrar dig, så är det bra att du ringer så kan ...

MÄ: Ja, då ringer jag David.

Mäbitr: Gör det.

FL1: Och jag tänker sen också, om du känner, nu säger du att det finns och det är inte något för dig, men ändrar du dig sen så, alltså, det behöver ju inte vara ... Jag tänker, gör det som är det är bäst för dig. Om du behöver prata med det som har hänt med någon annan, nu säger du att du är inte intresserad av psykolog.

Men om det skulle vara så, ta hjälp. För även om man inte tycker att saker påverkar en just nu och så där, så kanske jag gör det sen. Så känner du det, så ... Så gör det, tänker jag.

Och det verkar ju finnas ... du har ju dina föräldrar och det verkar ju finnas folk i kring som kan stötta och ... Ja.

Nej, men jag har inte heller några frågor, utan jag tänker att då stänger vi av helt enkelt.

/ J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Prager, Tom

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Dialogutskrift

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Sofia Möller

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-01-30

Förhör påbörjat

13:46

Förhör avslutat

15:08

Förhørsplats

Kristinehamns polisstation

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

K-ärende: K75859-25 Datum: 2025-01-30**MÄ – Tom Prager, målsägande****FL – Johanna Sköld, förhørsledare****BFL – Mats Olsson, biträdande förhørsledare****MÄB – Sofia Möller, målsägandebiträde**

FL: Bra. Men du Tom du vet ju varför du är här idag.

MÄ: Mm.

FL: Och jag tänker att jag skulle vilja att du berättar för oss,

MÄ: Mm.

FL: Vad som har hänt.

MÄ: Hela?

FL: Precis.

MÄ: Ja.

FL: Med så mycket ord du kan och,

MÄ: Ja.

FL: Och som sagt sen kanske vi ställer lite frågor, men berätta.

MÄ: Mm.

FL: Berätta för oss.

MÄ: Ja. Jaja men jag tänker att jag börjar liksom på lördagen då.

FL: Ja.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Sådär då hade ju vi såhär en typ rap... eller såhär man, vi skulle såhär rappa mot varandra.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte vi såhär, ja men vi skulle köra mot varandra åtta killar då.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte vi såhär nej men det är lite tråkigt liksom för vi, vi, de, de körde, det är ju såhär tradition liksom.

FL: Mm.

MÄ: Man bara kör mot varandra.

FL: Ja.

MÄ: Och då tyckte vi såhär ja vi vill inte riktigt göra det. Sådär vi kör mot tvåorna istället.

FL: Mm.

MÄ: De som går i tvåan. Så då så, ja bestämde vi oss åtta då såhär ja men vi kör bara liksom typ en såhär diss mot tvåorna.

FL: Okej.

MÄ: Och då så fick alla såhär varsin, varsin person.

FL: Mm.

MÄ: Att, att såhär dessa då.

FL: Mm.

MÄ: Och så fick jag en kille, och sen så körde vi liksom. Det var, det var inte såhär jättekul. Eller man fick såhär lite dåligt samvete.

FL: Mm.

MÄ: För de hade ju inte förberett någon sådan här rap. Så att det blev bara lite såhär, ja man bara dissa dem. Men det var ju inte såhär att det var jättegrovt. Det var bara mer, man fick lite dåligt samvete. Så då gick jag efter och bara såhär till honom bara såhär ja hoppas att det är lugnt. Såhär det, jag, jag, det gick inte riktigt som vi tänkte såhär, vi tänkte att det skulle vara jätteroligt liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och han bara ja nej det är lugnt alltså, jag bryr mig inte liksom och sen så bara typ kramades vi liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen hamna vi,

BFL: Får jag, får jag fråga vem du rappade om?

MÄ: Ja, en kille som heter Ian Gustavsson.

BFL: Ian?

FL: Mm.

MÄ: Ja. Han är inte, ja alltså han var inte med då på söndagen. Och sen så då tänkte vi såhär ja de tog det väl inte så väl liksom. Och då tänkte vi ja men de kommer väl göra någonting tillbaks.

FL: Mm.

MÄ: Och såhär. Ja då var det, man hade lite såhär ångest över det liksom. Me... mest över att det inte gick som man ville, men sen också att det inte riktigt var, alltså så kul,

FL: Nej.

MÄ: Att de skulle göra någonting tillbaks. Och sen så gick det till söndagen då för på söndagen så hade vi Volleybollturnering.

FL: Ja juste.

MÄ: Såhär hemmen mot varandra.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte vi såhär, eller då sa, då antar jag att de tänkte såhär ja men vi kan inte göra någonting såhär som gör ljud för alla måste sova som ska köra liksom imorgon.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, då gjorde de ingenting. Och det är såhär för (ohörbart).

FL: Mm.

MÄ: Och sen så, ja på söndagen, på middagen.

FL: Mm.

MÄ: Då såhär ställer, ställer man upp såhär, eller så att det står alltså nior och sen ettor och sen tvåor längst bak och sen treor här.

FL: Mm.

MÄ: Så går de, tvåorna liksom går förbi ettorna,

FL: Mm.

MÄ: Och niorna. Och sen när de gick förbi så blev jag såhär, så står man med händerna bakom ryggen, så blir jag såhär slagen i magen.

FL: Okej.

MÄ: Av en kille som heter Arvid Hagen.

FL: Ja.

MÄ: Och det var ju liksom inte så kul. Alltså det, det var, alltså jag stod liksom helt oförsvarad liksom, händer bakom ryggen, så får jag ett slag i magen.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så var det också en kille som heter Victor.

FL: Mm.

MÄ: Han blev också slagen av såhär Max Merner.

FL: Okej.

MÄ: Men det var mer, det, det var inte såhär, såhär ett slag, det var mer så att lite såhär hoppa på honom och såhär slog lite. Men det var inte, ja jag vet inte om det var såhär jätte... jag trodde att det var typ det liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen under middagen så höll de på lite och såhär bad oss fylla på deras vattenkaraffer såhär fem gånger och sen såhär typ lade såhär potatisgratäng i glas och bara såhär ja vi behöver nya glas liksom och så,

FL: Mm.

MÄ: Ja de var bara såhär lite jobbiga.

FL: Ja. Jag förstår.

MÄ: Och då tänkte jag såhär ja det här är ganska jobbigt men såhär vi var ändå int... liksom lite taskiga mot dem så att de får väl göra såhär.

FL: Mm.

MÄ: Men jag trodde inte liksom, ja jag trodde då middagen liksom skulle vara det.

FL: Mm.

MÄ: Sen på kvällen så såhär, ja de, de hade gått runt liksom lite hela dagen och varit såhär lite såhär, lite skrämmande såhär,

FL: Mm.

MÄ: På nått sätt. Och sen på kvällen sa de såhär ja såhär PO lås inte dörren.

FL: Mm.

MÄ: Och det är ju såhär, ja jag vet inte om ni har fått höra,

FL: Mm.

MÄ: Av såhär husfar. Ja. Men då sa de det liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte jag såhär, och det sa de till alla oss också. Och då tänkte jag såhär ja shit såhär, nu kommer de komma in ikväll och såhär,

FL: Nu kommer de. Mm.

MÄ: Då blir man lite rädd liksom. Så då bestämde jag och min rumskamrat då Gustav Merner,

FL: Mm. Mm.

MÄ: Att såhär, för vi har såhär garderober som man kan såhär lyfta ut alltså hyllorna och lägga dem över.

FL: Ja, okej. Så man...

MÄ: Så vi såhär lyfte ut hyllorna, ja.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så tänkte vi såhär ja men vi ligger bara i garderoberna liksom.

FL: Mm.

MÄ: För då kommer de komma in och, jag vet inte vad de tänkte göra men såhär hälla vatten och såhär typ,

FL: Mm.

MÄ: Slå lite, alltså på, på våran säng då.

FL: Mm.

MÄ: Och då var det såhär ja shit, men såhär ja det är såhär lite, lite läskigt såhär. Ja kommer de göra någonting ens. Och sen så satt vi i garderoberna. Och då såhär höll jag på och såhär somnade. Vi var i garderoberna sammanlagt kanske, vad kan det ha varit, 40 minuter. 35 minuter, någonting sånt.

FL: Okej.

MÄ: Och sen så hörde jag såhär, för det är ganska lyhört. Alltså alla ventiler sitter, sitter ihop i såhär korridoren. Så man hör,

FL: Ja, så ni hör...

MÄ: Liksom lite från andra rum.

FL: Ja.

MÄ: Och då hörde jag såhär, såhär lite såhär bankning liksom. Eller såhär som att någon, det låter typ som att någon såhär går såhär jättehögt och såhär flera går liksom.

FL: Ja.

MÄ: Det var såhär, massa såhär typ bankningar. Och sen såhär lite röster typ.

FL: Mm.

MÄ: Såhär några rum bort. Eller ganska många, alltså ja. På andra sidan korridoren. Men man hör fortfarande lite.

FL: Ja.

MÄ: Och då tänkte jag såhär okej ja men då är de ju inne hos Victor och,

FL: Okej.

MÄ: Och bara,

FL: Mm.

MÄ: Ja shit såhär, nu kommer de snart. Så då,

FL: Mm.

MÄ: Så då tänkte jag, och det var typ, vad kan det ha varit. Det var ganska tidigt. Det kanske var halv tolv.

FL: Halv tolv, mm.

MÄ: Ja. Och då tänkte jag såhär ja shit nu kommer de snart. Men sen så såhär kom de inte på

ett tag. Kanske fem minuter och jag tänkte såhär de skulle bara gå direkt rum till rum och bara,

FL: Ja.

MÄ: Ja. Och då såhär öppnade jag min garderob och sa till såhär Gustav bara ja nu tror jag de kommer för det lät såhär lite fotsteg utanför.

FL: Mm.

MÄ: Och sen såhär stängde jag och sen kanske typ tre sekunder senare då så såhär öppnade de våran dörr.

FL: Mm.

MÄ: Och då så gick de in såhär, de var ju fem killar då.

FL: Mm.

MÄ: Och då gick de in och såhär välte våra sängar. Såhär så att de låg liksom på sidan.

FL: Mm.

MÄ: Alltså...

FL: För sängarna står såhär eller?

MÄ: Ja sängarna,

FL: Ja.

MÄ: Står så, och sen så,

FL: Mm.

MÄ: Välte de dem så att de stod,

FL: Då vält...

MÄ: Liksom mot väggen.

FL: Ja. Jag förstår.

MÄ: Och de bara fan de är inte här såhär sa de högt.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte man såhär (pust) okej,

FL: Mm.

MÄ: De kommer gå ut och liksom inte göra någonting. Och sen blev man såhär lite rädd såhär, eller ja ganska rädd såhär,

FL: Mm.

MÄ: För att de nog hittar oss i garderoben.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, så tänkte jag, och så hörde jag såhär fotsteg såhär mot dörren så jag tänkte såhär okej ja de kommer gå ut nu.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så såhär, för vi hade dragit ut... juste. Vi hade såhär dragit ut, alltså på, det finns ju såhär lamp... såhär bara av och på lampagrejen.

FL: Ja juste, ja.

MÄ: Och man kan ju ta av,

FL: Strömbrytare.

MÄ: Alltså man kan ju ta av,

FL: Locket som...

MÄ: Såhär pla... plastplattan.

FL: Ja. Mm. Mm.

MÄ: Så kan man ju, alltså man kan sätta på och av, men det är ju såhär lite svårare.

FL: Mm.

MÄ: Så vi hade tagit av den och då såhär kunde de inte få på ljuset.

FL: Nej.

MÄ: Och då tänkte vi såhär okej de kommer gå ut liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då så såhär satte de sin, såhär kameraljus. Eller vad heter det, ja såhär,

FL: Ja.

MÄ: Telefonljus.

FL: På telefonen. Mm.

MÄ: Ja och sen filma, eller såhär satt mot garderoben så hela såhär dörren lyste upp och jag bara fan. Alltså nu kommer de liksom öppna garderoben och se att jag sitter här.

FL: Mm.

MÄ: Och så öppna de och sen så såhär, ja då var de typ såhär kanske tre på mig och sen typ

två på min rummis eller typ, ja typ fyra på mig och en på honom.

FL: Mm.

MÄ: Alltså såhär det var myck... det var lite mer riktat mot mig kände jag.

FL: Lite mer riktat mot dig.

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så började de såhär stampa och slå med knytnävar och bälten och såhär. Jag låg ju liksom i fosterställ... eller såhär liksom täckte ansiktet.

FL: Mm.

MÄ: Och sen stampa de ingenting mot huvudet, men såhär mot kroppen. Det gjorde ju ändå,

FL: Mot kroppen.

MÄ: Ont liksom.

FL: Mm, jag förstår.

MÄ: Och sen så piska de med bälten och såhär massa sånt. I kanske 45 sekunder såhär.

FL: Mm.

MÄ: Inte överdrivet länge men ändå jätte... eller såhär länge i stunden.

FL: Jag förstår det.

MÄ: Och sen när alla de sprang ut,

FL: Mm.

MÄ: Så var det såhär, då tänkte jag såhär okej ja. Men sen var det en kille som stanna kvar. Såhär drog upp min tröja. För jag hade såhär satt på mig alltså tjocka kläder.

FL: Okej.

MÄ: För att det inte skulle göra såhär ont.

FL: För att det inte,

MÄ: Alltså.

FL: Skulle göra ont.

MÄ: Ja.

FL: Jag förstår. Mm.

MÄ: Och så drog han upp min tröja och såhär piskade mig på ryggen.

FL: Mm.

MÄ: Och då fick jag såhär ett stort liksom piskmärke på ryggen.

FL: Mm.

MÄ: Som de har såhär tagit bild på efter och så, så att det...

FL: Mm.

MÄ: Ja. Och sen så, ja då gick alla de ut. Och sen kom husfar, ka... alltså inte alls långt efter. Kanske tio sekunder max liksom.

FL: Okej.

MÄ: Alltså bara direkt såhär.

FL: Nästan direkt efter, ja.

MÄ: Ja. Såhär,

FL: Mm.

MÄ: Som att han hade sprungit upp för trappen och sen precis när de drog, ja kanske inte tio sekunder. Ja men direkt efter i alla fall.

FL: Snabbt efter, ja.

MÄ: Ja.

FL: Jag förstår.

MÄ: Och sen så såhär öppna han dörren och bara vad är det som har hänt. Ja juste och sen innan, precis när de gick,

FL: Mm.

MÄ: Då sa de såhär PO säg inte att någ... eller PO ingenting har hänt och ni har inte sett nått.

FL: Mm.

MÄ: Men sen när husfar kommer in då med, alltså med två sängar välta och vi båda ligger på marken då tror jag inte han liksom tänker såhär ja ingenting har hänt.

FL: Nej.

MÄ: Och då sa han såhär bara ja vad, vad är det som har hänt och jag bara va ingenting, såhär bara nekade.

FL: Mm.

MÄ: Och han bara säg vilka det är. Och jag bara vad, ingenting har hänt.

FL: Nej.

MÄ: Och då sa Gustav såhär, min rummis då,

FL: Mm.

MÄ: Han bara ja de var maskerade.

FL: Mm.

MÄ: Och, så vi vet inte vilka det var. Han bara vilka var det såhär, han var ganska liksom arg,

FL: Mm.

MÄ: För att vi inte sa. Och vi bara såhär vi vet ju egentligen inte vilka det är för de var ju maskerade.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så stängde han dörren.

FL: Mm.

MÄ: Och då såhär stod han utanför, man hörde att han såhär prata med några typ. Och sen kom en av killarna in, såhär Fredrik Asker.

FL: Okej.

MÄ: Och typ fejkade såhär hjälpa till och typ bädda sängarna för att han såhär inte ville prata med husfar.

FL: Mhm.

MÄ: Och han bara såhär husfar är skitarg och jag bara ja,

FL: Mm.

MÄ: Undrar varför liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då så kom han in igen, husfar och då var han jättesur och bara såhär varför ljuger ni för mig såhär, ni får ju säga vilka det är såhär. Det är det enda ni inte gör på det här hemmet såhär. För han är ju, han är jävligt, han tycker det är viktigt med såhär att man är ärlig och så.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa han såhär ni ljuger såhär, jag vet att ni ljuger liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, men han tän... han sa inget mer om det, han var bara besviken liksom.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så gick han ut igen.

FL: Okej.

MÄ: Och då kom såhär en (ohörbart) in, och det är såhär en elevledare för hemmet typ.

FL: Mm. Ja.

MÄ: Och då kom han in och bara ja jag tar bort PO om att ni inte får säga någonting.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa vi såhär, och då, då bara okej ja men kan vi ju liksom säga.

FL: Mm.

MÄ: Men det var fortfarande sent på kvällen så jag tänkte inte såhär gå ner till husfars kontor och prata med honom direkt.

FL: Nej.

MÄ: Får ta det imorgon liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då typ gick jag ut ur rummet för att såhär gå på toa och såhär, ja typ jag vet inte alltså bara såhär komma bort lite.

FL: Mm.

MÄ: Och då träffade jag Arvid Hagen i korridoren.

FL: Ja.

MÄ: Och det var då han sa såhär, han bara ja såhär shit det blev lite grovt liksom. Och jag bara ja,

FL: Mm.

MÄ: Det kan man väl säga.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så, ja han bara såhär tror du att vi kommer få något straff och jag bara jag vet inte såhär,

FL: Nej.

MÄ: Det är inte mitt ansvar.

FL: Nej.

MÄ: Och en så gick vi in på rummet, så var vi uppe ganska sent den kvällen.

FL: Mm.

MÄ: För det kom in såhär några treor typ och såhär bara ja vad fan händer liksom, de är...

FL: Okej, prata med er lite.

MÄ: Ja, bara så här de är ju dumma i huvudet. Så.

FL: Mm.

MÄ: Såhär bara ville se liksom hur vi mådde typ.

FL: Mm.

MÄ: Och sen kom också Max Merner.

FL: Mm.

MÄ: Och sen Ludvig von Platen in också. Och sen Arvid Hagen igen då. Och alla de tre sa såhär halvt förlåt. Alltså Max Merner sa såhär ja det känns som att vi kommer bonda lite över det här, och jag bara ja kanske det,

FL: Mhm.

MÄ: Liksom.

FL: Jaha. Ja.

MÄ: Och sen så,

FL: Ja.

MÄ: Och sen, ja och sen Ludvig von Platen sa såhär bara ja såhär, ja Gustav jag kör ju på dig såhär, jag, jag typ lyfte upp dig och så blev du kastad av någon annan såhär.

FL: Mhm.

MÄ: Jag vet inte vad som hände, såhär, ja jag vet inte.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så gick de ut och så typ gick vi och lade oss. Det var typ det.

FL: Men du och sen gick ni och lade er, men vad hände sen då dagen efter?

MÄ: Då så, ja juste. Ja jag, vi hade såhär, började lite senare så jag såhär låg kvar i sängen.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så gick jag ner till såhär till frukosten.

FL: Mm.

MÄ: Och då tog husfar mig åt sidan och bara såhär piskade de dig med bälte och då var ju den här PO:n borta så jag bara ja jag,

FL: Mm.

MÄ: Kommer inte ljuga liksom.

FL: Nej.

MÄ: Så jag bara ja. Och han bara ja var de fyra stycken och jag bara nej de var fler.

FL: Mm.

MÄ: För det kändes liksom som att de var såhär sju, åtta. Men det är ju bara för att såhär när man ligger liksom.

FL: Ja.

MÄ: Men, men det är väl... ja och sen de var ju fem som liksom, fyra som sa förlåt och sen så sa de att det var en kille till.

FL: Okej.

MÄ: Så då sa de såhär bara ja, eller då sa jag bara nej de var fler än fyra, jag tror de var fem eller sex liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och han bara okej, okej. Och sen så gick jag till skolan och så, och sen så behövde jag prata med skolledningen typ vid, runt kanske nio, tio.

FL: Okej.

MÄ: Och såhär berätta vad som hände.

FL: Mm.

MÄ: Ja och typ det. Och sen så, ja de, de var ju kvar på skolan såhär ett tag. De var ju kvar från, de var ju kvar hela,

FL: Måndagen är vi nu.

MÄ: hela måndagen och sen,

FL: Ja.

MÄ: Halva tisdagen.

FL: Ja juste, mm.

MÄ: Så de kom väl och sa såhär shit alltså det var inte såhär, någon sa väl såhär förlåt typ och såhär.

FL: Mm.

MÄ: Ja. Och så det var ju ganska mycket, alla satt och snackade såhär ja vad kommer hände med dem och såhär nått sånt.

FL: Mm,

MÄ: För jag tror inte folk fattade i,

FL: Jag förstår det.

MÄ: I stunden liksom att det är jävligt seriöst.

FL: Nej.

MÄ: Och sen efter, och då fick jag liksom, det var jävligt jobbigt efter såhär att sitta och sen kändes det lite såhär bara ja fan nu sitter alla och kollar på mig liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och såhär så, så att det var jävligt jobbigt.

FL: Men du, och sen på måndagen och tisdagen,

MÄ: Mm.

FL: Och hur blev det sen då resten av veckan efter det här?

MÄ: Då var jag hemma. Jag åkte,

FL: Du åkte hem.

MÄ: Jag åkte jag åkte såhär någon timme innan de åkte på tisdagen.

FL: Okej. Så då åkte du hem,

MÄ: Ja.

FL: Till dina föräldrar på tisdagen.

MÄ: Jag, jag och, och några andra killar som också såhär blev lite utsatta liksom.

FL: Okej.

MÄ: Eller såhär ja, blev,

FL: Mm.

MÄ: Blev ja, berörda.

FL: Jag förstår.

MÄ: Mm.

FL: Men du Tom, jag tänker såhär att den här rappen, om vi börjar med den.

MÄ: Mm.

FL: Vad, vad är det för nått? Alltså berätta om den.

MÄ: Ja det är typ, alltså såhär, jag vet inte hur man ska förklara. Det är såhär en rapbattle.

FL: Ja.

MÄ: Så att det är såhär, då kör man såhär en mot varandra. Egentligen då som det ska vara så är det såhär, då kör man, man får liksom en duell typ.

FL: En duell.

MÄ: Du mot du.

FL: Ja.

MÄ: Och då kör man såhär, då kör man sin rapp och sen så såhär uppträder man den och då är det såhär, ja den ska ju vara taskig mot varandra men det är inget såhär överdrivet liksom.

FL: Okej.

MÄ: Såhär.

FL: Men vilka är det som ordnar den här rappen då?

MÄ: Det är kulturledarna tror jag. Det är såhär, vi hade såhär...

FL: Är det elever?

MÄ: Ja exakt. Det är såhär (ohörbart) på hemmet de, men det är ju också såhär, det är ju inget kon... vi hade ju en förra terminen också,

FL: Mm. Mm.

MÄ: Såhär.

FL: Det har funnits förut.

MÄ: Och det, de har haft det varje år.

FL: Ja okej.

MÄ: Alltså det är inget såhär konstigt liksom.

FL: Det är nått som,

MÄ: Ja.

FL: Man brukar ha liksom.

MÄ: Ja exakt.

FL: Okej.

MÄ: Och då....

FL: Och när man gör dem här rappen, ursäkta nu avbröt jag. Men dem som, när man gör det, är det niorna mot varann som battlar?

MÄ: Nej.

FL: Eller, nej.

MÄ: Egentligen är det alla ettorna och, nya ettor och nior. De som såhär börjat i år.

FL: Ja, nya som går på skolan. Ja.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Och då hade vi ju första. Och då var tanken att nu skulle det vara såhär en sorts typ kvartsfinal.

FL: Jaha.

MÄ: Så det var ett väl... eventuellt...

FL: För de som hade gått...

MÄ: Ja de som hade gått vidare.

FL: Jaha, ja jag förstår.

MÄ: För eventuellt vill de ha liksom en final då som såhär ska vara lite såhär,

FL: Jaha okej.

MÄ: Kul liksom.

FL: Okej.

MÄ: Men jag ty...

FL: Men...

MÄ: Ja det är inget dåligt liksom, eller det är bara,

FL: Nej. Utan det har varit en...

MÄ: Gemenskapsbildning också egentligen.

FL: Ja. Jag förstår, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men det här är på Björke. För du bor på Björke eller?

MÄ: Ja, men det,

FL: Ja.

MÄ: Är på varje hem. Jag tror alla,

FL: Det är på alla hem.

MÄ: Ja.

FL: Men Björke har var för sig liksom.

MÄ: Ja, exakt.

FL: Okej.

MÄ: Man har inte framför hela skolan.

FL: Nej.

MÄ: (ohörbart)

FL: Och, nej precis. Det är bara ni på hemmet.

MÄ: Ja. Ja. Ja.

FL: Okej. Och hur var det på det här rappen, då var det ni nior.

MÄ: Mm.

FL: Var treorna också där eller?

MÄ: Ja. Alla,

FL: Okej.

MÄ: Alla på hemmet var där.

FL: Och hur var det med husfar eller...

MÄ: Jag tror husfar, alltså han satt ganska, det är ju såhär, det är en, typ ett vardagsrum. Såhär,

FL: Ja.

MÄ: En salong heter det.

FL: En salong, mm.

MÄ: Ja. Och då så, och då satt, så datt de typ på en soffas här.

FL: Ja.

MÄ: Sen stod vi i mitten. Och sen satt folk runt.

FL: Okej.

MÄ: Och så var det såhär, det var folk hela vägen runt och jag tror husfar satt typ såhär lite vid dörren såhär lite längre bort.

FL: Okej, okej.

MÄ: Och ja jag tror inte han hö... alltså jag tror han hade avbrutit om han hörde.

FL: Jaha.

MÄ: För såhär han, han, alltså det var, jag tror han, eller deras resonemang sen när husföräldrarna är med,

FL: Mm.

MÄ: Då tänker de såhär okej men han får ju säga något grovt till honom, men det är lugnt för han säger något grovt tillbaka så det blir inte så liksom,

FL: Nej okej.

MÄ: Illa. Men jag tror han hade avbrutit om han såhär fattade,

FL: Att det var....

MÄ: Alltså jag, han har lite såhär hörselproblem och så.

FL: Jaha, så han kanske inte hörde.

MÄ: Nej så jag, ja jag tror inte,

FL: Jag förstår, jag förstår.

MÄ: Han hörde så mycket faktiskt.

FL: Men, men då sa du att ni bestämde er för, förstod jag det rätt att det var ni nior då som bestämde er för att,

MÄ: Ja och två från ettan.

FL: Ja och två, och vilka,

MÄ: Det...

FL: Var det från ettan då som var med också?

MÄ: Som rappade då?

FL: Ja precis.

MÄ: Harald krans och sen en kille som heter Michael Klintebäck.

FL: Okej.

MÄ: Ja.

FL: Så de var med er och så bestämde ni er,

MÄ: Mm.

FL: Att ni istället skulle rikta ba... eller den här rappen,

MÄ: Mm.

FL: Mot tvåorna liksom.

MÄ: Mm. Ja.

FL: Och hur blev det när ni gjorde det där inne då liksom?

MÄ: Ja när vi körde rappen?

FL: Ja.

MÄ: Alltså det blev ganska stelt. Det var ju det som var grejen såhär.

FL: Ja.

MÄ: Alltså det brukar ju vara såhär när man har en rapbattle, speciellt förra gången då är det såhär då säger man liksom en sån här bra rad och alla bara ooh.

FL: Ja.

MÄ: (ohörbart) såhär. Men nu blir det bara lite såhär konstigt, såhär lite stelt. Det var det som var lite såhär, det var ju därför man fick så jäkla dåligt samvete efter för det blev bara såhär, ja det här kändes inte rätt. Alltså såhär,

FL: Okej.

MÄ: Stelt och lite tyst och såhär.

FL: Okej.

MÄ: Inte så mycket klapp och...

FL: Inte så klapp.

MÄ: Nej.

FL: Nej okej.

MÄ: Men det var inte, ja jag vet inte om någon kände att vi såhär, att det var såhär konstigt att köra mot några som inte hade något försvar eller nått sånt.

FL: Okej. För som du beskrev det så,

MÄ: Ja.

FL: Så de rappade inte tillbaka.

MÄ: Nej exakt.

FL: Utan det blev som att ni,

MÄ: Så jag tror det var,

FL: Rappade liksom och sen...

MÄ: Ja jag tror ju antagligen att det var såhär mest det som folk kände var såhär lite konstigt. Såhär ja de får ju ingen chans att säga nått tillbaks.

FL: Ja jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men du, rappade ni om alla tvåor eller var det bara vissa eller?

MÄ: Nej ba... bara vissa. De är en ganska såhär liten årskurs,

FL: Jaha.

MÄ: Jämfört med dem andra.

FL: De är inte så många. Nej.

MÄ: De är, vad he... ja. Nu är de ju inte så många. Men,

FL: Nej.

MÄ: De var, vad, å... nio tror jag.

FL: Jaha okej.

MÄ: Eller någonting sånt. Och vi var ju åtta då, så då tänkte vi såhär okej det är ju redan en som inte kommer få någon,

FL: Mm.

MÄ: Alltså, men då tänkte vi såhär okej vi kör bara mot dem som såhär, dels vi vet kan ta det.

FL: Mm.

MÄ: Men som också är såhär, typ, ja såhär, ja men typ de som kan, kan ta det.

FL: Som ni vet kan ta det ja.

MÄ: Ja.

FL: Okej.

MÄ: Ja exakt. Så det var typ,

FL: Och...

MÄ: Hur många var det, det var, nej jag tror typ det var åtta stycken.

FL: Ja okej.

MÄ: Vi körde mot åtta.

FL: Mm.

MÄ: Av nio.

FL: Mm.

MÄ: Så alla fick en var.

FL: Alla fick en var.

MÄ: Ja.

FL: Men då efter rappet då, vad hände då liksom på kvällen? Vad gjorde ni då?

MÄ: Då satt vi såhär i typ, alltså det finns såhär på övervåningen så är det såhär en ganska bred korridor.

FL: Ja.

MÄ: Såhär mellan rummen.

FL: Mm.

MÄ: Och då så typ satt vi där och såhär snackade lite. Alltså det var på en helg så att man behövde såhär vara inne på rummen,

FL: Nej.

MÄ: Och så.

FL: Precis, ni behövde inte.

MÄ: Satt vi där och snacka lite. Ja och typ såhär snacka lite om såhär att det var såhär lite stelt och jag hade snackat med Ian då och sagt liksom.

FL: Mm.

MÄ: Såhär ja såhär det var inte så kul såhär, sorry liksom.

FL: Ja.

MÄ: Och han bara ja men jag bryr mig in... du sa inget grovt så att alltså,

FL: Okej.

MÄ: Det var inte så.

FL: Så du rappade om den här killen som heter Ian då.

MÄ: Ja.

FL: Ja okej. Och förstår jag rätt då att då gick du fram till honom och, och pratade med honom och sa,

MÄ: Ja ha... eller jag gick in på hans rum sen och bara såhär,

FL: Jaha.

MÄ: Ja. Såhär shit sorry såhär, jag visste att liksom, eller jag tyckte inte att det var såhär jättekul nu i efterhand liksom.

FL: Nej.

MÄ: Och han bara nej alltså jag tog inte åt mig av nått du sa, så att jag tyckte det var jättekul såhär.

FL: Okej.

MÄ: Och bara ja det är lugnt såhär så.

FL: Okej.

MÄ: Och han var ju inte såhär heller med sen, alltså,

FL: Nej.

MÄ: På kv... på den kvällen.

FL: Nej.

MÄ: Så han var ju inte, ja jag antar ju att det var för att han inte kände att någonting, att han tog åt sig av någonting liksom.

FL: Att han tog åt sig, nej.

MÄ: Ja att han, han kände väl inte nått behov av att liksom använda något våld och han är inte, jag tycker inte riktigt att han är en sån person som liksom,

FL: Nej.

MÄ: Är så aggressiv.

FL: Jag förstår. Men han går också i tvåan. Vad går han i för,

MÄ: Ja.

FL: Klass då? Vad går han i för program? Ekonomi?

MÄ: Ja samhäll tror jag.

FL: Samhäll, ja okej.

MÄ: Ja.

FL: Men du, det är den kvällen.

MÄ: Ja.

FL: Och då, då gör du det. Och när ni sitter där och pratar om att det var lite stelt och sådär,

MÄ: Ja.

FL: Vilka är ni då? Är det...

MÄ: Det är jag, det är de flesta som var med på rappen. Ja nu kommer inte jag ihåg exakt.

FL: Nej.

MÄ: Men det var...

FL: Men var det nior eller var det,

MÄ: Ja såhär de,

FL: Blandat eller?

MÄ: Nej de flesta som var med på rappen såhär från nior sen typ några treor som såhär tyckte att det var lite kul såhär. Och de typ snacka med oss och bara såhär ja det var ju lite kul men såhär lite för långt. Alltså de bara,

FL: Mm.

MÄ: Snacka lite. Ja exakt. Vi var, jag tror vi var bara nior och sen så några treor då.

FL: Några treor.

MÄ: Ja.

FL: Men du, var treorna med och såg, eller hörde rappen också? För de var med (ohörbart)

MÄ: Ja alltså de sa i efterhand, jag antog ju att de hörde liksom,

FL: Ja.

MÄ: Rappen, men de sa i efterhand såhär det var jävligt svårt att höra.

FL: Ja okej.

MÄ: Typ såhär vi stod ju riktade mot dem och så, det var ju folk bakom oss.

FL: Mm.

MÄ: Och sen, det var ingen som såhär rappade jättehögt.

FL: Nej.

MÄ: Och sen hade vi såhär ett beat i bakgrunden, såhär musik i bakgrunden.

FL: Jaha musik i, mm.

MÄ: Ja så att det var ju såhär lite svårt att höra. Så jag ant... jag, de har ju sagt i efterhand att de inte riktigt hörde vad vi sa.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Ja, okej. Men du, och så den kvällen då, då händer det inte mer där. Utan sen går ni och lägger er på era, era rum och så eller?

MÄ: Jag tror Victor blev, alltså nu vet jag, han kommer ju hit sen.

FL: Mm.

MÄ: Idag. Så han kan väl berätta. Jag är inte helt säker.

FL: Okej. Nej.

MÄ: Men jag tror han blev typ slagen av Max Merner då.

FL: Okej. Men du, vem var det,

MÄ: Men det, det (ohörbart)

FL: Som rappa om Max då?

MÄ: Victor.

FL: Det var Victor som rappa om Max.

MÄ: Och sen en kille som heter Maximilian Blomqvist. Men han har inte blivit berörd i, i det här.

FL: I det här.

MÄ: Eller såhär han, han, ingenting har hänt med honom liksom.

FL: Okej.

MÄ: Så jag antar att han tyckte Victors var grövre.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Men du, och sen kommer vi då, det där var lördagen.

MÄ: Ja.

FL: Så nu kommer vi på söndag morgon.

MÄ: Mm.

FL: Och då är det frukost som vanligt. Händer det någonting då eller hur är det då?

MÄ: Fruk... söndag, nej. Ja då, då var det ju Volleybollturnering.

FL: Det var ju volleybollturneringen,

MÄ: Ja så att då, då så käka,

FL: Under den dagen.

MÄ: Det är såhär, då är det brunch på söndagen.

FL: Ja, okej.

MÄ: Så då käka vi såhär brunch och sen så drog vi och kolla volleyboll hela dagen typ.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Och då är det hemmen mot varandra som kör Volleyboll.

MÄ: Exakt.

FL: Ja, okej.

MÄ: Ja.

FL: Och sen så kommer vi till middagen.

MÄ: Ja.

FL: Och då är det,

MÄ: Vänta jag blir jätte o...

FL: Ja det är svårt det där.

MÄ: Ja det, jo det var volleyboll, förlåt.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Jag tänkte om det var någon annan sport. Ja, det var volleyboll.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Och sen är det middagen.

MÄ: Mm.

FL: Och det käkar ni ju tillsammans där i,

MÄ: Mm.

FL: I mat... ja på Björke.

MÄ: Mm, mm.

FL: Och vad händer då? För du beskriver, ni har matledet.

MÄ: Mm.

FL: Och vad är det som händer i matledet?

MÄ: Alltså de, ja alltså bara generellt eller vad (ohörbart)

FL: Ja men hur var det, du berättade ju att, vilka är det som går först in till maten?

MÄ: Ja det är husföräldrar,

FL: Ja.

MÄ: Och sen gäster då.

FL: Precis.

MÄ: Men det hade vi inte.

FL: Nej.

MÄ: Och sen så treorna.

FL: Treorna ja.

MÄ: Och sen tvåorna.

FL: Ja.

MÄ: Men de står längst bak, så de går förbi alla.

FL: Jaha okej.

MÄ: Så tr... treorna, alltså kan inte jag få typ ett papper och rita?

FL: Jo, du kan få rita.

MÄ: Ja, tack.

FL: Absolut.

MÄ: Det är jättesvårt att förklara.

FL: Nej jag förstår.

MÄ: Så såhär, här är dörren då.

FL: Ja.

MÄ: Och sen, här står husfar och treorna i såhär en liten, typ såhär en liten,

FL: Ja.

MÄ: Klunga.

FL: Mm.

MÄ: Och sen här står husfar.

FL: Ja.

MÄ: Och sen här står nior.

FL: Ja.

MÄ: På båda sidorna.

FL: Okej.

MÄ: Och sen här står ettor.

FL: Ja.

MÄ: Så.

FL: Ja. Och så tvåorna.

MÄ: Och sen tvåorna står alltså så.

FL: Jaha.

MÄ: Så att de går förbi. Och då är det först de går in.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så går de förbi alla.

FL: Jaha.

MÄ: Och så fyller man på liksom s...

FL: Så ni står på sidorna,

MÄ: Så. Man fyller på,

FL: Och då går tvåorna...

MÄ: Liksom så.

FL: Jag förstår.

MÄ: Och man går in så.

FL: Jag förstår. Och...

MÄ: Och då går ju de förbi och då stod jag här.

FL: Ja.

MÄ: Och Victor tror jag stod bredvid mig.

FL: Ja. Gör ett litet,

MÄ: Ja.

FL: Sådär, ja.

MÄ: Och då går de förbi. Och sen så här så står man såhär med händerna bakom ryggen.

FL: Precis.

MÄ: Så bara laddar han upp ett slag bara rakt i magen.

FL: Och då när du säger han.

MÄ: Arvid Hagen.

FL: Det är Arvid Hagen.

MÄ: Ja.

FL: Och du säger att du står med, med händerna bakom ryggen,

MÄ: Ja.

FL: Och att du är oförberedd på det här.

MÄ: Ja exakt, ja.

FL: Och du visar att han laddar en med högern. Kommer du ihåg,

MÄ: Nej det är nog vän...

FL: Om du tänker till?

MÄ: Det är nog vänstern tror jag. Eller vänta.

FL: Ja tänk. Det är inge bråttom.

MÄ: Jag har inte, jag vet, jag vet faktiskt inte. Jo det, det är nog vänstern för alltså det kom så

och han går ju alltså,

FL: Ja precis,

MÄ: Ja.

FL: Och han slår, ja,

MÄ: Ja.

FL: Okej, okej.

MÄ: Ja.

FL: Men, och du visar, visar du med knuten näven eller hur visade du?

MÄ: Knuten näve.

FL: Knuten näve.

MÄ: Ja. Ja.

FL: Och vart någonstans på dig träffade den?

MÄ: Typ hä... ja såhär här liksom. I magområdet. Typ här tror jag.

FL: Ja, ganska högt upp visar du.

MÄ: Ja exakt.

FL: Var det på vänstersidan eller var det på högersidan?

MÄ: Vänster var det.

FL: Vänster sida.

MÄ: Ja, vänster. Ja.

FL: Okej, okej. Och hur kändes,

MÄ: Det är här.

FL: Det då?

MÄ: Ja det var ju inte jätteskönt eller det gjorde,

FL: Hur blev det med dig när liksom han...

MÄ: Det gjorde ju ont. Alltså, men alltså jag, jag, eller såhär om han kom, kom och såhär så såg jag så jag bara, så liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och så fick jag där.

FL: Mm.

MÄ: Ja det gjorde ju ont liksom.

FL: Mm. Sa han någonting eller?

MÄ: När han slog?

FL: Mm.

MÄ: Nej.

FL: Nej.

BFL: Fick, fick du något märke efteråt?

MÄ: Nej jag kollade inte det. Men jag vet, jag tror inte det.

FL: Nej.

MÄ: Alltså det var inte såhär...

FL: Hur länge gjorde det ont då alltså?

MÄ: Ja alltså såhär, typ kanske halva middagen såhär.

FL: Mm.

MÄ: Det var ju inte, det var ju inte så att det var långt efter att man gick och, men det var såhär, det är ändå. Som att, som att bli slagen i magen, det går ju över ganska snabbt,

FL: Mm. Mm.

MÄ: Men det gör väldigt ont när det väl händer liksom.

FL: Ja när det väl händer ja.

MÄ: Ja.

FL: Precis. Skulle du säga att han slog hårt eller slog han löst eller mittemellan eller?

MÄ: Ja han slog, han slog hårt skulle jag säga.

FL: Han slog hårt skulle du säga.

MÄ: Ja.

FL: Ja. Men du, och sen sa du någonting mer om, det var nått mer som hände i mat... matledet. Med någon annan sa du.

MÄ: Ja Victor.

FL: Ja Victor, och vad var det som hände med han då?

MÄ: Han, han stod bredvid mig och han stod ju där då.

FL: Mm. Han stod bredvid dig.

MÄ: Och, och det hände typ exakt samma sak mot honom.

FL: Okej.

MÄ: Fast med Max då. Max Merner.

FL: Max Merner.

MÄ: Och de såhär, de gick, jag tror de gick bredvid varandra så att Arvid slog mig och då gick Max såhär kors över och såhär typ slog honom såhär några gånger typ på armen för Victor gjorde så.

FL: Jaha okej.

MÄ: Och så såhär slog han såhär några gånger typ på armen och såhär någon gång i ryggen.

FL: Ja jag förstår, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men du, och hur var det med, när det här skedde då var ju de andra klasskamraterna eller elevhemskamraterna också,

MÄ: Mm.

FL: Runt er.

MÄ: Ja.

FL: Ja okej.

MÄ: Förutom då husfar.

FL: Ja,

MÄ: För han har gått in.

FL: För han hade passerat.

MÄ: För det är såhär, det är ett långt matbord.

FL: Ja.

MÄ: Och han har redan gått in och då ser man inte här liksom.

FL: Nej då ser han inte där.

MÄ: Och sen treorna också, hade ju också gått in.

FL: Ja treorna också. Så det var...

MÄ: Ja, men alla andra såg ju.

FL: Alla andra såg ju.

MÄ: Ja.

FL: Precis, precis. Men du, hur blev det med Victor då? Du säger han, han ducka lite eller?

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Jag tror inte han fick sån... eller såhär ett slag i ryggen och ett så,

FL: Ja.

MÄ: På armen.

FL: Mm.

MÄ: Alltså det gjorde väl ont antar jag, men såhär ja samma som mig,

FL: Mm.

MÄ: Jag tror inte att det är någon långvarig liksom, ja.

FL: Någon långvarig nej. Och sen käkade ni där.

MÄ: Ja.

FL: Och då är vi på middagen på söndagen?

MÄ: Exakt. Söndag,

FL: Mm.

MÄ: Söndag kväll, ja.

FL: Och sen prata vi lite om det här med PO.

MÄ: Mm.

FL: Och jag tänker att kan du förklara för oss det här med PO?

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Okej, ja så det är då ett såhär, det är, PO står för poängordning.

FL: Ja.

MÄ: Och det är då ett system som skolan har haft, jag vet inte hur länge, men ett tag.

FL: Mm.

MÄ: Som det, det är borta nu i och för sig men, men då är det alltså att man får poäng för,

FL: Mm.

MÄ: Terminer man har gått,

FL: Mm.

MÄ: Och hur gammal man är.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så också då, vad heter det, om man har såhär ett ämbete heter det.

FL: Mm.

MÄ: Alltså om man är (ohörbart)

FL: (ohörbart) eller...

MÄ: I eller idrottsledare.

FL: Fritidsledare. Mm.

MÄ: Och då får man alltså extrapoäng. Och sen de med mer poäng, alltså ettor och nior kan inte POa även fast några ettor har ju gått i flera terminer.

FL: Ja precis.

MÄ: De får, de har ingen, alltså de får inte POa yngre eller någonting.

FL: De kan inte gå något PO, nej.

MÄ: Nej. Och sen så, och sen så kan tvåorna och treorna POa.

FL: Mm.

MÄ: Och de, ja de kan POa alla som har mindre poäng än dem.

FL: Okej.

MÄ: Såhär till och med sina egna årskurser, om någon har mindre poäng.

FL: Okej.

MÄ: Ja.

FL: Men är det här enda sättet att få poäng, de här grejerna du säger?

MÄ: Alltså att gå terminer och,

FL: Ja precis så. Eller,

MÄ: Nej det är det enda sättet.

FL: Det är det enda sättet.

MÄ: Ja.

FL: För jag tänker då måste det ju vara massa som har samma antal poäng?

MÄ: Ja exakt, exakt. Det är ju det som är lite grejen att det ska vara såhär, eller typ om man går i son årskurs så är det liksom, så brukar det vara så att många har samma poäng så de inte kan bestämma varandra i sin årskurs.

FL: Jaha. För då kan, har man samma PO då kan man inte säga till den,

MÄ: Ja som har lik...

FL: Med lika.

MÄ: Som har lika många poäng.

FL: Okej. Okej.

MÄ: Ja. Och sen kan...

BFL: Hur många poäng har du då?

MÄ: Jag har inga poäng nu, men då när det hände,

FL: Mm.

MÄ: Så när poängssystemet fortfarande fanns,

FL: Mm.

MÄ: Då hade jag ju, då hade jag gått en termin så då hade jag en poäng för det.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Och sen var jag 15 år gammal, så då hade jag 15 poäng för det. Så då hade jag, ja 16 poäng.

FL: Mm.

BFL: Okej, ja.

FL: Men du, hur blir man av med poäng?

MÄ: Det är väl om man inte lyssnar på en PO tror jag.

FL: Okej.

MÄ: Ja.

FL: Så PO, de som har mer PO,

MÄ: Ja.

FL: De kan ta poäng,

MÄ: Ja.

FL: Från de som är yngre?

MÄ: Nej alltså det är såhär,

FL: Eller mindre poäng menar jag.

MÄ: Nej alltså det,

FL: Nej.

MÄ: Det... poängen, alltså antal poäng spelar bara roll alltså när du ska POa någon.

FL: Ja.

MÄ: Såhär alltså om jag har mer poäng än någon, då kan jag POa dem. Nu kan inte jag göra det för jag går i nian.

FL: Mm, du... ja precis.

MÄ: Men tvåor och treor, om de har mer poäng än en annan person på hemmet, och det är individuellt för varje hem.

FL: Ja.

MÄ: Alltså,

FL: Förstår.

MÄ: Treor får inte POa tvåor från andra hem.

FL: Nej, utan bara i (ohörbart)

MÄ: Ja det är individuellt för hemmen.

FL: Ja. Mm.

MÄ: Och då så, så att om jag har mer poäng än en annan kille då får jag POa honom.

FL: Mm.

MÄ: Men om han inte lyssnar på den POn,

FL: Mhm.

MÄ: Då blir han poänglös.

FL: Mm. Och vad händer när man är poänglös?

MÄ: Alltså inte så mycket. Jag, jag, jag tror inte någon har blivit det alltså. Eller ingen som jag vet vem det är såhär. Kanske någon, eller såhär, det är ingen såhär, jag vet inte vad som händer. Alltså vi har inte, vi har inte någon på Björke som är,

FL: Som är poänglös.

MÄ: Som, som var po.... Ja. Är poänglös.

FL: Men du...

MÄ: Men det är ju också, det är ju frivilligt. Alltså,

FL: Mm.

MÄ: Det är ju inte direkt så att om man såhär verkligen inte vill så kan man ju bara bli poänglös. Det är inte såhär jättejobbigt. Det är ju inte så att du utsätts för någonting om du blir poänglös.

FL: Okej.

MÄ: Av vad jag vet och folk har såhär berättat.

FL: Så då spelar det ingen roll om man blir poänglös.

MÄ: Nej. Men det är mer såhär en grej såhär man vill int... jag tror inte riktigt man vill vara poänglös. Det är ju lite såhär okej alltså du lyssnar liksom inte.

FL: Nej, okej.

MÄ: Eller såhär,

FL: Jag förstår.

MÄ: Du är, du respekterar inte andra.

FL: Du respekterar inte andra. Nej.

MÄ: Ja.

FL: Men du jag tänker, alltså det, hur, hur får man veta om det här PO systemet då när man börjar? Alltså vem....

MÄ: Mm, jag vet inte. Alltså jag visste typ lite innan.

FL: Mm.

MÄ: Såhär folk hade typ såhär berättat som gick där. Så alltså det är ju inte jättemiktigt. Det

är ju inte såhär värsta, det är ju inte jättehemligt.

FL: Nej.

MÄ: När man väl kommer dit så är det väl, ja de typ såhär, ja men det är ju typ ett litet möte med alla nya där de bara förklarar såhär,

FL: Ja okej.

MÄ: Ja såhär, såhär är det på varje hem. Det är ingen såhär jätte, såhär,

FL: Vem är det som förklarar?

MÄ: Stor grej.

FL: Är det treorna eller är det?

MÄ: (ohörbart) då så att då,

FL: Ja (ohörbart) som, ja.

MÄ: Men de går, gick ju i trean.

FL: Och de, ja precis. Ja.

MÄ: Ja. De är inte längre, för man byter efter,

FL: Ja nu är det ju två år.

MÄ: Efter varje kalenderår. Exakt, nu är det två.

FL: Mm, ja precis. Mm.

MÄ: Ja. Det är väl typ något litet möt... alltså det är ingen stor grej liksom. De, de bara förklarar allting och bara såhär ja såhär om ni får höra PO det här, så jo men gör det om ni vill men om ni inte gör det så blir ni poänglösa. Det,

FL: Okej.

MÄ: Alltså det är inte såhär värsta, eller jag tyckte inte att det var såhär en jättestor grej.

FL: Nej.

MÄ: Och jag tror inte någon, så många andra uppfattade det som det heller.

FL: Nej. Nej men då förstår jag.

MÄ: Ja.

FL: Men du, för, för att du sa ju nått om där på söndagen.

MÄ: Mm.

FL: Att det var någon som sa PO lås in. Nej hur se de?

MÄ: Ja exakt. Ja.

FL: Ja, det var det. Och vem var det då?

MÄ: Fredrik Asker.

FL: Det var Fredrik Asker.

MÄ: Ja.

FL: Och berätta om det. Vad, hur, hur...

MÄ: Ja.

FL: Hur fick ni (ohörbart)

MÄ: Han typ, jag skulle gå ner för vi, niorna måste lämna in telefonerna.

FL: Mm.

MÄ: För att såhär, för att vi ska typ (ohörbart)

FL: Ja.

MÄ: Ja.

FL: Är det på kvällen eller på eftermiddagen?

MÄ: Ja exakt på kvällen.

FL: Ja kvällen. Ja, mm.

MÄ: Och då så skulle jag gå ner och lämna telefonen.

FL: Mm.

MÄ: För man måste vara inne på rummet 22.

FL: Ja.

MÄ: Det är ju såhär, då är det ju typ läggdags.

FL: Mm.

MÄ: Och han bara ja får jag snacka med dig jättesnabbt. Jag bara ja okej, ja såhär vad är det. Och han bara,

FL: Mm.

MÄ: Han bara PO lås inte dörren. PO berätta inte för någon att du har fått den här såhär POn.

FL: Mm.

MÄ: Så att jag inte kunde be någon ta bort den.

FL: Mm.

MÄ: Och då var såhär lite såhär åh fuck såhär, nu kommer någonting hända.

FL: Mm.

MÄ: Alltså då blev jag jävligt rädd liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa jag ingenting till, till någon. Eller jag sa, han sa att jag fick berätta för mins rumskamrat liksom.

FL: Ja.

MÄ: Så att han inte låste.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara okej, och sen så, ja så gick jag ner och lämna telefonen och sen så gick jag in på rummet och så låste jag inte.

FL: Okej. Och när du kom in på rummet då, pratade du med Gustav då eller vad...

MÄ: Ja vi låg och prata lite och bara såhär shit såhär vad kommer hända. För han har ju tydligen också fått höra såhär att han inte fick låsa dörren liksom.

FL: Jaha, han hade också fått höra det.

MÄ: Ja. Jag vet inte om han blev POad men han hade i alla fall, någon hade i alla fall sagt det.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa jag såhär shit såhär, vad kommer hända liksom såhär.

FL: Men du hur kändes det då, när ni inte visste vad som skulle hända liksom?

MÄ: Ja det var ju jätteläskigt. Eller såhär det var ju ångest liksom och såhär lite, ja det var rädsla liksom.

FL: Vad tänkte ni skulle kunna hända?

MÄ: Ja jag, alltså typ att de, jag tän... alltså eller kanske att de kommer in och såhär, för då, de hade sagt innan såhär ja det kommer inte vara kul liksom.

FL: Nej.

MÄ: Så då tänkte man såhär ja det kommer vara någonting som bara är såhär jobbigt liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: Hälla vatten på oss och såhär, då kan man ju inte riktigt sova på madrassen så då får man liksom typ vända den och sova på andra. Alltså,

FL: Mm.

MÄ: Någonting jobbigt och sen så tänkte jag såhär ja men de kanske slår några gånger såhär när man ligger i sängen såhär med täcker på. Att de såhär slår några gånger på låren typ.

FL: Mm.

MÄ: Mm. Ja det var typ det jag trodde skulle hända. Det är därför jag inte ville ligga i sängen.

FL: Mm.

MÄ: För alltså, för jag trodde att de skulle såhär hälla vatten och jag bara ja okej men jag vill, dels jag vill inte bli slagen så jag li... ligger liksom i garderoben.

FL: Mm.

MÄ: Och sen också såhär jag pallar inte ligga i sängen om såhär de välte sängen eller någonting, för då ramlar man såhär bakom sängen och det,

FL: Mm.

MÄ: Är ganska jobbigt. Och sen så satte jag ju också på mig såhär tjocka kläder. Alltså vi förebygger. Det var ju såhär lite i förebyggande syfte,

FL: Mm.

MÄ: Att vi gjorde allting. Sen satte jag på mig, eller först hade jag på mig såhär typ pyjamasbyxor och en t-shirt.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa min rummis såhär ja jag hade satt på mig såhär tjocka kläder såhär.

FL: Mhm.

MÄ: Alltså bälte gör ganska ont liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så vi tänkte såhär okej men de kanske har bälte.

FL: Mm.

MÄ: Då satte jag på mig såhär mjukisbyxor och såhär en mjukiströja. Såhär lite tjockare liksom lager.

FL: Mm.

MÄ: Ja. Och sen lade jag mig i garderoben.

FL: Men du, jag tänker det här med vatten, hur kom det sig att ni tänkte just att det kunde vara vatten?

MÄ: Jag tänkte bara det för att, alltså för att de hade ju sagt såhär ja det kommer vara jobbigt.

FL: Mm.

MÄ: Och då tänkte jag såhär, jag tänkte ju inte att de skulle komma in och alltså stampa på oss och grejer, så att jag tänkte väl bara okej om det är något jobbigt så kommer det vara någonting som de menar såhär, jobbigt att såhär städa upp eller såhär jobbigt såhär.

FL: Okej.

MÄ: Ja det är ju inte så lätt att sova när man har en blöt säng tror jag, tror, tänkte ju jag.

FL: Okej.

MÄ: Men det var dock inte så många andra såhär av mina, för vi spekulerade ju liksom såhär ja vad kommer hända med oss liksom.

FL: Mm.

MÄ: Alla var ju lite nervösa.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, då sa jag såhär jag tror de håller vatten och de andra bara nja jag tror inte de gör det liksom.

FL: Nej.

MÄ: Och jag bara, men jag trodde ändå lite på det liksom.

FL: Att, okej, mm.

MÄ: Ja men sen när, när vi väl alltså låg i garderoben och jag bara ja det kanske händer något lite mer än att såhär hålla vatten.

FL: Mm.

MÄ: Alltså ja. Men man tänker ju också såhär tusen tankar när man vet att,

FL: Ja.

MÄ: Någonting kommer hända liksom.

FL: Jag förstår det. Men du, vad sa du, Gustav. Var det han som sa någonting om att jag skulle nog ha tagit på mig mer för det gör ont med bälte, eller hur sa han?

MÄ: Nej han sa,

FL: Eller skärp.

MÄ: Han sa inte exakt så, men han sa såhär bara ja men sätt på dig såhär, eller han bara ja såhär sätt på dig lite tjockare kläder typ. Och jag bara ja det där är sant liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så, ja. För jag tänkte ju såhär ja de kanske slår med bälte och då är det ju skönare att ha tjocka kläder.

FL: Mm. Men du, hur kom det sig att ni tänkte just bälte då liksom? Att de skulle slå med det.

MÄ: Nej men alltså det är väl liksom, ja alltså det är inte, det är väl såhär ganska... Alltså jag vet inte, det är bara (ohörbart). Alltså typ om man såhär bråkar med någon då kan man såhär ta ur bältet på skämt såhär, ja jag kommer piska dig liksom.

FL: Jaha okej.

MÄ: Det är ju mer av en sån grej. Och såhär, så är det väl, eller jag tänker att det är så överallt. Allts när jag är hemma också såhär,

FL: Ja okej.

MÄ: I Stockholm.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Då är det såhär om man såhär, om man skämtbråkar så kan någon dra ut bältet,

FL: Ja att det är det som...

MÄ: Och såhär så.

FL: Okej.

MÄ: Så jag antog bara att det var såhär,

FL: Så det var det.

MÄ: Bälte, för det gör ju såhär lite ont att bli piskad såhär,

FL: Jag förstår.

MÄ: Av ett bälte.

FL: Jag förstår.

MÄ: Antar att det var därför.

FL: Men du, när du och Gustav prata om det här sådär och i garderoben,

MÄ: Mm.

FL: Alltså hur kom det sig att ni tänkte att det skulle hända någonting liksom sånt. Det är ju ändå, jag tänker både det här med vattnet som du säger,

MÄ: Mm.

FL: Skulle kunna ha hänt och det,

MÄ: Mm.

FL: Alltså det är ju, det är ju allvarliga grejer.

MÄ: Mm.

FL: Hur kommer det sig att ni tänkte att, alltså det, det blir nog någonting. Det kommer nog verkligen att hända någonting.

MÄ: Men det var väl just för att de sa såhär att vi inte fick låsa dörren.

FL: Mm.

MÄ: Då var vi såhär lite, ja då kommer det ju hända nå... alltså,

FL: Mm.

MÄ: Eller man får ju, det är ju inte så att de säger att man inte ska låsa dörren om de inte ska göra någonting.

FL: Nej.

MÄ: Och speciellt man märkte ju att de var liksom, lite frustrerade. Speciellt efter middagen. Då är det såhär, ja då vet jag inte riktigt vad de kan göra ikväll liksom om, om...

FL: Nej juste för du sa ju också under middagen där,

MÄ: Mm.

FL: Att de var lite såhär, jag vet inte hur du uttryckte det, men du berätta om lite mat i glasen,

MÄ: Ja.

FL: Och att de bad er fylla på.

MÄ: Ja.

FL: Sa de någonting mer under middagen där eller?

MÄ: Nej, det... eller nej. De var mer såhär, såhär gjorde lite narr av oss liksom såhär.

FL: Mm.

MÄ: Ja jag tror jag behöver ett nytt glas och såhär.

FL: Ja, (ohörbart).

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Men du, och vilka var det som höll på så då?

MÄ: Det var typ, ja nej det var typ Arvid Hagen och lite, Max Merner var nog drivande skulle jag säga.

FL: Mm.

MÄ: I den alltså,

FL: Mm.

MÄ: På middagen då.

FL: På middagen ja.

MÄ: Ja.

FL: Okej, ja. Men du, och sen är ni i garderoben. Och när ungefär tror du, du sa att ni sitter nog sammanlagt, vad sa du 45, 40 minuter, 35.

MÄ: Nej, ja typ 40, 35 minuter.

FL: Ja 35-40,

MÄ: Ja.

FL: Minuter i garderoben okej.

MÄ: Ja.

FL: Men du, och hur är det med Gustav och kläder då? Hur, hur hade han?

MÄ: Jag tror han hade samma som mig, såhär mjukisbyxor och, och såhär vad heter det, ja men det he... såhär tjocktröja liksom.

FL: Ja.

MÄ: Bara såhär en, ja.

FL: Lite mer kläder.

MÄ: Ja exakt.

FL: Liksom.

MÄ: Ja.

FL: Okej, okej. Och sen säger du att det hörs ganska väl, för ventilerna går där.

MÄ: Ja.

FL: Så du hörde att,

MÄ: Ja.

FL: Att det var nått som hände liksom.

MÄ: Ja det lät såhär, såhär liksom i, i marken. Det såhär vibrera lite i marken.

FL: Ja, som att någon...

MÄ: Så man hör ju.

FL: Ja.

MÄ: Ja. Och sen så, ja exakt. Så hörde man såhär lite röster.

FL: Ja precis.

MÄ: Och då så öppnade jag garderoben.

FL: Och då var du... Ja.

MÄ: Och bara ja Gustav såhär hör du vad de säger och han såhär, han hade ju garderobsdörren stängd så jag tror inte han hörde vad jag sa, så han svarade ju inte mig. (ohörbart)

FL: Men du, hur var garderoberna? Var de bredvid varann eller har ni på,

MÄ: De är mitt...

FL: På varsin sida med sängen.

MÄ: De är mittemot. Alltså om man kommer in, om dörren är liksom det där fönstret,

FL: Ja.

MÄ: Då är det två, två garderober så och sen två,

FL: Och två sängar.

MÄ: Skrivbord och sen två sängar.

FL: Ja precis. Okej. Okej. Okej.

MÄ: Ja.

FL: Så ni var som på varsin sida där?

MÄ: Ja exakt. Ja.

FL: Ja okej.

MÄ: Och jag hade ju såhär preppat rummet lite. För jag tänkte såhär ja om de välter sängar eller heller vatten,

FL: Mm.

MÄ: För jag har såhär en skärm såhär på mitt skrivbord.

FL: Jaha.

MÄ: Så jag hade såhär flyttat den liksom lite åt sidan, sen har jag ställt mina såhär, för vi har såhär hyllor.

FL: Mm.

MÄ: Och där har jag såhär lite typ såhär, ja grejer såhär för duschen såhär schampo och så.

FL: Mm.

MÄ: Tänkte såhär, det är ju fett jobbigt om det ramlar ner på marken och så är det ju schampo överallt, så jag såhär lade upp det på gar... öv... på garderoben för de är såhär fastskruvade så de kan de inte välta liksom.

FL: Ja de sitter fast. Nej, nej precis.

MÄ: Ja. Så då lade jag upp det på garderoben och sen de här hyllorna då från alltså garderobs... in... innanför alltså hela,

FL: Mm.

MÄ: I garderoben lade jag upp över också.

FL: Mm. De hade ni lagt ovanför.

MÄ: Ja.

FL: Ja okej, okej.

MÄ: Mm.

FL: Men du vems, alltså var det du och Gustav tillsammans eller vems idé var det att gå in i garderoberna?

MÄ: Ja det var min.

FL: Det var din.

MÄ: Jag, jag tänk... Jag sa till honom såhär ja jag kommer nog vara i garderoben.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa han såhär men alltså om de frågar mig vart du är eller såhär om de POar mig,

FL: Mm.

MÄ: Vart är Tom,

FL: Mm. Precis.

MÄ: Då kommer jag säga att du är i garderoben för jag, ja.

FL: Ja.

MÄ: Och jag bara okej ja. Det är sant liksom. Och sen tänkte jag såhär okej men jag gör fortfarande det och då såhär lade jag ner såhär mitt typ överkast,

FL: Mm.

MÄ: Såhär i garderoben och såhär, så. Alltså jag tänkte ju vara där liksom ett tag.

FL: Mm.

MÄ: Så jag tänkte...

FL: Så att det ändå skulle vara...

MÄ: Ja.

FL: Ja. Jag förstår.

MÄ: Och då han bara ja men jag gör samma och så gjorde han samma sak.

FL: Och så gjorde han samma sak.

MÄ: Ja.

FL: Och sen sa du att du gick ut lite tvärt och kolla, och det var då du pratade med Gustav eller? Innan de kom. Gick du ut ur garderoben lite och så gick du tillbaka in precis innan de kom in.

MÄ: Exakt. Nej inte,

FL: Ja.

MÄ: Gick ut.

FL: Nähä.

MÄ: Jag öppnade garderobsdörren.

FL: Du öppnade bara. Ja okej.

MÄ: Men jag satt ju i garderoben då.

FL: Du satt fortfarande där. Ja, precis.

MÄ: Ja.

FL: Så öppnade du,

MÄ: Ja.

FL: Och sen stängde du.

MÄ: Ja.

FL: Och då hörde du att de kom.

MÄ: Ja exakt. Nej det var såhär fotsteg utanför.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så öppna jag och sa såhär nu tror jag de kommer. Och sen stängde jag och då hörde jag dörren öppnas.

FL: Då hörde du dörren.

MÄ: För det är såhär, det är som en metall, det är som en båge som såhär,

FL: Ja.

MÄ: Stänger dörren automatiskt. Man hör såhär när den öppnar för det,

FL: Mm.

MÄ: Låter såhär,

FL: Det låter.

MÄ: Ja.

FL: Ja. Och så säger du att ni hade tagit bort så det var lite svårare att, på strömbrytaren där.

MÄ: Mm, exakt.

FL: Och ja precis.

MÄ: Mm.

FL: Så det var mörkt i rummet när ni, när ni väntade.

MÄ: Nej de lyckades tända såhär,

FL: Ja de tände sen.

MÄ: I samma sekund som de öppnade garderoben så,

FL: Mm.

MÄ: Tändes lampan. Jag vet inte om det var såhär (ohörbart)

FL: Jaha.

MÄ: Ja.

FL: Okej, okej. Och då, vad är det ni hör då? Eller vad hör du när de kommer in liksom i rummet?

MÄ: Jaha. Ja först hör jag våra sängar vältras. Det är ganska,

FL: Ja.

MÄ: Alltså jag har ju liksom väldigt några sängar också, så man vet ju,

FL: Ja okej, jag förstår.

MÄ: Liksom hur det låter.

FL: Ja.

MÄ: Det är ju såhär, ja. Så jag hörde såhär att de välte våra sängar.

FL: Ja.

MÄ: Och sen de bara, jag tror, ja Max Merner sa såhär vad fan de är inte här. Och så skrattade lite typ.

FL: Okej.

MÄ: Och jag bara okej ja (pust) liksom.

FL: Ja.

MÄ: Då går de ut.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så, ja då kom, då hände ju det, alltså då...

FL: Ja, som du berättade.

MÄ: Då öppnade, ja exakt.

FL: Mm. Men du, hur vet du att det var Max då,

MÄ: Nej man,

FL: Som sa det.

MÄ: Hör ju på hans,

FL: Ja du kände igen,

MÄ: Röst och så.

FL: Hans röst, att det var...

MÄ: Ja vi har ändå bott ihop ett halvår såhär. Jag vet ju allas liksom röster.

FL: Ja, jag förstår. Så du kände igen hans röst. Hörde du,

MÄ: Ja.

FL: Någon mer röst eller var det bara hans röst du hörde?

MÄ: Nej jag hörde bara hans.

FL: Bara hans, okej.

MÄ: Ja.

FL: Och sen, vem är det som tar upp eller rycker upp eller hur du sa, dörren.

MÄ: Öppnar garderoben?

FL: Ja precis.

MÄ: Jag vet inte. Alltså det hände ganska snabbt liksom.

FL: Det hände snabbt.

MÄ: Jag har ingen aning faktiskt vem som öppnade garderoben. Och de var ju maskerade också.

FL: Okej. Och du sa också någonting om att innan de öppnar där så ser du att de riktar någon lampa eller.

MÄ: Ja exakt. Sådär telefonljus.

FL: Ja juste.

MÄ: Och sen så är det sådär runt garderoben och det är ju sådär glapp.

FL: Ja.

MÄ: Och då så sådär det lyste upp,

FL: Det blir lite.

MÄ: Sådär i, i kanterna liksom.

FL: Runtom.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Och hur kändes det då när?

MÄ: Ja det var skitläskigt, då tänkte jag sådär,

FL: Ja.

MÄ: Ja fan då, alltså jag blev sådär livrädd liksom.

FL: Ja. Mm.

MÄ: Ja.

FL: Och, och när du säger att du blir livrädd Tom. Vad tänkte du, vad var du rädd liksom skulle hända? Eller...

MÄ: Men jag vet, alltså det kändes lite såhär ja alltså de kanske inte riktigt vet liksom vart gränsen går och såhär.

FL: Nej.

MÄ: Alltså om jag liksom blir skadad på riktigt, på riktigt liksom.

FL: Mm.

MÄ: Det var typ det jag var rädd för.

FL: Mm. Jag förstår.

MÄ: Jag trodde ju kanske inte riktigt att de skulle såhär ta mitt liv. Alltså såhär,

FL: Nej.

MÄ: Så pass.

FL: Jag förstår.

MÄ: Men jag tänkte ändå såhär, ja de kanske såhär skadar mig såhär rejält.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Ja.

FL: Och sen öppnar någon. Och, och,

MÄ: Mm.

FL: Vad är det du, kommer du ihåg, vad ser du då när garderobsdörren öppnas?

MÄ: Garderober öppnas, ja. Garderober öppnas och jag bara,

FL: Mm.

MÄ: Fuc... Såhär jag bara, jag tror jag sa såhär fuck och sen så,

FL: Ja okej.

MÄ: Och sen så sattes lampan på.

FL: Ja.

MÄ: Och då står det kanske tre eller, ja tre, vi säger tre.

FL: Tre, mm.

MÄ: Eller kanske fyra.

FL: Mm.

MÄ: Men tre killar. Och sen så såhär, ja maskerade med typ, jag tror alla hade pyjamasbyxor.

FL: Ja.

MÄ: Och så är de såhär utan tröja liksom.

FL: Jaha okej.

MÄ: Och så hade de tröjan liksom, alltså tröjan som mask.

FL: Jaha tröjan som.

MÄ: (ohörbart)

FL: Och hur hade de den då? Såg man någonting i ansiktet eller hur var det.

MÄ: Alltså liksom man ser typ ögonen.

FL: Jaha.

MÄ: Alltså den här delen,

FL: Ja.

MÄ: Är liksom ihopdragen liksom bland ögonen, och sen knyter man bak t-shirten.

FL: Jaha.

MÄ: Det är lite svårt att beskriva. Men såhär,

FL: Ja nej men.

MÄ: Men såhär, ja. Alltså typ som såhär terrorister. Alltså som,

FL: Ja okej.

MÄ: Som de har. Alltså,

FL: Så, så, så...

MÄ: Så man bara ser ögonen liksom.

FL: Ja okej.

MÄ: Fast med en t-shirt då, så att det är inte såhär så att de har masker liksom.

FL: Nej.

MÄ: Det är ju bara,

FL: Utan man ser,

MÄ: Det, det,

FL: Att det är,

MÄ: Är en t-shirt.

FL: T-shirten. Ja.

MÄ: Ja, exakt.

FL: Mm, precis.

MÄ: Men det, det är ju, man ser ju bara deras ögon.

FL: Man ser bara ögonen,

MÄ: Ja.

FL: Ja okej.

MÄ: Ja.

FL: Och de hade pyjamasbyxor på sig och inga tröja säger du också nej.

MÄ: Nej exakt, ja.

FL: Och gällde det här alla dem som du såg liksom?

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja okej.

MÄ: Och (ohörbart) typ (ohörbart), de såg typ likadana, alltså såhär pyjamasbyxor,

FL: Ja.

MÄ: Och en t-shirt runt ansiktet.

FL: Ja. Och då tänker jag, just i det ögonblicket, känner du igen någon av dem just då?

MÄ: Nej det gör jag, alltså nej. För jag såhär, direkt jag blir såhär utdragen,

FL: Mm.

MÄ: De såhär drog i mina fötter och såhär börja stampa.

FL: Mhm.

MÄ: Och då tänkte jag såhär, ja då täckte jag liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då låg jag så typ med knä.

FL: (ohörbart) ansikte. Mm.

MÄ: Med såhär knäna uppe. Såhär åt vänster sida liksom.

FL: Mm.

MÄ: Så jag kollade inte riktigt liksom vilka det var.

FL: Nej.

MÄ: Och sen kommer jag ihåg typ såhär mitt i så såhär lyfter de mina ben och såhär, du vet såhär när man gör typ en bakåtkullerbytta.

FL: Ja. Som...

MÄ: Såhär ser man benen över.

FL: Ja.

MÄ: Så jag bara såg såhär benen såhär och sen så välte jag över så, så var jag på rygg typ.

FL: Jaha jag förstår.

MÄ: Eller nej på mage, förlåt.

FL: På mage, ja.

MÄ: Alltså jag blir såhär (ohörbart). Och sen så, och då typ, då sprang de ut. Och sen så var det någon kvar som jag inte, efterhand har jag fått höra att det var Arvid Hagen.

FL: Mhm.

MÄ: Men det är ju inte heller någonting,

FL: Men det är inte nått som du,

MÄ: Som jag är helt säker på.

FL: Då... nej.

MÄ: Ja.

FL: Kunde se.

MÄ: Så då så drog, drog ju pers... den killen då upp min tröja och slog mig med bälte på ryggen.

FL: Mm.

MÄ: Så jag fick såhär ett ganska liksom prominent märke av.

FL: Märke (ohörbart). Mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Men du, och när, när de nu öppnar garderobsdörren. Nu är jag tjatig Tom,

MÄ: Mm.

FL: Och jag kommer tillbaka.

MÄ: Ja, ja.

FL: Men det är bara för att det är viktigt,

MÄ: Ja.

FL: Jag ska förstå vad,

MÄ: Ja.

FL: Som har hänt. Då öppnar de dörren.

MÄ: Mm.

FL: Och sen säger du, tar de tag i dina fötter, sa du så?

MÄ: Ja.

FL: Vad, hur, är de många eller en eller vad? Hur?

MÄ: Det är en person som tar tag i fötterna tror jag och sen de,

FL: En person.

MÄ: Andra börjar slå liksom direkt.

FL: Okej. Så en person tar tag i dina fötter.

MÄ: Ja. Eller kanske,

FL: Och hur...

MÄ: Typ i en fot. Alltså det är ju såhär,

FL: I en fot.

MÄ: Bara rycker ut mig liksom.

FL: Ja.

MÄ: Ur garderoben.

FL: Kommer du ut ur garderoben då eller är du som halvvägs eller vart är du då?

MÄ: Ja typ halvvägs. Men sen så såhär medan de slår så såhär rör jag mig lite liksom och

såhär,

FL: Ja.

MÄ: Alltså försöker typ komma bort lite. Men inte såhär att jag kryper liksom.

FL: Nej.

MÄ: Det är mer bara såhär, den så såhär rör jag mig och lite såhär så. Så jag kom ju ut ur garderoben alltså ganska snabbt. Det var ju inte så att jag låg mot kanten och såhär blev slagen.

FL: Nej. Nej.

MÄ: Ja.

FL: Utan att du... Men du, förstår jag dig rätt då att de drog i foten och släppte sen eller höll de fast?

MÄ: Släppte.

FL: De släppte.

MÄ: Och sen så började de såhär, det var någon, medan jag blev utdragen så blev jag stampad på av någon.

FL: Okej.

MÄ: Jag vet inte vem det var, men det var en person åt vänster.

FL: Mm.

MÄ: Alltså jag kom ut ur garderoben,

FL: Ja.

MÄ: Och sen är det en kille åt höger.

FL: En kille åt höger.

MÄ: Ja, som,

FL: Ja.

MÄ: Som är då antagligen börjar slå med bälte eller såhär någonting slår liksom.

FL: Jaha.

MÄ: Sen har jag en kille i mitten som drar i min fot. Och sen en kille åt vänster som börja stampa.

FL: Okej. Och du, när du säger stampa. Vart, vart stampar han eller?

MÄ: Såhär mot alltså kroppen. Jag tror inte de ville såhär slå i ansiktet.

FL: Nej.

MÄ: Alltså jag var ju liksom så.

FL: Du skydd...

MÄ: Då så kände jag bara stamps såhär,

FL: Du visar nu att du skyddar med, med dina,

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja.

MÄ: Med armarna liksom såhär,

FL: Ja, precis.

MÄ: Mot så.

FL: Och att (ohörbart)

MÄ: Och då stampa de mot magen. Eller såhär mot, liksom mot kroppen.

FL: Mot kroppen.

MÄ: Och sen när jag ligger så, så kanske de stampar, ja de stampade ganska mycket på min armbåge.

FL: Ja, hur många gånger skulle du säga att de stampa? Alltså jag förstår att det är jättesvårt.

MÄ: Jag vet in... kanske såhär, det var inte såhär jä... jättehårt. Det var såhär bara såhär tra... alltså ganska mycket.

FL: Tramp lite, eller?

MÄ: Ja det var inte såhär, såhär,

FL: Nej.

MÄ: Jätte... eller jo det var det typ. Alltså,

FL: Ja, ja.

MÄ: Nej jag vet inte riktigt.

FL: Nej det är svårt att komma...

MÄ: Det är jättesvårt.

FL: Ja men det förstår jag. Men det var någonstans mellan tramp och stamp, och ganska hårt då,

MÄ: Ja.

FL: Som jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Och på kroppen.

MÄ: Ja.

FL: Och flera gånger.

MÄ: Ja, typ,

FL: Förstår jag det rätt då?

MÄ: Tio-tjugo gånger liksom.

FL: Ja. Så ganska många gånger.

MÄ: Ja.

FL: Ja precis. Och sen under tiden så, då är det ju också den här personen som drar ut dig i foten.

MÄ: Mm.

FL: Och sen släpper. Och sen har vi den här killen som står till höger, sa vi det?

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja.

MÄ: Ja.

FL: Och vad är det han gör?

MÄ: Han slår tror jag.

FL: Han slår.

MÄ: Ja.

FL: Och, och hur slår han?

MÄ: Sådär, ja jag vet inte. Jag, eller ja. Jag kan tänka, för sen så när jag liksom hamna lite åt sidan,

FL: Ja.

MÄ: Alltså här, jag kom ju ut ur garderoben,

FL: Ja.

MÄ: Så står de så.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så kom jag lite åt sidan, att jag ligger så.

FL: Ja.

MÄ: Och då är det, då känns det som att alla tre är såhär o... alltså runt såhär.

FL: Ja, olika håll.

MÄ: Och då står en vid mina fötter, en vid såhär armen och en såhär över mig som står och såhär (slår ner).

FL: Ja.

MÄ: Men jag antar att han slog med knytnävar och an... eller såhär bälte såhär. Såhär bara ja såhär slog med mot kroppen liksom.

FL: Och vart träffade de här slagen då?

MÄ: Men det är ju mot såhär benen. Jag hade ju benen såhär uppe såhär, så,

FL: Mm.

MÄ: Låg jag typ.

FL: I fosterställning menar du typ eller?

MÄ: Ja så drar, ja exakt.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Ja exakt i fosterställning.

FL: Mm.

MÄ: Så då var det mycket liksom mot ben och mot låren, mot smalbenen.

FL: Mm.

MÄ: Lite kanske mot såhär armarna.

FL: Mm.

MÄ: Men jag, när de stampade på mig då låg jag ju såhär åt, åt, på min vänstra sida.

FL: Ja.

MÄ: Då fick jag såhär jättemycket såhär på armbågen.

FL: På höger, ja.

MÄ: Så då, jag var såhär blå efter. Ja.

FL: Mm.

MÄ: Såhär blå på armbågen efter det. Och såhär gul typ. Och det gjorde ju jätteont på kvällen, armbågen.

FL: Det gjorde ont, ja. Men, men och du, den här killen då som, s... han står över dig och slår.

MÄ: Ja.

FL: Och...

MÄ: Såhär lite över axeln typ såhär.

FL: Lite, ja precis.

MÄ: ja.

FL: Lite. Och, och då säger du att han slår mo... han kan slå med bälte.

MÄ: Ja.

FL: Alltså kän... kände du att det var med skärp eller såg du att det var med bälte eller hur?

MÄ: jag kände att det var med bälte. Det är ju såhär, ganska såhär...

FL: Du kände.

MÄ: Det såhär bränner till såhär när man blir slagen med bälte.

FL: Ja det bränner till när det, ja.

MÄ: Ja.

FL: Och, och hur mycket, alltså hur många slag skulle du säga att det är?

MÄ: Det var ganska många. Alltså det var ju alla på samma gång, det såhär (ohörbart)...

FL: Mm och jag förstår det är jättesvårt.

MÄ: Ja.

FL: Men, men skulle du säga att, är det flera slag eller var det ett slag eller var det?

MÄ: Det är flera slag.

FL: Det är flera slag.

MÄ: Eller alltså ja, och sen så fick jag några slag med såhär knytnäve mot låren.

FL: Okej.

MÄ: Men det var inte så många, det kanske var såhär sju, åtta stycken.

FL: Okej.

MÄ: Men såhär med bälte var det mest.

FL: Bälte var det mest.

MÄ: Och sen stampa också var ganska mycket.

FL: Och stamp. Ja. Men du, och jag tänker när den här personen drar dig i foten då, vad, hur kändes det då?

MÄ: Det kändes ju såhär oh shit såhär nu kommer de verkligen såhär, när man blir utdragen ur garderoben,

FL: Ja.

MÄ: Och man bara flyger ut och sen så står alla och slår.

FL: Mm.

MÄ: Det var ju jävligt obehagligt.

FL: Och sen...

MÄ: Men jag tror det hade varit obehagligare om jag var kvar i garderoben för då är det såhär, då kan jag verkligen inte skydda mig själv. Då står de bara och,

FL: Nej, då blir det som...

MÄ: Slår in och såhär, ja.

FL: Mm. Och, och...

BFL: Mm.

FL: Ja? Ja.

BFL: Men det är tre stycken som angriper dig?

MT: Ja.

BFL: Okej.

FL: Mm.

MT: Och sen, det har de ju sagt i efterhand också, de här killarna då såhär, ja vi var två på Gustav.

FL: Mm. Okej.

MT: Men han blev inte liksom så slagen, skulle inte jag säga. Jag kan ju... Jag vet inte vad som hände med honom, jag var väldigt fokuserad på min egen,

FL: Ja.

MT: Situation.

FL: Jag förstår. Jag förstår.

MT: Men ja alltså det var två på honom och tre på mig.

FL: Tre på dig.

MT: Ja.

FL: Men du, tillbaka till dem här. Då, då säger du att de här stampen.

MT: Mm.

FL: Det gjorde ont. Och du säger du fick mycket stamp på din högra,

MT: Mm.

FL: Här.

MT: Mm.

FL: Och hur sa du då? Vad sa du med märken? Du sa någonting om det.

MT: Ja jag var på sjukhuset och de har såhär antecknat det i min journal.

FL: Mm.

MT: Men, men det var såhär, det kändes, det gjorde såhär ont när jag låg och sov.

FL: Mm.

MT: Eller så känn... så bara värkte det liksom i armbågen. Och sen i några dagar efter så var det såhär lite blått och gult, ganska stort område runt.

FL: Okej. Och när de gjorde det då,

MT: Mm.

FL: Hur kändes det då?

MT: Ja det gjorde ju ont.

FL: Det gör ont.

MT: Eller såhär ja, alltså det var inte någon bra känsla.

FL: Nej det förstår jag.

MT: Ja det gjorde ont.

FL: Och, och hur var det med andra sidan då? Eller de här,

MT: Där låg jag ju,

FL: Slagen och knyt...

MT: De var ju mot marken lite, så att det var ju såhär, det var inte jättemycket. Jag skulle säga att jag fick mest alltså på benen.

FL: Mm.

MT: För såhär jag sparkade ju aldrig tillbaks eller någonting.

FL: Nej.

MT: Men jag låg ändå såhär med benen, såhär täckte ju majoriteten av kroppen.

FL: Mm.

MT: Så att jag fick ju mycket slag och så mot benen.

FL: Mm.

MT: Och där, alltså jag har ju, jag hade ju ganska mycket märken på benen.

FL: Mm.

MT: Men jag vet inte, jag vågade inte säga att det var från det för jag vet inte riktigt såhär. Alltså det är ganska lätt att få märken på,

FL: Mm.

MT: Benen liksom.

FL: Jag förstår.

MT: Så att jag, jag vågade, jag vågade inte säga att det är från det jag har fått det, men jag hade ganska mycket såhär gula och blåa märken från, alltså på benen.

FL: Och hur kändes det på benen då när de slog?

MT: Ja det gjorde, det såhär bränns ju liksom.

FL: Mm.

MT: Alltså det är ju såhär, eller man blir slagen med bälte och då blir det såhär typ kallt och såhär, alltså samtidigt så såhär bränns det lite.

FL: Mm, det bränner lite när... Mm.

MT: Ja det såhär shyy. Såhär, ja.

FL: Mm.

MT: Och det gjorde ju såhär lite ont efter typ. Eller såhär när man, när man ställer sig upp

precis.

FL: Mm.

MT: Och då liksom, om man nyss har blivit slagen jättemånga gånger i benen då är det såhär, då är det ganska såhär typ bedövande,

FL: Mm.

MÄ: Känsla i benen.

FL: Mm. Jag förstår.

MÄ: Det blir såhär som att man inte riktigt känner benen.

FL: Nej.

MÄ: Ja. Såhär, men det gjorde ju såhär, ja. Sen när jag låg i sängen så såhär, när jag sa det till Gustav när jag låg,

FL: Mm.

MÄ: I sängen, jag bara det, man får skitont i benen när man såhär lägger ut dem utanför täcket.

FL: Mm.

MÄ: För då såhär när luften rör det så,

FL: Ja.

MÄ: Så blir det såhär jätte... så gjorde det ont.

FL: (ohörbart). Mm, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men, men du, okej. Och, och sen slår de.

MÄ: Mm.

FL: Och då är du på... Och sen pratar du om att det blev någonting så dina ben kommer...

MÄ: Ja såhär över huvudet liksom. Att jag vältes åt andra hållet.

FL: Det var någon som lyfte det då, förstår jag rätt? I dina ben och fötter.

MÄ: Ja jag tror... Lyfte mig, jag tror de lyfte mig ganska mycket.

FL: Jaha.

MÄ: Och sen då så såhär valde jag såhär för att jag ville ju liksom komma ner och alltså i fosterställningen.

FL: Ja.

MÄ: Och då såhär lyfte de upp tror jag, och då såhär tänkte jag såhär okej men rullar över såhär för att komma bort dels,

FL: Okej.

MÄ: Lite såhär. Man kommer ju bort lite när man såhär rullar bakåt.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Tänkte såhär ja då kommer jag bort lite och såhär skyddar mig själv liksom.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Mm. Ja jag förstår. Men...

MÄ: Men det var ju liksom väldigt, vad är det, vad säger man såhär. Man hade inte så mycket känsla för vad som såhär var upp och ner och såhär,

FL: Jag förstår.

MÄ: Sida och så, när man blev slagen liksom.

FL: Nej. Men du, jag tänker sen då. Alltså hur, hur kom det sig att de slutade? Alltså hur, hur blev det då liksom?

MÄ: Jag vet inte. De tänkte väl såhär att det är nog. Alltså det, jag tror också såhär, ja. Alltså jag vet inte. Jag tror det var väl, alltså ni får ju fråga dem.

FL: Mm.

MÄ: Egentligen.

FL: Men jag tänker såhär,

MÄ: Alltså.

FL: Sa de någonting under tiden?

MÄ: Inte vad jag kommer ihåg.

FL: Nej. Sa du någonting?

MÄ: Nej, jag sa såhär ah, ah. Såhär.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Men inga, inga ord liksom.

FL: Nej inga ord, inga ord. Och hur blev det sen då när du, när de, hur lämnade de rummet eller hur blev det när de slutade liksom?

MÄ: Då var det ganska stökigt liksom.

FL: Ja.

MÄ: Det är såhär svarta märken på min garderob. För garderoberna är vita.

FL: Mm.

MÄ: Det är såhär typ fo... alltså nej alltså typ när man sladdar med såhär en bil, att det blir såhär svarta...

FL: Ja lite typ bromsspår.

MÄ: Ja exakt,

FL: Ja.

MÄ: Det blir såhär sådana på garderoben.

FL: Jaha okej.

MÄ: Och sen såhär, ja rummet var ju lite skitit liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och sängarna var ju välta, så det såg ju,

FL: Välta.

MÄ: Jävligt alltså kaos ut.

FL: Mm.

MÄ: Alltså om jag hade kommit in i ett rum som såg ut så hade jag bara shit nu, någonting har hänt.

FL: Någonting har hänt, ja.

MÄ: Ja.

FL: Men, och du, och när, och hur är det då när det här händer? Vad, ser du Gustav någon gång under den här tiden eller ser du vad som händer med han eller?

MÄ: Jag ser alltså när jag blir utdragen av, av garderoben,

FL: Mm.

MÄ: Då ser jag, för jag blev utdragen först tror jag.

FL: Ja okej.

MÄ: Och då ser jag hur de öppnar hans garderob.

FL: Ja.

MÄ: Och sen ser jag inget mer av honom.

FL: Nej, sen ser du inget mer.

MÄ: Nej.

FL: Hör du honom nått som du kommer ihåg liksom vad det?

MÄ: Nej.

FL: Nej, nej.

MÄ: Jag kommer inte ihåg.

FL: Och hur blir det sen då när de här lämnar? Hur blir det? Alltså när de lämnar rummet.

MÄ: Eh...

FL: Eller hur blir det då?

MÄ: Alltså vad menar du såhär?

FL: Jag menar typ att, du berätta ju den här situationen när de slår och så vidare.

MÄ: Mm.

FL: Och du är, förstår jag på golvet fortfarande.

MÄ: Mm, mm. Mm.

FL: Och, och sen när de lämnar rummet, hur gör de då? Eller vilka går först eller ja hur, hur går det till?

MÄ: Då går alla ut.

FL: Alla går ut?

MÄ: Alla är på väg ut förutom den här killen då som piska med bälte. Men de var ju fortfarande såhär i dörr...

FL: (ohörbart)

MÄ: MÄ: Alltså de var ju ändå i såhär, i dörrkarmen eller vad man säger.

FL: Okej.

MÄ: Det var inte såhär helt, det var inte så att dörren hade stängts och de alla,

FL: Nej.

MÄ: Var ute.

FL: Nej.

MÄ: Det var lite mer såhär, när alla de var på väg ut då, då kom jag ihåg att såhär det sista så drog han upp min tröja och slog mig på ryggen.

FL: Okej.

MÄ: Och då kan jag, ja och den sista ut ur rummet var då Arvid Hagen.

FL: Okej.

MÄ: Tror jag. För han har ju, han är ju skånsk.

FL: Ja.

MÄ: Han är den enda av dem som är skånsk.

FL: Han är enda som är skånsk.

MÄ: Och då sa han såhär PO säg inget såhär, såhär på skånska.

FL: Jaha.

MÄ: Så jag hörde att det var...

FL: Så det var han som sa så.

MÄ: Ja. Och han var ju sist ut ur rummet, så då kan jag ju tänkta mig att det var han som slog mig på ryggen. För det var den sista personen som lämnade rummet.

FL: Som lämnade rummet. Okej.

MÄ: Ja.

FL: Så då är det ju majoriteten av grabbarna är i dörröppningen om man säger.

MÄ: Ja.

FL: Men...

MÄ: Alltså inte så att de kollar bak, men det blir såhär,

FL: Nej. (ohörbart)

MÄ: Alltså när fem killar springer ut, det är lite svårt att liksom alla bara,

FL: Ja.

MÄ: Kommer ut samtidigt.

FL: På en gång.

MÄ: Ja.

FL: Jag förstår, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men, men då är det en av killarna,

MÄ: Mm.

FL: Som stannar till, eller stannar vid dig.

MÄ: Ja lite såhär bara, såhär jag tror inte att det var jätte såhär att alla de stod och bara kom nu och han bara nej jag ska såhär,

FL: Nej.

MÄ: Men lite såhär, han fick sista slaget såhär med ett bälte.

FL: Ja okej.

MÄ: Och det var det som lämnade ett stort märke.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så var han sist ut ur dörren. Och då såhär, då såhär stanna han lite och bara PO säg ingenting, eller ingenting har hänt och ni har inte sett... Ni har inte sett någonting och (ohörbart)

FL: Ni har inte sett.

MÄ: Jag kommer inte riktigt ihåg.

FL: Nej. Men någonting,

MÄ: Ja.

FL: Någonting sånt.

MÄ: Ja.

FL: Men, men jag tänker att han, var han en av dem som var med hela tiden runt dig? Den killen som slog det sista slaget.

MÄ: Ja. Han var,

FL: Ja.

MÄ: Vänster.

FL: Han var vänster.

MÄ: Det tror jag.

FL: Så vänster killen. Ja precis.

MÄ: Jag är inte helt säker, men jag tror att det var han.

FL: Nej, du tror det var vänster.

MÄ: Mm.

FL: Och då berätta du för oss att han drar upp din tröja.

MÄ: Ja.

FL: Och du visar, var det på hög... din höger sida eller hur var det?

MÄ: Nej på (ohörbart)

FL: (ohörbart)

MÄ: På ryggen.

FL: Ja.

MÄ: Så de gör så och sen så slår de (ohörbart)

FL: Okej. Är han bakom dig då när han gör det? Eller hur, vart är han då?

MÄ: Alltså und... alltså jag låg åt sidan så,

FL: Jaha okej.

MÄ: Och då står han,

FL: Så...

MÄ: Alltså där. Så han ligger ju liksom vid mina fötter, står vid,

FL: Vid dina,

MÄ: Mina,

FL: Fötter.

MÄ: Eller han står typ över mig.

FL: Ja. Okej.

MÄ: Ja. Och så drar han upp tröjan och...

FL: Okej. Och sen, och, och vad slår han med då? Eller hur slår han då?

MÄ: Ett bälte.

FL: Då slår han med ett bälte.

MÄ: Ja.

FL: Och hur blev det på din rygg då?

MÄ: Då fick jag ett alltså, ett ganska stort alltså piskmärke på ryggen.

FL: Ja.

MÄ: Och då såhär om man kände så var det såhär att huden hade liksom rest sig runt kanterna.

FL: Jag förstår.

MÄ: Så det var såhär, liksom ja det var ju ett liksom sår då runt. Det var inte blod men det var,

FL: Mm.

MÄ: Liksom ett stort märke. Och det var såhär en outline av ett bälte liksom.

FL: Ja (ohörbart)

MÄ: Man såg såhär kanten av bältet såhär, kommer jag ihåg.

BFL: Men var det spännet som träffa dig eller var det,

MÄ: Nej, andra,

BFL: Den andra änden?

MÄ: Andra sidan tror jag. För det var, alltså...

BFL: Det var bara läder liksom.

MÄ: Ja exakt. Ja. Jag kände (ohörbart)

BFL: Och det var inget metallspänne som du blev träffad av?

MÄ: Jag tror inte någon av dem hade spänne. Alltså jag kommer inte ihåg liksom och jag tror inte, jag tror jag hade börjat blöda om det var metallen.

BFL: Okej.

FL: Mm.

MÄ: Så att jag tror, jag tror...

FL: Du tror det var...

MÄ: Ja jag tror det var lädersidan.

FL: Mm.

BFL: Mm.

FL: Men du, och hur kändes det när han slog? Det där.

MÄ: Ja det gjorde ont.

FL: Ja.

MÄ: Ja det gjorde mest ont. Det är det jag kommer ihåg mest av allt, för det gjorde jätteont. Alltså det var såhär ahh liksom.

FL: Mm. Hur skulle du säga, alltså slog han hårt eller mindre hårt eller (ohörbart)

MÄ: Nej jätte... Då, då tror jag han slog till så hårt han kunde. Jag hade ju märke i såhär fem dagar efter. Alltså,

FL: Mm.

MÄ: Det försvann liksom nu i helgen.

FL: Ja.

MÄ: Det märket.

BFL: Mm.

MÄ: Och det var en vecka senare typ.

BFL: Mm. Jag förstår.

MÄ: Alltså jag drog på, jag tror det var på torsdagen eller fredagen till Danderyds sjukhus,

FL: Mm.

MÄ: Och då var märket fortfarande alltså synligt,

FL: Mm.

MÄ: Och kvar och,

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Men, men du, ja okej, okej.

MÄ: Mm.

FL: Och var det, förstår jag dig rätt om att det var ett slag då, det sista slaget?

MÄ: Ja exakt.

FL: Ja, okej.

MÄ: Och det var det som lämnade märket.

FL: Det var som lämna märk... ja.

MÄ: Det är jag nästan helt säkert på.

FL: Du är nästan, mm.

BFL: Alla de här skadorna du fick,

MÄ: Mm.

BFL: Höger armbåge,

MÄ: Mm.

BFL: Märken på benen,

MÄ: Mm.

BFL: Märken på ryggen.

MÄ: Mm.

BFL: Fanns de kvar när du var på sjukhuset eller?

MÄ: Ja. När jag var på sjukhuset då, märket på ryggen var ju fortfarande kvar.

BFL: Ja.

MÄ: Och det är ju såhär, det bruk... alltså jag har ju såhär blivit piskad med bälte innan. Inte nu för att det var såhär nått seriöst. Men såhär alltså om man typ såhär skämta med någon så kan man såhär bli lite piskad, men det försvinner ju efter såhär 20 minuter. Alltså det här,

FL: Mm.

MÄ: Var jättehårt.

FL: Mm.

MÄ: Och då så, så då, det var kvar. Och det var såhär en liten röd, typ såhär, det ser ut som typ en halvcirkel såhär från slutet av bältet.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så hade, var jag gul på såhär hela armbågen.

BFL: Tog, tog de några fotografier där eller?

MÄ: Ja de tog foto på ryggen.

BFL: Ja.

MÄ: Men det var såhär en jättedålig kamera. Jag vet inte om man ser på kameran, men...

FL: Men var det på sjukhuset?

MÄ: Ja.

FL: För jag vet, jag pratade med mamma och pappa,

MÄ: Ja.

FL: Att ni skulle uppsöka....

MÄ: Ja.

FL: Ja. Och så...

MÄ: Vi var på sjukhuset.

FL: Ja, mm.

MÄ: Ja. Men hon...

FL: Är det...

MÄ: Det var en doktor som också såg, hon sa såhär,

FL: Mm.

MÄ: Ja man ser märket,

BFL: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Och man ser att det är gult på armbågen.

FL: Så det ska finnas.

BFL: Och på benen, syntes det nått där fortfarande?

MÄ: Ja det var såhär gula såhär, typ lite, alltså som såhär sommarben liksom. Att man,

FL: Mm.

MÄ: Får såhär lite märken.

FL: Jag förstår.

MÄ: Men jag, jag sa till pappa då bara ja nej alltså jag vill inte säga att det var från det, för alltså det kan ju vara vad som helt.

FL: Vara något annat också.

MÄ: Alltså det, det är väldigt möjligt att det är såhär från något annat.

FL: Mm.

MÄ: Men, eller inte väldigt möjligt. Men alltså det kan ju vara så, så att...

FL: Det skulle kunna vara.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Så att jag ville inte, men de här vet jag. Alltså jag hade ju jätteont i armbågen efter. Och sen var den gul några dagar efter. Och sen hade jag ont i ryggen och blev piskad där och det var ett märke på ryggen då.

BFL: Mm. Mm.

FL: Men du Tom, jag tänkte när alltså det här hade hänt och så, ni tog inga egna kort du eller dina vänner eller...

MÄ: Jo Victor. Han hade ganska många bilder. För han fick en blåtira.

FL: Mm.

MÄ: Han blev slagen i ansiktet.

FL: Mm.

MÄ: Alltså av knytnäve då.

FL: Ja.

MÄ: Så han hade såhär bilder från såhär några dagar i rad. Jag tror det var såhär måndagen, tisdagen och sen onsdagen.

FL: Jaha okej.

MÄ: Och sen på torsdagen, ja det var på torsdagen.

FL: Ja.

MÄ: På torsdagen åker vi till sjukhuset och då antar jag att de fotograferade det också.

FL: Ja okej, okej.

MÄ: Och med han hade jag liksom, han var jättesvullen på kvällen.

FL: Mm.

MÄ: Såhär i ansiktet. Det såg ut som att han liksom,

FL: Ja okej.

MÄ: Ja typ hade en såhär tumör,

FL: Hade nått... Ja.

MÄ: Alltså på kinden.

FL: Svullen.

MÄ: Men då så fick han såhär is.

FL: Jaha okej.

MÄ: Såhär isa ner det.

FL: Mm. För att isa ner det.

MÄ: Så att det inte skulle bli såhär jättesvullet. Och det är ju inte, ja. Alltså det var ju, jag tror det var husfar som, det är ju inte såhär att de försöker dämpa någon skada.

FL: Nej.

MÄ: Det var bara att det gjorde ont, så han fick is.

FL: Att det gjorde ont. Ja

MÄ: Så det var inte såhär jättetydligt dagen efter. Eller ja, lite. Det var såhär svullet. Och sen på, på tisdagen så blev det såhär lite blått och gult, så då såg man,

FL: Mm.

MÄ: Verkligen att det var såhär en blåtira liksom.

FL: Att det var en blåtira ja. Men var, var det någon som tog kort på dina skador eller gjorde du det själv någonting innan?

MÄ: Nej hus... husfar,

FL: Husfar.

MÄ: Alltså Kent Nordh då.

FL: Ja, mm.

MÄ: Han tog kort dagen efter när jag var hos den här internatchefen då.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Som heter Karin.

FL: Karin, ja.

MÄ: Och sen Kent Nordh då.

FL: Ja.

MÄ: Då satt jag och prata med dem om vad som hade hänt.

FL: Mm.

MÄ: (ohörbart) märke och då sa jag, ja det enda jag vet är det på ryggen.

FL: Mm.

MÄ: För jag hade inte kollat riktigt på armbågen.

FL: Nej okej.

MÄ: Och då lyte jag upp tröjan. Så de har en bild alltså på min rygg dagen efter.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Och då ville väl du att jag skulle åka till sjukhuset så man,

FL: Mm.

MÄ: Kan såhär se att det var (ohörbart)

FL: Precis. Det var jag som,

MÄ: Ja.

FL: Det var jag som bad dina föräldrar.

MÄ: Ja. Ja.

FL: Så det var jättebra att ni gjorde.

MÄ: Ja.

FL: Men du då är vi tillbaka. Då går de ut.

MÄ: Ja.

FL: Och, och lämnar de så dörren stängs då eller vad, vad händer då?

MÄ: Alltså det är ju en sådan här automatisk,

FL: Ja.

MÄ: Stänger.

FL: Så den stängs automatiskt.

MÄ: Ja den stängs, ja.

FL: Okej. Och när, när den dörren är stängd, vad händer i rummet då? Vad ser du då? Vart är Gustav och vad gör du? Vad hände då?

MÄ: Jag tror att jag, alltså jag ligger såhär längre fram mo... närmre dörren.

FL: Ja.

MÄ: Och Gustav är ju liksom mot sängarna.

FL: Okej.

MÄ: Och så ställer vi oss båda upp. Ja för han blev såhär dragen bortåt typ.

FL: Jaha okej.

MÄ: För jag tror, om det är, det var, alltså det är inte jättestort rum. Alltså,

FL: Nej, nej. Jag förstår det.

MÄ: Det är inte litet men det är inte heller jättestort.

FL: Nej.

MÄ: Så han sa om det står tre killar runt mig då får man inte riktigt plats att det ska stå två på honom.

FL: Bredvid han nej.

MÄ: Så jag tror han såhär blev bortdragen liksom lite längre bak mot sängarna och så.

FL: Okej.

MÄ: Sen, ja då ställde jag mig upp och bara aj såhär. Och så stod han där och bara what the fuck såhär, vad fan hände.

FL: Mm.

MÄ: Alltså vi var ju chockade och så,

FL: Mm.

MÄ: Hade mycket adrenalin.

FL: Mm

MÄ: Och då alltså innan, vi hann inte ens typ säga ett ord till varandra innan husfar kom in.

FL: Innan husfar kom in ja.

MÄ: Ja.

FL: Ja precis. Och då kom han in och då frågade han vad som hade hänt.

MÄ: Ja. Och då bara nekade vi.

FL: Och då nekade ni,

MÄ: Ja.

FL: För de hade ju POat er,

MÄ: Ja.

FL: Så ni skulle...

MÄ: Ja.

FL: Okej, okej.

MÄ: Ja.

FL: Och vad hände sen då, efter ni hade gjort det?

MÄ: Då gick han ut.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så, jag tror han prata med Victor i korridoren.

FL: Ja okej.

MÄ: Och han sa såhär, jag tror han, först fråga han Victor såhär vilka var det och vad som har hänt.

FL: Mm.

MÄ: Och så står han utanför med Victor då och frågar honom det.

FL: Okej.

MÄ: In... efter han frågade oss vad som hade hänt.

FL: Ja.

MÄ: Så han går in till oss först.

FL: Mm.

MÄ: För att han hör massa ljud. För vårt rum,

FL: Mm.

MÄ: Ligger alltså precis över hans kontor.

FL: Ja, som är på nedervåningen.

MÄ: I huset.

FL: Ja jag förstår.

MÄ: Alltså så att det låter ju skitmycket om det är såhär,

FL: Det hörs väl.

MÄ: Någon blir alltså slagen i ett rum liksom.

FL: Ja.

MÄ: Och de brukar ringa och bara såhär kan ni vara tysta såhär.

FL: Kan ni vara tysta lite, mm.

MÄ: Ja. Såhär man vet ju att det är, är ju väldigt lyhört.

FL: Mm.

MÄ: Så att han kom ju upp då, antagligen från kontoret, för att han hörde jättemycket ljud.

FL: Ja.

MÄ: Och då så, så han prata med oss. Sen gick han ut till Victor.

FL: Mm.

MÄ: Och sen då stod vi i rummet. Då kom Fredrik Asker in,

FL: Juste.

MÄ: Och såhär, typ såhär börjar såhär vika min filt och såhär bara ja.

FL: Mhm.

MÄ: Jag bara vad gör du här. Eller såhär bara,

FL: Mm.

MÄ: Varför är du här. Han bara ja husfar ville att jag skulle hjälpa att städa upp och jag vill inte vara där ute och prata med honom.

FL: Nähä okej.

MÄ: Och jag bara ja okej, vadå såhär eller va. Och han bara han är skitarg och jag bara okej, ja.

FL: Mm.

MÄ: För han hade sett Fredrik, av vad Fredrik har sagt i efterhand då.

FL: Mm.

MÄ: Eller bara, ja hört i efterhand.

FL: Mm.

MÄ: Att han såg Fredrik springa till sitt rum.

FL: Jaha, okej.

MÄ: Så då, då tog han Fredrik och bara du,

FL: (ohörbart)

MÄ: Ska gå tillbaks nu såhär och bara hjälpa dem städa upp och sånt.

FL: Ja, okej.

MÄ: Sådär. Och då var, jag tror han inte såhär brydde sig så mycket. Men han var inne på vårt rum bara så att han inte behövde prata med husfar.

FL: Ja. Okej, okej. Och vad hände sen då när han hade varit där inne med filten och det?

MÄ: Då står, det här är allt såhär kanske, såhär 45 sekunder.

FL: Ja.

MÄ: Då står han i rummet såhär vid min säng.

FL: Mm.

MÄ: Och jag står vid min säng och Gustav står vid sin säng.

FL: Mm.

MÄ: Och då kommer husfar in och såhär är liksom, han är jävligt stressad tror jag liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och bara såhär det enda ni inte gör på det här hemmet är ljuga för mig. Såhär varför säger ni inte vilka det är.

FL: Nej.

MÄ: Alltså sluta försöka skydda dem.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara såhär ja alltså okej, såhär jag kan ändå inte säga så att.

FL: Nej. Du kan ju ändå inte säga nått.

MÄ: Och då sa jag såhär bara ja såhär, eller jag bara va såhär, de var maskerade och jag skyddar inte dem. Och han bara,

FL: Mm.

MÄ: Säg vilka de var. Jag vet att ni vet vilka det var. Och jag bara nej jag vet inte.

FL: Mm.

MÄ: Och så han bara, han bara okej. Och sen så gick han ut ur rummet.

FL: Mm.

MÄ: Och då kom (tromä... mannen) in och bara,

FL: Juste.

MÄ: Vad har hänt, vad har hänt.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa jag såhär jag vet inte. Och han bara ja jag tar bort det. För han fattade ju,

FL: Mm.

MÄ: Att...

FL: Att du var POad. Ja.

MÄ: Ja.

FL: Så då var PO borta. Och vad,

MÄ: Ja.

FL: Och vad, vad berätta ni för han då? Alltså vad säger ni till han?

MÄ: Då säger vi bara ja de kom in i vårt rum och bara slog sönder oss, tror jag jag sa.

FL: Mm.

MÄ: Ja.

FL: Mm. Och vad sa han då?

MÄ: Han bara ja shit såhär. Eller ja alltså, ja han sa typ bara såhär ja fan vad såhär. Eller som att han var såhär,

FL: Mm.

MÄ: Jättestressad liksom.

FL: Mm.

MÄ: För han ska ju ändå ta ansvar för hemmet så.

FL: Mm. Ja precis.

MÄ: Ja.

FL: Eftersom han... Mm.

MÄ: Så han sa såhär bara ja vad fan liksom. Och sen så gick han ut och såhär bara, såhär. Ringde, jag tror han såhär började typ ringa ett samtal och,

FL: Mm.

MÄ: Gick ut ur rummet.

FL: Mm.

MÄ: Och då stod jag och Gustav där. Och sen så, jag bara ja men jag går på toa liksom. Och

så gick jag ut, och då träffade jag såhär Arvid Hagen i korridoren då.

FL: Jaha då var,

MÄ: Ja.

FL: Arvid Hagen i...

MÄ: Ja. Han hade varit inne hos Victor och sagt förlåt tror jag.

FL: Jaha okej.

MÄ: Så då var han ute i korridoren. Och då sa han såhär shit såhär, sorry såhär. Och då sa han såhär tror du vi kommer få något straff typ.

FL: Ja okej.

MÄ: Och så gick jag in på toan och, och typ kissade.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så gick jag in på rummet igen.

FL: Mm.

MÄ: Och då kom en kille i trean in och bara såhär ja shit hur gick det och sen kom en till in och såhär.

FL: Ja. Så kom treorna in,

MÄ: Ja.

FL: Lite och ville kolla hur det var.

MÄ: Ja.

FL: Ja okej.

MÄ: Eller vänta, nej. Förlåt. Innan han kom in och då kom de här tre killarna.

FL: Jaha.

MÄ: Eller nej fyra, nej tre.

FL: Tre.

MÄ: Max Merner, Arvid Hagen och Ludvig von Platen.

FL: Jaha de kom in.

MÄ: Och sa förlåt.

FL: Ja de kom in till erat rum,

MÄ: Det var då han sa såhär,

FL: Och sa förlåt.

MÄ: Jag tror vi kommer bonda lite över det här, Max sa det.

FL: Jaha, det var, Max sa just det.

MÄ: Ja.

FL: Juste.

MÄ: Och Ludvig var såhär, såhär skratt sen var såhär ja shit det där var fan sjukt. Jag bara okej, ja.

FL: Mm. Vad sa ni då?

MÄ: Vi bara, jag vet inte.

FL: Nej. Nej.

MÄ: Såhär, eller jag bara såhär ja okej såhär.

FL: Nej jag förstår.

MÄ: Alltså jag var, jag var ju lite såhär vad fan såhär, varför kommer ni in här.

FL: Ja.

MÄ: Och speciellt om de var så arga såhär för den här rapbattlen såhär,

FL: Ja, precis.

MÄ: Att de kan gå in och slå någon. Då är det såhär, ja då fattar inte jag riktigt varför ni kommer hit sen och såhär.

FL: Nej.

MÄ: Ja. Så då var jag... Och sen precis när de gick ut typ så kom en trea in och såhär bara vad fan har de gjort såhär och, och vad hände.

FL: Okej. Okej.

MÄ: Ja.

FL: Men, men då var det ändå de som kommer in och, och ska be om, även om du nu inte, du såg ju inte vilka det var.

MÄ: Mm.

FL: Men det är Max Merner som kommer in,

MÄ: Mm.

FL: Och ber om ursäkt.

MÄ: Mm.

FL: Det är Arvid Hagen.

MÄ: Mm.

FL: Och vem var det mer?

MÄ: Och Ludvig von Platen.

FL: Och Ludvig von Platen.

MÄ: Mm.

FL: Det var de.

MÄ: Ja.

FL: Platen. Det var de som kom in och,

MÄ: Ja.

FL: Och bad om...

MÄ: Ja.

FL: Okej. Och sen då, vad sa vi. Vad hände sen efter de hade gjort det?

MÄ: Då gick de ut,

FL: Ja.

MÄ: Och sen så, åh nej. Ja exakt. Då kom, och sen kom en, en trea in.

FL: Mm.

MÄ: Ja vill du ha namn på, eller det spelar väl ingen roll.

FL: Ja men du kan säga namn.

MÄ: Ja det, alltså,

FL: Det, det går så...

MÄ: Det är såhär en kille som heter Wilhelm Blomqvist.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Kom in och sa såhär ja shit såhär, vad hände typ.

FL: Mm (ohörbart)

MÄ: Och då såhär berättade vi och han bara de är så jävla dumma i huvudet såhär.

FL: Mm.

MÄ: Vad fan håller de på med typ.

FL: Mm.

MÄ: Och sen när han skulle gå ut då sa jag såhär ja men (ohörbart) gå på toa. För alltså jag, jag vet inte, jag var såhär...

FL: (ohörbart)

MÄ: Alltså jag var skiträdd, typ skulle såhär kissa på mig (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Så då gick jag på toa igen.

FL: Mm.

MÄ: Och sen kom jag in i rummet. Och då så hade såhär Victor då kommit till mitt rum.

FL: Jaha.

MÄ: Och sen, min andra kompis då, eller Victors rumskamrat också.

FL: Mm.

MÄ: Som heter Charlie.

FL: Charlie, mm.

MÄ: Och sen så, två andra av våra kompisar. En kille som heter Maximilian och en kille som heter Chuck.

FL: Okej.

MÄ: Och sen Chucks storebror som går i trean också. Men...

FL: Jaha han har sin storebror där.

MÄ: Ja. Men jag har ju också, alltså jag skulle ändå säga att jag är såhär ganska bra kompis med hans storebror. Eller vi pratar ändå ganska mycket.

FL: Mm.

MÄ: Och då var han inne och såhär de bara vad fan, såhär ville såhär vi skulle höra.

FL: Mm.

MÄ: Och de var såhär lite chockade och bara, och såhär kolla Victor alltså vad fan har de gjort med hans ansikte. Och jag bara,

FL: Mm.

MÄ: Ja och sen så, de bara såhär ja vad, får jag se din rygg typ. Alltså vi bara snacka om vad som hände liksom.

FL: Mm, vad som hade hänt.

MÄ: Och då så såhär, de bara ja de är fan dumma i huvudet såhär. Alltså de måste,

FL: Mm.

MÄ: Fan bli relegerade såhär, de är ju helt... alltså.

FL: Mm.

MÄ: Ja. Och vi bara ja, alltså det är jättekonstigt att,

FL: Mm.

MÄ: De ska gå in och... Och då såhär kanske, in... nej innan de kom in så kom såhär en kille som heter Didrik Davis in och bara såhär shit såhär, vad fan håller de på med typ.

FL: Mm.

MÄ: Och såhär.

FL: Vad är det som har hänt.

MÄ: Så alltså det var bara folk gick in och kolla,

FL: Snacka efter liksom.

MÄ: Så vi var okej. Ja.

FL: Men du, jag tänkte Victor. Du berätta ju att du såg,

MÄ: Ja.

FL: Att... Men alltså pratade ni nått om vad som hade hänt i det rummet också?

MÄ: Eh...

FL: Där på liksom...

MÄ: Nah inte då, eller jo lite i stunden. Men då var det såhär lite samma sak. Alltså man kan inte dra hela historien liksom då.

FL: Nej.

MÄ: Det var bara lite kort, för han bara ja de kom in och alltså slog sänder mig också.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara ja jävlar såhär.

FL: Och hur var det med Charlie då? För han dela rum med Victor.

MÄ: Ja.

FL: Hur...

MÄ: Han, han var såhär lite, såhär, ja jag tror han var såhär mest liksom upp... Eller så här ska... såhär lite upprörd liksom och såhär bara, eller såhär va, såhär.

FL: Han var lite,

MÄ: Han var lite,

FL: Chockad skulle du säga eller?

MÄ: Ja, chockad tror jag.

FL: Ja. Mm.

MÄ: Men alla vi var ju ändå såhär, vi, ja. Alltså vi var ju liksom såhär jätte, eller tyckte det var obehagligt.

FL: Mm.

MÄ: Men ingen var såhär satt och grät liksom.

FL: Nej. Men ni var...

MÄ: Fortfarande för vi hade såhär ganska mycket adrenalin tror jag. Såhär ingen var såhär jätte...

FL: Jag förstår det. Men, men då som sagt då sa Victor att, att de hade slagit honom förstår jag.

MÄ: Ja. Att någon,

FL: Men...

MÄ: Höll såhär fast hans ben och, och så slog en annan honom i ansiktet typ och såhär, massa sånt. Ja.

FL: Okej.

MÄ: Han bara förklarade det.

FL: Och, och Charlie då, sa han nått om vad som, om något hade hänt han eller var det?

MÄ: Ja han sa såhär att han blev neddragen från sängen.

FL: Mm.

MÄ: Och sen såhär piskad några gånger på ryggen med bälte.

FL: Mm. Jag förstår, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Så då pratade ni lite där.

MÄ: Ja.

FL: Och hur kändes det för dig då alltså?

MÄ: Ja jag tyckte inte att det var liksom alls kul.

FL: Nej.

MÄ: Eller såhär ja jag tyckte det var jävligt obehagligt.

FL: Mm.

MÄ: Såhär, ja.

FL: Mm.

MÄ: Alltså jag vet inte, det var, jag tyckte bara det var jävligt obehagligt.

FL: Det var... Ja.

MÄ: Och typ såhär, ja.

FL: Och vart hade husfar, hur var det med husfar då efter han hade stängt dörren till er sista gången där?

MÄ: Jag vet inte vart, jag antar att han gick och... Juste. Jag hörde att, eller Maximilian bor i rummet bredvid Arvid.

FL: Ja.

MÄ: Och då sa han att han hade hört husfar gå in till Arvid och bara du är så jävla dum i huvudet. Såhär vad fan håller du på med typ.

FL: Mm.

MÄ: Såhär, såhär skällde ut honom.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Ja.

FL: Ja okej.

MÄ: Så att alltså, jag antar att han gick runt till deras rum och såhär,

FL: Och pratade.

MÄ: Ja.

FL: Ja. Jaja. Men, men sen då Tom, den här kvällen då, då lägger ni er till slut där och...

MÄ: Mm.

FL: Ja. Och hur sa du,

MÄ: Någon, någon, någon timme efter.

FL: Hur kändes det i kroppen då liksom?

MÄ: Ja men det gjorde väl såhär, ja alltså det gjorde ju ont. Alltså,

FL: Mm.

MÄ: lite på benen typ såhär när man stack ut dem ur täcket.

FL: Ja precis. Mm.

MÄ: Och sen armbågen gjorde skitont. Och det sa jag ganska många gånger såhär ah min armbåge såhär.

FL: Ja.

MÄ: För vi skulle ha roddträning dagen efter.

FL: Jaha. Ja.

MÄ: Och jag bara ja jag kan inte köra såhär roddträning, alltså jag har,

FL: Nej jag förstår det.

MÄ: Skitont i armbågen.

FL: Jag förstår.

MÄ: Ja. Och, och sen så gick vi som sagt och lade oss och sen så var det det där med frukosten.

FL: Och sen frukost. Men du, på, på kvällen där då, vad, sa Gustav någonting om hur, hur det hade blivit för han?

MÄ: Ja han beskrev lite.

FL: Vad sa han då?

MÄ: Han sa typ att han såhär blev slängd mot sitt såhär sängben, eller såhär stolben. Jag fattade inte riktigt vad han mena.

FL: Nej, nått ben där. Sängen eller stolen.

MÄ: Men han blev, ja han blev såhär,

FL: Ja.

MÄ: Nedslängd och så var det något hårt som såhär han träffa. Men han hade inte ont någonstans.

FL: Nej.

MÄ: Men jag antar att han tyckte det var jävligt obehagligt också.

FL: Hur var det med slag och så för han då?

MÄ: Jag tror inte han fick så många slag.

FL: Nej.

MÄ: Han blev mest liksom lite runt... såhär han är väldigt liten. Alltså.

FL: Jaha, han är liten.

MÄ: Ja.

FL: Mm, okej.

MÄ: Såhär, såhär jag vet inte om de alltså kände såhär, bara ja men vi slänger runt han lite såhär.

FL: Ja okej.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Okej. Men sa han, vad sa du, sa han, hade, han hade inge ont eller hade han ont eller hur sa du?

MÄ: Nej jag tror inte han hade ont någonstans.

FL: Nej. Nej. Nej.

MÄ: Eller han kanske sa såhär ah min rygg gör lite ont, för att han såhär landade mot alltså,

FL: På det här ben...

MÄ: Ja.

FL: Ja, jag förstår. Men du, och sen går ni och lägger er.

MÄ: Men jag kommer inte riktigt ihåg för hans del.

FL: Nej. Nej.

MÄ: Men alltså ja.

FL: Jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Och sen blir det frukost.

MÄ: Ja.

FL: Och hur var det då, då kom du ner och då pratade husfar med dig.

MÄ: Ja. Han såhär bara, för jag tänkte inte äta någon frukost. Jag såhär,

FL: Nähä.

MÄ: Tar såhär tillskott typ som, som han såhär delar ut på morgonen. Så jag skulle,

FL: Jaha.

MÄ: Bara hämta såhär vitaminer typ.

FL: Ja, mm.

MÄ: Och då såhär gick jag ner och bara ja såhär kan jag typ få mina vitaminer. Och han bara, ja vitaminer. Och han bara ja men får jag bara snacka med dig lite snabbt, så såhär tog han mig lite åt sidan såhär in i köket.

FL: Mm.

MÄ: För såhär matsalen och köket är inte samma.

FL: Nej, det är sa... Mm.

MÄ: Och då såhär, han bara ja såhär piska de dig med bälte, jag bara ja. Och sen så det här ja var de fyra och jag sa nej jag tror det var någon mer.

FL: Ja juste. För då kunde, då berättade du (ohörbart)

MÄ: För då hade de erkänt.

FL: Jaha,

MÄ: Tydligen.

FL: Då hade de erkänt.

MÄ: Ja för då var det några som sa till dem såhär nu får ni stå för vad ni har gjort och såhär,

FL: Ja.

MÄ: Gå ner till husfar och erkänna. Så då hade de erkänt tror jag.

FL: Jaha, okej.

MÄ: Då visste han, och då hade fyra erkänt.

FL: Då hade fyra...

MÄ: Och sen kom...

FL: Och vilka, vilka fyra var det då?

MÄ: Det är jag inte helt säker om.

FL: Nej.

MÄ: Det antar jag att han har berättat för er.

FL: Mm, ja. Absolut.

MÄ: Ja.

FL: Okej så då berättar du för husfar vad som har hänt.

MÄ: Ja, ja.

FL: Okej.

MÄ: Inte rik... nej inte riktigt. Jag berättade inte vad som hade hänt.

FL: Nej.

MÄ: Eller såhär alltså på morgonen.

FL: Ja.

MÄ: Och sen, men sen när vi hade möte med Karin och husfar,

FL: Okej, det var då du berättade.

MÄ: Då berättade jag alltså hela storyn.

FL: Alltihopa.

MÄ: Ja.

FL: Jag förstår, jag förstår.

MÄ: Ja.

FL: Men du, var ni i skolan först då, innan ni gick på det här mötet eller hur var det?

MÄ: Ja jag var i skolan och sen så, jag har ju tentat av engelskan så att jag liksom hade en håltimme.

FL: Jaha.

MÄ: Och då ska jag, jag ska sitta i biblioteket men, ja.

FL: Det gjorde du inte nej. Ja, mm.

MÄ: Ja jag sitter på hemmet då.

FL: Ja. Jag förstår.

MÄ: Och då såhär satt jag och snacka med Chuck då om såhär,

FL: Jaha.

MÄ: Kvällen innan.

FL: Ja.

MÄ: Och bara såhär fuck såhär, det där var jävligt liksom onice.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så precis då så ringde husfar mig och bara ja kan du komma till skolan och,

FL: Okej.

MÄ: Prata med mig och Karin.

FL: Ja.

MÄ: Och då bara berättade jag alltså.

FL: Och då gick du. Ja.

MÄ: Ja.

FL: Men du, hur kändes det då när du liksom, dagen efter och du berättade,

MÄ: Det kändes,

FL: För dem och.

MÄ: Ja då var det lite såhär jobbigt såhär. Alltså då man verkligen liksom, alltså ja det där var jäv... inte alls okej liksom.

FL: Mm.

MÄ: Då, då hade det mer sjunkit in liksom att det var fucked up,

FL: Vad som hade hänt. Ja.

MÄ: Liksom alltså what. Liksom hur kan ni...

FL: Ja jag förstår det.

MÄ: Ja.

FL: Men och hur var det med, på Björke med tvåorna då? Alltså hur var de mot er på morgonen och på?

MÄ: Ja de pratade inte så mycket.

FL: Nej.

MÄ: Alltså jag tror de fattade ganska direkt såhär okej ja vi kommer få någon rejäl konsekvens liksom.

FL: Mm.

MÄ: De skämdes ju jävligt mycket.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Och sen så typ såhär på eftermiddagen lite,

FL: Mm.

MÄ: Så var det några som bara ja såhär kan vi snacka lite liksom.

FL: Jaha, av tvåorna eller?

MÄ: Ja. Av dem...

FL: Vilka var det då som ville snacka?

MÄ: Fredrik Asker var den första.

FL: Mhm.

MÄ: Han såhär bara ja kan inte du komma in på mitt rum lite snabbt och såhär snacka.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara, och då sa han typ såhär förlåt och såhär (ohörbart)

FL: Mm.

MÄ: Fredrik Asker var först. Sen så gick jag ner, för vi har såhär (lexis)

FL: Ja. Precis.

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Och då under (lexis), men det var inte så lätt att plugga då liksom.

FL: Nej det förstår,

MÄ: Det var inte...

FL: Jag.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa han typ såhär bara ja kan vi gå och snacka lite och jag bara okej liksom. Så tog han in mig på ett rum och ha... han sa, jag vet... nej jag kommer inte ihåg vad han sa. Men han sa liksom bara typ såhär förlåt såhär. Det skulle inte bli såhär. Det var jävligt över gränsen liksom.

FL: Mm.

BFL: Men är det Fredrik Asker du snackar om nu?

FL: Mm.

MÄ: Nej Arvid Hagen.

FL: Jaha Arvid Hagen.

MÄ: Ja. Fredrik Asker var ju först.

FL: Först Fredrik,

MÄ: Ja.

FL: Sen kommer Arvid Hagen.

MÄ: Arvid Hagen och bara ja kan vi snacka.

FL: Och han säger, okej.

MÄ: Ja.

FL: Också på ditt rum eller?

MÄ: Nej. Det var...

FL: Nej.

MÄ: Första var på Fredrik Askers rum.

FL: Jaha, okej.

MÄ: Alltså på hans rum.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Och sen så hade jag gått ner till salongen,

FL: Ja.

MÄ: För att plugga.

FL: Mm.

MÄ: Och då,

FL: På (Lexis).

MÄ: Sa han kan vi snacka och då tog han in, in mig i ett, ett, det heter såhär linnerummet.

FL: Ja.

MÄ: Och det är såhär massa typ såhär madrasser och sängar där och sådär. Alltså såhär sånt.

FL: Mm.

MÄ: Och då snacka vi där.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så satt jag med några av hans såhär, alltså där (lexis) (ohörbart)

BFL: Men vad, vad sa han för nått sa du?

MÄ: Typ såhär bara, alltså...

FL: Det gick över gränsen.

MÄ: Ja såhär det gick över gränsen såhär, typ förlåt och såhär sånt.

FL: Mm.

MÄ: Nej juste, förlåt. Jag glömde. På lunchen,

FL: Det gör inget.

MÄ: Det första,

FL: Ta det lugnt bara.

MÄ: Det första snacket det var på lunchen.

FL: Jaha okej.

MÄ: Det var, Fredrik Asker var på lunchen, det var inte på, innan (lexis)

FL: Och det var på måndag lunch?

MÄ: Ja exakt.

FL: Mm.

MÄ: Då på lunchen då prata han med mig.

FL: Okej.

MÄ: Sen så åt alla vi lunch.

FL: Ja.

MÄ: Och då så gick vi in, då ville Ludvig von Platen prata med mig och Victor i, alltså

biljardrummet heter det.

FL: Mm.

MÄ: Det är såhär ett, med typ ett biljardrum.

FL: Ja.

MÄ: Bord. Och då var det först han.

FL: Mm.

MÄ: Och jag tror det var han drog någon, någon story att han inte var såhär involverad typ och såhär, han tyckte ändå att det var (ohörbart)

FL: Är det Ludvig det?

MÄ: Ja.

FL: Ja.

MÄ: Och sen så kom då Fredrik Asker och sen Arvid Hagen eller tvärt om.

FL: Mm.

MÄ: In och såhär var med i konversationen och sa såhär,

FL: Samtidigt.

MÄ: Ja men det var jävligt såhär illa.

FL: Okej.

MÄ: Och sen så gick jag ut därifrån och då satt ju alla i salongen och prata om det liksom.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa typ såhär Ian Gustavsson bara ja kan jag snacka med dig lite snabbt.

FL: Mm.

MÄ: Jag bara okej ja, såhär vad, vad är det. Han bara ja jag har hört att du trodde att jag var med, jag vill bara säga såhär jag var verkligen inte,

FL: Nej, han var inte med.

MÄ: Alltså jag, jag var faktiskt inte med såhär. Jag tyckte inte att det var alls nödvändigt, jag tyckte det var jävligt konstigt gjort av dem.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara ja shit sorry såhär, jag trodde att du var med men jag kan säga det till husfar liksom.

FL: Mm.

MÄ: För sen tänkte, då tänkte jag såhär, för jag trodde att jag hade sett honom, men jag bara nej det kan inte vara han.

FL: Nej.

MÄ: Tänkte jag. För såhär han är ju ganska brun.

FL: Mm.

MÄ: Det var, och det var inte såhär, den jag trodde var han, när jag tänkt efter var inte liksom.

FL: Var inte så brun, nej jag förstår.

MÄ: Och då så, så att då sa jag till husfar, då ringde jag honom och bara ja hej och så var det såhär, bara såhär jag sa ju att jag trodde Ian var med, men alltså jag tror inte han var det och det är ganska sv... det var ganska svårt att se med alla maskerade liksom.

FL: Mm.

MÄ: Jag antog ju bara vilka det var. Och han bara,

FL: Mm.

MÄ: Ja jag fattade det såhär.

FL: Mm.

MÄ: Så det är lugnt typ.

FL: Men du Tom om, vilka liksom då, ja dagen efter där så vi... vi.... Innan du hade fått att de kom och bad om ursäkt,

MÄ: Ja.

FL: Sådär.

MÄ: Ja.

FL: Max röst,

MÄ: Ja.

FL: Förstår jag ju att du hörde.

MÄ: Ja. Ja.

FL: Men vilka antog du mer förutom Max då? Som har varit med.

MÄ: Arvid då för att jag hörde ju hans röst också.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så,

FL: Juste.

MÄ: Och sen så antog jag bara de som hade kommit och sagt förlåt.

FL: Ja, precis, precis.

MÄ: Ja. Så det är ju,

FL: Okej.

MÄ: Min antagelse liksom.

FL: Så, så de som egentligen pratar med dig på måndagen är,

MÄ: Ja.

FL: Fredrik, det är Arvid och det är Ludvig.

MÄ: Ludvig.

FL: Mm.

MÄ: Och sen Leopold Del Corral,

FL: Mm.

MÄ: En annan kille. Han är inte såhär, han är ju ganska liksom tyst av sig såhär.

FL: Jaha.

MÄ: Han sa, jag tror inte han fattade heller att det var såhär ganska seriöst.

FL: Nej.

MÄ: Alltså såhär han sa väl bara såhär ja, han sa ingenting. Men jag tyckte att det var jävligt konstigt att han inte, alltså jag ville ju liksom, eller jag tyckte ju att det var bra att de kom och sa förlåt liksom.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Och sen Max Merner frågade på kvällen om han kunde snacka med mig.

FL: Mm.

MÄ: Och jag bara jag känner inte riktigt för det faktiskt,

FL: Nej.

MÄ: Såhär. Det har varit,

FL: Nej.

MÄ: Lite för mycket idag.

FL: Mm.

MÄ: Så då sa jag bara nej och han bara okej jag fattar.

FL: Ja.

MÄ: Och sen Arvid skrev typ på kvällen och bara såhär, ja såhär dina föräldrars nummer, såhär kan inte du skicka det såhär. Jag skulle gärna vilja ringa dem såhär i framtiden liksom.

FL: Mhm.

MÄ: Och så att, och jag bara jag tror inte du borde,

FL: Nej.

MÄ: Ringa mina föräldrar.

FL: Nej.

MÄ: Så jag skickade inte deras nummer eller någonting.

FL: Nej.

MÄ: Men de var ändå såhär, de var ju fortfarande alltså på Björke.

FL: Ja.

MÄ: Så då gick ju runt liksom. Alltså man såg ju dem (ohörbart)

FL: Ja precis de var ju på samma, ni var ju på samma...

MÄ: Ja.

FL: Men, men du sen och det är liksom på, det är på måndagen.

MÄ: Mm.

FL: Och sen är det på tisdagen. Och hur blir det då? Hur kommer det sig att ni, du åker hem och vad, vad händer då?

MÄ: Mina föräldrar, de hade ju sagt såhär skolan såhär avvakta med att ringa dina föräldrar typ.

FL: Jaha, hade skolan sagt det,

MÄ: Ja.

FL: Till dig?

MÄ: Såhär bara, eller bara ja vi kanske vill berätta för dem först. För de, jag antar att de tänker att jag skulle ringa hem och bara jag har blivit misshandlat och såhär så.

FL: Det kan man ju tänka att man vill göra.

MÄ: Ja exakt.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa de, de bara såhär, eller Karin sa såhär avvakta med det.

FL: Mhm.

MÄ: Och jag bara mm, ah kanske inte liksom.

FL: Nej.

MÄ: Och då hade några treor skrivit ut i Björkechatten såhär känn inte att ni inte såhär ska säga nått till era föräldrar.

FL: Nej.

MÄ: Såhär ni får absolut ringa hem och berätta allt.

FL: Mm. Mm.

MÄ: Och då skrev jag privat till han som skrev ut det och bara tror du jag får berätta, för skolan sa att vi skulle avvakta.

FL: Mm.

MÄ: Han bara ja ring hem om du vill såhär.

FL: Ja.

MÄ: De kan inte bestämma om du ska ringa hem.

FL: Nej.

MÄ: Och jag bara ja, det är sant. Och sen så gick jag till husfar efter middagen och bara ja jag vet inte riktigt såhär om Karin vill att jag ska ringa hem men jag känner mig inte bekväm med att inte ringa.

FL: Nej.

MÄ: Alltså jag vill att de ska veta.

FL: Jag vill... ja.

MÄ: Så då ringde jag hem och berätta och så, de var inte, de var inte jätte såhär förstörda för de märkte ju att jag, alltså jag försök... alltså jag visa, jag satt inte och grät liksom,

FL: Nej,

MÄ: När jag berättade.

FL: Jag förstår.

MÄ: Men de var ändå såhär jättechockade typ.

FL: Nej.

MÄ: Eller jo de var jättechockade, förlåt. Det, ja.

FL: Mm.

MÄ: Eller ja.

FL: De var upprörda,

MÄ: Ja exakt.

FL: När de hörde vad som hade hänt.

MÄ: Ja. Men det, det var, det var inte att de började såhär storgråta och såhär så.

FL: Nej, jag förstår. Jag förstår.

MÄ: (ohörbart) sa såhär,

FL: Jag förstår dem.

MÄ: Du vill inte liksom komma hem.

FL: Mm.

MÄ: Och då sa jag såhär jo det vill jag liksom.

FL: Ja.

MÄ: Det är inte alls bra stämning här och det är jättekonstigt.

FL: Nej.

MÄ: Och jag, ja. Så då, då sa de såhär ja men vi bokar tågbiljett. Och då så bokade jag med några andra och så åkte vi tillsammans.

FL: Så, ja.

MÄ: Ja på tisdagen.

FL: Så vilka var det mer som åkte hem då?

MÄ: Victor,

FL: Mm.

MÄ: Bergman. Charlie Barkman och Ture von Essen.

FL: Ja okej.

MÄ: Ja.

FL: Okej. Så då åkte ni hem. Och då är,

MÄ: Ja.

FL: Vi på tisdagen där.

MÄ: Ja.

FL: Och, och hur, hur blev det när du kom hem då? Hur kändes det och?

MÄ: Nej det var väl skönt.

FL: Ja.

MÄ: Alltså komma bort från den liksom.

FL: Mm.

MÄ: Alltså den,

FL: Det som hade hänt och.

MÄ: Vad säger man, såhär det, atmosfären var jävligt,

FL: Ja.

MÄ: Dålig, alltså.

FL: Stämningen där.

MÄ: Stämningen var jävligt dålig.

FL: Jag förstår det.

MÄ: Så det var skönt att komma hem lite. Men det var ju också såhär, man behövde ju snacka när man kom hem,

FL: Ja.

MÄ: (ohörbart)

FL: Ja, det är klart.

MÄ: Det var inte jätte...

FL: Då ville de veta dina föräldrar.

MÄ: Ja det var inte såhär jättebra. Alltså det var inte bra stämning någonstans. Men det var ändå,

FL: Nej.

MÄ: Skönt att vara hemma liksom.

FL: Ja. Jo men det är klart.

MÄ: Ja.

FL: Och sen hade vi hemresehelg då va.

MÄ: Ja exakt.

FL: Så du, ja precis.

MÄ: Så då,

FL: Så då...

MÄ: Åkte alla andra hem.

FL: Ja.

MÄ: (ohörbart)

FL: Då åkte de hem. Mm. Och sen var du tillbaka i skolan i måndags då?

MÄ: Ja.

FL: Ja. Och hur har det varit?

MÄ: Eller söndagen. Men ja, men det (ohörbart)

FL: Ja ni kom ju söndag kväll ja, precis.

MÄ: Ja.

FL: För du åkte buss eller?

MÄ: Ja, exakt.

FL: Ja, mm. Men du, sen då? Alltså nu i veckan, hur har det varit i skolan då?

MÄ: Det har väl varit alltså bra. Det känns som att några har såhär, i början så var det ändå att alla såhär var överens om att det var jävligt dåligt gjort av dem. Men sen nu känns det som att några såhär ändå typ övertalats av dem att det såhär inte var så illa. Så att det är såhär ganska konstigt liksom i skolan.

FL: Mm.

MÄ: Sen är det vissa som känner såhär jättestarkt och såhär,

FL: Mm.

MÄ: Vill komma fram och bara såhär ja de är så jävla konstiga.

FL: (ohörbart)

MÄ: Så det är jävligt, alltså det är ju fortfarande att folk snackar om det och så.

FL: Men hur känns det för dig?

MÄ: Ja jag tycker inte att det är så kul alltså. Eller såhär jag ser ju dem också i skolan. Det är jättekonstigt. De får ju såhär gå kvar i skolan. Så alltså det är inte så kul att se dem i skolan och såhär sånt.

FL: Nej. Hur känns det när du ser dem då?

MÄ: Alltså de har ju typ behövt ha lektioner i såhär ett annat litet hus.

FL: Mm.

MÄ: Det är ju såhär en hemkunskapssal.

FL: Hemkunskapen, mm.

MÄ: Ja så de har haft lektioner där. Men sen så såg jag dem såhär i, i förrgår, nej igår såg jag dem såhär gå på vägen typ. Och då såhär, såhär stannade de typ och kolla. Och jag bara liksom,

FL: Mm.

MÄ: Såhär bara gick vidare.

FL: Mm.

MÄ: Och sen så på eftermiddagen då satt jag såhär i, det finns såhär ett litet typ halvrum såhär en liten av... liksom litet rum åt sidan såhär från korridoren.

FL: Ja. Som går ut. Mm.

MÄ: Ja. Där det är såhär soffor och så.

FL: Mm.

MÄ: Och då så såhär kom Arvid Hagen och såhär stack in huvudet och bara får jag snacka med dig lite snabbt och jag bara okej såhär. Alltså...

FL: Men var det på skolan eller på Björke?

MÄ: Nej på skolan.

FL: På skolan ja. Precis. Mm.

MÄ: Och då, och då så jag bara okej och så, då sa han såhär bara, då var, var han jätte såhär, fattade verkligen att det, han såhär hade gjort fel och såhär var väldigt liksom förlå... eller väldigt liksom ah shit. Såhär det var jättekonstigt såhär.

FL: Mm.

MÄ: Och så.

FL: Mm.

MÄ: Och då var det väl, det är inte så mycket att typ stå och skälla ut han. Alltså han, jag kan tänka mig att han redan har fått ganska mycket skit av liksom alla runt honom. Så att jag,

FL: Mm.

MÄ: Det är inte riktigt heller läge att ställa sig i skolan och bara såhär ja det där var jättekonstigt liksom.

FL: Mm.

MÄ: Liksom jag sa väl bara såhär ja, alltså ja.

FL: Mm.

MÄ: Jag såhär fattar att, eller bra att du såhär fattar att det inte var okej att liksom...

FL: Nej precis, precis.

MÄ: Ja.

FL: Är det någonting annat Tom som du tänker? Alltså det, kommer du på något sen då är det bara att ni ringer och ni kan höra av er.

MÄ: Ja.

FL: Men jag tänker, är det något annat nu som du tänker är bra för oss att känna till som inte jag har frågat om?

MÄ: Ja...

FL: Om allt det här.

MÄ: Nej. Eller jag vet inte, alltså nej. Det kan jag inte säga.

FL: Jag, jag tänker såhär. Nu har ju vi pratat om den händelsen i, i matledet.

MÄ: Ja.

FL: Och det som var på hemmet.

MÄ: Ja.

FL: Men, men vi brukar ju också alltså när vi pratar med barn och ungdomar sådär fråga om det är någonting annat som har hänt dig som inte har känts bra eller om någon har gjort någonting?

MÄ: Alltså från dem då?

FL: Nej jag, ja jag tänker på skolan eller hur, hur det har varit liksom.

MÄ: Nej jag skulle, jag trivs liksom på skolan.

FL: Du trivs på skolan, ja.

MÄ: Alltså jag tycker inte, och det är ju såhär, jag vet inte, folk drar väl antagligen direkt slutsatsen såhär okej men det här händer ganska ofta,

FL: Mm.

MÄ: Eftersom det är på Lundsberg.

FL: Mm.

MÄ: Men alltså det är ju det som är helt alltså sjukt att,

FL: Mm.

MÄ: Det händer inte ofta.

FL: Det händer inte ofta.

MÄ: Så att alltså, så att det är jättekonstigt att de går och såhär, alltså det här händer ju liksom inte.

FL: Nej.

MÄ: Det finns ju inte kamratuppfostran längre.

FL: Nej jag förstår.

MÄ: Så det är jättekonstigt att de går och såhär utöver någon sådan här makt som såhär ingen, till och med treor som alltså enligt det systemet då skulle ha mer makt.

FL: Ja, är högre upp. Ja, jag förstår.

MÄ: Ja de hade ju aldrig gjort nått sånt där.

FL: Aldrig gjort så. Nej.

MÄ: Alltså det är bara, ja. Det är ju bara jättekonstigt.

FL: Det är konstigt. Ja jag förstår.

MÄ: Ja. Men annars så trivs jag liksom.

FL: Mm. På skolan ja.

MÄ: Alltså jag, ja. Ja.

FL: Mm.

MÄ: Det är ju bara jävligt, nu har det varit jobbigt. Alltså nu har jag kanske inte trivts så mycket senaste två veckorna (ohörbart).

FL: Nej det förstår jag.

MÄ: Men, men innan,

FL: Men annars så.

MÄ: Innan det så,

FL: Innan det gjorde du det. Ja.

MÄ: Ja. Så mår jag bra på skolan.

FL: Ja. För du går ju i nian nu.

MÄ: Ja.

FL: Och är tanken att du söka...

MÄ: Ja.

FL: Fortsätta eller?

MÄ: Det blir väl kanske så. Alltså jag vet inte.

FL: Ja.

MÄ: Det,

FL: Vi får se.

MÄ: Ja. Det har ingenting med det att göra egentligen.

FL: Nej. Nej, nej jag förstår.

MÄ: Men det är också lite liksom, om de går kvar så är det jävligt obehagligt. Jag vet ju inte vad som händer,

FL: Mm.

MÄ: Nästa år. Kanske när de går i trean och,

FL: Då är ju de treor ja.

MÄ: Ja.

FL: Mm.

MÄ: Och då blir det jävligt, så att alltså det är väl lite rädsla för det liksom.

FL: Ja. Ja.

MÄ: Såhär. Men jag tror inte de kommer få gå kvar, så att det spelar väl ingen roll när jag söker gymnasium liksom.

FL: Jag, jag förstår. Nej för nu ska man ju söka snart också.

MÄ: Ja.

FL: Det är ju redan,

MÄ: Ja.

FL: 8 februari sista va eller nått sånt där?

MÄ: Ja 17e tror jag det är.

FL: Ja, det är, ja du är...

MÄB: 13e.

FL: (ohörbart) Ja,

MÄB: 13e har vi,

FL: Ja, ja du har koll. Jo

MÄB: Men det kan vara olika.

FL: Jo men då är det nog.

MÄ: Mm.

FL: Mats, har du några frågor om det som har hänt?

BFL: Har ni pratat ihop er något angående skadestånd?

MÄB: Nej det har vi inte gjort än.

BFL: Nej.

MÄB: Så det finns ett ersättningsanspråk.

BFL: Det kommer att finnas...

MÄB: Men det preciseras senare.

BFL: Ja. Då är vi med på den.

FL: Då tänker jag att vi kan slå av.

BFL: Ja.

FL: Och så tänker jag...

Slut på ljudfil

Efter inspelningen avslutas vill målsägande och målsägandebiträdet berätta att målsägande hade bäddat i sin säng så att det skulle se ut som att han låg där, fast han inte gjorde det. //J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Prager, Tom

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Ja

Sätt

Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella tidigare händelser på Lundsbergs skola.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Advokat Sofia Möller

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-02-13

Förhör påbörjat

13:17

Förhör avslutat

13:40

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Målsägandeförhör med Tom Prager.m4a**Ärende: K75859-25****FL 1: Förhørsledare Mats Olsson****FL 2: Bitr. förhørsledare Johanna Thornberg Sköld****MÄ: Målsägande Tom Prager****MB: Målsägandebiträde Sofia Möller****FL 2: Och det känns ok med det här, eller?****MÄ: Ja.****FL 1: Jo, Tom. Jag tänkte att vi skulle hålla förhör angående eventuella tidigare händelser under höstterminen på Lundsbergs skola. Utifall det har inträffat nåt liknande tidigare, så får du berätta om det.****MÄ: Ja, ska jag...****FL 2: Ja.**

MÄ: Ja, så att det kanske är typ tredje veckan, nej jag vet inte, mitten av september skulle jag säga. Jag kommer inte helt ihåg, men jag tror att det var mitten av september. Då så hände så här typ nåt lite halvliknande.

Men jag alltså, jag låg så här och halvsov. Eller så här, de kom in när jag låg och sov. Och sen så här vaknade jag liksom när, alltså jag var inte vaken helt. Och sen så, jag visste inte ens tills nästa dag typ att det hade hänt. Jag så här somnade om direkt efter.

Ja, men då kom de in. Och då var det, då tror jag inte det var så grovt. För de visade en video efter. Eller ja, Ludvig von Platen visade ju då en video efter det. Och så så här, eller ja då visade han, och då var det så här. Och typ av det jag kommer ihåg av videon, så så här slog de mig några gånger när jag hade så här täcket på mig. Och sen lyfte Ludvig upp mig, han så här filmade ju då. Och sen lyfte han upp mig så här i nacken. Och så här höll mig uppe.

Och sen tror jag, jag är inte helt säker, men jag tror jag fick så här några slag då. Och sen så, och sen så så här kastade han ner mig på sängen så här i nacken. Och så här, jag låg typ och sov så här när det hände så att säga. Jag bara somnade i den positionen som jag blev så här nedkastad i sängen. Så här lite halvliggandes på sängen så här med typ knäna på marken. Ja, exakt. Och sen visade de det nästa dag då.

FL 1: Vilka var det som befann sig i rummet?

MÄ: Jag vet, eller det var ju då min rumskamrat, Gustav då. Och sen så, den enda jag vet var med var Ludvig. Och det är ju för att han visade dagen efter och så så här, ja jag filmade det här liksom.

FL 1: **Mm.**

MÄ: Det är de enda jag vet var i rummet. Det var lite såhär, ja, det var ju mörkt i rummet. Sen låg jag också så här lite och halvsov så att.

FL 1: **Mm.**

MÄ: Mm.

FL 1: Fick du några skador?

MÄ: Nej, det tror jag inte.

FL 1: Gjorde det ont?

MÄ: Ja, jag har för, alltså det var ju ganska länge sen, så jag kommer inte riktigt ihåg. Men jag har för mig att jag sa så här dan efter bara, ja jag undrade vad det var. För sen när jag vaknade så här 20 minuter senare av att det så här gjorde ganska ont typ. Så här på benen och så här, som att någon hade så här slagit så här med handflatan. Så att det så här sved lite. Men det är inte så här, det var inga skador som jag hade så här nästa dag liksom. Det är bara att jag, det är typ, ja sved lite den kvällen.

FL 1: Var det några andra personer i rummet förutom Gustav och Ludvig?

MÄ: Ja, de var ju fler, men jag vet ju inte vilka det var då.

FL 1: Nej. Är det för att du inte kommer ihåg eller på grund av nåt annat?

MÄ: Ja nej, jag kommer faktiskt inte ihåg. Men jag var ju inte, eller ja, det är ju på grund av alltså, jag var ju inte vaken. Så jag kunde inte, eller jag var, ja, jag kunde inte riktigt liksom, jag visste inte ens att det hade hänt tills dagen efter. Så jag var inte riktigt helt säker på alltså vilka som var i rummet. Jag visste ju bara att Ludvig var i rummet för att han visade videon dan efter och sa såhär, ja kolla vad jag filmade liksom så här.

FL 2: Ja. Mats frågar ju dig om det här har hänt tidigare eller nånting liknande, och då beskriver du den här händelsen. Är det nånting annat Tom som har hänt under terminen eller från det du började egentligen tills nu som inte har känts bra för dig eller?

MÄ: Nej, det tror jag inte faktiskt.

FL 2: Nej.

MÄ: Inte nånting så här märkvärdigt som jag har så här tänkt på.

FL 2: Nej, inte som du har tänkt på. Och förstår vi dig rätt att det är vid två tillfällen som såna här saker har hänt att de har kommit in?

MÄ: Exakt, ja på höstterminen och sen nu på den här.

FL 2: Och du säger att du sov lite så det var på kvällen. Alltså kommer du ihåg var det nånting som hade hänt innan eller alltså var det väntat att de skulle komma in eller var det?

MÄ: Nej, jag tror de sa typ så här, ja vi kommer ju, vi typ skämtade lite, nu kommer jag inte ihåg vilka. Men jag har för mig att vi så här skämtade lite och då sa de, ja men vi kommer in i ert rum ikväll liksom. Så gjorde de inte det. Och då sa jag nästa dag så här, så här va fan ni sa ju att ni skulle komma in så gjorde ni inte det liksom. Och sen så, då kom de in den kvällen.

FL 2: Ok, och när du säger de då, du säger du kommer inte ihåg vilka det är men alltså i vilken år?

MÄ: Ja tvåan då.

FL 2: Tvåan ok, så det är tvåor helt enkelt.

MÄ: Mm exakt. Ja det var tvåor inblandade är jag helt säker på. Jag tror inte det var några treor eller ettor som var med.

FL 2: Men du ni skämtade lite, vad var det ni skämtade om då alltså?

MÄ: Nej, men så här bara, alltså jag kommer faktiskt inte ihåg.

FL 2: Nej du kommer inte ihåg.

MÄ: Nej, men så här, ja bara det typ. Alltså så här, ja vi kommer komma in i ert rum i natt så här.

FL 2: Mm. Och hur var det med läsning och så då då? Alltså den här.

MÄ: Jag trodde inte att, alltså de hade ju inte kommit in kvällen innan.

FL 2: **Nej.**

MÄ: Och det här var ju också så här tredje veckan in så jag visste inte så här, ja så här, hur grovt kan nånting vara. Så jag låste inte nån av gångerna, tror jag inte. Alltså jag låste inte första kvällen och då kom de inte in och jag bara okej de kommer inte komma in i kväll så jag låste inte heller.

FL 2: **Hur har det varit efter det då? Med låsning och såhär.**

MÄ: Ja, vi har ju låst rätt så ofta men det är ju så här det är mest bara alltså, det är mest bara så här, för att vi måste ju lämna in mobilerna på kvällarna.

FL 2: **Mm, just det.**

MÄ: Alltså så här om man inte så här lämnar in mobilen då vill man ju inte att så här att husföräldern ska komma in sen när man ligger och kollar, så då får man några sekunder extra. Det är typ därför vi har låst. Tills det här då. Det som hände i, för några veckor sen.

FL 2: **Ja jag förstår.**

MÄ: Ja.

FL 1: **Gjorde Ludvig nåt mer än att lyfta upp dig i nacken?**

MÄ: Alltså jag, jag vet, alltså från videon jag såg, det var ju så här det var typ, det var typ en liten så här ihopklippning liksom. Med så här lite typ musik eller nånting så här i bakgrunden. Så här lite typ en sån här edit liksom, en redigering. Och då i den videon, jag kommer inte ihåg så mycket från videon, men jag tror så här, han kanske så här slog med handflatan.

FL 2: **Ursäkta jag ska stänga av den och så börjar den prata. Ja, fortsatt Tom, förlåt.**

MÄ: Han kanske slog några gånger

FL 2: **Med typ handflatan.**

MÄ: Och sen lyfte han upp mig i nacken då. Från sängen.

FL 1: **Med bäge händerna eller?**

MÄ: Nej han filmade ju med en och sen så höll han mig liksom så. Och så här filmade mig i ansiktet liksom.

FL 1: **Okej. Uppfattar du det som Ludvig gjorde mot dig, uppfattar du det som misshandel?**

MÄ: Nej jag vet inte. Jag tror, alltså det var inte så här, ja jag vet inte riktigt vad misshandel, alltså vart gränsen går så där. Jag är inte så...

FL 1: **Alltså om du får ont efteråt så är det ju misshandel**

MÄ: Jag vet inte om han slog eller inte. Så att jag kan ju inte säga om han har misshandlat mig liksom.

FL 1: **Nej.**

MÄ: Men han, jag vet bara att han liksom kanske så här slog några gånger, och sen så lyfte han upp mig med, alltså handen. Och sen filmade med så. Och sen skickade han det till så här, till så här en gruppchat, med alla så här nior, ettor och tvåor dan efter. Och då tror jag han, och då raderade han den ganska snabbt. Så då tror jag att han fattade så här, ja shit, jag kanske inte ska sprida det här liksom.

FL 1: Men ditt minne, det kommer från den här videon. Du kommer inte ihåg det här?

MÄ: Nej, jag kommer inte ihåg. Sen är det också, det var ju ganska länge sen. Alltså, jag har för mig att jag så här gick ut ur rummet några minuter innan, och då stod de utanför. Men det kan jag verkligen inte säga. Att jag vet att det var den kvällen alltså. Ja, det vågar jag inte säga liksom att det var samma kväll.

FL 2: Men du en fråga där. Du sa att du tyckte att det sved lite på benen. Förstår jag dig rätt då som att, Att du uppfattade att du fick slag på benen av nån. Fast du inte vet vem det var liksom?

MÄ: Ja, exakt.

FL 2: Ja men du, och den här filmen nu igen då. Under den kvällen då, när du var typ halvsovande som du beskriver, märkte du att det filmades då?

MÄ: Nej. Det tror jag inte. Alltså jag, kanske att det var så här, en sån här mobilficklampa. För de, man vet ju inte om de filmar eller om de bara..

FL 2: Nej, eller om de bara lyser.

MÄ: Men inte såhär, ok, de filmar just nu liksom så. Det kommer jag inte, kan jag inte säga att jag kommer ihåg.

FL 2: Och hur gick det till när du fick se filmen sen?

MÄ: Det var typ så här dan efter så satt jag, ja jag tror jag satt och pratade med Ludvig. Ja, nån gång alltså, på dan. Och sen så sa han så här, ja vi filmade ju. Eller jag bara så här, kom ni in i mitt rum typ igår, och han bara, ja, vi filmade. Och jag bara, får jag se videon liksom? Och då visade han videon. Så det är så jag kommer ihåg det. Och jag har för mig att han visade den för så här några andra som satt runt också liksom.

FL 2: Och sen säger du att den skickades i den gruppen ni hade tillsammans.

MÄ: Exakt, ja.

FL 2: Och det var en Snapchatgrupp eller?

MÄ: Exakt, ja.

FL 2: Och sparade du ner den här filmen?

MÄ: Nej, jag såg inte att de hade skickat den i chatten.

FL 2: Nej, du såg inte, men du var med i gruppen eller?

MÄ: Ja, exakt. Men alltså jag hade inte öppnat så här telefonen. Men jag vet bara att de hade

skickat den i chatten och så här raderat den. Och då hade jag inte sett den. Och sen så sa jag så här, ja, får jag se videon? Och då såg den.

FL 2: Är det nån annan som har pratat med er om den här videon?

MÄ: Ja, eller så här Jacques. Det är, han har också sagt att han har så här sett videon. Alltså jag tror det är ganska många som såg videon liksom.

FL 2: Vet du om det är nån som sparade ner videon eller?

MÄ: Nej, det vet jag inte. Det tror jag inte.

FL 2: Du, har du nån annan konversation på din telefon med de här killarna om det som har hänt liksom?

MÄ: Alltså nu?

FL 2: Ja, eller nån av...

MÄ: Vänta, kan vi få prata om det?

MB: En paus?

FL 2: Ja, vi tar en paus.

MÄ: Så ja, de, jag tror alla de har kontaktat mig.

FL 2: Jaha, ok.

MÄ: Alltså så här, pol, alltså de har väl skrivit så här förlåt och såhär. Ja, så här det var jobbigt det som hände liksom så. Och sen så typ så här, ja dan efter, eller så här när de fortfarande var på hemmet. Då skrev några och så här, de ville också snacka ganska mycket och bara så här, ja, kan inte vi gå bort och snacka liksom? Och sen Arvid Hagen typ så här frågade, ja så här, kan du skicka dina föräldrars nummer. För han ville så här säga förlåt till dem typ. Jag tror inte det var så här, ja exakt, de kontaktade ohörbart.

FL 2: Jag förstår. Nu ska vi se, har Sofia nån fråga medan jag tänker lite?

MB: Jag tänker såhär, du säger ju att du, det här att det sved på benen. Och hörde jag dig rätt att du sa att du typ vaknade till av det?

MÄ: Ja, senare.

MB: Ja.

MÄ: Men det tror jag, ja exakt, jag tror jag vaknade mer av att jag så här låg liksom på marken och sov, eller jag så här låg i en konstig position. Och sen när jag väl vaknade så märkte jag så här, vad fan har hänt liksom, jag ligger så här halvt av sängen och liksom jag har ont på kroppen. Alltså, och bara åh jävlar vad konstigt liksom. Men det är också en sån grej som man så här glömmer bort lite dan efter när man vaknar. Så att man ens har vaknat då.

MB: Och halvt av sängen?

MÄ: Mm.

MB: Hur är du då? Vart är överkroppen och vart är benen?

MÄ: Ja, alltså om sängen är så här, så kanske, jag har så här min överkropp på sängen. Alltså jag har ju så här blivit kastad på sängen. Så då är så här min överkropp på sängen och sen så benen i marken liksom. Så här lite halvsovande så liksom.

MB: Och då tänker jag, kände du nånting i nacken eller huvet eller dan efter?

MÄ: Nej, det gjorde jag inte.

MB: Och vet du, för jag tänker om det är i gruppchatt där det är tvåor, ettor och nior, så det är ju väldigt många. Vet du hur länge den låg där innan de raderade?

MÄ: Nej, men jag skulle väl gissa på inte så länge. Nej, nej, jag har faktiskt ingen aning.

FL 2: Är det en Björkechatt, eller är det?

MÄ: Exakt, det är en Björkechatt. Det är typ så här 30 pers.

FL 2: Ja, jag förstår det.

MÄ: Ja, nior, ettor, tvåor.

MB: Mm. Tack, då har inte jag några fler.

FL 2: Men du, efter den där första grejen som du berättade om där. Tänkte ni nåt kring eller tänkte du nåt kring det som hade hänt efteråt? Som du liksom kommer ihåg att?

MÄ: Jag tyckte väl att det var lite så här konstigt eller så här. Vem gör så liksom? Men det var inte så att jag liksom. Nej, jag tänkte, jag tyckte väl bara att det var lite så här obehagligt så här att jag låg och sov och inte kommer ihåg nånting. Och sen så här, och sen så har jag blivit liksom slagen när jag ligger. Ja, jag tyckte det var lite konstigt.

FL 2: Och jag tänker, hur var det med dina vänner? Berättade du för dem vad som hade hänt?

MÄ: Ja, jag tror att några av dem, alltså de var ju inne på andras rum också, tror jag. Eller ja, de var inne på Jacques de Geer och Thure von Essens rum. Jag vet inte om det var innan eller efter. Men alltså det var samma kväll då. Så vi snackade om det dan efter. Ja, exakt.

FL 2: Kommer du ihåg vad de sa då?

MÄ: Jag tror att de hade ganska mycket så här, eller det kan, alltså det kan mycket möjligt ha varit lika grovt hos mig, bara att jag inte kommer ihåg det. Men som de beskrev det, för de var ju helt vakna och så här låg med lamporna på liksom. Alltså det lät jätkligt obehagligt. Så här bara, ja, jättekonstigt att de var så här jättevåldsamma liksom. Ja, exakt. Det sa de typ dan efter så här att de typ slängde Jacques på Thure och så här, ja så här jättekonstiga saker.

FL 2: Hur tänkte ni kring det då liksom, alltså hur kändes det?

MÄ: Ja, jag vet inte, jag tyckte bara att det var så här lite läskigt typ.

FL 2: Då var ni ju lite nya också på skolan.

MÄ: Ja, exakt. Ja, jag tyckte det var lite läskigt. Men sen var det också så här, ja jag visste ju inte riktigt så här, ja, är det så här man gör liksom? Men jag tyckte fortfarande att det var så här, ja, det där är ganska obehagligt liksom.

FL 2: Men du, din rummis då, pratade ni nåt om det?

MÄ: Ja, det tror jag vi gjorde. Just det, han trodde inte på att de hade varit inne, för han låg ju och sov. Och då sa jag så här, men de var inne här igår, så här, de har visat mig en video och så. Och han bara, nej det har de inte, jag tror att jag hade vaknat. Och då kom, då tror jag att Ludvig, jo bara, jo, vi var visst inne, och då trodde han på det.

FL 2: Men du, den här filmen då, förutom det här som man kan se, kommer du ihåg, vad var det mer, vad kunde man se mer på filmen? Var det bara du liksom, eller var det nån av dina vänner eller?

MÄ: Jag tror det var så här, de kom in i rummet så här med lampan på liksom. Alltså ganska hastigt liksom. Kom in i rummet, och då ser man bara så här vårt rum. Så här min rummis som ligger och sover där liksom, och sen så ligger jag här. Sen kommer de och så här, ja, och slår några gånger. Och sen så plockar Ludvig upp ohörbart på kameran. Och sen så hör man så här hur alla springer ut. Och då kastar han ner mig i sängen och springer ut.

FL 2: Och du, det här med att slå då, alltså på vilket sätt slår de eller?

MÄ: Med så här handflata så här.

FL 2: Med handflata, ja. Men du, och hur är det, för du säger de var ju inne på fler rum där, på den här filmen, var de andra också med på filmen då? Hade de filmat det också liksom?

MÄ: Jag vet inte om de filmade det, men ja, alltså det var ju bara, jag har bara sett min.

FL 2: Du har bara sett det som var på dig där?

MÄ: Mm.

FL 2: Nej, nu har jag inte nån mer fråga tror jag. Är det nåt mer? Ja, nu.

MB: Ja, men jag tänkte såhär, hur kändes det när du fick se filmen?

MÄ: Jag tyckte det var lite konstigt. Eller så här, ja, jag tyckte det var jävligt konstigt faktiskt, att de så här filmade. Och sen så, de var ju lite så här stolta dan efter typ. Att de så här, ja, jag vet inte om det var så här nån maktgrej, att de kände sig så här lite överlägsna. Men de verkade ju jävligt stolta dan efter liksom. Det var ganska konstigt, eller så här obehagligt.

MB: När han höll upp dig, hur mycket såg man av dig?

MÄ: Man såg hela mitt ansikte liksom.

MB: Ja, och hur långt ner på kroppen? Minns du om du, om det är hit, eller?

MÄ: Kanske, ja, typ hit. Alltså det var så här lite, han är ganska lång, Ludvig. Han är ju så här två meter typ. Så han kanske höll så, sen var det så, så då ser man typ ner till, alltså här,

kanske. Man såg hela mitt ansikte.

MB: Var du, hade du nån tröja på dig?

MÄ: Nej, bar överkropp.

FL 2: Syntes det att det var Ludvig på filmen, eller?

MÄ: Nej, det tror jag inte. Alltså såhär, jag vet inte, jag kollade inte riktigt så här, är det verkligen han, för han sa ju, ja, jag filmade liksom. Så då är det ganska självklart att det är den som filmar som...

FL 2: Ja, det syntes att det var han som..?

MÄ: Ja exakt, alltså det var liksom så här man såg hela armen.

FL 2: Och sen sa du också att filmen försvann från gruppen.

MÄ: Mm.

FL 2: Hur kom det sig då, alltså?

MÄ: Jag antar att de raderade. Alltså jag var inte inne i chatten.

FL 2: Nej, precis, du hade ju inte sett det där.

MÄ: Från att de skickade den till att de, till att de raderade den. Men jag har hört från väldigt många efter att de, ja de skickade ju den i chatten liksom.

FL 2: Alltså har Ludvig pratat med dig om det här nåt efterhand, liksom? Efter det där?

MÄ: Det tror jag inte. Men så här, vi kanske har sagt så här, för jag vet inte, men jag tror inte Ludvig är så här, så jättegillad på hemmet liksom. Och då så här tror jag, vi kanske har liksom, ja, om någon har frågat så här, ja, varför gillar inte ni honom? Och då är det så här, för han kom in i vårt rum och slog oss första två, tre veckorna liksom. Så här, det är ju mest så man har tagit upp det. Och det har så här kanske varit ett motiv, alltså att inte vara så nära honom, eller så här, ja, vara så bra kompis med honom. Och jag tror han är just, alltså ogillad på hemmet för att han är ganska, alltså så här impulsiv och lite så här galen liksom.

FL 2: Mm, jag förstår. Nej, är det något mer du tycker att vi ska veta om?

MÄ: Nja, nej, inte nåt jag har.

MB: Jag tänkte på en sak som ju kan vara viktig. Du sa att där, när de var inne hos. Jacques och Thure, så sa du, det var jätteobehagligt. Och så berättade du att de hade slängt Jacques på Thure. Vet du, har de berättat nåt mer om vad som hände?

MÄ: Jag tror vi satt och snackade om det för några dagar sen, för jag bara, jag sa så här, eller jag typ frågade dem så här, ja, det hände väl er också så här, eller bara, ja alltså. Och han bara, för det var så här innan allt det här hade kommit så här, att det hade hänt innan.

Och då sa de så här bara, ja alltså, de var ju så här helt galna och tydligen hade de sagt att det var så här minnes... Jacques sa nånting, att de hade sagt till dem att deras anledning var att det

var så här minnesceremoni, typ. Att de kunde så här minnas det i trean, men så här, det har aldrig hänt nån annan, så att det är så här bara nånting de har hittat på, tror jag. Och då så här, ja, så att de har ju så här berättat i efterhand, och då har de båda sagt att det var så här jättekostigt gjort och att det så här, att de var jättegrova och våldsamma, liksom.

MB: Men inget mer i vad till dig, liksom. Så kan det ju vara när man berättar att man tycker att det är jättekostigt och obehagligt och så, men just vad det är som hände fysiskt, så är det det du minns, är att de har sagt att han slängde Jacques på, Thure, eller?

MÄ: Ja, exakt. Det är, ja, typ att de så här tog Jacques från hans säng så här, slängde honom på Thure. Och då har jag för mig att han sa att de var på marken, men det kan också ha varit att han slängde honom på i sängen, och då så ramlade de ner på marken. Och sen att de slog dem då. Alltså, i det rummet.

FL 2: Har de sagt något om att deras händelser ska ha blivit filmade, liksom?

MÄ: Jacques och Thure? Nej, jag tror inte det. De sa så här, ja, för jag sa typ så här, men jag såg ingen video på det, typ. Och de bara, ja, men de filmade ju inne hos sig, men inte inne hos oss.

FL 2: Nej, jag förstår.

MÄ: Och så här, för de jag har snackat med vet ju alla vad som hände i videon. Det är ju inte så här, jag har ju inte gått runt och berättat för folk så här, ja, har ni sett den videon där jag blir höll? Alltså, alla vet ju så här, att så här, ja, jag typ ohörbart Jacques så här, ja, har du ens sett videon? Och han bara, ja, du blir upphölld, så eller så, eller vad det var, om man säger så. Så att, alltså jag tror att många vet liksom vad som hände. Alltså, många har sett den, tror jag.

FL 2: Mm, jag förstår. Och det var ju som direkt efter de la ut i den där gruppen. Alltså, direkt efter det hade hänt.

MÄ: Nej, det var dan efter, tror jag.

FL 2: Ja, dan efter, ja precis. Men du, jag har ju ställt frågan till dig, jag låter tjugig, men är det nånting annat Tom, som har hänt som du inte har tyckt känts bra eller som du inte ohörbart...?

MÄ: Nej. Det tror jag inte.

FL 2: Nej, men då tänker jag om inte Sofia har nåt mer.

MB: Nej tack, jag har inget mer.

FL 2: Tom?

MÄ: Nej.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariet

5000-K75859-25

Hörd person

Prager, Tom

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör med anledning av misstänkt grovt hemfridsbrott samt misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Sofia Möller

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-03-10

Förhör påbörjat

12:30

Förhör avslutat

Förhørsplats

Lundsbergsskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

MÄ: Tom Prager

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld

FL 2: Förhørsledare Mats Olsson

MÄbitr: Målsägandebiträde Sofia Möller

FL 2: Jo Tom, jag tänkte det här förhöret kommer att handla om den här filmen och vi ska se om du kan identifiera några personer som syns på den här filmen.

MÄ: Mm

FL2: Och sen blir det lite frågor också, men jag tänkte vi börjar, du kanske tycker det är obehagligt att se den här filmen.

MÄ: nej, det..

FL1: Känns det okej eller? Nu har jag sagt att det här kommer funka jättebra, har jag

har sagt till Mats, så nu hoppas vi verkligen att vi gör det.

Mäbitr: Ja, nu vill vi ju det.

FL1: Ja, men det fixar jag, det är bara att det tar lite tid för mig. Alltså vi har den här, sen har vi en till film, ska vi se, vi ska försöka på ljud, kommer att eka här.

MÄ: Kan man höja ljusstyrkan?

FL1: Nej, men jag tror att det kommer synas mycket bra.

Förhørsledarna visar upp en film för Tom.

MÄ: Jaha, vinkla ner då, jag tror att jag bara kan identifiera en person.

FL1: Vi har ju, Mats, gjort en bildbilaga.

MÄ: Med alla...

FL1: Ja, men lite såhär stillbilder, ja, precis, men vi kan ju kolla på filmen igen också. Men känner du igen filmen ska vi fråga.

MÄ: Ja, det var ju den som jag tror jag såg.

FL1: Det är den som vi pratar om, ska du trycka framåt eller ska jag? Nej, just det, du har.

FL 2: Det finns bilder på sådana här handledssmycken.

FL1: På har armband och grejer de har.

MÄ: Och det har jag ingen aning om, det vet jag faktiskt inte.

FL2: Nej, sen är det lite svårt att se, men man ser ju lite hur...

FL1: Vi ser bättre här faktiskt om man tar stillbilder,

Mäbitr: jag tänkte säga att den går att stoppa.

FL1: Ja, det gör det. Men frågan är...

MÄ: Det vet jag inte heller.

FL2: Nej, här är den ju maskerad, men...

MÄ: Det där är ju Ludvig von Platen.

FL1: Okej.

MÄ: Alltså, eller jag vet inte, eller ja, det är det.

FL 2: Bild nummer sex i den här fotobilagan, här ser man ju stillbild på...

MÄ: Nej, det fixar jag inte.

FL 2: Nej.

FL1: Mats, hur fick man såhär övriga...

MÄ: Det där är ju jag.

FL2: Ja, jo.

FL1: Hur fick man såhär när jag hade övriga, när jag kunde trycka fram filmen i såhär små etapper? Det var nästan lättare att se på dataskärmen tyckte jag, du kan få kolla.

FL 2: Du får jag göra sådär.

FL1: Jaha, mm, jaha, men ska jag öppna den som den är i...jag har ju den, för då var det lite lättare att se, nej för där ser man ju mer tydligt. Alltså, Tom, vi kan ju se på filmen att det är några med vita t-shirtar och någon med svart t-shirt.

MÄ: Ja.

FL1: Och sen visar vi ju den bilden och där säger du det är Ludvig.

MÄ: Ja.

FL1: Men då ska vi se.

FL 2: Du sa att du inte kände igen handledssmycken, gäller det den där bilden också eller?

MÄ: Ja, alltså jag tror jag har ett sådant här till och med.

FL1: Ja, men det stämmer för jag tror att du hade på, att man kan se det på filmen, men också att du också hade, lägger den där och så hade jag ju velat...

MÄ: Det där hade jag ju i så fall, men jag vet inte vem som äger den.

FL1: Det där är samma hand som håller upp dig.

MÄ: Jaha, då är det antagligen Ludvig..

FL 2: Ja, nej, jag har inga fler frågor på den här pappers...

FL1: Var hittar jag det här nu då, Ja, men jag trodde den, det gick ju inte att trycka på. Ja, jag vill ha från början, ja, precis. Tack.

FL 2: Men den där har jag visat.

FL1: Ja, det där. Jajamän, får ni ha lite tålamod. Den här killen då, Tom? Alltså det är så synd, för det syns ju bäst när det rullar liksom, det där är killen som inte verkar ha något på sig.

MÄ: Ja, jag är inte hundra, jag tror det där är Arvid Hagen, jag är inte helt säker, men jag är ganska säker.

FL1: Ganska säker att det är Arvid Hagen.

MÄ: Han har en sån där kroppsbyggnad.

FL1: Mm, nu ska vi se.

MÄ: Alltså det där ta inte mitt ord för det.

FL1: Nej, men du tror det är Arvid Hagen, är det okej för dig att vi kollar på den lite så jag får fråga lite? Ja, men jag förstår, alltså det är ingen rolig film att kolla på, nu ska vi se. Men gud, alltså inget ljud.

MÄ: Kan vi skippa ljudet eller?

FL1: Ja, men det kan vi göra men det är ju någon som pratar, jag tänkte bara fråga dig om det, för det är ju någon som säger något med tarm eller något i början när vi går in, så det var mer ljudet. Orkar du höra ljudet en gång så skiter vi i det sen.

MÄ: Ja, du får påpeka var.

FL1: Ja, Vänta nu. Det är ju någon som säger först, som pratar.

MÄ: Men jag hörde inte vem det där är.

FL1: Nej för det där är killen som går in först i alla fall och han verkar ju ha svart på huvudet.

FL 2: Men visa det igen när han går in.

MÄ: Vem är det, det här är jättekonstigt, jag vet inte vilka...

FL 2: Den där killen i blått och svart.

MÄ: Vilken av han?

FL 2: Ja, du såg inte honom.

FL1: Men om du lyssnar på rösterna.

MÄ: Det är Ludvig som pratar.

FL1: Det är Ludvig som pratar, det är Ludvig som pratar. Är det där också Ludvig på slutet, hur känns det?

MÄ: Vet inte.

FL 2: Visar du den redigerade filmen också?

FL1: Just nu, det kan jag göra så länge, för just nu verkar jag inte...

MÄ: Ja, det var den jag tror jag såg.

FL 2: Nej, det här är...

FL1: Ja, jo, men han menar att han har sett den redigerade, det här är ju en inte, för på den redigerade är det ju lite med. Vi ska visa, Sofia har inte sett den heller, nu verkar jag inte kunna göra något. Jo, säkert någonstans, jag stänger allt, min brukar inte vara seg.

FL 2: Gå tillbaka där.

FL1: Vänta, vänta, ta bort det här, så här.

FL 2: Den va? eller den?

FL1: Nej, det är inte den där, för det är den jag visade nu, nej, den där.

FL 2: Den är det, ja.

FL1: Ja, nu får vi ha ljud igen då, jaha, annars kan du ju bara öppna den där.

FL 2: Ja, men jag tycker det är bättre format det här.

FL1: Det känns som det är lite dålig teknik här nu. Känns det okej?

MÄ: Ja.

FL1: Han blir jätteledsen när vi ska öppna den sådär, datorn alltså,

Mäbitr: Trött i alla fall.

FL1: Mm, jättetrött, han tycker att det är alldeles för mycket.

MÄ: Jag trodde det var den.

Förhørsledarna visar en film för Tom.

FL1: Det var den eller?

MÄ: Vill ni höra såhär, berätta eller?

FL1: Ja.

MÄ: Ska jag berätta?

FL1: Ja, berätta gärna.

MÄ: Ja, såhär om det här, alltså det de klippte mellan.

FL1: Ja.

MÄ: Vi satt uppe i matsalen, jag kommer inte ihåg vem det var, jag tror det var någon av dem som går i den årskursen och de hade snackat några dagar om att de skulle gå in och göra någonting. Och så hade de inte gjort det och då snackade jag bara såhär, jag kommer ihåg att de bara såhär spela in när du säger att vi inte har gjort någonting. Och då så typ spelade vi in, jag har för mig att jag spelade in en gång först, men då visste jag inte vad jag skulle säga och han bara, säg typ vad vi gör såhär.

Alltså såhär, typ det jag sa i videon och jag bara, okej och sen så sa jag det liksom. Och sen så, antagligen för det var tanken att de skulle göra en video, alltså det var ju lite... ja, alltså det var ju lite såhär, vad heter det? Alltså, det var ju inte en kul video, men det var ju såhär...

FL 2: Men är det någon i tvåan som filmar det här eller?

FL1: Vem är det som filmar när du sitter vid bordet?

MÄ: Ja, jag vet inte, jag kommer bara ihåg att jag...alltså jag har inte filmat själv.

FL 2: Nej, det ser man, för du sitter ju såhär.

MÄ: Ja.

FL1: Men du, en fråga här nu om grabbarna på slutet då, vilka det är.

MÄ: Jaha, men det är ju inte...alltså det är ju bara hela tvåan.

FL1: Man bara så vi här, så du får känna att vi känner...

MÄ: Okej, Ludvig.

FL1: Ja.

MÄ: Leopold.

FL1: Ja.

MÄ: Nej, jag kan säga, det är lugnt. Ludvig, Leopold, Fredrik Asker, Filip Ludvigsson, Ian Gustavsson, Arvid Hagen, Carl von Knorring och Max Merner.

FL1: Vem är det här då, det här är ju Max va?

MÄ: Ja.

FL1: Vem är det här då?

MÄ: Ja, Max Laurin.

FL1: Max Laurin, ja, ja, men du, då förstår vi dig rätt då. Förstår vi det rätt att på filmen, det du kan se, det är att du tror att det är Ludvig, eller det är Ludvig och att du tror att det är Arvid.

MÄ: Ja.

FL1: Han utan byxor där.

MÄ: Ja.

FL1: Men du, hur känns det när du ser den här filmen då?

MÄ: Ja, det är väl inte jättekul, jag tycker ljudet är lite mer obehagligt, för man ser ju inte så mycket slag i videon.

FL1: Men när vi kollar, och det syntes ju i bildbilagan, visade du Tom eller, mm. På de olika, även har vi ju en stillbild, stillbild där, där man ser ett skärp.

MÄ: Va?

FL1: Mm, det var ju också med, ja.

MÄ: Det viste inte jag, ja, ja. Man kan ju se lite, jag vet att...åh är, medveten om, ah, shit.

FL 2: Det är bara typ en bildruta, man ser ju att någon står och träffar dig med.

FL1: Har vi några mer frågor om filmen där, som vi inte har ställt?

FL 2: Men då förstår jag, det här att det kan vara Arvid Hagen, hur pass säker eller osäker är det?

MÄ: Eh..ja..ja, nej, alltså, jag hade inte vågat säga att det är han. Men alltså, om jag skulle gissa liksom, så skulle jag säga att det är han. Alltså, jag vill inte säga det.

FL1: Vi skriver bara att du tror att det är han, men du är inte säker. Men du, och jag tänker på rösterna, vi lyssnade ju lite på rösterna, men du känner inte igen rösterna som sas, du säger att Ludvig pratar.

MÄ: Det är ju såhär skakig, alltså såhär, kameran skakar ju så det blir såhär, det blir inte deras riktiga.

FL1: Men vad är det Ludvig säger då, vilken röst var hans då?

MÄ: Det är den här sista.

FL1: Ja, är det den sista som sägs där?

MÄ: Ja.

FL1: För det är ju ganska skratt och grejer där, hör du vem det är, eller?

MÄ: Skratt?

FL1: Ja, de skrattar ju också.

MÄ: Nej, men alltså det där är riktig, det känns som alla skrattar så.

FL1: Ja.

MÄ: Eller det är ju såhär...det var ju bara vanlig, liksom.

FL1: Ja, jag förstår, inget du känner igen och inte heller den killen som går först och säger det där med...

MÄ: Nej.

FL1: Nej, har vi några mer frågor om filmen?

FL2: Nej, det är väl spridning eller nåt.

FL1: Mm, precis, men jag tänker Tom, när man ser på den här filmen, så ser man ju, man ser ju att de slår. Ja, det syns ju på den här filmen.

MÄ: Ja.

FL1: Så är det ju och de är ju flera stycken som slår.

MÄ: Ja.

FL1: Du har ju berättat för oss om den här händelsen där du kommer ihåg tidigare, men jag tänkte först att vi ska fråga Sofia om hon har några frågor just om filmen och så.

Mäbitr: Det var väl egentligen mer kanske om vi ska ta om spridningen.
Vilka Tom vet har sett den, precis, för annars kan man ju inte veta så mycket om den.

FL1: Vilka vet du Tom, hur var det med den där efteråt?

MÄ: Jag vet att Jaques har sett den och att Victor har sett den, sen så var det ju det här med att han hade skickat den i den här gruppchatten.

FL1: Just det, han hade skickat den.

MÄ: Jag är inte helt säker på det, jag tror jag sa det förra gången också, jag är ganska säker på att han skickade den. Jag har för mig att de snackade om det, att han skickade den, men det är jag inte helt säker, men jag vet i alla fall att de två har sett den och sen antagligen alla de i tvåan då också.

FL1: Ja, precis, och de i tvåan, då är det de här killarna som var på den här bilden.

MÄ: Exakt.

FL1: Men är det alla killar som går i tvåan?

MÄ: Ja, de är inte så många.

FL1: Men du, hur tänker du när du tittar på den här filmen och sen har de liksom, för vi ser ju att det är ju inte..det är ju inte så många killar som är på sista bilden som är med inne i rummet.

MÄ: Nej.

FL1: Men då tänker jag, hur tänker du att de här killarna är med på kort, det sista de är allihopa, liksom, i den här filmen.

MÄ: Ja, alltså varför de...

FL1: Ja, men förstår du vad jag menar, alltså varför liksom...för då känns det ju som att de visar den här filmen, det de gör mot dig och sen så är det liksom B2 där allihopa. Vad tror du?

MÄ: En ren antagelse är väl typ att de...killar som går i tvåan som har gjort det.

Och då är det alla de killarna som går i tvåan och de har bara valt att säga att det är tvåan som har gjort det.

FL1: Det är det gänget som har gjort det, Ja, jag förstår, men du, då har vi Jacques, Victor, precis och så de i tvåan. Och så att du tror att det var i den där chatten och det var en gruppchatt för?

MÄ: Nior, ettor, tvåor.

FL1: Just det, nior, ettor, tvåor. På Björke, eller?

MÄ: ja

FL1: Ja, inte treor?

MÄ: Nej.

FL1: Okej, ja och sen pratade ju vi lite om, förstod jag på dig då att det är Ludvig som ska ha skickat den här?

MÄ: Ja, ja, det är ju hans video.

FL1: Ja, men det är även han som ska ha skickat till den här gruppchatten enligt vad du tror.

MÄ: Ja, alltså det var ju han som visade mig och så här.

FL1: Men du, och då när han visade dig, kommer du ihåg när han gjorde det?

MÄ: Nej.

FL1: Alltså i vilket sammanhang det var? Var det liksom på skolan?

MÄ: Nej, alltså det var på hemmet.

FL1: Ja, det var på Björke.

MÄ: Ja, men jag vet inte i vilket sammanhang.

FL1: Nej, för vi har ju pratat lite om det här med, eller ja, ett brott som heter olaga integritetsintrång. Just det här att man inte får sprida material av brottslig karaktär eller kränkande karaktär och så.

Och det som ändå är berättat här är ju att Ludvig ska ha spridit den här filmen där det visar att du blir slagen.

Vilket är absolut ett kränkande innehåll och då ska vi också, för det här kallas att det är ett angivelsebrott och då får Sofia förklara.

Mäbitr: Åh, det har jag redan gjort, jag tror du kan ställa frågan.

FL1: Och då behöver ju vi fråga dig om du vill ange det till åtal.

MÄ: Ja.

FL1: Det är en sån här formalia som vi måste ställa frågan, ja, då ska vi se.

Då har vi några regelrätta frågor, om jag hittar det också, det verkar jag inte ha någonstans. Jag har frågat dig om det här är filmen som du pratade om i förhöret vi hade sist, alltså den redigerade och det svarar du att det är det.

MÄ: Ja.

FL1: Och sen så undrar vi lite om, vi har ju pratat det här lite om PO-låsa dörren. Att ni inte låste dörren i början men att ni låste lite efter och så vidare, men hur var det, vad var sagt från början när ni började på Lundsberg? Och när ni flyttade in på Björke, alltså om man ville, ska man låsa, vill man låsa, hur gjorde folk?

MÄ: Man får göra vad man vill.

FL1: Ja, det var inget så här, det var frivilligt låsa eller inte, hur gjorde ni? I början låste ni inte eller?

MÄ: Jag vet inte, alltså jag tror jag låste ibland eller såhär, det var ju lite...Alltså såhär, om man är väldigt trött och såhär, man kanske inte vill att någon kompis ska komma in och då kanske man låser.

FL1: Ja.

MÄ: Ja, och typ, det är inte bestämt.

FL1: Ingen bestämt nej, nej, men du, den här kvällen då det här hände, hur var det med dörren då, hade ni?

MÄ: Ja, då hade vi inte låst.

FL1: Då hade ni inte låst.

MÄ: Nej.

FL1: Men var det någon speciell anledning då till att ni inte hade låst?

MÄ: Ja, det var ju för att de sa att vi inte fick låsa.

FL1: Jaha, så de POade er den här gången att ni inte fick låsa?

MÄ: Ja, exakt.

FL1: Okej, och vem var det som POade där då?

MÄ: Fredrik Asker.

FL1: Så det var Fredrik Asker, även den här gången i filmtillfället.

MÄ: Jaha, den, ja, förlåt.

FL1: Nej, nej men det och det är bra att vi inte ska missförstå varandra.

MÄ: Då fick jag låsa om jag ville.

FL1: Ja, då fick du låsa, då var det inget PO.

MÄ: Nej, ja, jag visste inte.

FL1: Men du berättade ju också, och som du säger här för du sa att de hade sagt att de skulle komma in.

MÄ: Ja.

FL1: Då när ni gjorde den inspelningen då när du satt vid matbordet.

MÄ: Alltså, de hade såhär, jag vet inte om det, jag tror jag antog att det var ett skämt. För de hade sagt det någon dag innan också och då hade de inte kommit in den kvällen. Så jag antog att det var ett skämt och sen sa de då, ja men spela in en video såhär, för jag sa såhär, jag har ju inte gjort någonting eller såhär. Ni har inte kommit in när ni sagt ni skulle göra det.

FL1: Nej, jag förstår och de som hade sagt då att de skulle komma in, som inte gjorde det då, vilka var där då?

MÄ: Alltså de tvåorna.

FL1: Ja precis, kommer du ihåg vem av tvåorna som...

MÄ: Nej

FL1: Men det var någon av de här, hur många de nu var på sista bilden.

MÄ: Antagligen men jag tror inte någon hade sagt att de skulle komma in.

FL1: Nej, jag förstår, hade du någon aning om då vad som skulle hända? Den här natten sen.

MÄ: Nej, nej. Har ni datum på videon, alltså vet ni när det var?

FL1: Ja alltså det datum vi har, vi har ju ett datum och det var 28 augusti.

MÄ: Ja då är det första.

FL1: För ni började väl i mitten va, i mitten av augusti, så ni kan inte ha gått längre.

MÄ: Ja, vi började 18, det var första veckan där så jag vet inte riktigt.

FL1: Men hur var det när vi pratade förra gången, vad sa du för vi pratade ju om att det kanske hade varit två händelser va? Alltså innan den här sista nu som var nyss.

MÄ: En händelse.

FL1: En händelse innan och hur var det då? Då var det, det var ingenting som hade hänt innan utan det var ganska oförberett.

MÄ: Ja

FL1: Ja, då förstår jag och den händelsen var...är det då den här på videon? Som är

oförberedd liksom?

MÄ: Ja, det hände en gång nu i januari och sen den här gången var den gången innan.

FL1: Ja, precis, då förstår jag och sen...undrar här, för det är våran chef och åklagaren. Han undrar lite, Gustav, man ser ju han på filmen.

MÄ: Han skriker ju också, aj.

FL1: Ja, och han...

MÄ: Det är hans röst.

FL1: Det är han som skriker aj.

MÄ: Ja, det är inte jag men han blev inte rörd.

FL1: Så han blev inte rörd den?

MÄ: Nej, alltså jag är nästan...ja, nej, han blev inte...

FL1: Men det är han som skriker aj?

MÄ: Ja, men jag tror han blev lite rädd typ, att det var massa i hans rum liksom.

FL1: Ja, för man kan ju se på filmen att han vänder sig om när den första killen går mot dig. Men var han vaken då?

MÄ: Nej, jag tror han låg och sov och vaknade av det.

FL1: Han vaknade av, okej, men du, när de hade gått ut sen och ni...

MÄ: Ja.

FL1: Somnade du för natten, alltså somnade du och sov ända till morgon eller vaknade du till någonting?

MÄ: Alltså jag sa ju det förra gången tror jag, alltså jag var ju typ inte vaken när det där hände men sen vaknade jag alltså ett litet tag efter och sen efter det somnade jag för resten av natten.

FL1: Men när du vaknade till då, pratade du något med Gustav då?

MÄ: Nej.

FL1: Pratade ni på morgon då?

MÄ: Ja

FL1: Vad sa ni då?

MÄ: Jag sa så här, jag sa så här, jag har för mig att de kom in igår och då sa han bara, nej jag tror inte det.

FL1: Mm, okej.

MÄ: Och då sa jag bara, va, okej och sen så, senare den dagen så fick jag ju se videon och då sa jag till Gustav att de kom in igår. Och han bara, nej det gjorde de inte, jag bara, jo jag lovar, jag har fått se videon.

FL1: Ja, okej. Jag förstår. Då är jag med och sen tänker jag alltså, känner du Tom att du kan berätta för oss?

MÄ: Ja.

FL1: Fritt, eller vad jag ska säga om den här filmen eller känner du att det är jobbigt att prata med oss?

MÄ: Jag känner att jag kan prata fritt.

FL1: Mm, ja, bra, bra så ska vi se här, nu måste jag bara läsa lite vad vi pratade om förra gången.

MÄ: Ja.

FL1: Då berättade ju du precis att du låg och halvsov, men sen sa du någonting, jo, du sa att du vaknade som du säger nu då. Att några minuter senare liksom och då gjorde det ganska ont, typ på benen och sådär och du säger att det sved lite.

MÄ: Ja.

FL1: Berätta om det, alltså vart...du vaknade 20 minuter ungefär efter.

MÄ: Alltså nu vet inte jag 20 minuter.

FL1: Nej, men cirkus och vad vaknade du av? Vad var känslan då liksom?

MÄ: Som jag sa, att det sved lite och såhär var lite ömt, men jag vaknade ju främst av att jag låg halvt på sängen.

FL1: Ja, du låg halvt.

MÄ: Man ser ju i videon hur jag somnade i den positionen.

FL1: Ja, där du låg typ halvvägs över.

MÄ: Som jag blev nedslängd från sängen av.

FL1: Ja, precis.

MÄ: Ja, exakt.

FL1: Men och hur var du var lite öm, vad sa du, öm och..?

MÄ: Men såhär att det sved lite, alltså det var som att jag nyss hade blivit liksom slagen.

FL1: Ja förstår, men du, och när du vaknade till och kände det där då, vad tänkte du kring det?

MÄ: Jag tänkte väl ingenting, jag var jättetrött.

FL1: Du var jättetrött.

MÄ: Så jag bara gick och lade mig.

FL1: Ja och sen på morgonen då, hur var känslan då?

MÄ: Ja, då.. jag vet inte, då var det bara såhär mest såhär...vad heter det?
Såhär...lite liksom vad heter det, såhär...ja, men jag visste inte vad som hade hänt.
Jag var lite borta på det sättet.

FL1: Men hur kändes det då liksom vid benen?

T1: Jag tror inte jag hade ont då, vad jag kommer ihåg.

FL1: Nej. Man kan ju ändå se som sagt när de slår här på filmen och jag tänker, hur var det med... Nu förstår jag att du var trött men vet du om du fick några märken eller så av slagen?

MÄ: Nej, det tror jag inte, nej, det är mycket möjligt, jag tror inte jag tände någon lampa och kollade på benen.

FL1: Nej, jag förstår men det var inget du tänkte på dagen efter där, om jag förstår dig?

MÄ: Nej.

FL1: Nej.

MÄ: Jag tror jag kanske glömde bort den så jag kollade inte om jag hade några märken.

FL1: Mm och sen då när ni hade pratat om det där, du och Gustav och du säger att, jo men, när du hade sett den där liksom så vad sa Gustav då?

MÄ: Han bara, oh shit what, jag visste typ inte liksom.

FL1: Nej, hur kändes den när Ludvig visade filmen där?

MÄ: Jag tänkte väl såhär, oh shit, alltså jag hade ju inget minne av det.
Jag tyckte väl att det var såhär; ja, jävlar vad konstig video, men ändå såhär, lite förklaring för varför jag vaknade kvällen innan liksom.

FL1: Mm och jag tänker Tom, när du ser den här, som sagt, det här är ju ändå grabbar som maskerar sig, de går in på ditt rum och de slår dig när du sover. Hur är tanken kring liksom själva händelsen?

MÄ: Ja, det är ganska märkligt jag vet inte om det är såhär någon...Det är inte jättenormalt att göra det mot någon men jag tycker väl att det är ganska obehagligt.

FL1: Mm, mm. Mats, har du några frågor?

FL2: Nej, Sofia?

Mäbitr: Nej, tack.

FL1: Nej, alltså jag tror inte att jag heller att du heller har någon...För som sagt, du har ju berättat det du minns, Tom om den här händelsen.

MÄ: Ja

FL1: Vi har berättat lite vad som hände innan och nu berättade du också för oss att tvåorna där sa till dig att... Ja men du, det ger lite förklaring till vad du säger liksom i videon och så. Men i hur nära anslutning till den här dagen var det som att det här spelades in där du sitter och säger de här grejerna då?

MÄ: Jag tror det var den kvällen.

FL1: Jaha, det var den kvällen.

MÄ: Ja

FL1: Okej och nu har jag tjtat om det här, men när de sa till dig innan att de skulle komma in alltså i vilket sammanhang...alltså ni är helt nya på skolan typ. Och i vilket sammanhang säger de då att vi ska komma in, alltså, jag förstår det inte riktigt.

MÄ: Jag tror alltså, typ alltså, det är svårt att förklara, men såhär, man blir ganska nära ganska snabbt som man börjar och då tror jag att vi hade kanske varit lite såhär kaxiga. Alltså, vi hade jiddrat lite. Och då sa de såhär, ja, men vi kommer komma in i erat rum liksom.

FL1: Ja, okej.

MÄ: Nu visste inte jag vad det innebar så jag hade gått här i typ sju dagar, eller tio dagar. Så jag visste inte riktigt vad det betydde, men...ja.

FL1: Ja, och sen har vi ju pratat lite om men du säger att du kommer inte riktigt ihåg hur det kändes under tiden det här hände, jag tänker på alltså om du kände dig liksom rädd under tiden. Alltså när de...kommer du ihåg om du hade några känslor under tiden när de gjorde det här på natten?

MÄ: Nej, alltså det var väl mer bara, vad fan händer? Alltså jag var ju helt borta när han filmade mitt ansikte, mina ögon följde inte ens med. Alltså vad som hände, jag var ju helt liksom...

FL1: Och så har vi frågat dig vem som filmar när du pratar in i kameran och det vet du inte, men det är någon i B2, det är du säker på?

MÄ: Ja, det skulle jag säga, jag vet inte om någon annan årskurs hade såhär, nej, nej, det är någon i B2.

FL1: Mm, någon i B2 och sen undrar åklagaren lite där, eller vi, alltså det, det hörs ju på när man lyssnar nu förstår jag om du tycker ljudet är jobbigt, men det hörs ju att det snärtar liksom. Vad tänker du kring det ljudet?

MÄ: Det är jätteobehagligt, eller jag vill inte riktigt höra det igen.

FL1: Nej, nej, nej, jag förstår, jag förstår. Har du något annat, Tom, som du tänker är viktigt för oss att känna till om just den här filmen och den här händelsen?

MÄ: Nej, jag tror inte det.

FL1: Nej, Sofia, har du någonting som du tänker att vi har glömt att fråga om?

Mäbitr: Nej, det tror jag inte.

MÄ: Nä

FL1: Mats?

FL2: Nej.

FL1: Nej, jag tror inte.

//J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Von Essen, Thure

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-02-13

Förhör påbörjat

14:10

Förhör avslutat

14:57

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld

FL 2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson

MÄ: Målsägande Thure von Essen

MB: Målsägandebiträde Sofia Möller

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL 2: Jo, Ture, vi har ju hört dig förut som vittne, det här är ett målsägande förhör. Att du blivit utsatt för brott.

Och jag tänkte att vi skulle börja prata om den här rapkvällen 18 januari.

Då sa du ju tidigare i förhör att du fick något slag på armen av Max Merner.

Kan du berätta hur det gick till? Vilken typ av slag? Hur hårt? Gjorde det ont och så vidare?

MÄ: Slaget på armen var inte vid rapkvällen, utan det var dagen efter. På söndagskväll innan de kom in till oss.

Jag sa någonting i stil med att det går ju inte att blunda för att ni kommer in till våra rum.

Folk hade teorier att ni antingen kommer in ikväll eller på onsdag när vi har en annan husförälder som kanske inte är lika alert som husfar.

Då sa jag att ni kan riva av plåstret och göra det ikväll.

Han sa någonting i stil med ah riva av plåstret så jag kan slå dig på armen här och nu. Jag sa väl helst inte, eller så sa jag ingenting. Jag var helt chockad. Då slog han mig på armen här.

FL 2: På axeln?

FL1: Överarmen.

MÄ: Ja överarmen, mm.

FL1: Var det på höger kommer du ihåg?

MÄ: Det var på höger. Det gjorde ont. Det var inte så att jag inte kunde stå upp eller började gråta, men det var fortfarande ett slag, jag fick inget märke på kroppen.

FL 2: Hur länge gjorde det ont?

MÄ: Några dagar.

FL 2: Men inget märke?

MÄ: Nej. Det är svårt att få märken på kroppen. Jag brukar inte... Om man har ramlat så får man skrapsår, men jag brukar inte så ofta få blåmärken.

FL 2: Uppfattar du att det var ett hårt slag?

MÄ: Ganska hårt.

FL 2: Var det med öppen eller knuten näve?

MÄ: Knuten.

FL 2: Vad hände efter slaget?

MÄ: Efter slaget så frågade jag bara om de hade sett Ludvig från Platen, Det var därför jag kom fram till dem från början. Jag frågade om de hade sett Ludvig för att jag och Gustav Merner skulle gå och be om ursäkt till honom för rappen. Vi frågade om de hade sett Ludvig. Efter så frågade jag om de hade sett Ludvig.

FL1: Vart var ni då?

MÄ: När jag fick slaget? Uppe i gamla bygget.

FL1: Vilka var det som var där?

MÄ: Max Merner, Gustav Merner och Ian Gustafsson såg också.

FL1: Och Ian han går ju tvåan.

MÄ: Men jag tror inte han slog.

FL 2: Och vilken tid ungefär på kvällen?

MÄ: Ungefär 21.40.

FL1: Hur kändes det för dig då? Att han gav dig en smäll?

MÄ: Jag vet inte. Mitt största fokus var ju då att fortfarande hinna gå till Ludvig innan innertid, be om ursäkt. Jag ville ha det gjort innan innertid eftersom han kom på söndagen, han var inte här på lördagen.

FL1: Han var inte med på rappen.

MÄ: Då vill jag ändå be om ursäkt. Men det kändes...Det gjorde ju ont, men det var ingen psykisk kränkning. Det var inte som att det stod en grupp runt.

FL1: Det gjorde ont, men som du säger, det var inte psykisk kränkning.

FL 2: Och sen... Det här som hände i matledet på söndagen. Kan du berätta om den händelsen?

MÄ: Det var mer av en gest. Vad jag kände så fick jag inga hårda slag där. Jag minns inte exakt vilka det var som slog. Fredrik Asker minns jag gjorde det, bara för att en av mina rap var mot honom, därför slog han symboliskt, men jag och Fredrik är väldigt goda vänner, så det var symboliskt.

Jag hade även innan rapbattlet... det vill jag få sagt, så jag sagt allting, innan rapbattlet hade jag visat den för honom.

Jag hade sagt den till honom, jag frågade om jag kunde köra den.

Han sa att han bara ville se de andras reaktioner, han hade även sagt till mig på söndag kvällen.

Han sa att om vi kommer in till dig så får du låtsas som att jag slog hårt, för jag vill inte slå dig för vi är kompisar.

FL1: Så det var mer en symbolisk...

MÄ: Det var mer symboliskt för jag tror de andra som rappade mot varandra... Då körde alla på dem, så körde han på mig för att visa så här

FL 2: Om jag tolkar dig rätt så upplevde du inte det slaget som misshandel?

MÄ: Nej.

FL 2: Fick du något mer slag om någon annan person?

MÄ: I matledet? Ja, jag minns faktiskt inte vem det var.

Jag har vetat det men det är ärligt talat har försvunnit. Men om jag kommer på det senare så säger jag det.

FL 2: Hur kändes det slaget då?

MÄ: Alla var också bara symboliska. Ingen av dem skulle jag klassificera som misshandel.

FL1: Förstår vi det rätt att ingen av slagen gjorde ont?

MÄ: Ingen av slagen gjorde ont.

FL 2: Om inte du har fler frågor kring det?

FL1: Nej, det har jag inte.

FL 2: Sen tänkte jag backa lite i tiden och kolla höstterminen. Från det att ni börjar någon gång i augusti fram till jullovet. Om det har hänt något då?

MÄ: Ja, det nämnde jag förra gången också, det har hänt vid två olika gånger. Jag minns inte vilken av dem som var mera. En var lite hårdare än den andra. Jag tror att de kom in, de var ju maskerade så det var svårt att känna igen vilka det var. Jag tror ändå att Ludvig var med, jag är inte helt säker men Arvid Hagen var nog också med. Då kom de in och slog liksom, ibland kan man ju minnas var det träffar. Men i och med att man hade somnat, jag visste inte att de skulle komma in. De kom in och man vaknar, de kommer in och dadada drar ner på marken. Sen så går de ut liksom. Andra gången... Jag visste inte innan de skulle komma, inte den gången heller. I och med att det hade hänt förut. Då var man ju lite mer beredd. Jag hade inte förberett, men jag hade ändå min vattenflaska bredvid mig på bordet. Så andra gången drog de ner mig på golvet, sen min rummis på golvet. Jaques då. Då har jag för mig att jag får tag i min vattenflaska, de fortsätter att slå och sparka på oss när vi ligger ner. Jag öppnar vattenflaskan och sprutar vatten på dem, tills de går.

FL1: Jag ursäktar mig den här telefonen. Det låter som att jag är väldigt bissig. Det kan ju knappt så, vi pratar två gånger här. Om du tänker tillbaka på den första gången. När ungefär kan det ha hänt? Om du tänker till att ni började skolan i augusti, hur långt in på terminen tror du att den första ändelsen kan ha varit.

MÄ: Jag har ingen aning. Det var tidigt. Det var kanske någonstans 4 - 6 veckor in.

FL1: Några veckor in på terminen.

FL 2: Och mellan händelserna, hur lång tid gick det ungefär?

MÄ: 2 - 3 veckor kanske.

FL1: Ganska kort emellan. Tänkte du säga något?

MÄ: Efter andra händelsen körde jag och Jaques, då låste vi dörren ett par veckor efter det.

FL1: Jag förstår. Tillbaka till första tillfället, kommer du ihåg, väntade ni något att de skulle komma? Eller var det något som hade hänt innan? Hur kom det sig att de kom den gången?

MÄ: Jag har ingen aning, någon gång när det var provocerat, någon hade sagt. Fuck den årskursen. Tror jag. Jag vet inte.

FL1: Du vet inte vad som hände.

MÄ: Jag tror att en av de gångerna var oprovocerad, bara för att det var kul. Och en annan gång, det kan ha varit den som var lite mindre grov. Det gjorde de bara så här. Och andra gången. När de var lite provocerade, då kan det förmodligen ha varit den som var grövre.

FL1: Om du tänker tillbaka, Ture. Var det den första gången som var mildare eller grövre? Kommer du ihåg?

MÄ: Jag kommer inte ihåg, jag gissar på att det var den andra gången.

FL1: Du gissar på att den andra gången var lite grövre. Jag förstår. Du nämner ju där slag och så. Om du tänker tillbaka på den första gången som det här hände. Vad minns du då från den kvällen?

MÄ: Jag minns väldigt lite.

FL1: Jag förstår det.

MÄ: Man låg och sov.

FL1: Var det på kvällen då?

MÄ: Det var på kvällen.

FL 2: Kommer du ihåg om du fick några skador vid första tillfället?

MÄ: Nej. Jag tror inte att jag fick några skador.

FL1: Nej. Och första tillfället låg ni och sov. Och det var du och Jaques, eller? Kommer du ihåg någonting om hur många de var? Vad som hände? Hur det var med Jaques? Kommer du ihåg någonting från tillfället?

MÄ: Alltså, Jag kommer ihåg att det var kanske 3-4 killar, jag vet inte exakt hur många.

FL1: 3-4 killar.

MÄ: Jag tror att Jaques lyckades hålla sig i sin säng första gången.

FL1: Ja, okej.

MÄ: Jag åkte ner på golvet tror jag. Och sen så... någon vecka sen efter den senaste incidenten såg jag att Jaques pratade med sin mamma. Och hon hade sett att han hade några märken på sin rygg och jag bara att de där har varit där hur länge som helst. Det där kan ju inte ha varit från någonting, men hans mamma sa då... Eller han sa ju bara att det här måste väl ha varit från det eftersom att han inte hade dem innan.

FL1: Han hade inte dom innan. Men var det från det andra tillfället, förstår vi det rätt då?

MÄ: Första eller andra?

FL1: Första eller andra.

MÄ: I och med att vi inte var med vid det tredje.

FL1: Nej, precis. Jag förstår. Kommer du ihåg? Och du säger att du blev neddragen på golvet. Sa du så?

MÄ: Ja, jag har för mig det.

FL1: Och hur var det den gången? Vi frågade om skador. Och kommer du ihåg om det var någonting som gjorde ont?

MÄ: Jag minns inte riktigt hur ont det gjorde, för det var svårt att minnas. Jag tror inte jag fick några märken eftersom att jag får svårt märken. Så jag hade inga märken på kroppen, men jag minns ju ändå att det inte var den roligaste kvällsaktiviteten.

FL1: Kommer du ihåg hur det kändes för er, när de hade lämnat. Eller dagen efter. Om ni pratade om det och så. Hur kändes det mer här?

MÄ: Jag vet inte. Jag tänkte ju så här. De här killarna verkade ju dagen efter som ingenting. De är så här. Alltså de. Jag vet inte. Jag tänkte väl att så här. Eftersom att ingen hade snackat någonting om det här. Ingen trea, ingen etta. Så trodde jag så här. Det här var väl vanligt. Det är det som händer liksom. Och då tänkte jag bara. Det är ingen idé att ta upp det. Om jag säger det så kommer de säga nej så är det inte. Eller så är det så det ska vara. Men sen när vi är i efterhand. Så säger folk, vi hade ingen aning. De äldre sa. Vi hade ingen aning. Hade vi vetat att dom gjorde det här då hade vi satt stopp på det.

FL1: Men kommer du ihåg. För jag tänkte då var ni ganska nya på skolan. Kommer du ihåg om ni pratade någonting om det? Kvällen när de hade lämnat. Eller dagen efter.

MÄ: Jag minns inte.

FL1: Nej. Men det andra tillfället. Då beskrev du lite. Hur var det? Vad sa du? Första tillfället så höll han sig på sängen. Men hur blev det för er andra tillfället? Vad kommer du ihåg från det?

MÄ: Jag tror att de drog ner mig på marken först och sen så drog de ner Jaques så han hamnade ovanpå mig.

FL1: Och hur blev det sen då?

MÄ: Sen så. Då fortsatte de väl, putta och slå liksom. Och det var då jag sträckte mig för min vattenflaska.

FL: Vattenflaska, ja. Och när du säger tur att slå. På vilket sätt slog de? Jag förstår att du har svårt att minnas. Men då tänker jag. Slog de med händerna? Eller slog de. På vilket sätt slog de?

MÄ: Jag vet ju att den senaste gången, så har jag hört att de hade bälten liksom

FL1: Är det den senaste nu som var nyss?

MÄ: Nu pratar jag om det senaste. Det som hände med Victor och Tom Prager.

FL1: Vi säger händelse 1, 2, 3. Och 3 är det här som var nu.

MÄ: Så händelse 3 har jag hört, att då hade de bälten och så. Jag är osäker på om de hade det händelse 1 och 2. Jag vet inte om de använde något redskap.

FL2: Du vet inte, du kommer inte ihåg. Kommer du ihåg om du fick någon skador efter händelse 2?

MÄ: Nej, jag tror inte det.

FL 2: Vet du om Jaques fick någonting?

MÄ: Jag för mig att han fick det där på ryggen.

FL1: Och där hade han visat mamma. Hade han berättat för sin mamma vad det var som hade hänt?

MÄ: Mellan 2 och 3.

FL1: Ja, precis.

MÄ: Det tror jag inte.

FL1: Utan det kanske senare i så fall efter gång 2. Som ni tror är från 2 eller 1. Men då hade hon ändå sett märkena.

MÄ: Nej, men jag tror att hon hade sett dem efter gång 3. Det var många föräldrar som sa så här och efter kollade så att inga hade någon märken. Min mamma kollade också på mig så att jag inte hade någon märken.

Det hade jag inte då. Så hon hade ju ingen aning om att han hade det.

FL: Du säger också att du tänker att Ludvig och Arvid. Hur kommer det sig att du tänker att de var med på de här tidigare händelserna?

MÄ: Jag vet inte. Jag har hört många när de pratar om det. Jag har för mig att jag såg Arvid också.

FL1: Var det gång 1 eller gång 2?

MÄ: Jag vet inte.

FL1: Men du har för dig att du såg Arvid vid någon av de här tillfällena.

MÄ: Mm

FL1: Hur många var de då de här gångerna? Alltså 1 och 2.

MÄ: Ingen aning.

FL1: Var de typ 1 eller 5?

MÄ: Samma som jag sa tidigare, mellan 3 och 4 tror jag.

FL1: Kommer du ihåg hur det var? Den här sista gången har jag ju förstått att de kanske hade någonting för ansiktet. Men kommer du ihåg hur det var gång 1 och 2?

MÄ: Jag tror att de hade någon t-shirt för ansiktet.

FL1: Någon t-shirt för ansiktet.

FL 2: Var det mörkt i rummet tillfälle 1 och 2?

MÄ: Det var mörkt, jag tror det.

FL1: Kommer du ihåg om det var någon som sa någonting alltså tillfälle 1 och 2 under tiden det här hände?

MÄ: Jag kommer inte ihåg.

FL1: Och de här tillfällena, Ture, för du och Jaques pratade om det, det förstår jag ju. Pratade ni med era andra vänner också om det som hade hänt de här gångerna?

MÄ: I början av terminen så pratade jag inte jättemycket. Jag hade inte riktigt hunnit bli så bra kompis med Victor och Tom Prager och dem, så jag har inte pratat jättemycket med dem om det.

FL1: Och tillfälle 2 är det samma där eller?

MÄ: Ja

FL1: Och nu då? Har ni pratat om det nu? När det har varit allt det här kring händelse 3?

MÄ: Jag vet inte riktigt. Inte jättemycket, jag frågade en annan kille om det hade hänt dem. Han bara, jag tror inte det.

FL 2: Advokaten.

MB: Tack. Först en fråga som egentligen blir för Jacques, du sa märke på ryggen. Jag tänker ni är rummisar, har du sett att han har haft märken på ryggen?

MÄ: Jag har sett dem under terminen och då har jag tänkt att jag inte liksom jag har tänkt eftersom det hände så tidigt så har jag tänkt det där har han väl haft från att han ramlade när han var liten. Alltså det där var inte någonting som jag la märke till.

MB: Du har sett det men Jaques har ju inte kommenterat och sagt vad det var egentligen.

MÄ: Nej.

MB: Och du sa ju här att det var ju inte världens roligaste aktivitet. Och då förstår ju vi att det är något som känns, kan du sätta ord på hur du kände det när du var liksom ny här och började nian?

MÄ: Alltså det var ju allting var nytt. Jag visste inte, som jag sa tidigare att det här var ju någonting jag, de hade ju inte förvarnat eller någonting. Jag trodde att det här var någonting som händer alla men pratas inte om. Och jag trodde att det var bara jag trodde att det var normalt, det var ju såklart inte kul, men jag trodde att det var någonting man fick ta liksom.

MB: Och fick ta så är det ju inget trevligt utan det som du menar fick ta, det är ungefär som att stå ut med.

MÄ: Ja

MB: Men det här andra tillfället så jag vet inte om Johanna frågade så, då frågar jag igen. Då är det bara för att jag inte har registrerat. Men för du säger så här att de puttade och slog. Och då kan det vara så här att man kanske inte idag minns eller det är mörkt eller så. Minns du vart på kroppen som du träffade, att man har ett känslominne men kanske inte ett syn.

MÄ: Jag minns faktiskt inte. Ingenting i ansiktet. Det är det enda jag vet. För det är extra känsligt.

MB: Inga ansiktet. Och då kan man ju fråga så här. Förstår du, då kan man ju undra är du säker på att de slog, det är du förstår jag.

MÄ: Mmm

FL1: Kommer du ihåg Tura om gång två där om det var någonting som gjorde ont? Kommer du ihåg det?

MÄ: Jag minns faktiskt inte.

FL1: Jag förstår.

MÄ: Eftersom det var såpass mycket adrenalin när de kommer in ner på marken och bara tänker, vad ska man göra nu? Ska man skydda sig? Ska man gå för vattenflaskan? Och då var det svårt att tänka.

MB: Och jag förstod det som att hur var det här andra gången? Var dörren öppen? Eller hade ni låst? Eller hade någon sagt att ni inte fick låsa?

MÄ: Inte andra gången. Andra gången så hade vi väl glömt att låsa, vi hade inte blivit ombedda att låsa. Men det var ju stängt som den var ju igendragen, men inte låst.

MB: Nej inte låst och första gången?

MÄ: Då var den också öppen. Så det är ingen som har någon nyckel, de har varit upplåst båda gångerna.

MB: Hur har ni haft det sen då?

MÄ: Det andra gången så låste vi ett par veckor. Det är ju skönt att kunna låsa, även om det inte är någon som ska komma in och hålla på så kan det fortfarande vara någon som kommer in och vill snacka.

Då kan det vara skönt att bara låsa för att diktera att nu vill vi sova, så det kan vara skönt att låsa ändå.

FL1: Vi pratade ju om att Ludvig och Arvid kunde ha varit med. Sa du något om att du hade pratat med andra, har du pratat med Ludvig och Arvid något om de här händelserna? Eller har de pratat med dig om den här händelse 1 och 2?

MÄ: Jag tror inte det. Jag har inte pratat med dem.

FL1: Nej.

FL2: Advokaten?

MB: Jag tittar här. Nja, kanske. Det är anteckningar från att vi pratats bara vid. Så det var inget konstigt. Jag antar, men då blir nästan frågan så här, jag var ju inte med när du hördes som vittne.

Men Thure, du har fått berätta hur den där kvällen och natten var för dig i det förhöret eller. För även om du inte fick något besök så var det här en hemsk natt, tredje tillfället. Är det med?

FL1: Kommer du ihåg, Thure?

MÄ: Jag kommer ihåg ungefär.

FL1: Fick du berätta för oss?

MÄ: Det beror på hur mycket ni har.

MB: Jag har ju hört hur hemskt det var för dig, även om du inte fick besök, om det inte finns det där så bör man.

FL2: Jag pausar här ett tag.

MB: Då tar vi den frågan, Thure. Hur var det här det tredje tillfället för dig på kvällen, natten?

MÄ: Vid tredje tillfället då hade vi blivit ombedda att inte låsa dörrarna som jag sa i förra förhöret.

Jag gissade att de skulle komma in, jag var fortfarande inte helt säker då Fredrik hade sagt att han inte var helt säker.

Men så hör jag senare på kvällen, min klocka var trasig jag har ingen tidsuppfattning, men jag hörde hur någon det var en massa fotsteg såhär någon skrek och nu i efterhand har jag fått berättat för mig att då var de inne hos Victor.

Och då tänkte man bara shit, dom kör liksom.

FL1: Hur kändes det för dig när du hörde de här fotstegen?

MÄ: Då förstår man ju ändå att de kör ändå. Då var man ju inte sådär jättetaggad eftersom att jag visste att jag var på listan, alltså att jag visste att jag var näst på tur.

FL1: Jag förstår.

MÄ: Sen senare så hör jag samma sak lite närmare då, då är de då inne hos Gustav och Tom. Sen så går tid lite.

Man ligger där liksom, det är sent man vill kunna somna men ändå inte, för att om man vill att de om de kommer in så vill man kunna ändå vara förberedd, kunna ändå försöka köra vattenflasktekniken igen.

Sen så ligger och jag bara så här, Jaques lyckas somna.

Jag hör hur någon det låter någonting hur någon går utanför.

I efterhand så var det förmodligen bara någon som gick på toa, men jag hörde hur någon viskade, kanske pratade med någon kompis där ute.

Och då väcker jag Jaques och bara hallå nu, jag säger bara nu står de utanför, nu kommer de komma in.

Och så går han ut och kollar läget, det verkar inte vara någon där.
Och då ligger jag där ett tag. Jag vet inte hur länge han var borta men han var borta och pratade med sin brorsa.
Kollade vad som har hänt, kollade lite med Victor. Och liksom bara va investerade, eller vad det nu heter på svenska. Sökte genom, bara kollade.
Jag ligger där och då vet jag då uppenbarligen om de är utanför och inte har kommit tillbaka då gissade jag kanske på att de hade blivit stoppade eller att de hade slutat.
Men jag var fortfarande inte helt säker, jag lyckas somna.
Sen när han kommer tillbaka då vaknar man ju tydligen. Och då var det sent.
Jag låg och kallsvettades, jag somnade. Och sen när jag vaknade så kom han in, jag var helt svettig.
Vi gick och bytte t-shirt. Och så snackade han. Jag har varit och pratat med Victor.
Jag har varit och pratat med min brorsa. Och de sa blev stoppade av husfar.
Vi var näst på tur.
Och någon hade sagt fan vad synd att vi inte kunde fortsätta.

FL1: Hur kändes det?

MÄ: Det var ju såklart sjuk grej att höra.
I efterhand att de säger att de fick ett wake-up call när de blev tagna.
Vilket jag har väldigt svårt att tro.
Jag tror att Corall, Leopold och Fredrik de brukar inte vara med på sånt här. Jag tror att de fick ett riktigt wake-up call. Vad fuck håller vi på med? Ursäkta att jag svär.

FL1: Det är helt okej.

MÄ: De bara, vad håller vi på med? Medans de andra jag tror att deras riktiga wake-up call kom när de fick reda på att dom blev relegerade.

FL1: Och de andra då är det alltså. Fredrik och Leopold pratade du om nu. Och när du säger de andra vilka menar du då?

MÄ: Ludvig, Max Merner och Arvid.

**FL1: Jag tänker Ture när Fredrik ändå kommer in till dig och han säger att då får jag låtsas köra hårt på dig för de andra kanske gör det. Hur känns det?
Nu menar jag inte hur det känns att Fredrik säger att jag låtsas utan när han säger att de andra kanske vill köra hårt. Hur känns det? När du vet att du ska gå och lägga dig i din säng i ditt rum?**

MÄ: Jag vet inte, det kändes ju så här i och på mig att han hade sagt att han inte var säker på om de skulle komma in eller inte så det fanns ju fortfarande en risk att de kommer in.
Och även om Fredrik inte kör hårt så kanske de andra gör det.
Och det kändes ju det kändes ändå lite tryggare att Fredrik sa att jag ska eftersom att.

FL1: Ja, jag förstår.

MÄ: Men det var fortfarande då blev det som lite som en varning kanske.

FL1: Jag förstår, Sofia har några frågor kring det just det.

MB: Ja, jag förstår. Det är svårt med klockan och du hade ingen klocka på dig, men du egentligen sov inte ifrån att ni la er.

MÄ: Jag sov inte från att vi gick och la oss tills att andra gången alltså tills att de hade blivit tagna tills lite efter det när Jaques gick och frågade runt.

MB: Orkade du sova någonting sen då? För det var ju en liten natt kvar.

MÄ: Ja, efter det så gick jag och bytte t-shirt jag och Jaques pratade lite bara, fan vad sjukt liksom och till slut så somnade man ju.

MB: Och vill du berätta också om att det var ju jobbigt på morgonen också? Visst, du ringde någon?

MÄ: Jag gick jag ringde husfar tror jag, skulle ni kunna sjuklägga mig?
För att jag var sjukt trött. Han sa gå till skolsyster så får hon kolla på dig för det brukar de göra för att man inte ska kunna säkra sig. Vanlig procedure.
Och jag går till skolsyster jag säger bara, jag har ont i halsen.
Hon bara, ja det är bra. Kom till mig vid lunch så ser vi liksom och så går jag på min svenska lektion jag sitter såhär trött liksom.
Husfars tar ut mig så behöver jag prata med han och ledningen.
Eftersom att då hade de då andra det var innan då visste de att jag hade en tidigare men de andra hade ändå uppgett att de hade iakttagit det i matledet.
Och då skulle de bara fråga mig om det.
Och sen så var skolsyster inte här vid lunch.
Så jag bara ringde min mamma och bara, ja jag har ont i halsen kan ni sjuklägga mig liksom? Typ vid. 12. Vid lunchtid. Och så sjuklade hon mig och så gick jag upp till mitt rum.

FL1: Och du säger ju också där den här vattenflasktekniken där Ture och då tänker jag att nu pratade ju du med. Fredrik innan men du säger också att jag så tänkte att man skulle förbereda sig så, så du tänkte ju ändå att någonting skulle ju hända när de kommer in på rummen. Förstår jag det rätt då?

MÄ: Mmm

FL1: Och förstår jag det rätt då att när du säger att du kallsvettades och så då mådde du inte så bra?

MÄ: Nej.

FL1: Är det så jag ska tolka det du säger liksom?

MÄ: Ja.

MB: Ja. Jag vet ju också och jag tänker att vi kan ta det här du nämnde ju en grej för mig som du sa att jag glömde att tala om som vittne. Ta den, för det går bra här.

MÄ: Det var efter förra förhöret. Ni frågade mig om jag hade iakttagit saker och då sa jag ju först uppe med Max Merner här och mig är gamla och matledet och Jaques frågade mig efter vi pratade om allt liksom. Han frågade bara va sa du någonting?
Och då sa jag det, han bara ja, sa du inte det Viktor Bergman. Och ni har förmodligen fått det här berättat till er också. Men det var efter samma kväll som rapbattlet, lördagskvällen då sa då skulle Viktor be om ursäkt till Max.

FL1: Jaha, okej.

MÄ: Han bara ja, förlåt Max jag tänkte inte, det var dumt och Max Merner bara tsch, slog till honom.

FL1: Var du med då?

MÄ: Ja, jag satt på andra sidan korridoren. Viktor satt mot den väggen och jag mot den väggen.

FL1: Okej. Och då visar du med öppen.

MÄ: Öppen hand tror jag.

FL1: Och vad träffade slaget på Viktor?

MÄ: Jag såg faktiskt inte. Jag bara såg. Jag för mig att det var såhär mot. Någonstans i ansiktet.

FL1: Pratade du med Viktor om det som hade hänt sen?

MÄ: Nej, han bara pratade liksom bara såhär han sa förlåt igen liksom bara för han, Viktor han är bra på att hålla sig alltså ändå hyfsat lugn liksom så han sa bara ja, förlåt liksom det var jävligt dumt.

FL1: Vad bra att du berättade Thure.

MB: Kan du upplevde du eller kan du uppskatta om det är hårt eller löst? Det kan man ju kanske inte för man är den som tar emot, du drog ändå ut armen när du visade.

MÄ: Alltså det var inte en sån här en klapp, det var inte en klapp. Men det var inte världens alltså världens stenhårdaste uppladdnings utan det var bara dong, men det var fortfarande ändå

MB: Fortfarande en örfil.

MÄ: Ja

FL1: Hörde du om Max sa någonting i samband med det där?

MÄ: Han sa typ du kan väl tänka dig för, han var sur för det Viktor hade sagt sorry jag tänkte mig inte för...

FL1: Men då Ture jag tänkte på en annan grej. Efter händelse 3 nu har de här grabbarna. Fredrik, Leopold och Max har de pratat med dig någonting om den här kvällen?

MÄ: Nej Man har ju sett dem i korridorerna och det har mest varit det har mest varit Allmänt hur är läget? Hur går det? Prata lite. Hur bor ni nu? De bara ja vi bor i något hus i Storfors. det har inte varit såhär bara att jag snackat med dem om det.

Jag ringde Leopold någon gång och kollade hur läget var och kunde berätta att jag inte kunde komma på, för jag var bjuden till en jakt hemma hos honom som jag var tvungen att tacka nej till.

Och då sa jag det här behöver inte vara permanent alls för jag tycker att du är skön egentligen i grunden men just nu är det lite för nära inpå och sen så han bara ja hela grejen är ju sjuk liksom.

Vi bara snackade och sa att det var sjukt och sen pratade jag med Fredrik också och sa bara jag var såhär jag bara frågade vad som händer han sa också att det var sjukt.

FL1: Men då förstår jag på dig som att. Fredrik och Leopold upplever inte du kanske har varit de drivande utan då mer att det skulle vara i så fall. Max, Ludvig och Arvid.

MÄ: Max och Arvid, ja. Fredrik och Leopold jag tror att de åkte mest med grupptrycket. Och liksom ville vara del av det här stora gänget.

MB: Mm.

FL1: Fortsätt, det går bra.

MB: Eftersom inte jag var med när du hörde som vittne så vet inte jag om du fick någon fråga då men när jag ställer den ändå, då får det vara dubbelt. Ture, har du sett någon video där Tom blir utsatt för något?

MÄ: Tom Prager? Jag vet inte om jag tror att någon kan ha visat en så här lite snabbt. Jag har sett någon video, jag vet inte om det var om jag såg just Tom Prager på filmen men jag såg att det var någon video.

FL1: Mm.

MB: Då tänker jag så här, ja men då kan man ju vara så här minns du något ifrån den videon eller är det någon som har berättat för dig vad som händer på videon? För det är ju det som två olika saker, man minns själv att man har sett eller det kan vara någon som har berättat om.

MÄ: Jag har minne av att jag har sett den av att någon har visat den för mig men inte att jag liksom noga granskat den utan mest att så här de har bara hållit upp den så här typ.

FL1: Kommer du ihåg vem som har visat den?

MÄ: Jag tror Ludvig.

FL1: Ludvig. Och då är det Ludvig från Platen som vi har pratat om.

MÄ: Mmm

FL1: Men är det en film eller är det flera filmer?

MÄ: Jag har faktiskt ingen aning. Jag vet inte, jag tror att det är en.

FL1: Och på den där filmen är det Tom som var på filmen eller var det någon annan som var på filmen?

MÄ: Jag har ingen aning.

FL1: Nej, jag förstår. Kommer du ihåg när ungefär, nu tänker jag om vi i relation till Händels 1, 2, 3 som Ludvig visade dig den här filmen?

MÄ: Mellan 3 och 2.

FL1: Mellan 3 och 2. Jag förstår.

MÄ: Jag tror inte de filmade 3.

FL1: De filmade inte 3, filmade de 2?

MÄ: Vet inte.

FL1: Vet om de filmade 1?

MÄ: Jag tror att de filmade någon av dem.

FL1: Någon av dem.

MB: Då måste vi ju fråga upplever du att du har blivit filmad någon av de här gångerna?

MÄ: Jag har svagt minne av att de jag tror att de filmade någon av de gångerna.

MB: 1 eller 2 som du sa?

MÄ: Någon av 1 eller 2.

FL1: Och då är det inne hos dig och Jaques, jag förstår.

MB: Men har du sett någon sån film på dig?

MÄ: Jag vet inte. Jag vet inte hur länge jag såg. Jag såg bara några sekunder. Så jag vet inte, jag har faktiskt ingen aning.

MB: Och då ska vi också fråga jag förstår ju att du inte har någon sån för då hade du ju sagt Men vi ska ställa frågan, har du någon sån film?

MÄ: När de kom in?

FL1: Ja.

MÄ: Nej.

FL1: Thure har du något annat som du tänker är bra för oss att veta om som rör dig? Hur det har känts för dig eller vad som har hänt dig? Som du tänker? Och är det så vi kan stänga av?

MÄ: Nej

//J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Nordh, Kenth Lars

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Dialogutskrift

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-01-22

Förhör påbörjat

13:17

Förhör avslutat

14:14

Förhørsplats

Polisstationen i Storfors

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Julia Thyberg

Utskrivet av

UO

Berättelse

K75859-25**Datum: 2025-01-22****Tid: 13:14 – 14:14****FL - Johanna Sköld, förhørsledare****BFL - Julia Thyberg, biträdande förhørsledare****V - Kent Nordh, vittne**

FL: Då ska vi se då är klockan 13:14, och det är jag och Julia som håller förhöret. Men du berätta för oss, vad är det som har hänt?

V: Ja eh jag har försökt smälta det själv men, men.

FL: Jag förstår det.

V: Ja det som hände det var att i lördags så hade alla, alla var på sina rum vid tio tiden.

FL: Mm.

V: Nej i söndags, förlåt.

FL: Söndag, mm.

V: Vid tio tiden. Jag sitter som vanligt och så gör det här, datorjobbet som man får göra när eleverna lägger sig.

FL: Mm.

V: Och sen vid halv tolv så hör jag ett liv på övervåningen.

FL: Mm.

V: Så det tar väl mig kanske 40, 45 sekunder och, och ta mig upp.

FL: Och ta sig upp, mm.

V: Och där var där det lite rörigt. Jag möter två killar i korridoren.

FL: Mm.

V: Ser en annan kille lite längre bort. Och då förstår jag att någonting är, inte som det ska.

FL: Mm.

V: Så då öppnar jag dörren till, till dom som har rummet ovanför mitt kontor. Och där ser jag att sängarna är välta.

FL: Ja.

V: Och då förstår jag att nu, nu är det något. Så då går jag och hämtar dom här killarna jag, som jag såg i korridoren.

FL: Mm.

V: Och utefter det då så, så förstod jag att, att mer hade hänt. Dom hade varit inne på ett rum till innan.

FL: Okej.

V: Jag försökte bara egentligen lugna då, och få lugn i huset och få alla på sina rum.

FL: Mm.

V: Och sen på morgonen så plockade jag dom en efter en.

FL: Mm.

V: Och då börja dom berätta också.

FL: Ja.

V: Och då visade det sig att fem killar i årskurs 2.

FL: Mm.

V: Ger sig på dom yngre killarna i årskurs 9, och årskurs 1.

FL: Mm.

V: Med t-shirtar tror jag det var över huvudet.

FL: Ja.

V: Och skärp i händerna. Och dom, dom matar med skärp och knytnävsslag.

FL: Mm.

V: Dels i första rummet så var det en kille som blev extra, extra utsatt då Viktor Bergman.

FL: Okej.

V: Han är en kille som kan tala för sig.

FL: Mm.

V: Och han bara, jag vet inte om han om han sa, fan lägg av nu liksom så.

FL: Ja okej, mm.

V: Så. Och sen slet dom ner då Charlie Barkman som ligger i sängen bredvid. Och måttade slag på honom också då.

FL: Mm.

V: Och så gick dom vidare till Gustaf Merner och Tom Pragers rum.

FL: Ja.

V: Och det var då jag hörde allt ljud.

FL: Okej.

V: Kan jag säga. Så då sprang jag ju upp då. Och då har dom här killarna då, blivit förvarnade.

FL: Mm.

V: Av dom äldre killarna.

FL: Mm.

V: Att någonting kommer hända. Och tyvärr så har ju eleverna på Lundsberg, ett eget poängsystem.

FL: Mm.

V: Som vi i vuxenvärlden har svårt att komma åt.

FL: Ja.

V: Vi känner till det, vi pratar om det hela tiden.

FL: Mm.

V: Så att dom här killarna hade blivit po:ade då som det heter att dom inte fick låsa sina rum.

FL: Precis.

V: Mm.

FL: Ja.

V: Varav Tom Prager och Gustaf Merner, ställer sig påklädda i sina garderober i 45 minuter.

FL: Mm.

V: *(Ohörbart 53:26)*.

FL: Ja, jag förstår det. Och eran arbetsplats också. Men det är ju jättebra att du hörde det.

V: Ja.

FL: Och agerade.

V: *(Ohörbart 53:15)*.

FL: Det ska du ju ta med dig tänker jag.

V: Ja.

FL: Ja. Men jag förstår det är ju en...

V: Ja.

FL: Oerhörd speciell situation. Och när ni jobbar som husfar.

V: Mm.

FL: Och ni är tätt knytta till...

V: Ja.

FL: Eleverna. Och dom är ju som era, jag förstår att det är jobbigt.

V: Så är det.

FL: Ja.

V: *(Ohörbart 53:04)*.

FL: Nej, nej men du dom, dom var i garderoben säger du.

V: Ja dom var i garderoben.

FL: Ja.

V: Och sen så går killarna in då, och såg att det var tomt.

FL: Mm.

V: I rummet. Då välte dom deras sängar.

FL: Ja.

V: Och så helt plötsligt så, är det någon som öppnar garderoben och ser att dom står där.

FL: Mm.

V: Och då sliter dom ut dom, och även där då så måttar dom då slag.

FL: Mm.

V: Mest på Tom.

FL: Mest på Tom.

V: Tom är ju också en sån kille som kan tala för sig.

FL: Mm.

V: Och intelligent kille som, som dom här killarna inte kan vinna verbalt mot.

FL: Jag förstår.

V: Förstår du? Och Gustaf Merner som då har en storebror, som är med i det här gänget.

FL: Mm.

V: Tar ut sin lillebror då, och låtsas slå men, men jag tror även att andra har slagit honom då.

FL: Mm.

V: Ganska hårt.

FL: Mm.

V: Så är det. Så det var väl egentligen händelseförloppet på kvällen där.

FL: Mm, precis.

V: Sen hade dom planer efter vad jag har hört, att dom skulle gå vidare till nästa rum med årskurs 9...

FL: Om inte ...

V: Med två...

FL: Hade avbrutit då, mm.

V: Ja precis.

FL: Men du så vi förstår här tänker jag lite. Alltså du är ju husfar.

V: Mm.

FL: Och det innebär ju att du under en viss tid, så där du jobbar har ansvar för dom här killarna på hemmet liksom.

V: 24/7 ja.

FL: Ja och hur, ja precis. Och på Björke, jag har inte varit inne på Björke. I alla fall inte...

V: Mm.

FL: På väldigt länge.

V: Nej.

FL: Men då har ni alltså allrum och så på nedervåningen eller?

V: Ja och matsal och...

FL: Och matsal precis.

V: Biljardrum och kök.

FL: Och sen har ni en eller...

V: Sen har...

FL: Två våningar med rum eller?

V: Sen har vi en korridor där jag har mitt kontor.

FL: Ja.

V: Där är det eh ska vi säga en, två, tre, fyra, fem elevrum också.

FL: Ja okej.

V: Mm, precis.

FL: Och vilka bor, har ni något att niorna bor längst ner?

V: Nej det.

FL: Äldsta har ni, nej.

V: I den korridoren vi, vi blandar hos oss.

FL: Ni blandar, ja mm.

V: Alltid. För jag vill inte ha *(ohörbart 51:08)*.

FL: Nej ingen hierarki, jag förstår.

V: Utan det, ja jag har jobbat i på skolan i över tio år. Och jag har hela tiden jobbat för att alla är lika mycket värda liksom.

FL: Mm.

V: Och då har vi gjort så.

FL: Jag förstår. Men så på första våningen då.

V: Mm.

FL: Hur många elevrum har ni där?

V: Fem.

FL: Är det singelrum eller är det dubbelrum eller?

V: Det är både och.

FL: Det är både och okej, så fem rum. Och du beskriver, det är en korridor med rum eller?

V: Ja.

FL: Alltså, ja precis. Och då är det första rummet till höger säger du. Sa du det? Eller första rummet närmast dörren, som dom har varit inne i dom här grabbarna först?

V: Nej det, det är på andra våningen.

FL: Ja på andra våningen.

V: Det är på andra våningen.

FL: Jaha det är på andra våningen det.

V: Nej då gick dom alltså i, vi har ju Björke, vet du hur det ser ut på utsidan?

FL: Ja det vet jag.

V: Ja.

FL: Ja.

V: Du har ju gamla delen.

FL: Ja.

V: Som är trä.

FL: Ja.

V: Sen har du en betongdel, som är byggd på 50-talet.

FL: Jaha, mm.

V: Som är som är, ja och det gör oss till det största hemmet då på skolan.

FL: Mm.

V: För att vi har fått till det då.

FL: Mm.

V: Men då bor ju då Victor Bergman, och Charlie Barkman dom bor längst in i korridoren i den delen, till vänster.

FL: Längst in till vänster.

V: Ja.

FL: Och då är vi på andra våningen.

V: Andra våningen i den...

FL: Ja.

V: I den korridoren som vi kallar nya korridoren.

FL: Okej nya korridoren. Och där bor dom tillsammans i ett dubbelrum då?

V: Ett dubbelrum, ja.

FL: Ja.

V: Mm.

FL: Och Victor och Charlie här, går dom i 9:an?

V: Ch, Victor går i årskurs 9.

FL: Han går i 9:an.

V: Charlie går i årskurs 1.

FL: Och 1.

V: Mm.

FL: Okej. Och sen så var det ett rum till. Var det rummet bredvid?

V: Nej.

FL: Där Tom?

V: Det var det inte alls.

FL: Nej, okej. Så vilket var nästa?

V: Utan det var andra änden av den korridoren.

FL: Jaha andra änden av korridoren.

V: Ja.

BFL: Så båda rummen är på över...

V: Eh...

BFL: Övervåningen?

V: Båda är på övre ja.

BFL: Mm.

V: Och det var då jag hörde allt.

FL: Okej, så det var då du hörde.

V: Ja.

FL: Vad var klockan på kvällen ungefär?

V: Halv tolv (23:30).

FL: Ja halv tolv (23:30).

V: Mm.

FL: Halv tolv (23:30). Och då hörde du att det var liv uppe, och då går du upp.

V: Mm.

FL: Och vad är det du ser när du kommer upp då?

V: Ja då ser jag ju, då möter jag ju Max Merner och Fredrik Asker. Dom springer liksom förbi mig.

FL: Okej. Så du möter dom typ i korridoren där?

V: Ja precis.

FL: Ja.

V: Och då har dom precis kommit ut från, från Gustaf och, och Toms rum.

FL: Okej. Vad, hur är det med dörrarna till dom här två rummen då. Är dom öppna? Kommer du ihåg det, eller är det...

V: Nej dom var stängda.

FL: Det var stängt.

V: Dom var stängda, mm.

FL: Så dörrarna i korridoren var stängda när du kommer upp?

V: Mm.

FL: Och så möter du dom här två killarna.

V: Ja.

FL: Och det var Max och?

V: Fredrik Asker.

FL: Fredrik Asker. Och vad går dom här killarna i för klass då?

V: Dom går i årskurs 2.

FL: Ja dom är 2:or.

V: Mm. Och sen när jag då kommer fram till, till, till Gustaf och Toms rum. Då ser jag att Arvid Hagen står lite längre bort i korridoren också.

FL: Ja.

V: Och är på väg in på sitt rum.

FL: Okej.

V: Mm. Men då öppnar jag dörren till Tom och Gustafs rum, och då ser jag att sängarna är välta.

FL: Just det.

V: Och det är ju sån här prank dom brukar ha.

FL: Ja.

V: Och då blev jag bara förbannad, för eftersom det är skola dagen efter.

FL: Mm.

V: Så jag går och hämtar Fredrik och Max.

FL: Ja.

V: Och ber dom ställa det här till rätta.

FL: Vad säger dom då?

V: Ja men dom säger inte så mycket. Så fort dom blir catchade liksom.

FL: Ja.

V: Så, så blir det okej och så.

FL: Mm, okej.

V: Mm.

FL: Okej. Och vad händer med den här Arvid då under tiden?

V: Jo då går Arvid in på sitt rum, och så går jag och säger till honom. Du hjälper till också, för du har varit med.

FL: Ja.

V: Och det gör han ju, och ingen säger någonting.

FL: Ja.

V: Och så möter jag då Johan Tesdorph i korridoren, som är årskurs 3 som kommer ut, han sov.

FL: Okej.

V: Och kommer ut och undrar, vad fan det är för liv. För redan här har jag börjat skrika he, he liksom.

FL: Jag förstår.

V: Och då går han fram till Victor som har, nu är på väg in på toaletten.

FL: Ja och det är Victor från första rummet det?

V: Från första rummet ja.

FL: Okej, mm.

V: Och Johan frågar Victor, det här jag hört efteråt sen av Johan och Victor.

FL: Så det här hörde du inte på platsen?

V: Nej jag hörde inte liksom så.

FL: Jag kommer att tjata lite på dig.

V: Ja du får gärna göra det.

FL: Men det är bara så att vi verkligen...

V: Ja.

FL: Ska ha klart för oss vad det är som har hänt.

V: Men, men...

FL: Det är viktigt.

V: Då, då berätta, jag fråga Victor vad håller du på med?

FL: Ja.

V: För då hade jag inte varit borta i deras rum än.

FL: Nej okej, okej. Så han kommer också ut i korridoren helt enkelt?

V: Han kommer ut i korridoren.

FL: Okej, mm.

V: Och på väg in på toa.

FL: Mm.

V: Och så står han (flåsar? 46:55).

FL: Ja okej.

V: Så Victor vad håller du på med?

FL: Ja.

V: Nej jag, jag har bara pratat med min roomie Charlie.

FL: Ja, mm.

V: Och så här, men lägg av du har inte pratat med Charlie. Du står ju och hyperventilerar.

FL: Mm.

V: Och det är då jag börjar fatta, att nu är det...

FL: Någonting...

V: Någonting som har hänt här.

FL: Mm.

V: Eh...

FL: Jag förstår. Men då går ju du upp där, och så möter du dom här två killarna. Dom försvinner förbi dig, du öppnar rummet till Tom och Gustaf.

V: Och Gustaf ja, mm.

FL: Precis. Och hur kom det sig att du öppnade just det rummet då? Var det därifrån du hörde?

V: Ja det var ju liksom, jag såg ju att dom här killarna kom därifrån på nåt sätt.

FL: Jaha du såg att dom kom därifrån, ja.

V: Ja, och att jag hör Johan från mitt kontor.

FL: Ja precis.

V: Det är där dom bor.

FL: Och där bor dom.

V: Och att där liksom...

FL: Och att det var där...

V: Hände någonting.

FL: Okej.

V: Mm.

FL: Så därför går du fram och öppnar dörren.

V: Ja.

FL: Och det du ser i rummet då. Då är det två omkullvälta sängar.

V: Ja.

FL: Vart är grabbarna i det här rummet?

V: Grabbarna står i rummet då.

FL: Okej.

V: Och tittar på mig. Och jag frågar, vad är det som händer?

FL: Ja.

V: Nej ingenting, säger dom då.

FL: Okej, mm. Och då går du ut, och säger till dom här killarna som försvann.

V: Ja.

FL: Bortåt. Vart hade dom tagit vägen då?

V: Dom var på sina rum igen.

FL: Jaha dom hade gått.

V: Väl, väl...

FL: Så du gick och sa till dom.

V: Väldigt snabbt på sina rum.

FL: Ja jag förstår, jag förstår.

V: Mm.

FL: Och då sa du till dom, att dom skulle ta reda på det här.

V: Ja ställa...

FL: Och även Arvid där, att han skulle hjälpa till.

V: Ja precis.

FL: Och det gjorde dom då eller?

V: Ja det gjorde dom.

FL: Och så då gick dom in i Tom och Gustafs rum.

V: Dom gick in i Tom och Gustafs rum ja.

FL: Var du med där eller?

V: Ja jag stod i dörren.

FL: Ja. Så det sas ingenting mellan grabbarna eller?

V: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

V: Nej ingenting där emellan.

FL: Utan du gick och så fixade dom sängarna.

V: Mm.

FL: Och vad hände sen då?

V: Ja vad hände sen? Jo och då hade den här Johan Tesdorps då, som stod och prata med Victor.

FL: Just det, det var 3:an som hade kommit ut.

V: Ja.

FL: Ja.

V: Och då hade Johan frågat, vad är det som händer?

FL: Ja.

V: Då står Victor så här.

FL: Okej.

V: Och det betyder po, jag får inte säga någonting.

FL: Nej, jag förstår.

V: Och eftersom då Johan är 3:a.

FL: Ja.

V: Så har han mer poäng.

FL: Ja.

V: Så vill säga po är borta.

FL: Ja.

V: Och då berättade Victor.

FL: Och då får han prata, ja precis. Och så vi har lite klart för oss här.

V: Mm.

FL: Den här poängjakten, det är att dom kan få olika uppdrag?

V: Poängordning.

FL: Ordningen.

V: Alltså ja.

FL: Men då kan dom samla poäng?

V: Nej.

FL: Nej.

V: Utan dom får poäng för ålder.

FL: Jaha.

V: Hur många terminer dom har gått.

FL: Mm.

V: Om dom har haft något ämbete och så vidare.

FL: Okej så då, men kan dom också få poäng för olika saker dom gör?

V: Inte vad jag har förstått.

FL: Inte vad ni vet, nej okej.

V: Nej, nej jag...

FL: Så dom har poäng...

V: Tror att det...

FL: Helt enkelt utifrån...

V: Kan vara olika på olika hem också.

FL: Ja okej.

V: Men jag tror inte att det är så på Björke men, men...

FL: Nej.

V: Jag vet det mesta men, men jag tror inte det.

FL: Så på Björke är det så helt enkelt om du, vilken årskurs du går i.

V: Och hur gammal du är.

FL: Och hur gammal du är.

V: Och om du har haft ett (ohörbart 44:22).

FL: Ja precis.

V: Eller idrottsledare eller....

FL: Någonting extra jag förstår.

V: (Ohörbart 44:19) så får man då.

FL: Okej, okej. Och han är 3:a och då säger han, (ohörbart 44:14). Och då, och vad säger Victor då?

V: Och då berättar Victor för Johan vad som har hänt.

FL: Okej.

V: Mm.

FL: Och det här, vem har berättat det här för dig? Att han gör det?

V: Det, det gör Johan.

FL: Det gör Johan senare.

V: Det, jag minns inte ens om jag gick fram till dom då.

FL: Nej.

V: Också när, när allt var återställt.

FL: Okej.

BFL: Så det här samtalet hör inte du? Utan det har du fått återberättat?

FL: Det har han fått återberättat sen.

V: Det har jag fått återberättat sen, ja precis. Av både Victor och Johan.

FL: Okej. Men du det här andra rummet, det första rummet då är du inne i det?

V: Jag öppna dörren.

FL: Okej.

V: Och där var ingenting vält.

FL: Nej, hos Victor och...

V: Hos Victor och Charlie var ingenting vält.

FL: Där var inget vält.

V: Nej. Utan där hade dom bara låst fast dom och slagit dom.

FL: Ja.

V: Eh...

FL: Så när du öppnar det rummet, så ser du ingenting konstigt...

V: Nej.

FL: Egentligen där?

V: Ingenting.

FL: Nej.

V: Ingenting, mer än att det var lite rörigt i sängarna och så där.

FL: Ja.

V: Men det, det är ju inte så konstigt dom har ju legat i sängarna.

BFL: Förstår jag rätt att det är dom två som har varit i garderoben?

V: Nej.

BFL: Nej det var inte dom.

V: Det var dom två andra som...

FL: Ja det var Gustaf och Tom.

BFL: (Ohörbart 43:11).

V: Ja precis.

FL: Ja precis.

BFL: Då är jag med.

FL: Och lite rörigt på det rummet.

V: Mm.

FL: Och Johan och Victor dom står där, för Victor ska på toa.

V: Ja.

FL: Och vad, vad händer sen då? Alltså går du ner eller går...

V: Nej då...

FL: Du in i något mer rum eller?

V: Jag går ju bort till Victor och deras rum.

FL: Ja.

V: Och jag får ju inte reda på att det har varit någon misshandel här.

FL: Nej.

V: Förrän på morgonen.

FL: Okej.

V: Och då berättas det för mig. Och då börjar ju hela cirkusen.

FL: Jag förstår. Så det som händer på kvällen då, är egentligen att du går bort till Victors rum och kollar där.

V: Ja.

FL: Och då är även Charlie där eller?

V: Då är Charlie där också.

FL: Då är Charlie där ja.

V: Och Charlie är knäpptyst.

FL: Han är knäpptyst.

V: För Charlie är en kille som sköter sig i alla lägen.

FL: Ja.

V: Och han går (ohörbart 42:30). Han käftar aldrig.

FL: Nej.

V: Om du förstår vad jag menar.

FL: Nej jag förstår.

V: Så dom hade ingenting med honom att göra. Men honom lyfte dom ändå ner från sängen och slog.

FL: Ja jag förstår, jag förstår. Men då kollar du där, och det är lugnt och så. Och det är tyst och alla är på sina rum.

V: Mm.

FL: Och då går du ner.

V: Ja då går jag ner, ja.

FL: Då går du ner, precis.

V: Mm.

FL: Går ner, och sen är det kvällen där liksom Och då händer inget mer på natten.

V: Nej sen blir det ju väldigt tyst.

FL: Ja.

V: Extremt tyst blir det.

FL: Ja.

V: Och sen under frukost sen då dagen efter på måndagen.

FL: Ja.

V: Det är då jag börjar ställa frågor. Eller om vi bara sitter och samtalar.

FL: Är det vid frukosten när ni sitter och äter eller?

V: Ja precis.

FL: Mm.

V: Och då, då kommer det här fram. Och jag mer, vet inte eller kommer inte ihåg vem det var som börja samtalet.

FL: Nej.

V: Men det kom i gång i alla fall, och det utvecklas till att dom här fyra hade blivit misshandlade.

FL: Men tar dom upp det här, när dom sitter tillsammans? För ni sitter ju och äter...

V: Nej vi, på frukost så blir det ofta så här att jag, jag dukar fram och så går jag och väcker.

FL: Ja okej.

V: Och sen så...

FL: Så droppar dom in lite.

V: Går jag och sätter mig vid bordet, och så kommer dom ner.

FL: Ja okej.

V: Och några, några sätter sig liksom längst bort. Några vill sitta med mig, några vill sitta helt själv med hörlurar och så vidare.

FL: Mm, ja.

V: Så att det blir ganska personliga samtal man har där.

FL: Jag förstår, men då är det inte hela hemmet liksom som äter på...

V: Nej.

FL: Utan det är lite rullande.

V: Ja.

FL: Okej.

V: Det är rullande.

FL: Och vilka är det som du hör? Börja prata om det här från första...

V: Eh det, det...

FL: Alltså det första du hör?

V: Det minns jag faktiskt inte.

FL: Nej.

V: Vilka det är exakt.

FL: Kommer du ihåg vilka som satt där eller?

V: Nej.

FL: Nej. Men det är några av grabbarna som börjar och...

V: Ja.

FL: Prata om att något har hänt.

V: Precis.

FL: Under natten.

V: Ja.

FL: Okej.

V: Och sen...

FL: Och då vad gör du då?

V: Ja men då, då har jag kommit så långt med dom här grabbarna, och framförallt dom äldre.

FL: Mm.

V: Så att dom, dom berätta hela sanningen.

FL: Okej.

V: Så då var det någon då, vem det nu var som berätta, att dom här killarna hade varit inne på rummet och, och misshandlat helt enkelt.

FL: Men då är det 3:or som du pratar med.

V: Ja.

FL: Kan vi tänka oss.

V: Mm.

FL: Okej. Men du vet inte vilka det var, som berättade det?

V: Nej.

FL: Ja det, Johan har gjort det i alla fall eller?

V: Johan gjorde det kvällen innan.

FL: Han gjorde det kvällen innan.

V: Mm. Nej han sa inte att det var misshandel.

FL: Nej.

V: Men han sa att dom hade varit inne på rummet.

FL: Jaha så Johan sa under kvällen, nu låter det som jag är lite seg här.

V: Nej.

FL: Men det är viktigt att...

V: Det är nog jag som är.

FL: Nej.

V: Jag har sovit tre timmar tror jag, så att.

FL: Ja men jag förstår. Men Johan säger till dig, när ni är uppe i korridoren att...

V: Dom har varit inne.

FL: Det har det har varit, säger han vilka som har varit inne?

V: Nej, inte då. Det, det är...

FL: Utan dom har varit inne.

V: Dom har bråkat på deras rum.

FL: Och bråkat på deras rum, okej. Så det har du med dig till dagen efter?

V: Ja.

FL: Okej, okej. Och sen pratar du med någon av 3:orna som, och vad är det dom berättar för dig då på frukost?

V: Dom berättar ju att, att dom hade varit inne och slagit på, eh dom börjar med att säga Tom Prager och Victor Bergman.

FL: Ja.

V: Och sen om jag minns rätt, så tror jag Tom själv kom ner.

FL: Ja.

V: Och då ställde jag frågan till honom.

FL: Mm.

V: Och då berättade han också.

FL: Okej.

V: Och i det tillfället sen så ringer jag internatchefen.

FL: Ja.

V: Och sa, har du kommit till skolan? Nej, sa hon. Kom förbil här.

FL: Mm.

V: Och det var då allt drog i gång.

FL: Då, då började allt liksom.

V: Ja. Och då, då plockar vi ju in dom här som hade blivit slagna först.

FL: Ja precis, mm.

V: Och sen så har vi lyssnat då med dom som har gjort det.

FL: Mm. Så då har ju ni pratat med både dom, som har blivit utsatta för det här. Och dom som sägs ha...

V: Ja.

FL: Gjort det här också.

V: Mm.

FL: Men du när Tom kommer ner och berättar först, första hist, alltså första gången för dig.

V: Mm.

FL: Vad är det, vad säger han då? Alltså vad berättar han? Så exakt du kommer ihåg liksom.

V: Ja, oj.

FL: Jag förstår det...

V: Nej men han, han eh jag kan nog bara gissa alltså.

FL: Mm.

V: Nej jag, jag minns faktiskt inte vad Tom sa.

FL: Det blir mycket känslor.

V: Ja.

FL: Men vad är bilden...

V: Det blir det.

FL: Som du, eller vad är historien som du fick till dig från grabbarna? Om man säger så då den...

V: Ja det, det var att dom hade gått in och slagit dom.

FL: Mm.

V: Och redan då börjar det brinna i huvudet på mig.

FL: Mm.

V: Ja jag har nog svårt att ta in, vad som hände sen egentligen.

FL: Vad som hände.

V: Ja.

FL: För jag tyckte du sa något i början där, att dom hade måttat slag med, vad sa du skärp?

V: Skärp och...

FL: Knytnäve.

V: Knytnäve.

FL: Okej. Och är det dom som har berättat, alltså dom som har blivit utsatta som har berättat det? Eller...

V: Ja.

FL: Okej.

V: Det är det.

FL: Och dom här killarna som ska ha gjort det här. Alltså har dom namngett, är det dom här som du pratade om i början? Som du mötte i korridoren.

V: Ja plus två till.

FL: Okej. Och så nu måste vi, nu är det mycket namn.

V: Mm.

FL: Som jag ska komma ihåg här.

V: Mm.

FL: Då är det Max.

V: Max.

FL: Och det är Fredrik och det är Arvid.

V: Ja Max Verner, Fredrik Asker.

FL: Ja.

V: Och det är Arvid Hagen.

FL: Precis. Och dom träffade du ju på.

V: Ja.

FL: Om man säger på plats där.

V: Ja precis, ja.

FL: Ja.

V: Och sen så är det då Ludvig Von Platen.

FL: Ja.

V: Och Leopold Del Corall.

FL: Ja. Och Ludvig han går i?

V: Ludvig går i 2:an. Alla dom här går i 2:an.

FL: Alla går i 2:an.

V: Mm.

FL: Okej. Är dom här, är dom här fem ett gäng som hänger? Liksom är det.

V: Dom, Max och Arvid.

FL: Mm.

V: Hänger.

FL: Okej.

V: Mm.

FL: Men inte dom andra så?

V: Nej dom tror jag mer, dom har haft lite svårt att komma in i gruppen, och tror...

FL: Ja.

V: Dom har blivit, jag tror att dom har blivit med eh inte lurade. För det, det är dom inte.

FL: Nej.

V: Men, men dom har, dom fick en möjlighet att få vara med dom.

FL: Ja. Och göra någonting som...

V: Ja precis.

FL: Som räknades.

V: Och det...

FL: Men vilka...

V: *(Ohörbart 37:17)*.

FL: Säger vi är det då? Som inte riktigt har varit med i gruppen? Är det dom...

V: Det är Fredrik Corall och Ludvig Von Platen.

FL: Precis.

V: Mm.

FL: Så. Och hur är det med Leopold. Vart i konstellationen skulle du säga att han är där?

V: Nej han, han och Fredrik är helt utanför den konstellationen egentligen.

FL: Jaha, okej det gäller och...

V: Ja.

FL: Nu ska vi se, hålla koll här. Men då är det ändå dom fem personerna, som är namngivna.

V: Ja.

FL: Är dom namngivna av killarna här? Av Gustaf, Tom, Charlie och Victor? Eller.

V: Ja.

FL: Okej.

V: Det är dom.

FL: Ja.

V: Och dom har dessutom erkänt det.

FL: Dom har också...

V: För oss.

FL: Erkänt att dom har gjort det här.

V: Mm.

FL: Ja. Men då, då berättar Tom. Du säger du kan inte minnas exakt...

V: Nej det...

FL: Men någon historia om att dom hade blivit utsatt.

V: Ja.

FL: För det här kommer till dig.

V: Precis.

FL: Så du ringer internatchefen, och då kommer hon till er eller?

V: Ja.

FL: Okej. Och vad händer då? Var det här på måndagen då?

V: Det var måndag morgon.

FL: Det var måndag morgon.

V: Jag tror hon kanske var kvart över åtta eller något sådant där.

FL: Ja.

V: Och jag briefar henne och sen så, så bara bestämmer vi oss för och, prata med dom.

FL: Ja.

V: Så vi åker upp till skolhuset, upp till hennes kontor.

FL: Mm.

V: Och så går jag och hämtar elev efter elev, i klassrummet.

FL: Ja. För då var alla...

V: Alla...

FL: Som vanligt i klass...

V: Alla var i skolan liksom.

FL: Ja okej.

V: Mm.

FL: Ja. Du jag tänkte när du, var det så att dom sa någonting om skador eller smärta? Eller om någonting du såg på killarna liksom?

V: Ja det, jag har en bild på, på Tom Pragers rygg till exempel. Där jag ser att dom har slagit med, med bälte.

FL: Med bälte.

V: Mm.

FL: Vad bra, då ska du få maila den till mig.

V: Ja.

FL: Om du kan göra det sen.

V: Mm, det kan jag absolut göra.

FL: Ja precis, mm.

V: Och sen så nu ska vi se Tom hade det, och sen hade han lite ont i kroppen också sa han.

FL: Mm, lite ont i kroppen.

V: Mm.

FL: Ja, det är klart.

V: Gustaf hade inte ont någonstans.

FL: Nej.

V: Så att det innebär att hans storebror som var med.

FL: Mm.

V: Hade väl skyddat honom lite då.

FL: Och Gustafs storebror är?

V: Ja Max Merner.

FL: Det är Max, ja precis. Ja så vi håller koll.

V: Mm.

FL: Och hur var det med Victor och...

V: Victor...

FL: Och Charlie då?

V: Fick ju, han fick en massa rapp.

FL: Ja.

V: Men han hade tydligen täcket på sig större delen.

FL: Ja.

V: Men så fick han också ett litet knytnävsslag.

FL: Ja.

V: Och det, det, det har jag inte tagit någon bild på. Men det var rodnad.

FL: Ja.

V: Där var killarna snabba och hämtade is tydligen.

FL: Ja.

V: Så att det...

FL: Vet du om det är någon annan som fotograferade det? Eller vet du om föräldrarna kanske har gjort det? Eller hur...

V: Nej inte föräldrarna. Men kanske att, att dom själva har gjort det.

FL: Att dom själva har gjort det.

V: Mm.

FL: Mm, får prata med...

V: Men, men Victor hade bara en liten rodnad. Och det, det en sån bild borde finnas.

FL: Ja.

V: För det, det dom sitter ju hela tiden.

FL: Mm. Hade han ont? Sa han något om...

V: Nej, han var lite öm sa han.

FL: Han var lite öm, mm.

V: Och han är en tuff jävel. Och det.

FL: Ja han ville inte riktigt.

V: Det stör mig lite.

FL: Ja.

V: Det att man. Man kanske inte vill berätta allting.

FL: Nej.

V: För att jag är...

FL: Mm. Så är det nog.

V: Mm.

FL: Och det är ju också, vi ska ju komma ihåg att det är en speciell situation.

V: Ja det är det verkligen.

FL: Dom lever under...

V: Mm.

FL: Hos er, alltså på skolan. Så är det ju liksom.

V: Mm, ja. Mm.

FL: Men du Charlie då, det var inget som sas om hans...

V: Jo Charlie hade lite ont i armbågen, och lite märken så.

FL: Ja lite märken.

V: Mm.

FL: På, på vänster armbåge.

V: Ja.

FL: Kommer du ihåg att, nej höger att det kommer....

V: Nej jag kommer inte ihåg vilken det var.

FL: Nej någon av armbågarna.

V: Ja någon av armbågarna ja.

FL: Var det röda märken? Eller var det...

V: Ja det var det. Men, men det...

FL: Och liten.

V: Var nog, trodde han själv att det var att, dom hade liksom stampa i, alltså klivit på honom.

FL: Ja.

V: Och så är det en sån, vi har en sån loungematta i rummen.

FL: Ja.

V: Som bränner tror jag.

FL: Ja okej, så det kanske var ifrån den liksom.

V: Ja men det kom av, av våldet.

FL: Ja jag förstår, jag förstår. Och det våld då som du, som dom nu har berättat om.

V: Mm.

FL: Det är alltså rapp med ett skärp. Vad, vet du vad det var för skärp eller vems?

V: Nej, det...

FL: Nej ett skärp.

V: Det, jag vet att Max. Det var väl så egentligen jag fattade att det, nu kom jag på det.

FL: Ja det är bra.

V: Att dom har använt skärp.

FL: Ja okej.

V: För att då hade Max glömt sitt skärp, inne hos Victor.

FL: Jaha så Max skärp låg hos Victor?

V: Nej.

FL: Nej.

V: Och Victor hade på morgonen blivit så förbannad, så han hade slängt ut hans skärp genom fönstret.

FL: Jaha, ja.

V: Så när Max går ut och hämtar det här.

FL: Mm.

V: Och kommer in igen.

FL: Mm.

V: Så möter jag honom i korridoren.

FL: Mhm.

V: För då skulle jag gå till kontoret, och hämta någonting.

FL: Ja.

V: Och då säger jag, vad fan har du skärpet för?

FL: Mm.

V: (Ohörbart 33:01) det är bara en sån grej.

FL: Jaha så då såg du att han kom...

V: Ja.

FL: Med sitt skärp, okej. Kommer du ihåg vad det var för skärp?

V: Ja det var ett svart skärp.

FL: Ett svart.

V: Ett sånt som man har till uniformen tror jag.

FL: Ja precis ja, mm.

V: Mm.

FL: Okej. Och har, sen då har Victor berättat att just den där, att det där hände att han...

V: Ja.

FL: Blev förbannad till...

V: Ja precis.

FL: Ja, ja okej. Okej. Så det var det, och det var också knytnävsslag.

V: Ja. Måttat mot hela kroppen. Och i Victors fall, så var det även i ansiktet då.

FL: Ja.

V: Mm.

FL: Victor ansikte, nu skriver jag ändå. Jag har det ju på.

V: Mm.

FL: Men det...

V: Ja, ja men det är okej.

FL: Och sen pratade vi också om, dom här killarna Tom och Gustaf då. Dom stod i garderoben.

V: Mm.

FL: Och då hade någon öppnat garderoben. Vet du vem som hade öppnat garderoben?

V: Nej.

FL: Nej.

V: Nej.

FL: Någon av grabbarna.

V: Och det vet dom inte själva heller tror jag.

FL: Nej. Någon öppnade.

V: Mm.

FL: Alltså var det mörkt? Eller hade dom ljus, var det tänt där uppe eller hur?

V: Nej. Och det är också en sak för det, i och med att dom hade blivit po:ade.

FL: Ja just det.

V: Och inte låsa.

FL: Ja.

V: Så hade Tom smart som han är.

FL: Mm.

V: Tagit bort strömbrytaren.

BFL: Ja.

FL: Jaha.

V: Så att...

FL: Ja, ja.

V: Jag tror inte dom kunde tända.

FL: Nej dom kunde inte tända, är klart.

V: Utan dom gick säkert med mobiler, skulle jag tro.

FL: Ja.

V: Det, det är en killgissning.

FL: Ja precis.

V: Men jag tror att det är, det är så dom brukar.

FL: Men dom hade i alla fall varit i garderoben.

V: Mm.

FL: Och då hade grabbarna slitit ut dom.

V: Först hade dom vält sängarna.

FL: Först hade dom vält sängarna.

V: Mm.

FL: Men det var bara i det rummet.

V: Det är bara i det rummet ja.

FL: Ja precis.

V: Mm.

FL: Och sen hade dom öppnat och fått tag på dom, och gjort samma sak då...

V: Ja.

FL: Förstår jag.

V: Precis.

FL: Det var knytnävsslag och rapp med...

V: Ja och i det här fallet var det då Tom, som fick stå ut med det mesta.

FL: Tom det mesta.

V: Mm.

FL: Precis. Och Charlie sa vi, att han hade lite ont här.

V: Ja.

FL: Ja okej, och det var ju för att dom hade tryckt ner honom då i...

V: Jag antar det.

FL: Ja.

V: Det såg ut som det var sådana märken.

FL: Ja.

V: Och du vet dom har ju svårt och själva förklara, för allt går ju så här (ljud 31:08).

FL: Ja jag förstår det.

V: Vi, vi har en uppskattning om att dom har varit 25 sekunder på varje rum typ.

FL: Ja jag förstår, jag förstår.

V: Och Arvid säger ju själv när vi pratar med honom. Att jag måttade nog en fem, sex slag med, med skärpet.

FL: Ja.

V: Och då kan man ju förstå hur våldet är alltså.

FL: Mm.

BFL: Mm.

FL: Jag förstår det. Ja det är dom fyra grabbarna. Och det, det här är det som dom då har berättat för er.

V: Ja.

FL: Och då är det du och internatansvarige. Är det någon mer som sitter när ni pratar...

V: Nej.

FL: Med grabbarna? Det är ni två.

V: Det är bara vi.

FL: Okej.

V: Det är bara vi.

FL: Och när ni då har pratat med dom här grabbarna.

V: Mm.

FL: Har dom då sett att det var dom här killarna?

V: Dom, dom kunde se på kroppshållningen.

FL: På kroppshållning.

V: Dom hade lite svårt och lista ut, men sen har dom ju ki, dom här fem killarna har ju själv erkänt för oss.

FL: Ja jag förstår.

V: Så att dom var med.

FL: Jag förstår.

V: Så att det, det...

FL: Men det var dom fem namn ni fick...

V: Ja precis.

FL: Till er, av olika anledning.

V: Ja.

FL: Okej. Och då vad gör ni då? När ni har pratat med dom här som har blivit drabbade.

V: Mm.

FL: Vad gör ni då?

V: Då börjar jag hämta.

FL: Då hämtar du dom som...

V: Dom här, en och en.

FL: Som är namngivna.

V: Ja.

FL: Ja. Och vem hämtade du först då?

V: Nu ska vi se, jag hämtade Max Merner.

FL: Max.

V: Mm.

FL: Okej. Och vad, vad berättade Max då?

V: Max berätta, han grät mest.

FL: Ja.

V: För han var ledsen och upprörd.

FL: Mm.

V: Säkert för att han hade blivit haffad bara.

FL: Mm.

V: Men, men nej men han berätta att dom hade slagit. Och slagit med skärp.

FL: Ja.

V: Han berätta inte hur många slag och hur många.

FL: Nej. Men han erkänner att han har gjort det här?

V: Han erkänner, ja precis.

FL: Och sen pratar ni vidare med?

V: Ja vem hämtar vi sen. Vi, vi har faktiskt...

FL: Ja jag förstår att ni har.

V: Men vänta jag har ju det på ...

FL: På telefonen eller?

V: Min mobil. Jag har ju hela det protokollet som har gått till, för disciplinnämnden ska...

FL: Ja det skulle vara något möte idag.

V: Sammanträda i kväll här ja.

FL: Ja precis.

V: Mm. Nu ska vi se, jag tror rapport då ska vi se. Här kan du till och med få tidsangivelser.

FL: Ja. Ja men jag tänker bara att...

V: Mm.

FL: Är det så när ni pratar med Max, alltså säger han något om vilka mer som var med? Eller går ni bara efter det ni har fått till er, av dom som har blivit drabbade liksom?

V: Jag ska se här vad vi, alltså jag är så he, he.

FL: Ja men det är klart jag förstår att det, det blir känslösamt det här (*ohörbart 28:49*).

V: Bekräftar rappen, jo det har jag ju glömt också.

FL: Mm.

V: På middagen på söndag kvällen.

FL: Ja.

V: Klockan sjutton.

FL: Ja.

V: Så hade då Max bland annat.

FL: Mm.

V: Om vi börjar med Max, han hade också gått förbi en av dom här 9:orna.

FL: Mm.

V: Och slagit dom i magen med ett slag.

FL: Okej. Vid middagen då?

V: Vid middagen.

FL: Mhm.

V: Och det här har ju fler sett. Jag ser det inte, eftersom jag går in först i matsalen.

FL: Ja, nej.

V: Enligt gammal.

FL: Ja.

V: Eh så bekräftar rappen, matledet och händelsen där han deltagit och vara aktiv, i att skrämman och dela ut slag emot eleverna.

FL: Mm.

V: Victor Bergman, Tom Prager, Gustaf Merner.

FL: Ja.

V: Bekräftat att Ludvig Von Platen, Arvid Hagen, Leopold Del Corall samt Fredrik Asker deltagit mer eller mindre.

FL: Ja jag förstår, jag förstår.

V: Ledsen och gråter högljutt bam, bam.

FL: Mm.

V: Jo sen hämtar jag Fredrik Asker.

FL: Ja okej.

V: Mm.

FL: Och vad säger Fredrik då?

V: Fredrik säger och bekräftar rappen, kan inte bekräfta om slag i matledet för det hade inte han sett då.

FL: Nej det visste inte han.

V: Nej.

FL: Det var en isolerad händelse med Max där.

V: Precis, ja.

FL: Och vem var det han hade slagit då?

V: Du menar Merner?

FL: Ja.

V: I matledet?

FL: Ja.

V: Han hade slagit Victor, Tom eller Ture he, he.

FL: Ja då har vi en Thure. Vad heter Thure i efternamn?

V: Thure heter Von Essen.

FL: Ja Ture Von Essen, ja okej. Och alla dom tre går i 9:an?

V: Dom går i 9:an ja, mm.

FL: Okej, ja förlåt. Fortsätt nu, vad och då?

V: Jo och Fredrik Asker då bekräftar rappen.

FL: Mm.

V: Kan inte bekräfta om slag i matledet, medverkade i planering om och skrämman de yngre. Men urartade detta på, att det urartade var inte planen.

FL: Okej.

V: Deltog i rummen, enligt egen utsaga är han vän med de yngre. Och deltog inte i utdelning av slag.

FL: Okej.

V: Eh bam, bam. Kände av grupptryck. Har haft svårt med sin tid på Lundsberg.

FL: Mm.

V: Och komma in i gruppen och så vidare.

FL: Jag förstår.

V: Ja så det är väl det Fredrik säger att...

FL: Det Fredrik säger Fredrik ja.

V: Han, han förnekar att han har slagit. Men sen så Charlie kommer i ett läge sen.

FL: Och säger att han...

V: Och säger att Fredrik var med.

FL: Ja precis. Och det där tänker jag, får ju dom berätta för oss.

V: Ja.

FL: Men det är ju ändå bra att vi vet ungefär.

V: Precis.

FL: Så mycket vi, ja.

V: Ja.

FL: Men då pratar ni med honom. Och sen då, vem pratar ni med efter honom?

V: Sen pratar vi med Ludvig Von Platen.

FL: Ja. Vad säger Ludvig då?

V: Han bekräftar att han informerats om rappen, blev hår utsatt ba, ba, ba ba deltagar vid planering och i händelser, händelsen men tydlig att han tittade på.

FL: Mm.

V: Och känner sig illa till, till mods då.

FL: Ja okej.

V: Mm.

FL: Okej. Så han säger mer eller mindre då att...

V: Han är med, men förnekar.

FL: Ja precis.

V: Och även här så kommer Charlie också och, säga att det var Fredrik och Ludvig som...

FL: Ja.

V: Som slog på oss.

FL: Som slog, ja.

V: Mm.

FL: Jag förstår. Ja och sen har vi efter Ludvig ?

V: Då hämta jag Max Laurin, som är Troman. Han har alltså inte del...

FL: Ja jag tänkte säga, han var inte misstänkt där nej?

V: Deltagit, nej. Utan vi gjorde så att vi tog alla 2:or eftersom vi...

FL: Jaha ni pratade med alla 2:or.

V: Ja vi visste att alla 2:or var med här.

FL: Jag förstår, jag förstår. Okej så då har ni en 2:a här, som inte var med och som är Troman.

V: Ja precis. Och Max bekräftar då rappen, men inte sett händelsen vid matledet. För det här har han hört också då.

FL: Ja.

V: Det är egentligen bara hörsägen.

FL: Ja.

V: Ja så det har inget med det att göra.

FL: Nej precis, jag tänker vi tar dom som...

V: Ja.

FL: Verkligen har varit med.

V: Ja. Och då har vi då nästa är Leopold Del Corall.

FL: Ja.

V: Han bekräftar rappen, men såg inte heller något i matledet.

FL: Nej.

V: Han deltog i händelsen, men utdelade inga slag.

FL: Okej.

V: Han har inget, hade inget i rappen som berörde honom ba, ba, ba.

FL: Mm.

V: Undvikande frågor om vilka som drev på.

FL: Mm.

V: Ja han ville inte svara.

FL: Nej han ville inte prata är klart.

V: Men här har grabbarna sagt till oss, att Leopold var den enda som stod och tittade på.

FL: Ja okej.

V: Mm.

FL: Så dom har ändå uppgett, ingen av dom utsatta killarna har sagt att det var Leopold som slog?

V: Nej.

FL: Nej okej, mm.

V: Precis.

FL: Ja.

V: Och sen har vi Arvid Hagen då.

FL: Ja.

V: Bekräftar också rappen.

FL: Mm.

V: Och matledet där han utdelat slag mot Tom Prager.

FL: Jaha då var det Tom.

V: Mm, där var det Tom ja.

FL: Men och att han eller att Max har gjort det?

V: Nej att han själv har gjort det.

FL: Att han själv har gjort det.

V: Att han själv har gjort det, ja.

FL: Okej. Har slagit Prager.

V: Och han erkänner också att han har varit med, och planerat och drivit fram händelsen.

FL: Ja.

V: Och delat ut slag.

FL: Okej.

V: Kommer andfådd, ramlat på väg till skolhuset. När han skulle komma till oss.

FL: Jaha.

V: För handen var lite.

FL: Jaha.

V: Så han hade ramlat vi...

FL: Så han hade lite skador på...

V: Vi vet inte riktigt men.

FL: Nej men lite skador på högerhanden helt enkelt.

V: Ja för vi såg ju att det var något, och så sa vi, vad är det där då? Så.

FL: Ja jag förstår.

V: Och så han, jag har ramlat.

FL: Men då påstår han hade ramlat.

V: Mm.

FL: Ja okej.

V: Han var ju supernervös ja.

FL: Mm.

V: Han namnger att Max Merner, Arvid Hagen, Leopold Del Corral, Ludvig Von Platen samt Fredrik Asker deltagit i händelsen.

FL: Mm.

V: Och sen kom han tillbaka igen, och då ville han bara tala om för oss att, för då hade han sagt innan att det var fem, sex rapp.

FL: Jaha okej.

V: Och då sa han att det var så mörkt i rummet.

FL: Mm.

V: Så jag vet inte om alla rappen träffade.

FL: Okej. Men dom säger inte vilken person dom har slagit?

V: Rappen fick Victor.

FL: Det är Victor.

V: Mm, i det här fallet.

FL: Okej. Och det var i det sista fallet då? Bara med Arvid.

V: Med för, med Arvid ja.

FL: Arvid.

V: Ja men det här var då att han har varit med och rappat.

FL: Ja han har varit med och rappat, ja.

V: Också med.

FL: Ja.

V: Mm.

FL: Och när dom här killarna, när dom då pratar om det här med rappet med skärpet.

V: Mm.

FL: Är det bara att dom ska ha gjort det mot Victor?

V: Nej.

FL: Eller är det, nej det gäller alla.

V: Dom som har fått som vi har fått fram.

FL: Ja.

V: Det är Victor och Tom.

FL: Det är Victor och Tom.

V: Som har fått rappen med ja.

FL: Rapp.

V: Ja.

FL: Precis. Victor och Tom okej. Och sen har vi Charlie och Gustaf utöver det.

V: Ja.

FL: Precis.

V: Och Charlie hade fått några rapp säger han.

FL: Ja.

V: Det är nämligen så att, i första läget fick vi höra att Charlie hade bara blivit nerlagd på golvet.

FL: Ja precis, mm.

V: Men sen så, så pratade Charlie ur munnen.

FL: Ja.

V: Alltså han, han vågade.

FL: Mm.

V: Och då skriver eller säger han, att eh se han har sett det här gruffet i matleden också.

FL: Jaha han har sett slaget...

V: Sett slagen...

FL: Mot Tom.

V: Mm. Mot Tom, Thure eller Victor.

FL: Okej.

V: Det var dom tre.

FL: Men det är också någon av dom, för han Arvid säger ju att...

V: Han hade slagit Tom.

FL: Han har slagit Tom.

V: Ja.

FL: Men, men är det, alltså det är ett slag i matsalen?

V: Ett slag ja.

FL: Eller kan det vara...

V: Nej det var...

FL: Ja okej nej.

V: Nej Gustaf, Max Merner hade givit två.

FL: Jaha.

V: På Victor.

FL: Okej.

V: Två (*ohörbart 21:37*).

FL: Så det finns liksom två boxhändelser i matledet?

V: Ja.

FL: Under, samtidigt då eller?

V: Ja det, det är tre egentligen.

FL: Är det tre egentligen.

V: Ja.

FL: Nu är jag inte riktigt med.

V: Dels Max Merner som ger Victor Bergman.

FL: Ja det är jag med.

V: Ja.

FL: Var det box i magen?

V: Box i magen ja.

FL: Ja.

V: Det var två boxar.

FL: Jaha det var två boxar.

V: Mm. Arvid som ger Tom Prager.

FL: Just det.

V: En box.

FL: En box. I magen också eller?

V: Ja.

FL: Ja.

V: Och sen så är det någon som har givit Thure en också.

FL: Okej.

V: Och den vet jag inte.

FL: Vet ni inte.

V: Nej.

FL: Nej. Thure också.

V: Så ska vi se, jo för att sen för ska se här, vet om att 2:or meddelat om nattbesök på rum.

FL: Mm.

V: Kväll som blev söndag då ba, bam. 23:15 kikar någon in i rummet. Victor Bergman där är

ingenting. Maskerade kommer in i rummet.

FL: Var dom maskerade eller?

V: Ja dom hade tror...

FL: T-shirt.

V: Det var t-shirt över huvudet.

FL: Hade dom det när du mötte dom?

V: Nej.

FL: Nej.

V: Det hade dom inte.

FL: Hade dom med sig några t-shirtar eller hade...

V: Nej.

FL: Nej, nej. Men är det dom yngre killarna som har sagt, att dom var maskerade eller?

V: Ja.

FL: Ja.

V: Och dom själva.

FL: Och dom själva.

V: Har ju sagt det också, så att det.

FL: Ja.

V: Mm, så då skriver eller säger Charlie då, att maskerade kommer in i rummet. Två går på Victor Barkman.

FL: Mm.

V: Blir neddragen sliten från sängen.

FL: Sängen.

V: Och får slag rapp på benen, magen av två killar.

FL: Mm.

V: Barkman alltså skyld med täcke.

FL: Mm.

V: Ludvig Von Platen har enligt Barkman erkänt, att det var han som slet ner honom från

sängen. Mörkt i rummet, kan se att en kille står passiv i dörren och tittar.

FL: Ja.

V: Barkman har identifierat eleven som Del Corall.

FL: Ja okej, mm.

V: Förövaren går ut, förövare går ut men två av dom är kvar och, och står vid Bergmans säng. Han har nu täckt ansiktet med filt.

FL: Mm.

V: Barkman ser att han får två slag mot ansiktet, och identifierar personen som slår, eh till Max Merner.

FL: Ja.

V: Bergman säger att han är feg och slåss i grupp.

FL: Mm.

V: Det, det är det jag menar med för Bergman han...

FL: Så han...

V: Han kan stå upp liksom.

FL: Kan prata för sig.

V: Mm.

FL: Mm.

V: Merner föreslår att det ska brottas under morgondagen, måndag.

FL: Mhm.

V: Husfar är nu uppe och får lugn i korridoren. Husfar tror man och 3:or lugnar elever då.

FL: Mm.

V: För det blev ju så att liksom när jag börja skrika så kom...

FL: Ja det förstår jag.

V: Alla våra 3:or satt på vinden nämligen, och kollade på en film.

FL: Ja.

V: Och dom undra vad fasiken som hände då.

FL: Vad är det som händer ja.

V: Mm.

FL: Men du nu måste vi också gå tillbaka...

V: Ja.

FL: Lite till det här med den här poänggrejen.

V: Ja.

FL: Vem hade nu förvarnat att dom inte fick låsa dörren?

V: Det hade dom här förövarna, dom fem förövarna gjort.

FL: Dom fem förövarna...

V: Mm.

FL: Har sagt till dom här muntligt då?

V: Ja.

FL: Eller har dom skrivit eller?

V: Enligt några av dom så har Fredrik Asker.

FL: Ja.

V: Tydligen fått i uppgift då, och gå runt och tala om.

FL: Jaha så han var budbärare där.

V: Ja för Fredrik är egentligen kompis med dom här.

FL: Okej.

V: Så att han, ja.

FL: Så då gick han och berättade för dom att dom fick, inte låsa.

V: Ja.

FL: Och var varför fick dom inte låsa? Vad, hade det med det här poäng? Så jag förstår.

V: Ja alltså säger man då, har man högst poäng så...

FL: Ja.

V: Så då kan man bestämma.

FL: Jaha. Och han Fredrik har höga poäng eller?

V: Ja Fredrik har högre poäng, än dom här 9:orna.

FL: Okej. Så då får ju han bestämma över 9:orna.

V: Ja precis.

FL: Just det.

V: Mm.

FL: Och då går han och säger att ni får, inte...

V: Låsa dörren i kväll.

FL: Okej. Men för, säger han varför? Eller något om nattbesök eller?

V: Nej, inte vad jag kommer ihåg.

FL: Nej.

V: Men och det är klart att killarna fattar ju, att då är det något på gång.

FL: Det är något på gång ja. Och det är ju därför också som du säger, att Gustaf och dom har berättat att dom stod 45 min påklädda i garderoben.

V: Precis.

FL: Men jag tänker också, du sa något om att skrämma. Alltså när dom har gjort det här. Nu förstår ju jag givetvis att den här händelsen, är fruktansvärd i sig.

V: Mm.

FL: Och skrämmande. Men säger dom någonting till, alltså går dom på dom alltså verbalt också? Alltså eller är det med våld dom gör det?

V: Ja det är ju med våld dom gör det.

FL: Det är med våld dom gör det.

V: Det enda samtalet som jag har fått fram, det är ju det Victor hade med Gustaf då liksom.

FL: Ja precis att han säger det.

V: Att samtal och samtal men.

FL: Nej men jag förstår.

V: Mm.

FL: Men du bakgrunden till att det här har hänt då.

V: Mm.

FL: Varför blev det så här?

V: Dom tycker ju att, att det är så här. Dom tycker att 9:orna är lite kaxiga.

FL: Mm.

V: Och så tycker dom då, i gamla dagar så har ju alltid 3:orna haft högst rang.

FL: Mm.

V: Men dom tycker att våra 3:or är för snälla. Så dom tyckte att, 2:orna tyckte att dom skulle ta tag i det här.

FL: Och det är på Björke?

V: Ja.

FL: Liksom på erat hem.

V: Precis.

FL: Mm.

V: Och sen så skyller dom då på att vi har en rap battle.

FL: Ja.

V: Varje år.

FL: Det vet jag, mm.

V: Och det, det blev väl dumt då för det, det normalt så battlar dom ju mot varandra.

FL: Och när var det här rappet? (*ohörbart 16:36*).

V: Det var på lördag kvällen.

FL: Jaha, det var lördag kväll.

V: Mm.

FL: Ja, mm.

V: Och normalt så ro (*roastar? Vet inte hur det stavas*) dom ju varandra, och kan försvara sig.

FL: Mm.

V: Men då hade dom här 9:orna lite smart då, vänt hela den här, gått emot hela det här och vänt emot 2:orna.

FL: Dom hade vänt det mot 2:orna, i stället för att egentligen det var mot dom...

V: Precis.

FL: Det skulle ha varit, okej.

V: Så dom roastade 2:orna ordentligt. Och 2:orna kunde ju inte försvara sig.

FL: För dom var inte på, alltså dom var inte förberedda liksom.

V: Nej, ingenting.

FL: Nej. Så lite att dom kom på det...

V: Ja.

FL: Att dom skulle vända på den här grejen. För vanligtvis så är det här battlet för att rosta dom små liksom.

V: Ja precis.

FL: Jag förstår.

V: Eller dom, man rostar varandra liksom.

FL: Ja okej.

V: Och nu har vi haft det här så att man, alla är med och så är det då några, en vinner ju en, en sån battle.

FL: Ja jag förstår.

V: Och dom går vidare till nästa omgång och så där.

FL: Okej.

V: Så, mm.

FL: Men nu hade dom liksom vänt det, så att det istället blev egentligen 2:orna som blev mest utsatta.

V: Ja precis.

FL: För att dom är rätt roastade.

V: Ja, mm.

FL: Okej. Och var du med under det här?

V: Ja jag var med.

FL: Okej. Och det var god stämning då? Det var inget eller vad...

V: Det var god stämning. Jag och som jag alltid gör, jag är med men jag kanske inte lyssnar på allting.

FL: Nej men det förstår jag.

V: Och så sitter, så jag satt bak vid där vi har flygen i salongen.

FL: Mm.

V: Och så kör dom på bit, och så hör jag bara det jag har sagt och det jag har hört. Det är liksom nigger, nigger.

FL: Mm.

V: För det ska, ska man ha med i en battle tydligen.

FL: Mm, okej.

V: Och det var det enda jag hörde. Men sen har jag hört efteråt då, att det är allt ifrån påhopp på mammor och dubbelhakor som man har.

FL: Mm.

V: Och såna saker.

FL: Det kanske då blev personliga...

V: Ja.

FL: Påhopp där som dom tog illa vid sig.

V: Mm.

FL: Okej. Och det här händer. Men, men hur slutar den här battle kvällen då? Alltså det är ingenting så att det är stökigt eller oroligt, eller bråkigt efter det?

V: Nej inte alls.

FL: Nej.

V: Förutom att Max Merner söker upp Victor Bergman.

FL: Jaha.

V: Efteråt. Och då har ju Victor sett att Max har tagit illa upp.

FL: Jaha okej.

V: Och då ville Victor säga, jag ber om ursäkt om du tog illa upp.

FL: Ja.

V: Men då hade ju Max svarat med en örfil så (*ljud 14:35*).

FL: Jaha. Så då har vi ännu en händelse där då.

V: Ja.

FL: Och det här var ju då på lördag kvällen.

V: Mm.

BFL: Är det här någonting som liksom skolan arrangerar? En sån här.

V: Nej det är...

FL: Eleverna själva.

V: Hem, hemmen har, har massa olika såna här.

BFL: Okej.

V: Vi har modeshower, alltså dom är så internatstörda det...

BFL: Mm.

V: Jag brukar säga, dom saker ni gör här gör ni ju aldrig hemma.

BFL: Mm.

V: För det gör 6 åringar.

BFL: Mm.

V: Lite så.

FL: Ja. Men då hade Max i alla fall tagit illa upp. Och det hade Victor sett, så han hade närmat sig Max och så skulle be om ursäkt där.

V: Mm.

FL: Och då hade han fått en örfil i ansiktet då eller?

V: Mm.

FL: Av honom. Och det, har Victor berättat det här senare eller?

V: Victor har också berättat, ja precis.

FL: Har Max också berättat det här?

V: Jag minns inte om Max har berättat det.

FL: Nej.

V: Ja.

FL: Men Victor har berättat det.

V: Victor har berättat.

FL: Och det här kom efteråt då? När ni ändå pratar om allt annat.

V: När vi prata om allting ja.

FL: Okej. Så dom berättar ändå någonstans, att det här var upprinnelsen.

V: Mm.

FL: Alltså här kanske det var då så att Max blev, kränkt liksom.

V: Ja.

FL: Okej. Och när han då ger Victor den här örfilen. Alltså vad svarar Victor med? Eller hur löser sig den kvällen?

V: Victor bara går därifrån.

FL: Okej. Och det händer i salongen när du har gått eller?

V: Nej det är i ute i korridoren.

FL: Ute i korridoren, ja.

V: Och jag var fortfarande kvar i salongen tror jag.

FL: Ja.

V: För vi skulle ställa i ordning och.

FL: Ja jag förstår.

V: Mm.

FL: Efter det där, okej. Och det är under söndagen.

V: Ja.

FL: Hade ni några aktiviteter? Det var som vanligt då. Det var inte så att du uppmärksammade, eller kände av att det var liksom....

V: Nej alltså då, då hade vi fullt upp. För då hade vi volleybollturnering.

FL: Jaha då var det volleybollturnering, ja.

V: Och det hade vi fram till middagen.

FL: Ja just fram till middagen, ja. Fram till middagen, och efter middagen då var kvällen som vanligt? Det var liksom inget som...

V: Nej.

FL: Nej.

V: Men efter rappen så, så gick jag upp på ett rum. Och där satt några 2:or, jag minns inte jag minns att Carl Von Knorring och (*ohörbart 12:48*). Och så satt någon till där.

FL: Mm.

V: Och dom var upprörda också över den här rappen.

FL: Ja okej.

V: Och dom, fan dom är så jävla dumma i huvudet, som håller på så där.

FL: Ja.

V: Och sa jag men, men bästa sättet och vinna det här, det är ju genom att prata.

FL: Mm.

V: Man vinner ju inte genom någonting annat.

FL: Mm.

V: För då, då börjar dom ju prata liksom.

FL: Ja då var dom lite.

V: Ja.

FL: Mm.

V: Och, och dom två fattade det i alla fall.

FL: Mm.

V: Så dom har ju inte varit med.

FL: Nej dom var ju bevisligen då inte med.

V: Nej precis.

FL: Nej precis. Nu måste jag tänka här nu.

V: Mm.

FL: Då har vi ju egentligen flera händelser. Vi har händelsen som skedde på, på natten där.

V: Mm.

FL: Mot dom fyra killarna.

V: Mm.

FL: Vi har händelsen med två respektive ett respektive ett knytnävsslag i magen.

V: Ja.

FL: På, var det på middagen eller på lunchen?

V: Det var middagen.

FL: Det var middagen, ja. Och det var middagen innan, så det var på middagen på söndag.

V: Middagen på söndagen ja.

FL: Och på lördag kväll, har vi det här battle...

V: Mm.

FL: Grejen. Och där har vi då.

V: Bara örfilen.

FL: Örfilen mellan Max och Victor.

V: Ja.

FL: Men du sen då när ni har pratat med dom här.

V: Mm.

FL: Då kontakter ni föräldrarna förstår jag.

V: Ja.

FL: Vad händer sen?

V: Vad som händer sen, det är att vi börjar och ringa upp dom. Jag tror vi började och ringa upp dom som hade blivit slagna.

FL: Mm.

V: Deras föräldrar så klart, för dom är yngst också.

FL: Mm.

V: Och, och vi tog beslut om att det här var, nej det här var måndagen. På tisdagen.

FL: Mm.

V: På måndag innan middag, så skickar vi den här rapporten till verksamhetschefen.

FL: Ja precis, mm.

V: Och sen på tisdagen så, så hade vi samtalat med alla föräldrar. Och då bestämmer vi att dom får åka hem.

FL: Ja.

V: Så att föräldrarna får se dom, se att dom mår bra.

FL: Mm.

V: Och att dom liksom inte är sargade.

FL: Mm.

V: Och det gör dom. Och samtidigt då så har jag tryckt på skolledningen lite, och säger att jag fattar, inte vad dom här gör kvar här dom här förövarna.

FL: Nej.

V: Dricker man alkohol på Lundsberg så...

FL: Mm.

V: Så tar det 20 minuter.

FL: Jo det är ju väldigt hårda regler. Eller tjugo, ja mm.

V: Ja typ.

FL: Ja.

V: Och innan dom ska dra.

FL: Ja.

V: Och, och så gick jag därifrån och då var det lunch. Och sen efter lunch så fick jag, dom ska hem.

FL: Mm, mm.

V: Och då, då kontaktade jag dom och sa att, boka tåg ni ska hem i och under utredning.

FL: Mm. Men är dom avstängda då? Dom är inte relegerade utan dom är av...

V: Dom är avstängda.

FL: Dom är avstängda.

V: Fram nu till i kväll. Och sen ser vi ju då vad...

FL: Då ska disciplin.

V: Vad disciplinnämnden säger.

FL: Okej.

V: För mig finns det ju bara en utgång, så att det...

FL: Mm, mm jag förstår.

V: Med tanke på den.

FL: Men du dom här som har blivit utsatta. Alltså hur är det med grabbarna liksom. Hur, vad, hur känner dom inför det här?

V: Nej men dom, dom är ganska cola. Jag gjorde så, jag och internatchefen vi skicka hem dom med tåg alla.

FL: Mm.

V: Till Stockholm.

FL: Mm.

V: Jag visste när tåget skulle anlända. Så tio minuter efter så började vi ringa.

FL: Mm.

V: Och då ringer vi föräldrarna.

FL: Mm.

V: Och dom föräldrarna, då sitter dom i bil allihopa.

FL: Mm.

V: Så då, då har dom hunnit samtala lite. Och allt känns lugnt och så där. Och sen så har vi även efteråt pratat med några föräldrar.

FL: Mm.

V: Som har ställt frågor och...

FL: Och vad säger föräldrarna om det här? Dom vet om polisanmälan och...

V: Ja.

FL: Mm.

V: Dom är dom är ju upprörda så klart.

FL: Mm, jo men det förstår jag givetvis.

V: Med all rätt men, men dom är nog ändå nöjda med att, att skolan har...

FL: Har agerat.

V: Har agerat.

FL: Mm.

V: Och man gjort en polisanmälan. Och att vi faktiskt har skickat hem dom här nu.

FL: Mm. Vet också grabbarna att det är gjort en polisanmälan?

V: Ja.

FL: Dom.

V: Och vi har också talat om att polisen kommer kontakta dom.

FL: Mm.

V: Och då vet jag att Tom Pragers pappa, vill inte att Tom sitter själv i ett förhör till exempel.

FL: Nej, nej jag förstår att dom kan ha.

V: Och såna saker.

FL: Men jag tänker ändå grabbarna känner, för genom att ni har en sån situation.

V: Mm.

FL: Som ni har där ute.

V: Mm.

FL: Så tänker jag att det är starkt av grabbarna.

V: Ja.

FL: Och det är bra, men då är dom ändå motiverade. Alltså dom...

V: Dom, dom kommer...

FL: Dom vill stå för det här är ju fel liksom.

V: Ja. Dom kommer vara värtaliga.

FL: Mm

V: Och dom kommer inte hålla igen någonting.

FL: Nej.

V: Vilket är bra. Och dom, dom vet ju också att, dom har ju hela andra hemmet bakom sig.

FL: Ja jag tänkte säga.

V: Det är ju liksom...

FL: Hur är resten av Björke nu? Alltså känner du att dom har på riktigt, alltså stöd dom som har blivit utsatta?

V: Väldigt.

FL: Det är inte så att dom skyddar nu, dom som har...

V: Nej.

FL: Utsatt dom för.

V: Tvärt om.

FL: Nej.

V: Utan dom här som har utsatt, har nog blivit av med sina bästa vänner.

FL: Ja okej.

V: Till och med.

FL: Okej, mm.

V: Dom har blivit bortplockade från en 18-års fest i helgen.

FL: Mm.

V: Dom får inte komma på några studentskivor.

FL: Nej. Men du upplever ändå att dom andra eleverna, har tagit ställning till...

V: Verkligen.

FL: Vad dom, vad som är rätt och fel liksom.

V: Ja.

FL: Mm.

V: Och jag hade ett samtal under måndag kvällen, två gånger med, med hela hemmet också.

FL: Mm.

V: Där jag prata just om tystnadskultur.

FL: Mm.

V: Och po-systemet.

FL: Precis.

V: Och sen bestämde då, eleverna bestämde sig på måndag kvällen att, Björke är det första hem som tar bort poäng...

FL: Poäng.

V: Ordningen.

FL: Mm. Ja men...

V: För dom inser konsekvenserna...

FL: Det kan vara bra.

V: Av vad det ger.

FL: Mm. Jo men och det är ju speciellt, och eftersom det är en sådan speciell situation ni lever i.

V: Mm.

FL: Så, så är det ju, nej men det, det är nog klokt tänker jag.

V: Våldigt.

FL: För det klart det är ju lätt att det föder konflikter och, ja.

V: Ja. Och i och med att vi inte kan påverka det här, mer än prata om...

FL: Nej.

V: Med dom om det.

FL: Så är det ju.

V: Så jag har ju försökt göra det i flera år.

FL: Mm.

V: Men, men det var det här som krävdes tydligen.

FL: Mm.

V: På gott och ont.

FL: Mm, mm jag förstår.

V: Mm.

FL: Är det någonting som du tänker, att vi inte har frågat om? Gällande, det kan vara så att vi har fler frågor. Och då kanske jag kan ringa dig, för nu har vi ju...

V: Ja gud ja.

FL: Ändå setts en gång.

V: Gud ja.

FL: Men jag tänker som du tänker är viktigt att vi känner till.

V: Ja jag vet att några av dom här killarna.

FL: Mm.

V: Har blivit utsatta förut. Men inte sagt något.

FL: Nej okej och det är, då pratar vi om dom...

V: Om dom, dom här 9...

FL: Tom.

V: Tom.

FL: Victor.

V: Och framförallt Tom och Victor.

FL: Ja.

V: Och sen vet jag att även, även Thure och Jacques De Geer har blivit utsatt.

FL: Ja.

V: Jag pratade med Jacques innan lunchen idag nämligen.

FL: Ja. Och nu ska vi se Tom, Victor. Men och hur var det med Charlie här då. Hade han också blivit utsatt förr?

V: Förr, det har han inte sagt någonting till mig, mig om i alla fall.

FL: Ja det vet ni inget om. Men Tom och Victor.

V: Ja.

FL: Och sen Thure och Jacques här.

V: Jacques ja. Dom har, dom vet jag har blivit utsatt tidigare också.

FL: Vet du alltså vad det handlar om? Alltså är det liksom...

V: Ja det, det...

FL: Ord eller är det fysiskt?

V: Nej det är fysiskt.

FL: Det är fysiskt våld ja.

V: Mm.

FL: Mm. Och du vet inte av vilka, utan det är mer att dom har blivit utsatta.

V: Jag vet inte, dom säger 2:orna.

FL: Ja 2:orna.

V: Och det är ju dom här.

FL: Ja, nej men jag förstår det.

V: Det är ju dom här killarna.

FL: Ja, ja.

V: Jacques sa idag att det är inte dom 2:orna som är kvar.

FL: Nej.

V: Och det vet vi.

FL: Nej.

V: Så att det, mm.

FL: Och hur tänker jag är liksom, alltså bland 2:orna som är kvar nu. Känner ni ändå att det är tryggt och okej? Och alltså...

V: Väldigt alltså...

FL: Ja.

V: Jag hade två som låg och gråt, grät på sängen i går bara.

FL: Mm, jag förstår att det...

V: För att dels deras...

FL: Är mycket känslor.

V: Gamla bästa kompisar har gjort det här.

FL: Mm.

V: Och sen så har dom ställt till det för elevhemmet, och för skolan.

FL: Ja. Ja, jo visst är det så. Och jag tänker ni har också en god, jag förstår att ni har ja men med skolkurator och skolsköterska.

V: Mm.

FL: Och alltså så att, för det här är klart det är ju som du säger, det är ju hemska gärningar. Men det är ju ändå deras vänner, som kanske har både gjort och blivit utsatt.

V: Precis.

FL: Det blir ju en svår situation säkert, för många av ungdomarna på skolan. Speciellt Björke då kanske.

V: Ja men så är det och sen är ju jag som husfar, jag är som jag älskar ju alla individer där.

FL: Jo men jag förstår det.

V: Oavsett vad dom gör så är jag.

FL: Ja.

V: Jag har till och med på förmiddagen i dag, ringt upp till förövaren och kolla, bara så att dom mår bra.

FL: Ja.

V: För att det var en av killarna som sa, att Max kanske tar livet av sig.

FL: Mm.

V: Du vet så.

FL: Mm.

V: Men.

FL: Jo men det är klart dom är ju också barn.

V: Ja.

FL: Och jag menar dom...

V: Det är ju så.

FL: Och det här kan ju vara saker som dom mår jättedåligt över. Så det är ju viktigt att även dom får stöd tänker jag.

V: Ja. Och dumheter gör vi alla, även om dom har gjort alldeles för grova dumheter.

FL: Jo men så är det, och då får man ju ta konsekvenser. Alla dom här grabbarna är ju över 15 år och så.

V: Mm.

FL: Men jag tänker ni har också sett till, att även dom har stöd. Och jag tänker föräldrar...

V: Ja.

FL: Ja, för det är ju också viktigt dom är ju, ja precis dom är ju också barn.

V: Ja men absolut. Och i dag har vi haft möte med hela skolan i, i och så där och informerat och...

FL: Ja men det är bra.

V: Ja och skolsyster har kommit in extra idag och, ja.

FL: Ja. Julia har du några frågor som du tänker att jag har glömt?

BFL: Nej. Jag tänker på, det enda som jag tänker på är, under måndagen.

V: Mm.

BFL: Under frukosten där.

V: Mm.

BFL: Ser du den här rodnaden?

V: Nej.

BFL: Ser du några...

FL: Men du såg däremot på Tom.

V: Eh ja dom berätta, och då tittade jag.

BFL: Mm.

V: Men, men det var inte mycket, och Victor är lite, lite oren hy då.

BFL: Mm.

V: Så att det var lite svårt och se så.

BFL: Mm.

V: Men om man tittar nära säger dom, så ser man att, att det har varit någonting.

BFL: Mm. Men sen så nämnde du en rygg.

FL: Ja precis.

BFL: Som det har varit rapp slag på.

FL: För det hade du en bild, den ska du få mejla till mig.

V: Ja. Ni kan få se den först här bara så.

FL: Ja.

V: För den bad jag Tom visa då. Och gud då bilder och där.

FL: Ja precis.

V: Så man ser...

FL: Och då är...

V: Det är spännet.

FL: Spännet.

V: Tror jag.

BFL: Och det där är Toms rygg?

V: Det är Tom Pragers rygg ja, mm.

BFL: Mm.

FL: Precis men du kan du, går det att ta liksom en skärmbild som man....

V: Ja, ja den där kan man väl...

FL: Jag är så oteknisk.

V: Vi gör så.

FL: Den där ska jag.....

V: Och lägga den där. Och mejl adressen är?

FL: Johanna.

V: Eller ska jag ta på mobilen?

FL: Nej.

V: Nej.

FL: Till mig blir jättebra. Då kommer det direkt in i våra system.

V: Johanna.

FL: Punkt.

V: Punkt.

FL: Thornberg. T, h, o, r, n, b, e, r, g @polisen. se. Och tror du att det är så att någon mer har dokumenterat Toms skada? Eller att dom har gjort det själva så?

V: Dom kan ha gjort det själva.

FL: Mm, dom kan ha gjort det själva.

V: Alltså dom är ju extrema när det gäller mobiltelefoner.

FL: Jo, jag vet det.

V: Så att det, alltså jag kan skratta åt dom. Dom sitter ju på frukosten så här bara.

FL: Mm, hela tiden är det.

V: Du vet så ha, ha, ha.

FL: Ja det är både fördelar och nackdelar med det där.

V: Ja. Så att det är säkert, och det här visade Tom för jag, jag frågade.

FL: Ja och det var ju...

V: Om han hade...

FL: Då på måndag frukost.

V: Nej det här var när vi satt uppe i, på...

FL: Skolan.

V: Internatchefens rum.

FL: Okej.

V: Då visa han det. Men han...

FL: Då visade han det.

V: Men jag fick absolut inte visa det för någon annan, av eleverna.

FL: Nej, nej jag förstår jag förstår.

V: Nu hoppas jag att den här går fram till dig men.

BFL: Nej men som jag tänker också...

V: Mm.

BFL: För du möter Fredrik och Max.

V: Mm.

BFL: I korridoren.

V: Mm.

BFL: Hur liksom upplever du dom? Jag förstår att det här går fruktansvärt snabbt.

V: Dom var stressade, stressade.

BFL: Dom var stressade.

V: Ja, mm. Och Fredrik ser man extra tydligt på, för han är en lugn sansad kille. Det, det och han brukar inte ens vara ute och springa på kvällarna.

BFL: Mm.

FL: Nej för dom får ju heller inte vara ute då, för dom ska ju vara...

V: Efter tio...

FL: På sina rum efter tio.

V: Ska ju alla vara på sina rum.

FL: Precis.

V: Mm.

FL: Mm, och sen var ju även Arvid då längst ner där, ja.

V: Precis och Arvid kom och vek in mot sitt rum liksom.

FL: Mm.

V: Och han var alldeles knallröd i ansiktet. Och det har jag förstått efteråt, det är ju för huvan såklart (*ohörbart 01:44*).

FL: Ja. Som han har haft.

BFL: Mm.

FL: Och sen var det Victor som hyperventilerade?

V: Ja han stod i bara kallingarna liksom....

FL: Och det var Johan då som...

V: På väg in på toa. Ja Johan tog bort po:n...

FL: Ja just det.

V: Som det heter, ja.

BFL: Och det sista som jag tänkte på var.

V: Mm.

BFL: Tom och Gustaf det, det är väl dom som stod i garderoben.

V: Ja.

BFL: Ja. Hur är deras sinnesstämning när du kollar in där? När dom...

V: Ja det, det är den här tystnadskulturen. Jag ser ju att det har, det har hänt någonting. Jag visste ju inte om, jag kunde ju aldrig se att dom hade blivit slagna.

BFL: Nej.

V: Men jag såg ju att sängarna var välta.

FL: Mm.

BFL: Mm.

V: Och så. Det, det var liksom det enda jag tänkte på.

FL: Och dom stod i rummet då?

V: Dom stod i rummet och tittade på mig. Och jag fråga, vad har hänt?

FL: Mm.

V: Ingenting. Det är bara sängarna säger dom.

FL: Mm. Och Gustafs storebror är?

V: Max.

FL: Det är ju Max. Så Max, så Max och Gustaf har då åkt hem tillsammans?

V: Dom åkte hem tillsammans ja.

FL: Ja.

V: Ja. Och det var mer pappas vilja då.

FL: Ja.

V: Jag vet inte om han vill kolla om dom var osams och dom...

FL: Ja men det där får ju dom...

V: Ja.

FL: Det är klart att dom...

V: Precis, ja.

FL: Det är ju båda deras grabbar.

V: Precis.

FL: Dom måste ju liksom, jo men så är det ju. Nej inget mer?

BFL: Nej.

FL: Men jag tänker så här. För du åker tillbaka till Stockholm i morgon?

V: Ja.

FL: Mm. Och när går du åter i tjänst sen?

V: Onsdag.

FL: Så onsdag nästa vecka.

V: Mm. 31 eller vad det blir va?

FL: Ja. Men jag, och vem är det som går på nu efter dig då?

V: Maria.

FL: Maria.

V: Henne känner du kanske?

FL: Ja hon är en gammal kollega i...

V: Ja.

FL: Ja precis.

V: Erngren.

FL: Ja. Maria går på där...

V: Ja.

FL: På måndag då för, nej söndag.

V: Söndag kväll ja.

FL: Söndag för då kommer dom tillbaka.

V: Mm.

FL: För nu åker alla vid lunch i morgon.

V: I morgon.

FL: Just det.

V: Klockan ett rullar bussarna.

FL: Just det, så är det.

V: Mm.

FL: Nej men jag tänker att jag kan ringa dig, om jag har kompletterande frågor.

V: Ja det är bara och ringa det...

FL: För nu har vi, och så tänker jag att du kan lägga in mitt nummer. Så om det skulle vara något.

V: Du ringde på min...

FL: Ja. Vi kan avsluta inspelningen. Klockan är 14:14.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariet

5000-K75859-25

Hörd person

Nordh, Kenth Lars

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-04-02

Förhör påbörjat

13:00

Förhör avslutat

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Nedan skrivs förhørsledaren frågor med fet stil.

Kent arbetar som husfar på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola.

Kent tillfrågas om han, den 28-29 augusti 2024, vid middagen eller vid någon annan tid, hört eleverna prata om någon film som de skulle göra eller hade gjort.

Kent säger att det har han inte, han har bara hört om så kallade "tredjeringsfilmer", det är filmer som årskurs två gör till årskurs tre. Han är helt säker på att han inte hört om någon annan film.

Kent tillfrågas om han har sett eller hört något om en film som årskurs två skulle ha gjort tillsammans med Tom Prager den 28-29 augusti.

Kent upprepar att han inte hört om någon sådan film, aldrig.

Förhöret avslutas men Kent ringer upp förhørsledaren efter några minuter och vill tillägga till förhöret att han kollat hur han jobbade då och han jobbade inte då, det var hans kollega Maria som jobbade på Björke de datumen.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Jonsson, Lars

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör med rektor Lars Jonsson angående omständigheter kring det som hänt på skolan 18-19/1 2025.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-01-29

Förhör påbörjat

12:38

Förhör avslutat

13:05

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Kan du redogöra för omständigheterna kring det som har hänt på skolan 18-19/1 och eventuella tidigare händelser?

Lördagen, var det den 18:e eller, uppgav Lars.

Yes, ja precis.

Då var det ju en sån här rap battle som eleverna i nian skulle genomföra mot varandra. Och det var nog en tradition, de skulle rappa mot varandra. Det har varit tydligt tidigare också, genom åren har det varit, så det är liksom en tradition på det här hemmet så. Och sen så på kvällen där så, de har tydligen gått vidare i liksom så att de rappar tidigare och så har de, några har gått vidare, och då hade de, några blev utslagna men det var några kvar, och då skulle de rappa mot varandra.

Och då ville inte de, niorna, rappa mot varandra, men då sa de här tvåorna, att ni måste köra

det här nu. Och se till att göra det liksom hårt och liksom, ja, ge allt här nu så att, det får va liksom, ta ut svängarna så. Så de kände sig lite så hära, ja, men nu, istället för att vi ska liksom göra mot varandra, så vänder vi oss mot tvåorna istället. För det har varit lite så hära, lite, det har vi fått reda på nu då så att säga. Eftersom, jag har inte vetat om det tidigare, för jag är inte så nära eleverna, för jag leder ledningsgruppen och lärarna och så, men jag är inte liksom, det är sällan jag har en elevkontakt så då.

Men då, nu lyfter jag vad jag har liksom fått till mig efter det här, så att det är nånting som jag liksom har fått reda på. Den här rap-battlen då, den vart ju så att de här niorna, de har varit lite i konflikt under hösten med tvåorna. För tvåorna är liksom lite så hära, lite kaxiga, och ska ställa, sätta liksom de här niorna på plats, lite så. Och treorna är väldigt mjuka och fina, och det är treorna som är liksom av tradition lite så här, de är äldst på hemmen och så, men de är justa. Men tvåorna ska va lite så hära, nu ska vi minsann liksom se till att de här niorna, att de får respekt för oss äldre elever och så. Och niorna har inte köpt det, uppgav Lars.

Johanna: **"Och när du pratar om hemmet, är det Björke du pratar om?"**.

Det är Björke jag pratar om, ja, ja. Så niorna har inte köpt det, så det har varit lite så hära, lite konflikter under hösten.

Men då gjorde de den här rappen och den blev ganska grov mot de här eleverna i tvåan. Och efteråt så var det då, de förstod det själv också, och då kom det nån från, den här Max Merner kom och slog till en kille i nian, Viktor, ja, Viktor heter han, i nian, uppgav Lars.

Och Viktor var med i den här rap..?

Ja, ja. Och då slog han till honom, och sen sa de till de här killarna i nian, att ni ska inte låsa dörrarna i natt. Och då är det liksom en sån kultur där, att säger de till det, då ska de lyda det så att säga, de här eleverna i nian.

Så då, de kom inte på kvällen, på lördag kväll, men däremot på söndag kväll. Då kom de in på niornas rum här. Det är fem killar som är de här utpekade som kom in på rummet, och de var maskerade med T-shirts och luva över så och så hade de bälten med sig. Och sen så har de slagit de här eleverna, och det är framför allt två elever som vi har fått fram som har varit mest drivande i det här, och det är ju Max Merner och, och (Lars kontrollerade sina papper).

Det är Max Merner och sen är det Arvid Hagen som har varit mest drivande i det här. Men tillsammans har de då alla fem varit med och planerat det här och gick in på rummet, och sen är det då två killar som de här eleverna säger att de har liksom inte varit med så mycket tidigare. För det här har skett vid två tillfällen under hösten också, när tvåorna skulle liksom markera för niorna, att det inte, de sköter sig inte, de är liksom lite för kaxiga och så. Så det har varit två tillfällen har vi fått fram, uppgav Lars.

Johanna: **"Så det finns alltså ett tillfälle förutom det här när det har förekommit våld eller?"**.

Ja, ja, uppgav Lars.

Johanna : **"Ok, men det är ingenting som ni har uppgett i..?"**.

Nej, uppgav Lars.

Johanna: **"Nej, ok"**.

Niorna har inte sagt nånting, och vi har inte hört nånting, och det här har skett på nätterna. De har gått fram och väckt eleverna, de smyger upp och har väckt eleverna, och så har de fått spö. Och då är det framför allt, det är samma killar, det är Max och Arvid som har varit drivande i det också. Men vid ett tillfälle där, då har Ludvig von Platen, han har filmat det där också, det här slagsmålet som har varit då tidigare under hösten. Och han har filmat det, och han har också visat de här eleverna i tvåan, så här också, kolla vad jag har liksom och. Så att niorna säger inte att de har sett den här filmen, men, ja, filmen ska inte finnas längre, jag har inte sett den heller.

Så de går in där och spöar upp, det är Viktor, von Essen och hans, eller vad säger jag, förlåt, Viktor Bergman och hans rumskompis där, det måste jag titta på vem det är också, uppgav Lars.

Johanna: **"Uppgifterna vi fick av er var att det var Charles Barkman kanske, som delade rum?"**.

Ja, det är det. Så de har fått stryk där och sen så har de gått in i nästa rum och där fanns ju Tom och Gustaf Merner. De hade gömt sig i en garderob, och sängarna blev vända, och killarna hittades i garderoben. De hade suttit där och väntat i en halvtimme för de förstod liksom också att det här kan bli nånting så.

Och så dras de ut och så slår de dem också, och Gustaf Merner, han är ju lillebror till Max Merner, så han fick ju liksom lite lösare slag där också.

Viktor har fått flera slag också i matkön på söndag middag, innan den här händelsen, uppgav Lars.

Johanna: **"Var det middan, och då är det vid sex eller fem?"**.

Ja, fem.

Jag har inte haft nåt så hära förhör med alla elever. Dels så har jag inte den liksom relationen, jag tänkte att det var bättre att Kenth då, som är husfar, och Karin, som känner eleverna mer, som är Kenths chef, hon som är internatchef. Att de höll de här förhören på måndagen där, med de här eleverna. Jag fick ju reda på det här på måndag morgon så att, ni tar dem och så rapporterar ni till mig sen vad vi gör. Och då så träffades vi i ledningsgruppen på tisdag morgon och sa att det här är inte ok förstås, det måste polisanmälas. Och så gjorde vi det då, uppgav Lars.

Johanna: **"Men hur fick du, alltså du fick veta det här på måndag?"**.

På måndag morgon, uppgav Lars.

Johanna : **"Och hur kom det sig, hur fick du veta det här?"**.

Jag fick veta det av Kenth och Karin, uppgav Lars.

Johanna: **"Ok, och berättade de då allt det här, eller är det nåt..?"**.

Nej, utan de sa att, det har förekommit incident på Björke, det har varit slag där, vi sätter oss ner och pratar med dem. Både de utpekade och de utsatta. Bra sa jag, för anteckningar, dokumentera, för sen får vi se vad som det blir här, och se till att prata med föräldrar också

om det här, uppgav Lars.

Johanna: **"Och det gjorde de?"**.

Ja, uppgav Lars.

Johanna: **"Och vilka pratades med då då, vilka elever..?"**.

Ja, det var de här fem utpekade, sen så har de pratat med Viktor Bergman och Gustaf Merner, Thure von Essen, Tom Prager. Och sen pratade de med Charles Barkman senare så, om det var på, eller var kanske sist på måndan tror jag, efter att jag fick det här dokumentet. Jag är lite osäker på tiden, men jag kan titta på det om det är viktigt. Och sen pratade de med de här utpekade också då, Max Merner, Fredrik Asker, Ludvig von Platen och Leopold del Corral och Arvid Hagen. Men sen har de också pratat med han som är troman också, Ludvigsson, har de också pratat med, uppgav Lars.

Johanna: **"Och han är troman på Björke?"**.

Ja, och den andra troman också, Laurin, har de också pratat med, uppgav Lars.

Johanna : **"Och troman, de går i tvåan nu?"**.

Ja, de är jämnåriga med de här, B2 säger de, Björke, andra ring, uppgav Lars.

Johanna: **"Ok, och sen pratade Karin och husfar med dem och vad hände sen då?"**.

Ja, då vart det ju tydligt att det var fem som var delaktiga i det här rummet, som var utpekade, och det var de här fem som jag har sagt. Och det var fem stycken som har fått också, blivit utsatta för det här, både fysiskt och psykiskt. Det är fyra stycken i nian och en i ettan då, för de delar rum, Barkman och, uppgav Lars.

Johanna: **"Precis, för Barkman går i första ring, och de andra har vi i nian"**.

Ja, uppgav Lars.

Det här PO, kan du utveckla vad det betyder och vad det har för innebörd?

Nej, det kan jag inte riktigt för jag har ju bara jobbat här i ett och ett halvt år, sen i fjol sommar. Jag har fått höra om det här poängsystemet nu, men jag kan inte innebörden riktigt. Men vad jag har förstått nu och lärt mig när jag pratat med eleverna, för säger de PO, du får inte säga det här till nån annan, då innebär det om man säger det till nån annan, då kan man bli poänglös. Och då är det ingen som pratar med en.

Och det här är så hemskt och förfärligt så att, ja, uppgav Lars.

Johanna : **"Ja, vi förstår att det är känslösamt. Men då vet du helt enkelt inte så mycket om poängordningen?"**.

Nej, absolut inte, nej, och det kom till oss första gången, jag har ju hört liksom om poäng för att mitt första år var att jag måste lära mig, hur ser kulturen ut på Lundsberg. Och jag ska liksom förvalta det fina och förbättra det som inte är bra. Det är min liksom utgångspunkt, jag har ju trettio år som rektor liksom i friskolor och kommunala skolor. Det är otroligt viktigt att få bort den här smutsen så. Och jag måste göra det smart, för det finns ju familjer som betalar mycket, som har gått här tidigare och som är liksom, det är ju nån slags sekt. Fast utan liksom

nån slags så hära kristligt, eller nåt gemensamt mål. Men det blir lite som en bubbla här på Lundsberg, men ni förstår säkert.

Men jag har fått höra om det här poäng, och det blev, i november träffade vi i ledningsgruppen föräldraföreningen. Och föräldraföreningen, de har enligt min bedömning inte haft så mycket samarbete med ledningen tidigare. Utan det har varit föräldrarna, och många har gått här själva och de lyssnar på sina barn och är oroliga när barnen är borta. Och det är liksom så här, det är ett otroligt föräldraengagemang på den här skolan. Så de tycker och är vana att få sin vilja fram och så där och så vidare i samhället. Men vi har sagt, nej men vi behöver samarbeta. Vi har ett gemensamt mål och vi har våra värderingar, har ni sett den här, uppgav Lars.

Johanna: **"Mm, jag har sett den".**

Vi har våra värderingar som vi måste jobba med och så, och det är inte ok. Och vi startade upp ett arbete redan i fjol som heter elefanten i rummet. Att det finns saker som folk inte pratar om här, det finns en tystnadskultur. Vi måste liksom prata om elefanten i rummet om vi ska kunna få till en trygg miljö för 100 % av eleverna här.

Den här miljön är ju känsligare, även om 90 % av eleverna mår skitbra och älskar Lundsberg, så är det då 5-10 % som inte gör det, så är ju det här en riksangelägenhet. Så här är det ju på andra gymnasieskolor också. Dels går man hem till sina normala miljöer, man går hem till liksom föräldrar, man kommer ur bubblan så att säga. Ohörbart kompisar och så. Här är man i bubblan hela tiden och det är ett djäkla liksom mediaintresse. För vad händer på Lundsberg och kan vi svartmåla det på nåt sätt, eller liksom för det är ju sån stor grej här. Så därför har det varit viktigt för oss att få bukt med de här tråkiga värderingarna, tystnadskulturen, kamratfostran, elevhierarkier. Det får inte förekomma, det är vuxna som ska leda allt arbete här, uppgav Lars.

Johanna: **"Men då vet inte du egentligen Lars så mycket om det här med poängordningen?"**

Nej, det vart en lång, jag vet, jag känner inte till det, jag har hört talas om det, jag vet inte hur det funkar, och det är liksom ett parallellt system som eleverna har ordnat med själv, uppgav Lars.

Johanna: **"Men du vet att man kan bli poänglös?"**

Ja, jag vet att man, jag fick, det sa de hära, föräldraföreningen sa det i november till oss. Det är förfärligt, vi måste samarbeta, föräldraföreningen och vi. Det finns nånting som heter poänglös och då är man persona non grata resten av livet. Ingen pratar med en sen, man är borta från alla sociala kontakter också. Och i de här grupperna så är det extremt viktigt, man blir inte med på fester och jakter och så vidare, uppgav Lars.

Om jag har förstått dig rätt Lars, så har du personligen inte varit med i de här samtalen med de drabbade och förövarna. Du har fått det återberättat för dig?

Johanna: **"Utan det är Karin och Kenth då?"**

Ja, men sen har jag, för att skaffa ytterligare underlag till vår egen utredning. Vi har ju en disciplinnämnd, som är delar av styrelsen, som kommer att utdela nån sån här konsekvens av det här, om när man bryter mot boendekontraktet då. Och där står det ju tydligt i boendekontraktet vad som man förväntas göra så att säga, och det här är ju ett sånt liksom

övergrepp, man får ju inte, ja. Så att då utreder vi det och ger underlag till disciplinnämnden. Jag har pratat med Viktor Bergman och jag har pratat med, jag kommer att prata nu klockan 14 med Thure von Essen, och jag har pratat med Jacques också. Så han pratade jag med i morse också. För att jag ska få en bild av vad är det och ge ytterligare bild till disciplinnämnden också, uppgav Lars.

Johanna: "Men hur kommer det sig att du har pratat med Thure och Jacques då, för de var ju inte namngivna av er på den här aktuella natten?"

Nej, utan det, Viktor Bergman var med, han pratade jag med. Thures pappa har pratat med mig och Tom Pragers pappa har pratat med mig också. Och jag bedömde att det var bra underlag att prata med deras söner för att få liksom direkt från barnen då. Jag har pratat också med Viktors pappa om det var ok att prata med Viktor, och pratat med Thures pappa ohörbart prata med han också. Och det handlar om tidsbrist också. Jag har ju fullt upp med medarbetare, elever och krishantering och så. Så att jag skulle ju gärna sitta med alla, men jag skulle gärna sitta med alla föräldrar också, men det, ja, jag måste ju navigera ohörbart, uppgav Lars.

Johanna: "Men har du då pratat med Thure och Jacques på grund av att de har information att ge, eller har de själva varit utsatta?"

Ja, men Jacques mamma ringde här, inte till mig men till en kollega i ledningsgruppen och sa att varför har ni inte pratat med Jacques. För han har också liksom varit med i det här, då plockade vi in han direkt, så vi satt med han i morse. Och då berättade han vad som hade hänt tidigare under hösten också, uppgav Lars.

Johanna: "Och samma då med Thure, hans pappa hade du också, det är den vägen..för de namnen var ju inte med bland de namnen som vi fick?"

Nej, indirekt har jag pratat med Merner och jag pratade med pappa Merner där, och han är ju både pappa till Max och Gustaf. Och jag har också fått utav Karin att Charles Barkman, hans pappa, han har liksom inget kanske så mycket mer att säga, men ja, jag bedömde att det var, jag behöver liksom några få som för att liksom belägga historien så att jag, uppgav Lars.

Johanna: "Jag förstår, men har det framkommit då uppgifter om tidigare våld som ni tänker att ni ska anmäla, eller hur tänker ni kring det?"

Nej, vad som har hänt tidigare, det är ju svårt att anmäla nu. Jag vet inte riktigt hur jag ska göra med det, uppgav Lars.

Har du sett några skador på nån av de här drabbade?

Jag har sett en bild på Tom Pragers rygg, har jag sett en bild på, uppgav Lars.

Vem var det som visade den då?

Ja, det var ett bälte som hade gjort en markering på ryggen där, uppgav Lars.

Johanna: "Vem var det som hade den bilden och visade det?"

Det var Karin Toverud som visade den, uppgav Lars.

Finns det nån skriftlig dokumentation på den här händelsen och kan polisen i så fall få ta del av den?

Ja, vi har ju vår dokumentation som Karin och Kenth har gjort här, uppgav Lars.

Johanna: **"Ja, och jag tänker åklagaren vill gärna att vi tar in den. Jag förberedde, om det kanske var dig eller Karin lite att vi skulle vilja ha det. För jag förstod när jag pratade med Kenth att det fanns ändå en dokumentation när de har pratat med eleverna och vad eleverna har uppgett liksom".**

Ja, men det kan ni ju få. Det är inte den här, utan det var också en med Charles Barkman, uppgav Lars.

Förhöret pausades.

Förhöret återupptogs.

Är det nåt mer som du kan tänka dig är viktigt för utredningen?

Nej, det känns väldigt bra att vi har polisanmält det hela och att det är en separat process. Jag har ju sagt det till både medarbetare och föräldrar också. Vår interna utredning är inte avhängig ohörbart vad ni kommer fram till, och det är viktigt för oss att markera här, för att det här är inte ok, och då polisanmäler vi. Vi har nolltolerans mot all form av våld på skolan, uppgav Lars.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Hörd person

Toverud, Karin

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör med internatchef Karin Toverud angående vad som hänt på skolan 18-19/1
2025

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-01-29

Förhör påbörjat

13:11

Förhör avslutat

13:35

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Kan du redogöra för omständigheterna kring det som har hänt på skolan 18-19/1 och eventuella tidigare händelser?

Mm, jag får ju samtal från husfar Kenth, som är den som arbetar på Björke. Det får jag när jag sitter på väg till jobbet, att han gärna vill träffa mig utifrån en händelse på elevhemmet. Han vill ta det mellan fyra ögon, inte på telefon. Så jag åker in på Björke och vi börjar samtalet ungefär vid tio över åtta, uppgav Karin.

Och det är måndagen vi snackar om?

Det är på måndag morgon ja, på väg hit. Och då berättar han att klockan 23.30 så hör han liv på andra våningen, och han går upp där och möter en elev, och det är Victor Bergman som står utanför sitt rum och hyperventilerar. Och husfar går fram till honom och frågar vad det är som har hänt, och Victor säger att, jag har snackat med min roamie. Vilket Kenth förstod att han inte hade gjort.

Och husfar går sen vidare då till rummet intill, och det är Tom Prager och Gustaf Merner, och de står i sitt rum, och då är båda sängarna vända inne på det rummet.

Och eleverna vet inte vilka som har varit inne då för att förövarna hade varit maskerade med T-shirts, och husfar ser då Max Merner och Fredrik Asker i korridoren som går mot sina rum. Och husfar går tillbaka till Victor Bergman och får fram då att även han och Charles Barkman har haft påhälsning. Och då hämtar husfar Merner och Asker som erkänner att de har vänt sängarna och att de städar upp i rummet.

Och sen är troman ute samtidigt och möter husfar när han kommer upp, och har hört att det var liv i korridoren, uppgav Karin.

Vad sa du för nåt?

Johanna: **"Och vem är troman då?"**.

Troman, han heter Ludvigsson, ohörbart.

Och han bekräftar då och säger att de yngre har haft besök, så husfar och Ludvigsson och några treor lugnar ner eleverna. Och då har Ludvigsson berättat senare när vi har suttit och pratat, att han sprang ut tillsammans med andra elever och hämtade snö i en kaffekopp. För de såg att Victor hade fått slag i ansiktet, så de kylde det.

Och sen så har de varit inne då i de här rummen och blivit uppväckta. Husfar får lugnt i korridoren så att eleverna går och lägger sig och försöker ta reda på så mycket som möjligt. Men han får mer information när han går runt på morgonen sen och väcker eleverna.

Och då får han fram informationen att det ska vara fem elever från årskurs två som har varit inne i de här två elevrummen med niorna. Och husfar talar med Bergman och Prager som berättar om händelseförloppet, där de under kvällen har informerats om att de inte ska låsa sina rum. Och det har de fått av elever i årskurs två. Och här är det Fredrik Asker som har blivit utpekad, att det är han då som har varit., uppgav Karin.

Johanna: **"Har berättat för dem att de inte ska..?"**.

Ja, precis.

Och 23.30 då, då springer fem maskerade elever in i årskurs två på Bergman och Barkmans rum, med skärp i sina händer, och Barkman lyftes ner från sin säng och låg på golvet under tiden förövarna delade ut slag och rapp mot Bergman, som skyddar sig med täcket. Och det pågick i ungefär trettio sekunder, och de lämnar rummet och går vidare till Prager och Gustaf Merners rum.

Rummet är tomt. Då har pojkarna gått in och gömt sig i garderoben och är jätterädda. De har sen berättat att de satt där i fyrtiofem minuter.

Och sen hör de då ljud av sängarna som välts, förövarna, de öppnar upp garderoben, de har tänt mobillampan då, och drar ut eleverna. Och då hör de hur husfar kommer uppspringandes, och då springer de ut från rummet.

Det här är den rapportering som Kenth Johansson har fått in, uppgav Karin.

Johanna: **"Har gett dig?"**.

Ja, händelseförloppet. Sen har ju vi suttit med eleverna, uppgav Karin.

Johanna: **"Ja, för vad hände sen, efter att ni hade pratat där, då beslutade ni att ni skulle prata med eleverna eller?"**.

Ja, Kenth berättade allt det här. Då måste vi kalla ner eleverna så att vi får dem att berätta hela händelsen då, vad det är, hur de har upplevt det här. Men att vi även tar in dem som har varit inne på de här rummen. Och vi väljer sen att ta in alla i årskurs två så att vi har pratat med dem, och det är de underlagen som jag har här nerskrivet, som ni gärna får.

Och de pekar ju ut de här och även pojkarna som vi pratade med, som skulle få uppge sin version, eller sin, ja, hur de upplevde som var in i de här rummen. Så bekräftar de att de har suttit kvällen innan då, och planerat att de hade tänkt att göra det här, men det blev ingenting den kvällen, och sen att de hade gjort det då på söndagen. Och allt grundar sig i en rap battle som har varit på hemmet. Där tvåorna har legat på att niorna ska roasta varandra i de här rapen.

Och de tyckte att det blev för jobbigt, och de ville inte göra det, så de försökte att inte behöva göra det. Men då hade de tryckt på ytterligare, tvåorna, att de visst skulle göra det, och de skulle göra det djäkligt rejält och de skulle gå på ordentligt. Och det är den beskrivningen som jag har fått från niorna.

Men då bestämmer de gemensamt niorna, att de gör det här mot årskurs två istället. Och då har man också en bild på en av pojkarnas mamma, Gunilla von Platen, som, jag kan skicka den bilden till er också. Där de har vid sidan om henne, hon sitter i en fätölj, och vid sidan om så står det två kostymklädda personer, en tjej och en kille. Men där har de klistrat in elevansikten, och det har de delat ut runt det här.

Men det såg en elev i årskurs tre, att det delades ut, och det är våran före detta troman, Hugo Wall. Så han hade samlat in de här innan det kom igång ordentligt, uppgav Karin.

Johanna: **"Men treorna är alltså inte med på roastningen, utan?"**.

De var med och satt, men de satt.., uppgav Karin.

Johanna: **"Jaha, de var med och lyssnade också?"**.

Ja, de var med och lyssnade och satt. De hade ju byggt upp det i salongen, så att, de har inga sound-boxar kvar, för det är lite för stora ljudanläggningar, så de har små JBL:er som de spelar på. Och de hade höjt upp ljudet väldigt högt på det här, så det var ganska så skrovligt ljud som jag har förstått, och ett högt beat i det. Det är vad jag har fått återberättat både från de i årskurs tre och sen också från husfar, uppgav Karin.

Johanna: **"Men var husfar också med på den här roastningen?"**.

Husfar cirkulerade runt och kom in senare i rummet och satt långt bak. Som jag har fått beskrivet för mig så var tvåorna framför niorna, som stod och uppträdde mot dem. Och husfar och treorna satt vid sidan om, med ryggen, alltså från niorna då. Och sen med en högtalare som stod vid sidan om, som jag förstod vid öppna spisen nere på Björke. Men vi har husfar Kenth som är i tjänst nu idag, om ni ska ner och fota, så kan han återberätta hur rummet precis såg ut. För det här har jag fått återberättat, uppgav Karin.

Johanna: **"Men vad sa du där om den där bilden, det var nånting som, vem hade skrivit ut det eller vem delade..?"**.

Den hade skickats på fredag 10.46 från Thure von Essen in till expeditionen. Husmor och husfar brukar printa ut om det är skolmaterial eller så. Då hade de printat ut det här och det var husmor Maria som var i tjänst. Så hon hade printat ut femton ex av de här, uppgav Karin.

Johanna: **"Av den här bilden?"**.

Ja, uppgav Karin.

Johanna: **"Och det var bara en bild, det var ingen text eller, det var..?"**.

Nej, det var ingen text, det var en bild, ja, uppgav Karin.

Vad var det som var kränkande med bilden?

Jag vet inte, uppgav Karin.

Johanna : **"Men har du sett bilden?"**.

Jag har sett bilden, jag har bett att få den, så att Maria kunde logga in i sitt, så att hon..., uppgav Karin.

Men är det nån taskig bild eller?

Nej, jag upplever kanske inte att den är taskig, men det är två nior som är. Sen är det kanske att den har ingått i den här roastingen på nåt vis, som jag inte har hört eller vet, så att, uppgav Karin.

Johanna: **"Det här, det de har sagt under roastningen, alltså är det nåt som finns liksom, skriver de ner det, eller är det..?"**.

Inte som jag har fått, att det är nerskrivet, men det kan det mycket väl vara. Att de har, eller tränat in det, och haft det nerskrivet, eller om de har gjort det ad hoc när de står framför, det törs jag inte svara på, uppgav Karin.

Johanna: **"Men fick ni till er att den här bilden då på nåt sätt skulle ingå i det här de skulle göra då eller?"**.

Nej, det som husmor Maria skrev till mig, jag har det på sms, för jag frågade henne då om hon kände till bilden och hur mycket hon hade printat av den och vad som var sagt. Jag ska se så att vi får korrekt information (Karin kollade sin mobil).

Hon bekräftar då att det är Gustaf och Thure på bilden, som är inkopierad där. Jag kommer inte riktigt ihåg, men ca 15 st utprintade då. När de skickade bilden så skrev jag och undrade vad de skulle ha den till, och påpekade att Ludwig inte uppskattar att man tar upp hans mamma. De kom då till kontoret och berättade att de var så trötta på den här rap battlen och att de skulle göra nånting om tvåorna istället. Jag berättade för dem då att Ludwig inte ens skulle vara på plats och vara kvar över helgen.

Och sen har jag frågat då om själva battlen. Jag var med när de hade första gången, och då påpekade vi husföräldrar innan hur viktigt det var att ingen skulle ta illa upp och vissa ord som man inte får använda säger det här. Så jag tog för givet att de även skulle kunna sköta sig

den här gången också, eftersom det tidigare tillfällen, så har de gjort det.

Så Maria har varit med vid ett tillfälle tidigare, uppgav Karin.

Johanna: **"Ja ok, men inte den här gången?"**.

Nej, då var det husfar Kenth, och han finns på plats här på Björke idag också. Och honom har ni också hört i förra veckan som jag har förstått, uppgav Karin.

Kan du utveckla vad PO betyder och vad det har för innebörd?

Mm, det här är ju ett poängsystem som inte vi tillåter på Lundsberg, som. Jag har jobbat här i fem år, har trott att det har alltså försvunnit, att man har jobbat bort det. Vi har ju jobbat mycket med värdegrundarbete, vi har pratat med eleverna.

När jag började vet jag att det användes till att om man gick i nian, så hade man ett poäng. Gick man i tvåan, man fick poäng utifrån hur många år man hade gått på skolan. Om man sökte till troman, om man sökte till idrottsledare, så fick man poäng.

Och de här poängen kunde man använda då att ha önskemål, att ha sina rum, att man fick bättre rum när man kom in på hösten när man började. Det är vi på internatet som fördelar ut rummen och sätter delningarna på eleverna, och det är husmor och husfar som bestämmer vilka rum eleverna ska bo på. Men nånstans där har vi förstått att där ligger det en bakgrund där man kan säga att, jag har högre poäng än dig så att, önska inte rum på första våningen eller tredje våningen, uppgav Karin.

Johanna: **"Så det här var egentligen nånting som ni var medvetna om fanns, och som då husföräldrarna använde sig av för att dela ut rum?"**.

Nej, inte husföräldrarna. De sköter ju fördelningen, men då har man, jag förstår ju nu att nu har elever, jag kan väl säga troligtvis backat i det här. Att man kanske vill bo på tredje våningen, men man säger att, nej men jag blir nöjd, jag bor på första våningen. För att man ger tillträde till de som har högre poäng, för att man har gått ett år längre, att man har ställt upp till troman eller idrottsledare.

Och jag tror att det här poängsystemet, det ändrar sig så att inte vi ska ha koll. Så fort vi kommer in och börjar peta och vi ser att nånting kan va, så då är det inte den aktiviteten eller den saken som man gör, ställer upp till troman eller ställer upp till idrottsledare. Då hittar man på nånting annat. Så vi har ju så svårt att kunna greppa det här att, vad det är de., uppgav Karin.

Johanna: **"Nej, men från början, eller förr, var det så att det användes på ett, om jag förstår dig rätt, bättre sätt då, eller som ni ändå visste om. Att man fick det av utnämning, ja men som troman eller om man var nån idrottsledare?"**.

Ja, det har elever berättat, uppgav Karin.

Johanna: **"Det är så ni trodde liksom att det var?"**.

Ja, uppgav Karin.

Johanna : **"Men nu har ni fått en annan bild av hur det är eller?"**.

Ja, det verkar ju så nu i alla fall, att när det här kommer upp, att de inte ska låsa dörrarna och.

Så till 99 %, ja det är klart att nånstans måste det ha med ett poängsystem att göra, uppgav Karin.

Om jag har förstått saken rätt så är det du och Kenth, husfar, som har pratat med de inblandade. Kan du dra lite sammanfattningsvis vad de har sagt?

Ja, jag kan väl säga då att, de har ju bekräftat, de här niorna som vi pratade med då, att de har bekräftat att de var med i den här rap battlen, och att de, ja att det gick överstyr och de har försökt att be om ursäkt.

En av pojkarna blev slagen när han skulle gå och be om ursäkt till Max Merner, uppgav Karin.

Johanna: **"Och vem var det då?"**.

Det är en av dem som är avstängd nu, uppgav Karin.

Johanna: **"Ja, Max precis, men vem var det som blev slagen då?"**.

Du ska få alla de här namnen. Då är det, det är Victor Bergman som..., uppgav Karin.

Johanna: **"Victor Bergman?"**.

Ja, precis. Och han får ett slag i kinden, på kinden med öppen handflata och går därifrån, uppgav Karin.

Johanna. **"Och det var då på battle-kvällen?"**.

Ja, precis. Och sen på söndag så var det ju uppställning i, alltså vårt matled som man har, och då hade treorna gått in först och sen när tvåorna har gått förbi nior så har de slagit nior i magen. Och det står också tydligt redovisat i den här skriften jag har gjort på alla, uppgav Karin.

Johanna. **"Är det niorna som har berättat det då, de som har blivit utsatta?"**.

Ja, det är niorna som har berättat det. Och de har också erkänt, de här pojkarna som är avstängda. Vilka det var av dem som hade slagit, det har de berättat, uppgav Karin.

Johanna: **"Och då har de berättat både om det här slaget på kvällen, om de här slagen på, eller våldet på dagen vid middan, och på natten?"**.

Ja, uppgav Karin.

Johanna: **"Och det har ni dokumenterat, varje barn, vad som har..?"**.

Ja, precis. Och de som har erkänt slagen, som har varit drivande i det, det är Arvid Hagen och Max Merner ohörbart de som har drivit på i det här. Sen finns det då redovisat från varje elev här och så de som vi har kompletterat med. Jacques De Geer i måndags kväll och Charles Barkman på tisdag morgon, uppgav Karin.

Johanna: **"Och vad, ok, och Jacques där, vad sa han då om detta?"**.

Jacques, han berättade att det har hänt förut, att han har fått nattliga besök, och det var två gånger innan jul. Det var nån som kom in och drog av täcket och piskade honom med bälte, även fått sparkar.

Och han delar med Thure von Essen. Så de har ett väldigt smalt rum, så han lades ner på Thure, för Thure blev ju neddragen på golvet först, och så blev han lagd uppe på Thure. Och där han hade fått tagit emot slag då. Han sov när de kom in så han var inte riktigt med i matchen som han sa, han var nyvaken och var osäker vilka elever som det var inne då, han kunde inte identifiera dem.

Första gången var det helt oprovocerat, det var att niorna hade varit arga. Och ca en och en halv månad var det mellan tillfällena, och andra gången hade nån i Björke-niorna sagt nånting till tvåan-gänget, som fuck you, eller nånting i den stilen säger han.

Andra gången så hade de glömt att låsa sin dörr, de sov med låst dörr i sex veckor efter den här första händelsen, för att de var rädda att nån skulle komma in på natten, uppgav Karin.

Första händelsen var helt oprovocerad?

Oprovocerad, ja. Och den andra säger då.., uppgav Karin.

Johanna. **"Då hade de sagt nånting"**.

Ja, i stil med fuck you, uppgav Karin.

Vad är det för tidpunkt ungefär på första händelsen?

Ja, han sa inte här, men när jag tittar på de andra pojkarna, så har de uppgett att det är nån gång i september. Vi startade ju här i ungefär i mitten av augusti, så säg att, efter, vi har ganska så nära inpå en hemresa efter två veckor efter vi har startat upp. För det är mycket intryck för eleverna, de ska lära sig hitta i skolhuset och allt, de som kommer nya. Så då har vi en hemresa ganska så nära inpå, och de kan bekräfta att det var efter första hemresan, uppgav Karin.

Johanna: **"Och sen var det ungefär en och en halv månad till nästa tillfälle?"**.

Ja, precis, uppgav Karin.

Johanna: **"Men du, jag tänkte det här med händelsen i matledet där"**.

Mm, uppgav Karin.

Johanna: **"Vilka pojkar var det som var drabbade då?"**.

Då är det, så ni får det rätt, Tom Prager, han fick ta emot slag från Arvid Hagen, och nu ska vi se vad vi har mer. Thure von Essen, han fick inget i matledet, men han fick på söndagen ett slag över axeln. Vid städsynen, när man skulle ha det. Och då hade han.., uppgav Karin.

Vad är klockan då ungefär?

Strax efter sju, uppgav Karin.

På morgonen eller?

Nej, på kvällen, uppgav Karin.

Johanna: **"Men vem fick han det slaget av?"**.

Den fick han av Max Merner. För han hade gått fram till honom och ja, sagt till honom då att riv av plåstret på en gång, jag anar att det kommer att hända nånting. Och då fick han ett slag över axeln.

Och sen så har Victor Bergman fått slag i magen av Max Merner i matledet, uppgav Karin.

Johanna: **"I matledet, och då pratar vi på söndag middag?"**.

Ja, det är söndag middag, precis, uppgav Karin.

Har du sett några skador?

Ja, jag har, på en pojk har vi foto. Han, det var när han var här inne med Kenth och mig, så frågade vi om vi fick se, vi frågade om han hade fått nåt. Och då har han på ryggen, uppgav Karin.

Visade han upp det eller?

Ja, han visade upp, jag har ett foto på det som ni också kan få, få ta del av, uppgav Karin.

Har du sett några fler skador?

Nej. Victor Bergman hade ju fått slag i ansiktet, men han var inte blå när han var nere här. Kan vara en lätt svullnad på, men inte några andra skador. Och ingen som uppgav här inne att de hade skador, uppgav Karin.

Johanna: **"Var det nån av dem som sa att de hade ont nånstans efter det här eller, alltså att de..?"**.

Nej, vi frågade dem, men nej, och så frågade vi också om de ville göra en egen polisanmälan, men alla har avböjt att göra det. Och det var då vi tog ett beslut i ledningsgruppen, när vi hade ledningsmöte, att, när vi hade gått igenom hela den här skrivelsen som Kenth och jag rapporterade, uppgav Karin.

Johanna: **"Och skadan som ni tog där, vilken pojk var det då?"**.

Det är Prager, uppgav Karin.

Johanna: **"Det är Tom Prager?"**.

Mm. Och han har även varit och dokumenterat det hos läkare i Stockholm. Jag vet att Victor Bergman också har varit hos läkare, det berättade han för mig i måndags. Men det fanns inga märken då, men han säger att han hade märken, uppgav Karin.

Johanna: **"Vet du om de har tagit nåt kort själva och så där?"**.

Ja, vi frågade också om de hade gjort det, men kan ha tagit på blåtiran, så han skulle titta. Jag förstår ju att det kan ha blivit blåare när de kom hem också, uppgav Karin.

Johanna: **"Har du hört om det här på nåt sätt, alltså de är ju duktiga att filma, har det gått några rykten höll jag på att säga på skolan, att det här ska finnas dokumenterat på nåt sätt av förövarna eller?"**.

Nej, inte hört nåt, uppgav Karin.

Det här har du väl svarat lite på redan, men finns det nån skriftlig dokumentation på det här och kan i så fall polisen få ta del av den?

Mm, det som husfar Kenth och jag satt med alla elever då, och det har jag här i min dator, så att det printar jag ut till er så att ni får. Och jag printar också bilden på den som.., uppgav Karin.

Johanna: **"Tom?"**.

Ja, och även på Gunilla då, uppgav Karin.

Johanna: **"Gunilla, ja, precis"**.

Den som var på rap battlen, uppgav Karin.

Johanna: **"Är det nånting annat som du tänker att vi borde känna till om det här?"**.

Ja, jag känner väl det att killarna som har gjort det här, de har ju erkänt allihop att de har varit inne i rummen, och att de har gått in med förtäckta ansikten. Vissa bekräftar att alla har haft skärp, alla har inte gjort det. Otroligt med så här rädda elever, så, ja, uppgav Karin.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Hörd person

Tesdorpf, Johan

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella iakttagelser i samband med misshandel på Lundsbergs skola

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-02-04

Förhör påbörjat

12:58

Förhör avslutat

13:07

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Då så Johan, då får du berätta vad du har sett och hört angående det här som har hänt på skolan runt 18-19 januari.

Ja, alltså jag bor då mittemot ett av de rummen där de då blev slagna, och jag hade psykologiprov dan efter, så jag gick och la mig vid 22-tiden ungefär. Så väldigt tidigt, och omedveten om allt som skulle hända senare på kvällen.

Och så liksom ligger jag där och sover i min säng då, och sen vaknade jag ungefär, ja men halv tolv kanske, tjugo över tolv, kvart över tolv, nej eller vad säger jag, kvart över elva, halv tolv nånting, nånstans där liksom. Av att folk liksom springer ute i korridoren och väsnas liksom.

Och då liksom, det var högre än vanligt, så då går jag liksom ut för att kolla vad som händer.

Och då öppnar jag min dörr liksom, och då möts jag av den här nian, Victor Bergman då, kommer ut från sin dörr, liksom ser lite vettskrämd ut. Och då liksom frågade jag han, vad är

det som händer liksom, och han bara, ja, och jag bara, vad är det som händer. Och då säger han då till mig vad som har hänt, och att de här tvåorna då har varit inne på hans rum och ja, liksom hållt på.

Och sen möts jag också av de här tvåorna, Arvid Hagen, Max Merner och Plankton, de är inne, Ludvig von Platen. De är inne på rummet bredvid till mig, och så liksom ser jag dem gå in där liksom. Men liksom stannar med Victor och frågar liksom vad som har hänt med honom.

Och sen kommer husfar Kenth, för han har sprungit efter Corral och, Leopold Del Corral och Fredrik Asker, som gick liksom ditåt. Och så kom han tillbaka liksom, och så möts vi där liksom och vi snackar bara vad är det som har hänt liksom. Och då kommer Arvid Hagen ut från Ludvigs rum, uppgav Johan.

Johanna: "Är det Ludvig som har rummet där de går in?"

Ja, exakt, där de tre går in. Och då kommer han ut, för han bor mittemot, för att gå till hans rum. Och då liksom möter jag och Kenth upp honom. Och då skäller Kenth ut honom och liksom, ba ja vad har ni gjort liksom, för att de har, vi har liksom inte fått fram allt vad som har hänt. Och då så, ja liksom så säger han till, vad har ni gjort liksom, och är riktigt arg liksom för att vi förstår ju att det är nånting som inte är ok som har hänt. Och ja liksom, ja liksom försöker få ut så mycket som möjligt.

Men jag är liksom kvar och ser till att Victor mår bra och Charlie, hans rummis. Men sen är jag, jag är liksom bara kvar en kvart liksom och sen går jag och lägger mig, för jag har prov dan efter. För då kom även andra personer för att liksom se till att allt går bra till liksom. Så det är ja, jag skulle säga det är ungefär min del av berättelsen liksom, uppgav Johan.

Såg du några skador på Victor?

Lite röd, alltså under ögat. Men inte liksom..., uppgav Johan.

Är det under vänster öga som du visar eller?

Ja, nåt av ögonen. För att han då hade fått nåt slag här, men inget liksom mer än så, mer än att han var liksom lite skärrad. Men det skulle jag även säga att de som slog var, för att de, alltså när jag mötte dem, alltså efter när jag hade kommit ut, så såg jag även på dem att de såg väldigt skamsna ut liksom. Att de inte, alltså jag såg det på dem att de inte liksom var stolta över det de hade gjort där liksom. Jag såg att de bara oj shit liksom, vad har vi gjort liksom, så där, uppgav Johan.

Träffade du Tom Prager nånting?

Nej, det gjorde jag inte, för de bor alltså längst bort i korridoren. Men som jag har fått förklarat var att, de var på, alltså det rummet mittemot mig först. Och sen gick de till deras rum, och då välte de även deras sängar, har jag fått höra. Alltså jag vet ju inte det, men, och då så, husfar har ju kontor under deras rum, och det var då han kom upp. Och det var då, alltså de här tre gick in på Ludwigs rum och de andra två sprang bort. Och det var då Kenth följde efter dem som sprang bort. Och vid den tiden, det var typ då jag kom ut från mitt rum. Har jag förstått liksom efteråt, och sen liksom möts vi i korridoren liksom, uppgav Johan.

Johanna: "Men bor du mittemot Victor och Charlie?"

Ja, exakt, uppgav Johan.

Johanna: **"Ok, och bredvid dig bor Ludvig?"**.

Ja, exakt, uppgav Johan.

Johanna: **"Ok, och Tom och deras rum, det är längre bort i korridoren?"**.

Ja, exakt. Så om, korridoren går ju liksom så och sen så, och jag bor här ute och Tom bor liksom där borta. Så det är ju inte mer än tjugo meter, tio meter, tjugo meter liksom, uppgav Johan.

Johanna: **"Men du, när du kommer ut, då möter du Victor?"**.

Ja, eller jag kommer ut liksom, och liksom försöker förstå vad som har hänt, och då kommer han ut ur sitt rum. Han ska väl till toan eller nåt, jag vet inte riktigt. Och då liksom, jag bara, vad är det som har hänt liksom, och då berättar han till mig vad som har hänt liksom. Och då blir jag ju arg liksom, försöker förstå, men då möter jag Kenth liksom direkt efter, ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Ok, så du frågar Victor vad det är som har hänt?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Och vad säger Victor då, när du frågar vad som har hänt?"**.

Ja, men det var, alltså jag har svårt att komma ihåg exakt vad han sa, men det var liksom lite, ja det här har hänt, alltså jättekort, och sen kom ju Kenth direkt efter och Arvid kommer ut, så allt händer ju väldigt snabbt, från min liksom del, men, uppgav Johan.

Johanna: **"Men kommer du ihåg nåt av det Victor sa hade hänt, alltså även om han sa det snabbt liksom?"**.

Alltså inte mer än att de har slagit mig, typ nåt sånt, alltså inget jag kan komma ihåg exakt, men det var nåt i den stilen. Och jag frågade ju liksom är det ok liksom till han, och han sa ju att det var bra, lugnt liksom, men ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Och sen kommer också Kenth, och vad sa vi sen om de här tre andra, kommer de efter du har kommit ut ur ditt rum och du pratar med Victor?"**.

Ja exakt, eller exakt. Då kommer ju nån, Arvid kommer först då, och då kommer även Kenth, och då skäller han ut honom, alltså precis utanför rummet, uppgav Johan.

Johanna: **"Och vart kommer Arvid ifrån då?"**.

Från Ludwigs rum, uppgav Johan.

Johanna: **"Bredvid dig?"**.

Ja, och Arvid bor ju mittemot Ludwig, uppgav Johan.

Johanna: **"Just det ja, bredvid Victor och dem?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Ok, så då kommer Arvid först och då skäller Kenth ut honom?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Ok, och då står du och Victor fortfarande..?"**.

Nej, jag tror Victor har gått in på sitt rum, men jag står kvar ute liksom, för att ja...,uppgav Johan.

Johanna: **"Ja, och hör du då nåt vad Arvid säger?"**.

Alltså mer än att han bara så här, alltså husfar liksom är väldigt arg, och han liksom bara, åh förlåt liksom så där. Alltså inte att han var, alltså han var väldigt så här bara, shit vad har jag gjort i sättet liksom, uppgav Johan.

Johanna: **"Och sen då, då kommer de andra två också ut?"**.

Johanna: **"Eller vad händer sen?"**.

Det kommer jag inte ihåg, jag tror Ludwig var kvar på sitt rum. Men det jag kommer ihåg var att alltså Kenth skäller ut Arvid, och sen går vi in på Victors rum, för att se att han är ok. Och sen alltså var vi väl, jag var där i kanske fem-tio minuter, men sen går jag in på mitt rum igen. För då kom även några andra och ser till att allt är ok liksom, uppgav Johan.

Johanna : **"Men du, vilka är ni som går in på Victors rum då?"**.

Jag tror det var, det jag kan komma ihåg, det var jag, husfar och min kompis, Hugo Wall. Som även var f d troman. Och då är man lite så här, man hjälper till med det mesta på hemmet, uppgav Johan.

Johanna : **"Och han är också trea då förstår jag?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Och inne på rummet, är det då Charlie och Victor eller?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Ja ok, och vad säger de då då, när ni pratar där inne?"**.

Alltså det var lite svårt att komma ihåg exakt, men det var liksom mer vad, allt vad som hade hänt, händelseförloppet. Att de hade kommit in och liksom slagit dem och ja, lite så liksom, uppgav Johan.

Johanna: **"Men var det både Victor och Charlie, eller var det bara Victor eller?"**.

Nej, det var båda, uppgav Johan.

Johanna: **"Det var båda?"**.

Båda var liksom upprörda och ja, lite omskakade liksom, kan man säga, uppgav Johan.

Nåt mer som du kommer på?

Nej, det skulle jag inte säga, men ja, alltså mer från liksom båda, hur båda liksom parterna reagerade efteråt. För jag tycker ändå att det är ganska viktigt att, alltså jag märkte ju på de här tvåorna, att de inte var liksom stolta över det de hade gjort, uppgav Johan.

Johanna: **"Att det var nåt som hade hänt?"**.

Ja, utan att de så här, de kom på direkt efter, eller från min sida, för jag känner ju dem väldigt bra, att de liksom kom på direkt efteråt att de så här shit, det här är nåt dåligt. Istället för att liksom gå runt och va så. Det var nåt jag märkte liksom i deras ansiktsuttryck. Men också att, alltså niorna var ju väldigt rädda i sig liksom, uppgav Johan.

Johanna: **"Men du, hur var det med Charlie då, för Victor, frågade ni han hur det var med han, alltså hur..?"**.

Ja, men exakt. Jag frågade ju Charlie också inne på rummet, hur det var med han, uppgav Johan.

Johanna: **"Vad sa han då, alltså sa han nåt om vad som hade hänt honom liksom?"**.

Ja, lite. Att de hade gått på honom också lite. Men, ja, alltså det var ju liksom, när jag frågade dem så sa de ju att det var ok. Det var väl tydligen inte helt ok, men det var inte liksom jättedåligt, men, uppgav Johan.

Johanna: **"Nej, och du säger också att du märkte på dem att det var nåt som hade..?"**.

Ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Ja, men du sa också att de var rädda. På vilket sätt tänker du liksom, hur märkte du att de var rädda?"**.

Eller rädda skulle jag inte säga, men det var mer att de var så här, jag såg på dem att de var liksom lite så här chockade liksom, ohörbart, så där ja, uppgav Johan.

Johanna: **"Nej, jag har inga andra frågor tänker jag, och kommer du på nåt så är det ju bara att du.."**.

Ja, nej men jag skulle väl säga att det här var, för jag var ju liksom bara ute fem-tio minuter, uppgav Johan.

Johanna : **"Och vilka var det som kom sen då, till Victor och..?"**.

Hugo, och sen några mer, jag vet...,uppgav Johan.

Johanna: **"Treor?"**.

Ja, jag kommer inte riktigt ihåg exakt, uppgav Johan.

Johanna: **"Var det nån som pratade med tvåorna där då, alltså av er treor liksom?"**.

Det vet jag inte, jag gick in på mitt rum, uppgav Johan.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

De Geer, Jacques

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella iakttagelser på Lundsbergs skola 2025-01-18--19

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-02-07

Förhör påbörjat

09:23

Förhör avslutat

09:36

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Bor du på Björke?

Yes, uppgav Jacques.

Vi är lite intresserade av att höra om du har gjort några iakttagelser, det var nån sån här rap afton på lördag den 18, och sen dagen efter, söndag, så var det nån middag, och sen på kvällen/natten var det lite händelser. Om du har sett eller hört nånting av det här. Du kan ju börja på lördagen.

Ja, jag var med på rap battlen. Det var jag, Thure, Victor, Tom Prager, Michael och några mer. Vi var, jag tror vi var sju personer, åtta personer som rappade. Och sen så när rappen var klar, så vi rappade om dem, och alla vi gick fram och sa förlåt till dem, och det verkade va liksom, alltså bortglömt.

Och sen var jag sjuk på söndagen, så jag var inte med i det här matledet, som jag vet ni vet om. Och så då var jag sjuk och satt på mitt rum, men Thure kom upp och berättade efter. Vi bor i samma rum. Och, ja och sen, så jag var ju sjuk hela söndagen, men de kom på kvällen

och berättade att de skulle komma in i vårt rum liksom. Och det var där liksom jag hoppade in eller vad man ska säga, för eftersom jag var sjuk liksom på söndagen, uppgav Jacques.

Efter rappen på, det var på kvällen va?

Ja, jag tror det var 22 eller nåt, uppgav Jacques.

La du märke till nån händelse då på Björke?

Ja, jag märkte att när Victor gick fram och sa förlåt till Max, och bara, det här blev för grovt, jag menade ingenting jag sa, jag är hemskt ledsen, så slog Max, eller med öppen handflata här, honom. Istället för att godta ursikten, uppgav Jacques.

Ok, kan du berätta lite om, beskriva slaget och så vidare?

Victor satt ner i korridoren och Max gick uppför trappan. Alltså vi har en trappa upp från salongen till min korridor. Och så kom Max upp, eller så sa Victor så här, Max, ja ok, jag vill bara säga förlåt och så där lite så här bara, ja det var inget jag menade och sånt. Och då så satt sig Max och typ så här kollade ner och bara tyckte det var kul ohörbart, uppgav Jacques.

Johanna: "Såg du?".

Ja, jag satt bredvid Victor, eller typ två människor ifrån Victor, eller en människa, jag vet inte, uppgav Jacques.

Kan du säga nånting om hårdhet i slaget?

Alltså inte så att, alltså jag vet inte vad jag kan jämföra med, men alltså, Victor, alltså det var inte så att Victor fick alltså så här rejält ont liksom, antar jag. För han, alltså han mådde liksom bra efter, och jag tror det var mer alltså så här, alltså om man har fått en bitchslap, ohörbart det svids lite liksom. Alltså den hårdheten, inte att det blir så att, jag vet inte om det blev nåt märke efter eller nåt sånt, men det var liksom en rejäl slap, uppgav Jacques.

Vad hände efter det då?

Sen var det läggdags så vi gick in på våra rum och sov, uppgav Jacques.

Mm, jag tänkte precis efter slaget där?

Jaha, då sa Victor så här, han bara, ja jag kommer inte göra nåt, jag kanske förtjänar det där typ. Alltså han tänkte inte göra nåt för han visste att han hade gjort fel, men att han visste i alla fall att det inte skulle lösas med våld, så han sa bara så här, ja ok du får slå mig, jag kommer inte göra nåt tillbaks liksom, uppgav Jacques.

Johanna: "Vad sa Max där, eller hur blev det med Max efteråt?".

Jag vet inte, han typ bara gick iväg tror jag, uppgav Jacques.

Johanna: "Han gick iväg?".

Ja, uppgav Jacques.

Johanna: "Men du, när du säger det här med rappen, då säger du vi, och sen säger du vi rappar mot dem. Vilka menar du de, bara så vi är..?".

Björketvåorna, uppgav Jacques.

Johanna: **"Det är Björketvåorna?"**.

Mm, och de som var vidare liksom. För är det rap battle så är man, först är det alla vi nya så det är alla nya ettor och alla nya nior, så vi har så här, så möter man en mot en, en mot en och så går man vidare. Och så var vi typ, jag tror vi var sju eller åtta vidare, uppgav Jacques.

Och sen säger du att du var sjuk på söndagen?

Mm, uppgav Jacques.

Från morgonen eller?

Från, ja jag kände på, vi hade nån sport som vi skulle kolla på, och sen när jag gick dit så bara kände jag att jag hade kallfeber typ, så jag gick hem, uppgav Jacques.

Och sen var du på ditt rum?

Ja, jag var på mitt rum, uppgav Jacques.

Hela söndagen eller?

Ja, eller förutom när man är, för när man är sjuk så äter man när alla är klara. Så du äter liksom, det ringer en klocka, uppgav Jacques.

Och du har inte gjort några observationer under söndagen?

Nej, det skulle jag säga att de, alltså Thure vet mer om, där i matledet och sånt. För jag var inte med så mycket på söndagen, förutom på kvällen, uppgav Jacques.

Märkte du nånting på, där du bor, på kvällen/natten, om det, har du lagt märke till nånting?

Pratar vi om lördagkvällen eller, uppgav Jacques.

Nej, söndag kväll.

Söndag kväll, uppgav Jacques.

Johanna: **"Du sa, de kom och sa att vi inte fick..?"**.

Låsa dörren, uppgav Jacques.

Johanna: **"Vilka var det, berätta om det"**.

Fredrik Asker tog in mig och Thure i ett rum och sa så här, eller han kom in i vårt rum och bara, ni får inte låsa dörren i natt, uppgav Jacques.

När var det då?

Alltså exakt, för vi har, vi måste, vi har läggdags 22, så så här 21.55 eller 21.57 liksom. Så sa han till, och då gick han till Victor och Charlie och Prager och Gustaf, och sa att vi inte fick

låsa dörren liksom, uppgav Jacques.

Hörde eller såg du nånting sen på..?

På, uppgav Jacques.

På, ja, efter 22-tiden om vi säger så.

Jag ville typ bara mest sova, för att alltså om man sover när det händer, så kände jag att jag inte skulle va med i matchen typ, eller att, för jag är väldigt borta när jag är nyvaken. Så att jag bara skulle så här, det inte skulle kännas lika mycket, om de kom in och slog oss liksom. Men Thure var lite mer stressad upplever jag, för han satt uppe och så här fiddla med lampan och sånt, och så här väckte mig. Och han sa att han hörde skrik typ. Och, men jag ville mest bara sova, men sen när han liksom, när det blev för psykiskt påfrestande på mig alltså, när man blir väckt liksom när en vattenkran hörs och han bara, nu kommer de liksom. Då satte jag mig upp och bara så här, det här är inte psykiskt, alltså hälsosamt liksom. Så då satt vi och pratade istället, uppgav Jacques.

Hörde du nånting eller?

Jag hörde typ bara alltså så här, alltså så här spring i korridoren och så där. Men Thure sa att när jag sov att han hörde skrik, uppgav Jacques.

Vad sa du för nåt?

Thure sa att när jag sov, så hörde han skrik, uppgav Jacques.

Nåt mer som du har lagt märke till?

Nej, inte mer än när Victor sa förlåt och matledet fick jag höra om och sen annat då, uppgav Jacques.

Sen tänkte jag fråga dig om du upplever att du själv har blivit utsatt för nåt brott?

Jag har pratat med husföräldrar och styrelsen, för de undrade om det har hänt innan, och det har hänt innan. På alltså alla de här tre rummen tidigare, eller att jag vet inte, men alla tre, det har skett två gånger tror jag. Och en gång var lite tidigare på året, jag tror att det var typ så här fjärde veckan eller nånting, och andra gången var typ nån månad efter igen, eller två månader, uppgav Jacques.

Men har du blivit utsatt nånting då eller?

Ja, eller jag har blivit liksom slagen med bälten och sparkar, uppgav Jacques.

Då tänker jag att vi tar det vid ett senare förhör, det som du har blivit utsatt för, och som ett målsägandeförhör då.

Ja, uppgav Jacques.

Johanna: "Men du Jacques, jag tänker, du sa lite så här att, jag vet inte hur du uttryckte dig men att, om du inte var riktigt vaken så skulle du inte liksom, att det kanske inte känns lika mycket om de slår dig. Och då tänker jag, men nu säger du ju själv att det har hänt förut, för då tänker jag, hur kommer det sig att du är rädd att de ska komma in och slå dig liksom?".

Alltså hur jag blir rädd, uppgav Jacques.

Johanna: **"Ja, alltså hur kommer det sig, och det är ju lite som Mats pratar om, men nu säger du ju också att det har hänt förut. Så förstår jag dig rätt då att du har också har blivit slagen och därav var du rädd för vad som skulle hända?"**

Ja, exakt. För de tidigare gångerna så har jag varit typ nyvaken, uppgav Jacques.

Johanna: **"Ja, men då förstår jag vad du menar bara. Och det är som Mats säger, att vi kommer att hålla ett målsägandeförhör med dig vid ett annat tillfälle, just för att det är viktigt, du är så ung, och då ska du ha med dig ett målsägandebiträde och vi vill prata med dina föräldrar. För idag pratar vi ju med dig som vittne till vad du har iakttagit, som Mats säger, andra grejer"**

Mm, uppgav Jacques.

Och sen har jag en fråga där, om du har, har du lagt märke till några skador på nån person?

Ja, jag var i Victor, för Louis, min brorsa, kom upp och kollade på mig. För när han fick höra att Victor hade, liksom att de hade varit inne i Victor och Toms rum, så ville min brorsa kolla hur det var med mig. För han visste liksom att de skulle, eller för han märkte ju att det var rap ohörbart, så han trodde att de skulle komma in till mig.

Så det var innan de hade kommit in till mig, och husfar hade catchat dem eller vad man ska säga. Eller för husfar märkte ju dem när de var, han hörde ljud tror jag, eller det kan han beskriva mer. Men jag tror han hörde ljud och så gick han upp och kollade, och så märkte han dem, när de var på väg till mitt och Thures rum. Och då.., uppgav Jacques.

Johanna: **"Ja, för hur var det på natten där, alltså hur blev det sen för er, när ni hade varit vakna. Alltså Mats frågade ju om du hade iakttagit eller hört nåt mer, men hade ni nån kontakt med de andra eleverna på natten?"**

Jag pratade mest med min brorsa och dem, för min brorsa är väldigt nära Victor. Victor och jag har känt varandra länge, typ fem-sex år. Så de känner varandra ohörbart, så min brorsa ville att jag skulle följa och prata med Victor. Och sen gick vi in till Toms rum och pratade med dem också. Så jag hade mest kontakt med de som, alltså vi sex, min rummis och min brorsa, uppgav Jacques.

Såg du nånting då?

Ja, Victor hade ett märke, jag vet inte om det var höger eller vänster, men en blåtira. Och sen hade han också så här alltså röda märken här (Jacques visade på sig själv på överkroppens vänstra sida, nedanför armhålan). Louis berättade att han haltade också, och typ att hans vad var typ röd och sånt, uppgav Jacques.

Men såg du märken på kroppen på honom?

Ja, typ som alltså rapp, tror jag, uppgav Jacques.

Ok. På framsidan eller baksidan?

Alltså så här streck, här tror jag, uppgav Jacques.

Johanna: **"Pratar vi Victor nu?"**.

Ja. Men på Tom, och på Tom såg jag märken på ryggen tror jag, uppgav Jacques.

Johanna: **"Hur var det med Charlie och Gustaf då?"**.

Charlie, jag vet inte, han hade nog inget, för jag tror det blev mest fokus på Victor i det läget, för han var mest utsatt i det rummet. Och sen så tror jag, Gustaf, jag vet inte alltså. Gustaf var ju liksom typ mest i chock skulle jag säga, eller för bara han, för det var hans brorsa liksom. Så tror jag man hamnar mer i chock än att tänka på hur konstigt det var liksom. Så jag såg inga märken på de två, men jag såg på Tom och Victor i alla fall, uppgav Jacques.

Nåt mer som du kommer på?

Nej, uppgav Jacques.

Johanna: **"Ingenting annat som du tänker är bra för oss att veta om, som vi inte har pratat om idag?"**.

Johanna: **"Gällande vad du har sett?"**.

Det är en grej, vad heter det, Thure typ så här gick fram till, jag minns inte vem det var, men det kan han berätta själv. Men han gick fram till en tvåa dagen, jag tror att det var på söndan så här klockan sex eller nåt. Så gick han fram och typ sa så här bara, kan inte vi bara få det överstökat, jag orkar inte att ni kommer in i kväll. Och då sa han så här, ja ja vill du ha ett slag nu, och så slog han här på armen. Och det fick jag också se på Thure att han var röd, men jag tror inte att det blev nåt blåmärke, uppgav Jacques.

Men du såg inte när det hände eller?

Nej, men Thure kom in till mig, för jag var ju i sjukläge, så han kom in direkt efter och berättade det, uppgav Jacques.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Barkman, Charles Fredrik Ferdinand

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres som vittne med anledning av misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-02-07

Förhör påbörjat

10:30

Förhör avslutat

10:49

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Sköld

FL2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson

CB: Charles Barkman

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL 2: Ja, Charlie, du bor på elevhemmet Björke, stämmer det?

CB: Det stämmer.

FL 2: Ja, och vi tänkte att vi skulle prata lite om händelserna kring den här rappen som var på lördagskväll den 18 januari och sen om söndagen den 19 januari. Middagen där och sen vad som händer från 22-tiden och framåt, om du har upplevt någonting då. Så att jag tänkte att om du börjar berätta om rappen och sen framåt liksom.

CB: Okej, så att det började med en rap-battle där det var, det var då, jag tror det var åtta killar, men jag kan inte exakt, som då skulle rappa mot varandra.

FL1: Ja.

CB: I en rap-battle framför då hela hemmet.

FL1: Okej.

CB: Och sen då eftersom att de här åtta killarna som skulle rappa mot varandra är bra kompisar med varandra.

Bland annat min rummis Viktor som jag bor med, Viktor Bergman, skulle rappa mot en kille som heter Ture som är bra kompis med.

Och då kom de alla överens om att det skulle bara bli dålig stämning om de rappade mot varandra, alltså inom gruppen. Så då valde de istället att rappa om vissa tvåor, inte alla, men vissa.

Jag tror det var Max Merner, Fredrik Asker, Ian Gustafsson, Filip Ludvigsson. Är det några mer som fick raps? Jag försöker komma ihåg, Ludvig från Platen, jag tror Arvid Hagen också, men det var de som blev rappad om.

FL1: Ja.

CB: Men efter det, så då, Viktors rap var den sista.

FL1: Okej.

CB: Och det var hans rap om Max Merner.

FL1: Om Max Merner, ja.

CB: Och då den, så det började med att, först att Maximilan Blomqvist rappade lite om Max Merner.

FL1: Mm.

CB: Och sen tog Viktor över och fortsatte rappa om Max Merner.

Och den, vet du, den var, och då blev det så här, det blev helt tyst i rummet och det gick från att det var liksom, och då stängde de av bitet och Viktor fortsatte rappa då utan liksom musik som gick i bakgrunden.

FL1: Okej.

CB: Och Max blev då, man kunde se att han blev liksom lite, jag vet inte om det var ledsen eller vad det var, men att det var liksom att han fick negativ känsla om att han blev ledsen eller arg. Men han blev liksom, han blev tyst och bara kollade liksom in i Viktor. Och sen, ja, var det ingenting mer då.

Eller vill ni veta om vad han sa i rappen? Eller ska jag... Okej.

Ja, hur som helst, då gick de vidare.

Rappbattlen, de var klara efter då Viktors rap.

Vissa sa till Viktor att han gick för långt och så vidare.

Och så då vet jag senare att i korridoren hade Viktor sen gått upp till Max Merner och sagt, ja, det här är, jag gick för långt, jag ber om ursäkt för det jag gjorde.

Och då hade Max Merner då slagit Viktor på kinden

FL1: Okej.

CB: Med en, alltså, inte knytnäve eller någonting utan han hade slapat, alltså med handflatan.

FL1: Du visar handflatan, ja.

CB: Och jag hade inte sett det men jag, jag vet inte, jag vet, Viktor berättade det här till mig samma kväll och berättade också att det var några som hade varit runt där och sett det.

FL1: Ja, okej.

CB: Och sen vet jag att dagen efter då på söndagen i matledet när det var middag, då har vi ett matled där man går in där och så börjar då, vet du, att Max Merner gick, jag minns inte om vem han gick bredvid, men jag minns att han, och jag minns inte om det var någon annan som blev slagna.

För jag tror att det var någon annan som också blev slagen i matledet.

Och jag vet inte om det var av Max Merner eller vem det var av, men den jag minns som alltså blev slagen var att Max Merner då gick här.

FL1: Mm.

CB: Och så stod Viktor här och så slog han till då Viktor, men Viktor han, jag tror det var hans arm han tog upp som han dämpade slaget.

FL1: Ja.

CB: Men jag minns inte om det var i ansiktet eller vad han fick slaget ut, utan jag såg bara att han fick liksom ett hårt slag.

FL1: Okej.

CB: Och så var det ingenting mer där runt den middagen.

FL 2: Och du uppfattade att det var ett slag?

CB: Jag tror, nu när jag tänker igenom, jag tror att Arvid Hagen slog också, men jag vet, det enda jag vet är att Viktor bara fick ett slag.

FL1: Mm.

CB: Eller blev slagen, jag minns inte om det var ett eller två slag, men jag minns att Viktor blev slagen av Max.

FL1: Såg du det här, Charlie?

CB: Ja, det såg jag. Jag minns inte om det var ett eller två slag eller om det var tre, men jag är fallet säker på att han blev slagen av Max.

Och sen tror jag att Tom Prager blev slagen också, men jag är inte säker.

FL1: Mm.

CB: Jag vet att det i alla fall inte var av Max.

FL1: Okej.

CB: Men så att det enda jag är säker på är att det var att Viktor och det jag såg blev slagen av Max och i då det här matledet. Och om det var flera slag, jag vet inte.

FL1: Nej, nej.

CB: Och sen gick vi då alla in i middagssalen och det var, eller matsalen och så var det inget mer med det.

Och sen, eller ja, det började också, jag glömde lägga till det här.

På lördagskvällen hade då, jag minns inte om det var Max med henne eller om det var Fredrik Asker som bett mig och, eller då, tvingat oss att inte låsa dörren den kvällen, alltså på lördagskvällen.

FL1: Jaha, var det samma kväll som rappen?

CB: Samma kväll som rappen och sa att de skulle komma in i vårt rum på kvällen och då tvinga oss att inte låsa dörren.

FL1: Och inte låsa dörren.

CB: Men sen kom de inte in på lördagen eller någonting.

FL1: Nej, okej. Vem var det som sa det, att ni inte fick låsa dörren?

CB: Jag minns att på söndag var det Fredrik Asker som då tvingade oss att inte låsa dörren. Men jag minns inte om det var han som gjorde det också på lördagen.

FL1: Okej.

CB: Men jag minns att vi blev tvingade att inte låsa dörren. Men ingen kom in i vårt rum på lördag.

FL1: Inget hände då, okej.

CB: Men sen var det på söndag då jag står i, alla måste vara inne på våra rum, vi är ju 22.

Så jag står och har nyss duschat vid kanske 21.50-55 något sånt.

Och bara tvättat mitt ansikte och så och då kommer Fredrik Asker och säger till mig, ingenting kommer hända till dig, alltså då till mig, men ni får inte låsa dörren ikväll.

FL1: Ja, okej.

CB: Och då tvingade vi oss att inte låsa dörren ikväll och jag bara, okej, ja. Fine.

FL1: Mm.

CB: Så då, ja, då går jag in i rummet med Victor. Vi pratar lite, han var väldigt orolig för att de skulle komma in. Vilket han, och jag glömde också lägga till, lördagskväll hade han också varit väldigt orolig för att de skulle komma in.

FL1: Att de skulle komma in.

CB: Och de andra, de hade tvingat att inte låsa dörren så jag vet att det var Victors rum.

FL1: Mm.

CB: Sen var det också Tom Pragers rum där han bor med Gustav Merner. Och sen Jaques och Tures rum.

FL1: Sen Jaques och Tures.

CB: Hade de tvingat att inte låsa dörren på söndag vet jag också.
Men jag tror också lördagen, för jag vet att de hade varit oroliga under lördagskväll också.
Som Victor hade varit under, förlåt att det inte blir det kronologiskt.

FL1: Men det gör inget, det gör inget Charlie, berätta precis som du vill.

CB: Nej men, och då vet du det så att då, så på söndag kväll så när jag går in i rummet så pratar Victor och är orolig om att de ska komma in under natten.

FL1: Mm.

CB: Och jag pratar med honom, vi försöker prata om liksom annat men sen det liksom blir, var ganska... ofta att Victor då kom in med liksom kommentarer och bara ja, undrar vad kommer de göra ikväll.
Alltså man märkte att han tänkte på den här händelsen.

FL1: Märkte att han tänkte, ja.

CB: Och det var inte att liksom, utan så att vi kunde prata om en sak och då kunde han bara liksom avsluta det och bara säga ja, undrar vad de kommer göra ikväll och allt sånt där.
Även om jag, jag tänkte inte så jättemycket om det, jag märkte att han var väldigt orolig.

FL1: Mm.

CB: Och sen, ja, och sen vid, vad var det mer, ja då, så då sen släcker vi Victor är fortsatt orolig.

FL1: Mm.

CB: Vi kanske, 22.40 släcker vi något sånt.

FL1: Mm, mm.

CB: Tror jag. Det var, jag minns att jag skrev på en artikel som jag ska göra till skoltidningen.

FL1: Jaha.

CB: Och då, samtidigt minns jag att Victor försökte sova. Man berättade att han inte kunde sova.

FL1: Mm.

CB: Men sen släckte vi allting vid typ 22.45, 22.50, något sånt.

FL1: Ja.

CB: Och då var det någon som öppnade vår dörr.
Och då Victor ställde sig upp, sprang ut och kollade vem det var som öppnade vår dörr.

FL1: Mm.

CB: Och då såg han att några killar gick in i Ludvig von Platens rum.

FL1: Okej.

CB: Och så stod Filip Ludvigsson utanför.

FL1: Ja.

CB: Och sa, Victor in på ditt rum nu.

FL1: Okej.

CB: Och då gick Victor in på sitt rum igen och så kanske gick, jag minns inte vad klockan var just då, om det var runt, om det var före eller efter 23.

FL1: Nej.

CB: Men runt fem minuter senare så kom då, öppnades dörren så kom, jag tror, det är mellan fem till sju killar, jag minns inte exakt hur många det var. Men mellan fem till sju killar kom då in, alla hade, de hade då vita t-shirts som de hade spänt på ett sätt över huvudet.

FL1: Över huvudet.

CB: Så att man kunde se ögonen.

FL1: Ja.

CB: Och då, jag kunde också identifiera Ludvig von Platens, han är väldigt lång.

FL1: Jaha.

CB: Så att, och sen, så att då vet jag då att, då två killar kom till min säng.

FL1: Mm.

CB: Och jag blev först väldigt chockad, jag minns att jag sa varför jag, för att jag hade inte varit med i rapet om det skulle vara något.

FL1: Nej, precis.

CB: Och så såg jag också att två killar gick till Victor, men då kunde jag inte identifiera dem. Men två killar kom till mig.

FL1: Ja.

CB: Som var av en av dem då jag identifierade som Ludvig von Platen och han också erkände sen att han hade gjort det.

FL1: Okej.

CB: Till mig. Och så då, vet du, det slog han, han och då som jag efter förstod var Fredrik Asker, som han då, Ludvig hade berättat, stod med honom och slog mig med bälten.

FL1: Ja.

CB: Kanske minst fyra gånger, max tio gånger, innan då Ludvig lyfte mig och kastade mig ner på marken.

FL1: Ja.

CB: Och då ligger jag här, så här är min säng och här är Victors säng. Så ligger jag då mellan då de här sängarna på marken och jag skrapade armbågarna på mitt nattduksbord.

FL1: Mm.

CB: När jag då ramlade ner, jag vet inte om jag har marken kvar från det. Ja, här är gamla marken. Jaha, det är gamla, okej. Eller från där det hände då, för tre veckor sedan. Jaha, det... Jaha, okej. Som jag då fick när jag skrapade mot armen, mot mitt nattduksbord.

FL1: Ja, jag förstår.

CB: Men, och så då, så fick jag ytterligare slag, kanske fem, fem till tio slag då när jag låg där.

FL1: Mm.

CB: Av då Ludvig och då som jag identifierade efter Asker. Fredrik Asker som Ludvig berättade att det var. Och då, sen när de hade, då slog de mig kanske, alltså med bälten, i kanske tre till sju sekunder innan de sen började gå tillbaka. Och då såg jag att det stod två killar kvar vid Viktor.

FL1: Ja.

CB: Och att en stod vid benen och höll honom i benen, eller slog honom i benen, jag såg inte vad det var. Och så att Viktor, han hade en filt som han täckte för ansiktet. För att han fick liksom slag mot ansiktet. Och då hade då killen, som jag sen efter fick förstå vad Max menar, dragit ner hans filt. Jag såg honom, de höll fast Viktor, drog ner hans filt och slog honom. Jag kunde inte identifiera om det var, jag minns att det var minst ett slag som jag såg i ansiktet och jag tror, jag tror, jag tror det var fler.

FL1: Ja.

CB: Men jag är bara säker på att det var minst ett slag i ansiktet.

FL1: Jag förstår.

CB: Och sen då, den här killen, då kunde jag på direkten identifiera var Max Merner. För han sa, för Viktor sa, gå ut ur mitt rum nu. För då, efter de här slagen, slutade det. Och då sa Max, ja, ska vi brottas? Då sa Viktor så här, ja du är så feg att du kommer med många mot oss när vi liksom, sover i rummet. Och då sa Max, ja, ska vi brottas imorgon? Och då Viktor bara, ja visst. Så då förstod jag att den här killen var Max. För jag hörde på hans röst.

FL1: Då hörde du på hans röst att det var Max?

CB: Och ja, exakt, jag hörde på hans röst att det var Max.

FL1: Mm.

CB: Och sen fick jag förstå efter att det var Arvid, Hagen, som stod med honom. Alltså, det var Arvid och Max som var de två killarna som stod med Viktor. För att sen kom de tillbaka i vårt rum. Eller jag, jag, då kom de tillbaka och Arvid sa ja, jag manglade dina ben va? Det var jag som stod vid Max där liksom innan.

FL1: Jaha, okej.

CB: Men sen, ja precis. Och sen då satte vi på lamporna, liksom låste dörren efter att det där hände. Och bara, jäkla vad har hänt liksom. Och såg jag att ett bälte låg kvar. Och då kastade vi det ut ur fönstret. Okej. Och då kom Max Merner in igen. Och han hade två killar bakom sig. Och då hade de, de hade de här maskerna, som de hade av sina t-shirts, hade de dragit upp dem så man kunde se liksom deras hakar och deras ansikten. Jaha, då såg jag. Det var lite med av deras pannor då. Och då, jag kunde inte se vilka de andra killarna var. Men då sa Max Merner bara, har ni mitt bälte? Och då sa vi nej, vi har kastat ut det. Och sen, ja okej, ni går upp och fixar alltså mitt bälte där på mitt rum före sju på morgonen imorgon. Sade han då och sen kom några av tredjeringarna in kanske tio minuter senare. Och bara, åh vad är det som har hänt? Nej, jag glömde tillägga det. Husfar hade, hade då precis efter allt det här hade hänt.

FL1: Mm.

MÄ: För då hade de, de hade också sprungit in till Tom Prager och Gustav Merners rum precis efter vårt rum.

FL1: Efter ert rum, ja.

CB: Ja, alltså precis efter de hade varit där. Och då hade husfar kommit upp och, för han hade hört att det var så mycket spring. Och husfars rum är precis under Tom Pragers rum. Så hade han hört att det var duns och, Tom Prager och Gustav Merners rum. Så hade han hört att det var duns, så han hade sprungit upp och bara, ja, vad är det som händer.

FL1: Mm.

MÄ: Och då hade Victor varit ute i korridoren och bara, då hade tvåorna också vid det tillfället, efter då hade de varit i vårt rum, hade de sagt, ja, ni berättar inte om det här till någonting, det här har inte hänt liksom.

FL1: Och då... Sade de det till er?

CB: Då sa de det till mig och Victor.

FL1: Till dig och Victor, ja.

CB: Och då när husfar kommer upp säger han bara, ja, Victor vad är det som har hänt? Och Victor säger, ja, jag vet inte, ingenting. Och då säger husfar, du liksom, du ligger och, du står och flåsar, eller vad säger jag, hyperventilerar.

FL1: Hyperventilerar, ja.

CB: Vad är det som har hänt? Och Victor bara, nej, jag vet inte.

Och sen, då gick han in i Tom Pragers rum och då hade deras sängar varit välta.

Och då hade han sen kommit tillbaka till mig och Victor och bara sagt, varför ljuger du till mig?

Och sånt, det är skitsnack att jag vet att du vet vad som har hänt och sen fick han då höra från Tredjeringarna, tror jag, vad som hade hänt.

FL1: Mm.

CB: Och i alla fall, då kommer då Tredjeringarna in på vårt rum och bara kommer in och...

ja, bara, vad är det som har hänt? Vi berättar vad som har hänt och de säger att de tycker att det var otroligt, liksom fel och konstigt gjort av de här tvåorna som gjorde det här.

FL1: Mm.

CB: Och sen kommer då Max Merner och Arvid Hagen in i vårt rum.

Kanske 20 minuter efter att allt har hänt.

Ber om ursäkt och säger att det var fel och säger att vi kan gå på en ny väg nu efter det här och säger att..och så Arvid säger bara, ja, försöker skoja med Victor och säger, ja, jag manglade dina ben där va?

Och så säger de så här, säger Arvid till Max, eller om det var Max till Arvid, säger, ja, du vet att vi, nu kan vi inte gå till de andra rummen.

För tydligen hade de också planerat att gå till Jaques och Tures rum.

FL1: Jaha, okej.

CB: Och sen, vad mer hör jag? Och då säger de bara, ja, ska vi nu... det här var bra, säger Max, att ja, det här var bra att det här hände.

Vi får ta till möte, nu är det tvåorna och niorna, nu måste vi vara bra kompisar efter det.

FL1: Mm.

CB: För att tidigare hade Max hållit ett möte i kanske oktober, november.

FL1: Jaha, okej.

CB: Till alla nior och ettor och där han berättade att han hade, där han bad om ursäkt om att han hade varit dryg och sånt.

FL1: Mm, okej.

CB: Sen att han får hålla ett nytt möte och allt sånt där och sånt.

FL1: Mm.

CB: Och nu när han var i vårt rum med Arvid så gick de ut.

Jag minns inte om det var något mer som hände just den där kvällen, men att det kom med någonting runt Max och Arvid. Men...

FL1: Men du Charlie, jag tänker, det här med, såg du något skador eller så?

CB: På Victor?

FL1: På någon, ja.

CB: Ja, Victor fick, han hade en blåtira under ögat, jag minns inte om det var högre eller vänster ögat.

FL1: Högre eller vänster ögat, okej.

CB: Som växte och blev, och så kom treorna med is och sånt för att liksom att förminska svullnaden.

Som jag vet blev gul några dagar efter, liksom den här... Mm.

Och jag fick som sagt då skador på min arm. Jag har en bild på min mobil tror jag, men jag är inte säker om jag tog bild på det.

FL1: Okej.

CB: När jag då, jag blev liksom nedkastad och då gled min arm längst, längst mitt nattduksbord

FL1: Jaha, okej.

CB: Och sen...

FL1: Kommer du ihåg Charlie vem som hämtade is där?

CB: Till oss? Till Victor då? Nej, det var någon av treorna som gjorde det eller om det var husfar.

FL1: Jaha, så någon där, okej.

CB: Som då hämtade is för att minska... Jag är inte säker på vem det var som gjorde det.

FL1: Jag förstår.

CB: Nej, jag har faktiskt ingen bild på mina skador jag kommer ihåg på nu.

FL1: Nej.

CB: Jag tog aldrig någon bild. Men jag tror Victor, eller har ni fotat Victor? För jag tror han, eller han...

FL1: Vi får ju inte säga du vet, nej. Men det kan vara så kanske att någon annan har.

CB: Den blev gul vet jag några dagar sen efter. Och det blev då en blåtira liksom och han var liksom svullen under ögat.

Om det var högre eller vänster, jag minns inte.

Och sen vet jag att Tom Prager berättade, han visade också märken på ryggen som han hade då fått av när han hade blivit liksom bältad.

FL1: Bältad, mm.

CB: Men det hade jag inte sett, eller då han visade skadorna. Men jag hade inte sett när just den där händelsen hände.

Men de berättade då att de hade gömt sig i sina garderober länge för de var rädda för att tvåorna skulle komma in.

FL 1: För att de skulle komma in.

FL2: Såg du något fler skador på Victor?

CB: Ja, jag minns att efter att det här hade hänt, alltså hela den kvällen, för vi var uppe kanske till ett eller två på kvällen för att vi bara pratade med våra kompisar om vad som hade hänt liksom och...

FL1: Mm.

CB: Liksom sånt. Och då minns jag att Victor liksom hade, han haltade och sa ja jag kan inte gå, det gör så otroligt ont i benen.

FL1: Mm.

CB: Jag såg dock inga skador på hans ben.

FL1: Nej.

CB: Men jag minns att han haltade och bara ja, mina ben gör så ont liksom.

FL1: Mm.

CB: Om jag såg några mer skador på honom, jag tror inte jag såg några mer skador på honom.

FL1: Nej.

CB: Nej jag tror faktiskt inte det, inte vad jag minns.

FL1: Har du något Charlie tänker jag som rör de andra som du har sett eller sådär som du tycker vi ska känna till? Mm.

Vi kan också, kommer du på något så går det givetvis bra att vi pratar om det senare. Men jag tänker nu, om du tänker efter, är det någonting som vi har glömt att fråga om? Eller som du...

CB: Mm, jag försöker tänka...

FL1: Ja. För annars tror jag inte vi har några mer frågor just, just idag.

CB: Nej, jag tror det där var faktiskt allt.

FL1: Nej, så stänger vi av.

// J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Von Essen, Thure

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Id-kort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella iakttagelser på Lundsbergs skola 2025-01-18--19

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-02-07

Förhör påbörjat

09:42

Förhör avslutat

09:54

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Bor du på elevhemmet Björke?

Ja, uppgav Thure.

Jag tänkte vi skulle prata om den här lördagskvällen när det var nån rap battle, och sen även söndan. Det är lördag den 18 januari och söndag den 19 januari, om du kan berätta för oss vad du har sett och hört och om du börjar vid rappen då?

Vid rappen, då var det att vi hade gjort det en gång innan, och det var, alla tyckte det var kul och så. Men alla som gick vidare, ingen orkade köra liksom, så vi sa bara, kan inte vi bara få hoppa av och bara strunta i det här. Och då sa de bara, nej, nu vill vi att ni kör mot varandra. Och om ni inte gör grovt och liksom bra, så kommer ni behöva köra om.

Och då var vi väldigt trötta på, vad heter det, för det var, och då var vi trötta på han, Ludvig von Platen, för han var väldigt drivande i att vi skulle köra. Och då, vad heter det, så sa vi bara, då kan vi köra mot honom, alltså då kör vi, då gör vi en rap mot honom och hans årskurs istället.

Och det var ju dumt liksom, eftersom att vi sa ju väldigt taskiga grejer. Men de hade också sagt, alltså när de trodde att vi skulle köra mot varandra, då sa de ju liksom mot Victor, då sa de till Victor så sa de, om inte ni kör grovt kommer ni behöva köra om.

Och det hade även framgått att vad heter det, man fick använda sig av ord som n-ordet och jude. Så vi tänkte att det var, man var ju tvungen att köra hårt liksom. Och då, jag sa väl det, alltså väldigt taskiga saker, som jag ångrar. Och det var därför jag även innan rap battlen, jag körde då mot Ludvig von Platen och Fredrik Asker. Och jag tänkte att, den här jag körde mot Fredrik, den var över gränsen.

Så jag gick till Fredrik innan, och jag sa bara, jag drog den för honom, för jag och Fredrik är väldigt bra kompisar. Så jag bara, kan du hålla det här för så här mellan oss, om jag drar den för dig nu och du säger att du är ok med det, är det lugnt? Och han bara, ja. Och sen så, han var taggad på att se de andras reaktioner, sa han.

Så han hade hört den innan. Och sen så körde jag den, och den mot Ludvig. Och efter så, vad heter det, bara shit, det här var ju, det här var ju djävligt oskönt. Så jag gick till Ludvig och, jag och Gustaf Merner gick till Ludvig och bad om ursäkt. Och jag tror att Ted Christensson satt i rummet och hörde. Så om man vill ha en extra som alltså.., uppgav Thure.

Johanna: **"Och hörde vad ni sa till..?"**.

Ja, exakt. Ohörbart, vi gick fram till honom och sa bara, det här säger jag inte för att du inte ska komma in, alltså till oss. Utan det här säger jag bara för att jag på riktigt vill be om ursäkt, för det var väldigt ojuste liksom. Jag sa ojusta grejer, jag sa väldigt taskiga grejer och jag ber om ursäkt. Och han svarade nånting i stil med, alltså det var inte så farligt, jag bryr mig liksom inte, uppgav Thure.

Johanna: **"Och det var på kvällen då..?"**.

Det var på kvällen, uppgav Thure.

Johanna: **"När det var rappen?"**.

Johanna: **"Ni pratade med Ludvig efter..?"**.

Jag vet inte riktigt när Ludvig kom tillbaka. Det var antingen på lördagen eller söndagen. Men det var samma kväll som Ludvig kom tillbaka, jag tror det var söndag kväll, innan han kom in till oss, uppgav Thure.

Efter det här rap-eventet, la du märke till nåt, såg eller hörde du nånting som hände på kvällen?

Jag märkte ju att, vad heter det, de var ju lite, för det här har jag hört att ni har hört av andra. Men när jag gick fram och sa till Max Merner då bara, ni kan, alltså ni kommer väl komma in antingen ikväll eller på onsdag kväll då vi har en annan husförälder. För ni vet att husfar tar väldigt hårt på det här. Och husfar är väldigt, alltså han tycker ju att hierarki är så här, han tycker inte att det ska finnas. Så om husfar hade fångat dem så visste de att de var liksom illa ute.

Så antingen så hade de, jag sa, antingen så kommer ni att komma in ikväll eller på söndag. Då kan ni lika gärna bara riva av plåstret och komma ikväll. Och då sa han, Max Merner, nånting

bara, jaha så riva av plåstret, så jag kan bara slå dig här och nu liksom. Och då slog han mig på armen här bara. Och sen så, vad heter det, jag tror att de hintade lite kanske att de skulle komma in till oss, uppgav Thure.

På söndagen, la du märke till nånting då?

Ja, syftar ni på matledet då, uppgav Thure.

Ja, typ middan.

Johanna: **"Ja, hände nånting på hemmet under den dan?"**.

Alltså, det var ju, alltså i matledet, det var ju mest symboliskt. Jag vet att Victor fick alltså lite hårdare slag. Jag fick nåt slag i magen liksom, i matledet, när treorna gick först in och sen så kommer tvåorna och går förbi oss liksom. Och då så fick jag nåt slag, uppgav Thure.

Kan du berätta vilka andra som fick slag där i, var det Victor sa du?

Ja, jag är inte helt säker på exakt vilka, men jag är i alla fall helt säker på Victor, uppgav Thure.

Johanna: **"Såg du när Victor fick..?"**.

Nej, men alla sa, alltså för att, alla sa bara shit så här, Victor fick. Jag såg att det var nån på andra sidan, uppgav Thure.

Johanna: **"Ok, ja precis, för ni står uppradade vid maten?"**.

Vi står så hära, och sen så böjer det sig här. Treorna står i mitten, de går in, sen kommer tvåorna och går förbi, här står niorna, och då bara bom, uppgav Thure.

Men Victor är du säker på, att han fick nånting där?

Mm, uppgav Thure.

Är det nån mer som fick nåt?

Jag är inte helt säker, men kanske, uppgav Thure.

Och sen, om vi tänker vid, från 22-tiden på söndan och framåt. Är du på ditt rum då eller?

Ja, då har vi inre tid på rummen och då ska man va på sitt rum liksom. Och då, då först var jag inte helt säker på om de skulle komma in eller inte. Men vi hade blivit ombedda att inte låsa dörren, uppgav Thure.

Johanna: **"Jaha, men berätta om det, hur gick det till?"**.

Det var, för att först, jag tror att det var inte ens planerat att de skulle komma in till oss. För att först så, Fredrik sa till mig, han tog in mig för han ville prata med mig. Sen så sa han bara, så han tog in mig på enrum och så sa han, du får inte berätta det här för någon, men om vi kommer in i kväll eller nån annan gång, då får du låtsas som att jag kör hårt på dig. För att de andra kommer kanske vilja det liksom, men i och med att vi är väldigt bra kompisar så sa han, du får låtsas som att jag gör hårt, jag kommer inte att göra det.

Och då så undrade de andra så klart bara, vad snackade ni om. Och då så tänkte han, bara för att det inte skulle se suspekt ut, så tog han in nästa person på enrum, och det var då jag tror han började med det här lås inte dörren. Och då så frågade jag också Fredrik bara, kommer ni att komma in ikväll eller så här, eller senare eller vad. Kommer ni att komma in i kväll, och han sa, ärligt talat vet jag inte. Det här var kanske 21.53 typ, uppgav Thure.

Var nånstans?

Uppre i gamla korridoren, som den heter. Den stora korridoren i gamla bygget, uppgav Thure.

Och sen när du är på ditt rum, 22-tiden och framåt, hör eller ser du nånting då?

Jag ser ingenting för att jag ligger i mitt rum med stängd dörr, men jag hör. Jag hör först vad, hur folk springer liksom. Man hör ju alltid folk som går på toan, men det här var ju liksom folk som springer. Jag tror jag hör nåt skrik och då har jag fått efterhand, då fick jag veta att, först var de inne hos Victor. Sen hör jag dem komma lite närmre, kanske tio minuter senare, då var det Gustafs och Toms rum.

Sen så hör jag hur de, alltså så här, jag hörde nån gå förbi, sen så hör jag hur de så här börjar gå lite, men sen så hör jag ju hur husfar stannar dem liksom. Jag hör hur husfar skriker på nån tror jag. Det var då innan de kom in till vårt rum, uppgav Thure.

Johanna: **"Och vad hände sen då, vilka var det som kom in till erat rum sen, eller hur blev det sen?"**.

Det blev inga som kom in till vårt rum. För att, eftersom att husfar stoppade dem. Jag tror att, jag har för mig att jag och Jacques, alltså vårt rum, var näst på tur tror jag. Och husfar stoppade ju dem då. Vilket jag är sjukt tacksam för att han kom i tid, uppgav Thure.

Har du lagt märke till några skador på nån person?

Alltså efter det här, uppgav Thure.

Ja.

Ja, vi pratade ju lite liksom. För att jag vet att Tom, han var ju och pratade med ledningen, och då sa de att de tog bild på, jag vet inte, han hade nåt blåmärke eller nånting tror jag. Och Jacques, han hade några märken på ryggen tror jag, från tidigare gånger tror jag. Och jag visste inte om det var först från det, men sen., uppgav Thure.

Hade Jacques det?

Ja. Och sen så, Charlie Barkman, han fick, vad heter det, när han blev nerdragen från sin säng så fick han nåt sår på armbågen här. Victor fick ju lite svullet på ögat, uppgav Thure.

Johanna: **"Har du sett de här skadorna Thure, eller?"**.

Jag har ju sett att det var lite svullet på Victors öga, uppgav Thure.

Johanna: **"På Victors öga, ja"**.

Jag har sett bild på Charlies armbåge, uppgav Thure.

Johanna: **"Ok, vem hade tagit bilden?"**.

Jag tror Charlie tog den själv, uppgav Thure.

Johanna: **"Charlie tog den själv, ok"**.

Ja, polisen ville veta liksom så här. Och sen så har jag sett Jacques, alltså Jacques rygg, uppgav Thure.

Johanna: **"När var det du såg Jacques rygg då?"**.

Det var, jag vet inte, alltså de har ju funnits ganska länge där, så jag trodde att det var liksom, för det här. Ja, jag vet ju att ni vet att det här har hänt innan, så vad heter det, så jag antar att det är från det. Jag antog först att det var, jag antog först att alltså för att, i och med att det var så pass tidigt och jag har så här, jag har inte liksom examinerat hans rygg liksom. Och det var ganska tidigt, så jag antog att det där fanns väl sen innan, han har väl ramlat. Och sen så, men sen så när jag fick höra liksom att hans mamma var, men det där har ju jag liksom inte sett förut, det där är nytt. De där finns ju liksom inte på min..., uppgav Thure.

Johanna: **"Men du jag har en fråga, du säger när du pratade med, vem var det du sa att, vi kan lika gärna få det gjort nu eller?"**.

Max Merner, uppgav Thure.

Johanna: **"Ja, och när du säger så Thure, hur kommer det sig att, för du säger att ja, att ni visste att de skulle komma in till er och så vidare, och hur visste ni det liksom?"**.

För att de hade ju hintat med det lite i matledet och för att de har kommit in tidigare. Men det var länge sen, och ja, uppgav Thure.

Nåt mer som du kommer på?

Johanna: **"Jag tänker som du har sett eller iakttagit kring de andra ungdomarna?"**.

Jag måste tänka, uppgav Thure.

Johanna: **"Ja, gör det. Inget bråttom"**.

Jag vet faktiskt inte, inte vad jag kommer på just nu, uppgav Thure.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Ludvigson, Filip

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres som vittne med anledning av misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-02-13

Förhör påbörjat

14:59

Förhör avslutat

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld

VT: Vittne Filip Ludvigsson

FL 2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL2: Jag får slå på, förlåt.

Men du bor på Björke eller?

VT: Ja.

FL1: Och du går i årskurs två?

Men kan inte du berätta för oss vad du kommer ihåg från den kvällen?

Vad du såg eller hörde helt enkelt?

VT: Den kvällen så...Jag kommer ihåg att det var någon form av träning på kvällen. Jag var lite sjuk och hade haft mycket i skolan. Så jag hade min tvätt.

Så jag tvättade sent på kvällen. Så jag kom dit efter att allt hade hänt.

FL1: Okej.

VT: Och jag är ju såhär, om ni vet vad troman är.

FL1: Ja, är du troman?

VT: Ja, jag är troman.

FL1: Jaha, okej.

VT: Så jag hjälpte till med situationen efteråt. Så att alla var okej, lite sånt.

FL 2: Kan du berätta lite vad du gjorde?

VT: Victor, han hade ett litet märke här. Och då gick jag ut med Ian Cardelius och hämtade snö i ett glas. Och sen så, ja... men jag tror att det löste sig rätt bra, han hade typ inget märke dagen efter.

FL1: Okej.

VT: Eller det var inte så stort.

FL 2: Sa han någonting, Victor, vem som hade gjort det där märket?

VT: Nej, han sa bara att det var några maskerade, så han visste inte vem. Alltså det var ju svårt att se kan jag tänka mig.

FL1: Men du, när kan du ha kommit tillbaka där, för när du tvättade, vad kan klockan ha varit?

VT: Det här var ju efter tolv någon gång, tror jag.

FL1: Mm, på natten?

VT: Jag vet inte exakt, efter tolv någon gång.

FL1: Och hur upptäckte du att det var någonting som hade hänt?

VT: Jag kommer ihåg att Johan Tesdorf gick ut i vår chatt vad är det som låter. Och så gick jag in och kollade, för att, ja, det är ju lite som min uppgift att se till...

FL1: Så han skrev ut i er chatt. Och är det chatten som ni har, ni två, eller hela hemmet?

VT: Nej, hela hemmet.

FL1: Hela hemmet, okej. Och när han hade gjort det här, vad gjorde du då?

VT: Då gick jag in till Victor. Och så frågade jag, vad har hänt? Och lite så.

FL1: Och vad sa han då?

VT: Alltså han sa ju att de hade gått in och, vad jag förstod det som, i stunden, så tyckte inte han var så seriöst till en början.

FL1: Okej.

VT: För det var ju det här med rappen som ni vet.

FL1: Mm.

VT: Och, ja, att det var lite på skoj, liksom. Sen så att det bara råkade bli så. Men Ja, jag tyckte det var lite sjukt att han hade fått en smäll.

FL1: Mm.

VT: Och därför hjälpte jag honom såg till att han var okej, klockan var sent.

FL 2: Träffade du någon annan som var inblandad i den här händelsen? Förutom Victor.

VT: Ja, nej jag, för husfar, vi har mött han i korridoren också. De hade ju vält Gustav Merners och Tom Pragers säng och då så bara hörde jag det. Men jag gick bara in i Victors rum och kollade efteråt.

FL1: Vad sa husfar då?

VT: Husfar sa att, ja, de har slagit dom här och vält sängar. Och då, ja.

FL1: Vad tänkte du då?

VT: Nej, jag tyckte det var jävligt dumt gjort.

FL1: Mm.

VT: Jävligt dumt gjort.

FL1: Och sen då, efter att du hade varit inne på Victors rum, då sa du att han hade något märke och du hämtade is, förstår jag rätt då?

VT: Ja, snö.

FL1: Och han delade rum med...

VT: Charlie Barkman

FL1: Hur var det med Charlie då?

VT: Nej, han sa att det var lugnt med han, att det bara var Victor.

FL1: Mm, det var lugnt med han.

VT: Mm. Men Victor sa till en början så här att det var lite på skoj typ, men att de bara gick lite överstyr. Vad sa han till en början vet jag, precis när vi var i rummet.

FL1: Och vad hände sen då, efter att du hade varit i Victor och Charlies rum?

VT: Sen så, jag bor ju med min rummis här också om är troman.

FL1: Mm, och vem är din rummis nu då?

VT: Max Laurin.

FL1: Max Laurin är det, ja.

VT: Och han var vaken. Eller han låg och sov. För jag hämtade ju min tvätt och så var klockan typ tolv någonting. Så sa jag bara, vad som hade hänt i princip.

FL1: Mm. Men du, såg du någon annan i korridoren där under kvällen, när du grejade med tvätten eller när du var där?

VT: Johan Testorf.

FL1: Mm.

VT: Ian Cardelius, han var ju och hämtade snö, men han kom lite efter mig.

FL1: Jaha, ja just det, han var ju med och hämtade snö, ja.

VT: Det var några stycken.

FL1: Och sen då, efter att du hade varit på deras rum, vad gjorde du då?

VT: Eh, jag var där och hjälpte till lite liksom, och sen så gick jag och la mig, efter att situationen hade lugnat sig lite.

FL1: Mm och hur var stämningen upplevde du då liksom på natten?

VT: Eh, jag upplevde som att, eller jag vet egentligen bara vad Viktor sa. Han sa ju att det var lugnt i stunden, i princip. Jag visste inte vad som hade hänt eller så.

FL1: Nej.

VT: Han bara sa att det var relativt lugnt i stunden och att det var...

FL2: Men om jag fattar dig rätt, du har inte hört något liv eller någonting i korridoren där?

VT: Nej, eller jag bor i, det här är den nya korridoren, om ni vet. Så jag bor ju... alltså om det här är den nya korridoren, så bor jag liksom på andra sidan.

FL 2: Okej, men på samma våningsplan?

VT: Ja, men det är omöjligt att höra i princip.

FL 2: Okej, okej.

VT: Så jag har inte hört någonting.

FL 2: Nej, jag förstår.

FL1: Men det jag tänker, du är ju troman och så, och hur var det dagen efter? Alltså har du pratat med de andra på Björke om det här liksom? Ja, det som har hänt om händelsen?

VT: Ja, det har vi gjort.

FL1: Eh, och... vad har du hört ha hänt alltså, av dina klasskamrater? Eller klasskamrater, elevhemskamrater, vad heter det?

VT: Alltså, vad som hände i själva rummet?

FL1: Ja, jag tänker mer, vilka har du pratat med om vad som har hänt liksom?

VT: Ja, jag...alltså det är ju så mycket, alla säger olika saker.

FL: Mm, mycket som pratas.

VT: Ja, alla säger det olika. Så jag vet inte, det kan jag tycka är lite dumt att spekulera liksom. Jag vet inte, jag var inte där.

FL: Nej, jag förstår, jag förstår. Nej, alltså är det någonting annat, Filip, du tänker att det är bra för oss att veta om, eller som du tycker liksom, om det?

VT: Mm, nej inte så.

FL1: Men du, jag tänker, när ni hämtade is, frågade ni inte vem som hade gjort det här?

VT: Jo, vi frågade Victor, men han visste inte riktigt.

FL1: Han visste inte riktigt.

VT: Han var inte säker.

FL1: Okej, han var inte säker. Sade någon någonting om vem, vilka som, eller vem som skulle ha gjort det här?

VT: Inte förrän, i princip dagen efter.

FL1: Nej, okej. Så ingenting på kvällen där, eller?

VT: Nej.

FL1: Nej, okej.

VT: Eller alltså, de här som gjorde det då. Alltså jag tror de, de gick in i rummet och så efteråt. Men det var fortfarande lite oklart vem som hade gjort det.

FL1: Mm, okej.

VT: Alltså jag tror inte de gjorde det med flit, jag tror inte det för jag känner de här killarna rätt bra.

FL1: Ja, ni går ju i samma t, jag förstår det.

VT: Jag har känt Arvid Hagen sedan jag gick i nian och varit rummis med honom.

FL1: Mm, jag förstår det.

VT: Och jag har svårt själv att se att han skulle slå någon i ansiktet med flit, i alla fall.

FL1: Men du, när du säger sådär så förstår jag det rätt då, att du fick ändå några namn på de som skulle ha gjort det här efteråt, liksom dagen efter.

VT: Ja, ja.

FL1: Vem fick du veta där, liksom?

VT: Det var väl egentligen, alltså jag frågade ju dom liksom

FL1: Mm, och när du säger de då, så att jag?

VT: Jaha, det är ju de som var Fredrik Asker, Ludvig von Platen, Max Merner, Leopold Del Corral och Arvid Hagen.

FL1: Okej, och då frågade du dem om det var de som hade gjort det här?

VT: Ja, i princip.

FL1: Och vad sa de då, då?

VT: Ja, de har ju erkänt, liksom.

FL1: De har ju erkänt att de har gjort det här, jag förstår.

Nej, det är ju en svår situation, jag förstår det, när ni liksom, ja, när ni är ett hem. Men du, hur känns det för dig? Jag har inga övriga frågor, så att vi kan slå av.

//J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Gustafsson, Ian

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av en misstänkt misshandel

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-02-27

Förhör påbörjat

12:30

Förhör avslutat

Förhørsplats

Lundsbergsskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL: Förhørsledare Johanna Sköld

FL 2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson

VT: Vittne Ian

Förhørsledarnas frågor skrivs nedan med fet stil.

FL1: Sådär! Ja, men Ian, jag sa ju i telefonen att vi vill prata med dig om det är så att du har sett eller gjort några iakttagelser kring det som har hänt här på skolan. Så jag tänkte om du kan berätta det du vet och det du har sett eller hört om det som hände.

Och då tänker vi på 19-20:e, är det korrekt?

FL 2: Ja, 18 på kvällen var den här rappen. Och det var ju lördag och sen 19 söndag. Om du har gjort några observationer under lördagen eller söndagen?

VT: Jag...det började med den här rapbattlen som vi brukar ha. Oj, nu ringer det. Sorry.

Det ska vara en signal. Det började med den här rapbattlen som vi brukar ha och det brukar vara någon skojig grej liksom.

Och sen så hade de bestämt för att göra någon rolig switch typ och sen så...höll vissa personer deras rap, delvis av mig.

Och sen så var det vissa som blev liksom lite, det var väldigt grova raps.

FL1: Okej.

VT: Så blev de väldigt upprörda. Och sen så gick vi därifrån, det var många sura miner typ, men sen så var det ingenting med det.

Och sen så kvällen det hände, Jag och min rummis Carl, låg och kollade film i vårt rum.

F1L: Och Carl i efternamn?

VT: Carl von Knorring. Så vi ligger och kollar film och sen så hör vi att det är lite kaos i korridoren och så kom Filip Ludvigsson in till oss och bara så här... ja, det var någonting som hände typ.

Och sen så kom husfar upp och sen så... jag vet inte, jag bor väldigt långt ifrån där de bor, i en helt annan korridor så jag hörde liksom inte riktigt.

FL1: Okej, så du bor inte i den korridoren?

VT: Nej. Jag bor längst ner i hörnet, mittemot Filips.

FL1: Okej.

VT: Filip Ludvigssons rum.

FL1: Ja. Och när var det Filip kom in till dig ungefär då? Eller till er?

VT: Jag vet inte, det var kanske klockan 23 någonstans kanske.

FL1: Ja okej.

VT: Något så sent.

FL1: Men du, den här rappen då? Alltså vad handlade den om då?

VT: Ehm... alltså det var ju liksom...de... alltså det var ju liksom ett antal personer och sen så liksom hade de... alla har skrivit varsin rapp om visst en person. Och då så sa de...ja, det ena och det andra liksom om dem så var det liksom taskiga grejer. Man kände att det blev en väldigt kall... det var liksom inte kul, det blev en väldigt kall stämning i själva salongen.

FL1: Vad sa de då?

VT: Ja, alltså jag kommer inte ihåg exakt vad de sa men det var liksom...

Personangrepp om familjer, alltså familjers kanske...ekonomiska...

Alltså det är mycket sådär...saker man triggas igång på, till exempel...jag ska liksom göra någonting med din lillasyster och dina föräldrar eller...ni har det så här hemma och sorry och sånt och sen lite rasistiska...

FL1: Men...Och du sa det var lite sura miner och så. Vilka var det som var lite sura då?

VT: Alltså sura miner, det var ju liksom alla i rummet för att, eller alla bara såhär...

När man är i ett rum med flera personer och det är liksom...någon som säger någonting groteskt, då blir det ju att man tycker synd om den personen och man blir liksom fryser till lite. Och då liksom...jag vet inte varför ingen avbröt, men...

FL1: Ja, hur många var ni på den där rappen då?

VT: I rummet? Hela hemmet.

FL1: Ja, okej.

VT: Det är just det som gör att man...

FL2: Vi pausar lite

DEL 2

FL1: Är det på igen eller? Nu är det på igen. Det var hela hemmet, var det några vuxna där eller bara ni elever?

VT: Kan vi pausa lite?

PAUS

FL1: Ja, och vad sa vi? Var det bara ungdomar eller var det några vuxna i hemmet?

VT: Ja, alltså...husfar var med men jag vet inte om han hörde allt eller sådär.
Jag tror han kanske... han gick på toa lite och sen så...

FL1: Men du, de här grova grejerna som du säger då? Att du sa att det var personangrepp och familjer, alltså, vilka var det mot då?

VT: Mig.

FL1: Okej.

VT: Mig, Fredrik Asker, Max Merner, Filip Ludvigsson, Corall Leopold Del Corall, Ludvig von Platen, det är de jag kommer ihåg.

FL1: Jag förstår. Och sen den kvällen då, är vi på fredag kväll då? Nej, lördag var det rappen. På kvällen, efter ni då lämnar salongen och det där, hur är det då på kvällen då? Hur är stämningen? Händer det någonting då?

VT: Ja, inget speciellt. Det var liksom...inte vad jag vet, jag hade volleyboll dagen efter och så gick jag in på rummet för jag skulle gå och lägga mig tidigt.

Eller jag tror, volleyboll dagen efter och sen så...jo, men det var många, många var liksom sura på de som hade sagt de här grejerna.

Och så var det lite så här, det var lite samling i korridoren, delvis, ja delvis många liksom som stod och liksom bara så här så där kan ni inte göra liksom.

Det där var över gränsen lite, ja, det var det.

FL1: Vilka var det som hade gått över gränsen? Vilka var det som hade sagt det här grova?

VT: De som rappade.

FL1: Och det var?

VT: Ture von Essen. Vilka var det mer? Victor Bergman. Gustav Merner, tror jag, sen Tom Prager hade ju rapp mot mig.

FL1: Jaha, okej. Tom rappade om dig.

VT: Ja, han rappade mot mig men vi är väldigt bra kompisar och jag tycker så här, jag tog det inte så personligt.

FL1: Okej, det var inget du tog illa upp förstår jag.

VT: Nej.

FL1: Men du, vi har fått uppgifterna där att, då är vi på lördagskväll. Jag tittar på dig. Att Ture och Max, att det skulle ha hänt någonting där.

FL2: Då är vi på söndagen.

FL1: Det är alltså kvällen innan det här, som du säger, på natten och vi hade någon tid.

FL 2: Har du lagt märke till om, om någon har gjort något fysiskt mot någon annan, om vi frågar lördag och söndag då?

VT: Alltså alla, vi bor ju på ett hem med 50 killar och alla skojbråkar med varandra, kanske några som brottas eller någon som inte vet jag men jag vet faktiskt inte.

FL1: Såg du någonting sånt, om det var skojbråk eller brottning eller vad än det kan ha varit?

VT: Det kanske, jag vet inte riktigt. Jag tror det kanske var någon, någonting kanske, men inte vad jag kommer ihåg.

FL1: Och jag tänker, om du säger någonting, kan du minnas vad det är då på lördagen, eller var det på söndag, söndagen? Om du såg någonting?

VT: Nej, jag har noll minne från vilken dag det var.

FL1: Nej ok. Och på söndagen då? Jag blir dagvilsen med de här dagarna, men då var det volleyboll.

VT: Ja exakt, på söndagen var det volleyboll.

FL1: Ja, precis. Och då hade ni middag först, vid fem eller? Var det någonting som du iakttog kring middagen där, på söndagen?

VT: Nej, jag hörde att det blev lite knas i ledet eller någonting. Det var några som puttades, men jag går jag är idrottsledare, så jag går före alla andra bakom mig. Så jag går först ut så jag hinner inte se vad som händer.

FL1: Nej, jag förstår. Och sen som Mats säger, på kvällen där, innan ni, för det är klockan tio då, skulle ni...

VT: Då är det innetid.

FL1: Ja, då är det innetid.

FL1: Och innan insetiden där, det var inte så att du såg ingenting då, mellan några elever.

VT: Nja, alltså det är alltid det. Eller såhär, det är alltid såhär, för att vi tänkte vi är bästa kompisar, så det är liksom att alltid alla skojar med varandra liksom hela tiden, så någon knackar på, någon står och springer iväg och gömmer sig, så kommer någon och sen... Så det är liksom alltid kaos i korridorerna.

FL1: Jag förstår. Var det kaos den här kvällen också eller?

VT: Ja, lite kanske. Alltså det är liksom någon smågrej kanske varje dag.

FL1: Men förstår jag det rätt då att du kan inte säga några specifika personer som du såg hade något sånt den kvällen. Nej, Ian är det någonting annat som du tänker att vi bör veta om eller som du tycker att vi inte har frågat dig om eller kring det här som har hänt på skolan?

VT: Nej, ingen aning.

FL1: Hur är det nu på Björke då?

VT: Det börjar bli bättre, men det är många som är lite så upprörda liksom över lite förändringar och sånt där. För det är liksom, eller ja, jag vet inte det är lite tråkigt.

FL1: Hur är det för dig då?

VT: Ja, jag är ju, vi är fyra pers kvar i vår årskurs.

FL1: Ja, just det. Ni är ju väldigt, ja.

VT: Det är lite tråkigt. Men, ja, det är väl upp och ner skulle jag säga.

FL1: Mm, jag förstår. Mats, har du några andra?

FL2: Nej.

FL 2: Ska vi köra så?

// J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Toverud, Karin

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-04-04

Förhör påbörjat

09:37

Förhör avslutat

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Nedan skrivs förhørsledarens frågor med fet stil***Karin är internatchef på Lundsbergs skola.*****Karin tillfrågas vem som jobbade som husförälder på Björke den 28-29 augusti 2024.**

Karin uppger att det var Maria Erngren som jobbade då, hon gick på sitt pass den 25:e augusti kl. 13.00 och gick av det den 29 augusti kl 13.00, då var det hemresehelg och eleverna åkte hem.

Söndagen den 1 sept gick Husfar Kent Nord på sitt pass och gick av onsdagen den 4 sept.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Hörd person

Wall, Hugo

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella iakttagelser i början av höstterminen 2024 och det som hände Tom Prager.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-04-04

Förhör påbörjat

14:59

Förhör avslutat

15:06

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Jo, Hugo, det är så här, vi håller på med en utredning om en händelse med Tom Prager, som ska ha skett i början av höstterminen. Och då har de gjort en film med honom. Känner du till nånting om det?

Nej, inte specifikt, en film, uppgav Hugo.

Ja, filmen börjar med att Tom Prager sitter som i en intervjuposition och sitter och häcklar killarna i B2.

Johanna: "Vid middagsbordet".

Och sen så fortsätter filmen med lite andra grejer.

Ok, uppgav Hugo.

Är det nåt som du har..?

Nej, alltså när han sitter i, det är en film när han sitter så här i intervju..., uppgav Hugo.

Johanna: **"Alltså han sitter vid matbordet typ så här".**

Jaha, ja, nej, det vet jag inte, uppgav Hugo.

Och sen, fortsättningen på filmen är ju att, det är några som går in i hans rum och gör en sån här våldsam väckning. Har du hört nånting om det?

Alltså, jag vet ju att han, eller jag har fått reda på nu att så här, lite såna där saker, men så här specifikt nån gång, vet jag tyvärr inte, nån intervju eller nåt sånt där, uppgav Hugo.

Nej, det är inget som du har sett eller märkt?

Nej, ingenting jag kommer ihåg, men ohörbart, uppgav Hugo.

Eller typ att du har suttit bredvid och sett när de har spelat in eller nånting?

Nej, inte den där videon, tyvärr, uppgav Hugo.

Nej.

Tyvärr, uppgav Hugo.

Och är det nåt annat som du kommer på som kan vara viktigt?

Nej, alltså jag försöker tänka om det är nån, jag känner inte igen nån intervju, alltså intervjuinspelning, och i början utav hösten, uppgav Hugo.

Mm.

Johanna: **"Mm, ja precis, bara några veckor in på terminen. Ni började runt 18 augusti kanske, ja så, ja efter några veckor..".**

För att jag vet att de skämtade, bl a Tom Prager då, han skämtade ganska mycket om och så här, för att han så här kaxa lite så här, ohörbart skulle vara lite rolig mot tvåorna. Och de tog inte så här, ohörbart lite kanske på samma sätt. Så att, säkert att jag känner igen den om jag kanske har sett den, men inte vad jag kommer ihåg, nån intervju ohörbart och att de gått in. De gick in då på natten då eller, uppgav Hugo.

Ja, filmen fortsätter ju så att de, alltså typ som straff för det här som han säger i intervjun, så ger de sig på honom.

Ja, nej, jag har inte sett. Mycket, alltså mycket har ju kommit fram nu, som så här vissa utav de där tvåorna då hade gjort, som vi i trean inte riktigt visste om. Så det kan ju vara, men ingenting jag har sett i nån utav våra slingor och så här, att de filmar när de går in och sen att, inte vad jag kommer ihåg i alla fall, uppgav Hugo.

Johanna: **"Men du, hur är det nu då med treorna, för du, du var ju trea då också?".**

Yes, uppgav Hugo.

Johanna: **"Alltså så om man ska gå in liksom till nån annan, är det så att, ja men då**

frågar man treorna liksom om tillåtelse? Alltså jag, jag, vi har ju förstått att det är en viss hierarki liksom".

Ja, ja, absolut, uppgav Hugo.

Johanna: **"Men är det så det funkar eller?"**.

Ja, jo men vi har, för att det ska vara nån typ av liksom ordning, eller att det inte ska springa runt på hemmet, så har det alltid varit så att, för att husföräldrarna inte ska liksom ta hand om så här, så har vi, alltid treorna haft så här lite, bakom husföräldrarna, haft så här att man ska fråga treor för att kunna gå in på rummet. Av den anledningen för att treor ska hjälpa husföräldrarna. Alltså husföräldrarna är ju inte riktigt med på det, utan, utan vi.., uppgav Hugo.

Johanna: **"Så ni kan liksom fatta beslut att de får gå in dit, eller om de kommer och ber om tillåtelse?"**.

Mm, absolut, uppgav Hugo.

Och du kommer inte ihåg nån sån situation, att ni har blivit tillfrågade om, om de här killarna får gå in i Toms rum?

Nej, för grejen är att tvåor, eftersom att de är lite äldre, så har vi så att tvåor får gå in på andras rum utan att fråga oss, uppgav Hugo.

Ok.

Johanna: **"Så skulle du säga om vi hade fått uppgifterna då, att tvåor skulle ha bett er om tillåtelse och ni hade då gett tillåtelse, skulle du ha vetat om det?"**.

Att de har gått in på Tom Pragers rum, uppgav Hugo.

Johanna: **"Jag tänker om de skulle ha bett treorna om tillåtelse.."**.

Mm, uppgav Hugo.

Johanna: **"Skulle du ha vetat om det, eller kan det vara så att de har bett andra, nu tänker jag för att du är troman, eller kan det vara så att de har bett andra treor?"**.

Det är, det kan de be vem som helst, utan de, om vi säger att det är en tvåa, för nu kom jag på att tvåor måste be om tillstånd om de ska gå till ettor och nior. Jag trodde du menade om ohörbart tvåor gick till tvåor. Men så att, om de har gått till Tom Pragers rum, borde de ha frågat en trea om tillstånd.

Vad jag har fått höra är att det är många utav de gångerna har de inte sagt riktigt vad de ska göra, utan de har sagt bara, kan vi gå dit, ohörbart, ja ja du kan gå dit så här. Och det kan mycket möjligt ha varit jag, jag kommer inte riktigt ihåg. Men sen är det ju så här, om en tvåa skulle, eller en etta skulle fråga om de får gå in på ett rum, om du frågar mig, så skriver ju inte jag ut det till de andra treorna, utan då säger ju jag bara ja. Så det kan vara vilken som helst, uppgav Hugo.

Johanna: **"Så det kan vara så att en tvåa, eller nån tvåa, eller tvåor har bett en trea, men då skulle inte du få kännedom?"**.

Ja, exakt, uppgav Hugo.

Johanna: **"Vem som helst kan göra det och ni förmedlar det inte till varann liksom?"**.

Ja, nej. Den är ganska, alltså den är ju inte jättestenhård den där regeln med att man går in och ut så där, det är just av den anledningen att det inte ska vara så mycket spring i korridorerna, för att folk ska sova och vi vill hålla lite ordning och reda och så där, uppgav Hugo.

Johanna: **"Men du Hugo, om du tänker tillbaka, kommer du ihåg första hemresehelgen?"**.

Hemma, uppgav Hugo.

Johanna: **"Nej, bara alltså när första hemresehelgen var"**.

I höstas, uppgav Hugo.

Johanna: **"Ja, precis. Du kommer ihåg den?"**.

Ja, jo, det kommer jag ihåg, uppgav Hugo.

Johanna: **"Du kommer ihåg den, och jag tänker innan det, så våra uppgifter, för ni äter ju middag tillsammans?"**.

Mm, uppgav Hugo.

Johanna: **"Och våra uppgifter är ju det att det ska kanske ha pratats kring middagsbordet om en film då med Tom Prager och B2 och så vidare. Har du hört en sån diskussion, och det här ska ha skett precis i anslutning innan hemresehelg. Om du tänker tillbaka på hemresehelgen och det som hände liksom innan. Har du varit med och hört nånting om nån film som skulle spelas in just med Tom Prager och B2?"**.

Ingen sån här film jag tror jag kommer ihåg riktigt, alltså det är ju lite svårt att komma ihåg så här specifikt vid middagen, men mycket möjligt att man har fått höra det. Så jag, men jag vet inte riktigt, jag kommer inte riktigt ihåg, uppgav Hugo.

Johanna: **"Nej, nej, ok. Så inte vad du kommer ihåg, kan vi säga?"**.

Ja, nej, inget jag kommer ihåg, uppgav Hugo.

Johanna : **"Nej, ok. Så i så fall kanske det är om du har hört nåt efteråt, men du kan inte minnas nu att du kommer ihåg?"**.

Ja, nej ohörbart, uppgav Hugo.

Johanna: **"Nej, jag tror inte heller, jag har ju frågat dig om just kring det där med teor och be om tillåtelse att gå in på rummen"**.

Mm, uppgav Hugo.

Johanna: **"Nej, jag tror inte att jag har några fler frågor, om det skulle vara så Hugo, kan vi ringa dig igen i så fall?"**.

Ja, absolut, uppgav Hugo.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Johansson Lidbeck, Jack

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Trovärdig

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Förhör angående eventuella iakttagelser i början av höstterminen och det som hände med Tom Prager.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Mats Olsson

Förhørsdatum

2025-04-09

Förhör påbörjat

14:01

Förhör avslutat

14:05

Förhørsplats

Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Jo, Jack, det är så här att vi håller på med en utredning om en händelse som inträffade ganska tidigt på höstterminen. Där det ska ha gjorts en film med Tom Prager, att han sitter som i en intervjuposition och häcklar de här killarna i B2, och sen så fortsätter filmen med lite andra grejer. Är det här nånting som du har hört talas om eller vet nånting om?

Nej, faktiskt inte. Vad är det, alltså vad är det för, vad är det för syfte med videon liksom, är det nån annan som står och filmar honom, uppgav Jack.

Ja, precis. Och det börjar ju med att han som sagt sitter och häcklar dem och sen fortsätter ju filmen med att det är några personer som går in i Toms rum och, och gör en sån där våldsam väckning, alltså det är våld med då, mot Tom så att säga.

Mm, nej faktiskt inte, uppgav Jack.

Har du hört några diskussioner om det här, är det nån som har sagt nåt?

Alltså jag vet inte, det är alltså efter alltså den här stora incidenten, om man kan kalla den för det..., uppgav Jack.

Det som hände nu i..?

Ja, exakt, det senaste i så fall, så vet jag att det kom fram alltså andra saker som jag inte hade haft någon aning om, uppgav Jack.

Ok.

Så, alltså jag har inte vetat något innan dess liksom, uppgav Jack.

Nej, så du vet ingenting eller har inte hört nånting om det här?

Nej, uppgav Jack.

Nej.

Det har jag faktiskt inte, uppgav Jack.

Johanna: **"Men jag tänker, du, för du var ju troman, visst har jag rätt?"**.

Precis, uppgav Jack.

Johanna: **"Innan, ja, precis, och du går i trean?"**.

Mm, uppgav Jack.

Johanna: **"Och jag tänker, har du hört talas om nån film liksom som ska ha gjorts mellan nior och tvåor, eller alltså överhuvudtaget på hemmet liksom?"**.

Mhm, alltså jag tror faktiskt inte att jag har gjort det, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej"**.

Alltså, jag kan ju inte, alltså det kan ju ha varit så att jag har, alltså att jag har fått höra någonting i höstas, men ingenting som jag minns liksom, tyvärr, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej, ingenting som du la på minnet?"**.

Nej, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej, och hur är det då, alltså treorna, om det är så att de ska gå in på nåns rum och så, ber de er om tillåtelse då?"**.

Ja, treor, uppgav Jack.

Johanna: **"Ja, ok"**.

Alltså, de ber treor om tillåtelse, uppgav Jack.

Johanna: **"Kommer du ihåg om nån har bett dig eller du har hört att nån har bett om**

tillåtelse att gå in i de nyas rum i början, jag tänker det här är ju första veckorna, eller första två veckorna kanske in på terminen när niorna var nya liksom?".

Det kan säkert ha hänt, men inte, alltså jag minns inte vem det var i så fall, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej"**.

Alltså, det är alltid så att det är ofta, jag fick senast förra veckan, om det var nån som liksom, om nån kunde gå utanför rummet eller vad det var. Så att det är ju, alltså det har ju varit förekommande, men inte vad jag minns vem det var liksom, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej, och inget som du har liksom satt i samband med nån annan händelse, eller liksom som du har uppmärksammat eller kommit ihåg?"**.

Nej, uppgav Jack

Johanna: **"Nej, men är det så att alla, både ettor, tvåor och nior behöver be er om tillåtelse liksom?"**.

Ja, uppgav Jack.

Johanna: **"Mm, ok"**.

Oftast, fast, ja exakt, tvåor också, ja, uppgav Jack.

Johanna: **"Mm, ok. Och som Mats sa, det skulle ju ha varit en händelse där vid matbordet, i slutet på augusti där, där Tom ska ha blivit filmad, men det är ingenting som du kommer ihåg liksom?"**.

Vid matbordet, uppgav Jack.

Johanna: **"Mm"**.

Ja, han sitter som i en intervjuposition vid nåt bord och så sitter han och häcklar killarna i B2.

Nej, det har jag faktiskt inte hört, så., uppgav Jack.

Johanna: **"Ingenting som du kommer ihåg att du har sett eller hört eller varit på plats?"**.

Nej, tyvärr, uppgav Jack.

Johanna: **"Nej, men kring den händelsen har vi inga mer frågor Jack, utan då trycker vi av och så ska vi.."**.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Asker, Christoffer Claes Fredrik

Personnummer

20070608-7277

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Foto i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Under 18 år

Ja

Vårdnadshavare underrättad

Socialtjänsten underrättad om mt

Socialtjänsten underrättad om tid för förhör

Vårdnadshavare 1

Underrättad ej närvarande

Vårdnadshavare 2

Omständigheter/kommentarer

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-03-03

Ytterligare information om anledning till förhör

Två fall av grovt hemfridsbrott 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligt ha trängt in i Victor Bergmans och Charles Barkmans rum, respektive Gustaf Merners och Tom Pragers rum. Gärningarna är att bedöma som grova eftersom de innefattat våld på flera av målsägandena.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsberg skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Charles Barkman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälten mot kroppen både när Charles ligger i sängen och sen när han blir nerkastad på golvet. Charles slog i sin armbåge i nattduksbordet när han blev nerkastad. Misshandeln åsamkade smärta och blåmärke/sår på armbågen. Fredrik har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligt tränga sig in i Charles rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Victor Bergman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälte mot

kroppen och ett flertal knytnävsslag mot benen, kroppen och huvudet. Misshandeln åsamkade smärta, hålta och blåmärke under ögat. Fredrik har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Victors rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i att dra ut Tom från garderoben, utdela ett flertal tramp/stamp mot kroppen, piska med bälten mot kroppen och utdela ett flertal knytnävsslag mot benen. Misshandeln avslutas med att någon drar upp Toms tröja och utdelar ett mycket hårt slag med bälte som träffar ryggen. Misshandeln åsamkade smärta, blåmärke på armbågen och märke/blåmärke på ryggen. Fredrik har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Toms rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Advokat Jesper Arvenberg

Förhørsledare Mats Olsson	Förhørsdatum 2025-03-03	Förhör påbörjat 09:00	Förhör avslutat 10:22
Förhørsplats Kristinehamns polisstation	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av MO		

Involverad personal Johanna Thornberg Sköld	Funktion Biträdande förhørsledare
---	---

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas och advokatens frågor och uttalanden anges i fet stil.

Vårfrid Svensson från socialförvaltningen i Katrineholm medverkade på telefonlänk.

Fredrik delgavs brottsmisstankarna enligt ovan och förhöret pausades för att Fredrik och advokaten skulle diskutera enskilt. Förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs.

Fredrik underrättades om sina rättigheter att inte behöva yttra sig under förhöret eller att svara på förhørsledarnas frågor. Fredrik informerades om att han har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av RB 23:18§. Fredrik informerades om att staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men att den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

På lördagen den 18 januari var det en sån här rap battle på elevhemmet Björke. Kan du dra händelseförloppet därifrån och fram till måndag morgon den 20 januari?

Ok. Ja, den här rap battlen, den, vi hade en stor rap battle där, om man ville vara med, kunde man vara det. Och sen, först är det så här utvalda, och sen, man måste inte vara med om man inte vill det. Och så var det några med, och så de, man ska köra mot varandra.

Så hela Björke då, vi är femtio grabbar, sitter där nere, och vi, ja vi, vänta nu måste jag, vi, de väljer då att köra mot oss istället. Vi var helt, vi tvåor, vi visste inte att de skulle göra det här. Och jag kommer ifrån, min farfar, han, det är nånting med jude-blod eller nånting, min farmor säger det. Och Björkarna vet det här.

Så de pratar om hur de ska gasa och, ja men bränna min familj lite grann, och ja, ja men väldigt alltså hemska grejer. Men jag tänkte det här alltså, jätte, ohörbart, det är ju, jag respekterade inte det, om man säger så, men. Jag ville inte att det skulle bli nån supergrej av det här.

Men innan allt det här har vi snackat med dem, att vi vill inte att det ska bli kaxigt mellan oss. För när vi gick i nian, då, alltså det var ju inte, jag tyckte i alla fall inte det, att det var jätteroligt att, ja att man kunde få skit av äldre, när man själv gick i nian. Så vi har snackat med de här niorna och sagt att vi vill inte att det här ska bli nån grej, uppgav Fredrik.

Innan rap battlen?

Det här är innan rap battlen. Och vi har sagt att vi vill inte att nån ska vara kaxig. Och treorna har snackat med dem också. Och vi vill inte att det ska gå tillbaks till hur det var förr. Men sen hade de här, nån, en, jag tror att det var dagen innan treorna snackade med dem, och så valde de ändå att ha den här rap battlen mot oss. Helt oförberett.

Och då kände vi att nu, ja vi, alltså de lyssnade ju inte så att vi tänkte att vi skulle ge igen. Men vi, alltså jag, som jag ser det, vi snackade med tvåorna och vi sa att de, ja att vi ska bara skrämma dem, vi ska inte skada dem. Och jag pratade med de andra och vi säger bara, vi säger till dem liksom att, vi ska bara skrämma dem liksom, men vi ska inte göra nåt, säger de andra tvåorna också.

Men då är det den här kvällen, söndan, ja söndag i alla fall. Och då på kvällen, jag skulle precis gå och lägga mig, men då kommer Ma. Borde jag säga namn, uppgav Fredrik.

Advokaten: **"Du får göra, du får berätta hur du vill".**

Kan jag bara säga att några kommer till mig, uppgav Fredrik.

Jag vill gärna veta namn, men du har ju ingen skyldighet att säga.

Kan det vara dåligt för mig, om jag inte säger namn.

Johanna: **"Det får du fråga din advokat".**

Advokaten: "Nej".

Det blir enklare för mig sen att ställa följdfrågor och så om jag får namn

Jag är jätteledsen, men jag säger, det är två tvåor, kom in till mig på kvällen. Och valde att, i, vi skulle gå, de sa så här att, vad heter det, vi möts i Ludvigs rum, ta med dig skärp. Och det var typ ingenting mer med det. Och sen kom Corral ner, och Corral, han hade skärp, och vi gick rakt in till Ludvigs rum. Och där sa vi, ohörbart Ludvig tror jag sa det också, att vi gör inget liksom, vi gör bara ljud.

Och då går vi först in till Victor Bergmans och Charlie Barkmans rum. Och där, det var helt kolsvart, så, och jag, vi sa ju som han sa, vi gör bara ljud. Så jag tar ju mitt skärp, jag så här, ja vad heter det, gör ljud, jag slår i marken och så där. Och jag ser inte vad de andra gör, jag har bara hört. Men jag ser inte på den kvällen, och jag vet ingenting. Sen vänder jag om, där ser jag Corral gå ut, då går jag också ut, och där ute står ju Ludvig. Sen, ja..., uppgav Fredrik.

Får jag fråga bara en grej, hur många är ni som går in i Victor Bergmans och Charlies..?

Fem. De sa att alla tvåor skulle vara med, men det var ju inte det, uppgav Fredrik.

Ni var fem stycken?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Mm, vi var fem. Och sen går vi ut, och vi går vidare till nästa rum. Och där, där var det tänt. Första rummet så ser jag ingenting, andra rummet, men då ligger de inte i sängarna och sängarna är bäddade. Och då, då var de i garderoberna, och då, då kändes det lite som att vi gick tillbaks. Jag tänkte faktiskt på det, jag sa det till Corral, när vi gick ut, att det här, det här kändes fel liksom. Så han går ut och då går jag också ut.

Och det var liksom kvällen, alltså för jag, och då får jag veta senare på kvällen om allt som har hänt. Och det, jag hade ingen aning, jag, alltså jag visste inte, det var ju helt kolsvart. Så jag visste ju inte vad som hade hänt. Med blåmärken och det där, man kunde ju inte se, och alltså, med ljud och det, jag trodde ju att alla gjorde ljud. Ja, så det var ju, ja, uppgav Fredrik.

Så om jag förstår dig rätt, så har inte du utövat nåt våld på nåt av de här två rummen?

Nej, uppgav Fredrik.

Och första rummet som ni var inne i, då gick du ut först tillsammans med?

Corral, uppgav Fredrik.

Johanna: "Nej, men visst sa du Fredrik, att Ludvig stod redan där ute. Du såg att Corral gick ut och så gick du också ut. Så kvar i rummet var egentligen två personer bakom dig, förstår vi dig rätt då?".

Johanna: "Ludvig var redan ute, Corral gick ut, du valde att gå ut. Men det finns ytterligare två personer som ska ha varit kvar kanske i rummet då?".

Stämmer det?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok. Och sen i rum nummer två, Toms och Gustafs rum, i vilket skede gick du ut därifrån?

Jag såg Corral gå ut, uppgav Fredrik.

Och då gick du också ut?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Och där vet jag inte om han gick ut innan eller. Jag såg bara Corral, men dörren, han stod vid dörren, då gick jag ut, uppgav Fredrik.

Ok. Såg du Tom eller Gustaf nånting inne i det rummet?

Jag såg bara Gustaf, när han, när vi öppnade garderobsdörrarna. Då såg jag bara, jag såg inte Tom, jag vände mig aldrig om till honom. Men jag såg Corral, om man säger, han stod framför. Om det här är garderobsdörren, då stod, om det där är dörren, då är Prager bakom liksom, i andra. Men jag såg bara honom ohörbart Corral, uppgav Fredrik.

Men du såg Gustaf?

Ja, Merner, uppgav Fredrik.

Var var han nånstans?

Han var i garderoben, uppgav Fredrik.

Ok, vem var det som öppnade garderoben då?

Det vet jag faktiskt inte, uppgav Fredrik.

Nej. Såg du vad som hände sen med Gustaf?

Nej, uppgav Fredrik.

Nej ok. Och du gick ut, gick du ut först eller?

Nej, jag gick med Corral. Om Corral redan stod vid dörren, så han såg mig komma, då vände han också om, uppgav Fredrik.

Ok, så ni två går ut?

Ja, uppgav Fredrik.

Vad heter din rummis?

Jag bor singel, uppgav Fredrik.

Ok.

Johanna: **"Var är ditt rum Fredrik. Vi vet ju hur korridoren, eller korridorerna ser ut. Om man tänker i förhållande till Ludvigs rum, till Toms rum, är det i samma korridor eller?"**.

Ja, alltså det är ju som en lång, och sen svänger den, uppgav Fredrik.

Johanna : **"Ja, precis"**.

Ja, jag är i den här stora, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, ok"**.

När du är på ditt rum, ska ni vara till sängs klockan 22, eller hur är det?

Ja, det är ju, alltså man ska vara i rummen, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Innetid är 22 va?"**.

Ja, exakt. Innetid är 22, uppgav Fredrik.

När du är inne på ditt rum, vet du nånting att det kommer att hända nånting i..?

Nej, då, vi sa till och med innan att, vi gör inget, uppgav Fredrik.

Nej, ok. Och sen, kommer det folk till dig, eller går du till nån, eller hur går det till?

Två kommer in till mig, ohörbart, två tvåor, och ja, uppgav Fredrik.

Och säger att ni ska göra det här eller?

Nej, de säger mer att vi ska mötas i Ludvigs rum, uppgav Fredrik.

Ok.

Och vems idé från början var det att göra det här?

Jag vet inte exakt, men jag tror att det var väldigt oplanerat, om man säger så. Att, för, om man gör, för det här var nog inte att man planerade vilka rum, och vi gör det här, det här, det här. Vi sa bara där att, när vi var i Ludvigs rum, att vi, ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men jag förstod dig Fredrik som att.."**.

Vi går in till dem och skrämmer dem, uppgav Fredrik.

Och efter rum två, hade ni några planer eller var det sagt nånting om att ni skulle gå vidare till nåt ytterligare rum?

Nej, det var mer, de är längre ner i korridoren, så man går förbi där. Alltså om Victor Bergman och Charlie Barkman, de bor längst upp i ena korridoren, och sen går man vidare ner bara. Och då gick vi förbi andra, och då sa vi att vi går in där, uppgav Fredrik.

Ok. Men efter Toms och Gustafs rum, då visste inte du om att det fanns nån tanke på

att gå vidare till ytterligare nåt rum eller?

Nej, uppgav Fredrik.

Nej ok. Och sen killarna, de har ju berättat att de blev po:ade att inte låsa sina rum, och att de inte fick berätta det för nån annan. Är det nånting som du vet nånting om?

Ja, det gör jag. Det var, det var en sak när vi gick i nian, att man sa så. Men då hände ofta ingenting när de sa så. För det, under den här kvällen så kom husfar till oss, och han sa, alltså efter rap battlen, och sa att vi, det är bättre att inte göra nånting. För då blir de, alltså lite psykiskt, ja vad ska man säga där, alltså man, de blir stressade liksom. Och då, ja då sa vi att vi säger bara nånting, så att de blir lite rädda, men vi gör inget. Och då po:ade jag dem, uppgav Fredrik.

Var det du som gjorde det eller?

Ja, jag var med på det, uppgav Fredrik.

Vilka var det fler som var med då?

Jag vet inte exakt, jag var bara med de andra tvåorna. Det kanske var nån trea där också, men jag tror inte det, uppgav Fredrik.

Och sen när ni träffas innan det här, ni fem, är det nåt snack innan om vad ni ska göra för nåt, vad var och en ska göra, har ni nån taktik liksom?

Nej. Alltså det här, det var ingen taktik i det här, uppgav Fredrik.

Hur många är det som har bälten med sig?

Förhöret pausades kort då advokaten behövde svara i telefon.

Förhöret återupptogs.

Jo, vilka var det som hade bälten med sig, eller hur många var det som hade bälten med sig, och hade du bälte med dig?

Jag hade med mig det, men det var för att göra ljud, alltså det var inte att vi skulle skada dem på nåt sätt, uppgav Fredrik.

Vad sa du, det var för att..?

Göra ljud. Det var verkligen inte för att skada dem, uppgav Fredrik.

Och göra ljud med bälte, hur gör man då. Piskar man i golvet eller hur..?

Ja, och säng låter mycket. Alltså om man slår på sidan. Och vägg och golv, uppgav Fredrik.

Och hur många av de andra fyra hade bälte med sig?

Jag tror inte Ludvig hade det, uppgav Fredrik.

Nej.

Johanna: **"Corral hade det, sa du".**

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Hur var det med de andra två då?"**.

Ja, men det var också, jag tror bara att han, jag tror inte han gjorde nånting. Men det är också bara saker jag har hört, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men hade de andra två, som du inte vill nämna vid namn, hade de bälten?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Och sen så har vi ju förstått att ni var maskerade på nåt sätt. Kan du berätta lite om det?

Ja, jag drog, nej men när vi var i Ludvigs rum så sa de bara, ja men tröjan. Så jag drar över min tröja så här, ni vet när det blir som en ring så där, vit tröja. Så, ja det var ju maskering, men man kunde ju se att det var jag, uppgav Fredrik.

Men hade du nån glugg så du såg nånting, eller hur..?

Ja, nej, jag kunde se helt klart. Det var ingen fara, uppgav Fredrik.

Var det nån som föreslog det, eller kom ni fram till det gemensamt, eller hur gick det till?

Det var nån som föreslog det, uppgav Fredrik.

Johanna : **"Vem var det som sa tröjan?"**.

Jag vill inte säga, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du vill inte säga, men det var nån av de andra killarna?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Och du sa tidigare att ni var fem personer från tvåan som var inne i rum ett, alltså Victors och Charles rum. Var ni också fem personer som var inne i Toms och Gustafs rum?

Ja, men jag tror aldrig Corral gick in. Det var ju tänt, så han hade dörren öppen. Ja, det, men alla var där, uppgav Fredrik.

Och du säger att du såg Gustaf, såg du nånting vad som hände med Gustaf?

Nej, bara saker jag har hört efter, så jag kan inte säga att jag såg nåt, nej, uppgav Fredrik.

Hördes det några ljud att det var nåt hallaballo eller?

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, nu ska vi se. Vi får gå tillbaka lite, det är viktigt att vi förstår, jag är inte riktigt med än. Jag förstår att det var det här rap battlet, jag förstod på dig Fredrik**

som att det här har ni haft förut. Men nu skulle ni ha en omgång till eller?".

Vadå, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Alltså ni har haft rap battle förut på hemmet"**.

Ja, men det är bara mellan varandra. Och då brukar det aldrig vara riktigt jättegrovt så där. Och då, det är inget, man måste inte vara med på det, så det var inget så där, hur ska jag förklara, det är alltså, det är helt..., uppgav Fredrik.

Johanna: **"Det är frivilligt, man behöver inte?"**.

Ja, exakt. Några sa att de inte ville vara med några gånger, då behövde de inte det, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och hur var det den här gången då, ville de vara med nu eller?"**.

Ja, nu var de, de ville verkligen, för de ville köra mot oss. Och vi visste ju, vi hade ju ingen aning om det, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, så vad trodde ni att de skulle göra?"**.

Vi trodde att de skulle köra mot varandra, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok. Och då blev det det här rap battlet, och vilka var de som rappade då?"**.

Det var rätt så många, jag vet inte exakt. Men av de här, av de här som var i rummen, så var det väl Victor, Prager och Gustaf. Men Charlie, jag tror inte han var med. De var rätt så många ändå, men jag tror inte han var med, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men ni hade ingen aning om att de skulle rappa mot er liksom?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, och under rap battlet då, alltså var var ni då?"**.

I salongen, alla var där, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Alla var där, är det hela hemmet eller?"**.

Ja, 50 pers, och husfar, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och husfar var där också, ok. Och jag tänker, du berättar ju Fredrik att de sa väldigt grova grejer. Vem var det som sa det till dig, eller som rappade till dig, om din familj?"**.

Alltså, han är ju väldigt bra vän till mig ändå, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, jag förstår, jag förstår"**.

Kommer han råka dåligt ut eller, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du, jag kan inte, du får helt bestämma själv Fredrik, vad du berättar"**.

Advokaten: **"Du bestämmer själv".**

Johanna: **"Men vi kan säga så här, det var i alla fall en kille som gjorde det, och jag tänker, du berättade ju vad han sa, och du säger att, nej men du vill inte ha nån stor grej. Men hur kändes det för dig när de säger så där om din familj?"**

Det var inte så roligt faktiskt. Jag gjorde det också väldigt tydligt att det var inte roligt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, och så tänker jag, du sa också nåt om att ni har ändå liksom pratat med de här niorna. För när du gick i nian, så var det inte så roligt, så ni har liksom pratat med niorna, att ni vill inte att det ska vara kaxigt, ni vill liksom att, förstår jag dig rätt, det skulle vara en god stämning liksom".**

Ja, nej men vi, Merner till och med, han pratar med alla nior och ettor ensam en gång. Med alla dem, och sa att de fick säga lite som de ville, och så skulle han bara svara och så här, att det skulle vara lugnare. Att han ville inte att det skulle vara kaxigt, och han ville ha en bra relation med alla, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nior".**

Ja, med alla, verkligen, men det, och treorna hade också snackat med alla. Men det här hände ju ändå. Och då blev vi väl lite trötta på det, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, jag förstår det. Och Merner, är det Max Merner du pratar om då, som också går i tvåan eller?"**

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, vem var det mer som blev drabbad av den här rappen då. Alltså vem rappade de mot mer, förutom mot dig?"**

Jag tror att det var alla tvåor, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Var det nån mer som kände sig sårad, var det grova rappar liksom eller?"**

Ludvig, han har alltid, hans mamma kommer ju från Turkiet, hon är ju syrisk folkgrupp, tror jag, jag är lite osäker. Men han, ända sen nian, tror jag, för då hade vi redan snack om det där, att allt rasistiskt och allt sånt där, för han har alltid blivit utsatt. Det tycker han är väldigt jobbigt, och han har försökt ta det med skolan också. Men det har alltid varit att ingen riktigt, det har bara fortsatt, och mot honom, och niorna har varit en del av det där, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men blev han också drabbad då i rappen liksom?"**

Ja, rätt så grovt också, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Rätt så grovt också, mm, ok. Och då är det rappen på kvällen där, och då säger du att då tänkte ni lite att ni ville ge igen. Var det så du sa?"**

Ja, eller ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad händer mer den kvällen efter rappen, hur blir det då liksom. Alltså ni är färdiga med rappen i salongen, vad händer då?"**

Ja, det var ju en lite, de sa ju, eller jag tror att de försökte säga förlåt lite, men vi alltså, man tyckte det var lite så här, lite dumt att göra det precis efter, när alla har försökt. Det jag tyckte väl var värst, det var väl när alla skulle höra om just min familj, lite så där. Men då, då var det väl, ja de försökte säga förlåt. Och sa, men de gjorde det lite dåligt. De sa typ inte riktigt som att de menade det. Jag, eller det är vad de andra säger att det var, men jag var inte riktigt där, jag gick, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, hur var det med Max och Ludvig och dem. Alltså kände de sig också, ja jag vet inte, ledsna eller kränkta eller hur ni liksom...?"**

Ludvig gjorde ju verkligen det, han var ju inte där, han fick ju höra allting, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nähä, han var inte där"**.

Ja, jag tror att de ringde han. De hade ju printat ut bilder på han och hans, eller hans mamma. Och la in sina egna ansikten, lite så där, och ja, det var bara, ja han, jag fattar ju att han måste ha tyckt att det var riktigt jobbigt då, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, den kvällen då Fredrik, efter rappen, hände det nånting annat den kvällen, innan ni gick och la er och så. Hur var stämningen, hur mådde ni då liksom?"**

Ja, men det var lite konstig stämning. Men, alltså vi är ofta, alltså jag brukar säga att vi är bröder, ja, Björke-bröder, lite så där. Och då, man, ja, då känner man att ändå att vi är som syskon, och då får man liksom, ja.., uppgav Fredrik.

På lördagar, är det rumstid från klockan 24 då eller?

Ja, nej, då är det lite senare. När är det då, jag tror det är, nej då är det ingen innetid i rummen, uppgav Fredrik.

Inte alls?

Nej, uppgav Fredrik.

Man får vara uppe hur länge man vill eller?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Folk brukar kolla film i salongen till, alltså hur, fyra så där. Så det är inget.., uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men vad gjorde du efter rappen då, då gick du..?"**

Ja, jag gick upp till mitt rum och satt där hela kvällen, och pratade lite med Corral om det, men det var, ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och sen har vi, det var på lördagen?"**

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm, ok. Och sen har vi söndagen, och det är ju då på kvällen. Och vad sa du då, hur blev det, du skulle gå och lägga dig, sa du?"**

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad var klockan då ungefär?"**.

Jag tror den var tio, nej, den var nog prick, alltså det gick rätt så fort tills vi var i rummen, om man säger, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Så hon var vid tio?"**.

Ja, exakt. Om det var, var det tio, var det inte elva eller, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jag vet inte, vilken tid var det som ni hade innetid då?"**.

Ja, men jag tror ni sa det, där, 23, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, precis, själva, men jag tänker, när skulle ni vara på rummet den...?"**.

Jaha, ja, klockan tio skulle vi vara på rummet, men jag, men oftast så sitter man ju uppe, jag pluggade. Nu minns jag inte vad jag hade, men jag pluggade i alla fall, det minns jag. Och sen skulle jag gå och lägga mig, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, hur var stämningen under söndag dag då, med niorna och så, och, hur var det då?"**.

Ja, men den var, den var ju lite konstig, för vi fick ju reda, jag och Corral, på allting senare. Ohörbart, Corral, jag fick reda på kvällen, Corral fick inte reda på nånting förrän dagen efter. Så vi två sa att vi går ihop och säger förlåt och går till alla enskilt och lite så där. Men det är ju lite svårt att säga förlåt när man var med på, alltså när man var där liksom, men ja, uppgav Fredrik.

Men nu måste du nästan snacka om?

Johanna: **"Efter, på kvällen?"**.

Ja, ja, förlåt, jag pratar om dagen efter, uppgav Fredrik.

Du snackar om måndagen nu eller?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Johanna. **"Men jag tänker på söndagen Fredrik där, alltså ni har ändå middag tillsammans och ni liksom hänger ju. Hade ni kanske nån aktivitet, var det volleyboll, eller vad var det då. Jag tänker, hur var stämningen med niorna då, pratade ni nåt med dem på dagen?"**.

På söndagen, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, innan det här hände, efter rappen"**.

Jag vet inte, jag, men just det, ja. De hade väl lite, för det är ju lite så här, att vi var ju rätt så trötta på att, när vi ändå har bett dem att vara, alltså inte vara kaxiga, och så var de det ändå. Då var vi lite trötta på dem, men jag var inte med på, var det volleyboll, har nån sagt att det

var volleyboll, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, jag vet att det var någon aktivitet under helgen, det kanske var dan efter".**

Ja, det var säkert volleyboll. Ja, just det, det var, ja det var en sport, det var om, Vinbärsken heter det. Det är lag, alltså det är mot olika hem. Men då är vi lite som ett hem ändå, känner jag, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok. Så det var ingenting, förstår jag dig rätt, som hände under dagen där, utan..?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, det här med po:andet då. Vi vet ju att det finns en poängordning, och att äldre elever kan po:a yngre elever"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja. Och då tänker jag att då sa ju du att du var med och po:ade de här. Och när gjorde ni det, eller när bestämde ni att ni skulle po:a dem?"**.

Ja, det var väl klock, det var någon timme innan, nej det var nog mindre än det, folk borstade ju tänderna, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Så på kvällen då, förstår jag"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad, hur löd po:n, eller vad var det ni po:ade om liksom?"**.

Ja, men det var att inte låsa rummen, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Inte låsa rummen"**.

Alltså folk låser ju ofta inte rummen ändå, men det, ja, det var bara, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok. Och vem po:ade du då?"**.

Oj, vem, jag minns inte exakt, det kanske var Prager, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Prager. Vilka var det som blev po:ade?"**.

Ja, men det var ju de, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och när du säger de då, vilka?"**.

Ja, men det är ju de utsatta nu, om man säger så, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Det var Victor.."**.

Ja, Victor, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Tom då, Prager?"**.

Tom är ju med, lilla Merner och, Charlie tror jag inte, han kanske blev, men han var ju inte med i rap battlen, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Nej, ok. Var det bara de som blev po:ade?**".

Ja, eller jo, jag tror det, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Bara de?**".

Jag tror det, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Ok. Och sen så, vad händer sen, då ska du gå och lägga dig, och vad händer då. Kommer nån till dig, eller hur sa du?**".

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Då kommer nån till dig, och det är nån du inte vill nämna vid namn?**".

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Nej, men det är en årskurs tvåa?**".

Johanna: "**Nån som går i...?**".

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Ja, precis. Och han kommer till dig, och vad säger han då?**".

Vi möts i Ludvigs rum, ta med dig läderbälte, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Ta med läderbälte, precis. Och då går du dit?**".

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Och när du kommer till Ludvigs rum, vilka är där då?**".

Då är, de sa att alla tvåorna skulle vara med, men då var det bara, ja det var ju bara vi fem då, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Jaha, ok. Men hur kom det sig att det bara var ni fem, var var de andra tvåorna. Jag har förstått att ni inte är så många, men några till finns det ju.**".

Nej, men jag, de var tromän, jag vet inte varför de andra inte var med. Jo, men det var lite, jag tror inte nån visste att det skulle bli en sån här grej, jag tror de kollade film faktiskt, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Jaha, ok.**".

För jag gick, jag frågade, jag tror att det var film, ja. Två av dem, och de två andra är tromän, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Jaha, ok. Och sen kommer du till Ludvigs rum, och då är det Ludvig von Platen vi pratar om?**".

Ohörbart från Fredriks sida.

Johanna: **"Mm, ok. Och vad gör ni där inne då?"**.

Han låg och sov, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jaha, han låg och sov när ni kom dit?"**.

Ja, eller ja, när jag gick in då vaknade han ju, men de andra gick ju in lite tidigare, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jaha, de andra gick in tidigare"**.

Ja, men när jag kom in dit, då låg han ju fortfarande i sängen, men då var han vaken, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och vad sas det då därinne, kan du berätta vad som sas, även om du nu inte vill säga vilka som sa det, men vad sas därinne då, om du tänker efter?"**.

Ja, men det var, alltså jag vågar inte säga nu, för jag är osäker. Men det var inte så mycket, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Inte så mycket snack"**.

Nej, det var mer om man skulle bara maskera med tröjan liksom, alltså det var inte..., uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm, nån sa tröjan, och sen berättade du om skärpen"**.

Ja, att han skulle ha med, men jag tror inte han ville det. Han sa nej, men man kan ju göra, alltså man kan ju bara slå på väggen liksom, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du hade med dig skärp till Ludvigs rum?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och Corral hade med skärp?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och så de två som vi, som du inte nämner vid namn, men inte Ludvig. Förstår jag dig rätt då?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och hur blev det med Ludvig då, för han låg i sängen, gick han upp sen och hur, var det nån som sa till honom att han, eller hur..?"**.

Nej, han hoppade till, han var med på det här, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Han var med på det, ok. Och sen går ni från Ludvigs rum?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och då gick ni först till, vad sa du, Victors rum?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och Ludvigs rum i förhållande till Victors rum, det är inte så långt eller?"**.

Fem meter, det är verkligen bara precis kors över, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Precis, och vem är det som går först då då?"**.

Merner och Hagen, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm"**.

De går in först, jag är, ohörbart, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Knackar de eller går de bara in eller?"**.

De kanske knackade, men jag tror inte det, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, men förstår jag dig rätt då Fredrik, att du säger att tanken var, ni hade med skärp, men tanken var att ni skulle, du visar snärta så här, och du visar slå. Alltså ni skulle skrämma dem helt enkelt?"**.

Ja, men man kunde inte se nåt där inne. Ohörbart, det var bara ljud, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, ok. Så när ni öppnar där, då är det mörkt"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och då har du Hagen och Merner framför dig, var är Corral och von Platen då?"**

Johanna: **"Är de bakom eller framför eller?"**.

Jag vet faktiskt inte var de var. Alltså när man går in, det var ju helt, eller ja, bakom, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Bakom"**.

När vi går in, ja, ja, förlåt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad är det första då när du går in, jag förstår att det är mörkt, men vad gör du där inne i rummet?"**.

Alltså, jag slår på marken, det första jag gör, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du slår, hur många slag är det, är det ett slag eller är det..?"**.

Två kanske, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Två slag, på marken?"**.

Alltså, det var, ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok. Och vad hör du, jag tänker det hörs ju när man slår förstår jag, det är därför ni ska skrämma. Vad hör du annars då, av dem som är bakom eller framför eller?"**.

Ja, men det är mycket rörande. Alltså jag minns inte exakt, det är ju väldigt rörigt när man frågar just så där specifikt. Men, kanske dörren stängs. Corral tror jag, står bakom mig. Ja, men det var typ det. Sen öppnas dörren, då ser jag Corral, och då går jag också, uppgav Fredrik.

Är det ljust ute i korridoren i alla fall va?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Ja, uppgav Fredrik.

Men det är mörkt i rummet hela tiden eller?

Ja, ja men ja, det var ju väldigt kort som jag var där inne. Men när man öppnar, det är lite så här, ja lite småljust. Vi har oftast så här, som nattlampor typ. Och då lyser det in, och då ser jag att det är Corral som står vid dörren, då går jag också ut, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, de som var framför dig då, alltså hörde du fler som snärtade med bältet mot nånting eller nåt?"**.

Ja, men jag kunde ju inte göra ut om det var mot nån, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, nej men det förstår jag, men du hörde fler snärt med bälte, förstår jag dig rätt då?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Var det nån som sa nånting Fredrik i rummet, alltså jag tänker av Victor eller Charlie, eller de som var med dig eller. Sas det nånting?"**.

Nej, jag tror inte det, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ingenting?"**.

Nej, inte vad jag minns. Är det nåt specifikt ni tänker på då, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, alltså jag tänker att, Victor har ju ändå sagt att, när han fick det här knytnävsslaget, var det va, i ansiktet, så säger han ändå aj liksom. Är det nånting som du..?"**.

Jag tror inte ens jag var i rummet. Jag, alltså jag vet, jag var ju verkligen inte där länge, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej. Men hur kommer det sig då, du säger att du snärtar i golvet kanske två gånger, och sen, är det då direkt efter som du ser att Corral, alltså att det öppnas lite och att Corral går ut, så då väljer du också att gå ut?"**.

Ja, typ. Alltså jag slår i väggen också, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du slår i väggen också, innan du går ut eller?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Är det ett slag eller är det flera slag?"**.

Ja, men det är nog flera, alltså det är ju, ja, alltså det går ju fort, om man säger så, uppgav Fredrik.

Johanna : **"Men om ni tänkte skrämma dem och så, alltså ni säger ingenting utan ni bara, det är bara slag liksom?"**.

Ja, exakt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, hur kommer det sig att du väljer att gå ut, Fredrik?"**.

Ohörbart, tänkte bara att det skulle gå fort, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och då går du ut, och där är också Corral och där är Ludvig?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Hur blir det med dörren när du har gått ut, alltså bakom dig?"**.

Den stängs, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Den stängs. Och kvar där inne är Merner och Hagen då?"**.

Ohörbart från Fredriks sida.

Johanna: **" Mm. Hur länge är de kvar där inne då?"**.

Fredrik suckade.

Johanna: **"Jag förstår att det är svårt att säga. Men står ni kvar, ni andra grabbar, utanför rummet"**.

Nej, vi ohörbart, vi går till, ja, vi, nej jag tror bara vi rör oss lite i korridorerna. Det där minns jag inte exakt, alltså jag v.., uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, ni rör er lite i korridoren, de är kvar lite längre än er"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Hör du nånting från rummet då, Fredrik?"**.

Nej, de är rätt så bra isolerade dörrar, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jaha, ok, man hör inte så där?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, det här att ni går till Victors rum, ni säger inte att ni ska börja med Victor, utan det är nån som tar täten, eller är det nån som, kommer du ihåg?"**.

Ja, det är nån som tar täten, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jaha, ok. Ok, och ni står där, och hur kommer det sig sen att ni stannade i korridoren, att ni inte gick tillbaka till era rum?"**.

Vi visste ju inte att nån, alltså att det gick vidare i rummet, om man säger så, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, jag förstår, jag förstår. Så förstår jag dig rätt då, att ni ville vänta på era kompisar liksom?"**.

Ja, det var ju så, vi hade ju ingen aning alltså vad som skedde, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och hur var det med Corral och Ludvig då, när du kommer ut i korridoren. Jag tänkte, hur kändes det, hur var det med er när ni kom ut där och hade gjort det här, och ni vet att Merner och Hagen är kvar där inne?"**.

Jag tror vi, jag vet inte exakt, alltså nu var det ju en månad sen, men det är ju. Jag vet att det låter, men alltså jag visste ju inte vad som hände, så jag mådde ju inte så dåligt, ohörbart, för jag hade ju ingen aning, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, du visste inte, nej jag förstår. Och sen då, när Merner och Hagen kommer ut, alltså hur hände det då, öppnade de dörren och kommer ut, och hur är de då liksom, kommer du ihåg?"**.

Nej, det minns jag inte, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, men de kommer ut i alla fall"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och vad händer då?"**.

Vi går vidare, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och vem går först då då?"**.

Inte jag, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Inte du, nej"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du vill inte säga vem som går först, men det är nån som går först i alla fall. Och hur kommer det sig Fredrik, att du hänger med?"**.

Ja, för jag hade ju fortfarande ingen aning om vad som hade hänt, så jag såg ju fortfarande inte det här som att, ohörbart, jag fick ju veta allt senare på kvällen. Så jag trodde ju inte att nånting hade hänt, så ja, jag såg fortfarande det här som ett skämt, att vi skulle bara skämta med grabbarna, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ni skulle skämta med dem?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och skrämma dem?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och då går ni vidare, och då är det stopp vid Gustafs och Toms..?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja. Och då öppnade nån dörren där, förstod jag?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, och där är det ljust?"**.

Ohörbart från Fredriks sida.

Johanna: **"Ja, och vad ser du?"**.

Eller jag tror nån tänder, jag vet inte, jag var långt bak där, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, vad, i vilken ordning gick ni där då, kommer du ihåg?"**.

Nej, det gör jag inte, men jag vet bara att jag var långt bak, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du var långt bak, ok. Så när du kommer in, då förstår jag att du har kompisar framför dig. Vad är det du ser där inne i rummet då, för där är det ljust?"**.

Bäddade sängar, alltså allt är i ordning. Vi har ju en städsyn på söndagar, och då måste man, ja göra i ordning allting. Så det var i ordning ohörbart allt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Det var bäddat?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och de bor tillsammans där?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och visst är det så att sängarna är på varsin..?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och så har du garderober?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna : **"Ja, ok. Och då ser du att sängarna är bäddade, och vad säger ni där inne när ni, för då ser ni inte Gustaf och Tom eller?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad sägs då då, av er?"**.

Ja, men vi trodde att de hade gått ut, till nåt annat rum bara eller nånting, vi visste inte. Folk brukar göra det ibland, när det är just helg, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad gjorde ni då där inne i rummet då, när ohörbart?"**.

Ja, men vi, jag tror att vi tänkte gå vidare faktiskt, gå ut. Men sen, jag vet inte riktigt hur dörrarna öppnades, om det var de som råkade putta till, eller om det var nån som bara visste att de var där. Men när det öppnades, då tyckte inte jag att det var, så då kändes det, om de gömmer sig i korridoren, eller i garderoben, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, för hur sa du då till Mats, var det Gustaf som, Gustafs garderob öppnades, var det du som öppnade garderoben?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej. Kan du säga vem som öppnade garderoben?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej. Men du ser i alla fall, i den här garderoben, där sitter Gustaf. Och hur kändes det för dig när du såg att han satt inne i garderoben?"**.

Ja, men det var ju lite konstigt känner jag ändå, och då, men då ville inte riktigt jag vara med, och jag såg också Corral där, och då gick vi ju, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, så dörren öppnas, och på vilken sida var Gustaf?"**.

Han är på höger sida, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Han är på höger sida om man står inne, ok"**.

Ja, om man går in, från dörren, höger sida, garderoben är också på höger sida, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och jag tänker, innan då ni öppnade den dörren, hur är det med bälten och så då. Alltså slår ni nåt med bälten då för att skrämma, alltså som du..?"**.

Ja, vi gör ljud, innan vi insåg att de inte var där, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ja, då slog ni på samma sätt som i det andra rummet då eller?"**.

Ja, exakt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och då ser du Gustaf, och du säger att då ville inte du riktigt, utan då gick du och Corral ut, förstod jag dig rätt då?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Hur var det med Ludvig då då?"**.

Jag vet inte. Jag vet inte riktigt var han var, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, och då går ni ut i korridoren?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vilka är ni som är i korridoren då då?"**.

Då är det jag och Corall, eller Corral går, alltså han är före mig, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och hur blir det med dörren till..?"**.

Den stängs, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Den stängs. Så kvar där inne är Hagen, Merner och Ludvig då?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok, och vad gör du och Corral där ute då?"**.

Vi går, han går rakt till sitt rum. Jag tänkte prata med Merner, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm"**.

Efter, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Så du väntar där ute?"**.

Nej, jag går in till Merners rum, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Jaha, du går till Max rum?"**.

Ja, först tänkte jag gå till mitt rum, alltså jag går, och sen vänder jag om och vänder till Merners rum, ohörbart, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och under tiden är ju de här andra killarna kvar i rummet?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och jag ställer samma fråga som jag gjorde förut, nu säger ju du att man hör inte, det är bra isolerat och så, men hörde du nånting från det rummet?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Vad tänkte du då kring att de var kvar där inne?"**.

Ja, men det, just där känns väl lite lustigt, för de var ju i garderoberna. I första var det ju, då visste, alltså då kändes det ju inte så fel liksom, eller vad man ska säga. Men, ja där kanske, det var ju lite det jag väntade på Merner, jag tänkte fråga vad som hände när de var i garderoberna, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm, för du visste också att Tom var i garderoben eller, eller när fick du veta..?"**.

Nej, det visste jag inte, det hörde jag efter, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Det fick du veta efteråt, ok. Så du är kvar i garderoben, och hur blir det sen"**

då, alltså kan du säga ungefär Fredrik, hur lång tid det tog innan Hagen och Merner och von Platen kom ut liksom?".

Nej, det kan jag verkligen inte, nej, uppgav Fredrik.

Johanna. **"Och när de kommer ut, vem kommer ut först då då?"**.

Det har jag ingen aning om, Ludvig tror jag, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ludvig först?"**.

Ja, eller det är vad jag hör, han sa att han var tidigt ute, uppgav Fredrik.

Men står du i korridoren, eller sitter du på Max Merners rum och väntar?

Jag är på Merners rum, uppgav Fredrik.

Ok.

Johanna: **"Ok, så du är inte i korridoren?"**.

Nej, så jag har svårt att svara på.., uppgav Fredrik.

Är du på hans rum tills Max kommer till sitt rum eller?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Johanna: **"Och vad händer då Fredrik, när Max kommer?"**.

Nej, fråg, husfar kom på direkten, och han ohörbart så här brutit upp allt. Och då, då kom husfar rakt in och bara, gå till ditt rum. Så jag gick rakt dit. Och sen sa husfar igen att jag skulle gå och, gå till doms rum och hjälpa att städa, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Ok"**.

Och det gjorde jag också. Det var bara jag, uppgav Fredrik.

Till vems rum?

Till Prager och Gustaf, uppgav Fredrik.

Ok.

Men då, jag, ja, jag gick in dit och frågade hur länge, men de visste inte typ heller, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, när du gick in till deras rum då Fredrik, hur såg det ut där då?"**.

Ja, det var välta sängar, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Välta sängar"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Vad..."**.

Det var det som jag trodde jag skulle städa, uppgav Fredrik.

Johanna : **"Ja, ok. Men Tom och Gustaf var där också?"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **" Hur verkade det vara med dem då, hur såg de ut?"**.

De snackade typ med varandra, jag minns inte exakt, men jag frågade lite så här bara, ja men shit vad, hur välte sängarna så där. Men de visste typ inte själv riktigt, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad hände sen då, vad gjorde du sen?"**.

Sen sa husfar igen att jag skulle gå till mitt rum, och då gick jag till mitt rum. Och då när jag kom till mitt rum, då kom en trea, och så, han bara, jag har hört, vad händer egentligen. Och då frågade jag vad liksom, men jag har hört att det vart en blåtira. Och jag, jag har fortfarande inte, jag fattade ju inte, men det var ju Victor då. Men jag fick veta det, allt det här efter, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och sen då, den här trean, gick han därifrån eller vad hände?"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Och vad gjorde du då?"**.

Husfar var ju rätt så arg, så jag vågade inte gå ut ur mitt rum. Men dagen efter, så gick jag till dem, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Vem gick du till då då?"**.

Till alla nior, jag och Corral, ohörbart, först sa vi förlåt till alla, sen lite så här enskilt, om man säger personligt med dem, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Vem gick ni först till och pratade med?"**.

Oh, det vet jag inte, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej. Vad sa de här niorna hade hänt till dig då då?"**.

De sa väl att de, de undrade ju lite vad som hände, om hela händelsen, vem säger vad liksom. Och jag visste inte exakt, men jag ville ju mer säga förlåt för att jag ens var där, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men berättade de då att det hade varit våld?"**.

Ja, och jag var ju, alltså chockad också, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Hur kändes det för dig då?"**.

Nej, det var inte roligt, uppgav Fredrik.

Johanna: "Nej, för du sa också att det är vänner till dig, förstår jag dig rätt då eller?".

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Men du, då berättade ju de att det hade varit våld, och då tänker jag, hur blev det med dig och dina vänner. Pratade du med Merner, Hagen och Ludvig, eller du och Corall, pratade ni med dem också efter det här?**".

Jag gillar ofta att vara lite så här, höra perspektiv. Jag tror Ludvig, eller det kanske bara är att han är arg på dem nu, men jag, som, tror jag mer, han var ju lite mer arg på de andra ohörbart, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Är de andra..?**".

Några, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Är det Max och Arvid det?**".

Oh, kan jag säga nej, eller så här jag vet inte. Kan jag säga att jag inte vill säga, uppgav Fredrik.

Johanna. "**Du får säga precis som du vill**".

Ja, jag vill inte säga, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Nej, du vill inte säga, ok. Men jag förstår dig rätt i alla fall, att du, tillsammans med Corral, pratar med de som har blivit utsatta. Ni pratar också med era vänner som var med under kvällen?**".

Ja, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Då förstår jag dig rätt så, ok. Och hur blir det sen då, då är vi ju på måndagen, då är det skola eller vad händer sen då?**".

Ja, det är skola, vi går kvar i skolan, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Ja**".

Vi blir nerkallade till det här förhöret i skolan också, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Och hur kändes det då, att få gå och berätta för dem?**".

Det kändes ju konstigt, för man blev ju anklagad också, lite som, alltså för väldigt mycket. Men, ja, man var ju inte riktigt med på allt det, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Nej, jag förstår, jag förstår. Men du, vi har ju hört en del personer och så, vi har ju hållit förhör, det vet du säkert. Och jag tänker att när vi har pratat med husfar, så säger ju han att när han kommer upp, då möter han Max och dig i korridoren**".

Jag minns att jag hade dörren öppen när husfar går förbi, men Max sitter, han går, han möter inte oss, uppgav Fredrik.

Johanna: "**Nej**".

Han, jag har dörren öppen, och då vad heter det, Max sitter i rummet, och då går husfar förbi och så stänger han, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, så Max kommer liksom in till sitt rum, men Hagen är inte med då?"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, men du, hur mår Max när han kommer till dig när du sitter där då?"**.

Han säger inte så mycket, det är mer jag som frågar, men husfar var rätt så snabb att ohörbart upp, att komma in och säga, gå till ditt rum, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Sen har vi ju också den rapporten från skolan"**.

Mm, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Din advokat kanske vet att skolan pratade med de elever som har varit inblandade, och ni hade ett samtal där"**.

Johanna: **"Ja, nu vet du, ja, precis. Och vad, det samtalet då Fredrik, kommer du ihåg det eller?"**.

Halvt, alltså det var ju väldigt, då, nej, är det nåt specifikt ni tänker på, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, nej men jag tänkte bara, alltså vad berättade du för dem liksom?"**.

De undrade om händelsen, och jag, ja lite som det här, berättade jag ju. Det var typ som det här faktiskt, och de skulle skicka till disciplinnämnden, sa de. Och de frågade mycket om hur man, hur man har det med andra i, alltså andra i tvåan, ohörbart relation, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Men du, och det här nu då, hur känns det här, alltså jag förstår att du går ju kvar på skolan, men du bor inte på Björke nu"**.

Nej, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Nej, men dina vänner bor kvar på Björke, de yngre eleverna. Hur är det på skolan nu då, och vad, vara där. Hur känns det och hur känns det här som har hänt liksom?"**.

Men ofta när man pratar med folk från skolan så säger de att, att de två i det, allt det här. De snackar väldigt mycket skit om två i allt det här. Och det är bara lite svårt, tycker jag väl, uppgav Fredrik.

Vilka snackar skit om tvåorna?

Ja, men klasskamrater och folk på skolan, antar jag, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Förstår jag dig rätt då, att de på skolan och andra kompisar till dig pratar skit om de två som du inte vill nämna, som vi har nämnt, men som ja, ok, jag förstår. Och det är klart att vad jag förstår på dig Fredrik, så har du kompisar både bland de utsatta och de som har, ja, ok. Men planen är att ni ska tillbaka till Björke, du och Corral och Ludvig, i påsk där då eller?"**.

Ja, vecka 16, då får vi komma tillbaks, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Mm, precis. Hur känns det då, att få komma tillbaka till Björke?"**.

Är det konstigt att säga bra, eller jag vet inte, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Du får säga precis som du vill. Det är inget som är konstigt, du får använda vilka ord du vill"**.

Ja, nej men det känns bra. Och lite, jag vet de här utsatta, det känns också lite bra att komma tillbaks, och lite prata med dem. Men jag vet ohörbart, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Är det nånting som du känner att vi inte har frågat dig om, som du tycker är viktigt för oss att känna till om det som har hänt, som inte jag eller Mats har frågat dig om?"**.

Nej, det känns som hela storyn ändå är framme, uppgav Fredrik.

Johanna: **"Advokaten, har ni några frågor?"**.

Advokaten: **"Nej, jag har inga frågor"**.

Johanna: **"Nej, alltså jag tror inte att jag har några mer frågor, och jag tänker, är det nånting Fredrik, som du känner liksom att nej men det här skulle jag vilja att de vet om, eller det behöver de veta. Då kan du kontakta advokaten så kan han framföra, eller så fixar vi det"**.

Ja, uppgav Fredrik.

Förhöret avslutat

Förhöret återupptaget.

Och en sista fråga där Fredrik, din inställning till de här brottsmisstankarna. Det är ju två fall av grovt hemfridsbrott, och sen är det tre misstankar om misshandel. Vad har du för inställning till de här brottsmisstankarna?

Nekar, ja, uppgav Fredrik.

Ja, har advokaten nåt mer där?

Advokaten: **"Nej"**.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Asker, Christoffer Claes Fredrik

Personnummer

20070608-7277

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd sedan tidigare förhör

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Under 18 år

Ja

Vårdnadshavare underrättad

Socialtjänsten underrättad om mt

Socialtjänsten underrättad om tid för förhör

Vårdnadshavare 1

Underrättad ej närvarande

Vårdnadshavare 2

Omständigheter/kommentarer

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör. Informerad om att de tidigare misstankarna kvarstår.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Advokat Jesper Arvenberg

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-05-05

Förhör påbörjat

09:08

Förhör avslutat

09:17

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MO

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Vårfrid Svensson från socialförvaltningen i Katrineholm medverkade på telefonlänk.

Förhørsledarnas och advokatens frågor och uttalanden anges i fet stil.

Fredrik informerades om att de tidigare misstankarna kvarstår och att detta är ett kompletterande förhör.

Fredrik underrättades om sina rättigheter att inte behöva yttra sig under förhöret eller att svara på förhørsledarnas frågor. Fredrik informerades om att han har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av RB 23:18§. Fredrik informerades om att staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men att den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller

delar av kostnaden.

Mats: **"Var så god Johanna".**

Ja, vi har ju gått igenom telefoner, det vet du ju, och vi har ju fortfarande din telefon

Ja, uppgav Fredrik.

På din telefon har vi hittat en film.

Mm, uppgav Fredrik.

Som vi vill visa dig och har några frågor kring.

Ok, uppgav Fredrik.

Så vi kör på det, får vi se, nu ska vi se om jag lyckas få ljud ohörbart, jag är liksom inte ohörbart.

Ja, men jag, ja, uppgav Fredrik.

Du kanske vet vad det är?

Ja, jag hade en gissning, uppgav Fredrik.

Jag förstår.

Fredrik och advokaten förevisades den redigerade filmen föreställande när Tom Prager sitter och häcklar Golden Generation och när gärningsmännen går in i Tom Pragers rum. Filmen avslutas med en gruppbild med texten GG Production.

Du visste vad det var för film?

Ja, den där, ja. Ja, jag fick höra att de, det var nån ny grej över det där, den glömde jag säga förresten, eh, yes, uppgav Fredrik.

Ja, socialtjänsten, vi har visat en film här, jag kan berätta för er vidare sen, vad det är för film senare.

Men du Fredrik, vad är det här för film då?

Jag blev tilldelad den, jag hade ingen, nu ohörbart väldigt kort, men jag hade faktiskt ingen aning att det där hände förräns dagen efter, när jag blev tilldelad den. Jag, det jag har fått höra, det är att den är, alltså den är fejk. Men det ser kanske inte ut som det, och det förstår ju jag, men det är verkligen det jag har fått höra, uppgav Fredrik.

Ok, så du har fått den tilldelad, är det nån som har skickat den till dig?

Eh, ja men nu, det där var i, det var typ ett halvår sen, jag minns inte vem det var. Men jag har inte gjort den där, jag har ingenting att klippa ihop eller nånting och det att göra med den, uppgav Fredrik.

Ok, så du fick den skickad till dig för kanske ett halvår sen?

Ja, ungefär, ja, uppgav Fredrik.

Ok, och du vet inte vem som skickade den?

Nej, det, nej, uppgav Fredrik.

Jag tänker det är ganska speciellt, alltså video.

Ja, jo jag vet, jag vet, men jag, nej jag vet faktiskt inte exakt vem, uppgav Fredrik.

Ok, var det nån på skolan eller?

Ja, jo det var det, uppgav Fredrik.

Eller nån av dina vänner eller?

Det var säkert, eh, det där kan väl vart, nej jag borde inte gissa, det känns dumt att göra det, ja, uppgav Fredrik.

Det kanske går att se på telefonen i och för sig, det vet jag inte.

Ja, det kanske det gör, uppgav Fredrik.

Men du, vad, och du säger den är fejk, berätta om den här filmen då, vad är det du har hört om den här filmen?

Nej, jag fick bara veta att den var alltså ihopklippt som ett, alltså den var mer designad som en, alltså som en film typ bara. Den ska va fejk-gjord, uppgav Fredrik.

På vilket sätt fejk-gjord?

Eh, det är skådespeleri typ, uppgav Fredrik.

Ok.

Ja, uppgav Fredrik.

Vem är det som har sagt det?

Det är väl Ludvig, antar jag väl, uppgav Fredrik.

Så Ludvig har sagt till dig att det är skådespeleri?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Har, för jag tänker på slutet där, så är det väl B2 antar jag?

Eh, ja, nej, alltså det är ju folk i, jag kanske inte borde säga..., uppgav Fredrik.

Jag tror att det är alla i B2.

Nej, det är det verkligen inte, uppgav Fredrik.

Nej, men här, vänta ska vi..

Fredrik förevisades slutet på filmen med gruppbilden.

Jaha, där, ja den, ja där är alla, ja, uppgav Fredrik.

Precis, och där är du också med?

Ja, där i bilden, jag tror jag är med i den, uppgav Fredrik.

Ja, och jag tänker, då är du alltså med på den här filmen kan man ju säga?

Nej, eller alltså jag är ju med i en bild, men jag är ju inte, ja, ok, ja, ohörbart, uppgav Fredrik.

Och jag tänker mer bara hur kände du när du fick den här skickad till dig, och så är ju ditt ansikte också med på den här filmen liksom?

Jag tänkte inte så mycket kanske, jag, alltså det var ju inte direkt så att jag använde den, jag spred inte den om man säger så, uppgav Fredrik.

Nej, nej.

Men jag, ja ni hittade ju den, den var ju inte borta. Om ni tänker ohörbart att mitt ansikte var med, det är ju, ja nu är det ju väldigt dåligt. Men jag är inte med i den, uppgav Fredrik.

Nej, jag tänkte bara, när du fick den här filmen skickad till dig, kommer du ihåg vad du tänkte då liksom, eller fick du direkt till dig då att det här är fejk, eller liksom hur..?

Nej, alltså det var väl, de sa väl det då, ja, fan, det, jag borde inte säga några namn här, eh. Jag har fått höra när jag fick den, att den var, den var fejk-gjord. Jag fick den av en person, och..., uppgav Fredrik.

Som du inte vill säga namn på?

Nej, uppgav Fredrik.

Förstår jag dig rätt?

Ja, uppgav Fredrik.

Ok.

Ja, och den, ja det var väl lite konstigt att jag var med just där vid slutet, men det var ju en, ja jag vet inte varför jag är med, uppgav Fredrik.

Och vad stod det på slutet, vad står det, Golden Production, eller vad stod det?

Ja, uppgav Fredrik.

Mats: **"Golden Generation".**

Golden Generation, ja precis, för då är det alla ni Fredrik i B2, på slutet av filmen liksom?

Ja, Golden Generation, det är det vi kallas, inte av oss, eller jo, nu är det ju det, och några i, vi, detta är väl ett svar, men vi är en väldigt uppdelad, eh, alltså årskurs, Björke-tvåorna. Och det har vi vart, och då är det några som, jag antar de är lite mer ute, och de kallar sig själv Golden Generation, eller de blev kallade det, för de sågs, ja, och ja, det är det det handlar om. Men det är ju, ja.., uppgav Fredrik.

Mm, men du och då säger du att Ludvig har sagt att det är fejk det här, det är skådespeleri?

Ja, uppgav Fredrik.

Har du hört det från nån mer eller, alltså, eller är det hans ord som..?

Ja, jag har hört det från flera, men alltså det är väl andra i B2 som säger att det är fejk, uppgav Fredrik.

Mm, hur är det med niorna eller?

Ja, dem har jag inte pratat med om just den här, jag vet inte, uppgav Fredrik.

Nej, nej ok.

Men du, vet du vilka det är på filmen?

Eh, nej, uppgav Fredrik.

Eller vill du inte säga?

Jag vill inte säga, uppgav Fredrik.

Du vill inte säga, nej.

Nej, alltså jag tror inte jag har några mer frågor kring filmen Fredrik, om det inte är nåt mer du vill berätta kring filmen?

Nej, uppgav Fredrik.

Nej, har du några mer frågor?

Mats: "Nej".

Har du?

Advokaten: "Nej".

Nej, sen ville vi också prata med dig lite om rappen.

Ja, ok, uppgav Fredrik.

Ja, och det kanske du har några väl valda frågor Mats?

Mats: "Mm, vi är ju lite intresserade av att höra lite specifikt vad som sas när de rappade om dig".

Eh, ja, alltså jag vet inte exakt vad det var, nu var det, alltså när man var där, det var ju lite så här, vi är ju bra vänner liksom, och jag vill inte sätta dit dem. Har nån sagt att de gjorde just mot mig, har nån specifikt sagt det? uppgav Fredrik.

Mats: **"Ja, du sa själv i tidigare förhör att det var nåt om jude-grejer".**

Ja, de uppgifterna har vi.

Ok, ja, jo det var det väl, och det är ju, jag vet inte, det är ju ett brott i sig, men jag vill inte sätta dit nån för det. Ja, det är ju svårt att säga inför polisen, att, när ett brott görs, men, nej jag tror inte jag vill gå vidare in på just det och sätta dit nån på det, uppgav Fredrik.

Nej, alltså det, ja, det är ju också så att, ett brott som det kan vara är ju hets mot folkgrupp, och det är inget målsägandebrott på det sättet liksom. Men det är ju också så att du får ju berätta och säga vad du vill och vad du inte vill, det vet du ju. Så jag tänker, vill du inte kommentera det, då, då kommer vi ju inte att tvinga dig.

Nej, uppgav Fredrik.

Nej.

Nej, men det är nog, ja.., uppgav Fredrik.

Men då skriver vi helt enkelt, eller du vill inte, du vill inte prata mer om rappen, förstår jag dig rätt då?

Det låter rätt, uppgav Fredrik.

Några frågor kring det?

Advokaten: **"Nej".**

Nej.

Mats: **"Nej".**

Har du några andra frågor kring det här, alltså i förhöret tänker jag, kring nånting Fredrik här?

Min mobil, uppgav Fredrik.

Ja, din mobil givetvis.

Den vill jag ha tillbaka, uppgav Fredrik.

Ja, och den kommer tillbaka, det tror vi, men inte just nu.

Ok, uppgav Fredrik.

Ja, nej men då kan vi väl slå av.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Del Corral, Alfonso Ulf Leopold

Personnummer

20080814-4018

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Under 18 år

Ja

Vårdnadshavare underrättad

Ja

Socialtjänsten underrättad om mt

Ja

Socialtjänsten underrättad om tid för förhör

Ja

Vårdnadshavare 1

Underrättad ej närvarande

Vårdnadshavare 2

Omständigheter/kommentarer

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt grovt hemfridsbrott och misstänkt misshandel.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Olov Mattsson Dismats

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-03-04

Förhör påbörjat

13:07

Förhör avslutat

14:36

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhör med misstänkt Leopold del Corral.**Med på förhöret är också personal från socialtjänsten i Götene kommun.****Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.****FL: Förhørsledare Johanna Sköld****FL: Förhørsledare Mats Olsson****MT: Misstänkt Leopold del Corral****AD: Advokat Olov Mattsson Dismats****Nedan skrivs det förhørsledaren säger med fet stil.****FL1: Beredda, men vi spelar in också, det gör vi alltid i Leopold, det är bara för att vi ska slippa skriva under tiden.****Då ska vi se. Då gäller det först två fall av grovt hemfridsbrott. Det här ska ha varit**

20.25.01.19 23.00 till 23.30 på Elevhemmet Björkö på Lundsbergs skola i Storfors kommun.

Det här genom att tillsammans och i samråd och eller samförstånd med andra personer olovligen har trängt sig in i Victor Bergmans och Charles Barkmans rum, respektive Gustav Merners och Tom Pragers rum.

Gärningarna är att bedömas som grova eftersom de innefattat våld på flera av målsägandena.

Sen har vi misshandel 20.25.01.19 klockan 23.00 till 23.30 på Elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Charles Barkman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälten mot kroppen, både när Charles låg i sängen och sen när han blev nedkastad på golvet.

Charles slog i sin armbåge i nattduksbordet när han blev nedkastad.

Misshandeln åsamkade smärta och blåmärke, sår på armbågen.

Leopold har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerade olovligen trängt sig in i Charles rum och därefter kvarstannat.

AD: Förlåt, det går lite snabbt, han har solidariserat sig med, jag hann skriva dit, förlåt.

FL1: Leopold har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt genom att tillsammans med övriga gärningsmän, maskerade, olovligen trängt sig in i Charles rum. Och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

AD: Kvarstannat i rummet, vad sa du, utan att tillkalla hjälp, vad sa du?

FL1: Kvarstannat under hela händelseförloppet utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

AD: Ja.

FL1: Ja, sen är det misshandel 2025-01-19 klockan 23.00 till 23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och eller samförstånd med andra personer har misshandlat målsägande Viktor Bergman.

Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälte mot kroppen och ett flertal knytnävsslag mot benen, kroppen och huvudet.

Misshandeln åsamkade smärta, hälta och blåmärke under ögat. Leopold har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt.

Genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerade olovligen trängt sig in i Viktors rum och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Och sen har vi misshandel 2025-01-19 23.00 till 23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun.

Detta genom att tillsammans och i samråd och eller samförstånd med andra personer har misshandlat målsäganden Tom Prager.

Misshandeln har bestått i att dra ut Tom från garderoben, utdelat ett flertal tramp /stamp mot kroppen, piskat med bälten mot kroppen och utdelat ett flertal knytnävsslag mot benen.

Misshandeln avslutades med att någon drog upp Toms tröja och utdelade ett mycket

hårt slag med bälte som träffade ryggen.

Misshandeln åsamkade smärta, blåmärke på armbågen och märke, blåmärke på ryggen. Leopold har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt. Genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerade olovligen trängt sig in i Toms rum och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Nu är det här jättemycket text, Leopold, men jag tänker att du får behålla den, för då kan du också läsa för advokaten om det är så att han har några frågor. Går det bra det?

AD: Det går jättebra det, en annan fråga, så att jag har förstått det hela.

FL1: Ja.

AD: Det har ju blivit snarlika, nu pratar jag om misshandelspåståendena. Har jag förstått dig rätt att, eller ställde frågan bara, påstås eller görs det gällande att Leopold har utövat någonting av våldet som har redovisats?

FL1: Nej.

AD: Nej, utan det som Leo påstås ha gjort, det är det som i strecksatsen, att han har solidariserat sig med övriga och så vidare.

FL1: Precis.

AD: Bra, då har jag förstått det.

FL1: Ja.

AD: Det var bara det jag undrade. Ja, då tar vi gärna en paus då.

FL1: Då går vi ut.

AD: Får jag fråga en fråga innan vi återupptar förhöret?

FL2: Ja, vänta, jag pausar igen.

FL2: Ja, Leopold. Förutom advokat så har du lite fler rättigheter. Och det är att du behöver inte yttra dig under förhöret eller svara på våra frågor. Du har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av rättegångsbalken 23.18. Staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

På lördagen den 18 januari var det en sån här rapbattle på elevhemmet Björke. Kan du dra händelseförloppet därifrån och fram till måndag morgon den 20 januari?

MT: Ja. Nej men så, då var det den här rapbattlen på lördagskvällen.

Och då var det tidig insettid så alla skulle samlas tidigt, då för att lyssna på rapbattlen. Och egentligen så skulle det vara niorna mot niorna liksom men så tog de en twist och så körde de mot tvåorna istället.

Och det blev väldigt grovt, de körde inte om mig.

FL1: Okej.

MT: Och de körde inte om en annan kille. Så det var jag och en annan kille som de inte körde om.

FL1: Okej.

MT: Men de körde om alla andra och det blev grovt, det sades antisemitistiska saker och rasistiska saker mot vissa personer.
Och därefter så, jag tänkte inte mer på det, men på söndagskvällen då så skickade, nu minns ja inte vem, men någon i årskurschatten att vi skulle samlas nere, att vi skulle komma ner till Fredrik Askers rum.

FL1: Till Fredrik Asker.

MT: Ja. Så jag, jag tänker inte mer på det. Jag går ner, jag bor nämligen på tredje våningen själv.
Ja, så jag bor själv där uppe med alla treor.

FL1: Ja okej.

MT: Så jag hade ingen aning om vad som hade hänt där nere. Så då kommer jag ner, helt, jag vet inte vad som har hänt. Inget hade skrivits i chatten innan, nej.
Eller någonting alls så jag kommer ner omedvetande och så kommer jag in i det rummet, därefter så går vi alla till Ludvig von Platens rum, ja ingen hade berättat någonting till mig fortfarande, det var ingen planering som hade skett i det rummet, det var bara liksom hängstämning.

FL2: Vilka var det som träffades i Fredrik Askers rum?

MT: När jag kom ner hit så var det Fredrik Asker, Max Merner och Arvid Hagen som satt där.
Och ja, det verkar ju vara liksom häng där.
Sen så gick vi alla till Ludvig von Platens rum och jag visste ju att något bus skulle hända. Alltså något vanligt bus som sker när det bor 50 grabbar tillsammans, alltså liksom, jag tänkte gå in och tända och släcka i lampan och göra ljud liksom.
Det har hänt mig hundratals gånger, det är inget konstigt.
Och sen så hämtade vi Ludvig von Platen och så ser jag Ludvig von Platen, Max Merner och Arvid Hagen springer in i Charlie Barkman och Viktor Bergmans rum.

FL1: Okej.

MT: Och tumult utbryts ganska fort, jag och Fredrik Askers står vid dörröppningen och jag går snabbt ut i rummet.

FL1: Okej.

MT: Jag går snabbt ut i rummet och jag...jag är osäker på vad jag ska göra.
Så jag går runt där i korridoren och är lite osäker, därefter springer alla in i rum två och då gick jag med.
Men jag gick aldrig in i rum två, jag stod vid dörröppningen för rum två också.

FL1: Okej.

MT: Och när de drog ut de här grabbarna ur garderoben så gick jag därifrån.

FL1: Ja.

FL2: Om vi backar tillbaka lite till Ludvig von Platen. Ni var inne på hans rum eller.

MT: Ja.

FL2: Vad är det som sker där inne?

MT: Han låg i sängen och höll på att somna och så dras han med i det hela.

FL2: Vad sa du för något?

MT: Han låg i sängen och höll på att sova och så drogs han med.

FL2: Okej.

MT: Ja.

FL2: Och vi har ju hört att ni var maskerade, hur gick det till?

MT: Vi hade t-shirts på oss och så...ska vi inte säga...och drog dem över huvudet. Som sagt, det är liksom...det här med att göra ljud och tända och släcka lampan, det har hänt mig flera gånger att folk har sprungit in i mitt rum, maskerade då eller med en t-shirt över huvudet och gjort ljud, tända och släckt lampan och sånt när jag försökte sova.

FL1: Men du, Leopold, göra ljud, berätta för oss om det, vad menar du med det?

MT: Ja, men...Vad kan det vara ? Det kan vara... kanske banka något bord eller något sånt.

FL1: Okej.

MT: Alltså, inget...

FL2: Vem var det som bestämde eller hur kom ni överens om att ni skulle vara maskerade?

MT: Ehm...det, det minns jag inte, jag tror alla hade t-shirts på sig men ja, jag vet inte, kommer inte ihåg.

FL2: Kan du beskriva maskeringen?

MT: Jag har en t-shirt över huvudet liksom, det var, ja, det var bara en t-shirt över huvudet.

FL2: Och så har du någon glugg så att du ser någonting eller?

MT: Ja, nej, men det var att man... T-shirt-hålet så hade man över det och så.

FL1: Så hela ansiktet syntes då? Förstår jag det rätt då?

MT: Ja, eller tror jag man drog upp den kanske lite.

FL1: Okej, vid näsan visar du kanske.

MT: Ja.

FL1: Jag förstår.

FL2: Och vems idé var det att ni skulle gå in på de här rummen?

MT: Det, det vet jag inte, vems idé det var att gå in i de här rummen.

FL2: Fanns det någon taktik redan från början? Att nu ska vi gå in på rum ett och sen ska vi vidare till rum två?

MT: Jag hade som sagt ingen aning om vad som skulle hända, så jag har ingen aning om det.

FL2: Nej, och vad tänkte ni göra inne på rummen?

MT: Göra ljud och tända och släcka lampan, vanligt bus som förekommer. Hänt mig hundratals gånger och hänt alla andra hundratals gånger.

FL2: Ja, men vad, alla var liksom överens om det?

MT: Jag tror bara att det var det som skulle hända, jag vet inte vad de andra har snackat om. Jag vet inte vad som har hänt, vad de har gjort innan. Jag vet bara att jag drogs, kom ner, Ja det var det jag trodde skulle hända. Så blev det inte så och då gick jag, då avlägsnade jag mig från situationen.

FL2: Och om vi backar till, när ni lämnar Ludvigs rum. Hur många personer, hur många personer är ni då?

MT: Med Ludvig, då säger vi, det är vi fem.

FL2: Okej.

FL2: Det är de tre som du nämnde innan då, Arvid.

MT: Arvid, Merner och Ludvig.

FL2: Ja.

FL1: Ja, Asker sa du också.

MT: Ja, Asker, ja, just det.

FL2: Och när ni lämnar Ludvigs rum, har ni något, har ni någonting med er då?

MT: De andra hade, alltså...Max, Arvid och Fredrik hade skärp. Och då, jag tänkte inte, jag hade inget skärp, Ludvig hade inget skärp heller. Och jag tror att det, jag tror det skulle göras ljud med det liksom.

FL2: Mm, var det någon som sa åt dig att du skulle ha skärp?

MT: Arvid Hagen sa till mig att hämta skärp, men jag gjorde inte det.

FL2: Mm, okej. Och sen händelseförloppet inne på rummet, och då snackar vi,

Victor och Charles rum, kan du dra det en gång till? vem var det som gick först in i rummet och så vidare?

MT: Det minns jag inte vem som gick först in i rummet, jag minns bara att det var de tre som gick in i rummet.

FL2: Vilka tre var det?

MT: Ludvig von Platen, Max Merner och Arvid Hagen.

FL1: Okej.

FL2: Och hur ser det ut inne i rummet? Är det ljust eller är det mörkt?

MT: Det är mörkt.

FL2: Okej. Och du går också in i rummet?

MT: Nej, jag stod i dörröppningen.

FL2: Okej och Fredrik?

MT: Han stod bredvid mig.

FL2: Okej, så ni två går inte in i rummet då?

MT: Nej, vi stod liksom i dörröppningen på rummet, så vi var aldrig inne i rummet.

FL2: Ser du vad som händer där inne?

MT: Det var mörkt, jag ser inte vad som händer, men jag hör att det blir bråk liksom, då går jag därifrån.

FL2: Okej, var går du då någonstans?

MT: Ute i korridoren, det är en korridor med massa rum, så jag gick ut i korridoren.

FL2: Gick du ensam eller?

MT: Fredrik Asker hängde med strax därefter.

FL2: Och hur länge står ni i korridoren där innan de andra kommer ut?

MT: Det kan jag inte säga tydligt, jag vet inte hur lång tid det var men det var inte jättelänge, jag skulle säga mellan en och två och en halv, tre minuter.

FL1: Några minuter?

MT: Någon minut, ja, så det var inte jättelänge.

FL2: Men det måste ju kännas ganska länge och stå och vänta där.

MT: Ja, tre minuter kanske var lite, ja, jag skulle säga max en minut.

FL2: Okej.

MT: Alltså inte alls så länge, en minut skulle jag nog säga att det var.

FL2: Och ni står i korridoren och sen kommer de här tre killarna ut då eller?

MT: Ja, de tre kommer ut och så springer de in i rum två.

FL2: Sa dom någonting att nu ska vi in i rum nummer två här?

MT: Nej, det gjorde dom inte.

FL2: Men du och Fredrik, ni hakar på där?

MT: Jag hakar på för jag var osäker på vad som skulle hända, jag visste inte, jag var osäker på vad som skulle hända, så det var därför jag hängde på.

FL2: Och sen när ni kommer fram till rum två, kan du dra vad som händer där?

MT: De är då inte i sina sängar, utan i garderoben.
Jag vet inte vem som drar ut, men de blir utdragna i garderoben och då märker jag att det här är inte rätt, och jag går därifrån.

FL2: Och samma fråga där, var det mörkt eller var det ljust?

MT: Det var mörkt.

FL2: Det var mörkt hela tiden eller?

MT: Ja, i alla rum så var det mörkt.

FL2: Mm, såg du något mer att de blev utdragna och såg du vem som blev utdragen och av vem och så vidare?

MT: Nej, det såg jag inte.

FL2: Nej, vart tog du vägen?

MT: Till mitt rum.

FL2: Okej. Och Fredrik?

MT: Det vet jag inte.

FL2: Nej, men var Fredrik inne i rummet också?

MT: Det vet jag inte, det kan jag inte säga med säkerhet, det är jag osäker på.
Jag vet bara vad jag gjorde, jag gick därifrån.

FL2: Ja, du gick till ditt rum och vad hände sen för något?

MT: Sen gick jag och lade mig och så tänkte jag nu på det. Dock så hörde jag att de här andra fyra blir ertappade av husfar och några andra treor. Men ingen kom och snacka med mig alls, det var det som hände efter det.

FL2: Så i och med att du gick iväg till ditt rum så vet inte du hur länge de andra var kvar i rummet?

MT: Nej, det gör jag inte.

FL2: Nej, jaha.

FL1: Ja, då ska vi se, vi går tillbaka här, det var rapbattlen. Och vad sa du, förstod jag det rätt då att det är typ en tid, alltså ni skulle vara, var det obligatoriskt liksom?

MT: Ja, jag tror det var, vilken tid var det? 23.30 är vanlig innertid på hemmet. Jag tror att det var, att det var lite tidigare den dagen på grund av den här rapbattlen. Och det har alltid varit en tradition med den här rapbattlen.

FL1: Men är det liksom typ en obligatorisk närvaro ni ska vara med? Eller får man välja själv eller hur liksom?

MT: Ja, alltså det var, obligatoriskt skulle jag inte säga, men det är något som hemmet gör, alltså tillsammans. Så det var, det var något man inte missar.

FL1: Nej.

MT: Man går liksom på det.

FL2: Vilken tid på dygnet var den här rapbattlen? För det är lördag vi snackar nu?

MT: Ja, lördag, jag skulle säga kanske runt 10-tiden.

FL2: 22-tiden, att den börjar då eller?

MT: Mm

FL1: Okej och sen säger ju du att det skulle vara niorna egentligen som körde mot varandra.

MT: Inte bara niorna, men alltså alla nya.

FL1: Nya, alla nya, ja, precis, de i ettan också som börjar.

MT: Ja, exakt.

FL1: Jag förstår. Men nu vände de på det, så det blev inte riktigt så och jag tänker under det här rapbattlet då, alltså vilka var med där? Och var, vart hade ni det, var det i salongen?

MT: Vi var i salongen på nedervåningen, då var alla där, inklusive husfar.

FL1: Okej

MT: Så alla var där och alla hörde.

FL1: Mm och du säger att det var ganska grova grejer, vad var det för grejer som sades då?

MT: Det var till exempel Fredrik Asker, hans familj är av judiskt ursprung så det var mycket. Nu minns jag inte exakt vad som sades men det var mycket, det var dels om det, det var mycket om det och antisemitiska saker, som sagt och sen så och Ludvig von Platen. Jag vet inte vad det är, men han är inte helt svensk, då var det också rasistiska påhopp. Och så var det mycket om folks mammor, syskon, flickvänner, utseende och sånt men jag blev inte rappad om.

FL1: Du blev inte?

MT: Nej.

FL1: Vilka var det som rappade då?

MT: Det var ju, jag minns inte exakt. Victor Bergman vet jag att det var. Det var Tom Prager, Gustav Merner, några fler också, jag kommer inte ihåg helt vilka det var.

FL1: Men du, av de här du nämner, de här fyra som var med dig den här kvällen, rappades det om dem? Du sa att Ludvig rappades om och Fredrik. Hur var det med Max och Arvid då?

MT: Ja, alla förutom jag.

FL1: Men du, när ni hade gjort det där. Alltså, hur var stämningen då? Pratade du något med grabbarna då? Hur kändes det efter det där?

MT: Alltså efter rappat då? Vilka grabbar tänker ni att jag *ohörbart*..med?

FL1: Nej, jag tänker med Max och Ludvig och de här. Pratade du något med dem? Hur kändes det för dem? Det var grova grejer.

MT: Ja, jag vet att Fredrik Asker till exempel, han är en av de jag är närmast i det här gänget och han mådde inte bra efter det.

FL1: Nej.

MT: Ja, men det var ingen rolig stämning liksom.

FL1: Nej, det var ingen bra stämning.

FL2: Hur länge höll den på den här rapbattlen?

MT: Osäker, kanske en halvtimme. Något i den stilen, ja.

FL1: Och du säger husfar var också med?

MT: Ja.

FL1: Och även då årskurs tre, eller var det alla på Björke?

MT: Ja, årskurs tre också.

FL1: Som hörde? Men du, och efter den här rappen, vad gjorde ni då när det här var klart?

MT: Jag gick och lade mig.

FL1: Du gick och lade dig?

MT: Ja.

FL1: Och då gick du till tredje våningen.

MT: Tredje våningen, exakt.

FL1: Har du singelrum där eller?

MT: Ja.

FL1: Och sen är det söndag. Hur var det på söndagen då, hur var stämningen då?

MT: Det minns jag inte hur stämningen var då, det snackades lite om den här rapbattlen fortfarande, lite så.

FL1: Mm.

MT: Men annars är jag lite osäker på hur det var.

FL1: Vad sas då om den här rapbattlen?

MT: Jag vet inte att den var grov.

FL1: Att den var grov. Hur var känslorna då, var de ledsna eller förbannade?

MT: Alltså, för mig då.

FL1: Nej, jag förstår att du var ju inte drabbad. Jag tänkte på dina vänner där, eller de som går i B2.

MT: Vissa var kanske ganska sura och vissa var ledsna, tror jag.

FL1: Ja. Och sen på kvällen där, då säger du att du är på ditt rum, senare på kvällen. Nu är vi på söndag kväll.

MT: På söndagen, ja.

FL1: Och du säger då att då skrivs det något i chatten, i årskurschatten.

MT: I årskurschatten.

FL1: Och årskurschatten, är det då alla ni som går i B2?

MT: Ja.

FL1: Okej, och vad var det som skrevs där?

MT: Det minns jag inte. Det är jag osäker på vad som skrevs där.

FL1: Du sa någonting om kom till Fredrik Askers rum, sa du så?

MT: Ja, något sånt. Eller ja, det var något sånt som skrevs. Att vi skulle komma ner till Askers rum.

FL1: Och då gick det till alla i B2?

MT: Exakt, till allihopa.

FL1: Okej, okej. Och vad tänkte du om det då? Att ni skulle ner dit?

MT: Jag tänkte på att det är något lite skoj. Alltså de, lite, lite revenge liksom. Men på ett skojigt sätt som det här med att tända och släcka ljus och slå och, eller inte slå, men att göra ljud och sånt.

FL1: Du säger lite revenge. Du sa bus förut och jag tänker, förstår jag det rätt då? Att det är lite bus på grund av det som hade hänt eller?

MT: Ja, exakt. Så det var ju det som var meningen då, att det skulle vara lite bus.

FL1: Och när du säger bus, du säger det har ju hänt väldigt många gånger och så. Och så nämner du ljud och tända och släcka lampan. Är det som brukar vara när det liksom är bus?

MT: Ja, exakt.

FL1: Och då gick du ner till Fredrik. Och i Fredriks rum, vilka var det där då?

MT: Max Merner, Fredrik Asker och Arvid Hagen.

FL1: Okej och vad gjorde de när du kom dit?

MT: Satt och snackade. Ganska lugn stämning och de var och snackade och det var liksom hängstämning.

FL1: Vad snackade ni om då?

MT: Det minns jag inte vad vi snacka om, det var inget angående vad som skulle hända.

FL1: Nej, inget.

MT: Nej, inget om vad som skulle hända, inget om något sånt.

FL1: Okej.

MT: Men det var bara vanlig hängstämning liksom.

FL1: Ja, varsågod.

FL2: De här killarna, alltså de som blev drabbade, de har ju berättat att de blev PO:ade, att de inte fick låsa sina dörrar. Har du hört någonting om det?

MT: Det hörde jag om dagen efter, på måndagen, under förhöret med husfar och internatchefen.

FL2: Det är först då du får veta det eller?

MT: Förlåt?

FL2: Är det först då du får veta det eller?

FL1: Visste du någonting om att de hade bredvid Po:ade?

MT: Nej, det hade jag ingen aning om, vi fick ju reda på dagen efter av husfar eller internatchefen. Men det var i alla fall under den intervjun där så det hade jag ingen aning om alls.

FL1: Nej, okej, men du, då är du nere på Fredriks rum. Och hur sa du sen, hur kommer det sig att ni går till Ludvigs rum?

MT: Jag vet inte, någon nämnde Ludvig och så gick någon ut och jag bara hängde med liksom, så jag började följa efter alla andra in till Ludvigs rum och sen så.

FL1: Och när ni kommer in till Ludvigs rum då säger du att han är på väg, han ligger i sängen och på väg att sova. Och vad händer när du går in i Ludvigs rum?

MT: Nej men jag tror det är någon som bara vi ska göra något bus liksom.

FL1: Mm mm, vi ska göra något bus.

MT: Ja, jag är med, min mamma och hans mamma och hans familj liksom, så jag känner att han ville busa lite med mig.

FL1: Han ville vara med också på bus och sen pratade vi ju lite om bälten eller om skärp där då. Mm, alltså, när du är på Askers rum, hur är det då med bälten och skärp?

MT: Jag såg inte det förrän de gick ut ur Askers rum.

FL1: Okej, så när de går ut ur Askers rum vad såg du då?

MT: Ja, då tror jag att någon hade bälte.

FL1: Vilka var det som hade bälte då?

MT: Ja, jag vet att Max *ohörbart* av dem hade bälte.

FL1: Hur var det med Fredrik då?

MT: Det är jag osäker på, jag är osäker.

FL1: Okej. Så då går ni ner där i alla fall och jag förstår, är det rätt Leopold att du har inget bälte med dig?

MT: Nej.

FL1: Då går ni in till Ludvig och han hänger också på där för han ville också göra bus. Han hade blivit drabbad, ja och sen det här med t-shirtarna då. Hade ni t-shirtar på er redan när ni går in i Ludvigs rum på det här sättet? Eller är det något som sker i

Ludvigs rum?

MT: Det är jag också osäker över, det minns jag inte.

FL1: Nej, om du tänker tillbaka, om Ludvig ligger i sängen kommer du ihåg hur, alltså hade han, blev han också maskerad, eller hur?

MT: Ja, alla fem, ja, han var också maskerad.

FL1: Alla fem, ja. Okej och vad var det för t-shirtar ni hade då?

MT: Det var bara en vanlig vit t-shirt.

FL1: En vanlig vit t-shirt.

MT: Ja, som man bara drog över huvudet.

FL1: Hur var det med Ludvig och bälte och skärp då?

MT: Han hade inget skärp, det minns jag faktiskt att han inte hade.

FL1: Ja, okej och sen då tänker jag, hur länge är ni på Ludvigs rum? Eller vad gör ni där förutom att han går upp? Är det någonting annat ni gör där inne?

MT: Nej, inget annat.

FL1: Sitter ni och hänger där också?

MT: Nej, men vi var där i kanske 20 sekunder.

FL1: Jaha, ni var där i kort.

MT: Det var inte alls länge.

FL1: Nej, okej och vem är det då som går ut först ur Ludvigs rum?

MT: Det minns jag inte heller vem som går ut först.

FL1: Vart går du då? Går du först eller sist eller i mitten?

MT: Vad menar du?

FL1: Ut ur Ludvigs rum.

MT: Ut ur Ludvigs rum, det minns jag inte heller. Jag minns inte om jag gick först ut eller först in. Ja, det minns jag inte.

FL1: Okej och om man säger vart Ludvigs rum då jämte Victors rum, hur långt är det emellan där?

MT: Det är tvärs över.

FL1: Jaha, det är bara tvärs över korridoren, okej, så hur blev det då, vem öppnade dörren till Victors rum?

MT: Jag tror det var Max Merner eller Arvid Hagen.

FL1: Okej, så någon av dem, ok, knackades det eller gick man rakt in? Hur gick det?

MT: Jag tror bara det gick rakt in.

FL1: Och du, när ni pratade om bus och så, pratade ni om vem ni skulle busa med? Inne hos Ludvig tänker jag.

MT: Nej, inte inne hos Ludvig.

FL1: Nej, sades det något i korridoren då att ni skulle gå till Victors rum? Eller var det Max och Arvid som valde där?

MT: Ja, eller jag tror det var ganska självklart eftersom det var de som var grovast på den här rapbattlen, så jag tror det var ganska självklart att det var dom som man skulle busa med.

FL1: Okej, var det Victor då eller Charlie som rappade om Fredrik eller Ludvig eller?

MT: Jag tror de rappade om Ludvig, Victor, ja.

FL1: Okej, ja men då, och hur är det i korridoren, var det ljust i korridoren men det är mörkt i Victors rum?

MT: Det var inte ljust i korridoren eller det var någon, vad ska man säga, någon liten lampa som var tänd.

FL1: Ja, okej.

MT: Så man såg, alltså det var ju fortfarande nedsläckt, lite ljust.

FL1: Ja och så öppnas den dörren. Och då, vad ser du? Du säger att du står i dörröppningen. Hur är det med dörren då?

MT: Den är öppen.

FL1: Den är öppen. Är dörren öppen under hela tiden du är i rummet eller stängs dörren vid något tillfälle?

MT: Nej, den är öppen hela tiden.

FL1: Den är öppen hela tiden och då tänker jag att då är det lite ljust i korridoren, så då faller det lite ljus in i rummet.

MT: Ja, men det är liksom, som jag förklarade ljuset, det är alltså ett litet vitt ljus eller, du vet sådana här brand...

FL1: Ja, typ sådana här LED eller något sådant här...

MT: Sådana här brandutgångsskyltar, ja, det är sådana som lyste.

FL1: Så det är ganska mörkt?

MT: Ja, så det var ganska mörkt.

FL1: Men du, vad ser du när du står där i dörröppningen liksom?

MT: Jag tänker att någon slängs ner på marken och det blir lite bråk liksom och jag bara hör att det, ja, det blir lite bråk och jag går därifrån.

FL1: Mm och jag tänker att du säger att någon slängs ner på marken. Och om man går in i Victor och Charlies rum så bor Victor på vilken sida?

MT: Höger, ja, höger, exakt.

FL1: Han bor på höger och Charlie på vänster. Ser du vilken del av rummet som personen...

MT: Ja, det var Charlie som...

FL1: Det var Charlie som for i backen?

MT: Ja.

FL1: Och sen säger du att du hör att det blir lite bråk liksom, vad är det du hör då? Hur hör du liksom, berätta om det?

MT: Det är någon som...jag vet inte, det är någon som blir sur. Någon...jag hör på att det blir aggressivt och jag går därifrån.

FL1: Jag förstår att du lämnar men jag tänker när du säger att någon blir sur. Vad är det du hör liksom som gör att du tänker att någon blir sur? Eller det blir bråk liksom?

MT: Ja, men det är ju instruktivt, jag tror att Charlie sitter på marken och han blir liksom sur och liksom sådana grejer.

FL1: Vad sa han då?

MT: Det minns jag inte vad han sa, exakt.

FL1: Hörde du någonting eller såg någonting från Victors sida av rummet?

MT: Från Victors sida av rummet.

FL1: Mm, jag tänker om du säger att Charlie...Charlie, där hörde du att han åkte i backen liksom. Att något han blev sur där liksom, men hörde du något från andra sidan?

MT: Ja, någon hoppade på Victor, jag vet inte vem, men någon hoppade på Victor. Det var det jag såg, jag såg liksom konturerna.

FL1: Ja, du såg konturerna av någon som hoppade, var det en person eller?

MT: Ja, en person.

FL1: Och hörde du någonting då från den sidan, något ljud tänker jag.

MT: Nej, inget speciellt liksom, inget speciellt ljud.

FL1: Nej och det här med ljud som ni brukar göra vid bus och så, gjordes det några sådana ljud eller?

MT: Nej.

FL1: Nej, men du, sen säger du att du gick ut, hur kommer det sig att du gjorde det?

MT: Jag kände bara att det här var...det här var liksom inte vad jag tänkte skulle hända. Jag tyckte inte det var kul så jag gick därifrån.

FL1: Nej och då tänker jag, du har ju berättat att det du trodde var ju att det skulle vara bus.

Ni skulle liksom göra ljud och tända och släcka lampan. Men vad var din uppfattning Leopold egentligen hände i det här rummet som gjorde att du kände att du ville backa ut därifrån? Att det inte kändes bra?

MT: Ja, men det var ju Charlie slängdes på marken.

FL1: Mm, det kändes inte bra.

MT: Nej, det blev fysiskt.

FL1: Mm, det blev fysiskt. Nej, jag förstår och då går du ut i korridoren och hur är dörren då? Hur var det, följde Asker med eller?

MT: Ja, han hängde med.

FL1: Asker hängde med och sen...

MT: Ludvig hängde med strax efter Asker också.

FL1: Okej, men hur blev det efter dig, hann dörren stängas innan Fredrik kom eller var Fredrik med dig på en gång?

MT: Ja, han var med på en gång, dörren var helt öppen hela tiden.

FL1: Okej, och hur blev det med dörren efter att Asker hade gått ut då?

MT: Fortfarande öppen tror jag.

FL1: Fortfarande öppen och sen kommer också Ludvig?

MT: Ja.

FL:1 Okej, och vad hände med dörren sen då?

MT: Fortfarande öppen.

FL1: Fortfarande öppen, okej.

MT: Eller så vitt jag vet, jag tror inte den stängdes i alla fall.

FL1: Nej, den var öppen hela tiden, men du, och du säger du, hur sa du, du visste inte riktigt vad du skulle göra. Du gick lite i korridoren, eller hur sa du?

MT: Mm.

FL1: Okej, och när Fredrik och Ludvig då kommer ut, alltså hur är, hur är, säger ni något till varandra då? Hur är känslan då för er, tänker jag?

MT: Lite chockkänsla, tror jag, det var inte alls det någon av oss, tror jag trodde skulle hända.

FL1: Nej, jag förstår och då tänker jag också att dörren är öppen, vad hör ni inifrån det rummet då?

MT: Nej, men då var inte jag så länge, det var ju kanske, vi var ju bara i korridoren. 30 sekunder, 1 minut, jag minns inte vad jag hör från rummet.

FL1: Nej, du minns inte och sen då, då kommer också Merner och Hagen ut och hur är de när de kommer ut? Alltså, vad är de i för sinnesstämning eller hur är de när de kommer ut härifrån?

MT: Det vet jag inte, det minns jag inte.

FL1: Och vad händer sen då, när de kommer ut, hur blir det med dörren till Victor och Charlies rum då?

MT: Jag tror den förblir öppen.

FL1: Den förblir öppen och vad händer sen då?

MT: Sen så går de in i Tom Prager och Gustav Merners rum.

FL1: Okej, och om vi nu har Victor och vi har ju varit där så vi vet hur korridorerna ser ut.

Om vi då har varit i Victor och Charlies rum, hur långt är det då till Tom och Gustavs? Är det i samma korridor?

MT: Ja, det är samma del av, vi går i en korridor, som ett T ungefär och så bor Victor och Charlie i slutet här.

FL1: Där.

MT: De andra bor här uppe.

FL1: I början, ja och då tänker jag, Leopold, du har ju förklarat för mig nu att det kändes inget bra, det här var inte det som du hade liksom räknat med. Då kommer också Merner och Hagen ut och springer mot ett annat rum, hur kommer det sig då att du väljer att följa med?

MT: Jag är osäker på vad som skulle hända, jag är osäker på om de skulle göra illa fler personer liksom eller vad som liksom vad som var tanken så jag gick med där. Men jag stod bara i dörröppningen, jag ville inte gå in i rummet.

FL1: Men om jag då förstår så är du, du visste inte om de skulle göra illa mer personer men hur kommer det sig att du väljer då att följa med dom fastän du hade den tanken

liksom?

MT: Jag var chockad, jag var ju liksom chocktillstånd. Jag visste inte vad jag skulle göra. Om jag skulle hämta husfar, om jag skulle upp på rummet, om jag skulle försöka stoppa det liksom, så det slutade med att jag gick med. Men, ja.

FL1: Sa Max och Arvid någonting under tiden när de förflyttade sig mellan rummen?

MT: Inte som jag minns, nej.

FL1: Och hur var det med skärpen då?

MT: Det minns jag inte heller, det hade jag ingen koll på.

FL1: Nej. Ja, Mats.

FL2: Du sa att du såg att killarna blev utdragna ur garderoberna, såg du något annat som hände i rummet?

MT: Nej, eller alltså, nej, jag tror inte det, inget som jag minns.

FL2: Hur var det med sängarna där inne, såg du någonting med?

MT: Jag tror någon välte en säng, ja, någon säng vältes.

FL2: Men såg du det, eller tror du det bara, eller?

MT: Jo, men jag stod ju utanför dörren så jag såg att någon säng vältes. Sen så blev jag direkt rädd *ohörbart* garderoben, då gick jag därifrån.

FL1: Men jag tänker, jag hängde inte riktigt med där så jag vill gärna att du berättar igen Leopold. Jag tänker, nu har du ändå berättat fram tills Max och Arvid då. Förstår jag det rätt att det är de som tar täten även i Tom och Gustavs rum?

MT: Ja.

FL1: Okej, är den dörren stängd eller öppen när ni kommer dit?

MT: Alltså innan vi kommer in i rummet då.

FL1: Ja, innan, alltså innan, när ni är på väg dit, är dörren i korridoren stängd?

MT: Då är den stängd.

FL1: Då är den stängd, okej och vem öppnar den dörren?

MT: Tror jag Max eller Arvid.

FL1: Ja Max eller Arvid, förstår jag det rätt då att de är först liksom?

MT: Ja.

FL1: Och då öppnar de och hur är det i det rummet? Var det mörkt där sa du också?

MT: Ja, det var också mörkt.

FL1: Okej och då är det lite halvljust i korridoren?

MT: Mm.

FL1: Fortfarande, okej och hur är det, vad ser du då i rummet när du kommer i dörröppningen, förstår jag det rätt igenom. Vad ser du då?

MT: Någon säng välts och sen så blir det en utdragning ur garderoben och då går vi därifrån.

FL1: Är det första som händer att det är någon säng som välts?

MT: Ja.

FL1: Välts, okej och vart, när ni kommer in där, ser ni Tom och Gustav någonstans?

MT: Nej.

FL1: Sågs det någonting då eller?

MT: Ehm, nej, inte som jag minns, jag tror inte det nej.

FL1: Och vem är det som välter sängarna då?

MT: Det minns jag inte heller, det såg jag inte.

FL1: Nej, vilka är det som är inne i rummet?

MT: Det är då...Ludvig von Platen, Max Merner, Arvid Hagen. Fredrik Asker vet jag inte om han stod bredvid mig eller var i rummet.

FL1: Okej så det är någon av de tre killarna helt enkelt som välter sängen?

MT: Mm.

FL1: Okej är det en säng eller är bägge sängarna med eller?

MT: Bara en säng tror jag.

FL1: Ja, okej, vet du vems säng det var, hur har vi nu då på höger och vänster?

MT: Ja, det vet jag inte.

FL1: Det vet du inte, nej och sen säger du att de var i garderoben.

MT: Mm.

FL1: Hur fick du veta det eller hur märkte ni det?

MT: Jag stod ju dörröppningen och så öppnade de garderoben och så blev de utdragna och då gick jag därifrån.

FL1: Så någon öppnade garderoben?

MT: Ja.

FL1: Vet du vem det var som öppnade garderoben?

MT: Nej.

FL1: Nej, vem är det du ser i garderoben då?

MT: Jag tror jag ser, ja, Tom Prager tror jag att jag ser.

FL1: Tom Prager?

MT: Ja.

FL1: Förstår jag det rätt då att det är han som blir utdragen först?

MT: Ja, det är ju möjligt i så fall.

FL1: Det är möjligt, okej. Och garderoberna, de är?

MT: Sidorna av rummet, det var en dörr i mitten.

FL1: Ja, just det, så han blir utdragen, på vilket sätt blir han utdragen då?

MT: Jag gick direkt efter så jag är osäker på hur han blir utdragen.

FL1: Men du hinner se att han blir utdragen?

MT: Jag hinner se att de öppnar dörren och så tar de tag i honom och håller på och drar ut honom men jag vände ryggen och gick därifrån.

FL1: Mm och när du säger dem då? Ja, det är antingen Arvid, Max eller Ludvig von Platen.

MT: Mm

FL1: Ser du vilka två områden om du säger dem eller tre som drar ut honom?

MT: Nej.

FL1: Nej, okej och hur blir det med han då när han kommer ut, vart hamnar han då?

MT: Jag vet inte, jag gick därifrån, jag har ingen koll på det.

FL1: Okej och hur kommer det sig att du väljer att lämna då?

MT: Jag bara känner att det gör inte rätt liksom, det var bara fel. Jag hade bara dålig magkänsla över det hela, jag gick ju bara därifrån.

FL1: Vad var det som kändes, vad kändes fel då?

MT: Men det var ju det att de var i garderoben.

FL1: Ja, det kändes inte.

MT: Nej, det kändes inte rätt.

FL1: Vad tänkte du kring det?

MT: Jag tänkte att det var jag vet inte, jag tänkte att det var fel, liksom. Att de var i garderoben.

FL1: Mm.

MT: Ja.

FL1: Och då tänker jag, då har du ju ändå med dig det som hände i andra rummet och hur kändes det då för dig? Du har ju med dig det i bagaget. Ett rum och så blir den här killen utdragen ur garderoben, vad fick du för känsla då, alltså hur kändes det?

MT: Ja, jag var ju chockad, jag var ju chockad hela, alltså från och med rum ett till rum två. Jag var ju chockad och jag var ju chockad när jag gick och la mig också.

FL1: Mm så när du har sett att Tom Prager han dras ut från rummet, men när du går, förstår jag det rätt, är Gustav Merner fortfarande i sin garderob då?

MT: För att jag, ja, eller jag vet inte liksom, jag är osäker.

FL1: Mm och då går du ut och hur blir det med Fredrik Asker då, som är bredvid dig?

MT: Det vet jag inte heller.

FL1: Nej okej så du går därifrån och lämnar de fyra egentligen?

MT: Mm.

FL1: I det här rummet?

MT: Mm.

FL1: Okej, är det någon som säger någonting till dig när du går eller?

MT: Nej.

FL1: Nej och jag tänker, vad hinner du höra där inne i Tom och Gustavs rum innan du går?

MT: Jag vet inte, jag hör...ja, det vet jag inte, jag hörde något i garderoben *ohörbart*.

FL1: Hörde du något ljud från Tom?

MT: Ja, det är min känsla om ljuden.

FL1: Och sen går du upp i alla fall till ditt rum och du säger att du går och lägger dig där, somnar du då eller?

MT: Mm.

FL1: Okej och dagen därpå då?

MT: Dagen därpå så...ja, jag vet inte, vi gick till skolan, jag hade nämligen FN-rollspel den dagen, så det var ju det jag hade mest fokus på.

FL1: Mm.

MT: Så gick jag till skolan och så var dagen ganska vanlig fram tills lunch. Då jag hade förhöret med husfar och internatchefen och då sa jag ju att jag var där men jag gjorde ju ingenting så jag till dem och så berättade jag hela händelseförloppet också.

FL1: Och jag tänker, du sa där också Leopold att du följde med för du var lite chockad. Du visste inte om du skulle kanske säga till husfar eller försöker stoppa det eller så. Hur kom det sig att du inte gjorde något av det?

MT: Jag är för det första ett år yngre än de andra, så det var ju dels det och sen så var jag också i chocktillstånd så jag visste liksom inte vad som är rätt grej att göra.

FL1: Nej, jag förstår, men att du är ett år yngre, hur tänker du då?

MT: Ja, alltså de är ju större än mig.

**FL1: Ja, de som var med liksom och gjorde det. Men du, jag tänker morgon därpå då, alltså käkade ni frukost, hur var det då?
Jag tänkte då, det var ju ändå en chockartad upplevelse förstår jag på dig och hur var det då på frukost?**

MT: Jag käkade ingen frukost.

FL1: Nej, du gick inte frukost.

MT: Nej, jag käkade ingen frukost jag gick direkt till skolan.

FL1: Och ni går i samma klass, ni går i B2 va, eller du och Max?

MT: Ja, det är ju själv årskursen.

FL1: Ja, det är själva årskursen, går ni i samma klass också eller går ni i olika klasser?

MT: ja, det var ju FN-rollspel, så jag träffade inte dem.

FL1: Du träffade inte dem? Nej, okej, okej. Så då var ni på samtalet med skolan där. Och efter där då, hur kändes det sen för dig?

MT: Jag vet inte, jag tänkte ju mest på det här för FN-rollspelet och jag skulle göra så bra som jag bara kunde, men jag tänkte ju mycket på det också liksom.

FL1: Och jag tänker, pratade ni någonting om det sen då du och de här andra killarna liksom som också hade varit med?

MT: Jag pratade med Fredrik Asker.

FL1: Ja, okej.

MT: För jag kände att han var i samma situation som jag var i, så jag pratade med honom och, ja, det är bara att snacka, snacka ur oss liksom.

Och, ja, det är liksom det.

Jag vet inte om trösta är rätt ord, men...bara snacka med varandra liksom.

FL1: Och jag tänker, hur kändes det då efteråt då, dagen efter, alltså det som ändå hade hänt?

Du säger trösta, men jag förstår vad du menar att ni pratade med varandra, men alltså hur kändes det för er då, alltså det som ändå hade hänt?

MT: Ja, då tänkte jag mest på det här med relegering.

FL1: Jaha, då var det, fick ni det samma?

MT: Nej, nej, nej, nej. Det var ju då...det var ju ganska lätt att räkna ut att det var något sånt som skulle hända.

FL1: Jaha, okej.

MT: Så då var ju vi alla ganska rädda för det.

FL1: Då var ni rädda för det, ja.

MT: Ja, så det var ju därför jag tänkte trösta då och jag snackade med honom om det. Så det var det som jag tänkte på mest under nästan hela måndagen och hela tisdagen.

FL1: Tisdagen och du sa, det kändes lite, hur sa du, för att han var i samma situation som dig eller hur sa du?

MT: Ja, eller, och han, jag menar, han är mig närmast i årskursen.

FL1: I årskursen.

MT: Ja.

FL1: Okej, alltså är det någonting annat Leopold som vi inte har gått igenom nu? Eller som inte vi har frågat dig som du känner är viktigt för oss att veta om det här som har hänt?

MT: Jag tycker det här med att husfar och treorna ertappade, nu vet jag inte vilka det var, men att de är ertappade. De här därpå är viktigt.

FL1: Vadå för något menar du?

MT: Att husfar, jag fick höra av en trea att husfar och några andra treor ertappade de här efter Gustav och Pragers rum.

FL1: Jaha, och då menar du ertappade, alltså då menar du Max och?

MT: Max, Arvid, Ludvig, jag vet inte om Asker.

FL1: Nej.

MT: De fyra tror jag i alla fall.

FL1: Ja och då var det husfar och treorna som ertappade dem liksom?

MT: Ja.

FL1: Okej och vad hörde du då att det skulle ha hänt liksom, har det snackats mycket efter och så eller?

MT: Ja, dagen därpå så fick jag höra av någon att det här var riktigt dåligt liksom. Det här var inte bra liksom.

FL1: Och du är, nu ska vi se, du är suspenderad va, till april?

MT: ja exakt.

FL1: Men du går på skolan fortfarande?

MT: Ja.

FL1: Och tillbaka på Björke då, i april?

MT: Jag har inte fått något besked om det, men så som det ser ut, det finns ingen som är sur på mig eller ovän med mig.

Jag har snackat med både Victor Bergman, Charlie Barkman, Tom Prager och alltså jag har snackat med allihopa.

FL1: Mm, du har pratat med dem.

MT: Och det är ingen som är sur liksom, eller något sånt. Jag ringde Charlie Barkman och han skrev liksom till mig dagen efter.

FL1: Okej.

MT: Han skrev ett långt meddelande till mig, så vi snackade lite därefter också.

FL1: Vad skrev Charlie då?

MT: Nej, men han skrev att han vet att jag inte gjorde någonting, att jag inte slog någon och att jag är en bra människa liksom, det här är inte jag liksom.

FL1: Jag förstår.

MT: Jag är väldigt bra kompis med många i nian och ettan, så, ja jag känner att det här var helt fel mot den årskursen liksom.

FL1: Mm, advokaten, har ni några frågor?

AD: Jag har inga frågor inom ramen för förhöret.

FL1: Mats.

FL2: Nej

FL1: Då måste jag tänka lite innan vi...jag funderade på, du åt ju inte frukost på söndagen.

MT: Jag har inte spelat mus när jag var för mycket, alltså jag skulle fixa så att jag lättare att spela.

FL1: Ja, just det, men hur var det med middagen då?

MT: Eh...jag var chockad.

FL1: Var du på middagen eller?

MT: Jag var på middagen.

FL1: Hur var stämningen då, för ni äter tillsammans förstår jag rätt?

MT: Det var en dyster stämning.

FL1: Ja, dyster stämning.

MT: Ja, jag tror inte någon mådde bra alls. Inte niorna, inte tvåorna, inte treorna, inte husfar, ingen mådde bra alls över hela den grejen.

FL1: Nej.

MT: Och jag kunde tänka på det här med om jag skulle relegeras eller inte.

FL1: Ja, var det oro?

MT: Mm.

FL1: Och det här med rappen då, Leopold, alltså, då hörde, förstår jag dig rätt att både treor och husfar hörde det som sades liksom och det var ingen som reagerade på det som sades?

MT: Nej.

FL1: Nej, jag har inga fler frågor, jag tänker att vi kan trycka av inspelningen om inte du har något annat.

MT: Nej, jag har inget annat.

FL1: Nej.

FL2: Och advokaten är klar också?

AD: Ja.

FL2: Avslutar vi här.

PAUS

FL2: Jo, vi glömde ju fråga det, det är samma förutsättningar som tidigare, dina rättigheter, du behöver inte yttra dig osv..men vi tänkte fråga dig vad du har för

inställning till de här brottsmisstankarna.

Det är ju två fall av grovt hemfridsbrott, att ni har gått in på det här rummen och sedan är det tre stycken misshandel, vad du har för inställning till de här brottsmisstankarna?

MT: Mm, nej men, misshandeln visste jag ju liksom att, det var hela grejen, angående misshandeln, jag har inte misshandlat någon.

FL1: För det vi undrar lite Leopold är om du förnekar brott eller om du erkänner brott, det är liksom det..

AD: Jag kan svara för han räkning här, han förnekar genomgående samtliga brottsmisstankar och det tycker jag framgår av de svar som han har lämnat, men det är svårt kanske och göra juridiskt *ohörbart*...

FL1: Det var exakt så, våran tolkning är också det men vi behöver fråga för att det ska vara korrekt.

AD: Ja

MT: Jag förstår

FL1: Ja men vad bra, men då skriver vi det, tack så mycket advokaten och tack Leopold.

SLUT

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr
5000-K75859-25

Hörd person Hagen, Hans Erik Arvid Mattias		Personnummer 20070329-1310	
Den hörde är Misstänkt	ID Styrkt Ja	Sätt Foto i RES	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk	
Under 18 år Ja	Vårdnadshavare underrättad	Socialtjänsten underrättad om mt	Socialtjänsten underrättad om tid för förhör
Vårdnadshavare 1 Underrättad ej närvarande		Vårdnadshavare 2	
Omständigheter/kommentarer			

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Misshandel, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman	Underrättad om misstanke 2025-03-11

Ytterligare information om anledning till förhör
Grovt hemfridsbrott 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Tom Pragers och Gustaf Merners rum. Gärningen är att bedöma som grov eftersom den innefattat våld mot Tom Prager.

Misshandel 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i ett flertal knytnävsslag och en dask mot Toms vänstra arm/överkropp, åtminstone en dask mot Toms rumpa och åtminstone ett rapp med bälte som träffade Tom på nedre delen av vänster skinka. Tom åkte ner på golvet och blev därefter upplyft i nacken och nedslängd på sängen. Arvid har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Toms rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att ha utdelat ett hårt knytnävsslag i magen på Tom Prager när denne stod i matledet till middagen. Smärtan höll i sig under halva middagen.

Två fall av grovt hemfridsbrott 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Victor Bergmans och Charles Barkmans rum, respektive Gustaf Merners och Tom Pragers rum. Gärningarna är att bedöma som grova eftersom de innefattat våld på flera av målsägandena.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsberg skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Charles Barkman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälten mot kroppen både när Charles ligger i sängen och sen när han blir nerkastad på golvet. Charles slog i sin armbåge i nattduksbordet när han blev nerkastad. Misshandeln åsamkade smärta och blåmärke/sår på armbågen. Arvid har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Charles rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Victor Bergman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälte mot kroppen och ett flertal knytnävsslag mot benen, kroppen och huvudet. Misshandeln åsamkade smärta, hålda och blåmärke under ögat. Arvid har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Victors rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i att dra ut Tom från garderoben, utdela ett flertal tramp/stamp mot kroppen, piska med bälten mot kroppen och utdela ett flertal knytnävsslag mot benen. Misshandeln avslutas med att någon drar upp Toms tröja och utdelar ett mycket hårt slag med bälte som träffar ryggen. Misshandeln åsamkade smärta, blåmärke på armbågen och märke/blåmärke på ryggen. Arvid har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Toms rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Advokat Hanna Lindblom

Förhørsledare Mats Olsson	Förhørsdatum 2025-03-11	Förhör påbörjat 11:01	Förhör avslutat 14:40
Förhørsplats Kristinehamns polisstation	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av MO		

Involverad personal

Johanna Thornberg Sköld

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Tove Valdemarsson från socialförvaltningen i Vellinge medverkade på telefonlänk.

Förhørsledarnas och advokatens frågor och uttalanden anges i fet stil.

Arvid delgavs brottsmisstankarna enligt ovan och förhöret pausades kl. 11.06 för att Arvid och advokaten skulle diskutera enskilt. Förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 11.36.

Arvid underrättades om sina rättigheter att inte behöva yttra sig under förhöret eller att svara på förhørsledarnas frågor. Arvid informerades om att han har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av RB 23:18§. Arvid informerades om att staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men att den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

GROVT HEMFRIDSBROTT OCH MISSHANDEL 2024-08-26—2024-09-15

Och sen tänkte jag att vi kör det här lite i tidsordning, så vi börjar med det här, misstanken om grovt hemfridsbrott och misshandel mot Tom Prager, som ska ha skett där under höstterminen, 26 augusti-15 september nån gång. Och då tänkte jag att vi skulle börja med att titta på en film.

Arvid förevisades den oredigerade filmen när gärningsmännen går in i Tom Pragers och Gustaf Merners rum.

Var du med på det här?

Du vill inte uttala dig eller?

Får jag lov att tänka lite, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, ta din tid, det är inte bråttom alls".**

Vill du säga nåt Arvid?

Jag var inte med på det där, uppgav Arvid.

Nej, ok.

Tom har i förhör sagt att han tror att du är en av killarna som syns på den här filmen. Jag har ett fotografi taget från filmen, och han har pekat ut att, det där tror han att det är du (Arvid förevisades bild nr 4 i fotobilaga "Fotografier från mobilfilm"). Och sen så har vi hittat en chat-konversation mellan dig och Ludvig von Platen, och där ser det ut som att du skriver om just den här aktuella händelsen. Jag tänkte du ska få...

Johanna: "Grejen är, jag tänker så här, vi har ju en redigerad film av det här också. Och jag tänker att vi kanske ska visa dig den också. Så ska jag sen visa dig chat-konversationen vi har, med Ludvig. Men jag tänker att vi spelar upp den också, så du får se den".

Arvid förevisades den redigerade filmen som börjar med att man ser Tom Prager som häcklar och förolämpar Golden Generation, och som följs av när gärningsmännen går in i Tom Pragers och Gustaf Merners rum, och som sen avslutas med en gruppbild på Golden Generation.

Johanna: "Är det jobbigt Arvid?".

Ja, det här suger ju, uppgav Arvid.

Johanna: "Mm, jag förstår det. Andas, och så säger du till om du vill ha en paus".

Johanna: "Avslutades det med en bild på B2 eller?".

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: "Mm, ja precis, precis. Men här är du med va, det där är du (syftade på gruppbilden i slutet av filmen) ?".

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: "Vi håller ju på och går igenom telefonerna, jag är inte klar än, men håller på. I din telefon så hittar vi en konversation ohörbart mellan dig och Ludvig, där ni, ja jag vet inte, du kanske kan få läsa själv".

Advokaten: "Är det på sms eller Whatsup, eller vad är det för nåt, vet man det?".

Johanna: "Nej, står det där kanske, det kanske står, men det kanske du vet Arvid?".

Advokaten: "Och Ludvig var det va?".

Johanna: " Mm, Ludvig von Platen, precis".

Arvid förevisades chat-konversation mellan Arvid och Ludvig von Platen.

Advokaten: "Har vi nåt datum här?".

Om vi har nåt datum på det här, uppgav Arvid.

Det brukar stå under där va.

Advokaten: **"21 januari".**

Detta är ju vid ett annat tillfälle, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja precis, men där, om ni läser vidare i konversationen, det vi menar Arvid, är att där pratar ni om, ja, det finns en sida till, om ni fortsätter och läser.. Där du skriver nånting om att då kanske de tar upp annat, och sen säger du jo, Golden Generation, du vet den grejen. Jag pissar på Golden Generation va? Ser du vad jag menar?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm".**

Håller du fortfarande fast vid att du inte var med på det här?

Att du inte är med på den här filmen?

Du nickar, vi ska tolka det som ett ja eller?

Johanna: **"Du får säga till om du vill prata med Hanna, det får ni säga till".**

Ja, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Vill du göra det?"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Förstår vi dig rätt då, att du hävdar att du inte är med?"**.

Advokaten: **"Det här spelas in, här, ser du, så att du är tydlig, för det här kommer, det kan vi, jag tror vi ska förklara det för Arvid också, om inte det blir tydligt, att förhöret dokumenteras ju genom en inspelning. Så att om det är nånting som du svarar genom att nicka, vi förstår ju det, eller skakar på huvet, men det är ju nån som, om det här ska skrivas ut med AI eller nån sekreterare. Så att det är ju jätteviktigt att dina svar blir tydliga. Så svara igen på den frågan, om du har varit med eller inte har varit med".**

Nej, jag vill höra frågan igen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, vi undrar om du var med på den här filmen, var du med på det här?"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, då förstår vi rätt, du nekar till att vara med?"**.

Känner du igen nån av de andra som är med på filmen?

Det är ju en av killarna som man ser ganska tydligt hur han ser ut, fast han har maskering på huvet, är det nån du känner igen eller?

Arvid förevisades bild nr 6 i fotobilagan "Fotografier från mobilfilm".

Den där killen, ser du vem det är?

Fast det är ju svårt att se, men, när man ser ut så där, uppgav Arvid.

Ok.

Johanna: **"Det är ingen du känner igen?"**.

Nej, det är svårt att se. Ohörbart alltså gissa liksom, jag vet inte, uppgav Arvid.

Nej.

Har du sett den här filmen nån gång tidigare?

Kommer du ihåg det, om du har sett filmen nån gång tidigare?

Ja, jag tror jag har sett den nån gång tidigare, uppgav Arvid.

Ok.

Har du hört nånting om händelsen, är det nån som har berättat nånting?

Och kommer du ihåg vem som visade filmen eller hur, hur det var när du såg filmen, i vilket forum liksom?

Vad menar du, med frågan, uppgav Arvid.

Alltså var det nån kompis som visade dig den här filmen eller såg du den...?

Johanna: **"Var såg du filmen, var det liksom, fick du den på sms, var det i snapchat, alltså var såg du filmen, visade nån dig filmen?"**.

Eh, ja, det här var ju väldigt länge sen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Alltså menar ni om jag har sett den innan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, vi förstod på dig som att du tror att du har sett den. Och då undrar vi liksom i vilket sammanhang såg du den, när, alltså hur såg du den, var såg du den?"**.

Jag kommer inte riktigt ihåg, uppgav Arvid.

Nej.

Johanna: **"Du minns inte?"**.

Och sen här på filmen så syns det ju att Tom får ett slag med bälte, och senare på filmen så syns en person som håller i ett bälte. Och det är ju den personen som Tom har pekat ut att han tror är du. Alltså som man ser står och håller i ett bälte. Har du nån kommentar till det?

Vad har du för inställning till de här brottsmisstankarna, grovt hemfridsbrott och..?

Kan jag få höra frågan igen, uppgav Arvid.

Ja, alltså på den här filmen...

Ja, uppgav Arvid.

Så ser man väldigt snabbt, en bildruta, att Tom får ett rapp med bälte på skinkan, eller nedre delen av vänster skinka. Och sen lite senare i filmen så ser man en kille som står och håller i ett skärp.

Mm, uppgav Arvid.

Och det är den personen som Tom har sagt att han tror att det är du.

Mm, uppgav Arvid.

Har du nån kommentar till det?

Johanna: **"Vi undrar lite, vad tänker du kring det, just det att Tom har sagt att han tror att den här personen är du, vad tänker du kring det?"**.

Ja, det är inte jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det är inte du, nej"**.

Nej, och din inställning till de här brottsmisstankarna, grovt hemfridsbrott och misshandel?

Johanna: **"Jag tänker att jag har några frågor först, innan du får svara på det Arvid. Jag tänker Tom, vem är det, hur känner du honom, eller känner du honom eller?"**.

Vad menar du mer specifikt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, mer, alltså vem är Tom. För vi pratar ju om Tom här, och då tänker jag, vem är han för dig liksom?"**.

Johanna: **"Vad vet du om Tom?"**.

Ja, Tom är, han är, han är liksom, han är juste, men han gillar att, han gillar att retas liksom. Och, ja., uppgav Arvid.

Johanna: **"När du säger retas då Arvid, vad menar du då liksom?"**.

Eh, han kan säga, eh, taskiga saker, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, berätta om det då"**.

Johanna: **"Jag tänker, när du säger taskiga saker, vad, ge mig nåt exempel, vad kan det vara liksom?"**.

Jag vet att han har varit taskig mot Ludvig, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och Ludvig då, förstår jag dig rätt, det är Ludvig von Platen eller?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, men hur har det varit mot dig då?"**.

Johanna: **"När du säger taskiga saker, är det också..?"**.

Han har varit juste mot mig, uppgav Arvid.

Johanna: **"Han har varit juste mot dig?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, men du, och vad går han i för klass då?"**.

Han går i nian, uppgav Arvid.

Johanna: **"Han går i nian, och du går i tvåan?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, men du Arvid, jag tänker på den här filmen, den sista vi visade dig nu. Det här, för du känner ju igen nån på filmen, antar jag kanske då. Känner du igen han eller (visade filmens början med Tom Prager)?"**.

Det är Tom, uppgav Arvid.

Johanna: **" Mm, han känner du igen"**.

Johanna: **" Och så tänker jag på slutet här, så får vi ju se en bild på, förstår jag dig rätt, att det här är B2 (visade filmens slut med gruppbild)?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Kan du peka ut dem som är på den där?"**.

Johanna: **"Det är du i alla fall?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det ser jag ju, ja, och vilka har vi mer då?"**.

Eh, det, ska jag namnge alla här, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, gör det"**.

Ja, det är jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja"**.

Och så är det Ian, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja"**.

Och så är det Filip, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, just det".**

Karl, Max och Max igen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, just det, är det där Max Merner och det där är?"**.

Max Laurin, uppgav Arvid.

Johanna: **"Laurin, ja precis, ja".**

Och så är det Fredrik Asker, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja".**

Leopold, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm".**

Och så Ludvig, uppgav Arvid.

Johanna. **"Ludvig, ja. Men du, berätta för mig om Golden Generation".**

Vad menar du med det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad är det?"**.

Det är vi i tvåan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ni i tvåan?"**.

Ohörbart Björke, uppgav Arvid.

Johanna: **"Björke-tvåan liksom. Bara, hur kommer det sig att, alltså kallar ni er Golden Generation eller är det nån annan som har kallat er det eller, berätta storyn liksom".**

Jag vet inte riktigt hur det uppkom, men det var nån annan årskurs som började kalla oss för det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha".**

Har jag för mig, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det äldre eller yngre eller?"**.

Jag kommer inte riktigt ihåg, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, när fick ni det smeknamnet då?"**.

Johanna: **"Är det länge sen eller?"**.

I ettan, uppgav Arvid.

Johanna: **"I ettan, ok. Och ni som är på den här bilden, har ni gått tillsammans sen gymnasiet då, sen ettan, eller sen nian eller?"**.

Vissa har gått ohörbart, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ok. Men du, jag tänker när jag ser den här filmen, den är ju redigerad och man har lagt till ljud och så vidare, och sen avslutar man den här med en bild på B2 liksom. Vad tänker du kring det då?"**.

Vad menar du med det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jag menar att vi har ju sett en film här, där det är några grabbar som går in till en annan kille, och sen avslutas den här filmen med en bild på B2. Och Tom säger i början att, jag pissar på Golden Generation. Och då tänker jag, Golden Generation, har vi ju nu rätt ut att det är ju ni, B2 på Björke. Och då tänker jag, vad tänker du kring det liksom, att här kommer en bild på er, i den här filmen?"**.

Jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, vet du vem som har gjort den här filmen?"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, ingen aning?"**.

Eller jag kommer inte ihåg, jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, har du haft filmen på din telefon nån gång?"**.

Jag tror inte det, jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, ok. Och vi har ju frågat dig, och du säger att du är inte med på den här filmen. Vi har också frågat om det är så att du känner igen nån av de andra, men det säger du att det gör du inte. Men du, då tänker jag på den här konversationen, som jag har hittat här. Då skriver ju du till Ludvig, det finns en anledning att vi gjorde det här, och Ludvig svarar, vad menar du. Och då skriver du, de har ju förolämpat oss under en längre tid, och då så säger, eller skriver Ludvig, vi borde förmedla det. Och då skriver du, ja men då kanske de drar upp skit också. Och då svarar han, de har väl inget, och då skriver du, nej kanske inte. Så skriver Ludvig, vi har ju inte gjort nåt mot dem, och då skriver du, jo. Vad menar du med det?"**.

Johanna: **"Det här är inte så länge sen, så jag tänker att du kanske kommer ihåg?"**.

Jag vet inte exakt vad jag menade med det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Försök att komma ihåg Arvid, jag tänker du skriver, jo, och då skriver han, nej det har vi inte, och då skriver du, du vet jag pissar på Golden Generation och sen den grejen. Nu har vi ju just pratat om Golden Generation, vi har pratat om den här filmen som Tom inleder med och säger att han pissar på Golden Generation"**.

Vi uppfattar det ju som att du refererar till den här filmen, och den här händelsen. Men det kanske är nåt annat du..?

Johanna: **"Har vi uppfattat fel, Arvid?"**.

Jag har inte gjort nåt i alla fall, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jag hör att du säger det, men uppfattar vi fel när vi tänker att du menar den här händelsen?"**.

Johanna: **"För jag hör Arvid, att du säger.."**.

Jag vet inte riktigt vad jag menade med det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej. Och om du tänker efter Arvid, du skriver ju, du vet jag pissar på Golden Generation och sen den grejen. Men då hävdar du nu att du inte vet vad du menade när du skrev till Ludvig?"**.

Kan du repetera frågan igen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm. Jag hör vad du säger, att du har inte gjort nånting Arvid, och. Men frågan som jag ställde nu, var ju mer att, har vi förstått fel när vi då tror att du syftar på, jag pissar på Golden Generation-videon och den grejen, och den här händelsen. Är det fel?"**.

Förlåt, jag måste höra frågan igen, för jag..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, det är ingen fara Arvid, andas, det är inte bråttom, och det får ta den tid det tar. Jag frågar om vi har förstått fel när vi tänker, när du skriver, du vet jag pissar på Golden Generation och den grejen. Är det fel då att vi tänker att det har att göra med den här, jag pissar på Golden Generation-filmen?"**.

Jag vet inte exakt vad jag refererade till när jag skrev så där. Jag, men jag, jag har inte varit inblandad i den där händelsen i alla fall. Men, jag kanske syftar på den, men jag, jag vet inte riktigt, det var, jag vet inte riktigt vad jag refererade till när jag sa så, men jag är inte inblandad i det där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, men så då tänker jag att, då kan det vara så att det var den filmen som du, förstår jag dig rätt då Arvid, att du visste att det här hade hänt?"**.

Johanna: **"Men att du inte har gjort nåt, för det sa du ju också?"**.

Alltså jag, jag, jag visste ju liksom att, att nåt sånt här hade hänt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Johanna: **"Men du, jag tänker, alltså du går ju i B2 och det är dina kompisar"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Visste du om att, eller om det var nån i B2 som hade varit med på det här liksom?"**.

Ja, jag kommer, ja, jag kommer inte riktigt ihåg, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, för jag tänker det här är ju en.."**.

Vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: "En ganska så stor grej eller vad jag ska säga, alltså det är ju en..".

Johanna: "Men alltså, jag tror inte Arvid att jag har nån mer fråga just om den här händelsen just nu, men det kan vara så att jag får återkomma om det är nånting annat som jag kommer på att jag ska fråga om".

Har advokaten nån fråga på just den..?

Advokaten: "Nej tack".

Då ställer jag min sista fråga här om det här, och det är din inställning till de här brottsmisstankarna, grovt hemfridsbrott och misshandel mot Tom Prager?

Mm, uppgav Arvid.

Vad har du för inställning till brottsmisstankarna?

Johanna: "Det betyder om du erkänner brott eller förnekar brott liksom".

Jag har inte, jag har inte, jag har inte gjort nånting, uppgav Arvid.

Advokaten: "Nej, förnekar".

Johanna: "Då förstår vi att du förnekar brott".

MATLEDET 2025-01-19

Men då lämnar vi det, och så tänkte jag vi skulle prata om den här misstanken om misshandel 2025-01-19 i matledet. Där Tom säger att du ska ha gett han ett hårt knytnävsslag i magen. Kan du berätta vad som hände i matledet?

Ohörbart, uppgav Arvid.

Ja, alltså det är ju middan på söndag, och så vad jag förstår så står ni i nån formation innan ni går in i matsalen, och då ska det ha hänt det här i matledet.

Är det nåt som du har gjort det här eller?

Jag har inte slagit Tom Prager i magen, eller vad det står, uppgav Arvid.

Nej.

Har du sett nån annan liknande händelse i matledet?

Advokaten: "Vad var frågan, har du sett nån liknande händelse?".

Ja, har du sett nån våldshandling i övrigt i matledet där på söndagsmiddan, var det nån annan som råkade ut för nåt eller var det nåt som hände?

Eller var det bara som vanligt, att ni gick in i matsalen, det hände ingenting innan eller?

Jag vet inte exakt vad som hände i matledet, uppgav Arvid.

Nej, men du har i alla fall inte gjort det här som du är misstänkt för?

Nej, uppgav Arvid.

Har du gjort nåt annat mot Tom i matledet, alltså har du rört honom på nåt annat sätt?

Jag har inte slagit Tom, uppgav Arvid.

Nej, men har du rört, alltså fysiskt, har du rört Tom på nåt sätt där i matledet?

Eller har ni inte haft nån fysisk kontakt alls?

Jag, jag, vänta, jag tror inte det, uppgav Arvid.

Nej.

Men jag, nej jag tror inte, jag tror inte det, ja, nej, uppgav Arvid.

Ingen fysisk kontakt, du tror inte det?

Nej, uppgav Arvid.

Nej.

Vet inte riktigt. Får jag ta en liten paus, uppgav Arvid.

Absolut.

Johanna: **"Ja, absolut. Vill du att vi ska gå ut, vill du prata med Hanna eller ska, ja".**

Förhöret pausades kl. 12.12 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 12.26.

Johanna: **"Ja, och matledet då pratade vi om, och vi delgav ju dig misstanke att du skulle ha slagit Tom i magen där".**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ja".**

Jag har, jag har inte slagit Tom i magen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej".**

Och, alltså, oj förlåt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men det är lugnt".**

Jag har inte slagit Tom i magen, jag kan ha hälsat på honom liksom som när man är i ett långt

led, men jag har liksom inte, jag hade kommit ihåg om jag liksom gav honom ett slag. Jag har inte gjort det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men du, hur är det i maten nu då, ni äter i typ matsalen på Björke?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och hur står ni då när ni ska gå in i matsalen?"**.

Vi står liksom..., uppgav Arvid.

Johanna: **"För ni står på led, har jag förstått i alla fall?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, och hur är ledet nu då?"**.

Nu, nu, nu, uppgav Arvid.

Johanna: **"Alltså hur står ni i led, det är väl på samma sätt hela tiden antar jag?"**.

Ja, nu är det inget matled alls, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nähä, är det inte. Men hur var det då innan det inte blev nåt?"**.

Det var liksom treor..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Är treorna först eller, så jag förstår?"**.

Ja, alltså det är som ett, alltså U, och så är det treor. Och så är det nior, ettor, tvåor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, vilka går först då?"**.

Treor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Treor går först, ok. Och jag tänker den här dan, då hade vi söndag. Och nu vet ju vi att ni haft det här rap battlet"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det på lördan?"**.

Alltså, jag vet inte exakt vilken dag det var, men det var nån dag tidigare. Så det var, det var liksom färskt liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och jag tänker bara, hur var stämningen då, alltså bland alla då när ni stod i matledet där liksom?"**.

Eh, uppgav Arvid.

Johanna: **"Hur kände du?"**.

Alltså de, de hade ju inte sagt nåt taskigt om mig, så jag kände ju inte liksom, alltså riktigt så.

Eller vad menar du, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men precis, jag tänkte det, alltså hur kände du efter rappen och det här. Vi har ju förstått att det var en grej det här liksom och att, hur kändes det för dig, hur var stämningen bland er elever liksom på Björke då vid middan, när ni skulle stå i led där och..?"**.

Eh, jag vet inte, jag tänkte inte riktigt på det, jag var lite hungrig liksom. Och ja, alltså, jag var inte så sur liksom, jag var inte sur just då, så att varför skulle jag göra nåt liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men du, jag tänker uppgifterna här då, att Tom säger att du ska ha gjort det. Vad tänker du kring det, varför skulle han säga det?"**.

Advokaten: **"Vad sa du, vem sa det?"**.

Johanna: **"Tom"**.

Advokaten: **"Tom, mm"**.

Ja, jag vet inte. Nu är ju jag relegerad och jag kämpar ju för att komma tillbaka. Det finns ju en chans att jag kommer tillbaka, och jag vet inte riktigt vad han känner av mig just nu. Och då så, ja, om jag blir dömd för nånting så blir det ju väldigt svårt för mig att komma tillbaka till den här skolan. Och jag vet inte vad han känner av mig liksom, och jag vet inte vad, riktigt vad hans kompisar känner av mig heller så, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du Arvid, sen tänkte jag, jag har ju också förstått att skolan pratade ju lite med er om saker som hade hänt. Pratade de med dig om det här med matledet då?"**.

Nej, nej, det tror jag, jag kommer inte, nej det tror jag inte, jag kommer inte ihåg det, uppgav Arvid.

Johanna: **"För jag har uppgifter från skolan här, för de hade ju antecknat, och det har vi begärt ut, det som var antecknat. Och där skriver de där att Arvid Hagen bekräftar rappen, matledet, där han utdelat slag mot T. Prager"**.

Advokaten: **"Får jag ställa en fråga där, och det här kommer ju med i förhöret också. Jag vet att även polisen åkte till Lundsberg för att hålla förhör med bland annat min klient, innan jag ens var förordnad. Och jag känner till att skolan har ställt frågor till eleverna, utan att någon advokat eller föräldrar har varit närvarande. Så att innan ni konfronterar Arvid med uppgifter som han ska ha lämnat, så vill jag veta i vilket sammanhang de ska vara lämnade, vilka var närvarande, och hur det har dokumenterats, och i så fall, om uppgifterna har dokumenterats, har Arvid fått läsa igenom och godkänna de uppgifterna. Om han så att säga ska ställas till svars mot uppgifter som du sitter nu och läser, och jag har ingen aning om vad det är för nånting"**.

Johanna: **"Då tänker jag så här, vi ska börja med, vi har ju inte varit och hört Arvid. Vi var på skolan, och vi fick beslut av våran åklagare, vi var där i ett annat ärende, inte för att prata med dig. Då fick vi beslut av våran åklagare att vi ska ta telefoner i beslag, inte hålla förhör. Så det vi gjorde då, var att vi bad dig då att komma till expedition. Vi hade din mamma med dig också, och vi informerade om att vi kommer att ta din telefon i beslag, vi kommer inte att ställa några frågor, vi kommer inte att hålla nåt förhör, utan vi kommer att ta din telefon. Då frågade vi också, vi sa att vi utreder ett brott, och att**

det var ett brott som var misshandel, och att vi frågade dig om du hade nåt önskemål om försvarare. Så inget förhör hölls med Arvid vid tillfället".

Advokaten: **"Nej, det vet jag, men jag har fått information om att man hade önskemål om att hålla förhör".**

Johanna: **"Nej, vi var tydliga direkt och sa att det kommer vi inte att göra".**

Advokaten: **"Ok".**

Ni satt ju och snackade med mina kompisar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jag kan ju inte säga vad vi pratade med dem om, men det vi pratade med dig och Alexandra om, var ju precis att, vi är här för att ta de, ja, telefonen här i beslag. Eller har du nåt annat Mats?"**

Nej.

Johanna: **"Nej, så det är inte korrekt, den informationen då".**

Advokaten: **"Mm".**

Johanna: **"Mm, sen, ja absolut, det är ju så att skolan, har vi fått uppgifter, hade pratat med alla inblandade. Nu tror jag, var det dagen efter Mats, eller?"**

Ja, det började på måndagen.

Johanna: **"Ja, precis. Så det vi gjorde då, var att vi begärde ut de anteckningar som de hade fört, och då var det husfar, Kenth, och det var internatchefen, Karin Toverud. Har jag rätt då?"**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Precis, och det var de som hade hållit samtal med er, eller frågat vad som hände och så vidare, då, måndagen tror vi".**

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, och det är då, utifrån den uppgiften, den rapporten eller vad man ska kalla det, som jag ställde frågan nu. Men du kan ju också välja att inte svara, du vet ju dina rättigheter".**

Advokaten: **"Men du svarade inte på frågan, har Arvid fått läsa igenom Kenths anteckningar, och har Arvid fått godkänna Kenths anteckningar?"**

Johanna: **"Nej..".**

Det vet vi ingenting om.

Johanna: **"Vi har ju fått informationen till oss bara liksom, vi vet inte vad skolan har, hur de har agerat i detta".**

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Är det nåt ni känner då att Arvid inte vill svara på eller..?"**.

Vad är frågan, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja, vad var frågan?"**.

Johanna. **"Ja, ska jag ställa frågan igen då?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Då är det utifrån den information som vi har fått från skolan, som de då har dokumenterat när de hade ett samtal, och nu har vi ju rätt ut omständigheterna där. Då skriver de här att, bekräftar rappen, alltså det där rap battlet, och matledet där han utdelat ett slag mot Tom Prager. Och det var det jag frågade dig om, om du kommer ihåg om ni pratade om den, och vad du tänker kring att de har skrivit så liksom?"**.

Åh, alltså det, det förhöret var, det var inte, ja jag var väldigt stressad, och jag har inte sagt att jag har slagit Tom Prager i magen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, då skriver jag det, du har inte skrivit, så det är felaktigt helt enkelt?"**.

Ja, ja. Ohörbart jag kommer inte ihåg att jag har fått kolla på de här anteckningarna heller och, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, och det vet ju inte vi Arvid, om du har fått gjort eller inte, utan det.."**.

Johanna: **"Har advokaten nånting just om den händelsen?"**.

Advokaten: **"Nej, tack"**.

Johanna: **"Alltså vi har ju också uppgifter som Victor Bergman har lämnat"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Att han har sett att du har gett ett slag i Toms mage"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad tänker du kring att Victor har sagt så då?"**.

Det känns helt konstigt, jag har ju inte gjort det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, du har inte gjort det, det känns konstigt"**.

Ohörbart, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej, jag förstår"**.

Johanna: **"Nej, jag tror inte att jag har några frågor just nu, det kan vara så att jag återkommer till det, men inte nu"**.

Och det framgår ju klart här, men jag frågar ändå, din inställning till den här brottsmisstanken, misshandel i matledet mot Tom Prager. Vad har du för inställning till misstanken?

Jag har inte gjort det, uppgav Arvid.

Nej.

KVÄLLEN/NATTEN 2025-01-19

Och då tänkte jag vi skulle hoppa fram till söndag kväll, 23-, 23.30-tiden ungefär, och där är ju misstankarna grovt hemfridsbrott i två fall, och tre fall av misshandel mot de här olika målsägandena, Victor Bergman, Charlie Barkman och Tom Prager.

Och vad vi har fått veta, så på lördagen den 18 januari så var det en sån här rap battle på elevhemmet Björke. Kan du dra händelseförloppet därifrån och fram till måndag morgon den 20 januari?

Hur du upplevde den här rap battlen, vad som hände efteråt och så vidare?

Ja. Vänta, jag måste bara tänka, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, gör det, tänk i lugn och ro".**

Vad var det jag skulle berätta, rap..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, berätta från rappen egentligen och fram till måndag morgon, ja men det du vet som hände eller, hur det var liksom. Börja med att berätta om rappen".**

Ja, vi tvåor sitter där, alla sitter i salongen. Och jag tror alla tvåor var där. Och då var, eh, jag tror tanken var att de skulle köra mot varandra, men alla riktade sig mot oss tvåor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, och när du säger de då, vilka var det? Tanken var att de skulle köra mot varann, vilka är det då?"**

Det var massor av folk. Det var ettor och nior, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ettor och nior, ok, ja".**

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men då körde de mot er tvåor istället?"**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Berätta om det då".**

Eh, de, eh, vad heter det, de sa massa konstiga saker som man inte ska säga liksom. Ganska, ganska grova saker liksom. De sa liksom att, en av killarna, det var nånting de skämtade om, att, att han var så här jude liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, ok. Vem var det då, alltså vem skämtade de om var jude?"**

Eh, jag tror det var, ohörbart, jag tror det var Thure, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det Thure som skämtade, eller Thure som skämtade om Thure, alltså..?"**.

Thure som skämtade om, alltså.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, Thure var den som skämtade, och vem var det som han skämtade mot då eller vad man ska säga?"**.

Fredrik, uppgav Arvid.

Johanna: **"Fredrik, och då är det Fredrik?"**.

Asker, uppgav Arvid.

Johanna: **"Asker du menar, ok. Och jude, ja, berätta mer om det, vad sa han om det?"**.

Jag kommer inte exakt ihåg vad han sa, men jag kommer ihåg att det var, det var, för att jag vet att Fredrik är lite jude. Och då så sa han, jag vet inte riktigt vad han sa, men det var nånting om, det var nåt liksom, ja nåt sånt, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men hur var det mer på rappen då?"**

Vad sa du, förlåt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Hur var det mer på den där rappen?"**.

Hur det var, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, Thure säger du, han skämtade lite som du säger där, om jude och Fredrik Asker"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, var det nånting mer som hände på rappen där då, var det nån mer som..?"**.

Alltså, vem som sa vad, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis, berätta om det"**.

Ja, får jag bara ta en liten paus, snacka med Hanna lite, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, ja, absolut"**.

Förhöret pausades kl. 12.42 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 12.50.

Ja.

Jag måste bara säga att, alltså husfar var ju närvarande när det här hände, och.., uppgav Arvid.

Advokaten: **"Vilket hände, så att du är tydlig"**.

Rap battlen, rap battlen. Och Ludvig då, han har ju tidigare blivit, alltså Tom och Victor har tidigare under året liksom gått på han för hans ursprung. Och då har Ludvig sagt det till husfar, som jag har förstått det, och ingenting har hänt. Och jag har förstått att detta har visats upp för Karin Toverud också, som var närvarande vid förhöret. Och de har liksom inte gjort nånting, så, ja jag vet inte, det känns ju som att det kan stå vad som helst i deras papper liksom.

Och sen så, alltså husfar var ju där när detta hände, när rap battlen, jag ska berätta vad som sas. Och han sa ju inte liksom, han stoppade ju inte nånting och liksom bara satt där. Och ja, och sen så, jag fick ju inte se alltså vad de skrev på sina papper. Och sen så, det känns som att bara, att lägga på massa grejer på mig. Skolan vill ju få bort mig känns det som, för att det ska se bra ut för dem.

Förstår ni vad jag menar. Ja, och då känns det som att, jag har ju inte sagt det där liksom, och sen så bara står det att, ja, det är helt sjukt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, förstår jag dig rätt då, att du, du har ju liksom inte sagt det här som skolan säger att du har sagt då liksom?"**.

Nej, de är ju liksom, de är ju med på det här. De bara..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Och när du säger Arvid att de är med på det, hur, berätta för oss, hur menar du då? Det är viktigt för oss att vi förstår liksom"**.

Alltså att, jag menar att husfar var ju liksom närvarande vid den här grejen, och det känns som att han vet också att han har gjort fel, för att han har inte stoppat nånting. Och den här tidigare grejen med Ludvig då, att han inte har ingripit eller nånting. Och sen så, jag vet inte, han är väl rädd för att bli av med sitt jobb eller vad som helst liksom.

Och då så, eh, och då så blir det väl att han bara inte vill ta sitt ansvar och försöker kanske, det känns som att han bara försöker lägga allting på oss inblandade. Förstår du vad jag menar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag hör vad du säger Arvid, och jag tänker, du sa ju, du berättade ju där om Ludvig, och jag tänker, hur var det med Ludvig på den här rappen då. För du berättade ju nåt om jude där och Fredrik Asker. Men hur var det med Ludvig då liksom, var det nån rap mot han, eller hur var det med det?"**.

Alltså, jag kommer inte ihåg exakt vad de sa, men det var nånting om hans ursprung och att, det var liksom hemska grejer om hans ursprung. Jag, alltså jag ber om ursäkt för att jag inte riktigt vet och kommer ihåg, men det är svårt att komma ihåg så här mycket grejer och exakt i detalj och allt sånt, men. Jag vet inte riktigt, de sa i alla fall hemska grejer om hans ursprung liksom, och lite om hans mamma och lite såna grejer. Och sen så hjälpte husfar till att skriva ut bilder på hans mamma, och så delade de ut varje lapp till alla femtio, eller vad vi är på Björke, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, bilder, berätta om det då, vad var det för nåt då?"**.

Det var en bild på Ludvigs mamma då, Gunilla, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, Gunilla, ja"**.

Och sen så var det inklippt bild på Thure och Gustaf, uppgav Arvid.

Johanna: " **Thure och Gustaf, ja**".

Ja, och så delades den ut till alla, uppgav Arvid.

Johanna: " **Mm, och vad menades med den där bilden då, alltså vad använde de den till liksom?**".

Alltså, det var väl mer för att provocera Ludvig, uppgav Arvid.

Johanna: " **Provocera Ludvig, ok**".

Ja, här är din mamma liksom, ohörbart bild på alltså, ja det var ingen jättefarlig bild, men ändå ett sätt att provocera honom liksom, uppgav Arvid.

Johanna: " **Mm, och hur var det med den, du sa att den delades ut till typ 50 personer, var det hela Björke?**".

Alltså alla på Björke, och husfar skrev ut den, för han är den enda med skrivare på Björke, och han var den enda som var där då, ohörbart vuxna så det är ju, uppgav Arvid.

Johanna: " **Han skrev ut den?**".

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: " **Och när fick ni de där bilderna då?**".

Under rap battlen, uppgav Arvid.

Johanna: " **Under rap battlet, ok**".

Hur tolkade du den där bilden, vad fick du för uppfattning när du såg bilden?

Jag bara kände att..., uppgav Arvid.

Alltså, var det nåt taskigt med bilden?

Nej men, jag kände väl mer att, alltså att man tappade ju lite förtroende för, alltså husfar som ska, alltså han har ju, om han skriver ut en bild på nån så, alltså han ska ju vara juste mot alla. Han kan ju inte hålla på så där. Han måste ju vara liksom juste mot alla, även fast det inte är en så stor grej, så måste, han kan ju inte liksom göra en sån, skriva ut en bild på liksom. Då tappar man ju förtroendet för honom liksom, uppgav Arvid.

Johanna: " **Förstår vi dig rätt då Arvid, för du sa att, det var, du sa nåt om provocera, men det var inte en så farlig bild sa du, men det var nog för att provocera Ludvig, sa du så?**".

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: " **Ok, så förstår jag dig rätt då, att din känsla var att den var för att provocera Ludvig?**".

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Är det korrekt?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Var det nåt mer på bilden?

Nej, det var nog inte det, tror jag, uppgav Arvid.

Jag tänker om det var nån text på bilden också?

Eh, uppgav Arvid.

Eller var det bara en bild?

Jag tror bara att det var de tre och ingen text, men jag, nej jag tror inte det var nån text, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, och då säger du att de sa hemska grejer, och det var bland annat då om Gunilla och sen hans ursprung. Vart är hans ursprung, alltså vad har han för ursprung då?"**.

Alltså Ludvig är ju, han är ju syrian, och, ja, de har blivit väldigt förföljda genom historien av alla möjliga folkslag, men framför allt turkarna liksom. Och, ja, och då, han gillar inte att man skämtar om hans ursprung för att han tycker det är, det är ju hemskt det som har hänt liksom, med syrianerna, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag förstår. Och då var det, var det Thure och Gustaf också, eller vem var det som rappade till Ludvig då?"**.

Vem var det.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Eller var det bara de på bilden, det vet jag inte om jag förstod fel?"**.

Det var, ohörbart. Jag är inte säker, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Jag tror det var Thure och Victor, jag kommer inte riktigt ihåg, men jag tror det var de två, uppgav Arvid.

Johanna : **"Nej, du är inte säker, du tror att det kan ha varit Victor och Thure, men du är inte säker?"**.

Jag är ganska, ja jag är inte helt säker, uppgav Arvid.

Johanna: **"Inte helt säker nej, men vi skriver det"**.

Men jag, eh, ja, jag är ganska säker på att det var Thure, jag är inte säker på om det var Victor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Men jag är ganska säker på att det var, ja jag tror att det var Thure i alla fall, och då vet jag inte om det var Victor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, så rappar de om Fredrik då, har vi förstått, och om Ludvig, är det nån mer de rappar om i B2?"**.

Ja, om Max, uppgav Arvid.

Johanna: **"Max, och då är det Max..?"**.

Merner, uppgav Arvid.

Johanna: **"Merner, mm. Vad sägs om han då?"**.

Eh, de sa typ att han, att han, att han var så fattig så hans mamma behöver sälja sig själv för att, eller nåt sånt, för att han ska ha råd att typ så här gå på Lundsberg eller nåt sånt. Jag kommer inte exakt ihåg vad det var, men det var nåt sånt, det var nåt sånt i den stilen. Ja, jag kommer inte ihåg riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vilka var det som rappade om Max då, eller vem?"**.

Eh, det var Victor, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det var Victor, mm. Var det nån mer i B2 som blev utsatt för rappen där?"**.

Mhm, eh, nej, alltså, nej inget allvarligt liksom. Det här var ju liksom allvarligt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det var allvarligt, ja. Men du, mot dig då Arvid, vad sa du om det, var det nån som rappade mot dig?"**.

Ja, det var en kille som, men han, eh, vi kom liksom överens efter och vi löste det liksom. Han, han sa typ så här, ja jag, jag håller på med en tjej liksom, och sen sa han typ så här att han skulle ligga med henne typ, och höll på så där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men det pratade ni om sen?"**.

Ja, och försökte, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, hur var det tänker jag, den här rappen då, var hade ni den?"**.

I salongen, uppgav Arvid.

Johanna: **"I salongen, vilka var det där då när ni hade rappen?"**.

Johanna: **"Alltså hur många var ni typ liksom?"**.

Jag tror alla på Björke var där, plus husfar, för att han, ja han jobbade då. Alla på Björke plus husfar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, ok. Och alla, då är det både ettor, tvåor, nior och treor?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, och husfar var där säger du, så han hörde vad som sas?"**.

Ja, det måste han ju ha gjort, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och hur kändes det för dig då?"**.

Alltså jag, jag kände ju bara att jag tappade förtroendet för husfar, och jag liksom kände att det inte är ok att de ska liksom, eller jag vet inte, det känns konstigt att de ska kunna få säga såna saker och bara husfar gör ingenting. Med tanke på den här tidigare grejen så har husfar inte gjort nånting, och inte ens Karin Toverud, och det är ju liksom, det är ju liksom skolans ledning. Och de har liksom sagt att det är nolltolerans mot rasism, och sen så när det väl kommer på sak, så, så bara, ja. Jag känner att, nej men jag känner, jag tappar lite förtroendet för husfar liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och då, förstår jag dig rätt att du hänvisar till det som hände då med Ludvig, att han skulle ha blivit utsatt för rasistiska grejer ohörbart?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Tidigare, mm. Och sen då Arvid, berätta vidare om, vad hände efter rappen och hur blev det sen?"**.

Alltså direkt efter, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, vad hände direkt efter, hur var det då?"**.

Johanna: **"Jag tänkte, hur var stämningen när ni lämnade salongen där?"**.

Ja, alla var ju lite chockade, att de fick, att de bara sa såna saker och husfar bara lät dem göra det. Så det var det jag trodde, det var alltså väldigt grova grejer, och det var liksom, ja det var helt sjukt, vad jag kommer ihåg. Jag kommer inte ihåg exakt vad de sa, men jag vet att det var, det var illa liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du, jag tänkte på en sak innan du fortsätter att berätta Arvid, alltså den här, var det så att det fångades på ljud eller film eller nåt det här, alltså när de rappade, vet du det?"**.

Ja, det vet jag inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej men fortsatt att berätta, vad hände efteråt och fortsatt?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"För då är vi på lördagkvällen va?"**.

Ohörbart, eh, jag måste komma på, alltså, vad hände sen på kvällen, alltså menar du liksom under hela kvällen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men jag tänkte, hur var det sen efter rappen, alltså gick ni och la er, hängde ni, gjorde ni nåt annat, alltså. För det, jag förstår att rappen var på kvällen, på lördan eller?"**.

Ja, jag tror vi hängde lite och tyckte att det var helt sjukt, det som sas, och..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Vilka var ni som hängde då då?"**.

Jag kommer inte, ja jag vet inte riktigt, men jag var, vi var några stycken, jag kommer inte

ihåg om det var blandade årskurser eller hur det var, men jag kommer ihåg att jag hängde med några på kvällen, som man brukar göra. Jag, ja., uppgav Arvid.

Johanna: **"Och sen då tänker jag, då har vi söndag, då har vi ju pratat lite om matledet, och hur blir det sen då, på söndag kväll?"**.

Söndag kväll, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Matledet, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det har vi ju pratat om. Och på söndag kväll så kommer ju då den här andra händelsen, där vi har delgivit dig misstanke"**.

Ja, jag kommer ihåg, alltså vad ska jag berätta, efter vad som hände, alltså efter middan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, berätta det du vill berätta Arvid, om det du vet eller det som hänt eller"**.

Jag kommer ihåg att, jag och Max var sura för att vi hade förlorat badmin, eller vad heter det, volleybollen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, det var volleyboll-turnering just den dan också?"**.

Ja, och då så kommer jag ihåg att det finns en dörr som är väldigt trasig nere i, ja och så kommer jag ihåg att jag slog den en gång och så blev, min hand blev ganska så här, ja, det var typ det jag kommer ihåg från den kvällen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, ok, mm"**.

En dörr som är väldigt paj, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vart nånstans då?"**.

På Björke alltså?

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vart är den här dörren då?"**.

Eh, alltså, man går ner till tvättstugan, ohörbart liksom, så kan man gå, alltså om man går nedför trappan, har ni varit där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vi har varit på Björke, men inte i källaren"**.

Nej, men då om man går ner, så kan man gå till vänster, så är tvättstugan där, och sen kan man gå till höger. Det finns en dörr där, jag tror de bytte ut den, för den var liksom helt paj, det var liksom, ja den var väldigt trasig i alla fall. Och då så kommer jag ihåg att jag slog den, för jag var sur för, ja volleybollen, tror jag. Och då så skadade jag min hand. Och den, ja, jag tror, ja jag tror de, ja., uppgav Arvid.

Vilken tid var det ungefär på kvällen?

Eh, det var.., uppgav Arvid.

Var det efter middan alltså eller?

Nej, det kanske inte var efter middan, men jag kommer ihåg att jag, jag och Max, slog på den dörren, under den dan, efter volleybollen nån gång. Och då så kommer jag ihåg att jag skadade min hand, uppgav Arvid.

Och sen då, vad hände sen på kvällen?

Eh, jo just det, jag glömde att säga det, husfar, efter den här rap battlen så satt vi och snackade, och då så var husfar där också. Ohörbart jag har ju upplevt att vi, eller han sa också att, eh, nej, nej, vad var frågan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jo, nu frågade Mats där, ja fortsatt du Mats".**

Alltså ytterligare lite senare sen på söndag kväll, om vi börjar, ja närma oss 22-, 23-tiden nånting?"

Ja, uppgav Arvid.

Vad är det som händer då?

Mhm, eh, jag har för mig, vi, satt på nåns rum, eh, kanske Fredriks rum, kanske, eller nåt hörn, ja, ja nåt där borta i gamla korridoren, tror jag. Och.., uppgav Arvid.

Kommer du ihåg vems rum ni satt på?

Johanna: **"Ja, du sa, du trodde Fredrik kanske".**

Ja, eller jag vet, jag vet inte riktigt exakt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Är det Fredrik Asker i så fall Arvid, eller?"**

Ja, och då så snackade vi om att, jag tror vi snackade om att de sa helt sjuka saker och att husfar inte gör nånting åt det, uppgav Arvid.

Vilka är ni som är på det rummet?

Jag kommer inte riktigt ihåg. Men jag, eh, ja, jag tror, Fredrik var där kanske, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ohörbart Fredrik Asker då?"**

Alltså Fredrik, jag tror Fredrik var med, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vem var det mer då?"**

Eh, eh, jag kommer inte riktigt ihåg, men jag kommer ihåg att jag var i nåt rum vid nåt tillfälle och snackade om det. Och att vi tyckte det var sjukt att husfar inte agerade, uppgav Arvid.

På rap battlen?

Ja, och att han tidigare inte har gjort det. Ja.., uppgav Arvid.

Hur många var ni som satt i det där rummet?

Oj, eh, eh, alltså jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det fler än du och Fredrik Asker, Arvid?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, hur var det med de andra som hade blivit utsatta för rappen, var de med? Då tänker jag på, du berättar att Ludvig har blivit utsatt, att Max har blivit utsatt. Var de med?"**.

Eh, alltså jag kommer inte ihåg liksom, för man kan ju, man kan ju gå runt på hemmet och liksom snacka med folk liksom. Så jag, jag kommer inte ihåg exakt hur det var, om alla var där just i det rummet, men jag kommer ihåg att alla blev irriterade på nåt sätt, att de, ohörbart tyckte inte det var ok att de skulle göra, alltså, fick bara göra vad de ville och. Eller att de skulle få säga såna sjuka grejer liksom, och att husfar inte agerade på det. Och då blev alla irriterade på det, jag kommer inte ihåg om alla var i rummet eller, hur, ja.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, du kommer inte ihåg om alla var i rummet, men du kommer ihåg att alla blev, alla var irriterade liksom?"**.

Ja, ja, uppgav Arvid.

Mm, fortsätt.

Johanna: **"Vad hände sen?"**.

Eh, jag vet inte riktigt, alltså det, jag vet inte riktigt vart jag gick efter rummet liksom, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Vad sa du, du vet inte..?"**.

Jag vet inte riktigt vart jag gick efter det här rummet, jag, man går ju runt på hemmet och gör sin grej liksom och, tvättar och så vidare, uppgav Arvid.

Och vad hände sen då?

Vad menar du, uppgav Arvid.

Ja..

Johanna: **"Jag tänker Arvid att, berätta för oss liksom vad, efter du kanske då var i Fredrik Askers rum, den kvällen och natten tills du kommer till ditt rum, jag antar att du sover, har du singelrum eller, eller dubbelrum?"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vem bor du med?"**.

Nej, jag bor inte där längre, men, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, vem bodde du med?"**.

Diego, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, ok. Men du, vad händer liksom, från Fredrik Askers rum, om det nu är det, tills du liksom somnar?"**.

Eh, vi, jag, jag vet inte riktigt. Men vi är i, mm, vi är nånstans och alla är sura. Och sen så, eh, och sen så kom jag på, jag kommer ihåg att vi tog på oss, detta var på kvällen då, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, mm"**.

För vi hängde efter så kallad innetid, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis, ja"**.

Ja, och då så snackade vi lite mer och vi blev sura. Och då så kom vi på tanken att vi skulle skrämma dem tror jag eller nåt sånt. Och så alla satte på sig, eh, alla satte på sig såna här vita t-shirtar och så hade alla ett bälte också. För att vi skulle se läskiga ut, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad hände sen då?"**.

Eh, eh, jag vet inte riktigt, men kan jag, kan jag få ta en liten paus ohörbart, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Förhöret pausades kl. 13.17 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 13.23.

Ja, fortsatt Arvid.

Ja, vad är, vad är frågan, uppgav Arvid.

Ja, du berättar nåt om tröjor, att ni var sura, ja, fortsatt att berätta vad som hände sen.

Hur har ni gjort med tröjorna kan du väl berätta om.

De, alltså satt dem liksom, t-shirtarna liksom så att man ser lite grann, men liksom, ja, uppgav Arvid.

Ok. Och hur många är ni?

Vi är fem, uppgav Arvid.

Och vilka är de andra?

Det är, det är alla, det är jag, Max, Leopold, Fredrik och Ludvig, uppgav Arvid.

Mm, vad händer sen då när ni har satt på er den där munderingen?

Vi går mot Victors rum för att skrämmas, för det är, ja man ser lite läskiga ut när man ser ut så där. Och så då går vi in till Victors rum, och det är helt mörkt. Och sen så, det är helt mörkt och alla står liksom ihoptryckta, vi liksom, ja den liksom delen. Det är väldigt trångt och det

är tumult och det är, så det är svårt att uppfatta vad som händer i mörkret, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Arvid, när du säger tumult, berätta om det".**

Eller tumult, alltså det är, jag menar att det var trångt och alla står väldigt nära varandra och liksom ohörbart så mycket, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men hur är det med Victors dörr när ni kommer dit då, är den öppen eller stängd, eller hur..?".**

Den är, den är öppen, tror jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Den är öppen?".**

Ja, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Förlåt, menar du öppen, eller menar du att den är olåst, eller?".**

Johanna: **"Nej, öppen eller stängd, inte låst eller olåst, utan..".**

Advokaten: **"Ja, ok".**

Jaha, vadå öppen eller..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Stängd, ja precis. Inte om den är låst eller olåst, utan om den är öppen eller stängd".**

Jaha, men den var, alltså om man har öppnat den, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis, så menar jag. Var den så öppen eller var den stängd?".**

Nej, den var stängd, uppgav Arvid.

Johanna: **"Den var stängd, ok".**

Johanna: **"Och när ni kommer in där, du säger att det är mörkt, och det är trångt?".**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad händer sen då?".**

Ohörbart, jag måste bara, menar du att den bara är så, alltså så där..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, stängd liksom, ja precis".**

Johanna: **"Vad händer sen då, det är mörkt och det är trångt?".**

Vi har ju precis varit i liksom en ljusare korridor, så går vi in i rummet, och då är det helt beckmörkt. Så man, mina ögon har inte vant sig riktigt, så jag ser ju ingenting och jag förstår inte riktigt vad som händer, och det är ju folk överallt liksom. Och det här tar kanske 20 sekunder kanske, nej alltså max 20 sekunder liksom, 30 sekunder, 20 sekunder. Nåt sånt, mellan 15 och 30 sekunder liksom, eller ja, jag vet inte riktigt, men det var ju väldigt kort, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad är det som händer där inne i Victors rum då Arvid?"**.

Alltså, jag vet inte riktigt vad som hände, men jag, det var väldigt svårt att uppfatta vad som hände, för att det var ju väldigt mörkt. Och jag har precis varit liksom i ljuset, sen när jag kommer in dit så är det mörkt och så är det trångt. Alltså, helt ärligt, jag förstod inte vad som, jag förstod inte vad som hände där inne, men.., uppgav Arvid.

Vad gjorde du där inne då?

Jag hade inget uppsåt att slå någon på nåt sätt, eller skada någon på nåt sätt, och jag gjorde inte det heller, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad gjorde du där inne då?"**.

Vad menar du med det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, jag menar, du berättar att du kommer in dit, du säger, du hade inte uppsåt att skada nån eller slå nån, du säger att det är becksvalt, och då tänker jag, vad gör du där inne? Du säger att det tar en viss tid, men vad är det som tar tid, vad är det som sker inne i rummet, vad gör du?"**.

Alltså jag, jag tänkte ju gå in och skrämmas liksom, så jag går ju in dit och, och liksom, jag, alltså jag gör inget, alltså jag står där och ser läskig ut liksom. Eller jag vet inte, jag står ju där ihopträngd bland alla liksom. Alltså, jag vet inte riktigt hur man ska förklara det där, man blir liksom ihopträngd i ett mörkt rum. Alltså jag, jag gör liksom ingenting så liksom, förstår du vad jag menar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag förstår vad du menar, men jag tänker, är det mörkt hela tiden i rummet?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och du säger till mig att ni tar ändå på er t-shirtar för att se läskiga ut?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du säger också att ni har skärp i händerna för att vara läskiga?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och hur tänker ni då att de ska se att ni är läskiga, om det är becksvalt där inne?"**.

Ja, jag vet inte, vi tänkte väl inte så mycket, vi tänkte väl bara att det ser läskigt ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, men om det är kolsvalt?"**.

Ja, jag vet inte riktigt hur man, jag vet inte, alltså det är ju, vi gjorde så bara, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ni gjorde så, ok. Och då står ni innanför, vad hände mer, alltså står ni bara där och sen går ni ut, eller vad händer, så att vi förstår, vad händer inne i rummet liksom?"**.

Alltså, jag förstår inte riktigt vad som hände inne i rummet, så det är svårt att förklara vad som hände inne i rummet, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, vad hade du för känslor i det där rummet då, jag förstår att ni var sura, men vad hände när ni var där inne liksom?"**.

Vad det var för känslor där inne, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men jag tänkte, kommer du ihåg, du säger att du kommer inte ihåg vad som hände, kommer du ihåg hur det kändes när du var där inne?"**.

Eller alltså jag kommer ihåg, inte kommer ihåg vad som hände, jag förstod inte vad som hände, för det var mörkt och ohörbart, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, hörde du nåt ljud där inne, eller hörde du nåt där inne?"**.

Johanna: **"För du säger, jag förstod inte vad som hände, och då tänker jag, men vad var det som hände då?"**.

Jag säger ju det, jag förstår inte det liksom, vad, jag uppfattade inte vad som hände, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du uppfattade inte, ok. Men det händer nånting eller, förstår jag dig rätt då?"**.

Ja, ohörbart, jag vet inte, det är ju, Victor hade väl ohörbart märken som jag fattade det, så, eller jag vet inte, jag, alltså jag vet inte, jag såg ju inte nån göra nånting. Eller jag uppfattade inget, så det är ju svårt att säga vad som hände och vad som inte hände. För att jag, jag förstår inte liksom, eller jag förstod inte, uppgav Arvid.

Vems idé från början var det att gå in just i Victors och Charlies rum?

Ja, det vet jag inte riktigt, uppgav Arvid.

Och, vems idé var det med maskeringen?

Var det nån som föreslog det och ni kom överens om det, eller hur gick det till?

Jag kommer inte riktigt ihåg, men jag, det var liksom bara, ja alla bara satte på sig det och sen gick vi dit liksom, uppgav Arvid.

Och det här med bälten då?

Ja, uppgav Arvid.

Hur kom ni fram till att ni skulle ha bälten med er?

Ohörbart, det ser ju läskigt ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du Arvid, då måste jag fråga där, du säger med bälten, vad, och det ser läskigt ut, vad, berätta om det, alltså hur ska det vara läskigt eller liksom?"**.

Vad menar du, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad upplever du, vad innebär det att man står med ett bälte, på vilket sätt är det läskigt?"**.

Det ser ju läskigt ut, om man ser maskerad ut, och, eller t-shirtar över huvet och..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Men på vilket sätt är bältet läskigt?"**.

Det ser ju läskigt ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok"**.

Hade ni nån plan innan ni gick in i rummet, vad ni skulle göra för nåt?

Nej, uppgav Arvid.

Hade ni snackat ihop er nånting innan vad ni skulle göra för nåt inne på rummet?

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du sa tidigare, skrämman dem Arvid"**.

Vad menar du, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du sa att ni hade tänkt skrämman dem?"**.

Ja, det var så jag uppfattade det, ohörbart alltså..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Och då tänker jag, du berättar här att det är, du säger att det är skrämmande att hålla i ett bälte, och att det är skrämmande med maskeringen. Så vad hade ni tänkt att göra med maskeringen och bältet då, alltså vad, på vilket sätt skrämman dem. Eller menar du att de skulle bli skrämda av att se er så liksom?"**.

Ja, det är det jag menar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och den här maskeringen då, är det liknande maskering som vi såg på den här filmen vi visade dig från grabbarna som var där?"**.

Eh, uppgav Arvid.

Johanna: **"Med en tröja, så man ser typ ögonen, och, är det på samma sätt?"**.

Ja, typ så, uppgav Arvid.

Och sen finns det uppgifter om att du manglade Victors underkropp med knytnävsslag.

Advokaten: **"Manglade?"**.

Ja, alltså matade knytnävsslag. Vad har du att säga om det?

Ja, jag har inte gjort det, och hur ska jag, alltså jag har inte sett nåt och jag har inte gjort nåt, och hur skulle nån annan kunna se att jag har gjort det då, för jag har inte gjort det, i det här mörkret, uppgav Arvid.

Nej.

Victor och Charlie berättade ju att du kom in efter händelsen, och att du säger det här, ja jag manglade dina ben ganska bra, eller nåt liknande.

Att jag sa det, uppgav Arvid.

Mm.

Jag har inte sagt att jag har slagit Victor, jag har för mig att vi kom in dit och bad om ursäkt och, alltså., uppgav Arvid.

Johanna: **"Men Arvid, vad bad du om ursäkt för då, för det du berättar för oss är att du ställer dig, ni står, vad jag förstod, bara rakt upp och ner, och du, vad är det du ber om ursäkt för, vad har du gjort?"**

Att jag var där liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du stod inne på deras rum, där det är kolsvart, och de inte ser att du har bälte och, det är det du menar, du ber om ursäkt för?"**

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Vad var det, ja, alltså vi kom in dit och sen så, jag är ju fortfarande väldigt, för att jag kommer ihåg att husfar kom upp och han, och jag hörde nånting om att det var liksom erinran och sånt, det är liksom ett straff från skolan. Och man har liksom väldigt mycket, alltså jag blev väldigt stressad och väldigt nervös och adrenalin och sånt. Alltså jag var liksom, över den här saken, så jag liksom tänkte att det kändes inget bra att jag, att jag var, ja att jag var där vid just det tillfället.

Så jag gick in dit och bad om ursäkt att jag var där, och sen så, jag kommer inte ihåg exakt vad jag sa till dem, jag kommer ihåg att vi liksom skämtade lite om det och så. Men jag kommer, jag har inte sagt till dem att jag har manglat dem eller så. Alltså, vi, jag har för mig att vi skämtade om situationen liksom, och då kanske det har blivit ett missförstånd. För jag känner inte igen att jag har kommit in och sagt att jag har liksom, jag har inte gjort det. Jag hade ju kommit ihåg det om jag hade ohörbart, uppgav Arvid.

Kommer du ihåg i vilken ordning ni fem killar går in på rummet, och i vilken ordning ni sen går ut ur rummet?

Vem var det som gick först in till exempel?

Det vet jag inte riktigt, men jag kommer ihåg, jag.,uppgav Arvid.

I vilken ordning gick du in då?

Ohörbart gick, vi gick in liksom i en klump, uppgav Arvid.

Ok.

Johanna: **"Men jag tänker, fick ni plats allihopa på en gång då i dörröppningen, fem stycken?"**

Nej, men, eller, ja men vi gick liksom in., uppgav Arvid.

Johanna: **"Gick du först eller gick du sist?"**.

Jag var liksom i mitten typ, alltså i klumpen, det var liksom en klump som gick in, uppgav Arvid.

Och sen när ni gick ut ur rummet, hur gick ni ut då, i vilken ordning gick ni ut?

Jag upplevde att det var liksom samma klumpformation ut igen, uppgav Arvid.

Så ni gick ut samtidigt?

Ja, uppgav Arvid.

Ungefär?

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nu måste vi gå tillbaka lite, vi har konstaterat, du har berättat att det är Leopold, det är Max, det är du, det är Ludvig och det är Asker?"**.

Vänta, hur många sa du nu, fem, uppgav Arvid.

Johanna: **"Fem, ja"**.

Fredrik, jag, Leopold, Ludvig och Max, var det dem vi sa, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det är ni, ok. Och ni, vart nånstans är ni när ni sätter på er t-shirtarna då?"**.

Eh, jag tror vi var på nåns rum, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, vems rum var det?"**.

Eh, jag kommer inte riktigt ihåg vems rum det var, men jag kommer ihåg att vi satte på oss t-shirtar och hoppade ut i alla fall, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det nån av ni som var meds rum, eller var det nån annans rum?"**.

Va, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det nån av ni fem som var med, var det nån av era rum liksom ohörbart?"**.

Jag tror det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ok. Och så sätter ni på er t-shirtarna och ni har skärp. Har ni alla skärp i händerna?"**.

Ja, jag eh, jag tror det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och jag ställde ju frågan förut Arvid, och jag ställer den igen bara, men hur är det skrämmande med skärp i handen, för dig, alltså hur upplever du det skrämmande?"**.

Det ser ju läskigt ut, eller jag förstår inte vad som.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, precis, men då tänker jag, vad är din uppfattning när du ser ett skärp i, vad blir rädslan i det liksom?"**.

Ja, det är ju läskigt om några kommer in till en på kvällen, som har t-shirtar och ett bälte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ok, ok. Och sen går ni vidare från det här rummet, är det långt mellan det här rummet och Victors rum?"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Är det nåt rum som ligger nära?"**.

Ja, alltså det är ju liksom andra sidan av korridoren, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, ok, så det rummet ni är i, det är mittemot typ, förstår jag dig rätt?"**.

Nej, alltså, det ser liksom ut, Victors är liksom här och sen är det liksom en kort korridor, och så är det liksom där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, ok, ok. Och hur var det med, du säger att dörren var stängd, men var den låst eller olåst?"**.

Den var, eh, den var nog olåst, tror jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och sen hävdar du att ni allihopa går in samtidigt?"**.

Ja, det, det tror jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och sen kommer du in, och jag uppfattade på dig Arvid som att nåt händer, men du kan inte uppfatta, eller du förstår inte vad som händer, förstod jag dig rätt då?"**.

Alltså, jag vet ju inte, vad jag säger är att jag inte uppfattar vad som händer, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Det är det jag säger, och jag förstår inte vad som händer. Det är det jag säger, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, och jag frågade om du hörde nånting, men det svarade du nekande på?"**.

Eh, uppgav Arvid.

Hör du nåt ljud i rummet, eller om nån säger nånting?

Nej, alltså jag, jag hade lite, jag var nervös inför det här för man blir lite, jag vet inte, jag var i

alla fall nervös inför det här. Så jag tänkte inte riktigt på vilka ljud det var och sånt som hördes, men det, jag tror det lät nånting, men jag uppfattade inte vad nån sa, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var Victor och Charlie i rummet?"**.

Eh, eh, ja det tror jag, ja, jo men det, jo det tror jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och hur kommer det sig att du tror det då?"**.

För att, jag, jag träffade dem efter och de berättade om upplevelsen liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, och du sa nånting om, vad sa du, visst sa du nånting om Victor och märke, vad sa du om det?"**.

Märke, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, eller vad han hade fått eller, när vi pratade om, jag ställde frågor, vad hände där inne, och du sa, ja men och han fick ju nånting. Sa du nånting om det, eller missförstod jag kanske bara?"**.

Nej, men när jag gick in till honom sen så satt han med ett isglas, eller de hade lagt alltså snö i ett glas, och så satt han med det så liksom, men, alltså det var ju det jag såg liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, och vadå, då hade han nån skada eller hade han..?"**.

Jag vet inte, han hade nån, han hade nån, jag vet inte, han behövde kyla där, han hade nog ont där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Han hade ont där, ok. Och det här ontet, hade han fått det då förstod du, när ni var inne i rummet?"**.

Mhm, ja, ohörbart riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, och vad sa han hade hänt då då?"**.

Eh, jag vet inte riktigt, jag kommer inte ihåg. Jag var lite nervös och det var fortfarande, för att det här med situationen och hela det här med erinran och allt sånt. Så jag uppfattade inte vad de sa, så jag försökte ju bara liksom snacka med dem och se till så att allt var bra. För att det är ju, nej det kändes inte bra nånstans med det här i efterhand, och under heller så kändes det inte så här jättebra, och sen när husfar snackade om, jag hörde att de snackade om erinran och grejer, då kändes det ännu sämre. Så jag, jag ville ju liksom att de skulle må bra, så jag gick in och snackade med dem, eller vad var frågan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, nej, men jag förstår, jag förstår Arvid, precis. Och sen är ni där inne och hur kommer det sig att ni går ut därifrån då?"**.

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"För ni har varit där inne och ni skulle skrämmas, men det är becksvalt, så de ser er ju inte då, förstår jag, och ni ser inte. Men hur kommer det sig att ni går ut då?"**.

Eh, eh, jag vet inte. Kan jag ta en liten paus, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Jag tog paus för jag kom att tänka på en grej mitt i frågan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, ja"**.

Förhöret pausades kl. 13.45 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 13.49

Jag kom att tänka på att husfar på den här kvällen, efter rap battlen, att han sa liksom till oss, ja bara, det coolaste hade varit om ni inte, alltså agerade på nåt sätt eller gjorde nånting. Och då så tyckte vi att det kändes konstigt att inte han skulle göra nånting åt det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis, för då, var det kvällen efter rap battlet?"**.

Nej, det var rap battle-kvällen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det var samma..?"**.

Advokaten: **"Säg igen, vad sa han?"**.

Johanna: **"Precis, vad sa han?"**.

Typ så här, det coolaste hade varit om ni inte gjorde nånting, eller nåt sånt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, men vad, hur tänkte du då kring hans, det uttalandet från honom då liksom?"**.

Jag vet inte, det var väl kanske, han menade väl att inte vara lika dålig tillbaka. Men då tänker jag liksom så här, om nån redan har varit dålig mot oss, varför kan inte han agera på det liksom, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Förstår jag dig rätt då, att..?"**.

För han gjorde ingenting åt det där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej"**.

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, och jag tänker, det här som du pratar om husfar, det är ju också nånting, jag förstår det du berättar om frustrationen och att du känner dig besviken och så, och jag tänker, det är ju skolans agerande. Och det tänker jag, det, ja, om det, ja.. Ja, nej, fortsatt Mats"**.

Jag tänkte Arvid, att du kunde fortsätta berättelsen, vad som hände sen. Ni kommer ut från Victors och Charlies rum, vad händer då?

Vi, mhm, eh, jag vet inte riktigt, jag tror, jag kommer inte riktigt ihåg om det var, antingen så, jag kommer ihåg att vi sprang in i olika rum. Och sen efter till kanske nån minut så gick alla ut igen. Inte ens vi hade snackat om det eller nåt sånt, och att vi gick, bara efter, direkt efteråt så sprang vi in i olika rum som låg typ närmast. Och sen gick vi ut i korridoren igen, uppgav Arvid.

Men gjorde ni nåt liknande på ytterligare ett rum efter Victor och Charlie, eller vad var det som hände då?

Efter, efter det här, uppgav Arvid.

Efter Victors och Charlies rum?

Jaha, alltså inte, nej nej nej, inget sånt, inget sånt, uppgav Arvid.

Så ni var bara inne i Victors och Charlies rum?

Ja, och sen så, alltså vi, det var inga fler rum än de här två rummen som vi pratar om, uppgav Arvid.

Nej, för vi har fattat att ni var inne på Tom..

Johanna: **"Ja, men du säger två rum".**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vilket är det andra rummet då?"**.

Alltså, Toms rum, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, men berätta om det, det har vi inte pratat om".**

Jaha, ok, men efter Victors rum.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis".**

Så, så är alla, eller jag känner mig väl lite uppspelt och nervös, och sen så går alla mot Toms rum efter det, och Gustafs rum. För jag tror Gustaf också, han har också provocerat Ludvig, kommer jag ihåg. Och då så går vi in dit, och sen så tänds lampan, och sen går vi in, och sen så var de inte på sängarna. Så då så välts sängarna kommer jag ihåg, för att kolla var de var, och, eller jag vet inte om Gustaf sa nånting om att Ludvig i och för sig, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och Gustaf, är det Gustaf Merner?"**.

Jag menar, jag menar att, alltså, ja jag är inte så säker på det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Är det Max lillebror då?"**.

Mm, men Tom hade framförallt varit på Ludvig, ja. Men jag är inte så säker på det, men jag tror inte det, med Gustaf vet jag inte riktigt. Men då så, eh, ja, alltså ohörbart vänds de liksom, sängarna. Och sen så är de inte där, och sen så öppnas garderob.., uppgav Arvid.

Vem var det som gjorde det där med sängarna då?

Jag, jag vet inte riktigt. Det är svårt att säga, det, ja, jag vet inte riktigt. Och sen så tror jag att vi, att nån öppnade garderoberna, för de är där i garderoberna. Och det är, ja, och sen plockas de ut ur garderoberna, och jag, det är lite så, alltså även om det är tänt, så är det svårt att förstå vad som händer. För att alla står liksom precis vid dörren, vid de här garderoberna, fem stycken på en jätteliten plats. Så det är extremt trångt.

Men jag, jag plockade inte ut dem ur garderoberna och jag gjorde ingenting där heller, eller jag slog inte nån på nåt sätt eller något sånt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad händer sen då?"**.

Eh, och sen har jag för mig, sen tror jag att vi går ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men Arvid, du säger att de plockas ut ur garderoberna"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Berätta om det då, hur plockas de ut ur garderoberna?"**.

Vad, alltså..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Hur plockas de ut ur garderoberna?"**.

De liksom, eh, de dras ohörbart, eller, alltså jag ser inte riktigt, men vad jag tror att de liksom så här, alltså dras ut liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vilka är det som drar ut dem ur garderoberna?"**.

Eh, jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, vad är din tanke om att de sitter i garderoberna?"**.

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Alltså, är det nåt som har hänt förut, brukar man, alltså, för mig känns det lite som att, varför sitter de i garderoberna, eller..?"**.

Jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ingen tanke kring det?"**.

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Vad var det som hände med Tom och Gustaf då?

Det är samma där, alltså jag, jag förstod inte riktigt vad, vad som hände, med Tom och Gustaf, uppgav Arvid.

Och när ni går ut ur rummet, går ni ungefär samtidigt alla då eller?

Jag kommer inte riktigt ihåg i vilken, hur vi gick ut, men jag, jag tror det, uppgav Arvid.

Mm, för att Tom har i förhör berättat att en av gärningsmännen stannade kvar i rummet efter att de andra hade gått ut.

Ja, uppgav Arvid.

Och att gärningsmannen drog upp Toms tröja och piskade jättehårt med bältet på Toms rygg.

Mm, uppgav Arvid.

Och Tom tror att det var du som gjorde det här.

Ja, uppgav Arvid.

Stämmer det?

Nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, tillbaka in i rummet där Arvid, det är ljust, du säger att det är trångt, ni är fem personer där. Vi har ju också då Gustaf och Tom. Hur kommer det sig att du inte ser vad som händer?"**

Eh, jag var väldigt nervös, och det är väldigt trångt, så jag tycker det är svårt att uppfatta vad som händer, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men vad ser du med dina ögon händer?"**

Jag vet inte riktigt, alltså jag uppfattade inte vad som hände, jag vet inte riktigt vad som hände, uppgav Arvid.

Hur länge är ni inne där inne i rummet?

Kanske, ja det kanske, kanske är en minut eller nåt sånt, nja, jo, men under en minut tror jag, jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du Arvid, blev de rädda då, det var ju det ni hade maskeringen och skärp, blev de rädda?"**

Jag vet inte, jag tror det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Hur kommer det sig att du tror det då, vad var det som gjorde att du tror att de blev rädda?"**

Ja, jag antar att det är, det är ju läskigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, det har du ju sagt, men jag tänker, hur kommer det sig att du tror att Tom och Gustaf kände så, att de blev rädda liksom?"**

Ja, jag antar det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och du säger att de drogs ut ur garderoben, och du säger att, ja du visar så här att de drogs, hur blev det med dem då då, vart hamnade de då eller, alltså det är en ganska liten yta förstår jag?"**

Ja, ja jag vet inte riktigt, men jag vet att de plockades ut ur garderoberna, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, men du vet inte av vem?"**

Nej, jag vet inte exakt hur heller, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och hur blev det med dem när de kom ut ur garderoberna?"**.

Jag vet inte exakt vad som hände med dem. Alla står ju väldigt nära och trångt, nära varandra, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och står ni nära varandra tänker jag, då borde det vara svårt att det händer så mycket utan att man kanske märker det liksom?"**.

Förlåt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Om ni står nära vandra, så tänker jag att då kanske det är lite svårt att det händer saker utan att man märker det?"**.

Men om det är trångt, så är det ju svårt att uppfatta vad som händer, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok"**.

Om alla rör på sig och det är trångt, då är det ju.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Så alla rör på sig?"**.

Ja, som jag uppfattade det, ja som jag kommer ihåg, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad gör de då?"**.

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok"**.

Men vad gjorde du inne i rummet, konkret?

Jag, jag gjorde ingenting inne i rummet, uppgav Arvid.

Står du bara där inne?

Eller gör du nånting?

Nej, uppgav Arvid.

Du står bara still?

Ja, jag står där i klungan liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Står alla bara still, eller du säger ju i och för sig att de rör på sig, så, men är det nånting, är det nån av er som gör nånting mot Tom och Gustaf?"**.

Jag sa ju det, det är ju svårt att uppfatta vad som hände och, när man står i den där klungan, uppgav Arvid.

Vem blir utdragen först ur garderoben?

Eh, det vet jag inte riktigt, uppgav Arvid.

Och vad händer sen när de har blivit utdragna, vad händer då?

Jag sa ju det, jag vet inte exakt vad som hände, jag tyckte det var väldigt, liksom trångt och så vidare, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad var din känsla där inne Arvid?"**.

Johanna: **"De här grabbarna i korridoren, de blev utplockade säger du, vad är din känsla då?"**.

Ja, det känns inte bra, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad är det som inte känns bra?"**.

Mhm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ni gick ju dit för att skrämma dem, vad är det som inte känns bra nu då?"**.

För att, eller jag trodde ju att de bara skulle bli skrämda, sen så, tydligen så hände det ju mer liksom, och det är inte så bra, och nu är det hela den här soppan liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Så tydligen så hände det mer?"**.

Nej, men de säger ju att de har blivit slagna liksom och så, har jag uppfattar det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, ja"**.

Mm, nej jag tänkte vi skulle kolla på den där filmen som vi har hittat i Arvids telefon.

Arvid förevisades filmen där man ser en skadad hand.

Advokaten: **"Och vilket rum var det här då, det var det sista rummet?"**.

Johanna: **"Ok, ja men vi ska visa, ja precis, det vi pratade om händelsen sist, det var det sista rummet. Sen har jag några fler frågor, för du sa vi sprang in på olika rum där"**.

Nej, inte sprang in på olika rum, och alltså, alltså vi var, alltså vi gjorde inga, alltså såna här besök i alltså andra rum. Det var, alltså, ja.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Jag förstår, du får berätta sen, men filmen vi ska visa är, nu ska vi se, ni får trycka på den igen ohörbart"**.

Johanna: **"Vad är det vi ser där då Arvid?"**.

Det är min hand, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vem är det som har filmat?"**.

Det är jag, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, mm"**.

Johanna: **"Och det man kan se på den här filmen är ju att, det är din högerhand?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och det är skador på knogarna kan man säga va?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Och det berättade ju du om lite tidigare, att du drog näven i nån dörr.

Ja, uppgav Arvid.

De här skadorna som man ser här, kommer de därifrån eller?

Ja, uppgav Arvid.

Och..

Johanna: **"När filmade du den här?"**.

Eh, jag tror jag filmade den när, efter händelsen, för jag, jag tänkte på hur, shit vad min hand ser ut. Men jag, alltså jag.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Efter dörr, du hade slagit på dörren eller, hur menar du?"**.

Nej, alltså efter hela incidenten så kom jag på, shit vad min hand ser ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, det du pratar om nu, det vi pratade om rummen, efter det?"**.

Ja, ja, ja, men jag, alltså jag har inte, jag har inte slagit nån, och jag, på den, och jag kommer ihåg att, alltså jag, min hand liksom den började, alltså av den här dörren. Jag började liksom, jag fick liksom skador och sånt, och ja, av den. Eller ja, jag har filmat den efter incidenten, men det är ju från dörren, uppgav Arvid.

Mm, varför gjorde du den där filmen?

För jag kollade på min hand och kom på att den ser liksom konstig ut. Jag tänkte inte på det innan, för ohörbart märken, de blir liksom, dagen, eller så här när jag gjorde det, ohörbart dörren, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och hur kom det sig att du tänkte på det då, på natten efter händelsen?"**.

Jag tror jag tänkte att, alltså märken, de ser ju liksom inte så illa ut i början, men sen så börjar de få färg och bli gula och allt vad de gör. Och då så kollade jag, har jag för mig att jag kollade på min hand, och så tänkte jag att den såg väldigt skadad ut. Och sen så, ja det är väldigt dålig tajming med och så, men alltså jag, det är ju från den här dörren som jag har dragit till, uppgav Arvid.

Mm, och sen det här samtalet som ni hade på, alltså enligt skolans rapport, så la de märke till att du hade de här skadorna på handen. Och, men att du sa att du hade ramlat på vägen till mötet?

Jo, men jag gjorde det också, uppgav Arvid.

Johanna: **"De skriver att, kommer andfådd, ramlat på väg till skolhuset, skrapade hand, knä och armbåge".**

Ja, alltså jag gjorde det också, för att jag, alltså det är också, det är den här dörren och sen så när jag skulle springa dit, så trillade jag på vägen dit. Så jag, då var jag också, då var det lite över båda händerna liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men den skrapade handen, hade du två skrapade händer då eller?"**.

Ja, då trillade jag alltså på båda, när jag alltså, när jag skulle gå till skolan, vid det här förhöret, uppgav Arvid.

Johanna: **"Gjorde du dig ytterligare illa i samma hand då, fick du mer sår liksom?"**.

Jag kommer inte exakt ihåg, men jag tror att jag skadade mig på händerna, uppgav Arvid.

Och sen när ni kommer ut från Toms och Gustafs rum, vad är det som händer då?

Eh, jag vet inte riktigt, jag ohörbart, jag kommer inte ihåg om jag, jag tror jag gick in på mitt, mitt eller Lud, nej jag tror jag gick in på Ludvigs rum. Och sen när jag skulle gå tillbaka till mitt rum så möter jag husfar, tror jag, eller, ja jag tror det var så, uppgav Arvid.

Mm, och förutom Victors och Charlies, och Toms och Gustafs rum, fanns det några planer på att gå in i ytterligare nåt rum?

Mhm, nej. Nej, uppgav Arvid.

För att, alltså de här killarna har ju berättat att de blev po:ade, att de inte skulle låsa sina rum. Är det nåt som du har hört nånting om eller?

Po, lås inte rummen.

Eh, jag, nej, uppgav Arvid.

Johanna: **"Hade ni po:at dem?"**.

Jag, jag vet inte, nån, jag vet inte om nån kan ha gjort, men jag gjorde inte det i alla fall, uppgav Arvid.

Johanna: **"Så nån kan ha po:at dem att inte låsa, men du har inte gjort det?"**.

Jag vet inte, men jag har inte gjort det i alla fall, uppgav Arvid.

Nej, för att..

För jag, jag vet inte, jag vet inte om det liksom, uppgav Arvid.

Thure och Jaques hade ju också blivit po:ade att de inte skulle låsa, det var därför jag ställde frågan om ni hade planer på att gå in på nåt ytterligare rum.

Johanna: **"Och Thure var väl också en av dem som rappade ganska grovt, vad jag har förstått"**.

På mig, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, alltså inte mot dig, men du har sagt att han var en av dem som rappade grova grejer"**.

Ja, uppgav Arvid.

Men uppfattade du nånting, att det fanns planer på ytterligare rum?

Mhm, nej, alltså inte vad, inte vad jag, inte vad jag vet liksom, eller jag tänkte inte så, jag, nej alltså jag uppfattade ingen plan, uppgav Arvid.

Nej.

Johanna: **"Var ni på väg till nåt mer rum efter Tom och Gustafs rum?"**.

Mhm, nej, alltså då, sen kom ju husfar och allt vad det var och så, och sen var det allting bra liksom. Men inte vad jag vet, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var allting bra?"**.

Nej, men allting var inte bra, men alltså., uppgav Arvid.

Johanna: **"Hur var det?"**.

Det var ju, alltså allting var ju, alltså, det var ju, det slutade ju liksom efter det, uppgav Arvid.

Och efter händelsen, då var du inne på Charlies och Victors rum va?

Mm, uppgav Arvid.

Och pratade med dem?

Mm, uppgav Arvid.

Var du även inne i Toms och Gustafs rum och pratade med dem nånting?

Ja, jag bad om ursäkt för hela händelsen, uppgav Arvid.

Ok.

Var du där ensam eller var du tillsammans med nån när du..?

Eh, men vi var, vi var ett gäng liksom, jag tror alla inblandade var där, uppgav Arvid.

I båda rummen eller?

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Du Arvid, det här samtalet du hade med skolan, du kallar det förhör, där skriver skolan också att du ska ha, eller det är husfar som säger att du ska ha sagt det här att, jag måttade nog en 5-6 slag med skärpet. Då pratar vi Victors rum"**.

Advokaten: **"Skriver husfar det?"**.

Johanna: **"Det är husfar som uppger det, ja".**

Johanna: **"Vad har du att säga om det, att du ska ha sagt det ohörbart?"**.

Att jag ska ha sagt det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, precis".**

Ja, jag har inte sagt det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej".**

Jag känner bara att skolan vill få bort oss, så att de, ja jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men precis, du har berättat att det känns som, ja hur du nu sa att..".**

Ja, jag har inte sagt det i alla fall till husfar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej, nej".**

Johanna: **"Och sen säger de också att du kommer tillbaka till, om jag förstår kanske till Karin Toveruds kontor en gång till, den dan eller?"**.

Karin Toveruds..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Kontor".**

När då, uppgav Arvid.

Johanna: **"Internatchefen, ja samma dag som de hade det där samtalet med dig, går du tillbaka dit en gång till och pratar med dem, eller är det bara ett samtal?"**.

Eh, vad sa jag då, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej, nej, jag tänkte bara, gick du tillbaka en gång till, alltså var du och pratade med dem två gånger eller, med Karin eller?"**.

Ja, jag vet inte riktigt vad jag gjorde den dan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, du kommer inte ihåg?"**.

Men jag, jag vet inte om jag gjorde det, men jag kan ha gjort det för att jag var så stressad, jag vet inte vad jag, alltså det är svårt att komma ihåg så, jag mådde bara jättedåligt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm".**

Så jag, jag vet inte riktigt, jag kan ha gjort det, men jag kommer inte ihåg att jag gjorde det. Jag kanske gjorde det för att, ja, för det, ja, eller jag..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad tänkte du säga?"**.

Jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och du.."**.

Skulle jag inte kunna ta en liten paus bara, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jo"**.

Förhöret pausat kl. 14.14 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl 14.19.

Advokaten: **"Man ska liksom inte sitta hur länge som helst"**.

Johanna: **"Nej, jag tycker inte att, du är så pass ung"**.

Johanna: **"Då ska vi se, vad pratade vi om sist nu då, nu får du hjälpa mig Mats. Jo, det var jag som pratade va, jag pratade om du hade varit där två gånger va, visst pratade vi om det. Då ska vi se, jo just det, jag undrade lite på natten, där efter den här, eller händelserna där, då kommer ju husfar"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Kommer han upp?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vart är du då?"**.

När han kommer upp, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja"**.

Eh, alltså vad menar du, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, men vad händer när husfar kommer upp den där kvällen liksom?"**.

Alltså vad som händer när husfar kommer upp, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Han, jag tror att han går in till Tom och frågar vad som händer, för att han bor liksom precis under Toms rum. Och sen går han in till Victors rum, tror jag, det är lite vad jag har hört liksom. Och sen så frågar han hur saker är liksom, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Var träffar du honom?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vart då?"**.

Utanför mitt rum, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, säger han nånting då eller?"**.

Eh, jag kommer inte ihåg vad han sa, om att han, nånting att han var, jag vet inte riktigt vad han sa, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, ok".**

Johanna: **"Men du, Victor, han har ju berättat att, eller han har sagt att du ska ha berättat att du hade slagit hans ben".**

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad tänker du kring det?"**.

Jag har inte sagt det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men varför skulle han säga det, har du nån tanke kring det?"**.

Alltså, jag har inte gjort det, men, alltså, antingen så är det att han är sur på mig och känner att jag är liksom relegerad, och Max också. Då bara känner de att de kan lägga allting på mig kanske. Eller så när vi var där i rummet efter, att vi skämtade väldigt mycket, för att lätta upp stämningen, bara för att det kändes inte bra alls. Så då kanske det har blivit nåt missförstånd, förstår du. Så om..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, jag hör vad du säger, men vilka var ni som skämtade då?"**.

Nej, jag vet inte riktigt, det var väl många i rummet, men jag, jag men..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Var det i Victors rum?"**.

Ja, men jag har liksom inte, alltså jag menade inte att jag har slagit honom. Det måste ha blivit nåt missförstånd, för alltså jag har inte gjort det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad menade du då?"**.

Jag kommer inte ihåg vad jag sa för nåt, men jag tänker, om han tror det så måste det bero på nåt, ja nåt sånt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men kan det ha varit så att du sa det här, men att du inte har gjort det, eller hur ska jag förstå dig?"**.

Ja, så kan det vara, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, så kan det vara, det kan ha varit så att du sa det här till Victor, men det är inte sant det du sa?"**.

Ja, eller nåt skämt som har blivit ett missförstånd på nåt sätt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok, ok. Ja, för han säger att du kom in där och log lite och sa typ så här, shit jag förstörde verkligen dina ben"**.

Ja, nja, nej, jag vet inte, nej jag kommer inte ihåg att jag sa så, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, men du, vad sa du Arvid, att ni gick in och bad om förlåtelse, eller vad gick ni in och gjorde, nej kollade så att det var ok, hur sa du?"**.

Men jag bad om ursäkt för att, för att det kändes inget bra liksom, den här grejen, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, och då vill jag att du berättar för mig, vad är det liksom som inte har känts bra, som du ber om ursäkt för?"**.

Att vi var inne där, uppgav Arvid.

Johanna: **"Att ni var inne där, mm, ok"**.

Eller jag bad om ursäkt för min del, för att jag var inne där och.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Du bad om ursäkt för att du gick in där?"**.

Ja, och var inblandad i den här grejen. Eller förstår du vad jag menar, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, det förstår jag, men jag tänker Arvid, när du säger så här den här grejen och den, alltså, menar du då att du var inblandad i att ni gick in, ställde er innanför dörren och så gick ni ut?"**.

Jag menar att.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Eller menar du nåt annat?"**.

Jag var där, jag bad om ursäkt för att jag var där liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, du bad om ursäkt för att du var på hans rum på natten?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag förstår"**.

Johanna: **"Och sen Tom.."**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Han säger också att du med flera har sagt så här typ halvt förlåt. Pratade du med Tom också, nånting efter den här händelsen, även om det inte var på kvällen?"**.

Ja, vi bad om ursäkt för händelsen också, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ok"**.

Men jag har inte sagt till honom att jag har, att jag har slagit honom eller så liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej"**.

Johanna: **"Sen har vi ju pratat med Tom om den här händelsen i matledet, men det har jag ju ställt frågor till dig redan"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Sen pratade vi ju lite om det här, att Tom säger att det var nån som var kvar"**

lite längre än de andra, men förstår jag, förstår jag dig rätt Arvid, att som du menar så går ni alla samtidigt ut ur..?".

Jag kommer inte exakt ihåg hur vi gick ut, men, ja..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Men ni gick ut samtidigt, sa du så?"**.

Jag kommer inte ihåg exakt hur vi gick ut, men, ja..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ni, gick ni ut samtidigt, eller olika?"**.

Jag kommer inte riktigt ihåg, jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Gick ni ut efter att de hade blivit utdragna, eller vad vi sa, ur garderoberna?"**.

Om vi gick ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, gick ni ut efter det?"**.

Alltså, det var ju, de drogs ut ur garderoberna och sen så stod vi liksom där, och sen gick vi ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, förstår jag dig rätt då, att då gick ni ut ohörbart direkt efter de hade..?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och var det nån som var kvar i det rummet då, stängdes dörren eller var alla fem i korridoren när du, när ni, när du kom till korridoren?"**.

Eh, jag vet inte riktigt, jag kommer inte ihåg att, eller vad var frågan, uppgav Arvid.

Johanna: **"Frågan var, att när ni går ut ur Tom och Gustafs rum och ni kommer i korridoren, är alla fem med då, stängs dörren?"**.

Jag tror det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, du tror det, och är dörren stängd eller öppen då till Tom?"**.

Det vet jag inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, så det här han säger, att det var en person som var kvar, som drog upp hans tröja och slog på hans rygg, hur kommer det sig att han säger det, tänker du, om du säger att alla ni gick ut?"**.

Jag vet inte exakt vad som hände, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Det är ju svårt att uppfatta exakt vad som hände, men jag känner inte igen det. Jag vet inte om alla fem eller, jag vet inte riktigt, alltså jag räknade inte riktigt, men, ja jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, du vet inte om alla fem gick ut samtidigt helt enkelt?"**.

Jag tror att alla fem gick ut, men jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: "Nej".

Johanna: **"Och sen säger han också att du ska ha pratat med honom, eller frågat om ni kan snacka och så efteråt"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Gjorde du det eller?"**.

Advokaten: **"Tom?"**.

Johanna: **"Precis"**.

Eh, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, och det var då du sa det här som du sa till mig, att du ville bara be om ursäkt att du var där typ?"**.

Ja, jag tror det. Jag kommer inte riktigt ihåg, det var, den dan, alltså från den händelsen, allt framåt, då är det svårt att komma ihåg, för att det var bara. Jag kommer ihåg att jag gick ner så här, jag brukar väga 73, och sen så efter händelsen så, jag mådde bara dåligt och hade ingen aptit och bara hade ångest över allting och skolan nånting. Jag kommer ihåg att jag gick ner så här tre kilo liksom, efter alltså två veckor efter det här, alltså eller liksom, jag mådde bara dåligt, så jag vet inte riktigt vad jag sa, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men Arvid, är ångesten för att du var med inne i det rummet, eller är ångesten för att de säger att de har blivit slagna, när ni har varit i rummet. Vad var din ångest om liksom, förstår du vad jag menar?"**.

Min ångest var mycket för att det var, det har blivit en sån stor grej med skolan och jag var rädd att bli relegerad liksom, uppgav Arvid.

Johanna: **"Att bli relegerad, mm, jag förstår, jag förstår"**.

Och det, alltså jag, det kanske låter som en, alltså det, jag, jag tycker ju, alltså det är ju, jag vill ju gå på skolan liksom. Och då är det inte så kul att bli relegerad. Och det hade jag väldigt mycket ångest för. Och sen så sa de att det, det kanske polisanmäls också, har jag för, eller vet jag inte, eller att jag var rädd för att det skulle bli polisanmält eller nåt sånt. Och nu är jag här, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, precis. Sen säger han också där att du ska ha sagt till honom där att, ja att du gick över gränsen, eller att det gick över gränsen och.. Gick det över gränsen?"**.

Nej, jag vet inte riktigt, jag, jag vet inte, alltså det är ju svårt att veta exakt vad man sa och, alltså efter en sån här händelse så vill man ligga alla lite till lags, för att. Jag vet inte, man vill inte att folk ska vara sura på en, för att, och sånt. Och det är ju liksom lite det som, alltså, eller jag vill, det är ju inte kul när folk är sura på en, och, jag vet inte exakt vad jag sa och jag mådde dåligt och allting. Jag vet inte riktigt exakt vad jag sa, jag mådde riktigt dåligt, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, mm"**.

Johanna: **"Charlie Barkman"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Han bor i Victors rum?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, vad är han, är han kompis till dig eller nån ohörbart?"**.

Ja, alltså ja, vi alla är ju, trots allt det här så, så, vi är lite kompisar, jag och Charlie, men jag.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Och ni bor på samma hem?"**.

Ja, vi bor på samma hem. Jag är kompis med, ja de här allihopa, skulle jag säga att jag är bäst kompis med Victor, skulle jag tro. Men, ja, han retas väldigt mycket också, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, och du nämnde ju också tidigare där, att Tom också retas en del"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men du, en fråga, Charlie, han har vi pratat med"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och han säger att han tror att Arvid Hagen slog också"**.

På vem, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, Victor"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad tänker du kring det då, för han bor i samma rum som Victor?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Jag, jag förstår inte hur han kan tro det. Det är väl, jag antar att han tror det på grund av nåt skämt eller nånting som har blivit ett missförstånd eller så, som han antar att, att jag har gjort nånting, vilket jag inte har, uppgav Arvid.

Johanna: **"Men förklara för mig Arvid, för det här med skämt, alltså vad, försök att minnas vad du sa när du kom in i rummet. Jag tänker om du säger att det kan skämtas om, som kanske har uppfattats på ett sätt av dem, förstår jag dig rätt då?"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Fast det var inte så kanske det menades"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: "För då säger han också att, att du ska ha kommit tillbaka och sagt typ, jag manglade dina ben, till Victor liksom".

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: "Kommer du ihåg, jag förstår att det är svårt, och jag vet att du säger att det var mycket känslor och så där, men kan du ha sagt nånting liksom som uppfattades..?".

Jag vet inte riktigt, alltså jag, jag vet att jag var där och att vi snackade om allt möjligt och, jag, jag vet inte, jag hade väl, jag hade massa ångest och jag, jag vet inte exakt vad jag sa. Men det var ju inte, det där är ju inget liksom, att jag säger att jag har gjort det. Det där kan ju, alltså jag vet inte, men jag kan ju ha sagt nåt konstigt skämt som uppfattades fel, som gör att han tror att jag har gjort det. Förstår du vad jag menar, jag, det är svårt att komma ihåg när man riskerar att bli relegerad från sin skola liksom. Då är det det enda man tänker på, eller får straff från skolan, uppgav Arvid.

Johanna: "Du, Ludvigsson då".

Ludvigsson, uppgav Arvid.

Johanna: "Mm, vad heter han i förnamn då?".

Filip, uppgav Arvid.

Johanna: "Filip, ja. Han är också på Björke?".

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: "Mm, vi har ju pratat med honom också".

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: "Han säger att han har känt dig sen ni gick in nian, ni har varit rummis förut".

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: "Ohörbart, vi frågade honom om, om, om han vet liksom att, att ni har gjort det här och så, och han säger att, att ni har erkänt det".

Erkänt det, uppgav Arvid.

Johanna: "Ja, för honom då, att ni har gjort det här. Har du pratat med Ludvigsson nåt om det som har hänt?".

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: "Nej".

Han kanske har, han kanske tog hänsyn till husfars konstiga utredning, när han menade det, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag förstår".**

För att..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Men fick de kännedom om, alltså har de andra också typ fått kännedom om det som sas till skolan liksom, när ni hade erat, vad de nu kallar det, samtal eller?"**.

Ja, alltså de sa, eller ja, jag uppfattade det så, för att de sa ju bara så här att detta inte skulle komma ut och la la la la la la la. Och sen så, sen så efter så bara fick man ju reda på vad alla hade sagt om allting, uppgav Arvid.

Johanna: **"Jaha, ok, och hur fick ni veta det då?"**.

Jag vet inte, men man fick ju höra liksom, så, och jag, jag vet inte vad, vad husfar har skrivit att jag har sagt. Men då är det, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, nej, men det är inte så att du har sagt till Ludvigsson ohörbart?"**.

Nej, inte vad jag kommer ihåg, uppgav Arvid.

Johanna: **"Sen har ju vi pratat med några av de här andra grabbarna som sägs ha varit med på det här"**.

Med på det här, uppgav Arvid.

Johanna: **"De här händelserna"**.

Vilka händelser, uppgav Arvid.

Johanna: **"De här händelserna i rummen hos Gustaf och Tom och hos.."**.

Ja, mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Och vi har pratat med Leopold"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Som säger att, han ser att Ludvig, du och Max springer in i Charlie Barkmans och Victor Bergmans rum"**.

Mm, uppgav Arvid.

Johanna: **"Vad tänker du om det, för som du beskriver det var det väl inte så?"**.

Alltså, säger att, att det är.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Att det är du, Max och Ludvig som först springer in"**.

I rummet, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm"**.

Eh, ja alltså det är ju, eller som jag kommer ihåg så var det liksom en klump, så man stod ju liksom alla tillsammans. Alltså, jag vet inte riktigt var han stod, men, ja, jag vet inte riktigt

exakt var jag stod i den här klumpen, men, ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Kan det ha varit så att det var du, Max och Ludvig som sprang in först?"**.

Jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej"**.

Johanna: **"Sen säger han också att det var du som sa till honom att hämta ett skärp, var det så?"**.

Eh, det kommer jag inte ihåg att jag har gjort. Nej, det vet jag inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej"**.

Alltså, jag upplever att jag, jag blir liksom ganska enkel att skylla på, jag och Max, för att vi är relegerade. Så det blir liksom att vi, det känns som att, ja vi kommer ju att försvinna oavsett, så då kommer ju inte de uppleva om vi mår dåligt. Och då, eller jag upplever det så, då blir det enklare att skylla allting på mig och Max, uppgav Arvid.

Johanna: **"Mm, jag förstår"**.

Johanna: **"Han påstår också att, i Tom och Gustafs rum, att det är du, Max, Fredrik och Ludvig, ja som är inne i rummet medans han inte är det. Var ni alla fem inne i rummet eller?"**.

Jag vet inte exakt vilka som var i rummet, och, eller, jag har för mig att alla går in i rummet, men jag vet inte om Leopold går ut, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, nej, jag förstår"**.

Jag tror vi får bryta här.

Johanna: **"Ja, ska vi bryta?"**.

Men jag kan ta en..

Är vi klara, uppgav Arvid.

Ja, jag kör en sista fråga här bara. Din inställning till de här brottsmisstankarna, två fall av grovt hemfridsbrott och tre fall av misshandel mot respektive målsägare, Victor, Charlie och Tom. Vad har du för inställning till de brottsmisstankarna?

Alltså, det är.., uppgav Arvid.

Johanna: **"Om du erkänner eller förnekar"**.

Advokaten: **"Erkänner eller förnekar, det är.."**.

Alltså, ska jag säga vilka, alltså, jag, jag har ju varit på de här, de här två rummen, uppgav Arvid.

Mm.

Men inte här, och jag har inte slagit nån, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nej, ok. Hur ska vi, ska vi tolka det som att du..?"**.

Du förnekar brott eller?

Advokaten: **"Jag tycker det, visst, det är i alla fall det, ja absolut"**.

Advokaten: **"Jag hade nån fråga"**.

Johanna: **"Ja"**.

Ja, förlåt.

Johanna: **"Då tar vi advokaten först"**.

Advokaten: **"Orkar du med några frågor till?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Jag tror att det går fort"**.

Mm, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Vad hände med bilderna?"**.

Vilka bilder, uppgav Arvid.

Advokaten: **"De bilderna på Gunilla von Platen"**.

Eh, de samlades in av en troman, tror jag, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ok, på uppmaning av vem då?"**.

Jag vet inte, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Nej"**.

Men jag kommer ihåg att Ludvig sa till mig att han krävde att husfar skulle skicka dem, men han gjorde inte det, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Skicka dem?"**.

Alltså, den här bilden, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja"**.

Som han skrev ut, men han gjorde inte det, till Gunilla, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Jaha, att Ludvig ville att bilden skulle skickas till hans mamma?"**.

Ja, eller Gunilla ville det att.., uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja, ok"**.

Johanna: **"Vilken troman var det?"**.

Jag vet inte, uppgav Arvid.

Johanna: **"Ni har bara två va?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Johanna: **"Det är..?"**.

Jack och Hugo, eller nu är det, man byter ju efter..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, men vilka var på rappen?"**.

Jaha, nej vänta, tromännen, man byter ju efter..., uppgav Arvid.

Johanna: **"Ja, precis"**.

Så, så jag tänker ju fel, så Filip och Max var ju tromän, men det var inte de som samlade in bilderna, uppgav Arvid.

Johanna: **"Nähä"**.

Det var, eh, eh, jag vet inte riktigt, uppgav Arvid.

Johanna: **"En trea då eller?"**.

Ja, det var, ja det var nån trea, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Och minns du när bilderna samlades in, var det precis efter den här rappen eller var det dagen efter, eller två dagar efter?"**.

Nej, jag kommer inte ihåg, jag kommer ihåg att, jag kommer inte ihåg om det var i slutet, eh, alltså av hela, när alla skulle precis gå ut. Eller om det var, det kan också ha varit, alltså precis när alla fick bilderna. Så samlades de in, efter alla så här har kollat på dem liksom 30 sekunder. Det var nåt av de två, jag kommer inte riktigt ihåg, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Finns det nån bild kvar?"**.

Eh, jag vet inte, alltså om det skulle finnas nånstans, så är det ju i husfars dator, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja, eftersom det var han som printade ut dem?"**.

Ja, uppgav Arvid.

Advokaten : **"Sen sa du, precis nu på slutet så sa du att det här inte skulle komma ut"**.

Komma ut, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja, du sa så här, det här skulle inte komma ut"**.

Johanna: **"Skolan, det här som hade sagts i samtalen som skolan hade haft, då sas det att.."**.

Advokaten: **"Ja, och vem är det som har sagt till dig, att det här inte ska komma ut?"**.

Husfar och Karin Toverud, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ok"**.

De sa att det stannar här, uppgav Arvid.

Advokaten: **"På skolan?"**.

Ja, det är du så här, det kommer ingen veta att det är du som har sagt. Det var ohörbart, uppgav Arvid.

Advokaten: **"Ja, tack, jag tror vi stannar där, men vi kommer nog behöva kanske ett till förhör sen"**.

Förhöret avslutat

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Hagen, Hans Erik Arvid Mattias

Personnummer

20070329-1310

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör och nya misstankar.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Hanna Lindblom

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-04-11

Förhör påbörjat

13:13

Förhör avslutat

14:33

Förhørsplats

Polis stationen i Kristinehamn

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Emma Larsson

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Johanna Sköld

FL2: Förhørsledare Emma Larsson

MT: Misstänkt Arvid Hagen

AD: Advokat Hanna Lindblom

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL1: Då ska jag delge dig grovt hemfridsbrott 2024-08-26—2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Jacques de Geers och Thure von Essens rum. Gärningen är att bedöma som grov eftersom den innefattat våld mot båda målsägandena.

Misshandel 2024-08-26—2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Jacques de Geer. Misshandeln har bestått i slag med bälte mot olika delar av kroppen, vilket orsakade smärta och rodnad/röda märken.

Misshandel 2024-08-26—2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i

Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Thure von Essen. Misshandeln har bestått i ett flertal slag mot målsägandens kropp, vilket i vart fall orsakat smärta.

FL1: Jag tänker Hanna, du ni vill ha den...

AD: Så vi har datumen, det här är augusti.

FL1: Precis

AD: Jaha någon dag mellan, det här...det är bara så jag ska förklara, det här är inte har pågått under den perioden utan någon gång

FL1: Nej, nej, ja

AD: From 26:e augusti kanske då det var skolstart, till 15 september

FL1: Precis och de andra, tidigare misstankarna de kvarstår ju, det är ingenting utan det är nya misstankar det där.

AD: Och nya målsäganden.

FL1: Precis, vi går ut så knackar ni.

FL2: Vi pausar inspelningen.

PAUS

FL1: Så då påbörjar vi igen.

FL2: Innan vi börjar förhöret så ska jag delge dig dina rättigheter. Eftersom du är misstänkt så har du rättigheter och du behöver inte uttala dig kring brottsmisstanken. Och du behöver inte medverka i utredningen av din egen skuld. Du har rätt att ta del av utredningsmaterial i den utsträckning att det inte försvårar utredningen. Och du har rätt till försvarare och det har du med dig. Staten betalar ju kostnaden för en offentlig försvarare men om man blir dömd så kan man bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av den kostnaden.

MT: Vad betyder det här med utredning?

FL1: Ta del av utredningshandlingarna menar du.

FL2: Ja men det är ju att ni ska ju ta del av så mycket av utredningen så att det inte försvårar utredningen. Du har ju fått tagit del av någon film kanske, tidigare förhör.

MT: Så inte utanför förhör.

AD: Men sen kommer du få allting, så fort det här är klart.

FL2: Då kommer ni att få gå igenom allt.

AD: Det som kallas förundersökningsprotokoll och det kommer vara en sån här bunt med papper förmodligen. Och där finns alla förhör med alla inblandade, både de som är misstänkta för brott och de som säger att de har blivit utsatta för brott.

Och de som är vittnen och som jag sagt, jag får bara ta det här kort. Och det som vi har sagt, att ordet vittne kan ibland vara missvisande, ett vittne kan också vara en person som har hört saker. Vissa saker som händer, brott, nästan som jag sitter i varenda dag, det är ju brott som äger rum i ett litet rum där det inte finns några vittnen alls.

Inte ens en kamera, ingenting, men då kan det ju ändå vara vittnen, om det är en flicka som blivit utsatt för något brott här inne för att hon har berättat för sin mamma till exempel. Eller berättat på sjukhuset, men en utredning, som poliserna pratar om det är alla de här sakerna som polisen nu sitter och samlar in från olika håll och sen kommer det presenteras för oss.

FL1: Precis.

AD: Och det kommer vi få sen, när det är klart.

FL1: Och då kan ju ni gå igenom det i lugn och ro och så kanske det är så att du tänker att det är någonting vi har glömt eller någonting ni vill att vi ska göra ytterligare. Men det tar vi den tiden. Men är du med Arvid på vad vi...

MT: Att jag får allting sen?

FL1: Ja, precis, så att du inte får allting presenterat direkt, utan du får det när det är klart.

Inte något annat är det va, nej.

Men du, Arvid, jag läste ju upp några nya brottsmisstankar och jag tänker om vi börjar med det här grova hemfridsbrottet. Vet du någonting om detta, berätta om när du hör de här brottsmisstankarna, vad tänker du?

MT: Alltså, sånt här händer ju ganska ofta, Husfar vet ju om att sånt här händer, detta är liksom inte någonting jag känner igen så.

FL1: Nej.

MT: Så att detta är ju, alltså detta är ju liksom vanligt.

FL1: Och vad är det som är vanligt då, menar du?

MT: Nej men, det finns ju liksom en kultur, när sådana här saker händer, att det är ganska fysiskt.

FL1: Okej.

MT: Ja.

FL1: Så du menar att det här är någonting, men menar du misshandel då eller menar du hemfridsbrotten eller vad?

MT: Nej, men jag menar alltså den här fysiska kulturen.

FL1: Den fysiska, men du, berätta om det Arvid, när du säger den fysiska kulturen, hur menar du då?

MT: Brottnings, något slag på axeln, det är väldigt fysiskt liksom och det är väldigt vanligt.

FL1: Ja.

MT: Om någon blir arg så kan någon liksom bli fysisk med någon annan liksom.

FL1: Ja.

MT: Och, ja.

FL1: Men du, när jag säger det här datumet, kommer du ihåg Arvid, om det var någonting som hände runt det där datumet, just som vi pratade om här med Jacques De Geer och Ture von Essen?

MT: Alltså, som sagt, jag är inte...alltså sånt här är väldigt vanligt, så jag vet inte riktigt.

FL1: Nej, men kan det ha varit så att du var inne i deras rum, kan det här ha skett eller är det någonting som inte kan ha skett eller?

MT: Alltså, jag har inte varit på deras rum.

FL1: Du har inte varit på deras rum?

MT: Nej.

FL1: Då skriver jag alltså den...de här datumen Arvid i alla fall, så har inte du varit på Jacques och Tures rum?

MT: Nej.

FL1: Förstår jag det rätt?

MT: Ja.

FL1: Vet du om det var någon annan här, händelser på deras rum, att det var några andra som var där?

MT: Alltså, jag vet inte riktigt.

FL1: Nej, men du, Jacques och Ture då, vilka är det? Berätta om dem lite, vad vet du om dem eller vilka är de?

MT: Vad menar du?

FL1: Ja, jag menar...om jag säger Jacques De Geer, vem är det för dig, är det en kompis, är det någon som går på skolan, är det någon på hemmet.

FL2: Hur känner du dem?

MT: Hur jag känner dem, vänta. Frågan är hur jag känner dem.

FL1: Precis.

MT: Ja, så de går i nian på mitt hem.

FL1: Ja.

MT: Så då känner jag dem lite så.

FL1: Ja, så de går i nian då på Lundsberg och de bor på Björke, förstår jag det rätt då, så det är så du känner dem liksom.

MT: Mm.

FL1: Ja och då tänker jag, vi ska ju också ställa den frågan hur huruvida du förnekar eller erkänner brott eller din inställning till de här brottsmisstankarna. Och vad jag förstår på dig så säger du att du inte har varit i deras rum.

MT: Nej.

FL1: Så är det så att du erkänner eller förnekar brott, du vet jag måste ställa den frågan.

MT: Alltså jag...alltså förnekar...

FL1: Om du förnekar så har du inte gjort det här, det är inte korrekt. Ja precis, det betyder nej.

MT: Nej, jag har inte gjort det här.

FL1: Då skriver jag att du förnekar brott och då gäller det både det grova hemfridsbrottet och de två fall av misshandel. Är det korrekt?

MT: Ja.

FL1: Men du, Arvid, jag tänker...har du någon tanke på hur...för vi har ju fått de här uppgifterna från målsägande att du ska ha varit med där. Har du någon tanke kring varför de skulle säga det, när det inte var så?

MT: Jag vet inte riktigt.

FL1: Nej, ingen aning?

MT: Nej.

FL1: Har du någon fråga kring just dessa?

FL2: Nej, det är väl mer, alltså vad har du för relation till Jacques och Ture?

MT: Ja, alltså de går i nian på mitt hem, som sagt. Och man...alltså, vad menar du, om vi är kompisar eller så?

FL2: Ja.

MT: Alltså man går ju på samma hem, så känner man ju alla, liksom, lite grann.

FL2: Är det några som du brukar och umgås med?

MT: Mm, ja, sådär, man är ju liksom trevlig mot alla. Man stöter ju på alla hela tiden, så man hänger ju lite med alla, liksom, på kaffen och sånt, liksom.

FL1: Mm.

FL2: Men du är inte ovän med dem?

MT: Alltså, just nu vet inte jag vad de tycker om mig.

FL2: Nej, men hur er relation har sett ut innan, om ni har haft en bra relation, eller om det har...

MT: Ja, det tror jag.

FL1: Hanna, har du någon fråga just om kring dom där?

AD: Nej, inte om det, nej.

FL1: Men du, jag tänker, Arvid, alltså, hur har relationen...Jag kommer inte riktigt ihåg, det kan vara så att jag ställde frågan förra gången. Då får vi bara upprepa oss här men när vi pratar lite om relationen och så, hur har relationen varit mellan B2 och niorna? Från där de började i höstas?

MT: Alltså...de har liksom retats en del och de har retats ganska mycket liksom och då blir man ju ganska trötta på varandra.

FL1: Jag förstår, men vad retas de om då? Vad handlar det om?

MT: Flickvänner och familj, alltså allt som går att trycka på liksom, helt enkelt.

FL1: Men hur känns det när de gör det då?

MT: Ja, det är inte så kul.

FL1: Nej, vilka är det som har varit mest utmärkande då, som har hållit på med det där?

MT: Och retats lite grann, ja det är väl, eller vad menar du, hela nian?

FL1: Ja, jag menar, är det några personer i nian som du upplever har varit mer liksom på och retats och hållit på liksom...än andra?

MT: Ja, alltså, Viktor och Tom. Och sen, alltså, menar du mot tvåor? Vad menar du?

FL1: Ja, jag tänker mot dig då.

MT: Mot mig?

FL1: Ja, precis, eller mot er i B2.

MT: Ja, jag vet inte, alltså, det är väl, alla har varit ganska kaxiga liksom.

FL1: Ja, alla har varit kaxiga, men du, jag tänker, och när det där hände då, ni bor ju ändå tillsammans, tänker jag, Arvid. Vad gör ni då, alltså, har ni någon vuxen...har ni sagt det här till någon, eller hur? Har ni...?

AD: Det var en intressant fråga, du sa, har ni någon vuxen? För sen avbröt du..

FL1: Nej, men jag tänker, just om ni bor på det här hemmet, det är ju ert hem när ni är där och det händer då saker som du känner, det känns inte så bra liksom. Vem kan ni vända er till då, eller vänder ni er till någon eller kan ni prata med någon?

MT: Nej.

FL1: Nej.

MT: Alltså...nej. Alltså, vi har liksom gått...husföräldrarna ska ju vara de som...

FL1: Ja, jag vet ju att ni har husföräldrar.

MT: Men de...vi har liksom haft...vi har sagt till dem och liksom bara, det här går inte. Och de som jag har förklarat tidigare, de lägger ansvaret väldigt mycket på eleverna. Och då...har två år och yngre elever haft väldigt många möten.

FL1: Jaha, okej.

MT: Om att de liksom ska...liksom, ja, alltså, man får liksom inget stöd.

FL1: Okej, så ni själva då, förstår jag det rätt då, att ni själva måste ha tagit tag i det och då har ni sammankallat och haft möten? Ni som har blivit utsatta då för det och de som har gjort det, eller?

MT: Eller mer relationen mellan tvåor.

FL1: Mellan två år och nior, okej. Och utan vuxna då, eller?

MT: Alltså, vuxna liksom hjälper inte, nej, någonting.

FL1: Nej, utan ni själva då, barn eller ungdomar, ni har fått haft mötena själva liksom för att reda upp i det här. Eller?

MT: Ja, alltså...de retas väldigt mycket.

FL1: Ja, okej och när började det då, för ni började skolan i augusti där någon gång, har det varit så här från första början? Liksom hur alltså situationen med att de har retats, det inte har känts okej för er och den här relationen mellan nior och tvåor. Har det varit så här turbulent från början när de började eller har det blivit värre eller sämre eller bättre?

MT: Innan du sa det, jag tänkte säga att jag ville ta en liten snabb paus.

FL1: Jaha, okej.

MT: Jag tänkte fråga Hanna en grej.

FL1: Det går bra.

FL2: Då pausar vi förhöret.

PAUS

FL1: Då börjar vi igen. Jaha, då får vi se vart vi var, jo, nu frågade jag ju...

MT: Ska jag säga det vi pratade om innan?

FL1: Gör det, ja, säg Arvid.

MT: Jo, du frågade vilka som var, vad var det du frågade, du frågade om nior som var kaxiga.

FL1: Ja, precis. Om det var så att det var någon nia som var mer kaxig eller retades mer än någon annan.

MT: Ja, men då skulle jag nog säga att det är...Victor, Tom och Jacques som är lite så liksom.

FL1: Ja, som är lite så.

MT: Men sen skulle jag också säga att det är en del av kulturen också att yngre elever ska gå de äldre på nerverna och testa gränser lite.

FL1: Okej.

MT: I alla fall så har jag upplevt det så länge jag har gått där, när jag gick i nian till exempel så var jag lite kaxig mot mina treor för att det var så jag fattade att det skulle vara. Och då fick jag stryk av dem och samma med mina kompisar. Som gick i nian och så när man är en yngre elev. Det blir liksom ett sätt att, det är konstigt att bygga en relation med äldre. För att man retar dem eller förstår du vad jag menar?

FL1: Ja, jag förstår vad du menar Arvid. Hur länge har du gått i Lundsberg, gick du i nian där också?

AD: Jag ska bara sjukanmäla min dotter i skolan.

FL1: Ja, det går också bra.

AD: Mitt i alltihopa.

FL1: Ja, det är helt okej.

AD: Ja, tack.

FL1: Men du Arvid, jag förstår, för du sa ju lite i början där att det är så här det är på skolan.

Vi pratade lite om fysiskt och nu pratar vi lite om stryk och så. Är det så då Arvid, att förstår jag dig rätt, att på hemmet så förekommer, är det vanligt alltså att det är våld och att folk blir slagna. Är det så jag ska tolka dig?

MT: Ja

FL1: Ja, men du, en fråga också som jag kom på att jag inte ställde, är det så att du någon gång har varit i Ture och Jaques rum.

MT: Jaques rum

FL1: Ja, det var ju det här med misshandeln och grova hemfridsbrottet som vi delgav dig nu. Och sen kom jag på att jag kanske inte frågade dig för du sa att du hade inte

varit där under den här tidsperioden förstod jag. Men är det så att du har varit i deras rum vid något tillfälle?

MT: Nej.

FL1: Nej, jag ville bara dubbelkolla så att jag hade förstått rätt, okej, men du Arvid, då tänker jag kring det här som händer på hemmet då. Alltså, kan du berätta för oss eller vill du berätta för oss hur det liksom är? Hur det här är att bo på Björke då, när du säger att det är på det här sättet liksom.

MT: Alltså, hur det är liksom att vara yngre och äldre och allt vad det är.

FL1: Ja, jag tänker om det är så att det förekommer fysiska grejer och det är våld. I vilka situationer eller hur vanligt det är. Hur agerar husföräldrarna, hur är det mellan er ungdomar?

MT: Alltså, husföräldrarna brukar liksom inte reagera någonting.

FL1: Vet de att det försiggår våld?

MT: Ja, eller Kent gör det i alla fall.

FL1: Hur är det med Maria och Anette då?

MT: De är lite nyare i gamet, Maria är ganska ny.

FL1: Maria och Anette, ja, Anette heter eran..

MT: Men Kent här, han vet, han är väldigt medveten. Jag vet inte om Anette vet, men Kent, då...alltså, han vet liksom.

FL1: Och vad är det som händer då? I vilka situationer är det som det blir våld, liksom?

MT: Jag vet inte när det uppstår någon, liksom...något litet bråk, så då brukar det vara så.

FL1: Då brukar det vara så.

MT: Då brukar det bli så liksom att yngre elever går och rättar skiten ur någon som är äldre, för att få en reaktion. Så det är liksom så det är.

FL1: Det är så det är och när de då vill ha en reaktion, vad är det för reaktion som kan komma av de äldre eleverna?

MT: Det är väl att någon blir arg och börjar skrika eller att det blir fysiskt liksom.

FL1: Och när det blir fysiskt, vad är det som kan hända liksom?

MT: Ja, att man får något slag på axeln eller något slag på benet eller...alltså...något sånt liksom.

FL1: Och kan det vara då, alltså är det slag med knuten näve, kan det vara bälten, vad kan det vara för någonting liksom?

MT: Ja.

FL1: Förstår jag dig rätt då, då kan det vara båda. Och du sa också där Arvid att det hände även dig när du gick i nian.

MT: Ja.

FL1: Okej och det här vet husföräldrarna om, i alla fall säger du Kent. Och sen sa du någonting med brottning också, vad är det då? Ja, jag vet vad brottning är, men i vilket sammanhang liksom?

MT: Till exempel varje gång i slutet och början av året, eller att det händer ju hela tiden dock, i och för sig. Folk utmanar varandra på brottning och sånt hela tiden. Och sen så i början av året och i slutet av året så har man någonting som kallas för tarmbrottning. Och då är det att de yngre eleverna möter de äldre eleverna och då är det, jag vet inte om jag sa det förra gången, men då brottas hela Björke. Nior och ettor mot tvåor och treor. Och då är det musik och dj och...ljus och grejer och så.

FL1: Men den här brottningen då, är alla med på det här, alltså jag menar inte om alla deltar utan är alla okej med det här?

MT: Det vet jag inte, ingen frågar ju tvåorna och treorna om de är med på det. Ingen har liksom sagt såhär, eller jag tror liksom, alla är ju bara med på det. Men förstår du vad jag menar?

FL1: Ja, jag förstår vad du menar.

MT: När jag gick i nian så var det ju en stor brottning i början av ett läsår så är det Strömbo kallas det. Det är typ flest Strömbo som skolan arrangerar, då blir det en stor brottning. Och det är liksom direkt, då är det nya elever, då får ju nya elever bara direkt att det är normaliserat med våld.

Förstår du vad jag menar och sen i slutet av året så är det Strömbo igen. Jag kommer inte ihåg om det är brottning då men jag är ganska säker på att det är det.

Men i alla fall i början av året, varje nytt läsår när det gäller elever och sånt, då är det en stor brottning direkt. Och det får ju folk att det blir liksom att man ribban sätts direkt på något sätt. Det finns en fysisk kultur.

FL1: Jag förstår, men hur känns det här med brottningen då, vad tycker du om brottningen?

MT: Alltså man blir ju väldigt van vid allting för att man blir ganska van vid fysiskt våld och brottning och allt sånt för att man bor ju där och man tror att det är så det är liksom, man vet ju inget annat.

FL1: Nej, men du, och hur är det i Kent säger ni ju vet om, men alltså har ni pratat med någon annan än Kent om situationen på Björke? Jag tänker med skollledning eller finns det någon annan, med kurator med skolsköterska?

MT: Alltså de vill inte uttrycka sig liksom.

AD: Vad sa du dem?

MT: De vill inte uttrycka sig.

FL1: Nej.

MT: Det är, ja och jag kommer ihåg Anette, Ludvig har ju liksom sagt att han... ni vet Ludvig..han har inte fått någon hjälp av husföräldrarna när det varit rasism och grejer och det är också en del av kulturen att man går varandra på nerverna. Man kanske inte pallar det alltid men det blir ändå en del av kulturen så det blir så liksom. Men då har han bett Anette om stöd och så fick han inte det. Och sen nu på senare så frågade han Anette, tror jag det var om den här rasismen då. Och hon sa bara nej, jag vet inte så att de i ledningen liksom inte, hemledningen går liksom inte att prata med.

FL1: Det finns ingen.

MT: För att de vill inte uttrycka sig och de vill rädda sitt egna skinn liksom, om saker och ting, satt ja.

FL1: Alltså jag vet inte riktigt, Arvid, det kan ju vara så att vi har fler frågor, för jag förstår ju på dig också att du har blivit utsatt och nu är ju det ett tag sedan men är det någon speciell händelse liksom som du skulle vilja prata med oss om. Som du har blivit utsatt för, då tänker jag att då måste vi göra det i ett separat liksom förhör. För idag pratar ju vi ändå med dig om sådant som du är misstänkt för. Sedan får ju du berätta för oss precis vad som helst, men jag tänker att det är ändå viktigt att du vet, att är det så att du känner att du har blivit utsatt för saker som inte har känts bra så kan vi ju ta ett separat förhör där du får berätta för oss om det. Eller hur Emma?

FL2: Ja absolut.

MT: Ja, alltså det är det är ju som sagt en del av kulturen.

FL1: Jo, jag förstår det.

MT: Så det blir liksom

FL1: Det är vardag liksom.

MT: Man blir van vid det, det är vardag.

FL1: Jag förstår det, men jag tänker, vi, jag har inga frågor om det här som vi pratat om nu Arvid men jag tänker, vi har ju hållit ett förhör tidigare och vi har ju pratat om den händelsen i januari. Vi visade ju också dig en film på en händelse här som ska ha varit i augusti.

Det du har sagt tidigare, Arvid, vidhåller du det du har sagt tidigare att du inte vet om den här filmen då som eller du var inte med på den filmen jag visade där och vidhåller du det?

MT: Mm.

FL1: Och då tänker jag att, jo, jag har några frågor om den filmen. Jag har ju förstått att du var inte med på filmen men du sa också i förhör att du känner till filmen eller du har sett den förut.

MT: Ja, att jag har sett den förut.

FL1: Ja att du har sett den förut innan jag visade dig. Kommer du ihåg det? Vi pratade

ju lite om den här konversationen också mellan dig och Ludvig. Du vet när ni pratar om den här jag pissar på Golden Generation. Kommer du ihåg?

MT: Du visa mig den.

FL1: Ja, vi pratade om den, du vet den här konversationen, det här är en konversation som vi har hittat på din telefon, även på Ludvigs telefon, är det samma konversation då. Och det här är väl Ludvig då, där ni pratar om Golden Generation. Kommer du ihåg att vi har pratat om det här?

MT: Ja, det vet jag.

FL1: Och jag frågade ju och du sa att du vet inte riktigt men du sa det kan vara så att du menade filmen.

MT: Ja.

FL1: Och då tänker jag alltså den här filmen, nu säger du att du inte var med på det där men vet du hur den här filmen kom till? Har du hört något om den där filmen och hur den kom till och i vilken sammanhang och så?

MT: Alltså jag vet inte, allt sånt här är ganska vardag så att jag vet inte riktigt. Men vad var din förra fråga? Du frågade om jag.

FL1: Det har jag också redan glömt.

MT: Du frågade om jag visste till med filmen.

FL1: Ja, alltså när jag frågade dig när vi visade filmen så du fick ju frågan där om du är med och så, nej, men det var du inte. Men du sa att du kände igen filmen att du hade sett den förut.

MT: Ja, vid något tillfälle kanske.

FL1: Ja, precis.

MT: Jag vet inte riktigt, det kanske är svårt att förstå men sånt här är väldigt normaliserat så det är lätt att man glömmer bort såna här saker. Det här är liksom ingen stor, allvarlig grej.

FL1: Nej, jag förstår, men jag tänker den här filmen kommer du ihåg det vi visade dig? Vet du någonting om den där filmen, alltså vem som har filmat den eller hur den kom till?

MT: Jag vet inte riktigt, men det var väl...jag vet inte. Kanske, jag vet inte. Någon yngre elev som var, det var ju Tom på den videon, kanske Tom hade varit kaxig och liksom... retats jättemycket och sen...något sånt, jag vet inte riktigt.

FL1: Men du har inte hört någonting om det var något speciellt tillfälle eller hur kom filmen till? Vem var det som filmade?

MT: Nej, alltså...jag vet inte riktigt men...alltså, nej, alltså jag...vad var det du frågade?

FL1: Nej, men jag tänker så här, när vi läser den här konversationen så säger du att det finns ju en anledning att vi gjorde detta. Vad menar du säger Ludvig von Platen och

då säger ju du att de har förolämpat oss under en längre tid. Och sen så säger von Platen att vi borde förmedla det, vi borde liksom säga det. Och då säger du att de kanske drar upp skit också, ja, de har väl inget, nej, kanske inte. Jo, och så vidare. Du vet, jag pissar på Golden Generation och sen den grejen.

Och då sa ju vi till dig, Arvid, att för oss så verkar det ju som att, det ligger nära till hands att tänka att ja, men då pratar du om just den här jag pissar på Golden Generation-videon, liksom, som vi visade dig. och då tänker jag, är det så att du vet någonting mer om filmen? För det här verkar det ju ändå som att ja, men du vet vilken film det är och du vet vilken händelse. Vet du någonting mer du kan berätta för oss om det? Sen har ju du sagt att du inte var med, det har jag noterat men vet du någonting mer om filmen och händelsen? Det verkar ju som det om man läser här.

MT: Där menar jag nog bara med att filmen kanske ser läskig ut, att det inte ser så bra ut.

FL1: Men då är du ju medveten om filmen tänker jag, eftersom du skriver om den. Och då tänker jag, vad vet du mer om den?

MT: Eller vad menar du?

FL1: Ja, men...som sagt, du vet, jag pissar på Golden Generation och den grejen. Och då har vi ju pratat, Arvid, om att det är...du tror att du syftade på den filmen som vi visade dig. Där det står också när ni B2 är på slutet där och då tänker jag liksom...då tyder ju det här ändå på att du kände till filmen och visste om filmen. Och du säger, jo, men den kanske såg lite läskig ut och då tänker jag, kan du berätta för oss vad mer vet du om den där filmen liksom? För då har du ju ändå kännedom om den. Alltså, vad vet du, vet du vem som filmade, vet du någon som var med, alltså, vad vet du om filmen liksom?

För du säger att det kan ju vara så att Tom hade varit kaxig, jättekaxig med någon, liksom att det blev nog där.

Och då tänker jag, vad vet du om det, ni är ju ändå B2, ni är ju kompisar, har jag förstått. Alltså, vad vet du om det där?

MT: Ja, alltså...det är ju ganska vardag, allt sånt här, vad var det frågan?

FL2: Vet du vem som har filmat filmen?

MT: Nej, nej det vet jag inte.

FL2: Vet du vilka som var med i filmen?

MT: Nej, det vet jag inte riktigt.

FL1: Vet du i vilket sammanhang den här gjordes liksom?

Jag tänker, ni är ändå B2 och var det så att Tom nu har betett sig på det här sättet och har varit kaxig och så, så tänker jag, då kanske du har hört att det var någon som blev förbannad eller alltså det hände någonting liksom.

MT: Ja, så... jag vet inte riktigt.

FL1: Minns du?

MT: Ja, får jag lov att ta en paus? Jag måste...

FL1: Ja.

PAUS

MT: Var va vi någonstans?

FL1: Ja, nu var vi på den här filmen och jag frågade dig om vad du vet mer om den där filmen. Om det kan ha varit något tillfälle du vet att Tom hade varit jättekaxig så någon blev förbannad eller fick nog eller?

MT: Ja, jag vet inte riktigt.

FL1: Nej, men då tolkar jag Arvid som att du vet helt enkelt inget mer om den här filmen. Hur den kom till eller vem som är med eller?

MT: Nej.

FL1: Nej, yes. Sen har vi, har jag också en fråga om Arvid. I din telefon, vi har ju gått igenom din telefon. I notes, där i anteckningar, så jag tänker att det ser ut som, och du får rätta mig om jag har fel att du har påbörjat en hel del brev, där du berättar lite vad som har hänt. Är det korrekt?

MT: Jag vet inte vad vi får...

FL1: Ja i Notes så finns det en text där, jag förutsätter att det är du då eftersom det är din telefon och du får rätta mig om jag har fel. Där det här stycket är med och jag tänker ni kan få läsa det för jag hade någon fråga om det. Det här är alltså taget ur ett lite längre brev som är skrivet i Notes i Arvids telefon. Men Arvid får ju själv säga om det är något han har skrivit själv eller om det är...Sen finns det också drygt kanske 20 påbörjade meddelanden i samma, samma sorters.

MT: Jag är inte så bra på att läsa, jag har dyslexi.

FL1: Nej men Hanna kanske kan läsa, ja Hanna kanske kan. Annars läser jag.

AD: Oj vilken liten text.

FL1: Ja men jag kan läsa annars.

AD: Med det sagt så känner jag självklart en ångest och ånger som jag aldrig tidigare känt i hela mitt liv och det har jag gjort över det jag har gjort. Direkt efter handlingen så fick jag en extremt stor klump i magen. Den ångesten jag kände efter men även de senaste dagarna är någonting jag aldrig upplevt i hela mitt liv. Jag har aldrig gråtit så mycket i hela mitt liv, aldrig öppnat upp mig så mycket i hela mitt liv aldrig känt sån ånger i hela mitt liv. Jag har reflekterat och tänkt mycket på det som har hänt och har verkligen insett vad jag har gjort och dragit stor lärdom av detta på ett sätt.

Våld är aldrig svaret, vilket kan vara svårt att bortse ifrån på Lundsbergs skola då internatbubblan är så pass grov och intensiv.

Detta beror på många olika saker. Hur man tidigare har blivit behandlad, äldre årskursers ansvar samt vuxna och hemföreståndares ansvar och så vidare.

Om vi får komma tillbaka till skolan så är vi alla enade och överens om att ge allt för att försöka eliminera det vi både utsattes för men också såklart det vi utsatte inblandade för.

Vill vi göra skolan till en bättre plats och det står vi för.

Lundsberg har gjort våra liv till ett mycket bättre liv vilket vi vill föra vidare. Efter det som inträffat känner vi en skyldighet att göra det vilket inte skulle vara möjligt om vi blir relegerade.

Jag vill återigen säga ett djupt förlåt till det vi utsatte samt återigen uttrycka min livs djupaste ånger och ångest över det vi gjorde.

FL1: Är det något du har skrivit, Arvid?

MT: Detta är ett brev till disciplinnämnden, tror jag.

FL1: Från dig, eller?

MT: Ja, jag tror det.

AD: Har vi datum på det här?

FL1: Nej, det kunde jag inte ta fram, men det kan jag ta fram och se till att du får. Men du, Arvid, okej, hur kom det sig att du skrev det här?

MT: De skulle ta något beslut, tror jag.

FL1: Ja.

MT: Och då så skrev jag...eller, jag skrev det för att jag...vad heter det...något...jag vet inte. Någoting till ledningen som skulle ta något beslut om det.

FL1: Mm, men här skriver du att jag har insett vad jag har gjort, våld är aldrig svaret. Vad menar du med den här texten då, för vad jag har förstått i förhöret tidigare Arvid, så hävdar ju du att du inte har brukat något våld. Vad menar du med det här då?

MT: Jag skrev väl det som jag antog att ledningen ville höra.

FL1: Okej.

MT: För att de skulle ta tillbaka mig liksom.

FL1: Okej, så förstår jag det rätt då att du har skrivit det här inte för att du menar det, utan för att det här är det de vill höra för att du ska få gå kvar på skolan?

MT: Eh...ja, lite så.

FL1: Okej. När du skriver det här, jag har reflekterat och tänkt mycket på det som har hänt och verkligen insett vad jag har gjort, våld är aldrig svaret, då betyder det inte att du har brukat våld och ångrat dig?

MT: Alltså jag har inte brukat våld. Alltså ledningen vet eller vad menar du?

FL1: Jo, jag menar att när du skriver så här, att jag har reflekterat och tänkt mycket på det som har hänt och verkligen insett vad jag har gjort och våld aldrig svaret. Då undrar jag om du inte menar att du har att du har använt våld och ångrar dig?

MT: Jag säger inte att jag bruka våld.

FL1: Nej och vad menar du med våld är aldrig svaret?

MT: Jag vet inte, jag skrev någonting som jag antog att de ville höra. Jag säger inte att jag har brukat våld.

FL1: Okej, men det här du skriver då, hur man tidigare blivit behandlad, äldre årskursers ansvar och så vidare, det är ju det du har berättat för oss i princip, så det är korrekt?

MT: Ja.

FL1: Okej och sen så skriver du, om vi får komma tillbaka till skolan, är vi alla enade och överens om att ge allt för att försöka eliminera det vi både utsattes för men också såklart det vi utsatte inblandade för. Vad menar du att ni har utsatt inblandade för då?

MT: Jag vet inte, jag sa väl det jag trodde att de ville höra.

FL1: Okej, så det är ingenting?

MT: Jag vet inte riktigt vad jag menar med det.

FL1: Nej, nej okej och sen hade jag en fråga till just från telefonen, Arvid. Vi tog ju telefonen av er i slutet av januari där och innan vi gjorde det så verkade det som att du har eller du har ställt en hel del frågor, om det är du, det får du ju säga själv, till AI här, om det är i Snapchat, om vi kan ta fram information som du raderar eller som har raderats. Då tänker jag bara, är det så att du raderade grejer och varför gjorde du det? För att vi skulle ta telefonen liksom?

MT: Ja, jag vet inte. Jag...jag mådde ju dåligt. Jag vet inte vad jag tänkte på den här stunden.

FL1: Okej, det var inte så att du hade saker på din telefon som du inte ville att polisen skulle ta del av?

MT: Jag var bara nyfiken på allt. Det är jobbigt att sitta i den situationen jag sitter i, jag vet inte riktigt vad jag tänkte på den här stunden.

FL1: Nej, har du någon mer fråga? Är det någonting, Arvid, som du kände från förra förhöret, som du inte tyckte du fick sagt, eller som du vill säga, eller överlag, något om allt som har hänt, som du vill att vi ska veta om, som ni inte har pratat om, eller?

MT: Det är ju den här kulturen på hemmet i så fall.

FL1: Och det tänker jag, det har du ju berättat om nu, du har ju berättat om...

AD: Det kanske fanns någon mer som du höll på att säga?

MT: Ja, jag tyckte inte jag fick chans att säga det förra gången men det jag vill säga är att Husföräldrarna, Lundsberg, är ett internat som är inspirerat av engelska internat.

Till skillnad från schweiziska internat. Schweiziska internat, där är det mer personal som tar hand och strukturerar upp internathemmen.

Men Lundsberg inspirerades av engelska internat när det var William Olsson som startade och på engelska internat så styrs hemmen på så sätt att elever uppfostrar andra elever och det är så det alltid har fungerat.

Och ett bevis på att det fungerar så är ju att man till exempel ger elever ämbeten, till exempel som troman och idrottsledare.

Det är ju ett bevis på att elever ska uppfostra andra elever och så att de sköter sig. Varför skulle en elev behöva vara ledare om det inte fanns andra elever att ta hand om. Så det är ju ganska tydligt att det är så det fungerar. Och att skolan liksom, ja, i alla fall och då så husföräldrarna, det blir ju så att husföräldrarna delegerar väldigt mycket ansvar till äldre elever och att vi ska sköta oss själva. Att de äldre eleverna ska, att de äldre eleverna ska ta hand om de yngre eleverna så att de liksom kommer in i systemet på något sätt. Ja, så liksom. Göra sysslor i tid och utdukning och lära sig allt man behöver kunna liksom. Och så husföräldrarna, de är liksom ganska passiva i många fall och låter eleverna sköta sitt egna system. Eller de är i alla fall Kent, de är väldigt medvetna om det här. Och det är elever som lär andra elever. Och då niorna och ettorna, de, eller vad, alltså jag snackar om kulturen nu liksom.

FL1: Ta det lugnt Arvid.

MT: Jag vill inte trassla in mig vad jag tänker.

FL1: Nej, jag förstår.

MT: Jag vill liksom ta upp allt, men jag vet inte var jag ska börja riktigt och då så, får jag bara. Jag pratar gärna med Hanna så jag vet vad jag ska säga. Så jag inte bara börjar liksom.

FL1: Det går bra.

PAUS

FL1: Så det blir påsklov och helg sen, ja, fortsatt Arvid. Vi pratade om Björke.

MT: Ja, fast det är ju eleverna som ska ta hand om elever då. De äldre tar hand om de yngre. Och det är ju väldigt normalt att gå in på varandras rum, ett exempel är ju till exempel när folk fyller år. Hela hemmet, jag vet inte om de har ändrat det till klockan elva nu för det blir lite för sent. Men på tolvslaget så står hela hemmet utanför rummet och går in i rummet. Alltså på tolvslaget och går in och sjunger ja må han leva och så ligger den personen som fyller år i sängen så vänder de sängen och stampar på sängen och sjunger ja må han leva.

FL1: Med personen under då eller?

MT: Ja och då är husfar där. Och sen efter ett tag när han har blivit tillräckligt grattad så säger man bara nu får alla gå och lägga sig. För att, ja, alla måste in på sina rum och sen finns någonting som heter tromanuppror också.

AD: Tromanuppror?

MT: Tromannuppror och det brukar man göra en gång om året. Och då brukar hela hemmet gå in på tromannens rum och vända upp och ner på tromannens rum. Båda tromännens rum. Så det är väldigt vanligt att man går in på varandras rum.

FL1: På rummen, okej.

MT: Och sådana här grejer.

FL1: Jag förstår.

MT: På födelsedagarna, alltså typ alla sängar är typ sönder, undertill. För att, på grund av

sådana här grejer, på födelsedagar till exempel. Alltså det fortsätter fortfarande, min kompis fyllde år för ett tag sedan, han sa liksom att det fortfarande är så, att man kommer in, vänder sängen och så.

FL1: Men är det roligt då?

MT: Ja, alltså man tänker ju inte på det, man är ju van vid allting, så man tänker att det är så här det är, liksom.

FL1: Men när det händer sådana här grejer med våld tänker jag Arvid, du berättar ändå att det är. Upplever ni någon gång att det är någon som inte tycker att det är okej om de blir slagna eller liksom pratar man inte om sånt? Pratar ni inte om sånt eller?

MT: Nej, alltså jag upplever att det har alltid varit väldigt normalt.

FL1: Men känns det bra då om du har blivit drabbad av det? Känns det bra? Du bor där och så får du stryk?

MT: Man tänker inte på det, man tänker inte på det, alla har upplevt det. Och sen så efter den här händelsen den här januari då så avskaffade Husfar poängsystemet direkt efter det. Och han leder ju poängsystemet liksom.

AD: Och han leder poängsystemet?

FL1: Och det betyder att han har mest poäng eller?

MT: Ja.

FL1: Så han bestämmer över?

MT: Han har mest makt liksom.

FL1: Ja, precis. Men nyttjar han poängsystemet då, alltså, eller gjorde han det? Alltså, använde han sig av och PO: ade er elever liksom?

MT: Ja, ibland.

FL1: Vad kunde det gälla då?

MT: Jag vet inte riktigt, men det var...jag vet inte, man skulle...jag vet inte. Lite allt möjligt liksom, det är ändå han som styr på något sätt. Men det är, alltså...det är han som styr i första hand.

Och sen så är det liksom tromän. Och sen så är det alla treor, tvåor, ettor och nior. Och han säger liksom till tromännen vad han tycker och sen ska de säga till alla andra. Och sen så tvåorna ska ju övas på ett liv eller de ska ju, ja typ, eller de ska liksom ta hand om de yngre eleverna åt treorna för att de ska kunna slappna av i trean typ.

FL1: Men är det också, är det alla husföräldrar då, eller är det bara Kent?

MT: Jag vet inte exakt hur det är på alla hemmen. Men...

FL1: Hos er på Björke?

MT: Ja, på Björke och jag kan tänka mig att det är lite så här på alla hemmen. För det är ju

inspirerat av engelska internat. Styrelsen kom och hade en föreläsning och berättade att skolan var inspirerade av engelska internat.

På engelska internat går det ut på att elever uppfostrar elever.

Så i grund och botten så är kulturen på Lundsberg att elever ska ta hand om elever och då blir det väldigt grabbigt och så blir fysiskt våld och vad ska man säga?

Alltså att man kastar ur sig konstiga saker är väldigt normalt, för så.

FL1: Men alltså är våldet då tillåtet av skolan då kan vi säga? Eller av hur husföräldrarna. Eller?

MT: Husfar liksom, han har aldrig reagerat på någonting tidigare.

FL1: Nej och då undrar jag det här med våldet. Är det alltid så då att det är äldre elever som alltså att det är yngre elever som blir utsatta för våldet? Eller kan det vara tvärs om också? Alltså kan det vara mellan alla elever eller är det alltid de äldre som bestraffar eller vad de nu gör liksom de yngre?

MT: De yngre kan ju också, alltså det blir ju att man busar med varandra. För att, jag vet inte, man gör det liksom, det är så man gör på elevhemmet.

Och då kan det väl bli att några yngre elever går in och gör någonting mot någon annan elev.

FL1: Så om man slår till exempel med bälte eller knytnävar då säger vi. Det här kan ske mellan alla elever oavsett årskull, eller...

MT: Vad menar du?

FL1: Jag menar, kan det vara så att en nia går på en trea och slår han med bälte liksom?

MT: Ja, för att provocera honom i så fall, kan det hända.

FL1: Ja, det är ju våld. Jag kan tänka mig också att det kanske känns. Alltså jag menar kan våldet vara liksom mellan allihopa? Alltså är det mellan niorna också om de blir förbannade på varandra? Eller är det alltid så att det är bara de äldre eleverna som får bruka våld enligt den här då ja, enligt hur det är liksom på Björke, förstår du vad jag menar?

MT: Nej, alltså alla kan.

FL1: Alla kan.

MT: På varandra.

FL1: På varandra och sen tänkte jag, du sa det Arvid nu, men du, det är Björke som har varit ditt hem liksom. Och det finns ju två killhem till. Och är det samma liksom, är det samma där eller?

MT: Ja, jag vet att jag har en kompis som heter, det var en kille som när jag gick i nian, så visade han mig en video när han var liksom, han hade märken på armar och grejer för att, jag vet inte, han hade väl varit kaxig eller någonting och gjort och provocerat treorna så hade han lite märken på kroppen liksom.

Och sen på, det var på Gransäter då och på Gransäter så har de också någonting som kallas för, eller jag vet inte om de har kvar det, men det var någonting som kallades för

gaskammaren. när det var något skåp och så sprutade man in hårspray där.

Alla sådana här grejer är väldigt normala.

Och på killhem, så jag tror inte det är någonting som är enastående för Björke. Jag tror att det är lite såhär på alla hemmen.

FL1: På alla hemmen och då pratar vi killhemmen liksom.

MT: Ja, tjejerna gör väl andra grejer mot varandra.

FL1: Mm, jag förstår. Men du, och du sa någonting också tidigare här som jag tänkte jag skulle fråga om. Du sa att, ja hur sa du då att det var, alltså mellan yngre och elever just för att typ skapa någon, eller någon relation. Vad sa du för någonting?

MT: Eller jag vet inte riktigt.

FL1: Ja men du uttryckte något lite som att när man har blivit utsatt för det här då blir det liksom att man får något, Hanna kommer du ihåg vad han sa?

AD: Ni skapar relationer.

FL1: Ja, något sånt. Var det så du sa?

MT: Jag upplevde det lite så.

FL1: Jag förstår.

MT: Jag vet inte hur alla andra ser på det, men jag upplevde att man blev lite kompis med dem man...

FL1: hade blivit utsatt av då.

MT: Ja, exakt. Och... jag vet inte anledningen till att alla provocerade, alla kan ju ha olika anledningar. Jag kände att jag blev kompis med de här killarna när man provocerade dem och så fick man lite stryk av dem.

Sen var det ingen stor grej av det.

Många av de här killarna är jag väldigt bra kompis med.

FL1: Jag förstår. Men du Arvid, en fråga, innan du började på Lundsberg, vad tänkte du om våld och sånt då? Typ att man får stryk med bälten eller med knytnävar eller så. Kommer du ihåg? Jag förstår att det är svårt för nu har du levt i den här internatbubblan som du säger länge. Men kommer du ihåg hur du liksom...

MT: Jag var lite nervös för jag har lite kompisar som har storbrorsor som har gått där och då tänkte jag att det kommer vara jätteläskigt. Men så sa han bara, nej men ni kommer bli vana liksom och sen kommer det inte vara någon stor grej med det.

FL1: Förstår jag att det är rätt då att du kanske har ändrat ditt sätt att se på det sen du började på skolan?

MT: Ja, man blev...

Ja, det tror jag. Fast jag visste att det var så.

Alltså att det var att äldre elever styr över yngre elever, för att min syster gick också där på ett tjejjhem dock. Ja och hon behövde springa fram och tillbaka och köpa godis åt sina treor och sånt.

FL1: Mm, jag förstår, men du...när du ser på det nu då Arvid, tänker jag och det här är ju bara liksom en...du berättar ju ändå att det händer ju en hel del grejer. Vi pratar ju om att det är ju våld liksom på hemmen. Alltså vad tycker du om det egentligen och du behöver ju inte svara utan du vet ju dina rättigheter.

MT: Vad jag tycker om våld?

FL1: Ja, alltså vad tycker du om att det är så här på Björke?

MT: Ja, alltså det är väl inget bra att det är så här.

FL1: Nej, nej.

MT: Men det blir ju så här i en sån här atmosfär.

FL1: Mm, mm, jag förstår, är det någonting annat som...som du vill dela med oss, Arvid, eller berätta just idag?

MT: Tänker jag, om något. Jag vet inte om jag fått ut allt ur kulturen, jag vill förklara att det är äldre som styr över yngre och att treorna... de ska liksom... eller det är tvåorna som ska ta hand om de yngre och treorna. Men treorna säger åt tvåorna att ta hand om de yngre.

FL1: De delegerar uppgiften lite.

MT: Ja, lite så.

FL1: Det här är en fråga om i och för sig...alltså, säg nu att...vi ponerar den här filmen som vi har pratat om igen.

Om den nu gjordes av någon i årskurs två, är det någonting då som de liksom har förankrat eller...om det görs någonting från tvåornas håll till exempel då eller från ettornas håll mot niorna.

Är det då förankrat hos äldre elever, vet treorna om det liksom?

Är det de som har taktpinnen eller, förstår du vad jag menar, har den här filmen till exempel gjorts nu mot Tom Prager? Vet treorna om det här, är det här någonting som liksom...eller kan det vara sådana här filmer som görs lite hur som helst? Eller är det något som kommer till ungdomarnas kännedom? Och då främst då treorna om du säger att de styr liksom?

MT: Jag vet inte, just den här videon då, men alltså...det är ju ingen stor grej med sådana här saker. Så att det händer ju sådant här ganska ofta hela tiden.

FL1: Ja och då tänker jag om det då är så att någon har varit kaxig, någon är förbannad och kommer gå in och ska ge dem stryk. Säg att det skulle vara en i tvåan då, behöver den be en trea om tillåtelse för att gå in på rummet och göra det här? Eller är tvåorna...alltså förstår du vad jag menar? Eller är tvåorna till det, kan de bestämma det själva? Hur är hierarkin liksom? Alltså om ni tvåor skulle vilja gå in på en nias rum, kan ni bara göra och göra då eller frågar ni om tillstånd? Eller alltså...

MT: Kan jag bara ta en paus?

FL1: Ja.

PAUS

FL1: Jag med, Ja, vi tar upp frågan igen då, ja. Kommer du ihåg vad jag frågade?

MT: Ja, det var, om man måste fråga tillstånd.

FL1: Ja, precis.

MT: Ja, alltså...jag vet inte. Alltså treorna, de detaljstyr ju inte.

FL1: Nej, nej, så det kan vara så att, alltså...om ni eller någon går in på en...nias rum till exempel. Då behöver inte ni förankra det hos äldre elever?

MT: Nej.

FL1: Nej, nej, ni behöver inte fråga utan då kan ni göra det liksom.

MT: Ja.

FL1: Nej, nu tror jag inte att jag har några mer frågor och vi har ju pratat om och jag förstår Arvid att du vill få fram det här just hur det är på hemmet. Och att det är något som är vanligt. alltså det blir normaliserat liksom, ett visst sätt. Just det här som du säger, våld, vi pratar om brottning och vi pratar om de här, tror man och tror, ja, alla de grejerna. Och det kommer vi ju ha med här.

MT: Födelsedagar också.

FL1: Ja, precis och födelsedagar, väckningarna, med sängen och så vidare. Hanna, är det någonting annat?

AD: Jag satt faktiskt precis och tittade på...din mamma har skickat över ett avtal som du har skrivit på, va? Eller om det är dina föräldrar som har signat det jag ska ta fram det här. Men du vet vad det är för avtal.

MT: Boendekontraktet.

AD: Vad sa du, exakt, exakt. Och står inte där, nu har jag inte exakta formuleringen, men det här med kränkningar, rasism, våld, det får ju inte förekomma, eller hur? Visst står det i avtalet?

MT: Nej, on paper står det, på papper står det, ja.

AD: Ja, on paper, exakt, känner...nu, jättedumt. Det här är en retorisk fråga, känner Kent till det här avtalet?

MT: Boendekontraktet? Ja, det är klart han gör.

AD: Ja, är han involverad i det här kontraktet på något sätt?

MT: Jag antar att man måste skriva på det om man ska jobba här. Man måste ju följa de regler som står för en arbetsuppgift.

AD: Så kränkningar får inte förekomma, står det här. Rasism får inte förekomma, eller hur och mobbning får inte förekomma. Nej, våld, får våld förekomma?

MT: Nej, det tror jag inte.

AD: Och man pratar här om att eleverna har rätt till trygghet och hälsa.

MT: Ja, nej.

AD: Och då är en fråga till dig, när man bor på det här hemmet. Känner man sig trygg på natten om man vet att det kan komma in någon precis när som helst och slita upp sängen? Känner man sig trygg då?

MT: Alltså, man blir van.

AD: Ja, man blir van, sover man gott på natten om jag frågar så.

MT: Man är ju väldigt van vid det, så det blir ingen stor grej.

AD: Har det här gått ut över skolarbetet, tycker du, att det är så här på hemmet?

MT: Vadå, att det är våld och kränkningar?

AD: Ja, våld, kränkningar och stökigt på nätterna.

MT: Ja, det kan ju bli att man vaknar av något sånt och då kan man bli lite trött dagen efter.

AD: Ja, och drabbar det skolarbetet då lite grann?

MT: Ja, det kan det göra.

AD: Polisen har lite tangerad i den frågan men när man börjar på skolan eller när man kommer in på det här hemmet, elevhemmet. Är det något skriftligt eller muntligt samtycke till att jag utsätts för våld? Ja, samtycke till att utsättas för kränkningar. Är det någon som har frågat dig om du samtycker till det här?

MT: Till samtycke till våld?

AD: Ja, att utsättas för våld eller blir väckt mitt i natten? Eller är det bara ett underförstått samtycke?

MT: Alltså det är väldigt underförstått. Det är bara så det är liksom, alla förstår och har förstått att det är så. Alla förstår att det är så, alltså våld är accepterat, kränkningar och allt sånt och om det är något problem så snackar man med äldre elever och om husfar ska vara en sistahandsgrej.

FL1: Men köper alla det här då Arvid? Är det aldrig någon liksom som har sagt under din tid på Lundsberg att det här köper inte jag, jag tänker inte bli utsatt för det här. Det är ingen som ska slå mig med bälte eller har de slutat då?

MT: Nej, det är få som slutar på skolan. I början när man börjar så kanske man...alltså då känns det lite främmande, men sen blir det att man bara förstår. Och det blir ett omedvetet samtycke, det blir liksom att så här är det om jag går här så är det så här. De har någonting som kallas för P.O-snack och då förklarar de så här att...

AD: Vilka är de?

MT: Alltså teor, då säger de så här att om ni kommer hit och ni går på den här skolan och ni måste lyda oss. Om vi säger att jorden är platt så är jorden platt och så är det. Och om ni inte tycker att det är så då kan ni börja på en annan skola. Så då blir det så här att man följer de regler som är på hemmet eller så går man på en annan skola.

FL1: Och när du säger poäng. Är det någon som blir poänglös, vi har lyft det här lite förut.

MT: Alltså ingen vågar bli poänglös.

FL1: Nej, för vad händer då?

MT: Alltså då...det beror på. Men då blir det så här, kan de äldre eleverna Po de andra eleverna att de inte får prata med dem. Eller något straff som...man blir liksom socialt exkluderad på något sätt. Alltså det är väldigt sällan att det händer.

FL1: Och försvinner det då när ni slutar skolan, eller är det någonting som man tar med sig efter skolan? Alltså jag tänker när man går ur gymnasiet.

MT: Jag vet inte riktigt, men jag har ju hört historier om folk som har varit poänglösa. Att de inte hade det kul alls liksom.

FL1: Ja, Hanna.

MT: Så att gå kvar på skolan så blir det ju liksom ett samtycke till allt det här, så det är ju liksom så här. Gå här och följ det här systemet. Eller byt.

AD: Parallellt med att man undertecknar ett kontrakt som säger att det här är inte systemet. Eller hur?

MT: Ja.

AD: Så det är två parallella system, som är oförenliga, eller hur?

MT: Ja.

AD: Du har varit inne på det, men jag... Jag vill bara för en sista gång egentligen be dig svara på allt det du har berättat om nu. Om den här toxiska kulturen som är på skolan. Har Kent och andra vuxna känt till det här?

MT: Ja, Kent framförallt och sen så andra vuxna till exempel Karin Toverud, hon är ju internatverksamhetschef. Och hon...jag vet att det var någonting om rasism med Ludvig och sånt. Och då fick inte han något stöd av dem, nej och då finns det inget stöd hos vuxna någonstans. Så hon styr över alla elevhemmen liksom så om det inte ens går där så går det inte någonstans.

FL1: Nej, jag förstår.

AD: Den här brottningen till exempel, brukar Kent vara med på brottningen?

MT: Ja, det är han säkert, man tänker inte riktigt på det. Man är ganska inne i stunden.

AD: Och då har ni bar överkropp va, man ska vara halvnaken i stort sett. Eller naken, ska man vara helt naken?

MT: Man brukar ha matchställ på sig. Eller det är olika teman. Vad det är för olika teman. Men det är ofta att man brottas i kallingar.

AD: I kallingar och Kent tittar på då?

MT: Ja, Kent kan titta på.

AD: Och brukar Kent fråga barnen innan om de samtycker till det här, att utsättas för det här i kallingar?

MT: Nej, absolut inte.

AD: Så i den här brottningen, där niorna då blir utsatta för den här brottningen, som också är ganska hårdhänt har jag förstått. Det finns inte en chans att få lämna sitt samtycke?

MT: Nej. Alltså det blir liksom bara att man är med.

AD: Ja och ännu högre upp då i ledet, lärare, rektorer, känner de till det här?

MT: Ja, alltså eller det känns som att lärare försöker mörklägga situationen som de är. Till exempel jag pratade med skolinspektionen och de hade pratat med Lars och sen så...

AD: Vem är Lars förlåt?

MT: Lars vår verksamhetschef, han är rektor. Och då sa han lärare och styrelsen och de hade bara sagt saker om massa händelser som de påstår att jag har gjort då och inte berättat någon bakgrund till det.

Men vi har skrivit massa mail och förklarat kulturen och blablabla. Och de försöker liksom mörklägga hur det egentligen är för att de vill de tänker på PR liksom. Förstår du? Så att de vill bara ja, jag vet inte.

De säger att de har nolltolerans mot rasism till exempel. Men de skickar ut massa veckobrev och de nämnde inte någonting om rasism eller kultur eller någonting om det. Det är massa veckobrev.

FL1: Men du, den här brottningen då, gör det ont eller? Gör ni illa varandra?

MT: Ja, man har lite ont liksom efter.

FL1: Men vad är syftet då? För jag vet, du har ju berättat om det här i början och i slutet men du säger också att det händer ganska ofta och jag tänker, vad är syftet då?

MT: Alltså en brottning?

FL1: Ja, eller är det en killgrej, Alltså gör man det när man är arg eller är det en rolig grej? Eller gör man det för att man måste eller är det några som säger att ni ska brottas? Eller hur går det till liksom?

MT: Man kan göra det för att man måste. För man tycker det är kul. Man kan göra det på grund av alla möjliga anledningar. Man kan göra det för att man är arg och sen så blir det väldigt normalt.

AD: Kan det vara som ett straff också?

FL1: Jag tänker om du säger att man måste, vad kan det vara som gör att man måste?

MT: Om man blir tvingad

FL1: av äldre elever då eller?

MT: Av äldre elever då eller, Ja, jag vet inte riktigt. Jo, kanske.

FL1: Ja, okej. Men om man då inte gör det, Arvid, tänker jag. Alltså, säg att...en trea säger att du ska brottas med honom nu och man gör det inte. Är det då man typ blir utfrysst eller poänglös? Alltså, man bara liksom...finns inte.

MT: Alltså, de flesta fallen, alla brukar liksom brottas.

FL1: Det är aldrig någon som säger nej, så man vet inte. Men då måste det ändå vara något för om man inte vill då liksom, om man blir tvingad, då vill man ju inte egentligen. Och då tänker jag att då måste man ju...då måste det ju vara något som gör att man gör det ändå liksom. Förstår du vad jag menar? Är man rädd för att...får man repressalier om man inte gör det, får man stryk om man inte gör det? Blir man utfrysst om man inte gör det? Vad händer om man inte...vad är man rädd för?

MT: Kanske gruppträck och hån. Typ såhär, vågar du inte göra det här?

FL1: Man är rädd för de andras liksom...

AD: Social bestraffning.

MT: Ja, det blir liksom såhär, ja...

AD: Jag har inga fler frågor.

FL1: Tack, hur känns det för dig?

MT: Jag vet inte om jag har sagt tillräckligt mycket om kultur och allt sånt, tycker du det?

AD: Ja, vi har fått med mycket tycker jag, det finns säkert mycket mer att säga men man måste nästan begränsa lite grann. Men nu har vi fått ändå det övergripande.

FL1: Och jag tänker också såhär Arvid, om du kommer på någonting annat så kan ju du också be Hanna framföra det i mejl till mig till exempel eller om du sitter och kommer på det här vill jag att polisen ska veta.

MT: Kan jag ringa dig då?

FL1: Du kan också ringa mig. Det går också jättebra, bara det är okej för dig Hanna. Det finns ju vägar in.

AD: Jag ska skriva upp din mailadress också så jag har den, för jag har bara ditt telefonnummer.

FL1: Johanna Punkt Tornberg.T-h-o-r-n-b-e-r-g.

AD: Tornberg med T-h.

FL1: Ja, Polisen.se. Jag var länge sen jag gifte mig...ohörbart...

FL2: Ja, vi kan avsluta.

FL1: Arvid, du kan ju också mejla. Ja, avslutar du.

//J.Sköld

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Merner, Max Wilhelm Osvald

Personnummer

20071003-9454

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Dialogutskrift

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Thomas Martinsson

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-03-12

Förhör påbörjat

16:06

Förhör avslutat

17:38

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 24:8

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Mats Olsson

Utskrivet av

va

Berättelse

K-ärende: K75859-25 Datum: 2025-03-12**MT – Max Merner, misstänkt****FL – Johanna sköld, förhørsledare****BFL – Mats Olsson, biträdande förhørsledare****A – Thomas Martinsson, advokat****S – Socialtjänsten, Wilma****Advokat Thomas Martinson är med via telefon.**

FL: Då ska vi delge dig misstanke om Misshandel 2025-01-18 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun, genom att ha utdelat en lavett i ansiktet på Victor Bergman varvid smärta uppstod.

Misshandel alt. försök till misshandel 2025-01-19 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att ha utdelat två hårda knytnävsslag mot Victor Bergmans överkropp när denne stod i matledet. Slagen gjorde inte så ont i och med att Victor skyddade sig.

Misshandel 2025-01-19 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun, genom att ha utdelat ett knytnävsslag som träffade på höger överarm på Thure von Essen. Det gjorde ont några dagar efter.

Ett tillägg där, det var ca 21.40 på kvällen.

Två fall av grovt hemfridsbrott 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Victor Bergmans och Charles Barkmans rum, respektive Gustaf Merners och Tom Pragers rum. Gärningarna är att bedöma som grova eftersom de innefattat våld på flera av målsägandena.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsberg skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Charles Barkman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälten mot kroppen både när Charles låg i sängen och sen när han blev nerkastad på golvet. Charles slog i sin armbåge i nattduksbordet när han blev nerkastad. Misshandeln åsamkade smärta och blåmärke/sår på armbågen. Max har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen trängt sig in i Charles rum och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Victor Bergman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälte mot kroppen och ett flertal knytnävsslag mot benen, kroppen och huvudet. Misshandeln åsamkade smärta, hälta och blåmärke under ögat. Max har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerade olovligen trängt sig in i Victors rum och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i att dra ut Tom från garderoben, utdela ett flertal tramp/stamp mot kroppen, piska med bälten mot kroppen och utdela ett flertal knytnävsslag mot benen. Misshandeln avslutas med att någon drar upp Toms tröja och utdelar ett mycket hårt slag med bälte som träffar ryggen. Misshandeln åsamkade smärta, blåmärke på armbågen och märke/blåmärke på ryggen. Max har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen trängt sig in i Toms rum och därefter kvarstannat under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden

PAUS

FL: Nu ska vi se. Då får både advokaten och Wilma där säga till om det är så att ni inte hör oss dåligt eller om vi ska prata högre eller.

A: Absolut.

BFL: Mm.

S: Yes.

BFL: Misstankarna klara och förutom advokat så har du lite fler rättigheter. Och det är att du, du behöver inte yttra dig under förhöret eller svara på våra frågor.

MT: Mm.

BFL: Du har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckningen som följer av rättegångsbalken 23:18. Staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men den som döms för brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

FL: (ohörbart)

MT: Vad, vad sa du där senast?

BFL: Att om man blir dömd för ett brott så kan man bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden. Men staten betalar ju kostnaden, men, ja.

MT: Ja.

BFL: Eh, jag tänkte vi skulle köra det här lite i tidsordning.

A: Ja bara, om du ursäktar att jag avbryter. Det ska inte bli en vana. De här rättigheterna som pliktskyldigast läses upp vid varje förhör som, som man är med på, så har man rätt att ta del av förundersökningsmaterial i samband med det här första förhöret i den mån så att säga som de begränsningarna som anges. Vad är det för utredningsmaterial som finns i det här ärendet?

BFL: Ja, vi, vi kommer inte att delge något utredningsmaterial i det här läget.

A: Nähä, varför inte då? Vad finns det för utredningsmaterial, det måste väl finnas en anmälan i alla fall.

BFL: Ja men vi, vi lämnar inte ut något material redan nu.

A: Nähä. Men du ska väl lämna ut och upplysa om anmälan, vem det är som har anmält.

BFL: Ja.

FL: Vi kan göra då att de frågor som ni har, rent sådana frågor kan jag göra så att jag kontakter åkalagren innan Max lämnar och så.

A: Ja men gör, gör då, gör då det innan. Annars är det ju ingen mening att delge några rättigheter om det är så att ni inte har, alltså det finns nått, någon bakgrund. Det är ju inte bara det att ett formulär ska läsas upp, att man har massa rättigheter och så frågar man efter då utredningsmaterial. Och i det här fallet borde det ju finnas (ohörbart) utredningsmaterial som inte bara inkluderar förhör med eventuella målsäganden.

BFL: Mm.

FL: Ja,

A: Eller hur.

FL: Jag kan ringa,

A: Och då, då, då...

FL: Till åklagaren,

A: Ja gör det.

FL: Om ni önskar det.

A: Ja, gör det.

FL: Wilma. Ringer jag upp dig alldeles strax. Vi har lite begränsade telefoner här.

BFL: Jag pausar här.

FL: Ja.

PAUS

BFL: Ja Max, jag tänkte vi skulle köra det här lite i tidsordning och att vi börjar med när brottsmisstanken, misshandel, som ska ha inträffat 2025-01-18. Victor påstår att han satt i korridoren på kvällen efter den där rap battlen.

MT: Yes.

BFL: Och att du gick fram och utdelade en stenhård lavett som träffade på höger sida i ansiktet.

MT: Mm.

BFL: Kan du dra din version av händelseförloppet.

MT: Eh, ja. För det första så var den absolut inte stenhård. Och om jag börjar då så gick jag upp, det var ganska tidigt inpå, alltså rap battlen då. Alltså efter liksom. Ja och så gick vi upp och det var ju liksom, och så satt det ett gäng där i korridoren. Och så frågade jag bara vad, vad är det här liksom. Var... varför, varför gjorde ni såhär liksom.

FL: Mm.

MT: Och så, jag kommer inte riktigt ihåg vad han svarade, men uppenbarligen något som jag då blev lite irriterad på.

FL: Mm.

MT: Och så, ja en som var kompis liksom hård. Liten, liten lavett liksom. Det, det var inte härifrån eller något sånt. Utan det var liksom en, en liten så som man kan göra mot sina kompisar helt enkelt.

BFL: Mm. Kan det ha gjort ont, det där slaget på Victor?

MT: Alltså, jag, jag tvekar på att det är nå... det var någonting som höll i sig, en smärta som höll i sig eller, eller sådär. Utan det är liksom, det, det gör väl ont så liksom. Eller såhär.

FL: Förstår vi dig rätt då att det gör ont kanske när det hände men inte,

MT: Ja,

FL: Efteråt.

MT: Precis. Ja.

FL: Vart träffade den?

MT: Alltså jag, jag har för mig att det, alltså det var liksom ingen, det var väl på kinden.

FL: Mm.

BFL: Mm. Och din inställning till den där brottsmisstanken misshandel där?

FL: Det betyder om du erkänner brott eller om du förnekar brott.

MT: Ja jag förnekar misshandeln.

BFL: Mm.

FL: Ja.

BFL: Då går vi ni... vidare till nästa brottsmisstanke och det är misshandel 2025-01-19 i matledet.

MT: Mm.

BFL: Victor påstår att han stod i matledet och att du utdelade två hårde knytnävsslag som träffade på överkroppen. Och, och misstanken är ju misshandel eller försök till misshandel där.

MT: Mm.

BFL: Eh, Victor säger att han skyddade sig så att det gjorde inte så ont. Men, men kan du dra din version av händelseförloppet där?

MT: Ja det är väl lite liknande där att det var liksom, man går så och så stod, så stod han där.

FL: Mm.

MT: Och så fick jag kontakt med honom och liksom, så vart det lite såhär. Ja jag log lite liksom såhär. Okej nu, nu ska vi få lite liksom. Och så var det inget hårdare än att liksom bara, så. Och sen, ja var, jag, jag kommer inte ihåg det andra. Men ja. Det var liksom så, helt enkelt.

BFL: Det var ett slag eller?

MT: Nej det var, det var två.

BFL: Ja.

MT: Men det var liksom inte så att jag tog satts eller stannade upp matledet, eller att jag, utan det var liksom, jag fortsatte gå och i, och i farten då så blev det ett skojsamt, två skojsamma slag liksom.

BFL: Mm.

FL: Och vart någonstans träffade slagen du utgav?

MT: Jag har för mig att han, han ställde sig, för att han gjorde ju sig liksom redo för att, ja på nått sätt signalera liksom.

FL: Mm.

MT: Och då så, typ så gjorde han så och så träffade jag väl så och så, något sånt.

FL: På överkroppen visar du på (ohörbart)

MT: Ja.

FL: Mm.

BFL: Och din inställning där till brottsmisstanken misshandel?

MT: Förnekar.

BFL: Okej. Sen har vi nästa, och då är det misstanke om misshandel 2025-01-19 cirka klockan 21:40. Och då är det Ture Von Essen som påstår att han fick ett ganska hårt knytnävsslag av dig.

MT: Mm.

BFL: Att det träffade hans högra överarm och att det gjorde ont några dagar. Vad har du att säga om det?

MT: Eh, ja det här slaget var okej av Ture von Essen. Han sa muntligt att ja, du får göra det här. För att vi stod, vi stod vid korridoren och så, på samma sätt som jag ifrågasatte Vi... Victor då, så frågade jag vad, vad gör ni liksom. För att han var också en av dem som var extremt grov i den här rappen. Och då,

FL: Mm.

MT: Och så sa jag såhär, på skämt liksom. Eller jag fråga såhär okej vad, vad gör ni liksom. Han bara ja jag vet inte. Det var jävligt dumt typ och jag bara ja egentligen borde jag ju få slå dig här och nu liksom. Såhär på skämt. Som man kan slänga ut sig grejer ibland. Så sa han tillbaka på skämt liksom såhär ja, ja det kan du få göra liksom.

FL: Mm.

MT: Och så ställde han sig så, som han gör sig redo liksom.

FL: Mm.

MT: Eh, och så slog jag till honom på höger axeln och så, ja var det egentligen inget mer med det. Så att, eh, han sa ja det borde du få göra.

BFL: Mm.

MT: Om han hade sagt nej så självklart så hade jag inte gjort det liksom.

BFL: Nej.

FL: Nej.

BFL: Och,

MT: Eh, så ja.

BFL: Hårdhet och så vidare. Var det ett knytnävsslag eller?

MT: Mm. Att det gjorde ont flera dagar efter har, har nog inte så mycket med hårdheten att göra utan det var att jag troligtvis då träffade nerven som finns här någonstans.

BFL: Mm.

FL: Och du visar på axeln typ.

MT: Ja.

FL: Eller på överarmen typ.

MT: Mm.

FL: Mm.

MT: Precis.

BFL: Mm. Och inställning till brottsmisstanken misshandel där?

MT: Förnekar.

BFL: Mm. Då kommer vi till den här grejen som hände sen på kvällen vid 23-23:30 tiden på söndagen. Och där är det ju misstanke om grovt hemfridsbrott i två fall, att ni har gått in i två olika rum. Och sen tre fall av misshandel mot Victor Bergman, Charlie Barkman och Tom Prager på dem där rummen. Och då tänkte jag att du kunde börja berätta redan från lördagen den 18 januari, så var det en sån där rap battle på,

MT: Precis.

BFL: Elevhemmet Björke. Kan du dra händelseförloppet därifrån och fram till måndag morgon den 20 januari?

FL: Berätta om rap battlen Max. Berätta om den.

MT: Okej. Ska jag berätta liksom hur det har,

FL: Ja.

MT: Har saktionerats och,

FL: Ja men berä... berätta det du vill om rap battlen.

MT: Okej.

FL: Och sen fortsatt helt enkelt.

MT: Ja, vi kan väl börja, jag kan börja med att, eh, det är liksom en planerad grej,

FL: Mm.

MT: Som, den var planerad.

FL: Mm.

MT: Av då husföräldrar och då treorna som styr upp sådana här saker.

FL: Okej.

MT: Och det, den var planerad för ti... alltså tidigt, eller liksom lite halvtidigt sent på kvällen. Vilken också betydde att man var tvungen att gå till hemmet tidigare än vad man egentligen be... behöver.

FL: Mm.

MT: Vanliga helger.

FL: Mm.

MT: Så man får, man kan gå till hemmet 23:15 i vanlig tid, men vi behövde gå 23:30, 22:30 tror jag.

FL: Okej.

MT: Så att den var helt enkelt inplanerad och det var obligatorisk närvaro.

FL: Ja, okej.

MT: Och sen så samlades vi då i salongen där man dricker kaffe med alla.

FL: Mm.

MT: Ställde upp soffor så alla, liksom så att det fanns en mittenplats.

FL: Mm.

MT: Och husfar sitter på en pianopall någon meter ifrån alla soffor. Men så man hör fortfarande allt.

FL: Mm.

MT: Och sen så, eh, är det då nior och ettor. Vissa nior och ettor som har gått vidare från en tidigare rap battle.

FL: Mm.

MÄ: Så de ska ju fortsätta köra mot varandra.

FL: Mm.

MT: Tänker vi.

FL: Mm.

MT: Men det gjorde de inte då, utan de började, de satte igång ett beat på en högtalare.

FL: Mm.

MT: Och sen så började de gå liksom, typ parvis.

FL: Mm.

MT: Börjar attackera oss, årskurs två på Björken.

FL: Mm.

MT: Vi hade ingen aning om det här. Så börja de då attackera, gå på liksom utseende, folks flickvänner, familjer. Olika inslag av antisemitism. Din mamma är en hora, de ska göra saker med min lillasyster, hon är nio år gammal.

FL: Mm.

MT: Eh, tidigare tjejrelationer jag har haft. Börja attackera mitt ansikte, liksom mitt utseende började de attackera. Eh, och dra liksom väldigt långt på, på den gränsen helt enkelt.

FL: Mm.

MT: Och de drar även på gränsen, just det här när det gäller antisemitism och de, på, vad, vad heter det. Börjar attackera folks ursprung.

FL: Mm.

MT: Och mammor. Och sådär. Och att man ska åka tillbaka till sitt, sitt hemland. Och sen just det, innan de börja med sin sång då.

FL: Mm.

MT: Så har de printat ut massa, massa bilder på en kille i årskurs två. En kille i årskurs, årskurs tvås mamma.

FL: Vem var det då?

MT: Ludvig von Platen.

FL: Okej.

MT: De hade printat ut bilder på Gunilla von Platen då.

FL: Gunilla, mm.

MT: Där två elever, nior, var, vad heter det, klistrade bakom.

FL: Mm.

MT: Och som de, eh, så de hade man printat upp. Och man kan inte printa ut saker själv, utan man måste ha en hemföreståndares, man måste få hjälp med det helt enkelt av någon vuxen på skolan.

FL: Mm.

MT: Jag tror även man hittade dem här bilderna på husfar... husfars dator tror jag.

FL: Mm.

MT: Som man har printat ut. Så de delade man ut till alla elever på, som befann sig då i salongen och man hade även satt upp den bilden på Ludvig von Platsens sån namnskylt till sitt rum.

FL: Okej.

MT: För att han var inte där, Ludvig.

FL: Nej.

MT: Innan de började då med sin sång,

FL: Mm.

MT: Så ha... alla hade en sån i handen. Och sen så var, var det teor som var tvungen att börja ta in dem här då, för att, ja det var, det är inte schysst alls att göra så.

FL: Nej.

MT: Så det var inte husfar, han reagerade inte någonting av den här bilden. Utan han lät det hända. Sen så började de då med den här sången och, ja efter som de var klara, allting ingen skrattade under sången liksom.

FL: Nej.

MT: Utan det blev bara grövre och grövre. Och tillslut så satt ju alla bara chockade och liksom kollade på dem här niorna som, såhär bara vad gör ni liksom.

FL: Mm.

MT: Så det vart skämmigt efter ett tag liksom. Och sen så, när det vart klart, ja så var alla såhär vad, vad är det här liksom. För att de hade inte heller något slags uppsåt till att göra en sån hemsk och förnedrande sång liksom.

FL: Nej.

MT: Och sen, ja så gick väl alla upp till sina rum.

BFL: Man vad sa du för nått Max?

MT: Vadå?

BFL: De som gjorde det, hade de inget uppsåt att det skulle vara grovt eller jag fatta inte.

MT: Men uppsåt, ja, förlåt fel ord. Motiv.

FL: Ja.

MT: De hade inget motiv till att, alltså ens attackera någon. Så liksom.

FL: Förs... förstår vi det rätt Max att du menar att de hade ingen anledning?

MT: Nej precis.

BFL: Okej, okej.

FL: Det är så du menar.

MT: Förlåt.

FL: Nej men vi förstår.

MT: De hade ingen anledning till att, till att göra så. Vilket gör en ännu ledsnare, ännu argare och ännu liksom mer chockad. Men i alla fall. Sen så gick man upp till sina rum.

BFL: Får jag bara backa tillbaka. Vem var det som rappade om dig?

MT: Victor Bergman.

BFL: Okej.

FL: Vad sa han då, Max?

MT: Nej men han sa, alltså attackerade mitt utsick... mitt ansikte, mitt utseende. Eh, liksom typ att jag såhär sjöng i korri... ja det är ju inte så viktigt. Men eh, att jag, mina tidigare tjejrelationer och tycker att det var jättekonstigt typ. Att jag är mycket, mycket fulare än den tjejen och såhär. Massa sånt där. Attackerade min familj väldigt, väldigt hårt. Och pratade om hur man ska våldta och hur min mamma är en hora. Min pappa som har varit med i en tv-serie att han, där han var pedofil. Eller inte pedofil, men han, sexuella över... övergrepp, då så tog han det som exempel och tyckte att min pappa var en pedofil och att han blir uttagen på dumpen typ.

FL: Mm.

MT: Eh, väldigt, alltså helt enkelt anklag... anklagade för väldigt grova brott.

FL: Mm.

MT: Och sa att han själv skulle begå då väldigt grova brott. Eh, och sådär.

FL: Mm. Men hur kändes det efter? När de sa det här.

MT: Ja det känn... det känns väldigt konstigt och väldigt liksom onödigt.

FL: Mm.

MT: För, del också att han, det på... pågick väldigt lång tid. Han hade en av, jag tror den längst rappen av vad jag mi... minns. Och att han stängde av högtalaren. Alltså han stängde av beatet,

FL: Mhm.

MT: Som alla andra haft.

FL: Så musiken liksom.

MT: Precis.

FL: Mm.

MT: Han stängde av den. Antar jag för att han liksom ville att det skulle låta ännu hårdare och ännu mer seriöst liksom.

FL: Mm.

BFL: Och vilken tid på kvällen var den här rappen, och hur länge höll den på ungefär?

MT: Det var väl då 22:30, till,

BFL: Ja det var så pass sent alltså.

MT: Ja. Till, vad kan det ha varit, 13:15. 45 minuter kanske det höll på.

FL: Mm.

MT: Inte mer än 45 tror jag, skulle jag gissa på.

BFL: Mm.

FL: Men du, när de stängde av beatet då, vem var det som gjorde det?

MT: Ja nej men han, han sa stäng av beatet. Så det var ju någon som satt med högtalaren så, och så stänger de av.

FL: Och då tänker jag, när de säger det här. Hur var det med treorna och husfar och det då? När det liksom,

MT: Eh,

FL: Var de där och hörde det här?

MT: Jaja, allihopa var där. Eh, ingen reagerade liksom på det sättet. Man, man, man började väl ana liksom att, speciellt när Victor då började att såhär, jag kollade runt lite. Liksom alla satt ju bara och såhär kollade på honom, bara vik... vad, vad gör han liksom. Jag kollade lite på husfar, husfar satt där på sin pianopall, ganska obrydd.

FL: Okej.

MT: Och så, så som jag har förstått det så har han sagt att han inte har hört nått eller till och med har gått ut ur rummet, vilket inte alls stämmer. Utan han var med och hörde allt.

FL: Okej.

BFL: Mm.

FL: Ja.

MT: Under hela rappen.

FL: Mm.

BLF: Mm, ja. Varsågod fortsätt.

FL: Och vad händer sen, efter?

MT: Sen så gick man ju upp till sina rum. Några tvåor, ja man brukar alltid eller väldigt ofta alltså gå in på varandras rum liksom och hänga och snacka. Eh, och då så kanske man, då kände vi ett behov av att göra det liksom, för att såhär snacka lite om vad som, vad som hände liksom. Och så var det några tvåor, jag kommer inte ihåg vilka. Men, och sen några treor, som satt på ett rum och bara såhär snackade lite om att de, det här var jätkligt konstigt gjort av dem. Och att de liksom inte hade såhär, att, att ingen var liksom förvarnad eller något sånt.

FL: Mm.

MT: Och att det kom lite från ingenstans liksom.

FL: Mm. Och...

MT: Och där också, eller jag kommer inte ihåg om det var just då, men treorna då, de sa liksom att såhär ni borde ge igen. De uppmuntrade oss till att ge igen.

FL: Mm.

MT: Vilket husfar också, juste, det gjorde husfar också, halvt. För att han brukar alltid gå runt och säga god natt till alla.

FL: Mm.

MT: Och sen så när man, när han kom in i vårt rum då så var det några stycken, och många av dem som blev attackerade var i det rummet.

FL: Okej.

MT: Och då sa husfar såhär, han kom in, skrattade lite, och så sa han det coolaste vore nu om ni inte gör någonting.

FL: Mm.

MT: Som att han visste att vi skulle göra någonting liksom. Vi hade inte sagt någonting till

husfar, vi hade inte sagt någonting till treorna om att vi ska göra det här. Utan han sa det på eget initiativ att det coolaste ni kan göra nu är att inte göra någonting.

FL: Mm. Mm.

MT: Och skrattade lite. Och sen sa han god natt och gick ut.

FL: Mm, okej.

MT: Och, ja sen gick man och lade sig. Eh, och juste, treorna sa också att vi inte borde göra någonting den kvällen, för att vi hade vollyboll matcher dagen efter.

FL: Ja juste, det var vollybollturnering på söndagen.

MT: Precis.

FL: Ja, mm.

MT: På söndagen. Så då sa de, då sa treorna gör ingenting i natt för att vi behöver sömn typ och nått sånt.

FL: Mm.

MT: Eh, och sen så sov vi. Jag var med i volleybollaget så man vaknade, taggar igång inför match. Sen var det match och sen så, ja ganska direkt efter så var det middag då. Och sen så, eh, ja hände den här påstådda misshandeln. Och sen var det middag, sen så gick vi upp, ja jag vet inte riktigt vad vi gjorde sen, men jag tror jag gick till något annat hem eller nått. Och sen så, på kvällen då så gjorde man sina vanliga rutiner. Gick in på sitt rum, innetid 22 till 23. För man måste vara på sitt rum innan 22, till 23. Och sen så som jag, som man brukar göra på kvällen så gör man samma sak, går in på varandras rum och snackar lite och sådär. Och då så, det var ju då liksom det samlades typ ett gäng och bara började snacka som vanligt först. Och sen så, så spontant så sa vi att vi, okej ska vi gå in och pranka dem lite nu liksom. Ska vi gå in och ge igen lite. Eh, och så gjorde vi det, och det var ju runt då 22:30. Eh, tju... 23:30.

FL: Mm.

MT: Eh, och sen så tog vi våra t-shirts och liksom gick så, tog över dem så. Eh, det var inte att vi gick in på våra rum och så hämtade masker eller liksom nått sånt, utan vi drog av våra t-shirts så att de någorlunda täckte våra ansikten liksom. Och sen så, ja vi hämta, vi, vi hämtade bälten. Jag tror allihopa hade ett bälte i handen. Eh, men jag vill förtydliga, jag hade inte bälte någon enda gång, under någon, någon, nått tillfälle. Jag utgav inga slag med nått slags till... alltså (ohörbart) precis. Och sen så gick vi in då till först Victor och Charlie. Eh, det kom in som en klump liksom, det var inget såhär organiserat att okej du går in, du går in. Eller att, det var ingen som stod och vakta dörren. Det var inget sånt. Utan vi gick in och det är ju Victor då som, eh, gick på med hårdast den här rappen så jag, eh, alltså gick till honom först. Och jag vill också tillägga att jag, jag rörde inte Charlie någonting. Så den här med Charlie Barkman den förnekar jag också,

FL: Mm.

MT: Helt, till hundra procent. För jag rörde inte honom. Jag, jag kollade liksom inte ens på honom.

FL: Nej.

MT: Så jag visste inte någonting om vad som hände med honom. Och sen så, Victor då. De, de anade ju att något skulle hända liksom. Så de var helt vakna.

FL: Mm.

MT: Direkt när vi kom in så såg jag att Victor började sparka med sina ben.

FL: Mm.

MT: Under täcker. Och så då gick jag fram till honom, jag placerade ett knä på, på hans säng och liksom bara utförde, vad kan det ha varit, fyra, tre, fyra slag mot axeln.

FL: Mm.

MT: Och sen så slutade jag. Jag, jag sa, jag kommunicerade inte med någon. Ja sa inte någonting till Victor. Eh, han sa ingenting till mig och det var inte så att han sa sluta, sluta, sluta. Utan att jag liksom, alltså det var inte något sånt liksom. Utan han, jag antar att han gjorde lite ljud av sig, liksom som man brukar. Och sen så gick vi ut därifrån som klump, så som vi kom in liksom.

FL: Mm.

MT: Och ja. Och det här slaget då mot, mot huvudet, det visste inte ens jag om förens typ tio minuter efter det här hade hänt. För att det var helt oavsiktligt. Jag skulle aldrig avsiktligt vilja skada någon. Eh, så. Så jag, jag visste inte ens att jag hade träffat honom i, i, här då, under ögat.

FL: (ohörbart)

MT: Så, och han befann ju sig under täcket under hela tiden. Det var inte så att jag ryckte av täcket för att det skulle göra ont eller att jag (ohörbart) fast, hålla, hålla fast honom. Eller såhär, det var inget, inget sånt liksom.

FL: Vad hände sen då?

MT: Vad sa du?

FL: Vad hände sen?

MT: Juste. Ja sen gick vi ut.

FL: Mm.

MT: Och så gick vi in i en klump till Gustav och Toms rum. Och de, de visste ju också det, så då hade ju de gömt sig i garderoberna. Så då letade vi lite. Vi, vi kollade, då öppnades de garderoberna och så såg vi att de var där. Och jag hade redan liksom bestämt mig innan vi hade gått in till dem att det första jag gör det är att jag ska ta Gustav, ta honom åt sidan och liksom låtsas som att jag slår honom liksom. För att jag ville inte att någon annan skulle liksom hoppa på honom. Det är ju min brorsa. Jag, jag, jag vill ta min brorsa liksom.

FL: Din lillebror.

MT: Så det var samma sak där som det var med Charles. Jag kollade inte ens på Tom Pragle,

utan jag, jag brydde mig inte någonting om vad som hände med honom. Utan jag tog Gustav för, drog liksom, drog honom till andra sidan rummet typ och bara lade den här över honom och liksom såhär skoj... skojbrottades lite liksom.

FL: Mm.

MT: Och sen så sprang vi ut i en klump.

FL: Mm.

MT: Som, som vi gjorde på Victor och Charlies rum helt enkelt.

FL: Mm.

BFL: Mm. Och sen efter det?

MT: Så gick vi in på våra rum. Eller ja, för då kom husfar upp också. Så ja, när vi var på väg till våra rum så hörde jag typ husfar stå och skrika på oss typ. För att då antar jag, för Tom, eller Tom och Gustavs rum är ju precis över husfar. Så han hade ju då hört att någonting hände.

FL: Mm.

MT: Så kom han upp och så var jag, gick jag, gick jag in på mitt rum.

BFL: Mm.

MT: Och så hörde jag bakom mig liksom att andra sprang efter och sprang in på sina rum liksom.

BFL: Mm.

FL: Mm.

BFL: De här killarna har berättat att de blev po-ade att inte låsa sina rum och att de inte fick berätta det för någon annan. Är det något som du vet någonting om?

MT: Nej. Vad, po-ad alltså,

FL: Att de inte fick låsa inför den här kvällen liksom.

MT: På söndagen?

FL: Ja. Eller lördagen.

BFL: Ja, det kanske,

FL: Eller ja.

BFL: Var både och, ja.

MT: Okej.

FL: Att någon då i, i B2 skulle ha po-at dem. Lås inte dörren.

MT: Det, att de inte fick säga något var, var,

FL: Ja det var väl mer...

MT: Var det innan eller efter händelsen?

FL: Nej. Det, det som Mats menar nu är att de ska ha blivit po-ade innan det här hände. Att lås inte dörren, men säg inte att ni inte får låsa liksom. Förstår du vad jag menar?

MT: Jaha, okej. Ja.

FL: Ja. Men det här med po, alltså var det någon vad du vet som po-ade dem att, att inte låsa dörren?

MT: Nej.

FL: Okej.

MT: Men, eller jag kan ju säga att det, det är ju sånt man, alltså man, po är väldigt, kan vara väldigt oseriös ibland. Så jag vet inte om det var, om det nu var så att de gjorde det, om det var seriöst eller om det var på skoj. För att man kan slänga ur sig po lite hur som helst.

BFL: Yes. Och om vi backar tillbaka lite, innan ni går in på Victor och Charlies rum.

MT: Mm.

BLF: Hur många är ni och vilka är ni som samlas?

MT: Vi är fem stycken. Det är jag, Arvid Hagen, Ludvig von Platen, Fredrik Asker och Leopold (Corral).

BFL: Mm.

FL: Och i vilket rum är ni då Max?

MT: Vi är i Fredrik Askers rum.

FL: Alla fem i Fredrik Askers rum då.

MT: Mm.

FL: Mm.

BFL: Mm. Och det här, vems idé var det att gå in på, på rummen?

MT: Alltså det här med liksom planering och idé och sådär, alltså det är liksom, det var ingen som, det var inte att vi mitt i en konversation liksom bara såhär okej boys. Att det var en person som bara okej nu gör vi det här. Kom igen, nu kör vi. Utan det var liksom, man kom ju in på att, på det som hände gårdagen liksom och så bara såhär ja ska vi, vi ger igen liksom.

BFL: Mm.

MT: Och så var det liksom att alla fem, ja nu gör vi så liksom.

BFL: Mm. Och, och innan ni lämnar rummet, hade ni planerat att gå in på båda dem här två rummen eller?

MT: Ja jag, ja jag tror det.

BFL: Okej. Och vad tänkte ni göra inne på rummen för nått?

MT: Alltså det hade vi inte planerat på nått sätt, utan alltså sådana här typer av väckningar och pranks har ju hänt och händer på alla killhem liksom.

BFL: Mm.

MT: Det har hänt mig och det har hänt alla mina kompisar liksom.

BFL: Mm.

MT: Och då är det att man, det är, det är ju så ett prank liksom. Och (ohörbart) vi ville ge liksom igen för det som hade hänt innan.

BFL: Mm.

MT: Så, och det är inte att man, i vårt fall i alla fall att man, vi planerade någonting eller att såhär okej du gör det, du gör det. Jag håller fast, du håller vakt. Det var inget sånt snack över huvud taget.

BFL: Nej.

MT: Utan någon sa okej nu ger vi igen, så vi går in på deras rum.

BFL: Mm.

MT: Så var det, ja alla, alla visste ju, alla vet ju hur sådana där saker går till, så då var det per automatik, man drog över t-shirten, man hämtade bälte och så gick man in och så.

BFL: Mm.

MT: Ba... och det här med maskering då och bälte, det är ju bara för att liksom man ska, det är ju så alla har gjort och det är så man har lärt sig att sådana väckningar och pranks går till liksom. Så det är väldigt normaliserat på det sättet.

BFL: Mm. Hade alla med sig bälte?

MT: Jag, jag vet faktiskt inte. Jag, jag är inte säker.

BFL: Nej.

FL: Hade du bälte med dig Max?

MT: Mm, jag höll det i handen.

FL: Ja.

MT: Men som sagt, det är inget som jag använde.

FL: Jag förstår.

MT: Och du säger när ni kommer in på Victors och Charlies rum, så koncentrerar du dig bara på Victor. Du gör ingenting mot Charlie.

FL: Mm. Och du säger ju att du utdelade slag. Var det knytnävsslag eller?

MT: Ja.

FL: Hur hårde var de då?

MT: Alltså inga, inget utöver vanligt hårdhänthet liksom. Ja lite som jag gjorde med Gustav liksom.

BFL: Mm.

MT: Eller ja, alltså jag, jag var ju liksom rätt sur på Victor. Jag tyckte han gjorde jättekonstiga och grova saker. Den här rappen liksom.

BFL: Mm.

MT: Så man var ju sur liksom. Men det var inga slag som jag, eh, ville, ville göra honom ont med.

BFL: Nej okej.

MT: På det sättet. Utan man ville, ja ge igen. Man ville liksom markera att du, du kan inte säga att min mamma är en hora på det sättet framför alla mina kompisar och (ohörbart) liksom.

BFL: Mm.

MT: Det var på det sättet.

BFL: Och hur många slag ungefär utdelade du?

MT: Tre, fyra.

BFL: Okej. Var du ensam och höll på och attackera Victor eller?

MT: Alltså ja jag tror det. Ja, jag har för mig att någon stod till höger, jag vet inte vem det var. Men.

BFL: Ja.

MT: Ja som sagt, ja jag fick liksom, jag, jag var, ja det var bara Victor som jag,

BFL: Mm.

MT: Det var, det var han och jag där liksom.

BFL: Mm. Och sen, var det mörkt eller var det ljust i rummet?

MT: Det var mörkt.

BFL: Det var mörkt. Hur pass bra såg man då?

MT: Inte alls bra. Alltså det var ju 23:30 i januari.

BFL: Ja.

MT: Gardinerna var stängda. Inget slags lyse.

FL: Var dörren stängd?

MT: Ja.

BFL: Såg du nått vad som hände med Charlie?

MT: Nej.

BFL: Nej. Ja, Victor påstår ju själv att du utdelade ett flertal knytnävsslag mot hans överkropp och huvud.

MT: Mm.

BFL: Men det här med huvud säger du att du hade ingen avsikt att träffa där eller?

MT: Definitivt inte.

BFL: Nej.

MT: Jag skulle aldrig vilja skada någon, liksom på det sättet.

BFL: Nej.

MT: Som sagt jag, jag blev, jag visste inte ens att jag hade utfärdat slag, råkat träffa honom i huvudet, förens liksom tio minuter efter. Och då blev jag uppringd av min kompis som, som då hade gått in på deras rum. Han är (ohörbart). Och så bara hallå du, du träffade Victor i ansiktet. Han har blåmärken typ. Jag bara va.

BFL: Mm.

MT: Liksom ja jag blev väl chockad liksom för att jag hade inte märkt det liksom alls.

BFL: Mm. Har du någon mer fråga där?

FL: Mm. Det har jag. Du, ja. Du berättar att ni är, på vilket rum sa du att ni var?

BFL: Victors och Charlies.

MT: Ja, Victors och Charlies.

FL: Mm, ja absolut. Men jag tänker innan.

MT: Jaha, Fredriks, Askers.

FL: Det var på Fredriks Askers eller?

MT: Ja.

FL: Okej. Och det är ni fem? Okej. Och sen går ni därifrån, då går ni till Victors rum?

MT: Mm.

FL: Mm. Vem är det som går först då?

MT: Det kommer jag inte ihåg.

FL: Nej.

MT: Alltså man går, vi gick liksom i en klump, liksom.

FL: Mm. Jag tänker, du pratar lite om maskeringen Max. Alltså vad, är det här något vanligt liksom?

MT: Hur tänker du? Alltså, vad är vanligt?

FL: Du sa någonting om att det är inget sp... det här att ni drog t-shirtarna, det är så man gör, eller jag vet inte hur du uttryckte dig.

MT: Ja.

FL: Men så, men, men berätta om det då. Alltså vadå som man gör?

MT: Ja alltså det, sådana här prank och jidderkultur är ju väldigt normaliserat och väldigt vanligt på skolan. Och det är någonting som liksom nästan är uppmuntrat skulle jag vilja påstå. Och då så, av mina kompisar som har varit med om det tidigare och vad jag fått höra av liksom flera äldre, yngre som vad då har gjorts och blivit utsatt för, så kommer man in liksom med, och har nått över huvudet liksom.

FL: Men förstår jag dig rätt då Max att alltså springa in på rum, att det händer grejer och vara maskerad, det är något som är normalt försiggående på Björke?

MT: Ja.

FL: Eller på hemmen i stort säger du eller?

MT: Ja skulle jag, ja skulle definitivt säga.

FL: Mm, okej. Vad tänker du om det?

MT: Ja alltså man, nu efter det här också att det har blivit liksom uppmärksammat på det sättet som det har blivit, det, då förstår, man, man väcks, det är ju lite wake up call att såhär okej det, det här, sådana här saker kanske inte är så bra. Men jag står fortfarande fast att jag liksom, det är inga misshandel på det sättet och jag nekar allt sånt där. Men,

FL: Mm. Jag förstår.

MT: Oavsett så, eh, ja det, det är en kultur på skolan liksom. Som man blir väldigt, man, man. Internatbubbla brukar vi kalla det på,

FL: Mm.

MT: På skolan. Att man är internatskadad.

FL: Mm.

MT: Och att man blir det huruvida man vill det eller inte, så blir man det efter ett tag.

FL: Mm.

MT: Efter att ha gått, gått där liksom.

FL: Mm.

MT: Och speciellt på killhem. Och, ja, jag har fått höra massa olika saker genom alla mina år på LS.

FL: Mm.

MT: Av kompisar och, bara av andra personer på andra hem liksom.

FL: Mm.

MT: Så, har ni hört att det där har hänt, och såhär. Det här gjorde ju de när de gick i trean, och sånt där. Det är liksom,

FL: Men du,

MT: Mycket.

FL: Vem är det som liksom visar, eller hur lär ni er det här med t-shirtarna och det? Alltså är det någon, när ni börjar där eller hur liksom,

MT: Alltså,

FL: Introduceras det?

MT: Man kan ju, antingen så upplever man det ju själv.

FL: Mm.

MT: Eller så be... får man det berättat av kompisar.

FL: Mm.

MT: Och det finns också, jag har sett massa videos på liksom liknande händelser. Det skickas liksom, det skickas ju i chattar också såhär när, när man hittar på något bus. Så man ser ju liksom okej där har de dragit upp tishan liksom.

FL: Mm. Jag förstår, jag förstår.

MT: Då gör väl vi också det liksom.

FL: Ja. Och vad är egentligen liksom syftet med att ni har t-shirtarna?

MT: Alltså, jag vet inte. Det finns väl egentligen inget liksom direkt syfte på det sättet, men.

FL: Ser man vilka det är, fast man har t-shirt liksom? (ohörbart)

MT: Nej alltså jag, jag vet inte om det hade så mycket med t-shirten att göra, det var ju mörkt.

FL: Mm.

MT: Eh, men alltså man, hur täcker man, man kanske liksom, sådär någonting.

FL: Mm.

MT: Alltså i ögonen, munnen liksom.

FL: Så man ser ändå liksom ansiktet?

MT: Ja,

FL: Så det är inte för att dölja då identiteten på den det är liksom?

MT: Nej.

FL: Utan det är mer än grej?

MT: Ja.

FL: Så, ja. Men du, och det här med skärpen då?

MT: Mm.

FL: Vad är det liksom. Varför...

MT: Det är väl samma sak som maskeringen, att man har blivit, man, man har sett under li... på, på liknande saker. Att de brukar gå in med något bälte liksom och såhär. Det är ju också lite internatskoj sådär med bälten liksom. Att man går runt och såhär skojar med dem liksom.

FL: På vilket sätt liksom, är det skojar med skärp?

MT: Ja men dels alltså såhär på filmer typ. Internatfilmer liksom. Och att man springer runt med sina kompisar och snärtar till varandra litegrann liksom.

FL: Så skärpen är egentligen då för att slå med?

MT: Ja eller, för jag slog inte med dem.

FL: Nej jag förstår. Men, okej.

MT: Ja och lite, lite skrämfaktor.

FL: Ja. Rädsla då för att blivit slagen av skärp?

MT: Ja.

FL: Eller ja, jag förs... okej. Och vilka var det som hade skärp då? Du säger att du hade skärp.

MT: Mm.

FL: Hur var det med Ludvig och Asker och Hagen och Corral då?

MT: Alltså jag, jag vet faktiskt inte. Jag, jag kommer inte dirak... direkt ihåg vilka som hade skärp. Men jag antar att de hade skärp också.

FL: Mm. Okej. Och sen så går ni till Victors rum, från Askers rum då eller?

MT: Mm.

FL: Mm. Eh, och så vet, visste du vem som gick först in i Victors rum då?

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Vi gick in som en klump. Det var rörigt liksom.

FL: Det var rörigt.

MT: Man öppnade dörren och så ska man klämma in sig fem stycken, det, det blir rörigt och man ser inte vad som händer liksom.

FL: Nej. Och hur blev det med dörren då, när ni hade klämt in er där?

MT: Ja vi, den sista personen stängde den.

FL: Stängde, okej. Så då stod ni inne i Victor och Charlies rum, det var stängt. Och du säger att...

MT: Ja dörrarna var ju sådana brand... brandsäkrare, så man öppnar dem och så.

FL: Ja juste, för de igen automatiskt.

MT: Ja.

FL: Mm. Och så kommer ni in i rummet där, och då är det mörkt eller?

MT: Ja.

FL: Ja. Vad ser du när du just kommer in då, vad är det första du ser?

MT: Alltså jag, jag ser hur Victor börjar sparka med benen.

FL: Mm. Så det syns ändå, fast det är så mörkt så kan du ändå se lite vad som?

MT: Ja man ser ju lite (ohörbart) det gör, det händer såhär liksom.

FL: Mm.

MT: Och det är ju bara hans ben då.

FL: Åt vilket håll bor han då? Alltså om du,

MT: Till höger.

FL: Kommer in i rummet,

MT: Man kommer in så,

FL: Då bor han till höger.

MT: Och så bor han till höger.

FL: Okej. Mm.

MT: Och så ser man ju, ja det var något stol, stol och bord.

FL: Mm.

MT: Så som alla rum ser ut helt enkelt.

FL: Mm. Och så ser du att han håller på med, med fötterna.

MT: Mm.

FL: Och vad gör du då?

MT: Då går jag till hans sida och placerar ett knä vid, vid hans, i höjd med kanske magen ungefär.

FL: Mm.

MT: Jag lägger det inte på honom. Utan för att hålla fast honom, utan bara för att stödja mig själv och min balans liksom.

FL: Mm.

MT: Och så, ja lägger jag väl an... andra handen över så typ.

FL: Över, alltså på andra sidan honom eller,

MT: Ja exakt.

FL: På honom eller?

MT: Nej, inte på.

FL: Ja, på andra sidan. Ja.

MT: Och sen utdelade jag då de där tre slagen.

FL: Mm.

MT: Fyra. Och sen så sluta jag, vände mig om, springer, så springer vi alla ut som en klump igen liksom.

FL: Mm.

BFL: Mm.

FL: Och slagen har du ju pratat med, med Mats om där. Och jag tänker bara,

MT: Mm.

BFL: Jag har en fråga där.

FL: Ja.

BFL: Charlie påstår att Victor hade en filt som han täckte ansiktet med för han fick slag mot ansiktet. Max Merner drar ner filten och slår i ansiktet på Victor.

MT: Okej.

BFL: Vad har du att...

MT: Ja, det är inte sant.

BFL: Nej.

FL: Har du någon tanke om varför han skulle säga så?

MT: Nej inte mer än att han gillar att överdriva saker. Det har hänt flera gånger. Flera av hans kompisar säger att han gillar att ljuga.

FL: Mm.

MT: Så inte mer än det.

FL: Nej.

BFL: Nej.

FL: Jag förstår. Okej. Då ska vi se så inte jag tappar bort mig här. Då är du där och du berättar Max att du gör det där. Säger du någonting till Victor under tiden?

MT: Nej.

FL: Säger Victor någonting eller är det något annat,

MT: Nej.

FL: Ljud liksom? Nej. Och jag tänker, då går du fram dit och du säger att det är, jag förstår det är ganska trångt. Det är inte ett så stort rum.

MT: Nej.

FL: Vad är din känsla då, vart är de andra? Jag tänker, är det så litet så borde du kanske haft en känsla om vart...

MT: Ja de är ju, de är bakom mig.

FL: De är bakom dig.

MT: Allihopa. För att jag har ju, då om, om det stämmer att Charlie är nere på marken,

FL: Mm.

MT: Så är han liksom, om jag är här och då är ju hörnet så liksom.

FL: Mm.

MT: Och så är jag här,

FL: Mm.

MT: Med Victor. Och de andra är väl liksom här.

FL: Mm.

MT: Bakom mig liksom.

FL: Och hur kan då Charlie ha kommit på, på marken?

MT: Ingen aning.

FL: Nej. Och hör du nått bakom dig då? För då förstår jag att alla dina vänner eller de, de andra fyra där, de är bakom dig.

MT: Mm.

FL: Mm. Och du sa någonting förut, om det var någon mer. Du sa att det kunde ha varit någon till höger om dig.

MT: Ja.

FL: Sa du så?

MT: Ja.

FL: Och hur tänker vi då?

MT: Men lite, alltså jag står ju fortfarande vänd mot honom liksom.

FL: Mm.

MT: Men,

FL: Så då har du någon på nerkanten av sängen typ eller?

MT: Ja exakt.

FL: Mm.

MT: Har jag för mig. Jag, jag vet inte vem det var. Men jag antar att han försökte gör... gjorde nått med benen eftersom han, han sparka med benen.

FL: Ja juste. Och hur blev det med benen då liksom när du slog där?

MT: Ja han, jag var ju över benen.

FL: Ja.

MT: Så hade ju liksom, han kunde inte röra mig med hans ben på nått sätt.

FL: Nej. Men då säger du, då kan det ha varit någon som var längre ner då som gjorde nått med benen?

MT: Ja.

FL: Okej. För att det var inte så att han, Victor lyckades hindra dig på något vis med benen, utan...

MT: Nej.

FL: Nej, okej.

MT: Inte så liksom.

FL: Okej. Vad var din tanke då Max när du gjorde det där?

MT: Under eller efter eller?

FL: Nej under tänker jag.

MT: Ja det var väl ganska, man tänk... jag tänkte inte så mycket. Så,

FL: Du sa någonting om att det var han och jag, och att, att, ja att man, man säger inte så, de sakerna du sa om din mamma och så vidare.

MT: Ja, nej men det, den inställningen hade jag liksom väl. Ja jag, man hade väl den inställningen. Men det var inte så att jag aktivt tänkte tankar på det sättet, utan det var väl mest, jag ville in och liksom markera och pranka honom tillbaka liksom.

FL: Mm.

MT: Och sen så, när jag, alltså jag, jag, jag, ja, alltså jag vet inte.

FL: Men du Max, pranka.

MT: Mm.

FL: Är det prank att säga sådana saker om din mamma eller att gå in och slå? Är det ett prank?

MT: Ja nej inte den vanliga gärningen kanske.

FL: Nej. Och vad tänker du då, inte den vanliga. Vad, vart eller i vilket sammanhang är det då liksom?

MT: I vilket sammanhang det är ett prank.

FL: Nja, om du säger att nej det kanske det inte är, men, men jag tänker, du använder ju ändå ordet prank och det är ju grova grejer de säger om din familj.

MT: Mm.

FL: Och, och slå. Tycker du att det är prank liksom? De här gärningarna.

MT: Nej alltså inte, inte nu i efterhand kanske. Men det var ju fortfarande enligt kulturen på skolan så är det ju ett skoj och ett prank och någonting som händer hela tiden. Vilket, ja jag tar till hänsyn till eftersom det liksom, man lever som man lär liksom. Och då så, om det är någonting som är normaliserat så är det normalt liksom.

FL: Men förstår jag dig rätt då att slå är normaliserat och det händer på hemmet?

MT: Ja.

FL: Och det har hänt dig?

MT: Ja.

FL: Okej, mm. Då ska vi se, då är du där ja. Och så berätta du om det där, och ni säger ingenting. Och du säger det kanske är någon där. Och, och sen då, vad är det som gör att du slutar?

MT: Min moral och vanliga känsla av medmänniska.

FL: Mm.

MT: Skulle jag vilja påstå.

FL: Mm. Och hur menar du då? Berätta så jag förstår.

MT: Ja att jag inte är en psykopat som utöver slag mot huvud och hårda, väldigt hårda slag eller känner att jag vill skada en människa. Utan han gav sig på mig, då gav jag igen helt enkelt.

FL: Mm, okej. Och då går du ut. Men hur blir det då, för då lär ju du vända dig mot dörren. Är du den första som går ut?

MT: jag, jag minns faktiskt inte. Alltså.

FL: Minns du om det stod massa annat folk, eller dina vänner där när du liksom vänder dig om och är på väg ut. Kommer du ihåg om de andra var i vägen för dörren liksom, eller om de redan hade gått ut?

(Ljud från telefon)

FL: Ja vad bra. Hej då socialtjänsten. Nähä, det var hej då advokaten.

MT: Mm.

FL: Nu pratar vi inte förens...

S: Jag är kvar.

FL: Ja, du är kvar.

BFL: Jag pa...

FL: (ohörbart)

BFL: Jag pausar.

FL: Ja, det gör vi.

PAUS

FL: Mitt minne är ju sisådär så, men jag tror att vi diskuterade just om dina vänner kan ha stått i vägen,

MT: Juste.

FL: För dörren. Var det inte så?

MT: Jo. Alltså det, det var som sagt (ohörbart), mörkt och jag minns inte direkt. Men jag antar bara att vi tog oss ut på samma sätt som vi kom in, i en klump.

FL: Mm.

MT: Och vi hade väl inte nått större avstånd mellan varandra.

FL: Nej. Förstår jag dig rätt nu Max att ni alla gick ut samtidigt?

MT: Mm.

FL: Okej. Och sen går ni ut därifrån. Och vad, vad tänker ni då? Eller vad tänkte du då? När du kom ut från Victor liksom, vad var din känsla då?

MT: Alltså jag hade väl fått igen liksom. Och man var ju lite adrenalinig.

FL: Mm.

MT: För att man har ju alltid lite adrenalin när man ska in och skoja och sådär liksom.

FL: Mm.

MT: Och ja.

FL: Men du, jag har en annan fråga, om vi backar tillbaka i rummet där. Jag vet att du sa ju

att du hade skärp med dig.

MT: Mm.

FL: Men du beskriver ju nu att du håller på andra sidan Victor och du slår med ena handen. Vart är skärpet då?

MT: Det har jag tappat tror jag.

FL: Okej.

MT: Jag vet inte, jag,

FL: Du hade det inte,

MT: På nått sätt.

FL: I handen längre?

MT: Nej.

FL: Nej okej.

MT: Så det låg på golvet någonstans.

FL: Okej. Det låg på golvet. Ja.

MT: Ja.

FL: Okej. Okej. Och nu är ni ute i korridoren, och då är ni de fem grabbarna som du nämnde förut.

MT: Precis.

FL: Och vad händer då?

MT: Sen så går vi mot då Gustav och Tom.

FL: Mm.

MT: Och så ställer vi oss utanför rummet och öppnar dörren och går in på samma sätt som vi gjorde på Victor och Charlie.

FL: Och vad var tanken med det, att gå in i deras rum då Max?

MT: Det var ju att de också var delaktiga i rappen och sa massa dumma saker liksom.

FL: Till dig?

MT: Nej inte till mig, men.

FL: Så vad var din tanke med att gå in i rummet?

MT: Eh, att man, att jag jidrade och att det var min brorsa också. Att jag liksom inte ville

bara, jag ville gå in och se till att han, att det gick bra med honom liksom.

FL: Och när du säger så, då tänker jag såhär okej om du vill gå in för att se till att det, det är bra med liksom Gustav, vad tänkte du kunde hända därinne då?

MT: Alltså det är inget, ja, ja absolut inte att han skulle bli skadad liksom på det sättet. Eh, men ja. Och jag ville bara vara med, vara med, me... med Gustav liksom för att det är lite kul att skoja med sin brorsa också liksom. Så det var inget att såhär jag ville, jag ville se till att ingen gav sig på honom extra hårt eller att han, han fick något extra slag så att jag skulle stå där som någon slags domare och liksom okej nu avbryter vi för nu gick det för hårt mot min bror. Det är absolut inget sånt, utan eh, ja.

FL: Nej. Jaha Mats.

BFL: Hur var det när ni gick in i rummet, var det ljust eller mörkt?

MT: Det var först mörkt och sen så när vi såg att de inte låg i sina sängar så tände vi. Och sen så, då öppnade vi garderoben och såg att de var där, och då när vi öppnade garderoberna så började de skratta och fnissade liksom. Och så, ja drog jag ut min bror och så tror jag att jag drog ut honom med två till eller nått sånt. Och sen så tog jag honom åt sidan.

FL: Men, men du vem var det, vem rappade Gustav om då?

MT: Ludvig.

FL: Okej, och Tom då?

MT: Eh, Ian tror jag och, ja Ian tror jag.

FL: Okej. Så Tom rappade inte av någon av dem som var med?

MT: Nej, eller ja inte vad jag kommer ihåg.

FL: Så varför skulle ni in i det rummet då?

MT: För att de, alltså jag vet inte riktigt. Eller alltså Tom har ju också tidigare alltså, eller ja Tom, Tom är en kaxig person. Han har tidigare hållit på och varit taskig mot alla oss. Så det var, det är ju inte bara om (rapparen). Men han har ju varit en ganska jobbig individ till och från och varit störig egentligen igenom hela året som har, som vi började tillsammans.

FL: Mm.

MT: Men som sagt, ja jag gav mig inte på Tom över huvud taget och jag vet, vet inte vem som gjorde det.

FL: Nej.

MT: Heller.

FL: Men du, när han har varit störig då, på vilket sätt har han varit störig liksom? Så vi förstår.

MT: Han har väl sagt kommentarer i korridorerna.

FL: Till vem då liksom?

MT: Till alltså hela årskurs två.

FL: Mhm. Är det B2 då?

MT: Ja, precis.

FL: Eller, mm.

MT: Och det har väl också, det, det har ju Victor och de andra gjort också.

FL: Mm.

MT: Och då har man under upprepande gånger sagt att det där är inte kul liksom.

FL: Mm.

MT: Och så har de fortsatt. Och, ja. Sådana där. Bara såhär störiga kommentarer liksom.

FL: Så det var alltså inte så att, för jag förstår din tanke till Victor det var ju för att han hade jiddrat med dig eller hur du uttryckte dig,

MT: Mm.

FL: Och du gjorde detsamma. Men, men tanken när ni går in i det rummet, då har egentligen inte det med rap battlen att göra?

MT: Jo.

FL: Jaha.

MT: Det har det ju också. För att man, alltså man ser ju sina bästa vänner bli påhoppade liksom.

FL: Ja och då menar ni de som inte var med.

MT: Mm.

FL: Då skulle ni gå in för deras, varför var inte de med dåra? Eller,

MT: Ja jag kommer faktiskt inte ihåg. Alltså de var väl trötta och sov liksom.

FL: Ja, okej. Blev de tillfrågade?

MT: Jag tror inte det, jag vet inte.

FL: Nej. Okej. Men du, då kommer ni in där. Och vad sa vi om ljuset där? Där var det ljust sen eller hur sa du?

MT: Ja vi gick in och när vi, när vi inte hittade dem så tände vi.

FL: Ja för vad ser du? Alltså vet du vem som går först in i det här rummet?

MT: Nej, vi gick in som klump.

FL: Ni gi... okej. Och vad är det första du ser i det här rummet då?

MT: Att det var mörkt och att de, jag vet inte om man direkt såg att de inte låg i sina sängar. Men vi gick ju emot sängarna.

FL: Mm.

MT: Och så såg vi att de inte låg i sina sängar, och då så,

FL: Och vad händer då?

MT: Då, ja gick någon och tände.

FL: Mm.

MT: Och sen så öppnade vi garderoberna och såg att de var där, och såg att de skrattade och tyckte att det var kul liksom. Eh, och sen så, ja.

FL: Okej.

BFL: Får jag fråga en sak där?

MT: Mm.

BFL: Var du ensam med Gustav eller?

MT: Ja inte i början, början. Utan då stod vi några stycken, två, tre tror jag. När vi öppnade garderoben.

BFL: Ja.

MT: Och sen så,

BFL: Men, men du drar ut Gustav.

MT: Ja. Och sen så,

BFL: Och drar undan honom en bit.

MT: Precis mot sängarna.

BFL: Är, är du ensam,

MT: Ja.

BFL: Är du ensam med Gustav då?

MT: Ja.

BFL: Okej.

FL: Men jag måste, jag, jag kommer till det Mats. Jag tänker att, med sängarna där.

MT: Mm.

FL: Och sen, vem är det som tänker att de kan vara i garderoben?

MT: Det vet vi inte. Alltså man, man, det är väl det enda stället de kan vara liksom, om de inte ligger i sina sängar.

FL: Och du undrar jag Max, vad tänker du kring att din lillebror sitter i garderoben den här kvällen?

MT: Ja det är väl för att de, eh, vet, eller anar att någonting skulle ske liksom.

FL: Att vadå skulle ske liksom?

MT: En väckning. Och ett skoj, prank. Eller liksom att man, att vi skulle ge igen för det som de gjorde rap battlen.

FL: Men du säger att de skrattar. Tänker du att, är din upplevelse att de sitter där för att de tycker att det är kul?

MT: Ja.

FL: Mm, okej. För du säger att när ni öppnar där. Du öppnar Gustavs garderob eller?

MT: Nej jag tror inte jag, jag öppnade ingen garderob tror jag.

FL: Nej okej.

MT: Men, ja någon gjorde det.

FL: Men nu är det ju ljus. Vem är det som öppnar då? Då.

MT: Ja alltså jag, jag kommer inte ihåg vem som tog tag i dörren och gjorde det liksom.

FL: Okej. Vilken garderobsdörr är det som öppnas först då?

MT: Det vet jag inte, båda öppnas väl samtidigt på något sätt. Alltså det är...

FL: Och när garderobsdörrarna öppnas, vad händer då? Vad gör du då?

MT: Då, jag vet ju vart min bror bor, bor.

FL: Mm.

MT: Så jag, jag liksom,

FL: Var, bor han till höger eller till vänster?

MT: Till höger.

FL: Till höger.

MT: Så jag är liksom mer riktad åt det hållet.

FL: Mm.

MT: Är jag. Och sen så ser jag att de (ohörbart) garderoben liksom. Och så försöker jag ju ta honom först. Så,

FL: Och varför gör du det Max?

MT: För att det är min bror.

FL: Mm.

MT: Och jag vill dra honom åt sidan.

FL: Därför att?

MT: För att jag inte vill att liksom, eller det är ju min bror liksom. Jag vill skojbråka med honom. Jag vill inte att någon annan ska hålla på och, och ha kul med honom liksom.

FL: Ha kul med honom?

MT: Ja, ja, skoj. Brottas lite. Ge igen, genom slag.

FL: Mm.

MT: (ohörbart)

FL: Mm, jag förstår. Okej. Så då, och då drar du ut honom ur garderoben. Och hur blir det med han sen? Vad gjorde du sen?

MT: Sen så, jag drog ju honom så, så man, alltså under, i armhålorna liksom.

FL: Jaha. Mm, jag förstår.

MT: Och så ligger jag med, för då ligger han på golvet.

FL: Är det liksom borta vid sängarna eller vart är ni nu?

MT: Ja, här är sängarna, här är garderoberna och så (ohörbart)

FL: Ja. Och hans,

MT: Emellan sängarna.

FL: Ja mellan sängarna.

MT: Eh,

FL: Så ni är typ längst ner mot fönstret typ eller, bara?

MÄ: Mm, typ.

FL: Ja. Ja jag förstår.

MT: Och så lägger jag mig över honom.

FL: Mm.

MT: Ja med knäna liksom.

FL: Mm.

MT: Och sen börjar jag bara liksom,

FL: Slår du honom då?

MT: (ohörbart) lite liksom. Nej, alltså nej. Inte slå. Utan,

FL: Nej. Men du visar med,

MT: Lite så liksom.

FL: Med händerna.

MT: På lite, lite sådär halvt, halvhårt på axlarna typ.

FL: Okej. Säger du någonting till honom eller?

MT: Nej.

FL: Nej. Och då är ju ni, eh, mot fönstret där. Så alla andra då borde vara bakom er kan man säga eller?

MT: Ja.

FL: Ja okej. Och vad, har du ryggen mot fönstret eller har du ryggen mot,

MT: Nej ryggen mot, mot

FL: Mot dem andra.

MT: Fönstret. Så jag, alltså,

FL: Mot fönstret.

MT: Där är dörren liksom.

FL: Ja okej. Så då borde ju du ha ansiktet och se alla andra.

MT: Nej inte nödvändigtvis. Jag kollade ju på min bror liksom.

FL: Men det är väldigt litet och det är många personer.

MT: Ja.

FL: Vi har alltså fem personer som befinner sig på den lilla ytan.

MT: Ja.

FL: Så någon borde du se.

MT: Alltså inte vem det var eller liksom vad som, vad de gjorde. Alltså inte på det sättet liksom.

FL: Hade alla samma sorts t-shirtar på sig?

MT: Ja, alla hade vita t-shirts.

FL: Mm. Okej. Men i vilket skede kommer Tom ut ur garderoben då? Är det samtidigt som Gustav eller?

MT: Eh, ja jag antar det.

FL: Ja men du vet inte?

MT: Det är inget jag alltså till hundra procent vet, nej.

FL: Nej okej. Men hur är det med dörren då, är den stängd eller öppen?

MT: Ja, stängd.

FL: Den är stängd, okej. Så alla är där inne.

MT: Den är också brandsäker så den,

FL: Mm,

MT: Stängs (ohörbart)

FL: Den går igen. Ja jag förstår. Jag förstår. Och då är det ljust där inne.

MT: Mm.

FL: Mm. Eh, och när eller vad är det som gör att du slutar med din bror där då?

MT: Det är väl bara att efter några sekunder så är man klar liksom.

FL: Och när man är klar, hur tänker du då?

MT: Ja att man, det är dags att gå ut för att någon, jag vet inte, husfar kan komma upp eller någon kan komma in eller nått sånt.

FL: Okej. Okej. Eh, och, och vad, hur, hur går det till när du lämnar rummet liksom?

MT: På samma sätt som med Victor och Charlie egentligen, att man springer ut som en klump liksom.

FL: Mm. Men är du då sist i rummet, eller springer du över eller förbi någon annan?

MT: Nej alltså, man, man liksom kommer in i den här klumpen och så springer man liksom ut tillsammans.

FL: Så alla går ut samtidigt?

MT: Ja jag tror det.

FL: Det är ingen som går ut före?

MT: Nej inte vad jag kommer ihåg liksom.

FL: Nej, okej.

MT: Eller inte nått med såhär flera meter eller flera steg eller nått sånt.

FL: Nej jag förstår. Och när du då går ut.

MT: Mm.

FL: Då lämnar du din bror bakom dig där.

MT: Mm.

FL: Och då tänker jag, då är det inte så stor yta där Tom skulle kunna vara.

MT: Nej.

FL: Så vart är han?

MT: Han är vid sin garderob.

FL: Vad, hur är han där då liksom? Vad är det du ser av han där?

MT: Att han typ halvt ligger ner på marken.

FL: Mm. Han halvt ligger ner på marken.

MT: Ja.

FL: Okej. Kommer du ihåg hur han ligger där?

MT: Nej alltså inte mer att, mer än alltså på rygg tror jag. Alltså halvt uppesittande på rygg typ.

FL: Mm. Men du, Max. När du, när det, vad ska jag kalla det. När, när du och din bror är där och vad ni, ni gör, skojbr... eller ja. Vad är din känsla eller uppfattning, är det mer rörelse i rummet liksom? Eller kommer Tom ut ur garderoben själv eller är det någon som plockar, alltså vad händer?

MT: Alltså när jag, som sagt det är litet och man har lätt tillgängligt till allt. Så jag antar att allt ungefär händer på samma gång.

FL: Mm.

MT: Att garderober öppnas på samma gång.

FL: Mm.

MT: De blir utdragna på samma gång.

FL: Mm.

MT: För att vi var ju inte allihopa på en person och tog dem en åt, i taget liksom.

FL: Nej jag förstår.

MT: Så,

FL: Ni delade upp dem,

MT: Precis.

FL: Förstår jag det rätt eller?

MT: Så jag ensam då tar min bror, och då har jag ju ryggen vänd mot,

FL: Mm.

MT: Tom. Så jag ser ju inte vad som händer där.

FL: Nej.

MT: Och jag, jag kommer inte ihåg om någon, vad, vad de andra gjorde heller som stod vid Gustavs garderob. Utan jag ganska snabbt liksom får tag i honom.

FL: Mm.

MT: Och drar honom åt sidan. Och då är jag fokuserad då på Gustav liksom.

FL: Mm. Mm.

MT: Och tänker inte så mycket mer på vad de andra gör, eller kollar upp eller. Jag kommunicerar inte med dem eller skriker inte på dem eller skriker inte på Gustav eller, och jag, jag har liksom inget annat eller plockar upp något annat.

FL: Okej.

MT: (ohörbart)

FL: Men då är det ingen som slår din bror förutom du. Eller nu säger du inte slår, men det är ingen av de andra. För du,

MT: Nej.

FL: Uttryckte på något sätt att du ville inte att någon annan skulle slå,

MT: Nej.

FL: Nej. Det är inget annan som,

MT: Jag, ja.

FL: Gör det utan. Nej, jag förstår.

MT: Jag, jag sa det också tror jag innan vi gick in i rummet, typ bara ja jag tar min brorsa åt sidan liksom.

FL: Mm.

MT: Och skojar lite med honom liksom.

FL: Det är din bror. Eh, och då frågade, ställde jag frågan Max, men du säger att du tror att de, de tyckte det var kul.

MT: Ja.

FL: Att de satt i garderoben.

MT: Absolut.

FL: Mm. Okej. Och sen då, då går ni ut. Upplever du att någonting har hänt med Tom när du passerar honom?

MT: Nej. Eller vad menar du hänt?

FL: Nej jag vet inte. Alltså du säger ju att han ligger där. Jag vet inte, man kan ju få en känsla typ att han ser ut att må bra eller han inte mår bra, eller ingen känsla alls. Eller jag vet inte. Fick du någon känsla?

MT: Ingen känsla av att han inte skulle må bra.

FL: Nej. Och sen går du ut och då är ni ute, utanför alla fem. Och vad händer då?

MT: Sen så springer vi då till våra rum och jag tror jag hör, jag ser lite halvt att husfar... för att det finns en rum, eller en dörr till en trappuppgångsdörr.

FL: Mm.

MT: Synlig när man står där vid Tom och Gustavs rum,

FL: Mm.

MT: Står vid Gustav, Tom och Gustavs dörr.

FL: Mm.

MT: Och mitt rum är precis bredvid typ.

FL: Mm.

MT: Och då så, så jag kom ju snabbt in på mitt rum och hör typ husfar utanför tror jag. Och sen så ser jag inte så mycket mer än det. Eller hör så mycket mer än det.

FL: Nej. Mats har du några frågor om rum nummer två där?

BFL: Nej.

FL: Jag tänker Max, nu ska vi se. Gustav där, han var ju med och rappa. Tom var inte med. Hur var det med Charlie, sa du någonting om det? Rappade han mot någon? Eller han var inte med i rappen?

MT: Nej jag tror inte det.

FL: Nej. Och när ni hade varit i det rummet, var tanken att ni skulle, för det var mer nior som rappade eller?

MT: Mm.

FL: Var det några mer nior som rappade om er fem?

MT: Mm.

FL: Var det någon mer som rappade grovt?

MT: Ja, Ture von Essen gick på väldigt hårt.

FL: Okej. Men tanken var inte att, att gå till hans rum?

MT: Nej inte, inte då liksom.

FL: Nej. Och vad var det han rappade om då?

MT: Eh Fredrik Asker och Ludvig von Platen. Antisemitism och att Ludvig ska tillbaka till sitt hemland. Och han var också där, en av dem som, jag tror det var hans initiativ som de printade upp dem här bilderna på.

FL: Och när du säger antisemitist, vad, semitism, kan inte. Vad var det då?

MT: Det var att Fredrik Askers familj är judar då.

FL: Mhm.

MT: Och så att man skulle, ja skulle gasa dem och typ gräva ner dem i marken och,

FL: Mm.

MT: Jag tror han fick med Hitler också, på nått sätt.

FL: Ja okej, jag förstår. Hur hade det känts för Fredrik då, sa han nått om det eller?

MT: Nej det kändes ju inte bra.

FL: Nej.

MT: Jag kollade på honom, han såg inte så glad ut,

FL: Mm.

MT: Under rappen.

FL: Mm. Men du sen då, då går ni ut därifrån. Går du till ditt rum då?

MT: Mm.

FL: Mm, okej. Men du sa någonting förut om typ, vad var det du sa. Typ det fick jag veta efter tio minuter. Det var någon som, var det någon som ringde eller hur fick du veta det här med Victor och ansikte?

MT: Ja det var att min kompis, eh, (ohörbart)

FL: Vem var det då?

MT: Filip Ludvigsson.

FL: Mm.

MT: Ringde mig.

FL: Mm.

MT: Och sa att vad, vad, vad hände med Victor, du slog honom i ansiktet typ.

FL: Mm.

MT: Eh, och då visste, jag visste ju inte det. Jag blev chockad själv.

FL: Mm.

MT: För att jag hade inte på nått sätt känt, eller ens haft en misstanke om att jag hade råkat träffa honom i ansiktet liksom.

FL: Mm, jag fattar.

MT: Ja.

FL: Men var du kvar på ditt rum sen på natten och somnade, eller vad hände liksom sen?

MT: Ja nej sen, eller efter ja han hade ringt mig då så,

FL: Ja.

MT: Eller det blev ju liksom ett litet ståhej,

FL: Mm.

MT: Samma kväll. Just för att husfar kom upp.

FL: Mm.

MT: Han, då har jag, vad jag har fått höra gick in på de rummen, Victor och de, Gustav och Toms rum.

FL: Mm.

MT: Och frågade vad som hade hänt.

FL: Mm.

MT: Han kom även in på mitt rum och frågade typ om jag hade varit med eller något sånt.

FL: Mm.

MT: Och sen så vet jag inte om det var innan att husfar kom in i mitt rum eller om det var efter, men jag gick till Victor och Charlies rum.

FL: Okej.

MT: Och där var det nog flera stycken. Och så bad jag om ursäkt till Victor för att, vad som hade hänt. Eller inte vad som hade hänt, utan att jag hade träffat honom i ansiktet.

FL: Mm.

MT: För att det var verkligen inte min avsikt. Jag vet inte om han har sagt att jag gjorde det men jag bad verkligen om ursäkt för att det var aldrig min avsikt att träffa honom i ansiktet.

FL: Nej.

MT: Och då sa han också direkt efter bara nej men det är, det är lugnt. Ja vi gjorde, ja vi gav igen på varandra liksom.

FL: Mm.

MT: Sa han liksom.

FL: Mm.

MT: Och då sa jag ja.

FL: Mm, okej. Och efter du hade varit där då, vad hände då?

MT: Då gick jag in på mitt rum, tror jag.

FL: Mm, för kvällen liksom? Eller för natten.

MT: Ja.

FL: Ja. Men du pratade du med husfar något mer än det där att han frågade om du hade varit med på det där på kvällen, eller på natten?

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Han frågade och jag svarade.

FL: Mm. Okej. Har du några mer frågor Mats om?

BFL: Nej jag tänkte, när ni lämnar Toms och Gustavs rum är du helt säker på att ni fem kommer ut hyfsat samtidigt?

MT: Ja.

BFL: Mm.

MT: Skulle jag säga.

BFL: Ja.

FL: Ja för vi har ju haft en del förhör Max.

MT: Ja.

FL: Eh, nu tar det lite tid här, men jag vill inte säga någonting som inte är korrekt.

MT: Mm. Det förstår jag.

FL: Vi har ju pratat med bland annat då Ludvig.

MT: Mm.

FL: Och han påstår ju att, att du och Arvid Hagen på nått sätt kommer ut senare ur rummen.

MT: Ja men inte vad jag kommer ihåg.

FL: Nej.

MT: Eller hur myck...

FL: Det är inte korrekt?

MT: Hur mycket senare bemärker han?

FL: Ja, senast kommer kanske efter ett tag, jag skulle väl säga cirka tio sekunder efter kanske de har sprungit ut, kommer Arvid Hagen ut och sen så kommer också Max Merner ut.

MT: Ja det är intet som jag minns eller har en bild av faktiskt.

FL: Nej. Och sen så säger han också att du ska ha kommit ut ur rummet då och sagt att nu ska vi gå till Tom och Gustav. Att det var du som sa att nu ska vi gå till Tom och Gustav.

MT: Va, efter Victor och Charlie?

FL: Mm.

MT: Jaha. Ja, inget av det kommer jag ihåg heller.

FL: Kan det ha varit så att det var du som sa att ni skulle gå till det rummet?

MT: Inget som jag skulle liksom säga ja på. Eller svara ja på liksom.

FL: Nej. Nej jag förstår. Jag förstår. Och det, det är samma i Victors rum där eller? Vad sa du

om det, gick ni också in och ut samtidi... tidigt där?

MT: Victors rum?

FL: Ja.

MT: Ja. Det skulle jag tro, i alla fall.

FL: Mm. Nu sitter jag och bläddrar här, om ni undrar vad jag gör. Då ska vi...

BFL: Ska vi släppa in advokaten där, om du har någon fråga,

FL: Än så länge.

BFL: Hittills?

A: Ja tack så mycket för påminnelsen, jag har inga frågor.

BFL: Ja okej.

FL: Då ska vi se. Vi har också pratat med Leo, eller Leopold.

MT: Mm.

FL: Eh, och han påstår väl att, eh, det är du, Arvid Hagen och Ludvig von Platen,

MT: Mm.

FL: Som går in i Victor och Charles rum. Men förstår jag på dig Max att alla går in och stänger dörren?

MT: Ja.

FL: Mm. Mm. Han påstår också att han lämnar och att Fredrik Asker också kommer strax därefter. Och sen att någon minut senare då kommer ni tre som han påstår då är kvar inne i rummet.

MT: Ja det är inget som jag har en bild av.

FL: Nej. Det är inte så du uppfattade det, förstår jag det rätt då?

MT: Nej. Eller alltså jag vet inte, det kan väl ha varit så. Det, jag vet faktiskt inte.

FL: Okej, det kan ha varit så att de gick ut före?

MT: Ja eller det, det är inget jag har minne av eller inget som jag har en bild av.

FL: Nej. Nej. Och det här med po-andet, det pratade vi lite om.

MT: Mm.

FL: Var det något annat po-andet efter? Po, (ohörbart)

MT: Ja.

FL: Po-ande efter händelsen?

MT: Nej inte vad jag,

FL: Det var ingen av er som,

MT: Eller,

FL: Det var ingen av er som utdelade något po?

MT: Jag tror jag kan ha sagt po typ, säg inget om det här eller nått sånt. Jag vet inte.

FL: Varför sa du det då?

MT: Ja för att det är också en del av, som man bara såhär brukar säga efter man har liksom jidtrat med någon.

FL: Men förstår jag dig rätt Max, att alltså det här är någonting som är vanligt förekommande?

MT: Mm.

FL: Att man går in och slår,

MT: Ja att man,

FL: Elever?

MT: Går in och jidtrar med elever.

FL: Ja och jidtrar, då påstår jag slår. Alltså, eller går man in och slår elever?

MT: Ja alltså, eller det beror på hur man liksom...

FL: På det här sättet då som du beskriver att du,

MT: Jaha ja.

FL: Gjorde mot Victor.

MT: Ja.

FL: Ja. Och vad tänker du kring det nu efter det här Max?

MT: Ja det är ju ing... det är ju inget som alltså ska hända på det sättet liksom. Men alltså jag skulle inte säga att det här var någonting då utöver det vanliga eller att det är såhär, någonting som är grovt på något sätt. Utan man,

FL: Men tänker du då, för du pratar om en internatbubbla.

MT: Mm.

FL: Tänkte du såhär innan du började på Lundsberg? Eller är det här någonting som du nu,

MT: Nej alltså,

FL: Tycker inte är så grovt? Eller är det här,

MT: Ja, ja jag antar att, det har såklart med internatbubblan att göra. Och att man, sådana här saker var inte möjligt på samma sätt innan man bodde såhär med sina kompisar och hade, hade liksom tillgång till massa olika rum och sina kompisar bodde liksom några meter ifrån varandra. Så det var inget man, det var ju inget man har upplevt på det sättet innan. Alls.

FL: Och, och husfar och personal då, vet de att,

MT: Ja.

FL: Såhär fungerar det?

MT: De vet absolut att sånt här händer.

FL: Mm. Nu ska vi se. Ja, Fredrik Asker har vi också pratat om, eller pratat med. Han påstår också då att det är du och Hagen som går först in till Victor.

MT: Mm.

FL: Men du säger att det kan ha varit så, du minns inte. Det är inget du,

MT: Nej.

FL: Eller hur sa du? Ja, nej okej. Nej jag tror inte det är någonting annat där Max.

BFL: Nej.

FL: (ohörbart) många. Men jag kan ha fler grejer, så nu får vi ta det lite lugnt.

MT: Husfar vet ju även om allt det här med po och liksom han vet att det finns. Och är även själv högst upp i poängsystemet och kan po-a andra människor att göra saker. Inte för att,

FL: Husfar är med i po grejen?

MT: Ja. Inte för att han använder det, liksom på det sättet. Men han vet att det finns och skojar om att han har mest poäng, för att han har varit på Björka längst.

FL: Jag förstår. Jag förstår. Nu ska vi se. Ja vi har pratat om, alltså jag tror vi har pratat om det mesta Max.

MT: Mm.

FL: Men, men vi pratade ju om den här grejen med Ture.

MT: Ja.

FL: Och du säger att han, men, men hur kom det sig, alltså varför var du arg på Ture eller sa du att du var arg, eller hur sa du?

MT: Nej alltså inte personligt arg, utan man var ju såhär fundersam och, ja man var ju lite

arg, Fredrik Asker är ju en av mina nära kompisar liksom.

FL: Mm.

MT: Och att man, man blir väl arg på vem som helst som står, och chockad också, och står och säger sådana där saker om andra människor liksom.

FL: Mm. Mm. Så när han då sa att det var okej typ, då slog du?

MT: Mm.

FL: Mm. Nu ska vi se. Här är Victor, vi har pratat om det. För Victor säger att, att det gjorde ont, att han skrek aj. Vad, är det nått som du kommer ihåg att han?

MT: Nej.

FL: Nej. Nej. Nej. Nej alltså jag vet inte om jag har något mer. Max, är det någonting som du känner att det är viktigt för oss att veta om, om det här som har hänt, eller som att du vill berätta för oss liksom?

MT: Eh, Alltså inget kanske om just själva händelsen liksom. Men kanske om såhär bara att jag förstår ju att det låter väldigt konstigt när en person säger att sådana här saker är normala. Och är sanktionerat och okej av vuxna liksom.

FL: Mm.

MT: Och att de vet om sådana saker. Att sådana här saker händer.

FL: Mm.

MT: Men att man, men att de... det, det faktiskt är så.

FL: Mm.

MT: Och att, ja som jag sa innan, man lever som man lär lite liksom. Och att det är väl så jag kan sammanfatta lite Lundsberg.

FL: Mm.

MT: Liksom.

FL: Men jag tänker Max, alltså någonstans ref... reflekterar du ändå över din lillebror och att du inte vill. Och då tänker jag,

MT: Inte vill vadå?

FL: Ja men du, du, du sa ju ändå någonstans att du ville inte att någon annan skulle gå på och slå på han,

MT: Ja.

FL: Eller jiddra med han. Så någonstans uppfattar ju jag då att, att det är nått som inte är okej. För du vill ju inte att din bror ska utsättas för det.

MT: Ja.

FL: Eller uppfattar jag det fel?

MT: Nja litegrann. Eller för att,

FL: Mm.

MT: Det handlar väl lite mer om att såhär jag vill skoja med min bror liksom.

FL: Okej, det är din grej. Du ska...

MT: Ja, lite mer så.

FL: Ja. Okej. Mm, jag förstår.

MT: För att de hade, alltså jag hade inte blivit sur om, om jag inte hade fått varit med på det här liksom. Eller fått. Men om jag inte hade varit med på det här.

FL: Nej.

MT: Och hört om det efter att folk hade varit inne och jiddrat med min bror.

FL: Mm.

MT: Då hade inte jag blivit sur.

FL: Nähä, det hade,

MT: På det sättet.

FL: Inte gjort dig nått?

MT: Nej. Utan jag, eller vad sa du?

FL: Ja det hade inte gjort dig nått?

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Det är inte så att jag hade reagerat särskilt mycket av det liksom. Och det har ju också med kulturen att göra, att man liksom inte reagerar över sådana saker.

FL: Men du när du har blivit utsatt då, för det har vi ju konstaterat, har du sagt då. Hur har det känts för dig då liksom?

MT: Alltså det att man, man jiddrar med andra människor och så får man tillbaka liksom. Och personligen så har jag tyckt att det är lite kul liksom. Eh, det är inget som jag såhär,

FL: Att bli slagen?

MT: Ja att man, alltså slagen. Alltså såhär, att man, någon kommer in och jiddrar med en och liksom,

FL: Någon kommer in på natten,

MT: Att man blir utsatt för,

FL: Och slår?

MT: Ja, natten. Alltså halv tolv, då brukar,

FL: Det är natt.

MT: (ohörbart) vakna, men.

FL: Det är natt.

MT: Okej.

FL: Mm.

MT: Men att man, det är liksom, det är, det är lite kul.

FL: Mm. Ja jag förstår.

MT: För mig. Skulle jag säga.

FL: Mm.

MT: Och jag har hört att det är, eller ja jag vet att det är väldigt många andra som tycker att sånt här är kul också, för att man har ju fått berättat för sig olika saker och såhär.

FL: Mm.

MT: Just när det gäller sådana här saker så uppstår det ju lite såhär konversationer om såhär ja kommer du ihåg när det där hände, eller kommer du ihåg när vi gjorde sådär mot han, och så gjorde han,

FL: Det är nått som pratas om.

MT: Tillbaka, så gjorde han tillbaka sådär mot oss. Och sen så skrattar man åt det, för att man tycker att det är kul liksom. Eh, och det är väl också, det, det är många som säger det om LS att man tycker det är kul för att man tycker det är kul att skoja med folk. Helt enkelt.

BFL: Mm.

FL: Ja jag har inga fler frågor,

BFL: Nej.

FL: Kring det.

BFL: Jag tänkte dra din inställning,

FL: Ja.

BFL: Till dem här brottsmisstankarna. Det är ju,

FL: (ohörbart)

BFL: Två fall av grovt hemfridsbrott.

MT: Mm.

BFL: Och vi kan ju ta det till att börja med. Anser du att ni begår nått brott när ni går in på folks rum sådär?

MT: Alltså att jag anser det var det då eller nu?

FL: Nej då, när du begår,

MT: Ja nej.

FL: När ni gör det här.

MT: Nej.

BFL: Och kan du utveckla det lite, var... varför det är okej liksom?

MT: För att gå in på varandras rum gör man ju hela tiden.

BFL: Mm.

MT: Och alltså de är ju aldrig låsta liksom på det sättet. Det har aldrig varit konstigt att man går in på någon annans rum och just sådana här väckningar och jidder då är inte heller nått som någon har opponerat, opponerat sig mot, på det sättet.

BFL: Nej.

MT: Varken vuxna eller elever.

BFL: Nej.

MT: Så jag, jag har aldrig, jag skulle aldrig säga att det är något grovt hemfridsbrott eller tänka att det var det, eller reflektera över det.

FL: Förstår vi dig rätt då att, då förnekar du brott eller hur ska vi tolka dig?

MT: Ja.

BFL: Mm. Och sen de här tre fallen av misshandel. Din inställning till det?

MT: Jag förnekar dem också.

BFL: Ja. Ja okej, nej.

FL: Har advokaten någonting annat?

A: Nej tack.

BFL: Nej.

FL: Nej men vi kan stänga av inspelningen.

BFL: Då kör vi så.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Hörd person

Von Platen, Ludvig Baltzar Philip

Personnummer

20070329-8430

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Foto i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Under 18 år

Ja

Vårdnadshavare underrättad

Socialtjänsten underrättad om mt

Socialtjänsten underrättad om tid för förhör

Vårdnadshavare 1

Underrättad ej närvarande

Vårdnadshavare 2

Omständigheter/kommentarer

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Grovt hemfridsbrott, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Misshandel, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2025-02-25

Ytterligare information om anledning till förhör

Två fall av grovt hemfridsbrott 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligt ha trängt in i Victor Bergmans och Charles Barkmans rum, respektive Gustaf Merners och Tom Pragers rum. Gärningarna är att bedöma som grova eftersom de innefattat våld på flera av målsägandena.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsberg skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Charles Barkman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälten mot kroppen både när Charles ligger i sängen och sen när han blir nerkastad på golvet. Charles slog i sin armbåge i nattduksbordet när han blev nerkastad. Misshandeln åsamkade smärta och blåmärke/sår på armbågen. Ludvig har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligt tränga sig in i Charles rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Victor Bergman. Misshandeln har bestått i ett flertal slag med bälte mot

kroppen och ett flertal knytnävsslag mot benen, kroppen och huvudet. Misshandeln åsamkade smärta, hålta och blåmärke under ögat. Ludvig har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Victors rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Misshandel 2025-01-19 kl. 23.00-23.30 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i att dra ut Tom från garderoben, utdela ett flertal tramp/stamp mot kroppen, piska med bälten mot kroppen och utdela ett flertal knytnävsslag mot benen. Misshandeln avslutas med att någon drar upp Toms tröja och utdelar ett mycket hårt slag med bälte som träffar ryggen. Misshandeln åsamkade smärta, blåmärke på armbågen och märke/blåmärke på ryggen. Ludvig har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Toms rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Underrättad om 12 § FUK

Ja

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Ja

Försvarare/biträde önskas

Advokat Björn Sandin

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Johanna Thornberg Sköld	2025-02-25	13:13	14:40
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Kristinehamns polisstation	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
Mats Olsson	MO		

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas och advokatens frågor och uttalanden anges i fet stil.

Rose-Marie Löfvenius från socialförvaltningen i Stockholm närvarade på telefonlänk.

Ludvig delgavs brottsmisstankarna enligt ovan och förhöret pausades för att Ludvig och advokaten skulle diskutera enskilt. Förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs.

Ludvig underrättades om sina rättigheter att inte behöva yttra sig under förhöret eller att svara på förhørsledarnas frågor. Ludvig informerades om att han har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av RB 23:18§. Ludvig informerades om att staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men att den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

Mats: "På lördagen den 18 januari var det en sån här rap battle på elevhemmet Björke. Kan du dra händelseförloppet därifrån och fram till måndag morgon den 20 januari?"

Alltså utifrån mitt perspektiv?

Mats: " **Ja.** ".

Jag hade åkt hem fredagen då jag skulle skriva ett, ja men typ som ett prov för ett utomlands-undervisning eller vad man ska säga, utomlandsuniversitet. Så jag var inte närvarande vid den här rap battlen, men jag var medveten om att den skulle ske, då det är en, ja men rolig så att säga tradition. Den har aldrig varit grov mot någon, alltid varit på ett sätt frivilligt för alla då. Ifall man är delaktig eller inte, ifall man vill vara där och kolla på den eller inte.

Och så under det här förloppet så var jag då i stan och jag var på väg hem. Sitter i bilen, och min telefon då, lördagskvällen, ja väldigt många personer som ringer mig. Och jag sa, jag kan inte svara just nu, jag tar det senare.

Jag kommer hem och då svarar jag i telefon på, ja då är det hela min årskurs, alltså årskurs Björke då, som sitter på andra sidan där och pratar med mig då, och förklarar vad som har hänt. Och då fick jag väldigt, väldigt lite information där och då, vad jag fick höra nu i efterhand. Då jag fick bara höra att de hade sagt rasistiska kommentarer till mig. Vilket, det var inte, alltså tråkigt att säga, men det var ju inte nånting nytt. Jag har varit med om det ända sen jag gick i nian på Lundsberg. Och ja det är såklart, jag blev ju lite ledsen över det, men det var inte nånting som blev en stor grej för mig, absolut inte.

Och sen så fick jag inte höra så mycket mer, jag fick höra att treorna hade blivit besvikna på dem och att husfar hade varit där och att det var, ja det var typ det. Och sedan så blev det inte så mycket mer tankar om det över helgen, när jag pluggade hela söndagen på väg till Lundsberg. Och sen så när jag kommer till Lundsberg, så satt jag och åt i matsalen och pluggade från typ klockan, vad var det, typ klockan nio till klockan 22. Då är det inre tid på rummen. Och sen från 22 så gick jag och la mig och låg och sov.

Och sedan, vet jag inte när, men jag vet att jag var väldigt, alltså så här, jag kom ihåg att jag var väldigt, alltså jag hade ju kommit in i djup sömn. Men jag blev väckt av att fyra killar då kommer in till mitt rum. Och först så vet jag ju inte riktigt, jag är ju väldigt nyvaken, lite ohörbart vad som händer där. Men då så kommer de in i mitt rum och då fick jag väl klart för mig senare vilka killarna var då. Vilket var då Max Merner, Arvid Hagen, Leopold del Corral och Fredrik Asker.

Jag, lite fortfarande nyvaken, ställer mig upp ur sängen och tänder lampan. Och, ja, förstår, alltså i början så var det lite så här, man har den här känslan, man är helt nyvaken, man förstår inte riktigt så här vad som händer. Jag kommer inte ihåg så mycket därifrån.

Men då så sa de att, vad heter det, vi skulle gå in till Victor Bergmans och Charlie Barkmans rum för att busa. Och jag tänkte, ja men det är, alltså det är vanligt bus som alltså är vardag

ända sen jag gick i nian. Har aldrig varit med om att det någonsin har varit på den grövre nivån, från ettan och tvåan eller nånting där. Utan det har alltid varit alltså som en rolig grej.

Jag kommer ihåg en tidigare situation, där delvis Victor Bergman var involverad, Tom Prager och sen några ytterligare killar, kom in i mitt rum när jag låg och sov. En tidigare händelse, kanske tre veckor, en månad innan detta. Och kom in där och hade hoppat runt i mitt rum och gjort en liknande väckning, maskering. Där de, ja typ skakar på sängen lite så dära, varav senare de sprang ut ur mitt rum.

Och sen dagen efter så var det ett roligt samtalsämne runt omkring i salongen. Och inte tänkt så mycket mer på det. Varav jag fick uppfattningen av att vi skulle göra en liknande grej då. Att ingenting med vad som riktigt hade hänt på det sättet där och då. Jag kommer ihåg att, jag kommer ihåg att vi, vad heter det, satte på så kallad maskering eller så här t-shirts runt ansiktet. Men det är bara på grund av att det har alltid varit så typ när man gör det. Aldrig för att man ska försöka gömma sin identitet, för man vet alltid vem det är. Oavsett vad, man känner igen kläder, man känner igen röst, man känner igen allt.

Men det har bara varit så för att, delvis tror jag för att det har varit så så här långt tillbaka, men också för att det blir en liten sån här rolig grej. Det blir lite så här operationsmässigt, en killgrej typ på det sättet. Jag tror det lägger till lite mer så här extra spänning i det. Och jag, du har ingen tanke på det, för det ohörbart, det har aldrig varit med nån gång att det har varit så för att man ska gömma identitet, aldrig.

Och sedan så går vi ut ur mitt rum då, och så får jag frågan av en av killarna då, ska du inte ta med dig bälte? Och då så svarar jag till det där bara, nej, varför ska jag det för? Och då lägger jag märke till, när vi är på väg dit då, alltså för mitt rum är ju precis mittemot Victor Bergmans rum, och de går ut ur rummet. Och så lägger jag märke till så här att de har det. Men där och då så var det ingen, alltså återigen, ingen varningslampa riktigt.

Bälten har varit med förut vid väckningar, men aldrig någonsin har jag varit med om att bälten har slagits med i en väckning, aldrig. Bälten har aldrig varit ett vapen av något slag, när jag har varit med eller blivit själv väckt. Och det har jag aldrig hört någonting om heller, kanske långt, långt, långt tillbaka, när nolltreorna gick i nian. Men det fick jag höra nu i efterhand. Och ja, därför lades det inte så mycket tanke till det, jag var fortfarande ganska, ja men ganska nyvaken. Och jag, ja det väckte aldrig nån varningslampa för mig på det sättet.

Och när vi gick in i det där rummet, då hade jag aldrig någon, aldrig någon åtanke av någon form av fysisk misshandel på det sättet som skedde, eller på något slag alls. Jag kommer ihåg att vi gick in där och jag gick fram för att väcka Charlie, det kommer jag ihåg. Jag lägger min hand på hans axel, löst, och väcker honom, och säger Charlie, Charlie.

Och sedan så ser jag, alltså det är ett mörkt rum så jag ser aldrig riktigt vad som händer på andra sidan. Det är ju två sidor av rummet, varav ena sidan är där jag är med Charlie, och den andra sidan är ju där Victor sover. Men vad som händer där ser inte jag nånting av, det är väldigt mörkt.

Och jag kommer ihåg när, för dörren, ljuset som kommer från garderob, eller från korridoren, försvinner när ljuset, eller när dörren stängs. Och då kommer jag ihåg att jag backar från Charlie. För att det var ju aldrig meningen att någonsin ohörbart, utan lite mer att man väcker dem och busar med dem på det sättet. Aldrig någonsin att man skulle komma och dra ner någon ur sängen eller något liknande. Vilket jag inte gjorde då, utan då backade jag undan efter jag väckte honom, ja, var kanske där två sekunder. Och sen så backade jag undan till, till dörren då. Varav jag står bredvid, vad jag ser, Leopold del Corral.

Båda vi två står där och tänkte så här bara, ja men nu har vi väckt dem, det var det, tänkte vi. Det är så här, det var en busning, och det var det vi tänkte. Och man ser ingenting som händer i rummet. Jag kollar till Leopold som är på min högra sida, och jag springer sedan ut ur rummet då. Tillsammans med Leopold precis bakom mig, följt av Fredrik Asker.

Jag vill bara förtydliga att, alltså under hela den här processen så har inte jag ett bälte med mig av något slag. Varav de andra killarna kan också bevittna det. Jag hade aldrig med mig det, jag hade aldrig nån åsikt att man skulle ha med sig det. Men jag hade aldrig heller nån tanke av att man skulle använda ett bälte på det sättet som framskrivs nu i, alltså pappret då.

Och sedan så kommer kanske, efter ett tag, jag skulle väl säga tio sekunder efter kanske vi har sprungit ut, kommer Arvid Hagen ut där. Och sedan så kommer också Max Merner ut ur rummet. Men då är rummet tänt, vad det ser ut som. Och det ser också ut som att han blir utjagad av Victor Bergman. Varav jag trodde då att det hade bara uppstått en vanlig tumult där. Alltså brottnings på Björke till exempel är ju en vanlig vardagsmat nästan. Det händer hela tiden.

Och jag trodde bara där och då att, ja men det är ingenting större som har hänt, utan han blev utjagad ur rummet. Lite likt som när jag jagade ut de andra killarna ur mitt rum ohörbart. Och jag tänkte aldrig nånting mer på det. Där och då under den här händelsen så visste jag ju inte vad som hade hänt i rummet. Jag vet att jag hade gått fram dit och jag hade väckt Charlie, men att jag inte hade gjort nånting mer. Jag är fullt omedveten om vad som hade hänt till, ja men Victor och sedan Charlie, vad som sägs då.

Så då så kommer Max ut ur rummet och säger sedan att vi ska gå till Tom och Victor, nej, Tom och Gustaf. Och ja, jag tänkte där och då att det inte var nån sån här större grej, jag tänkte bara att vi skulle göra en vanlig väckning då då. Alltså en vanlig liten, man busar med dem på det sättet. Aldrig att man skulle någonsin fysiskt slå.

Och då går vi in där. Och innan jag ens hinner komma in i rummet, så hör jag att de säger så här, ja men de är inte ens här. Och då så tänds lampan när jag kommer in där i rummet, och då tänkte jag, ja men de sover säkert hos någon annan. Det brukar ske, ganska vanligt, och jag tänkte inte så mycket mer på det. Jag kollade sängarna, för att jag tänkte, ja men jag vill fortfarande busa lite med dem.

Så en vanlig grej som man brukar göra då, det är att man lägger sängen vertikalt. För att, det är ju inte så att, det är ju inte så att det är jobbigt på något sätt, utan det är bara lite mer så här att man busar med någon. Det händer hela tiden när typ så här, ja låt oss säga, någon ska busa med nån annan, då springer de in på dens rum och lägger sängen vertikalt. Alltså lutades mot väggen.

Och så en sån här väckning där man lägger sängen vertikalt, är ju också så här väldigt vanligt. Också till exempel vid födelsedagsväckningar, när personen som fyller år ligger och sover, och så kommer hela hemmet in på hans rum och välter sängen då. Och allt detta är ju kontrollerat då, eller så att säga tillåtet av husfar. Han är inte där, men han säger att man får göra det. Och därför tänkte inte jag så mycket mer på det här, med att man inte skulle få gå in till någon annans rum på det sättet.

Och då så när jag tänkte, ja men de är inte här, jag tänkte vi busar fortfarande med dem, så jag lägger sängen då vertikalt. Först den ena och den andra. Men först kontrollerar jag också till hundra procent, att ingen är i sängen på något slag. Jag skulle aldrig gå fram och välta en säng, eller välta, lägga den vertikalt då, utan att själv veta till 100 procents säkerhet att ingen

är där.

Och då lägger jag dem lutandes mot väggen då och tänker så här, ja men det var det. Och då fick jag höra att de sa att de var i garderoben. Och då så såg jag först Max Merner öppna garderoben till sin bror, var sin bror ligger där inne i garderoben då. Och, ja men, de, först så sa han typ nånting, jag kommer inte ihåg, men typ så här, jag vet inte. Jag kommer inte ihåg, jag vet att han sa nånting som var lite så här, en filmreferens typ så där. Nästan liknande typ så här, Here's Johnny, eller nånting sånt där.

Sen så ser jag att de öppnar garderoben till Tom Pragers rum, nej, till Tom Pragers garderob. Varav Tom Prager ligger där och jag ser det. Och sen samtidigt som jag ser att de har öppnat den garderoben, så hör jag att, bakom mig, så hör jag, ja men typ som att någonting hade ramlat.

Och då trodde jag att nånting hade gått sönder eller nånting liknande. Och då så ser jag att Gustaf Merner ligger på marken bakom mig. Så då ser jag det, och min första instinkt var ju att hjälpa honom upp. Så jag tar honom under armhålorna då, alltså lyfter upp honom och sätter honom på fötterna. Och tänkte inte så mycket mer på det där. Och sen så direkt efter det så tänkte jag så här bara, ja men, eller så här, jag såg aldrig någon, alltså någon slå någon. Jag såg aldrig någon, någon alltså utföra något våld på det sättet alls.

Det enda jag vet, det var att Gustaf Merner då hamnade bakom mig, ja bakom mig på golvet då. Hur han gjorde det, vet jag faktiskt inte. Men då hjälper jag honom på marken och jag tänkte så här, nu har vi busat med dem, så sprang jag till mitt rum, och sen gick jag och la mig.

Och då så kommer jag ihåg, kanske typ två minuter efter, en minut efter, så kom Arvid Hagen in på mitt rum och försöker gömma sig. Varav jag skickar ut honom direkt. Men då fattar jag då att husfar har ju kommit upp. Och då så kommer sedan husfar in på mitt rum och pratar med mig om allting.

Och då så säger han så här, vad som, ja men vad som, lite mer så här vad som har hänt. Han tyckte det var barnsligt och sånt där, inte skrek, men utan han var lite mer, han var väldigt bestämd i rösten och sånt där. Och att han tyckte det var barnsligt gjort.

Och då så, ja men fattade jag lite så här, ja ok men då, det kanske har hänt nånting på det sättet där. Då gick jag in till Victor Bergmans och Charlie Barkmans rum, jag var första personen som var där inne, och satt och snackade med dem så här bara, hur mår ni och sånt här. Och då började de berätta lite mer om vad som hade hänt. Och då fick jag, alltså en uppfattning om, en klar uppfattning om vad som hade hänt. Jag visste inte vem som hade gjort vad, definitivt inte. Men att de har, folk, någon har slagit dem.

Och då så såg jag det, och de bara, och då så säger jag så här, nej men skojar du med mig, är du ok? Jag satt och pratade med dem, jag satt där en väldigt bra tid, och de sa bara, nej men det är lugnt, det är lugnt. Och då så säger jag bara, nej definitivt inte, oavsett vad, så är det verkligen inte lugnt. Det är ju långt ifrån lugnt, och jag pratade med dem, och jag kommer ihåg att jag satt och snackade med Victor framför allt.

För han påstår att han hade fått ett slag, jag kommer inte ihåg var, men som sas då, under ögat, och erbjöd att hämta is och sånt här, och då så sa de, nej men de var på väg med snö. De hämtade ett glas med snö.

Jag såg aldrig någonting där och då, och då så går jag sedan efter, för jag vet att efter jag har

kommit in i rummet där, och sitter och snackar med dem, kanske fem minuter efter, så kommer en kille som heter Johan Tesdorpf in. Jag vet inte ifall, jag har för mig att ni pratade med honom.

Och då så kommer det sedan efter det fler och fler in. Och sen några av de andra killarna, som till exempel Max Merner och de. Och då så blev det lite för många där inne för att jag skulle tycka att det var så här, ja men det blev inte genuint längre där. Jag satt och snackade med dem och verkligen genuint undrade hur de mädde.

Och sen så därefter gick jag ju till Tom Pragers och Gustaf Merners rum, för att prata med dem så här bara, hur mår ni, mår ni bra, vad har hänt? För jag hörde vad som hade hänt på Victors rum, så undrade jag också ifall det var liknande där. Och då så sa de bara, nej det är absolut ingenting och sånt här, vilket jag förstår. Det är ju så här, vem, efter en sån händelse, skulle någonsin vilja säga nånting på det sättet.

Så frågade jag dem så här, ja men hur mår ni, och pratade med dem och satt och snackade med dem. Ja, ett tag. Och sen så går jag sedan därifrån.

Och jag går och lägger mig och har en klump i magen, och känner bara, fan det här var verkligen, alltså, gud vad hemskt vad som har hänt med dem, och det är brutalt dåligt och sånt här. Men där och då så tänkte inte jag så mycket mer på att, ja men att, ja lite mer, alltså jag tänkte bara så här bara, gud vad hemskt för dem. Jag tänkte inte på oss på något sätt på det.

Och så kommer jag ihåg att dagen efter så fixade vi i ordning oss, vi har så här så kallat FN-rollspel, och då så höll jag på att fixa mig för det. Och då så kommer jag ihåg, att på vägen till skolan, så är jag väldigt sur på Max Merner.

Jag och Max Merner, vi har aldrig varit riktigt bra kompisar på det sättet. Han har alltid varit lite taskig mot mig. Men jag skulle aldrig i mina vildaste tankar någonsin kunna tänka mig att Arvid Hagen och Max Merner skulle kunna någonsin göra sånt här. Jag skulle aldrig kunna tänka mig det, aldrig föreställa mig det. Jag har ju gått med Arvid Hagen ända sen i nian, och han och jag, vi har ju varit med genom mycket sånt här tillsammans.

Alltså inte på det här sättet, definitivt inte, men vi har ju gjort så här, har man behövt springa en Vättje så att säga, eller nånting liknande, och då har vi alltid, jag har aldrig i mitt liv uppfattat honom som aggressiv. Och aldrig, jag kan inte ens föreställa mig, efter att ha hört allting, ens föreställa mig att han har gjort det. För jag såg ju fortfarande ingenting och det var ju det som var grejen, att jag, jag kan fortfarande inte föreställa mig det. Det är helt otroligt. Och varken med Max Merner heller.

Och då på vägen till skolan så säger ju Max Merner då, när jag fortfarande är väldigt sur på honom över vad som har hänt, för jag tyckte det här var inte därför vi gick in. Vi gick in för att busa, aldrig för att man skulle slå dem på något sätt eller röra dem på det sättet som de gjorde. Och därför frågade jag honom så här bara, är du inte orolig? Och då så säger jag det så här bara, men varför bryr du dig så mycket om det? För det första så slog inte jag någon, för det andra så ville jag aldrig att det här skulle hända. Det var du och Arvid Hagen som eskalerade detta.

Då blev jag väldigt sur på det, och då så sa, blev också väldigt sur på att han tänkte väldigt mycket bara på sig själv, och inte på hur killarna mädde. Och det sa jag till honom också.

Och sen så under, efter rollspelet, så ser jag att han blir uttagen från, han sitter lite framför

mig. Jag ser att husfar går och hämtar honom. Och då fattade jag att han behövde prata med dem. Och det tyckte jag var all rätt, definitivt, och då så kommer jag ihåg att det är lunch, vi går tillbaka, vi är klara med FN-rollspelen. Och då så pratade jag lite mer med de här killarna, som är framför allt då Victor Bergman, Charlie Barkman och Tom Prager.

Så sitter vi två i, eller vi fyra blir det, i biljardrummet. Och så snackar jag, och så sa jag det så här bara genuint, förlåt verkligen för vad som hände. Och att jag, även fast inte jag gjorde det, så ber jag verkligen, verkligen om ursäkt att jag ens var delaktig i rummet, att jag var där. Det var aldrig meningen någonsin att någonting av detta skulle ske. Och då så sa de att de uppskattade också att, de sa att jag, Leopold och Fredrik, var de enda som kändes genuina i våra förlåtelser. Och ja, det kändes skönt på ett sätt att höra det, men jag mådde fortfarande otroligt dåligt över vad som hade hänt.

Och då så frågade de mig så här, jag kommer ihåg, jag kommer aldrig att glömma det här bara, men oss emellan, är det sant att, det är ju sant att, alltså det var ingen fråga utan de sa så här, det är ju sant att Max Laurin, vad heter han, Filip Ludvigsson och Ian Gustafsson också var med på detta. Och då så säger ju jag ärligt, rakryggat, att nej, det var de definitivt inte. Och då så hade Charlie Barkman påstått att han hade sett dem i rummet. Och att han hade hört att Filip Ludvigsson vaktade dörren och nånting sånt där.

Och då så säger jag det att bara, det där är helt fel Charlie, det där stämmer verkligen inte. Men jag dömer inte dig, man ser ingenting i det där rummet och det är omöjligt att veta vem som är vem på det sättet, när som du beskrev det då, hur din situation var. Men jag såg ju aldrig att, jag såg aldrig att, vad heter det, någon hade dragit ner Charlie eller nåt sånt där. Jag fick ju höra att han hade blivit neddragen på marken där och då.

Och sedan så, ja han gav ju mig en liknande anklagelse dagen efter då. Med, ja men det här med bältet, att det var jag som hade slagit honom med bältet. Och då så sa jag det, Charlie bara, jag vill verkligen be om ursäkt för att jag var där i rummet, men det var verkligen inte jag som slog dig. Jag skulle aldrig slå någon och det vet du. Och att varenda gång du och jag, det var i början av året, så hade vi lite diskussioner så där och då så var vi lite oense om vissa grejer.

Och då så sa jag, du vet att jag är alltid den personen som går in och pratar med er i rummet, och aldrig någon som skulle utföra våld. Och då så sa han det, ja och jag vet det och det är därför jag är besviken. Och jag bara, men, ja. Och då så tänkte inte jag så mycket mer på det att, jag kommer inte ta en diskussion med någon, eller ja, en argumentation med någon som precis har gått igenom det där. Jag tyckte det var bättre att prata när han hade lugnat ner sig lite så där.

Men där och då så var det första anklagelsen som jag fick, med att han påstod att jag hade slagit honom med bälte. Med, då jag sedan tog upp det med de här killarna, vad är det som händer? Samtidigt som han påstod också att Ian Gustafsson hade slagit honom och att Max Laurin också hade gjort det.

Och då tyckte jag bara att det var väldigt fel att han höll på att gå runt och gjorde alltså felaktiga anklagelser, men jag tänkte inte så mycket mer på det. Jag tänkte för sanningen kommer ju alltid att komma fram. Han kommer kanske förstå att de inte var där, han kommer kanske förstå att jag var den enda personen som var där utan bälte. Och då tänkte inte jag så mycket mer på det.

Och därefter så pratade jag också, husfar ringde mig och frågade ifall jag skulle kunna komma till skolan. För att jag skulle prata med Toverud, Karin Toverud och han då. För att

prata om själva händelsen.

Och då så tänkte jag så här, ja men det är skönt, då får jag en möjlighet att förklara vad som har hänt utifrån ett annat perspektiv. Men också möjlighet att förklara att jag inte hade ett bälte och att det här med anklagelserna då, att det inte kan stämma. Men också en möjlighet att få fram sanningen.

Och så för att kunna försöka, alltså jag, under hela den här perioden ville jag vara väldigt, väldigt tydlig med att separera dem som hade gjort nånting ifrån de som inte, alltså eller från dem som inte hade gjort nånting då. Alltså att jag och Arvid, nej, jag, Leopold del Corral och Fredrik Asker inte skulle sättas i samma båt, att vi har gjort alla lika mycket eller nånting sånt där. Utan vi ville verkligen föra fram det där.

Och då så sätter jag mig där och ska försöka prata med dem, och det var ju inte alls som jag trodde. Ni har sett det där? Jag trodde att jag skulle förklara händelsen från botten till toppen, och då, det var ju inte det, det var ledande frågor direkt när jag satt där. Jag fick frågor om typ så här, hade du mask på dig? Ja, erkände jag direkt till. Ja, men du hade slagit med bälte? Jag sa bara, nej, nej, nej, nu måste jag sätta ner foten här, jag hade inte ens med mig ett bälte. Och hon bara, är du säker?

Och det var så här, det var ingen, alltså det var ingen diskussion, utan det var, jag skulle säga det hon ville höra, var det mer. Och det kändes som att hela händelsen där, när vi sitter där, jag fick inte ens berätta om vad som hade hänt i det andra rummet. Utan vi kom bara till det första rummet, och sen så sa de, ja men vi pratar mer efter lunch. Husfar kör tillbaka mig och jag fick inte ens prata mer, jag fick inte höra nånting från dem. Och jag försökte säga, jag vill prata med er, jag vill fortsätta med min förklarelse, vad som hade hänt. Och det fick inte jag göra.

Och då mådde jag sämre och, ja jag snackade med killarna och de sa bara, alltså då offren då, Charlie och Victor och Tom Prager och Gustaf. Framför allt Victor och Tom Prager, pratade med dem och ja, bara pratade om allting som hade hänt, sa bara förlåt mer och sånt här. Och det var, det var lite mer det, ingenting mer, och ja, uppgav Ludvig.

Mats: "En fråga direkt där, var det mörkt på rummen när ni gick in?"

Det första rummet så var det mörkt, ja. Och man såg ingenting när man kom in efter när dörren hade stängts. Och det är då jag kommer ihåg att jag backar undan. Det andra rummet så var det inte mörkt, det var det inte. Men den tröjan, eller grejen man har över huvet, som då försämrade min syn något enormt. Jag såg inte mycket alls. Och det var därför också som, när jag vände mig om och ser Gustaf där, att jag lyfter upp honom och tänkte inte så mycket mer på det, det var det, uppgav Ludvig.

Mats: "Och sen så har de här killarna berättat att de blev po:ade att inte låsa sina rum, och att de inte fick berätta det för nån annan. Har du hört nånting om det?"

Nej, uppgav Ludvig.

Mats: "Nej."

Vadå att man, ja, uppgav Ludvig.

Men du vet vad po?

Ja, po vet jag, det lärde jag mig i nian. Men det här är första gången jag hör att de har blivit po:ade att inte låsa rummen, uppgav Ludvig.

Mats: "Och sen har jag lite frågor som du säkert har svarat en del på, men vems idé var det att gå in på rummen?"

Alltså så här ursprungligen eller, uppgav Ludvig.

Mats: "Ja, när de kommer in i ditt rum och säger det här, vem?"

Jaha, då var det Max Merner som sa att vi skulle gå in till dem. Han sa aldrig nånting annat, uppgav Ludvig.

Mats: "Men det var Max som sa det?"

Ja, uppgav Ludvig.

Men hur var det den, för den här rappen som de hade, då ringde de dig. Vilka var det som ringde dig då?

Det var alla, alla de satt ju tillsammans runtomkring där och pratade. Jag tror det var, om det inte var Filip Ludvigssons eller Max Merners telefon. Men då hade de alla suttit runt där. Men där och då, de berättade aldrig, för jag har ju fått höra nu i efterhand, kanske på onsdagen tror jag det var, eller tisdag kväll. Vad som hade sagts om Max Merner och Fredrik Asker, det här med hatbrottet. Och allting som de hade sagt om hans mamma, Max Merners mamma, de här grova grejerna, jag vet inte ifall ni vet. Ni vet inte vad de sa, uppgav Ludvig.

Mats: "I rappen?"

Ja, det hade tydligen, de hade tydligen varit väldigt grova i rap-battlen mot Max Merner och Fredrik Asker. Men varav jag inte visste om förrän, alltså efteråt. Alltså jag hade ju ingen aning att de skulle kunna vara så arga på de här killarna. Som de sedan sa att de var, och ja, uppgav Ludvig.

Men vad säger de till dig då när de ringer dig när du är...?

De ringer mig och säger så här att, de berättade att i fredags, för det här är inte, tydligen så hade i fredags treorna pratat med de här killarna. Alltså nior och ettor, att de hade misskött sig. Tydligt hade de gjort en massa saker som så här rökt på skolområdet, de hade betett sig dåligt inför husfar, de hade misskött sig med sysslor, de hade varit otrevliga mot personer. Varav Victor, Charlie och Tom har alltid varit en, ja det har alltid varit de tre som har varit alltså huvudproblemet när det kommer till såna här grejer.

Och så berättade de att treorna var jättearga på dem. Och att de hade tydligen haft nåt möte med dem, treor och sen ettor och nior, om ja det där då. Och då var det här innan rap battlen, och sen så efter rap battlen så berättade de, för det är ju då de ringer mig och pratar om allting.

Då hade de sagt att de förstörde rap battlen, att de, ska se, de sa att de förstörde rap battlen, att de hade sagt rasistiska grejer om mig, men de sa aldrig nånting specifikt om vad det var. Jag tänkte så här, för när jag fick höra vilka som hade sagt det, då tänkte ju jag bara så här, ja men det är ju, de säger det, alltså ja, de säger ju det varje dag till mig i mitt ansikte. Det har ju aldrig varit nån sorts, alltså det är såklart jag blev ju lite ledsen. Men det är ju, jag blev ju mest besviken på att de fortsatte. Efter att jag hade snackat med dem också. Men jag tänkte

inte så mycket mer på det, jag vet att husfar var väldigt sur på dem och jag vet att treorna var väldigt sura på dem. Och så tänkte jag aldrig riktigt mer nånting om det.

Och det var ett väldigt kort samtal, för de sa aldrig riktigt mer om vad, de berättade aldrig vad de hade sagt till Max Merner eller någon av de andra killarna. Utan mer av att bara hur de hade misskött sig och att treorna var arga på dem, och husfar var arg på dem.

Och då så frågade jag faktiskt, en av frågorna var ju, var husfar med där på rap battlen? Och då så sa de, ja det var han. Och där och då så tänkte jag så här, men ifall han var där, då kan det ju inte vara grovt, det är omöjligt. Det är så här, det måste ju bara vara vanliga vardagsgrejer som man hör hela tiden, för att då hade han ju ha stoppat det. Men där och då visste jag ju inte ens om det förrän tisdag kväll, att de hade skrivit ut bilder på min mamma, printat och editat dem så att de killarna stod bakom henne, och där det stod så här, nu är kriget i Syrien över så du kan åka tillbaka till ditt hemland och sånt där. Och jag har inga kopplingar till Syrien eller nånting.

Och det fick jag ju höra i efterhand, och då blev jag ju väldigt, väldigt, väldigt sur på husfar och väldigt besviken. För husfar är ju en av killarna som jag har pratat med och uttryckt hur jag har mått, när det har varit såna här rasistiska grejer. Men jag visste aldrig att det var så här grovt förrän efter, när det var för sent, uppgav Ludvig.

Men så de ringer dig då, är det på lördag?

Mm, lördag uppgav Ludvig.

Ja precis, och när är du tillbaka på skolan?

Jag är tillbaka, jag kommer tillbaka runt 21 på söndagen. Och då, från lördagen så har jag ingen kontakt med killarna alls, what so ever. Det var ingenting där, jag såg ingenting, såg inget på chattar eller nånting sånt där, jag brukar ju inte använda snapchat så mycket.

Och då så kom jag tillbaka till Björke. Jag går in där i matsalen och ska äta, och sätter mig och pluggar. Några treor kom fram till mig och frågade hur jag mådde, hur jag hade haft det. Det var ingenting mer med det. Och sen gick jag och la mig och jag låg och sov fram tills väckningen då, uppgav Ludvig.

Så första kontakten med dina klasskamrater där, eller Max och de, det är när de kommer in och väcker dig?

Ja, det är den absolut första kontakten, uppgav Ludvig.

Mats: "När ni lämnar erat rum..".

Ja. Vilket, alltså våra egna rum eller, uppgav Ludvig.

Mats: "Nej, ditt rum. När gänget lämnar ditt rum, tänker ni, vet du om att ni ska gå in i båda de här rummen eller?".

Nej, uppgav Ludvig.

Mats: "Du vet bara att det är det här rummet som gäller, Victors och Charlies rum?".

Ja, Max sa bara att vi skulle gå in till Victors och Charlies rum. Jag fick aldrig höra nånting om Tom och dem, uppgav Ludvig.

Mats: **"Nej, och sen, när får du reda på att ni ska gå in i Toms och Gustafs rum?"**.

Det är när Max Merner kommer ut i korridoren och säger, kom, kom. Han sa inte riktigt vart vi skulle gå, uppgav Ludvig.

Mats: **"När han kommer ut från Victors och Charlies rum?"**.

Ja, exakt, uppgav Ludvig.

Mats: **"Ok, ja. Och den här frågan har du svarat lite på, vad tänkte ni göra inne på rummen och varför? Du tänkte att det var nåt ganska milt prank så där eller?"**.

Ja, uppgav Ludvig.

Ja, du säger busa Ludvig va, vad menas med det? Jag förstår på dig som att det här är nåt som händer ofta?

Ja, uppgav Ludvig.

Men då när du tänkte på natten, du var ganska nyvaken, och du tänkte busa. På vilket sätt tänkte du då att ni skulle busa?

Då tänkte jag bara att vi skulle gå in där och, ja men väcka dem lite så där, bara för att vara lite så här jobbiga. På det sättet att, det är ju så här när man busar så försöker man ju göra, ja men vad ska man säga, alltså så här, inte på något sätt alltså kränkande eller någon fysisk handling mot personerna. Utan man väckte dem bara då. Busade, kanske hoppade runt där. Lite som de gjorde liknande händelse på mig, uppgav Ludvig.

Mats: **"Men snackade ni nånting innan vad var och en skulle göra liksom?"**.

Nej, eller jag sa, jag kommer ihåg att jag sa att jag kunde väcka Charlie. Det var det enda. Och att de, jag tror, för att jag sa det efter att Max sa att, vad heter det, att Max sa nånting om att han skulle gå in till... Att när vi skulle gå in där, så sa de, jag måste bara tänka dubbelt...För de sa när vi skulle, att så här bara, men de frågade så här, vart ska vi. Och då sa Max att vi skulle gå in till Victors och Charlies rum då. Och då sa han att, vad heter det, att han skulle väcka Victor då. Och då sa jag bara, ja men då kan jag väcka Charlie. Och det var det enda jag tänkte då. Och det är ju därför det enda jag gjorde då, när jag väl alltså gick in där, var bara att sätta min hand på honom och väcka honom och sa Charlie. Sen så backade jag undan där, jag drog aldrig ner honom eller slog honom med bälte. Vilket jag inte ens hade, uppgav Ludvig.

Nej, för du sa nånting där om att de hade frågat, eller vem var det som sa om du skulle ha med dig bälte?

Det var Max Merner som frågade det. Och det var när han står vid deras rum, för när man öppnar båda rummen, alltså dörrarna till rummen, så kan man se in i ungefär båda. Och då så står ju min dörr öppen, och så står han vid deras dörr, och så frågade jag han, för han la märke till att jag inte hade med mig det. Och då sa han ju så här bara, ska inte du ha med dig bälte?

Och då så kollade, jag kommer ihåg att jag kollade tillbaka till mitt rum och så sa jag bara, varför ska jag ha det för? Och då lägger jag ju märke till, för jag var ju fortfarande ganska

nyvaken, och då lägger jag märke till att de andra hade det, uppgav Ludvig.

Så de andra, och vilka är de andra då som hade bälte?

Det är de här fyra killarna då, Max Merner, Arvid Hagen och Fredrik Asker och Leopold del Corral, uppgav Ludvig.

Ok, så de hade bälte?

Ja, uppgav Ludvig.

Men du sa Ludvig också nåt om att bälten har varit med förut när ni har busat. På vilket sätt liksom har bälten använts då?

Jag har aldrig varit med om att bälten har använts för att, alltså slå någonting eller någon på det sättet. Utan det har alltid varit lite mer som en sån här, jag vet inte, vad ska man säga, alltså så här, typ...Alltså ska jag vara ärlig så vet jag aldrig riktigt varför bälten har varit med. Jag vet bara att det har varit med bälten förut.

Jag kommer ihåg när jag gick i ettan och nian, så väcktes jag också. Efter första veckan så kallas nånting som är så här snälla veckan. Och sen efter det så blir man uppdragen på vinden för att nån ska förklara allting. Och då kommer jag ihåg att en kille som gick i trean då, nej han gick i tvåan då, gick in i mitt rum och min rummis rum. Och han hade bälte med sig, men han gjorde aldrig nånting med det. Han väckte oss och så bad han oss komma med upp till vinden.

Jag har aldrig varit med om att bälten har på något sätt varit med som en så här skrämmande faktor. Jag har aldrig varit med om att det har varit med som att man ska slå någon med bältet på det sättet. Det har bara alltid varit där, det är lite, alltså jag vet faktiskt inte själv varför, uppgav Ludvig.

Nej, jag funderar bara på, för jag tänker om man har med sig bälten så, det är ju inte nåt man kanske bara brukar ha med sig hur som. Och jag tänker i en sån här situation, om man tar med sig bälten. Det var därför jag frågade.

Mats: "Och sen den här maskeringen som ni hade, det är nåt som ni brukar ha på er när ni gör såna här grejer?"

Ja. Alltså så här, det är inte så att jag brukar vara med på det här, bara så att för att förtydliga det. Men det har alltid varit så att, när man blir väckt på det här sättet, så är man, ja man hoppar runt där i rummet, som inte är bara yngre mot, eller som inte är bara äldre mot yngre, utan det är vice versa också. Så har det varit så att man kör lite maskering för att man ska vara lite så här rolig på det sättet och sånt här. Och jag kommer ihåg att, ja det har varit så ända sen jag gick i nian, uppgav Ludvig.

Mats: "Vem var det som, beslutade ni det ihop att ni skulle ha maskering eller?"

Nej, inte ri, eller så här, jag vet inte, jag kan inte svara för det för killarna då. För jag vet ju inte vad de gjorde innan, jag var ju, jag låg ju och sov då, uppgav Ludvig.

Mats: "Men var det nån som sa till dig att, vi ska vara maskerade eller?"

Ja, då var det, Max sa så här bara, men sätt på dig en t-shirt. Alltså det är ju inte så här, maskera dig själv, utan så här sätt på dig en t-shirt över, alltså över huvudet då. Och då så

tänkte inte jag så mycket mer på det, uppgav Ludvig.

Hade de t-shirtar på sig när de kom in till dig, eller var det nåt ni gjorde...?

Ja. Nej, nej, de hade det på sig. Alla de hade bälten med sig och t-shirt på sig över huvet när de väl var inne i mitt rum, uppgav Ludvig.

Mats: "Och sen kommer den här frågan, Charlie påstår att du och en annan person slog honom med bälte ca 4-10 gånger när Charlie ligger i sin säng, och att du kastade ned Charlie på golvet. När Charlie sen ligger på golvet så får han motta 5-10 slag med bälte av dig och den andre personen. Men det har inte hänt alltså?"

Jag kan ju inte stå för ifall det har hänt eller inte, med den händelsen för honom. Alltså jag kan ju inte säga ifall någon annan inte har gjort det eller inte. Det kan inte jag säga någonting om, uppgav Ludvig.

Mats: "Men du har inte gjort det?"

Jag har inte varit delaktig i något sätt av att dra ner honom på marken, eller att slå honom med bälte. Jag stod, jag var först till honom, la min hand på hans axel, som jag sa då, väckte honom, men sedan så backade jag undan då efter att han hade vaknat. Och stod bredvid, det är ett väldigt litet rum, så jag stod ju bredvid Leopold del Corral. Varav jag och Leopold båda bara stod där, vi gjorde ingenting där och då mot någon, utan vi gick sedan direkt efter ut, uppgav Ludvig.

Mats: "Och efter att ni hade varit inne i Toms och Gustafs rum, fanns det några planer på att gå vidare till ytterligare nåt rum då?"

Inte vad jag visste om. Jag var ute, jag skulle nog säga att jag var ute först ur Toms och Gustafs rum. Och jag vet inte om någon planering alls om någon annans rum, uppgav Ludvig.

Jag tänker där, du berättade ju först där inne på Victors rum, det kanske du har berättat, men då. Och sen säger du att du lägger handen på Charlies axel, och du säger att det var nån annan som gick fram, det var Max som skulle väcka Victor?

Alltså det var ju ingen alltså sån här direkt planering där, jag vet bara att han sa att han skulle gå till Victors ohörbart, uppgav Ludvig.

Ja, precis. Och sen när du har gjort det, då går du till dörren med Leopold, och vad är det som gör att du går ut därifrån sen?

För att jag tänkte, nu är vi klara, tänkte jag. Så här, vi hade väckt dem, vi hade busat lite så här, gjort ljud på det sättet. Alltså så här, inte nånting att man sitter runt och skriker, utan man väckte dem bara. Och då tänkte jag så här bara, ja men nu är vi klara. Jag tänkte inte så här att, det är inte så att, alltså så här, en sån här väckning brukar aldrig ta nån längre tid på det sättet. Inte vad jag har varit med om i alla fall. Och då så tänkte jag, ja men då går vi ut, tänkte jag, uppgav Ludvig.

Men skulle du kalla det, att gå fram och lägga en hand på hans axel där, att det är en busväckning?

Ja, det skulle jag säga, uppgav Ludvig.

Och sen då, då vänder du och du har Leopold på din högra sida säger du?

Exakt, uppgav Ludvig.

Så då tittar du in mot rummet ändå, vad ser du då innan du går ut tänker jag?

Så, alltså det är inte att jag tittar in mot rummet på det, utan alltså när jag, låt oss säga att det här är rummet då, får jag beskriva på den eller (Ludvig demonstrerade på en mobiltelefon som låg på bordet)? Ja, här. Så låt oss säga att det här är fönstret, det här är dörren, där ligger Charlie och där ligger Victor.

Då är det ju så här att vi går in först där, jag väcker Charlie då, och sedan så backar jag ut. Och då har jag ju min, alltså så här, kropp riktad mot rummet, men sedan, med sedan alltså så här Leopold på min högra sida i början. Och sedan så vänder jag mig om för att gå ut ur rummet. Alltså det här är en period på två sekunder kan jag tänka mig. Och det är också becksvalt i rummet, man ser ingenting.

Jag ser att Leopold står där, för att han är så nära mig, på det sättet. Och sen så ser jag också, för att det är samma person som följer med mig ut, som stod precis bredvid mig. Och då får jag ohörbart när jag ser honom i korridoren, det ser jag, nej men det där är Leopold. Så det förstärkte ju bara att det var han som var där då, uppgav Ludvig.

Men förstår jag dig rätt då, att när ni står vid dörren så ser du ingenting?

Absolut ingenting, uppgav Ludvig.

Hör du nånting vad som händer i rummet?

Nja, jag hör att det är, alltså så här, på grund av, alltså jag hörde ingenting om alltså några slag, jag hörde inga bälten som användes av någonting eller något liknande. Men jag hörde, ska jag va... Jag vet inte, alltså jag hörde ju att det var alltså så här, alltså hopp runtomkring där, att det var folk som gick där. Det hörde jag definitivt. Men sen så, jag kan inte till 100 % säkert säga att nånting annat, att jag hörde nånting annat, uppgav Ludvig.

Nej, för jag tänker rummet är ju ändå ganska litet, och då förstår jag dig rätt, så ni är ganska många personer där inne. Så jag tänker, du fick ingen känsla av var de andra var liksom, utan det är Leopold du ser och...

Nej, alltså jag ser, grejen är ju det, man ser ungefär vart personerna är, men eftersom att det är väldigt mycket fram och tillbaka, så ser jag ju inte riktigt. Alltså jag ser absolut inte vem som är vem, definitivt inte. Och jag ser inte heller vad de gör för nånting. Men jag är medveten också om att de är där, lite för att man får en lite som överblick om lite så här hur rummet ser ut, man hör vart folk går. Men sen så är det ju också, jag var ju där inne under en så kort, kort, kort period. Så jag kan inte säga nånting säkert nu, uppgav Ludvig.

Och sen går du och Leopold ut, förstår jag dig rätt då?

Ja, alltså, eller vi går ju inte alltså hand i hand då direkt, utan jag går ut ur rummet, öppnar dörren, går ut. Och sen precis efter så vände jag mig snabbt så ser jag Leopold gå där tillsammans följande av Fredrik Asker, uppgav Ludvig.

Och sen stängs dörren, förstod jag dig rätt eller?

Ja, uppgav Ludvig.

Ok. Hör ni nånting inifrån rummet då?

Nej, för, alltså grejen är, vi stod ju inte utanför rummet på det sättet, utan vi springer ju. Sen, det är en lång korridor, jag vet inte, har du varit där? Så ni vet att rummet som var där, så är det ju en lång korridor som går så, och sen en korridor som går så. Som ett T ungefär. Då står vi här där korridoren, ja typ som i korsningen, man svänger typ höger. Vi hade aldrig nån tanke om att vi skulle springa dit eller nånting sånt, utan vi tänkte bara men vi sticker hit, typ så. Det blev lite så här, när man sprang ut ur rummet och så, ingenting mer, uppgav Ludvig.

Mats: "Hur länge är de andra kvar i rummet då?".

Det var lite osäkert att säga, men jag tror att det är det som jag sa, att Arvid Hagen var där inne kanske 10 sekunder, Max Merner kanske 20 sekunder extra på det. Men det är osäkert, man har ju väldigt mycket spring i kroppen under den här perioden så det blir lite, och det var väldigt länge sen, uppgav Ludvig.

Men du när du märker att Arvid och Max är kvar där inne, vad blir din känsla Ludvig då tänker jag?

Ja, först la inte jag märke till att de inte hade kommit ut. Det tänkte inte jag på först alls. Men sen så märkte jag det när vi hade alltså stannat där, ja men de är inte här, och då så ser jag Arvid komma ut i korridoren. Och då så tänker jag, men då kommer de ju, och då så tänkte jag ingenting mer på det, så då stod vi bara där, uppgav Ludvig.

Victor har uppgivit att han blev slagen och sen att han ändå skrek, att det gjorde ont, alltså aj. Kan du komma ihåg..?

Att han skrek i rummet, uppgav Ludvig.

Ja, att det gjorde ont när han, när det gjorde ont liksom, att han sa aj eller att han.. Du hörde inget ljud från varken honom eller Charlie?

Nej, när jag var i rummet, så kan jag garantera att jag inte hörde något ord av något aj, eller att någon skrek någonting liknande. Men när jag var i korridoren så hörde jag inte heller någonting, men jag kan inte säkerställa att det inte sas, uppgav Ludvig.

Nej, jag förstår. Och när du lämnar Charlie, då sitter han på sängen eller?

Nej, alltså han är liggandes på sängen. Alltså han ligger, jag lämnade honom, alltså han ligger..., uppgav Ludvig.

Jaha, han låg fortfarande, det var bara att du väckte honom?

Jag lyfte aldrig honom upp eller nånting sånt där. Alltså jag väckte bara honom och sa så här, Charlie, och sen ingenting mer. Och sen så såg jag Leopold så, alltså eller jag såg en person, jag såg inte Leopold specifikt, och då, ja, uppgav Ludvig.

Sa du och Leopold nånting till varandra där ute när ni hade lämnat där eller, och Fredrik kom väl sen också. Sa ni nåt till varandra då eller?

Nej, inte vad jag kommer ihåg riktigt. Jag kommer ihåg att det var alltså skratt, jag kommer ihåg att vi skrattade lite. Alltså när vi sprang där i korridoren, för vi tänkte på att vi hade busat, vi hade ju ingen uppfattning om någonting av nåt liknande. Men, nej, alltså inte riktigt.

Allting skedde ganska snabbt och.. Ska försöka komma ihåg ifall vi sa nånting mellan varandra... Nej, inte, nej absolut inte nånting jag kan komma ihåg. Inte nånting jag uppfattade som heller, uppgav Ludvig.

Och sen berättar du att då gick, ni är där ute, och så kommer Max ut sist. Och hur blir det då som tar er vidare till Toms och Gustafs rum?

Alltså, jag skulle nog säga mest att det var lite mer typ, alltså det var ju aldrig riktigt att vi hade någon tanke om vad som skulle ske. Men det var lite mer att, typ isch grupptryck redan från början, från Arvids och Max sida. Jag och Fredrik och Leopold har ju aldrig riktigt varit med på såna här grejer, de, så här nattspring och såna grejer. Alltså nattspring är när man springer till tjejen och sånt där. Jag vet att det kändes lite så här roligt på nåt sätt att va inkluderad på det sättet. För då tänkte vi absolut inte nånting att det skulle va som, vad de hade för planer när de väl frågade oss, men kom, vi drar dit, kom, vi drar dit nu.

När vi stack ut ur Victors och Charlies rum så hade inte jag ens någon tanke om att vi skulle vidare, utan jag tänkte vi var klara typ så här, nu har vi busat lite. Och så sa de bara att vi skulle dit, uppgav Ludvig.

Och vem var det som sa det då?

Det var Max Merner, uppgav Ludvig.

Ja. Och då går ni in i..

I rummet, uppgav Ludvig.

Och det rummet, var det tänt, eller hur sa vi?

Ja, exakt. Så här i början där, när jag inte är där, då var det släckt, men sen så tände de ju när jag väl kom in där, efter de hade sagt att ingen var där, uppgav Ludvig.

Mats: **"Och du välter sängarna inne i rummet?"**.

Ja, alltså välte, eller alltså, de ligger ju inte upp och ner. Alltså de ligger lutandes mot väggen. Alltså det vill jag också bara förtydliga, det är ju alltså otroligt vanligt, uppgav Ludvig.

Mats: **"Det är det enda du gör där inne i rummet eller?"**.

Ja, eller förutom att hjälpa Gustaf Merner på benen, uppgav Ludvig.

Mats: **"Ja, och sen så går du ut?"**.

Ja, sen går jag ut. Och jag såg aldrig nånting ohörbart, uppgav Ludvig.

Mats: **"Gick du ut först ur rummet eller?"**.

Ja, det skulle jag kunna säga. Men sen så..., uppgav Ludvig.

Mats: **"Ser du när grabbarna blir utdragna ur garderoberna?"**.

Nej, jag såg när Max Merner öppnade dörren för Gustaf Merner, och sen så såg jag, jag såg aldrig honom i garderoben, utan jag såg sedan Tom i garderoben. Och därefter så ser jag inte honom bli utdragen då jag hör Gustaf Merner bli slängd bakom mig. Och jag antar då, fick

jag höra i efterhand, att han blev slängd. Jag fick inte höra det, jag visste inte det där och då. Och då så vänder jag mig bara om, och där och då så tänkte jag bara, men han hade trillat eller nånting sånt, eller liknande. Jag trodde aldrig att hans egna brorsa skulle kunna göra nånting sånt, för jag vet att det var Max som var med honom. Och då så..., uppgav Ludvig.

Mats: "Ser du vem som öppnar garderobsdörren där Tom är?"

Ja, det var Max, nej det var Arvid Hagen som gjorde det, som öppnade Tom Pragers rum, eller garderob, uppgav Ludvig.

Mats : "Och det var Max som öppnade till Gustaf eller?"

Mm. Jag kan inte säga, jag vill inte säga till alltså 100 %, men jag skulle säga att jag är ganska säker på att ohörbart. För jag vill inte..., uppgav Ludvig.

Men du, det här med att välla sängarna, bara så inte jag, för att du sa att du, du såg att de inte var i sängarna eller?

Ja, uppgav Ludvig.

Ok. Och då välte du sängarna?

Ja, jag dubbelkollade alltså, som jag sa, uppgav Ludvig.

Ja. Och när du gör det, är alla ni grabbar då inne i rummet, alla de, eller alla ni fem?

Ja, det är vi. Jag kom in sist i rummet, kommer jag ihåg. Så då vet jag att de andra killarna är där nånstans, men vad de gör vet jag inte, jag har ingen aning, uppgav Ludvig.

Nej, men då är det ljust i alla fall?

Ja, det är tänt, uppgav Ludvig.

Och du ställer de där sängarna upp där, eller välter. Och sen så hör du nånting, eller hur var det, hur var det där med Gustaf i garderoben, hur visste du det?

För att de sa det. Jag vet inte vem som sa det, men jag hörde att de sa, de är i garderoberna. Då så, först blev jag ju lite chockad, för jag hade ju inställningen att de hade sovit hos någon annan, för jag tänkte aldrig att nån skulle kunna gömma sig i en garderob. Och då så vänder jag ju mig om, och då så ser jag ju att Max öppnar, ja Gustaf Merners ohörbart, uppgav Ludvig.

Precis. Och där, men du ser inte Gustaf när han öppnar?

Förlåt, uppgav Ludvig.

Alltså om Max öppnar garderobsdörren, ser du att Gustaf är där då?

Nej, inte där och då. Jag ser inte Gustaf i garderoben, men senare så ser jag att Tom var i garderoben, uppgav Ludvig.

Ok, ok. Och sen vänder du dig om när han öppnar. För sen säger du att du hör att Gustaf på nåt sätt far ut eller slängs ut?

Ja, jag visste ju inte att det var Gustaf då. Jag hörde att nånting hade ramlat bakom mig, för det är ju så här, det lät lite hårt. Nej, och då tänkte jag så här bara, shit nånting har gått sönder eller nåt sånt där. Och han var ju precis bakom mig, jag vände mig om och så var han precis där. Och då så tänkte jag bara, ja men han har ramlat. Då lyfte jag honom upp och hjälpte honom på fötter, och så släpper jag honom så, uppgav Ludvig.

Var var de andra grabbarna då då?

Då så såg inte jag någon, så jag och, ifall låt oss säga att det här är fönstret igen (Ludvig demonstrerade på mobiltelefonen som låg på bordet). Här är Gustafs, nej här är Gustafs garderob, här är Tom Pragers garderob. Då så står ju Arvid Hagen där och Max Merner där. Och sen i början, då står ju jag där, när jag ser att Max öppnar den här garderoben. Därför ser inte jag nånting så. Men sedan så går ju jag dit, där jag ser att Gustaf Merner, nej Tom Prager ligger i garderoben. Och då så hör jag ju den här bam, att någon hamnade där. Och då så står vi ensamma på den här delen, de andra killarna är här.

Och vad jag tror, dörren också fortfarande är öppen, ifall inte jag minns fel. Till korridoren ja. Och de enda personerna som jag ser göra nånting, det var Arvid och Max. Det var bara de som jag såg öppna, vad heter det, garderobsdörrarna. Men jag såg aldrig att de gjorde nånting. Jag såg aldrig att Max, vad jag fick höra i efterhand, var den som, ja slängde sin brorsa på marken där. Och jag såg aldrig nånting som hände till Tom heller, jag vet fortfarande inte vad som har hänt till Tom, uppgav Ludvig.

Mats: "Men du lämnar rummet?".

Mm, uppgav Ludvig.

Mats: " Vem är det som kommer ut sen då efter dig?".

Jag la inte märke till det, men jag vet att precis vid dörröppningen så går jag förbi Leopold del Corral och Fredrik som står där. Jag vet inte ifall, jag har ingen aning vilket håll de kollar åt. Men man känner igen det på deras tröjor, alltså så här vilka kläder de hade på sig. Och då så, jag tänkte inte så mycket mer på det, så jag gick ju alltså förbi där och hem, alltså eller ja till mitt rum då, uppgav Ludvig.

Men jag är inte riktigt med fortfarande, när du är i rummet där, och då ser du Tom.

Ja, uppgav Ludvig.

Och så hjälper du Gustaf upp?

Ja, uppgav Ludvig.

Vad gör du sen?

Jag går ut, uppgav Ludvig.

Då går du direkt ut?

Ja, uppgav Ludvig.

Och var är de andra killarna i rummet då?

Jag ser inte var, alltså ohörbart, uppgav Ludvig.

För då är det ljust?

Ja exakt, jag vet, men jag, det är fortfarande som jag sa tidigare också, med alltså den där tröjan som man hade över ansiktet. Den försämrade otroligt mycket, alltså jag såg ingen, alltså så här, alltså runtomkring så som man brukar se, som jag ser nu. Utan det var mer att, anledningen till att jag såg Leopold och Fredrik, det var för att jag var ju tvungen att gå förbi dem för att kunna, vad heter det, alltså så här, jag gick förbi, det var ju inte så att det var trångt på något sätt, att jag var tvungen att tränga mig förbi. Utan det var så här, jag gick förbi dem när man gick förbi där. Och det var bara det som hände, uppgav Ludvig.

Ok. Och Gustaf då, efter att du har hjälpt upp han, hur blir det med han då eller?

Jag lämnade honom bara ståendes där, uppgav Ludvig.

Han stod där liksom?

Ja, jag lämnade honom bara stående där, uppgav Ludvig.

Och det sista du såg av Tom, det var?

Det var när han var i garderoben. Jag såg aldrig honom bli utdragen eller att han låg på marken eller nånting. Det såg inte jag, uppgav Ludvig.

Mats: **"Har advokaten nån fråga?"**.

Advokaten: **"Mm, kort bara, för jag hängde inte riktigt med där i början. För att, precis som frågorna ställs här, så hänger det ihop lite grann med nån, är roasting samma sak som den här rap battlen. Är det samma tillfälle vi pratar om?"**.

Vad menar du, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Jag har förstått att det skedde en roasting innan, och det är ju då man häcklar folk och så vidare. Är det samma, pratar vi om samma tillfälle då, med affischen och allt det här?"**.

Ja, det stämmer, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Och jag fattade inte riktigt, det fanns en affisch med din mamma på?"**.

Mm, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Var det i ett exemplar, eller hade det..?"**.

Nej, jag tror att det var i 70 exemplar, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Som hade satts upp överallt?"**.

Satts upp på ohörbart, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Vad var det mer på det då?"**.

Alltså det var en bild på min mamma, och som sitter på en, ja men en fåtölj eller nåt sånt här. Som var editad med två personer bakom henne, varav de hade satt på de här killarnas

ansikten då. Och sedan så hade de skrivit en text under, uppgav Ludvig.

Mats: **"Vem var det till höger och vänster om din mamma?"**.

Jag har inte sett affischen, jag har inte fått se den, jag fick höra i efterhand att det var Gustaf Merner och Thure von Essen med. Men jag visste inte om det där och då, jag visste inte ens om att affischen fanns där och då, uppgav Ludvig.

Advokaten : **"Och texten, det var det du sa, nu är kriget slut i Syrien, du kan åka hem, eller nåt liknande?"**.

Ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Vem, din mamma, eller vem riktades den mot?"**.

De riktade den mot mig, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Ok. Och sen, vad ingick mer, det var andra som också råkade illa ut i den här rap battlen. Vad sas, vad har du fått reda på i efterhand?"**.

Jag var ju inte där som sagt, så jag är ju inte 100 % säker till allting som sas. Men jag vet många saker som sas, t ex hatbrott mot judar. Där Fredrik Asker, som är jude, och så sa de till honom att de skulle döda honom, som Hitler gjorde med judarna. Och de skulle gasa honom, och att Hitler inte fullföljde sitt öde, och att de skulle göra det åt honom. Och att när han låg och sov typ, så skulle de döda honom, alltså gasa honom då.

Till Max Merner så fick jag höra i efterhand att de hade sagt att hans mamma och hans pappa är så fattiga, att de inte kan betala för Lundsberg. Så att hans mamma måste bo i en etta i, bo i en etta i, nånstans, för att sälja sin kropp för så lite pengar som möjligt. För att hon är en riktig hora, och att hon, att hon ligger då, eller att Tom säger att ohörbart ord. De sa att Max Merner knullar sin egna mamma och hans 8-åriga syster.

Och den här är en rap som pågår i 10 minuter, utav Victor Bergman. Samtidigt så håller de också på med Arvid Hagen, om hans tjej, hur de ska våldta henne och hur de ska hålla på med massvis med olika saker. Och de går in på detaljer och sånt här. Och allt det här så sitter ju husfar och lyssnar på, fick jag höra i efterhand då, det var därför jag blev så otroligt besviken på honom, ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Vad hände med de här affischerna, finns de kvar eller?"**.

Fredrik Asker och Arvid Hagen hade gömt två stycken exemplar var på sina rum. Ohörbart använda för, ja men de ville visa det för ledningen, tror jag det var eller nåt sånt här. Men sedan så hade, sedan när vi åkte därifrån, låser ju husföräldrarna rummen. Sen så fick vi komma tillbaka efter ett tag, för att vi går ju i skolan fortfarande. Då bad vi Grönberg om att få gå dit och hämta de här affischerna. Då gick vi dit, och då var affischerna borta. Och den enda personen som har nyckel till rummet, det är husfar.

Och det är också husfar samt ledningen har bilder på de här, för att det är husfar som måste skriva ut dem. Det finns ingen annan som kan skriva ut nånting på Lundsberg, utan husföräldrarna. Och det är ju stora mängder, så det är ju svårt att göra nånting annat. Så Lundsbergs skolas ledning har bilderna, och husfar har dem på sin dator.

Och mina föräldrar krävde ju att de här bilderna skulle komma fram, att de skulle få se dem.

Och då tog skolan bort texten, och de tog bort allting som var editat, utan de gav bara ett kuvert med min mamma, en bild på min mamma på, ingenting annat. Jag har fortfarande inte tills denna dag sett den här affischen, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Sen tänkte jag också höra, för att det var ju, vi pratade inte så mycket om det specifikt så att säga, men vi kommer väl till det. Men du är misstänkt för hemfridsbrott också, och det förklarade jag för dig innan, att om man olovligen intränger eller kvarstannar i nåns bostad så att säga. Vad gäller för, på skolan, för det här med att besöka andras, eller gå in på andras rum liksom. Är det nånting som är förbjudet, eller är det, får man göra det, eller vad gäller liksom?"**

Alltså, det är nånting som är absolut inte förbjudet på något sätt, i alla fall inte förmedlas till eleverna, att det är fullständigt förbjudet. Jag tror..., uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Kan man fråga nån, om man får gå in på nån annans rum?"**

Alltså, det är ett system där det enda sättet du inte får gå in på någons rum, är ifall treorna inte har gett dig tillstånd för det. Så anledningen att man ska kunna gå in i någons rum, låt oss säga att Tom Pragers och Gustaf Merners rum, så måste treorna ha gett de personerna tillstånd. Men också veta, ja men typ så här, vad som ska göras. Så de behöver veta en anledning, och de behöver veta vem som ska gå in vart. Och då hade tydligen Max Merner fått tillstånd för detta av treorna då.

Vad han hade sagt, vad som skulle ske, visste jag inte nånting om. Jag vet fortfarande inte vad som, ja ifall det ens var nån planering, eller ifall bara treorna var också sura på dem, och bara, ni får gå in där eller nåt sånt där. De brydde sig kanske inte så mycket, men det har alltid varit så att man får gå in i andras rum, oavsett vad. Det är ju till och med att husfar säger att man får gå in i andras rum, till och med på väckningar när det kommer till födelsedagar, lite som jag snabbt förklarade. Då hela hemmet springer in och välter sängen som man ligger i, och står och hoppar på, står och hoppar på sängen när de ligger där under. Vilket är nånting som, ja det är konstigt att husfar lät, men det är nånting som man efter ett tag tycker bara blir en rolig grej, typ på det sättet. För det blir ju så normaliserat, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Men har det nån gång när det har drabbats dig, när de har kommit in på ditt rum, eller som i det här fallet, att man går in på nån annans rum. Finns tanken där, att nu gör jag nåt olagligt, jag får ju inte gå in på det här rummet överhuvudtaget. Är det nånting som har förmedlats eller som du..?"**

Aldrig, aldrig. Det har aldrig varit nånting liknande. Och vid väldigt många tillfällen så är det ju husfar också som säger att det är ok, uppgav Ludvig.

Nej, jag funderar Ludvig på en annan sak, jag förstår ju, du har ju berättat för oss att du har ju inte, du visste inte vad som skulle ske liksom. Men jag förstår också på dig, och du uttrycker att, vad jag förstår, och du får säga om jag förstår fel, att det är Arvid Hagen och Max Merner. Och då tänker jag, har du pratat med dem liksom, alltså, för jag förstår att du har en bild av vad som har hänt, men du har inte sett nåt. Och då tänker jag, hur har du fått den bilden som du har, av vad som faktiskt har hänt?

Det var som jag sa också tidigare, det var ju efter det här så gick jag ju och snackade med killarna. Alltså de, inte Max Merner och Arvid Hagen, utan jag snackade ju med Victor Bergman och Charlie om vad som hade hänt. Jag vet fortfarande inte vem som har gjort vad, på vem som nu har fått de här slagen då, men jag vet att det har hänt, för att jag snackade med

dem.

Sen, och det fick jag reda på, alltså efter när jag pratade med dem och frågade hur de mådde och allt sånt här. Och det är bara så, jag har inte snackat med Arvid eller Max nånting. Jag har försökt att, ja men hålla mig lite borta på så vis från dem, för jag vill inte riktigt, ja.

Arvid och Max, eller så här Max, har ju, alltså alla skolor har ju det här lite med så här, vissa som är lite mer populära, vissa som inte är lika mycket populära och sånt här. Och då har ju Max varit kanske en av dem som är lite mer populära, och sen tagit det kanske lite till sin nytta och gjort narr av andra personer på deras bekostnad.

Och ja, då har han kanske gjort det, eller han har gjort det lite mot mig också, när vi var rummisar och sånt här då. Men han har aldrig varit aggressiv mot någon, eller aldrig varit taskig fysiskt mot någon eller nånting sånt alls. Och jag vet att han har pratat med många av de här killarna innan, och pratat om hur de vill att han ska förbättra sig och sånt här. Så ja, jag blev ju djävligt chockad, uppgav Ludvig.

Men jag har också förstått att, för du är inte på Björke längre, men du går i skolan. Eller bor du på Björke nu igen?

Alltså, jag bor inte på internatet. Jag är suspenderad, uppgav Ludvig.

Men nu så har ni lektioner som vanligt eller?

Ja, uppgav Ludvig.

Men när ni kom tillbaka, pratade du nånting med Max och Arvid och dem liksom om vad som hände liksom. Du sa nånting till mig, att du var lite sur på Max för att han bara tänkte på sig själv ohörbart.

Ja, exakt. Och det var lite mer typ så här, han frågade så här, hur kan inte du vara, han sa till mig när vi var på väg till skolan så här, hur kan inte du vara nervös? Eller rädd eller vad det nu var, ordagrant vet jag inte vad han sa. Och då tyckte ohörbart, då blev jag lite sur på honom för att han bara tänkte på sig själv. Och det märkte jag ju där och då. Och därför så har inte jag riktigt haft någon kontakt på det sättet alls.

Jag vet att jag skapade en grupp-chat som, efter det här, på onsdag, hette allt kommer att bli bra. För att jag vet att jag själv mådde ju alltså otroligt dåligt för varje dag som gick. Och det kändes ensamt, jag visste inte vad jag skulle göra. Och då tyckte jag det var så hemskt så att de också skulle kunna göra det. Mestadels då för att jag pratade väldigt mycket med Fredrik och Leopold om hur de mår och sånt här.

För jag började ju gå till en terapeut då, efter det. Vilket jag har gjort innan, pga rasistiska kränkningar och sånt här som jag fick på min förra skola. Och då så började jag ju gå tillbaka till honom och ville bara kolla så att alla mådde bra. Jag ville inte att någon skulle må dåligt, för jag vet hur jobbigt det är att, ja må dåligt. Så ja, det är den enda kontakten jag har haft med dem, uppgav Ludvig.

Och sen undrar jag lite, du säger ju att du inte använder snapchat. Men vi har haft din telefon och vi kan ju se att du gick in och raderade snapchat samma dag som vi sa att vi skulle ta telefonen.

Det stämmer, uppgav Ludvig.

Varför då?

För att jag känner att det var saker som där och då blev väldigt bara stissiga. Det kändes som att man skulle bara försöka få bort allting som man var associerad till. Men i eftertanke så tänkte jag väl att det kanske inte var, det kanske inte fick, förmedlade den bästa tanken där och då. Men jag har alltså nu inga problem ifall ni skulle se de videorna eller vad det nu var som raderades. Mestadels vet jag också att, anledningen att jag försökte också, tyckte det var skönt att jag gav mobilen till er.

Också för att ni skulle få se att jag var inte involverad i nån planering ohörbart tidigare, jag var inte med i nåns rum och snackade eller nånting sånt där, utan jag låg verkligen och sov. Alltså så här, jag kom dit, jag pratade inte ens med killarna, jag hade inte pratat med dem sedan fredagen, uppgav Ludvig.

Nej, men de ringde dig.

Ja, lördagen då, eller de ringde mig, förlåt, uppgav Ludvig.

Mats: **"På söndan, käkade du middag då på Björke?"**.

Ja, jag åt, alltså så här, jag kom ju efter, väldigt långt efter middan, så jag åt lite rester där, typ nio-tiden där, uppgav Ludvig.

Men du, har du kvar ditt snapchat-konto eller?

Mm, uppgav Ludvig.

Bara att du raderade det på telefonen liksom?

Ja, exakt, uppgav Ludvig.

Nej, alltså är det nånting som du känner att vi har liksom inte frågat om, eller som du känner är viktigt att vi vet om, som du vill berätta för oss när du är här, om det här som har hänt? Det är heller inte för sent, du kan ju genom din advokat eller dina föräldrar också, kontakta oss om det skulle vara nåt mer, men jag tänker som du kommer på nu?

Ja, eller lite, på ett sätt, för det kändes lite som att ni hade lite, inte riktigt alltså fått en bild av kulturen, kändes det lite som. Eller att det kändes inte som att ni visste om väldigt mycket om hur det brukar vara. Ohörbart hur mycket vet ni om det, uppgav Ludvig.

Nej, men jag tänker, berätta för oss det du känner att vi borde veta om, eller som du vill att vi ska veta om.

Mm, uppgav Ludvig.

Tänker du kulturen på hemmet, eller på skolan, eller?

På hemmet. Ja, nej men, eller så här, man, när man alltså pratar om det här med, ja men så här många utanför skolan, så här bara om vad som har hänt. Så tänker man också att, alla, alltså för man har inte fått det riktigt innan. För att tidigare så pratade man ju inte riktigt om vad som händer på Björke med någon annan. Men nu när det väl är ute, så märker man att folk har en annan bild av det. Och då förstår man hur alltså dåligt normaliserat allting är. Vilket jag pratade med ordföranden i styrelsen också om. Han kom och bad om ursäkt för, ja men

hur allting har varit styrt. Och han sa det själv att han tyckte att hemföreståndarna behöver en handledare, för att de också hamnar också i den här normaliseringen.

Våran husfar som var där vid tillfället, har jobbat där i 10 år. Han har varit med ända sen strykjärnsincidenten, och han har ju en helt annan bild på vad Lundsberg är för nånting. Och när man kommer dit så är man ju lite som en tom bok, man är fortfarande ung, man är nyfiken, och man är exalterad för vad som kommer fram där. Så här, man är lite taggad på att man ska bo med nya personer, det är en helt annan miljö.

Och första veckan så är det bra, och sen så efter ett tag så fattar man att det är ju en helt annan sak. Jag kommer ihåg, när jag sitter på det där mötet efter, jag bara tyckte att det där var det sjukaste jag nånsin har hört. Men sen efter några veckor så, typ två-tre veckor, så blev det vardag. Alltså det blev inte nånting konstigt. Och sen så, det är ju inte så att allting kommer direkt på, utan det successivt ökar ju. Och jag kommer ihåg alltså..., uppgav Ludvig.

Mats: "Men är det poängsystemet du snackar om nu eller?"

Ja, alltså bara generellt, alltså också vem som är på toppen och vem som är på botten, lite mer så. Husfar, i hans tillsägelser, har ju t ex varit med och, t ex alltså en vanlig grej som husfar brukar göra när han kanske så här ska säga till någon lite så här, för skojs skull typ, är att kanske ta någon i nacken. Och jag vet inte vad, det var annorlunda, men det kändes inte konstigt på det sättet. Eller förstår ni vad jag menar, uppgav Ludvig.

Förstår jag dig rätt Ludvig, att det du menar att, folk som inte känner till mentaliteten, eller sättet det fungerar på, har ju en annan syn på det. Du menar på att när man kommer dit, då har ni ju inga liksom förutfattade, men när ni kommer dit så, som du säger, normaliseras ni i ett sätt som kanske inte är så bra. Förstår jag dig rätt då, att du ändå kan se på det nu och säga att jo men det här är inte bra. Men när man är i det då så smygs det på och man accepterar det, för det är så det är på det här sättet. Förstår jag dig rätt?

Definitivt. Och det är ju för att, alltså man har ingenting att jämföra med på det sättet. Alltså så här, och man tar ju inte upp det, och det är ju det som är vardagen hela tiden. Man inleder hela året med att alla ettor och nior ska köra en brottnings mot alla tvåor och treor. Och det går ju som det går.

Och brottnings och sånt, alltså det är ju vardag, alltså jag kan säga utan problem att det nästan sker varje dag. Inte bara mellan yngre och äldre, och yngre och yngre och äldre och äldre, utan med husföräldrar också. Husfar har varit med på brottnings definitivt. Jag kommer ihåg när han hade en brottnings, du såg videon som jag visade, då var det ju när husfar, ja men brottades med mig och Arvid Hagen och Filip Ludvigsson. Och det är inte så att vi tyckte att det var konstigt, utan det var, det var bara som att det blev en normal grej.

Man brottades ned Filip Ludvigsson efter att han hade gått ut ur duschen med bara handduk och sånt här. Och ser man den här videon så skulle man ju tänka så här bara, vad är det här för person. Men där och då så tänker man ju bara, ha ha ha, det är en rolig händelse, ha ha ha, en rolig berättelse, typ så. Man bara förs med, uppgav Ludvig.

Mats: "Advokaten, klar?"

Advokaten: **"Det förnekas ju, samtliga brott".**

Ja, precis. Det ska vi ju också säga så vi, din inställning....men vi förstår det då som att

du förnekar brott.

Ja, jag förnekar till allt, uppgav Ludvig.

Förhöret avslutat

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Stockholm 2025-04-03

Hej Johanna,

Som offentlig försvarare för Ludvig von Platen får jag härmed komplettera den beskrivning som tidigare lämnats angående den "rap battle" som ägde rum den 18 januari 2025 på Lundsbergs skola, Björke elevhem.

Den 18 januari 2025 utförde Tom Prager, Victor Bergman, Jaques de Geer och Thure von Essen ett uppträdande på Lundsbergs skola, Björke elevhem inför i stort sett alla elever på elevhemmet. Elevhemsföreståndare Kenth Nordh var också närvarande vid händelsen. De yttrade hotfulla och kränkande kommentarer riktade mot några av de elever som tittade på uppträdandet.

Inför denna "rap battle" hade Husmor printat ut ett 50 tal bilder på en Ludvig von Platens mamma, Gunilla von Platen. Originalbilden kommer från en tv-produktion där Gunilla von Platen medverkade och på originalbilden är Gunilla tillsammans med två medarbetare.

Thure von Essen har redigerat bilden i Photoshop och bytt ut ansiktena på Gunilla von Platens medarbetare och i stället lagt in en bild på sig själv och Gustaf Merner bakom Gunilla von Platen. Thure von Essen samt Victor Bergman delade ut 50 exemplar av bilden till samtliga i rummet.

Advokat: Johan Eriksson Björn Sandin Tobias Fälth Lina Holmgren
Camilla Lind Olle Krithammar Samuel Westerlund Rashidi Therese Tidesten Christoffer Sommar Hilde Björkqvist
Felix Jacobsen
Biträdande jurist: Lovisa Lundgren

info@forsvar.se
Hantverkargatan 78 Box 12107 102 23 Stockholm
Telefon: 08-545 701 30 Org.Nr 969682-9994

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Nedan redovisas, med reservation för att det inte är fullständigt, exempel på vad olika elever sa under rap battle'n.

1. "Nu när kriget är slut i Syrien så kan du ta din bananbåt och åka hem igen."
Uttalat av Thure von Essen och det var riktat mot Ludvig von Platen.
2. "Din familj är judar och borde blivit brända i Hitlers ugnar."
Uttalat av Thure von Essen och det var riktat mot Fredrik Asker.
3. "Vi ska ta hand om er judar på samma sätt som Hitler skulle gjort. Samt avsluta Hitlers arbete."
Uttalat av Thure von Essen och det var riktat mot Fredrik Asker samt Ludvig von Platen.
4. "Din mamma är så fattig att hon måste prostituera sig för att du ska ha råd att gå på Lundsberg",
Uttalat av Victor Bergman och det var riktat mot Max Merner.
5. "Du har knullat din 10-åriga syster."
Uttalat av Victor Bergman och det var riktat mot Max Merner.
6. Grova uttryck uttalades om vissa elevers föräldrars sexuella handlingar och att Max Merners utseende var fult med äckliga finnar mm.
Uttalat av Victor Bergman och det var riktat mot Max Merner.
7. En elevs familj anklagades för pedofili och sexuella övergrepp.
Victor Bergman uttalade att Max Merners pappa är med på dumpen.
8. Kränkande uttryck kopplade till religiös och etnisk bakgrund
Uttalat av Thure von Essen samt Victor Bergman och det var riktat mot Ludvig von Platen samt Fredrik Asker.

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

9. Uttalanden om vilka sexuella handlingar som skulle begås mot närvarande elevers flickvänner. Jack De Geer, Tom Prager och Michael Klintbäck kränkte Max Laurins flickvän samt Arvid Hagens flickvän genom grova sexistiska ord vad de ville göra med dem. Max Laurin och Arvid Hagen anklagades även för våldtäkt av sina flickvänner.
10. Ett 50 tal bilder skrevs ut och delades ut till samtliga på elevhemmet, innehållande bild på Gunilla von Platen, se beskrivning ovan.
Syftet med detta var att förnedra och kränka Ludvig von Platen och hans mor Gunilla.
11. Uttalande med anklagelse om att Ludvig von Platen begått sexuella övergrepp mot samt stalkat tjejer.
Uttalat av Thure von Essen och Victor Bergman riktat mot Ludvig von Platen.
Det skall i detta sammanhang nämnas att Tom Prager och Thure von Essen utsätter Ludvig von Platen för denna typ av kränkningar varje vecka i elevhemmet med husföräldrars vetskap. Vid ett tillfälle har husmor Maria sagt men i övrigt har det passerat utan reaktion.
12. Ludvig anklagas för att ha hybris och att han går på Lundsberg skola för att hans mamma vunnit på trisslott.
Uttalat av Tom Prager och riktat mot Ludvig von Platen. Denna typ av kränkning från Tom Pragers sida riktat mot Ludvig har varit återkommande och skett vid ett mycket stort antal ytterligare tillfällen.
13. Ludvig anklagas för att vara socialt utfrysad och sakna vänner.
Uttalat av Thure von Essen, Tom Prager riktat mot Ludvig von Platen.
14. Ludvig uppges vara en "självordsbombare" som skall spränga sig själv.
Uttalat av Thure von Essen riktat mot Ludvig von Platen.
15. Ludvigs familj är medlemmar i en terroristgrupp då hans släktingar är svartskallar.

Uttalat av Tom Prager och Victor Bergman riktat mot Ludvig von Platen.

Advokat: Johan Eriksson Björn Sandin Tobias Fälth Lina Holmgren
Camilla Lind Olle Kristhammar Samuel Westerlund Rashidi Therese Tidesten Christoffer Sommar Hilde Björkqvist
Felix Jacobsen
Biträdande jurist: Lovisa Lundgren

info@forsvar.se
Hantverkargatan 78 Box 12107 102 23 Stockholm
Telefon: 08-545 701 30 Org.Nr 969682-9994

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

16. Tom Prager uttalade att Ian Gustafsson var fet och hade fettknölar i blodet.

17. "Ludvig von Platen är en neandertalare med lägre intelligens då hans mamma är från mellanöstern."

Uttalat av Thure von Essen och Tom Prager riktat mot Ludvig von Platen.

Detta är som ovan nämnts exempel på vad som framfördes vid uppträdandet. Uppträdandet skall även finnas på film och flertalet elever samt husfar Kent Nordh kan styrka det som påstås ovan. Det skall även framhållas att uttalanden likt ovan sker systematiskt och upprepat all annan tid på elevhemmet.

Med vänlig hälsning

Björn Sandin

Björn Sandin

Advokat: Johan Eriksson Björn Sandin Tobias Fälth Lina Holmgren
Camilla Lind Olle Kristhammar Samuel Westerlund Rashidi Therese Tidesten Christoffer Sommar Hilde Björkqvist
Felix Jacobsen
Biträdande jurist: Lovisa Lundgren

info@forsvar.se
Hantverkargatan 78 Box 12107 102 23 Stockholm
Telefon: 08-545 701 30 Org.Nr 969682-9994

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Hörd person

Von Platen, Ludvig Baltzar Philip

Personnummer

20070329-8430

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Foto i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt hemfridsbrott 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på

Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och /eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Tom Pragers och Gustaf Merners rum. Gärningen är att bedöma som grov eftersom den innefattat våld mot Tom Prager.

Misshandel 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Tom Prager. Misshandeln har bestått i ett flertal knytnävsslag och en dask mot Toms vänstra arm/överkropp, åtminstone en dask mot Toms rumpa och åtminstone ett rapp med bälte som träffade Tom på nedre delen av vänster skinka. Tom åkte ner på golvet och blev därefter upplyft i nacken och nedslängd på sängen. Ludvig har vid tillfället solidariserat sig med övriga gärningsmän och stärkt dem i deras uppsåt, genom att tillsammans med övriga gärningsmän maskerad olovligen tränga sig in i Toms rum och därefter kvarstanna under hela händelseförloppet, utan att ingripa till hjälp för målsäganden.

Olaga integritetsintrång 2024-08-28--2025-01-19 i Värmlands län, genom att ha spridit en film/filmklipp där Tom Prager utsätts för misshandel i sitt rum på Lundsbergs skola. Ludvig har därigenom gjort intrång i Tom Pragers privatliv. Spridningen har varit ägnad att medföra allvarlig skada för Tom Prager.

Grovt hemfridsbrott 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer olovligen ha trängt in i Jacques de Geers och Thure von Essens rum. Gärningen är att bedöma som grov eftersom den innefattat våld mot båda målsägandena.

Misshandel 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Jacques de Geer. Misshandeln har

bestått i slag med bälte mot olika delar av kroppen, vilket orsakade smärta och rodnad/röda märken.

Misshandel 2024-08-26--2024-09-15 på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola i Storfors kommun. Detta genom att tillsammans och i samråd och/eller samförstånd med andra personer ha misshandlat målsäganden Thure von Essen. Misshandeln har bestått i ett flertal slag mot målsägandens kropp, vilket i vart fall orsakat smärta.

Underrättad om 12 § FUK		
Ja		
Underrättad om rätt till försvarare	Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar	Försvarare/biträde närvarande
		Ja
Försvarare/biträde önskas		
Advokat Björn Sandin		

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Olsson	2025-04-01	12:03	13:55
Förhörplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Kristinehamns polisstation	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	MO		

Involverad personal	Funktion
Johanna Thornberg Sköld	Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Therese Andersson från socialförvaltningen medverkade på telefonlänk.

Ludvig delgavs brottsmisstankarna enligt ovan och förhöret pausades kl. 12.06 för att Ludvig och advokaten skulle diskutera enskilt. Förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl. 12.17.

Ludvig och advokaten förevisades den redigerade filmen som visar när gärningsmännen går in i Toms och Gustafs rum och som avslutas med en gruppbild med texten "GG production".

Ludvig underrättades om sina rättigheter att inte behöva yttra sig under förhöret eller att svara på förhørsledarnas frågor. Ludvig informerades om att han har rätt att få information om förändringar av misstanken och att ta del av utredningsmaterialet i den utsträckning som följer av RB 23:18§. Ludvig informerades om att staten betalar kostnaden för offentlig försvarare, men att den som döms för ett brott kan bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av kostnaden.

Förhørsledarnas och advokatens frågor och uttalanden anges i fet stil.

Kan du berätta vad du vet om den här filmen?

Absolut, vad heter det, den här filmen var nånting som gjordes i början av året ungefär. Det

hela började med att vi sitter på en lunch, och då har vi i tvåorna alltså så här sagt ohörbart att man inte ska bli så här grupperade, att så här de nya sitter för sig och de gamla sitter för sig.

Så vi sätter oss lite med nya, några nya och några gamla och pratar för att försöka inkludera dem. Och under såna här, en sån här lunch då och middag, så började diskussionen kommas upp om, om nån liknande, alltså så här nån video eller nånting sånt dära. Där det var att någon hade pratat, nån så här skickat nån video, typ så här hetsat mot nåt, ja nån årskurs eller nåt sånt dära.

Och då så sa Victor Bergman och Tom Prager till oss att, de tog först fram ett förslag om att vi borde komma in i deras rum och göra en väckning. Där de ville att vi skulle göra som, ja de kallas för Tegen och, ja det är några, alltså treor som jag hade när jag gick i nian. Som de hade fått höra, vars, de ville ha nån så här liknande upplevelse eller vad det nu var. Och då sa vi nej till det. Vi sa att de inte, att det var så här jättekorkat, att ohörbart det är ju inte nånting alltså som försiggår. Och det här var också under så kallat alltså snälla veckan, det är så här första veckan innan hemresehelgen, när man ska försöka så här försöka inkludera alla nya så mycket man bara kan. Och det är innan så här poängsystemet är introducerat, det är innan, ja alla regler och sånt där introduceras.

Och då så när vi, när vi säger nej till detta, så fortsätter de att tjata om att vi ska göra det och då så kommer de på med, då kommer då Victor Bergman och Tom Prager på den här idén med videon efter ett tag. Om att de, vi borde göra, för de tyckte att det var roligt att vi blev kallade för Golden Generation, och de tyckte att vi borde göra en, alltså en introvideo. Där, eftersom att vi i Golden Generation inte var juniorer längre, utan vi var tvåor. Så tyckte de att vi borde göra en, ja men en sån här introvideo, där det var typ så här, ja precis som det här då. Och det skulle va så här GG production.

Och då så när vi väl började detta, så tyckte vi inte att det lät som en jätterolig grej. Alltså vi tyckte inte nånting dåligt om det, men vi tyckte inte bara så här bara, det kändes bara lite konstigt så här, varför skulle vi göra det för. Och sen så, efter ett tag så tänkte vi ju, alltså, ja men det hade varit kul, det hade varit en rolig video.

Och då så tyckte de att det var jätteroligt, Victor och Tom, och då började de två bråka om vem som skulle va med i videon, för de bodde i två olika rum. Och då försökte de först att de skulle sova i samma rum den kvällen, men husfar tillät inte det för att han ville inte att det skulle bli, alltså så att, han ville att man skulle, de nya skulle integreras med de nys alltså rummisar. Att det inte skulle bli nån sån här, att rummisarna skulle byta efter en vecka. Och Tom och Victor kände ju varandra sen innan.

Och då så sa vi, eftersom att det var Victors, eller Toms idé till mesta del, och det var han som pushade mest, så tänkte vi så här, ja men visst, varför, du kan få va den. Och då sätter vi oss ner bara på plats där och då. Så sitter vi alla runt i matsalen, det är ett fåtal tvåor, jag kommer inte ihåg vilka, jag kan inte säga med all säkerhet, för att det var ett tag sen, och jag vill inte råka säga fel namn.

Men så sitter Victor där till min vänstra sida, och sen så är det ju ett avlångt bord, så sitter treor och ettor här borta med husfar, och så sitter vi här. Och de ser ju allt det här ske och allt sånt här, och det är, och då så pratade vi med Tom och så frågade vi honom så här bara, men vad är planen, vad är det så här, vad är det du ska säga i din del av videon.

Och då så kom han upp med ett förslag, och sen så tyckte han inte om det, och så tog vi om. Och sen så tyckte han inte om det, så tog vi om. Och så hade han så här att, först ville han att vi skulle köra utan blix, för han hade nån grej med ögat typ, att han blinkar med ögat typ så

här. Och då så tyckte han inte om att det blev för mörkt, och då skulle vi köra med blix, och så tog vi om och sen blev det massa med omtagningar och sånt dära. Men till slut så fick vi ju, ja den som, videon som Tom tyckte var bäst då. Och det var ju han som valde själv, den videon.

Och då så frågade vi honom också, vad är det du vill att, så här, vad är det du vill att vi ska göra nu, alltså när vi väl alltså kör den här grejen ikväll. Och då så satte vi en tidpunkt på när vi skulle komma in, som passade för honom, och vi såg till så att det också att det inte var några, alltså stora läxförhör eller prov av något slag så här dagen efter. Samt så var det att vi skulle köra en video där någon skulle snacka skit om våran årskurs då. Varav vi skulle, inom quote, vad han sa, att vi skulle läxa upp dem. Och att då, att vi skulle gå in dit och, ja alltså göra det som sågs i videon dära. Varav han skulle så här så att säga skådespela med, eller vad man ska säga.

Man skulle, alltså han skulle leka, typ som på slutet, man såg att han skulle leka död när han låg i sängen. Och att man skulle bara, först alltså, vad som, jag vet inte hur man ska formulera det, men att typ, jag försöker tänka mig vad vi sa då. Att vi skulle gå in där, han sa att han skulle leka så, vad heter det, rädd, och sen så leka död efteråt, sa han. Och då så sa vi, javisst absolut, vi kör.

Och då så satte vi en tidpunkt och så frågade vi honom så här, är du 100 % säker, och han bara, ja absolut, det blir jättekul. Och då så sa vi bara, ja men det blir jättekul och så började vi planera det där och tyckte det var en jätterolig idé.

Och sen efteråt när vi hade gjort det, så pratade vi med honom, och han bara, nej nej, det var bara en rolig händelse, och vad heter det, vi höll på att fixa och satt och editade videon tillsammans, jag och han och några andra. Och det är ju jag som filmar allting.

Och då så ser, och då så sitter jag och han och några andra på CapCut, och så tänker vi så här, vad ska vi lägga ihop för nånting. Och då tänkte vi så här, men vi gör det här, han hittade det här ljudet som var, (Ludvig gjorde ljud) typ eller, ni märkte efter varje cut. Och då var det hans idé att efter varenda gång han säger en mening som är så här skitstark, så ska det vara när vi går till honom.

Och då så, då så när vi går till honom så skulle det byta tillbaka till när han pratar, och så skulle det vara ett till (Ludvig gjorde ljud). Och, ja efter det så satte vi ihop allt det där som en video ohörbart.

Och då tyckte han att det var jätteroligt. Han visade, han tog min telefon och visade en massa teorier. Victor frågade om ifall han skulle kunna få vara näst på tur. Och alla de, alltså var alltså jätteexalterade. Och de tyckte ju att bara, och de såg ju på det här alltså som en rolig grej.

Och då så var det så att det var i, på Gransäter, så var det två teorier och två tvåor som hade filmat en video där de här två tvåorna hade klätt av sig nakna och de här teorierna hällde vatten på dem. Och då hade den här videon kommit fram, och då så tänkte vi, och då fick de konsekvenser för det. Och då tänkte vi så här bara, även fast det här var en film som var alltså helt alltså scriptad, alla var med på det, och att det var inte nånting som var en tanke bakom det att någon var tvingad eller nånting sånt där. Det var ju de som hade initiativet för detta.

Jag vill påpeka också, det här var alltså, det här var innan de fick introducerat för sig om poängsystemet eller tjänster eller nånting sånt. Så det här fanns inte om, i deras tankar, att det fanns, man måste göra nånting ifall nån äldre ber om det.

Och när vi väl gör det, så tänker vi så här att då vi beslutar oss för att så här men vi, vi skiter i den här videon, vi tar bort den, det kan bara missuppfattas. Även fast den inte har nån baktanke i det att det var en scriptad video som var filmad som en introfilm ungefär. Som skulle va nån så här spännande grej. Så finns det ju ingen anledning att vi ska riktigt ha kvar den pga den risken att det kan missuppfattas.

Och då valde vi oss, då beslutade vi oss för att radera den. Och då blev Tom och Victor och de jättebesvikna. De tyckte att det var jättetråkigt att vi raderade den, och de sa att de ville att vi skulle göra om den. Och då sa vi bara, nej men det, jag tror inte det är nån bra idé, det hade bara kunnat missuppfattas, vi skiter i det.

Och vid tillfället så visste ju inte de om, om lite så här hur det skulle kunna missuppfattas, för de såg ju bara på det som en rolig grej. Men vi som fattade lite, vi som var lite äldre fattade ju att det fanns en, alltså det finns ju en förknippelse bakom såna här grejer till Lundsberg. Och då ville inte vi att det skulle missuppfattas, även fast det var menat som en rolig grej. Och, vilket det till slut blev också, när de själva går runt och visar videon och tycker att det var väldigt roligt och att de tyckte att, vi pratade med honom dagen efter, och han bara, det var skitkul. Och han frågade oss så här bara, vill ni, tycker ni inte att vi borde göra om den? För att, ni sa ju en grej att det var att han påstår ju att han hade fått ett rapp med ett bälte på rumpan. Vilket är väldigt konstigt, för ingen hade med sig bälten.

Och ifall det var så, så måste jag ha missat det helt och hållet eller glömt om det, eller glömt bort det, för jag kan verkligen inte komma ihåg att någon hade med sig ett bälte.

Ja, och då så när vi väl beslutade oss för att radera den så blev ju de bara, ja som jag sa då. Sen så hände det inte lite, hände det inte så mycket mer om det, förutom att de konstant pushade oss för att vi skulle göra en till sån här video, eller att vi skulle komma in i deras rum och sånt dära. Och efter att vi hade konstant började säga nej, nej, nej och nej, då blev det efter ett tag, när väl po-systemet och den här alltså hierarkin blev introducerad till dem av treorna, så blev, då blev de, alltså då började de ändra lite metod.

De började alltså köra lite så här typ hets typ, de ville att man skulle, de började typ bråka eller nästan lite så här hetsa för att vi väl skulle komma in till dem. Vilket vi inte gjorde. Vi ville inte att, vi ville inte att nånting skulle missuppfattas från den där videon och vi, alltså vi har aldrig riktigt haft någon tanke om att vara som historien på Lundsberg har varit, så ja, och det är det jag vet om den här videon, uppgav Ludvig.

När gjordes videon?

Eller när var händelsen?

Alltså, jag försöker komma ihåg, jag kommer ihåg att det var innan första hemresan. Jag tror att det var den veckan som hemresan var, men jag är inte 100 % säker. Alltså, jag är lite osäker utifrån datum. För det var ju väldigt länge sen och vi har ju inte tänkt alls så mycket på det. Men, ja, alltså det enda är väl att man har börjat tänka på det nu, men det hjälper ju inte så mycket, jag kommer inte ihåg nånting ifrån det, uppgav Ludvig.

Nej, och du säger att det är du som har filmat?

Ja, det är jag som filmar, uppgav Ludvig.

Vem är det som har liksom gjort den här redigerade filmen?

Det var jag, Tom Prager, Victor Bergman var med lite, och sen så, ja, jag känner mig lite osäker med att säga vilka namn från Björke-tvåorna. Jag är inte 100% säker, jag kommer ihåg att vi satt i en grupp i alla fall. Jag vet också att det var några andra ettor och nior och treor som satt där. För vi satt ju i en salong och gjorde allting där. Men jag kan inte komma ihåg, alltså för alla gjorde lite saker. Jag kommer bara ihåg att jag satt bredvid Tom Prager på min högra sida, som gjorde det han kände, för det var ju hans idé med videon hur den skulle se ut. Ingen av oss kunde ju veta hur han ville att den skulle se ut på slutet, så det var ju han som gjorde det mesta. Och tillsammans med mig då, som, alltså jag har ju gjort så här edits och videos och sånt här innan. Så det var lite så för att jag satte ihop allting, för att jag visste det, och tillsammans med Tom då vid sidan av, uppgav Ludvig.

Och det här som det slutar med, GG production, vad..?

Eh, eller vad menar ni, uppgav Ludvig.

Är det nåt, bara kul namn eller är det..?

Johanna: **"Varför GG?"**.

Jaha, GG står för golden generation. Som jag sa tidigare så är det, alltså golden generation var nånting som vi blev kallade för i ettan, för att de tyckte att vi hade hybris. Och då så var det några som kom på det, och då så tänkte vi så här bara, ja men vi kan ta det och sen så gör vi det till, alltså istället för att vi ska bli alltså attackerade med så här bara, GG golden generation, och alltså vi ska bli kallade så, så tänkte vi men vi tar det och vänder det emot dem så här bara, ja men visst, vi kallar oss själva för golden generation.

Och då så tyckte Tom och Victor och de att det var väldigt roligt, och det var ju de som tyckte det här med att vi skulle göra en golden, alltså generation intro. Och sen så, till slut så satte vi då den här ström på bilden, på alla i, vad heter det, våran årskurs. Och satte det som ett, ja men som en stämpel på slutet och där det skulle stå så här golden, GG production, vilket vi har gjort.

Alltså det är nånting som man brukar göra typ så här på tredjeringsfilm, vet ni vad det är? Så satte vi till exempel, då satte vi ju, vad heter det, på vissa, jag kommer inte ihåg vems det var, men då satte de deras uf-företag, som production. Jag kommer inte ihåg vilket uf-företag det var, men det var så här, jag tror det var typ att de förstörde nån tröja eller nånting. Och så tror jag att det var Futurum eller nåt sånt där, Futurum production eller nånting sånt där var det. Men man brukar sätta så här production på baksidan, eller på slutet av videon. Jag tror att det bara är för att försöka göra den så, alltså intro, så här movie, cinemalike, alltså som möjligt, uppgav Ludvig.

Men allt det här som man ser, som händer i filmen, att det utdelas slag och grejer. Det är Tom med på eller?

Mm, alltså det var hans idé från första början, att det skulle va våld i. Först så tänkte vi bara att vi skulle väcka honom och sen ingenting mer med det. Men, och att vi skulle hoppa runt där, men att han var ju den som ville att det skulle vara så verklighet som möjligt. Han var den som kom på själv med alltså slag och sånt dära, och det är ju nånting som vi pratade med honom också om innan. För att verkligen alltså klargöra det. Vilket han sa bara, ja det var skitkul. Och då så körde vi, och det var inte så att vi alltså, för alltså på själva videon så hör man ljud, alltså slagen ganska hårt och sånt hära. Och sen så kan inte jag säga själv, jag slog ju aldrig honom. Det var jag som tog honom i nacken sen på slutet och slängde honom i sängen.

Och då så, då så, efter det så, vad heter det, med, med alltså så här med slagen, så var de väldigt alltså noga i början, med att prata med honom innan det var insett och sånt här på rummen. Och innan vi satt en, alltså när vi sa till datum och sånt där, alltså datum, menar jag tid menar jag, på när vi skulle komma in, så ja, uppgav Ludvig.

Kan det ha varit nånting som gjorde ont på Tom av det här som han blev utsatt för?

Alltså, jag kan inte tänka mig nånting som skulle någonsin alltså på det sättet göra ont. Jag kommer ihåg personligen, att jag var väldigt försiktig med att han inte skulle alltså göra illa sig på det sättet. Men jag kommer ihåg också att han var väldigt noga med att det skulle vara, att det skulle framställas som en video där det skulle vara typ att man skulle vara grov, typ så. Och då var jag lite mer grov i vokabuläret, tänker jag. Alltså där man, där jag säger, jag vet inte, man hör kanske mig i videon ohörbart, men då pratar ohörbart. Då säger man ju så hära, ja men man säger typ så här, men, jag tror vi började, jag vet inte ifall det är med i videon, men vi sa typ så här, wakey, wakey, eller nåt sånt där, och typ att han skulle vakna.

Och då så, innan när vi, man ser det precis innan vi, ni vet när man står utanför dörren, så, jag vet inte ifall man ser det i videon, jag kommer inte ihåg. Men att vi öppnade ju dörren och kollar med honom ifall han är vaken innan, och att han skulle börja låtsas-sova. Och då så, sen efter det så går vi in och, ja och väcker honom då, uppgav Ludvig.

Och sen, om vi pratar om den här filmen fortfarande, det här med spridningen av filmen, vad har du att säga om det?

Jag tycker att det känns väldigt konstigt, eller för grejen är, jag kommer ihåg att jag skickade ju den i våran alltså chatt med alltså Björke-tvåorna. Men jag var också väldigt noga med att inte, alltså vi alla var ju väldigt noga med att inte skicka den till någon. Jag kommer ihåg att vi sa det i chatten, att vi inte skulle göra det. Och då var det lite diskussion om ifall vi tyckte att det skulle vara allvarligt eller inte. Jag tror att jag tänkte inte nog lika mycket konsekvenstänk, att jag såg inte det här som att det var nånting som skulle kunna missuppfattas i stunden. Men det var några andra som sa det att det kunde missuppfattas, och då så tänkte jag så här bara, ja jo, men det kan det faktiskt göra.

Och jag kommer ihåg att det var en gång som Victor Bergman, för han var ju med, han var ju en av killarna som var med och pratade om detta, om att vi skulle göra den här grejen. Och han var ju en av killarna som ville att vi skulle göra det med honom, och inte Tom.

Och då kommer jag ihåg att jag och han pratade om videon, och jag kommer ihåg att han verkligen ville ha den. Sen så har jag för mig att jag skickade den till honom, efter att han och Tom Prager, alltså Tom Prager var ju där, och Tom Prager sa att det var ok. Så hade jag skickat den till honom, men då tyckte de andra killarna att det är så här bara men, det är nog inte så här, den där videon är väldigt lätt missuppfattad, då ingen vet bak, berättelsen, ja precis som det görs nu, alltså det missuppfattas väldigt lätt nu. Och då så sa jag till honom bara, kan du bara radera den där, vi skiter i det. Och då så sa han bara, ja absolut, och så raderade han den. Vad han berättade till mig i alla fall. Och sen så är jag inte, sen har jag ingen aning ifall han..., uppgav Ludvig.

Men vad du har gjort, det är att du har lagt upp filmen i eran gruppchat bestående av B2 eller?

Ja, och sen så raderades den. Och vi kollade med varandra att allting hade raderats. Och sen så, ja efter det så var det ju inte ohörbart, för meningen att hela videon skulle vara där. Det

var ju så här, Tom Prager var ju med där när vi skickade den där i den chatten när vi var klara. För det var ju så här, alltså slutresultatet. Och hela grejen var ju att det här skulle va som en gemensam grej, B2, så här production, typ så här GG production, att det skulle va så här, ja men ohörbart B2. Och då så skickades ju den i chatten därefter.

Och efter chatten, så kommer jag ihåg att, jag tror att det var samma dag eller nåt sånt där, så raderades den, eller ifall det var två dagar efter, eller en dag efter. Men jag kommer också ihåg att efter att vi hade skickat den, så gick ju Tom själv runt och visade videon. Väldigt stolt över det som hade, ja som han hade lyckats klippa ihop och som var, alltså han tog väldigt mycket cred för att det var hans idé, som han var väldigt stolt över, uppgav Ludvig.

Och till själva händelsen, kommer du ihåg vilka ni var som var inne i rummet?

Alltså, jag känner mig inte, jag skulle nog säga att.., uppgav Ludvig.

Skulle du kunna identifiera nån på filmen här?

Ja, alltså jag vet inte, jag känner mig inte riktigt trygg med att säga vem som skulle kunna va vem, för jag är väldigt osäker fortfarande, det var ju väldigt länge sen, uppgav Ludvig.

Johanna : "Men du borde kunna säga kanske Ludvig vilka som var med, jag tänker det är ju inte så länge sen och det här verkar ju ha varit en händelse som ändå har gjort lite spår liksom, så vilka var det mer är du som gick in i rummet?"

Alltså, jag är alltså väldigt ärlig nu när jag säger att jag kan nu inte till 100% säga alla som var med. Det är jag väldigt osäker på. För när man har alltså diskuterat detta alltså tidigare, speciellt under den här händelsen, så har man ju snackat och då är det så här personer som man trodde var med, som påstår att de inte var med. Och då börjar man ju ifrågasätta sig själv lite mer, och.., uppgav Ludvig.

Johanna: "Men hur många var ni då?"

Jag ska se, jag vet faktiskt inte, jag måste.., uppgav Ludvig.

Johanna: "Hur många såg man på filmen?"

Jag tror att det man ser på filmen är nog det antalet, ifall inte jag minns fel. Jag tror att det var fyra till fem kanske eller, uppgav Ludvig.

Johanna: "Och om du går utifrån det du kommer ihåg liksom, eller din, vilka tror du var med mer än du då?"

Advokaten: "Jag tycker man ska säga så här, du vet vad du hade för rättigheter från början. Om du tycker att det är obehagligt att nämna andras namn, så kan du, har du rättighet att inte vilja svara på frågan. Men du måste antingen säga att jag minns inte, därför att du inte minns, eller att du inte vill svara. Det är skillnad på det liksom".

Mm, jo men för det är, och det, man sätter ju allting i en, alltså en helhet. Alltså vissa är jag väldigt osäker på ifall de ens var med i rummet eller inte, personer som jag trodde förut var med. Och sen så andra, jag är ju, alltså jag är ju inte 100% säker till att 100%, vem som var med på vad. Jag vet inte, finns det möjlighet att jag skulle kunna prata med Björn om den saken, uppgav Ludvig.

Johanna: "Ja, absolut, det är klart. Vill du göra det på en gång eller ska vi..?"

Ja, ifall det finns möjlighet till det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, det gör det, det gör det".**

Förhöret pausades kl. 12.44 och förhørsledarna lämnade rummet.

Förhöret återupptogs kl 12.49.

Ja, var så goda.

Advokaten: **"Vill du att jag repeterar det där jag sa?"**.

Ja, det där sista i alla fall.

Advokaten: **"I pausen här nu så förklarade Ludvig för mig att han vill inte svara på frågor och ge namn på andra personer. Och det är av den enkla anledningen att han har blivit konfronterad efter sitt förra förhör, där han öppet lämnade uppgifter och sa namn, och att dessa personer sen har blivit konfronterade med det i sina förhör, att Ludvig sa si, och Ludvig sa så. Vilket naturligtvis känns i efterhand jobbigt för Ludvig, han tänkte inte att det skulle användas på det sättet. Det kan ohörbart, det är han införstådd med nu att ni får göra, men det innebär att han i det här förhöret inte vill prata om andra, utan vill beskriva sin egen roll och vad han har gjort och vad han känner till om de olika händelserna".**

Johanna: **"Ja, då fortsätter vi".**

Jag ber verkligen om ursäkt, jag ber verkligen alltså, ohörbart, men det är alltså.., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, men Ludvig, det handlar ju inte om att hjälpa oss, vi vill att du ska ge det du vet, och du har också rättighet att välja vad du vill berätta. Det är ingenting som, så är det liksom".**

Och sen var vi inne på det här lite, du har i tidigare förhör, som handlade om händelsen 2025-01-19, sagt att du inte har varit med i några tidigare liknande händelser, och att det aldrig har förekommit slag med bälte. Men i den här filmen så syns det att nån utdelar ett slag med bälte som träffar Tom Prager på skinkan. Har du nån kommentar till det?

Det är en, alltså väldigt kort, en bildruta i filmen så ser man ett bälte som träffar Tom på rumpan.

Advokaten: **"Jaha, jag ifrågasätter inte det, men jag såg inte det".**

Johanna: **"Nej, men vi kan, visst kan vi visa det".**

Jag har en stillbild på det från filmen.

Advokaten: **"Ja, det är bra, för då tycker jag att vi visar den, så att det inte... Eftersom han inte har någon egen bild av att det har skett".**

Ludvig förevisades fotografi nr 11 i fotobilagan fotografier från mobilfilm.

Det kanske är lite svårt att se, men det är ju Tom som träffas där av..

Mm, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Är det det här som är ett bälte, ska det vara ett bälte?"**.

Ja.

Var det nåt som du uppfattade när du höll på och filmade?

Definitivt inte, alltså jag, jag såg inte ens att nån hade med sig ett bälte, uppgav Ludvig.

Nej, nej du sa det tidigare.

Ja, jag är, det här är första gången jag ens hör om det här att bälte var med. Jag såg aldrig någon efteråt eller för det första, att när man gick, ha med ett bälte. Men, vadå, är man, alltså är man 100% säker på att det där var ett bälte, uppgav Ludvig.

Ja, jag är 100% säker på att det som syns...

Ja, alltså jag.., uppgav Ludvig.

Men man kan, man kan spela upp filmen och liksom pausa och ta bild för bild, och då ser man en klatsch med ett bälte som träffar Tom på rumpan

Ja, alltså jag, jag la aldrig, alltså uppfattning till att det var ett bälte ens i rummet. Det gjorde jag verkligen inte. Jag vet själv att jag inte hade med mig nåt bälte av något slag, och jag vet att majoriteten inte hade det. Då visade det sig ju att det var nån person som hade med sig bälte, men det här var verkligen inte nånting som jag hade lagt märke till alls, eller nånting liknande. Och, ja det är ju därför jag har sagt i mitt tidigare förhör om just att det inte har förekommit slag med bälten innan. Verkligen inte nånting som jag har varit medveten om vid något tillfälle alls, eller nu så här i efterhand, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jag tänker, vi gör så att vi kanske ska visa den här filmen också, när vi.."**

Ludvig förevisades den oredigerade filmen när gärningsmännen går in i Toms rum.

Ja, där, uppgav Ludvig.

Såg du rapporten nu med..?

Mm, när man la märke till det, alltså när man, för nu fokuserade jag ju på det området där då, och då så ser jag ju att det är nånting som slås mot hans ben där, uppgav Ludvig.

Ja, och jag har ju sett, eller på stillbilden så ser det ju ut som ett skärp.

Ja, uppgav Ludvig.

Men tillbaka till det här, var Tom nöjd med det som hände efteråt, snackade ni nånting och han tyckte det var helt ok det här?

Definitivt, det första vi gjorde på morgonen, var ju att prata med Tom. Och jag var inte en av de första som gjorde det, jag pratade ju med honom lite efter. Jag tror att några andra hade pratat med honom, och vars, jag vet inte till 100% vad han sa till dem, men jag vet det han sa

till mig och några andra när jag var med honom, och sen också när jag pratade med honom i enrum. För jag pratade och visade honom videon och allt sånt hära, och då så tyckte han att det där var skitbra, vi måste sätta oss och redigera det där. Och då hade han nån sån här idé på hur det skulle vara, som jag förklarade då tidigare, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jaha, då ska vi se Ludvig. Så du menar att det här var nånting som ni, du berättar att ni satt vid det där bordet och ni diskuterade och han ville, han och Victor var det som ville göra en sån här film?"**.

Mm, ja, det var deras förslag, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, och vart, du sa nånting i början, men jag kommer inte riktigt ihåg, vart kom den här idén ifrån. Det var nånting med, hur det hade vart, eller ja, vad sa du för nånting?"**.

Alltså, ursprungligen så var det ju att de två och några andra i nian har haft nån sån hära grej att de ska dyrka, det var några pennalister som, ja föredettingar, som gick på Lundsberg förut. Och de tyckte att de var de coolaste grabbarna i världen och massa såna grejer. Och då så började diskussionen komma upp om historier som, ja det går ju runt historier hela tiden på Lundsberg om saker som har hänt och sånt dära. Och då fick de ju höra om så kallad väckning då, vilket ni är väldigt, ja medvetna om vad det är. Och då så tyckte de att vi skulle göra det, och så först sa vi nej, och sen så annars så sa vi bara, nej men, när de tog fram det här förslaget då så, ja. Sen vet ni mera sen, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och när du säger väckning då, alltså vi har ju pratat, men väckning, innefattar det våld eller?"**.

Förut så har det ju varit när, innan jag har gått på Lundsberg, så har man ju hört berättelser. Alltså, sen vet man ju inte ens ifall det är sant eller inte. Liknande berättelser så fick ju de höra, och de tyckte att det skulle va nån rolig grej eller nåt sånt dära, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och då är det väckning med våld?"**.

Det stämmer, ja, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, ok men.."**.

Som alltså, som de, alltså för att förtydliga bara nu här, att det var det de ville skulle ske i videon. Inte nånting som att det var normalt med väckningar med våld, utan det var nånting som de ville, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, ok, de ville ha en väckning med våld?"**.

De ville ha en väckning med våld, det stämmer, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, och hur kom det här, för då hade ni inte, de hade inte gått så lång tid då, det här måste ju ha varit..?"**.

Nej, det stämmer, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, och hur kom det sig att det kom på tapeten och diskuterades så tidigt tänkte jag, ni kände väl kanske inte varann eller?"**.

För att när, jag kände ju Victor Bergman innan. Jag kände ju Victor Bergman ganska långt

innan Lundsberg, jag har ju hjälpt honom med väldigt mycket grejer och så här. Han är ju, tidigare hamnat i bråk med en hel del människor, och då har ju jag hjälpt honom att så här bara försöka komma bort från det, typ på det sättet. Det var en kille på Gransäter, när Victor Bergman var provgående, pg, samt Tom Prager, som också var pg.

När Tom Prager var pg, då var det att vi skulle springa milen, vilket var en träning för dagen. Då frågade de Tom Prager, vill du vara med och springa milen, eller vill du vänta här med husfar? Och han bara, ja men jag kan vara med och springa milen, det kan va kul.

Och då hade han problem med att springa långa sträckor, för det är ju så här, är man inte van vid det innan Lundsberg, att springa milen är ganska stort. Och då kommer jag bara på när jag var liten, och när jag gick på Lundsberg som, i nian, och jag på grund av min astma, hade det väldigt tufft med att springa och kände mig alltid så här ensam och utanför och sånt där, så sprang ju jag tillsammans med Tom Prager. Och det här var ett år innan han började.

Och då springer jag med honom och så pushar jag honom att han ska klara det och sånt hära, så att han inte också, för de som skulle ta hand om honom släppte honom, så han var ensam. Så stannade jag, eller sprang till honom och så hämtade jag honom och så här pushade honom ohörbart. Och det var så jag lärde känna honom.

Och sen så, Victor Bergman har jag ju känt sen innan, pga att jag är väldigt bra kompis med hans syster. Vars, Victor har haft lite bråk med en kompis till mig på Gransäter. Och det blev en stor konflikt och Victor ville ha stöd med det, för han sa väldigt grova grejer och gjorde lite saker, och då ville han ha stöd med det när han skulle komma till Lundsberg. Och då hjälpte jag honom när han var pg, samt jag hjälpte honom när han väl var där i början. Jag som, alltså det var jag som packade upp. Man gör så att gamla elever hjälper till att ta deras väskor och så här hjälper till att de ska få, alltså känna sig hemma. Så hjälpte jag, jag tog hans grejer, jag känner hans föräldrar. Så tog jag Victors grejer och tog upp dem till hans rum, hjälpte honom att packa, pratade med honom, förberedde för hur han skulle va och sånt där.

Och de har ju kompisar, vars syskon har gått där. Och där utifrån så har de ju hört alla de här grejerna. De har ju hört massvis med olika berättelser och sånt där från Lundsberg och sånt. Och det är ju därifrån allting kommer. Och jag tror också att det var så att, pga att, för mig var det väldigt viktigt att vara väldigt inkluderande och väldigt alltså öppen i början. Så att jag tror att det var därför det var väldigt så hära, att de inte, de kände aldrig någon riktig så hära separation mellan oss, och sen, de såg oss bara som kompisar. Jag tror också det var därför det väldigt så här snabbt öppnat upp för varandra, så ja, uppgav Ludvig.

Johanna: "Men var det till dig då de vände sig, eller var det nån annan i B2?".

Nej, alltså det var alltså, vi, jag, det började ju med att jag var väldigt inkluderande med dem, så att alltså de fick träffa hela B2. Och då så blev de ju väldigt bra kompisar med väldigt många där. Så den diskussionen kom ju upp med flera olika personer. Och sen så togs den upp en gång i ett sammanhang när jag fick höra det första gången, när vi satt flera personer, uppgav Ludvig.

Johanna: "Men var det här, det som man ser på filmen, när Tom sitter där, är det första gången, alltså är det då när ni diskuterar det, eller hade ni diskuterat det tidigare?".

Nej, vi hade diskuterat, de hade tagit upp det här förslaget innan. Den där gången var ju bara en, den där videon som var när han sitter där, det var ju bara en av, jag vet inte hur många videos som vi gjorde på olika telefoner. Som vi tog om och om och om igen, där han ville återigen göra nånting nytt eller nåt sånt där. Där det skulle sluta med att han säger så hära,

anledningen, just att anledningen, att han säger i videon i slutet, ni är alla mina hundar, ni kan suga min kuk, bla bla bla, ni kommer inte göra, ni vågar, ni kommer inte göra ett skit mot mig, för ni vågar inte röra mig. Just pga att han säger det där, var ju pga att det skulle kopplas ihop med alltså själva videon sen efteråt. Vilket, ja alltså som, återigen hans, det var hans manus, det var han som sa allting, det var hans idé och allt det där, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm, och som sagt nu behöver du inte svara, utan du kan säga att du inte vill svara, men vilka var det mer än du som liksom filmade och diskuterade kring det där liksom?"**.

Alltså, diskuterade hela allt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, precis, kring den här filmen och.."**.

Ja, det var ju alltså, det var ju, i början så var det Victor Bergman också med, Tom Prager, men jag tror att Victor stack efter ett tag. Han blev inte så jätteglad att han inte fick vara med. Han kände sig nog lite exkluderad. På nåt sätt, jag vet inte, jag vet bara att han tyckte i alla fall att det var en skitrolig idé i början, och sen så ville han verkligen, verkligen, verkligen vara den personen som var där. Och sen så tror jag att vi sa typ att han bara, ja men du kan va med nån annan gång, och sen så blev det aldrig nån annan gång, och så blev han inte så jätteglad. Men sen så vet jag att det var några från B2 med där, och ettor som gick, och husfar och treor var där, runt i den där diskussionen, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och sen så jag inte glömmer det, nu hoppar jag lite Ludvig, men i den här gruppen som du säger att filmen skickades i sen, B2, det är alltså hela B2?"**.

Det stämmer, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, precis, är det bara tvåor eller var det även nior med?"**.

Bara tvåor, nej, bara tvåor, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, så då diskuterar ni och ni bestämmer er för, och hur går det till att det blir liksom Tom som blir den som ska grejas med, och inte Victor, vad är det som avgör liksom?"**.

Det var Toms idé, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, så då tyckte ni, var det ni som beslutade att det var Tom som fick grejen då?"**.

Alltså, egentligen från början så var det med att de två började hålla på med, de höll på och tävlade om vem som skulle få det. De höll på att lägga upp massvis med argument och sånt där, och vi orkade inte riktigt med att de skulle sitta och bråka med varann. För, eftersom de var väldigt nära kompisar redan innan, så hade de ju absolut inga problem att börja bråka med varandra. Och då så tyckte inte vi att det var nån sån här stor grej, jag tror bara att det blev en, lite mer att det var, Tom la upp lite bättre argument typ så hära, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Så ni fattade, B2 fattade beslut om vem det skulle bli som fick vara med på filmen?"**.

Ja, eller alltså det var ju mer också att Tom och Victor kom lite mer också nog överens, efter att vi alltså erbjöd också att så här bara, men Victor, du, alltså du kan också få va med och så

där, absolut, du får va med absolut. Men sen så blev det kanske inte lika mycket för Victor, och då blev han ohörbart lite glad i efterhand tror jag. Men, ja..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och då hade de bett er, förstår jag dig rätt då Ludvig, om att göra en film med våld?"**.

Ja, det stämmer, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och hur tänkte du kring det?"**.

Alltså, det är ju lite som jag sa i början också, att jag har nog aldrig riktigt haft alltså ett bra konsekvenstänk när det kommer till det. Alltså, det blev verklighet också så här, för mig blir det oftast väldigt så här, man är klok i efterhand. Och jag tror att, ja ni känner väl mig ganska tillräckligt för att kunna se att det sker i mitt liv oftast att man inte tänker i förväg. Men jag tänker ju redan på den här väckningen med, som skedde nu i januari också. Och alltså så här, konsekvenstänket där och då, tänkte jag nog absolut ingenting, alltså att det här absolut inte var nånting dåligt.

Vi tänkte nog, eller jag tänkte personligen, jag vet ju själv bara vad jag tänkte, men det var ju att Tom Prager, som var den som ville göra det här, hans idé och hans initiativ. Sen, alltså, är den som ska va med och göra, alltså så här, be nån att göra det här. Det är ju där och då, tänkte jag ohörbart, det här är bara en rolig grej. För det var väldigt, alltså det var väldigt uppmålat som en rolig grej. På plats, alltså jag vet inte mer vad jag ska säga, eller du förstår, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, men då var det en planerad grej helt enkelt?"**.

Ja, en planerad grej av Tom Prager då, och Victor Bergman, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, och ni i B2?"**.

Ja, från början så var det ju Tom och Victor, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm, du menar det var deras idé, men sen planerades det ju, ni tillsammans med dem?"**.

Nej, alltså kolla, Tom och Victor hade ju alltså gjort den här idén, de hade ju idén och all planering alltså redan från början. Och sen så introducerade de den till oss. Och därifrån så var det ingenting mer typ än att vi alltså satte en tid, och det var typ det. Det mesta var ju att de berättade till oss vad de ville skulle va med. Mestadels Tom då, som berättade vad han ville att det skulle va med. Sen satt han också med planeringen, eller planeringen, alltså editen av videon, så var det ju Tom som hade en hel bild av hur videon skulle skes och hur det skulle målas upp. Det var ju därför han var den som sa vad jag skulle göra, till exempel tillsammans med några andra, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm, jag förstår, men det var ändå så att det togs flera tagningar säger du, innan han var nöjd med hur det var, och alltså, och sen, och det gjordes då innan ni sen kom in på rummet liksom?"**.

Ja, det stämmer, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, och vad för förberedelser vidtog ni då innan ni gjorde det här liksom?"**.

Vad menar ni, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ni hade satt en tid, betyder det att ni hade sagt att, ja men på den här dan kommer vi den här tiden?"**.

Nej, nej, det var samma kväll som, eller jag är rätt säker på att det var samma kväll som vi, som vi gjorde första, första intervju-videon. Ja, eller om jag inte minns helt fel, jag vet inte, kanske ni vet det bättre än mig, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, nej, men du säger att då kanske det var samma kväll redan som ni gick in. Men bestämde ni en tid med honom att vi ska komma in den här tiden, eller hur gick det till?"**.

Ja, alltså för grejen är, alltså på hemmet så har man ju en tid som är, alltså vid 22 och 23, så får man ju inte gå in på någons rum. För det är så här, man ska va tysta för att man ska låta de som vill sova tidigt gå och lägga sig tidigt då. Sen så är jag inte ens 100% säker på ifall det här var på en helg, vilket betyder att den här alltså regeln inte finns då. Och det är inte jag 100% säker på, det kanske ni vet bättre än mig. Men jag vet i alla fall att vi satte en tid på det som passade bäst för alltså honom då, som han tyckte var mest lämplig.

Och då så sa vi, ja absolut, vi kör då. Och det enda var typ att vi hade tidigare behövt prata med honom så här bara, han sa typ att vi skulle träffas då och vi skulle gå in i hans rum då, ohörbart det var det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och vad gjorde ni för förberedelser då innan ni..?"**.

Vad menar ni, ja jo vi alltså, vi filmade ju de här de här videorna när vi gick i korridoren. In mot hans rum då. Det är ju typ det, förberedelserna, och sen så, alltså ifall det räknas som förberedelse, att man frågar om tillstånd. På alltså kvällen där, när vi sitter runtomkring alla treor och sånt där och gör den här videon och har den här idén, så sitter ju treor bredvid oss. Och då frågade vi ju tillsammans med Victor och sånt dära, Victor, Tom och alla de, när vi sitter och spelar in och vi är klara med den här intervjun, eller vad man ska säga, om den här tidpunkten, får vi gå in till deras rum då, eller får vi gå in till Tom och Gustafs rum då, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Är det treorna ni begär om ohörbart?"**.

Då frågade vi, tillsammans med Victor och dem, alla och sånt här då, och de frågar Gustaf och, de frågar Gustaf och Tom också från början ifall det är ok, för det är också så här, det måste vara ok från båda parter. Ifall man ska gå in i nån annans rum eller inte. Och alltså under snälla veckan då. Och då så sa de ja, och det är väl typ den planeringen som vi hade då, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Vilka treor var det då?"**.

Det, det kommer jag verkligen inte ihåg, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men treor på Björke?"**.

Ja, uppgav Ludvig.

Johanna: **"De gav er tillåtelse att gå in och, men hur sa du nu Ludvig, nu sa du när ni satt och, när spelades det här med Tom in, var det på morgon eller på kvällen eller..?"**.

Nej, nej, det var på kvällen, så det var mellanmålstid ungefär, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, och sen efter det, då satt, så treorna och det såg också det här när han filmades och ni satt och pratade om ohörbart?"**.

Ja, ja, alltså husfar, treor och ettor och tvåor, alla satt ju runtomkring där, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, så husfar hörde också den här diskussionen?"**.

Ja, jag kan ta upp videon från min telefon och så kan man höra hans röst i bakgrunden, ifall ni vill, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, så han var också medveten om det?"**.

Johanna: **"Ok, ja just det, och sen så är ni maskerade, hur kommer det sig då?"**.

Alltså, maskering har alltså, som tidigare sagt, alltid varit en så här rolig grej. Det var för oss där och då bara en sån hära, som jag tidigare sagt också förut, men så här operationstealth, det blir så här, det blir en rolig grej av det. Och jag kan ge ett praktiskt exempel på varför maskering redan senast igår. Jag vet inte Björn, du vet inte om det här, men senast igår så var det ju 150 elever på Lundsbergs skola som sprang ut maskerade och röjer runt i skolan klockan halv ett på natten. Jag har videoexempel ifall ni vill se, där flera grupper springer runt, maskerade, och gör massa grejer.

De, det var ju 150 elever som samlades på skolgården där de väcktes, det smälldes smällare, det väcktes lärare, det sprang. Det var en grupp som var maskerade som sprang till rektorns hus, där han bodde. Bankade på hans dörr och fönster och väckte honom och sånt dära. Sprang runt och körde nån så här, för det är en gammal tradition som skedde för typ tre år sen, ohörbart första april-grej.

Och massvis med såna här grejer sker ju konstant med, när det kommer till maskering och sånt där. Och jag tyckte bara att det var ett praktiskt exempel på att de, alltså maskering är nånting som inte sker, försiggår bara för äldre som ska gå på nån så hära, så här konstig grej. Alltså ingen är ute efter att gömma sin identitet, utan alla är ju, tycker ju att det blir en sån här rolig grej av det. Folk sprang runt med balaklava och sånt dära, och ja äldre som yngre. Var de här killarna också har gjort samma sak.

Det är ett exempel på till exempel när de kommer in på mitt rum, när jag ligger och sover, och de gjorde en väckning på mig. De kommer in i mitt rum och de är alla maskerade och hoppar runt och försöker välta min säng när jag ligger i den. Och min arm kommer i kläm dära, och det slutar med att jag började skrika för jag fick, alltså jag, det var så här, i början tyckte jag inte så mycket konstigt om det så här bara, det är en liten irriterande händelse att de håller på och hoppar runt där och försöker välta min säng. Men sen så när min arm kom i kläm så började det göra ont, och då började jag skrika på dem, och så jagade jag ut dem ur mitt rum och så stängde jag min dörr och så låste jag den och så gick och la mig igen.

Och där var ju de maskerade liksom. Varav Tom Prager, Jacques de Geer och Victor Bergman och Charlie Barkman, vet jag var med till 100%. Då jag pratade med dem efteråt om detta.

Och detta är ju inte nånting som jag tyckte var nånting konstigt alls, att maskering är alltså på vid alltså såna här, alltså saker som är menat som en rolig grej, är ju nånting som är vardag på Lundsberg till 100%, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och sen då, träffades ni på nåt rum innan, eller vad gjorde ni innan ni liksom, för nån hade ju inte kläder på sig och det var ju liksom lite, hur, vad hände innan ni gick in där?"**.

Jag försöker verkligen alltså komma ihåg, för att jag ska inte bara säga fel nu för, tänker, för jag har för mig att vi var på, alltså vi sa ju ett tillfälle då vi skulle mötas och sen filma. Och då så, ja tillsammans med Victor då och så där, och då så kommer jag ihåg att jag var på mitt rum i början. Jag hade haft en lektion på kvällen och sen så skulle jag gå och lägga mig. Och sen så hade jag satt timer. Och sen så utifrån det, så tror jag att vi möttes på, i gamla korridoren.

Varav då vi skulle göra den här alltså catwalken, när man går där. Och sedan efter så gick vi ju till Toms rum då. Jag kommer inte ihåg att vi var på någons rum alls. Ja., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och sen då, vad, alltså vad var eran plan, vad var upplägget när ni gick in där, alltså, det var en väckning med våld har jag förstått, men vad hade ni liksom, improviserade ni eller körde ni på feeling eller vad, hur liksom gick det till?"**.

Nej, alltså grejen, det var ju väldigt mycket, alltså mer om vad alltså Prager hade sagt var tillåtet. Alltså det var ju inte så att vi gick in där och bara, nu gör vi det vi känner för och så hära. För oss är en klassning av våld nånting helt annat än vad det är för honom. Utan det var ju att vi kom ju överens om, med honom vad han sa, vad för nånting som var ok och sånt hära. Och det var det som hände, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och vad var ok för honom då, vad fick ni göra?"**.

Ja, det var ju det som alltså skedde där med, sen så vet jag, jag var ju inte med till 100% på alltså hela planeringen där, när de pratade med honom om själva grejen. Jag kommer ihåg att jag stod och lagade mat. Men jag vet också när jag var där så pratade de om så här bara, ja men slå mig, vad heter det, slå mig på rumpan, slå mig på ryggen och så där, bara alltså gör så att det blir så här, han sa så här, gör, jag ska bara tänka, gör så att det blir så verklighet som möjligt, sa han.

Ja, och sen så kom vi överens också om att, han bara, och sen så efteråt så kan jag, för det är en grej som husfar, husfar brukar göra, det är att man tar, han brukar ta typ så här. Låt oss säga att jag har misskött mig, gjort nånting som jag inte ska göra eller nånting liknande, så brukar han ta mig i nacken och så skakar han så dära, och för typ så här, det är som att man var stygg eller nåt sånt dära, jag vet inte. Och då så tänkte vi att, ja men då kan vi avsluta med på samma sätt, och sen så ska du leka död. Och då så, ja var det det som gjordes, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men du Ludvig, om du säger att husfar gör så där, vad, hur känns det för dig när han gör så?"**.

Alltså för mig, så i början så var det ju mer typ att man såg honom göra det mot treorna. När, jag kommer ihåg när jag gick alltså i ettan och, eller speciellt i nian. Alltså när jag gick i nian så var det ju så här, jag såg honom göra det mot treorna, och så såg man bara treorna skratta, och de andra treorna skrattade åt det och så här. Då såg man det bara typ som en sån här rolig grej. Det är ju så att det var lite så här, jag hade ju inte sett en vuxen göra så tidigare. Och då så var det lite så här, man visste ju inte där och då, för det såg bara ut som att det var en rolig grej. Och, vilket det var också för de andra.

Och sen så efter det så kommer jag ihåg att det var en gång som jag kom hem typ, ja jag kom

hem, det var en fredag eller nåt sånt där, man hade insettid 23.15, och jag kom hem klockan tolv. Från typ så här Skogshult, och då hade deras husfar jagat mig och en kompis, ja vilket råkade vara Jacques de Geers brorsa. Han hade jagat oss två ut ur annexet där. Och då så sprang vi in till Björke, försökte vi, vad heter det, komma undan. Och då så kom husfar där och, det blev inte så här, han blev inte så här arg eller nåt sånt där, men det var lite typ så här skojgrej, som han bara så här bara, ja du har busat, eller så här, ja jag vet vad du har gjort och sånt där.

Och ibland så är det ju så här till och med att, ut i det blå, så kan det ju va typ nånting som kallas för, alltså vet ni vad nippletwist är? När han, alltså man tar så och sen vrider. Det brukar han göra ganska ofta. Och jag vet inte, det kändes bara så här, att det har aldrig riktigt uppfattats som alltså hotfullt på det sättet, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Har det känts som en rolig grej när han har gjort det på dig?"**.

Alltid, jag har aldrig uppfattat det som nånting negativt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Så han skakar dig i nacken och det känns som en rolig grej?"**.

Alltså jag har aldrig uppfattat det som nånting som har varit så här bara, att jag skadar mig eller jag hatar detta eller nåt sånt där. Det har alltid uppfattats bara som en, alltså en, ja men alltså en, ett skämtsamt alltså sätt att säga till någon att man har gjort fel typ. För när man, när han gör det mot en, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och även med det här med, vad sa du, nippletwist, vad hette det?"**.

Ja, nippletwist, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Är det också en rolig grej Ludvig, när han gör?"**.

Ja, alltså nippletwist, alltså, jag vet inte. Den, alltså den är ju inte så här, den är ju inte att man så här säger till någon, eller så här, ibland kan det va typ så här bara, ja men du har gjort det här och sen så tar man så här och bara, ja jag vet att du har gjort det och så eller nånting så där, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men känns det kul när han gör det på dig då?"**.

Alltså ohörbart, jag tror att, den, jag vet inte ifall själva nippletwistdelen är den som är rolig. Jag vet att, alltså när man, alltså när man själv blir alltså tillsägen eller typ så här påkommen eller nåt sånt där, så vet man ju inte själv hur man ska reagera. Typ så här, låt oss säga att man har varit på ett nattspring på nåt tjejhjem, och så blir man påkommen på det dagen efter. Och då vet man ju inte så här hur man ska reagera, ohörbart skratta typ så hära, det är typ det. Och sen så, jag vet inte riktigt ifall man skrattar åt alltså åt sättet alltså så här bara för att han säger till en, för att man vet att man så här har gjort nånting busigt eller nåt sånt där, eller ifall det är själva nippletwistgrejen ohörbart, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men gör det inte ont när han gör det?"**.

Jo, ibland så kan det göra lite ont, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, och ni går in på det här rummet i alla fall och du säger att då, jag fick inte klart för mig, vad hade han sagt, han hade sagt, det var slag, det var ok och så vidare, ok"**.

Mm, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och så är ni där inne, och hur är det, är det Gustaf som är med också va?"**.

Ja, Gustaf är med, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Vad gjorde han då, eller hur var det med han då, eller vad..?"**.

Alltså, Gustaf var ju medveten om att vi skulle gå in där. Jag tror att ifall man ser på videon, så är jag ganska säker på att man ser att han sätter sig upp, jag kommer inte ihåg, jag kollade inte på det nu. Men jag är ganska säker på att man ser att han är vaken i alla fall. Och han visste ju om det också, vi pratade ju med honom också för att dubbelkolla med honom ifall det var ok. För han fick ju reda på det först när Victor och han skulle byta plats. Att han skulle sova med Jacques, eller med Charlie. Och då så sa han, för Gustaf var ju väldigt tyst under den här perioden, han hade ju sin bror, Max Merner då.

Så han visste ju om allting, alltså redan innan han började på LS, och han hade inga problem med att han skulle byta så här sovrum eller nåt sånt där. Men det var ju husfar som sa att de två skulle lära känna varandra bättre och sånt dära. Ja, så..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och vad, hur blev det med han under tiden som, som det slogs på Tom då?"**.

Jag vet faktiskt inte alls. Alltså jag, jag hade ju ryggen mot Gustaf, jag vet inte ifall, jag vet faktiskt inte ifall någon alltså rörde honom, eller ifall alltså någon, vad som hände med honom. Det enda jag vet är att jag kollade ju på Gustaf ganska mycket, jag kan inte med all säkerhet, jag tror inte det borde ha varit någon som har gått på honom, men jag kan inte med all säkerhet säga nånting om det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, för man kan se på filmen att nån är det som ser ut i alla fall och stå mot Gustaf liksom"**.

Mm, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Man hör också han, vid ett tillfälle är det va, i filmen, enligt uppgift"**.

Mm, ja alltså..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"När han säger aj"**.

Ja, jag, jag vet faktiskt inte nånting om det dära, men jag tror att det bästa kanske hade väl varit att prata med honom om det, ifall ni inte redan har gjort det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jag förstår. Och sen då Ludvig, då går ni ut därifrån, och hur blir det då, alltså går ni och lägger er då, eller pratar ni med Tom redan samma kväll eller vad händer liksom efteråt?"**.

Nej, alltså grejen är att vi, jag kommer ihåg att vi, eller jag kommer ihåg att jag vände mig om och sa efter videon, att så hära, god natt boys, sov så gott. Och sen så sa båda två god natt. Men det var den kommunikationen jag hade den kvällen. Sen så dagen efter var det första gången jag pratade med honom själv, och för att visa allting och sånt här, och se hur han tyckte det blev och så där, det var det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och sen redigerades filmen senare, eller när..?"**.

Ja, exakt, den redigerades ju dagen efter, som det skedde, tillsammans med Tom och, ja ni vet, som sagt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men då förstår jag på dig Ludvig, så egentligen så visste både treor, nior, hela B2, alla visste att det här skulle hända?"**.

Mm, uppgav Ludvig.

Johanna: **"De visste att Tom och Victor var med, eller Tom var med på det här?"**.

Jag kan inte säga att alla nior visste, det vet jag inte, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, en del nior ohörbart jag tänker på Victor som, ja precis"**.

Ja, alltså de som var där. Ja, exakt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och du säger att även husfar satt vid bordet, sen vet du kanske inte hur mycket han hörde eller så, men han fanns där vid bordet i alla fall"**.

Alltså han var ju där när vi frågade om tillstånd för, alltså gå in till deras rum, så det känns..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Så då visste han också helt enkelt?"**.

Ja, men det är väl samma sak som att han säger att han inte hörde rap-battlen, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jag förstår, jag förstår. Men sen säger du att det började pratas om att den här filmen kanske skulle missuppfattas, eller hur sa du?"**.

Mm, exakt, det stämmer. Jag tänkte inte på det, men jag fick det förklarat för mig på ett väldigt bra sätt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm, och jag tänker när du ser filmen nu Ludvig, idag, alltså vad ser du på filmen då liksom?"**.

Ja, alltså grejen är, det är ju nånting som jag sa till er i tidigare förhör, att när man tänker på vad som är så normaliserat på Lundsberg, och Björke framförallt då, och alltså kollar på det på ett utomstående perspektiv, så får man ju en annan bild av det. Och nu på sistone där man har alltså satt sig igenom och ska, alltså för grejen är, det här är ju inte, en sån här video är ju inte nånting som man kollar tillbaka på, på det sättet, och bara typ alltså tycker att fan det här var jobbigt när man väl är på Lundsberg. Jag vet flera tillfällen som man har kollat tillbaka på så här bara, och man har tyckt att det var skitkul och sånt hära. Olika väckningar, det har varit typ så här födelsedagar och sånt här, för det är alltid nånting som är så här, nånting som är specifikt. Allting är alltid lite olika.

Typ så här när jag väcktes på min födelsedag, så låg Max Merner med ett mjölkpaket under sängen och så var det mjölk i hela vårt rum. Det är lite såna grejer, och det finns ju på video. Men sen så när man kollar på det, efter att ha fått alltså, efter att man har kommit ut ur den här bubblan så att säga, efter att alltså ha fått andra ögon, så känns det ju alltså inte lika bra. För man fattar ju verkligen hur lätt det är att detta misstolkas, alltså så här helt och hållet.

Och även fast jag vet om att Tom Prager och de var, alltså de som ville göra det här, det var deras idé, deras initiativ och allt sånt där. Så i efterhand så känns det ju väldigt korkat att göra

det från första början, på grund av att det kan väldigt lätt misstolkas. Inte på grund av att det inte så här, att det var nånting moraliskt så att säga, att han hade gjort illa sig eller nåt sånt där, utan att det känns bara som att såna grejer borde alltså så här, de målar upp en fel bild rättare sagt.

Och det är ju nånting som, när man kollar på videon alltså själv, blir väldigt, väldigt alltså, alltså väldigt, väldigt, väldigt annorlunda från själva verkligheten. Alltså videon är ju en specifikt alltså point of view, och den är ju gjord just för alltså det här, alltså som det blev nu i slutliga resultatet, uppgav Ludvig.

Johanna: "Mm, för Ludvig, det du berättar för oss är ju att det vi ser på filmen, det är helt och hållet det Tom har bett och tjatat sig till att ni ska göra mot Tom?"

Ja, det stämmer, i en längre period, uppgav Ludvig.

Johanna: "Men vi pratade ju lite i det förra förhöret just om det hade förekommit nånting väckning och så vidare då, men då så sa du att du hade inte varit med på nåt sånt här förut, vad, hur tänker du annorlunda nu, eller vad, hur tänkte du då när du ohörbart?"

Alltså för grejen är, när jag alltså ser på det här, och när jag ser på den saken som hände nu i januari, så frågar du mig, så är det ju nånting som är helt, alltså det är ju två helt olika saker. Alltså den första, som nu den här situationen, är ju en händelse som var planerad, som inte var en väckning på så sätt att det var ens verkligt. Utan det här ju nånting som är, alltså planerat av Tom Prager, framfört till oss och sen som tillsammans har tänkt att vi gör en rolig video av detta.

Där de, alltså där de har pushat oss till att göra detta. Det är ju alltså, frågar du mig så var det ju inte nånting som jag någonsin trodde skulle alltså kunna sägas nånting annat om. Alltså, för jag visste ju om att det här var ju en alltså ohörbart, alla vet om det. Inklusive Tom Prager och de som var med när det här skedde. Och var med på planeringen och sånt dära.

Och jag tänkte aldrig i mitt liv att det här alltså, skulle kunna alltså anklagas, eller alltså jag tänkte ju förut att det här kunde ha missförståtts och absolut sånt dära, men jag trodde aldrig att Tom Prager skulle sätta sig och ljuga om en, alltså nånting sånt hära. Vilket, alltså, om du frågar mig var alltså nånting som var helt, ja absolut att man, alltså man sätter sig och man själv planerar nånting, och sen så gör jag en anmälan på den grejen som planeras, som jag har planerat, uppgav Ludvig.

Johanna: "Hur tänker du kring det då Ludvig, alltså varför, varför skulle det kunna vara så då, varför skulle han göra det?"

Alltså, för att när man, och sen så vet jag ju inte till 100% dära, men vi har ju till exempel alltså personer som har ohörbart, som går i B2 och sånt här, som har pratat med honom och sen så kompisar till honom och sånt här som har sagt. Och det är ju också att när, vad den uppfattningen jag har fått, det är ju att den här videon har kommit fram, visades och han, alltså han, det vet jag ju inte ifall det var han som, alltså jag vet ju inte vem som har gjort anmälan, definitivt inte.

Och det är ju inte nånting som jag dömer någon för, hade jag sett den här videon själv, och det är ju det som mamma sa också, att så här alltså hade man som förälder sett det här som, på sitt barn, och barnet har fått det här som alltså en bild av det, det är så klart att man hade gjort en anmälan på det. Och det är ju det som jag tror är nog lite mer det som har skett nu. Att

man har fått en, alltså en annan, man har inte fått en helhetsbild på det, man har sett videon och man bara, det här är hemskt, och sen så ska man göra en anmälan på det, definitivt, uppgav Ludvig.

Johanna : **"Mm, jag förstår. Men du jag tänker, och du behöver inte svara, men jag tänker så här Ludvig, om det nu är så här, du berättar för oss att det här är ändå nåt som ni tillsammans har planerat, det är Tom. Men du står fast vid att du inte vill säga vilka mer som var med i den här gemensamma grejen, och du har all rätt att säga att du inte vill. Men jag måste ju ändå fråga dig, jag tänker för då, som jag förstår det på dig, så har ju de samma uppfattning då om att det här är nåt som Tom har bett er om liksom?"**.

Exakt, nej men..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men du vill ändå inte säga vilka som var med?"**.

Alltså, grejen är, det här har ju varit en, alltså ända sen vi pratade med Tom om detta, eller alltså när då B2 pratade med Tom om detta på våran hemresa för inte så länge sen..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jaha, av de som går kvar på skolan eller?"**.

Ja, exakt. De har ju pratat med Tom om detta, och varav han var den första som berättade om att han tänkte göra en anmälan på detta. Och då så blev det ju lite diskussioner så här bara, jaha ok, vad, vad är det som, alltså så här, för alla blev ju väldigt chockade. Några av dem som var på skolan blev ju väldigt oroliga och sånt hära, och det blev ju väldigt många diskussioner om vem som skulle säga vad.

Alltså så här, vissa som man trodde var med, visade sig inte vara med och, ni förstår vad jag menar. Och det är ju så här, jag vet att jag i mitt förhör ville hålla mig till 100% till sanningen, och jag ville säga det som jag vet att jag vill förmedla till er. Utan att alltså så hära, för att detta ska kunna alltså fortsätta så här, att ni ska kunna få en, alltså en annan bild på detta.

Och jag sa det, att jag kommer på mitt förhör hålla mig till 100% till sanningen, och sen så vad de säger att de själva är, det vet ju inte jag. Jag tycker att det är bättre att ni tar det med de andra som alltså antas misstanke då. Jag vet inte vad Tom har sagt för namn eller nåt sånt där, och det är nånting som jag inte verkligen alltså lägger mig nånting i, men jag tycker att, jag tycker att det är en väldigt svår fråga, alltså..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm, jag förstår att det är svårt, men förstår du Ludvig varför jag frågar, eller vad jag menar liksom?"**.

Eller alltså, jag förstår inte riktigt varför du vill att jag ska säga det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Varför jag vill att du ska säga vilka mer som var med på det här?"**.

Ja, eller är det så här, alltså vet ni, eller är det så här att ni inte vet eller, jag förstår inte riktigt, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, Mats, vad har du att säga om saken?"**.

Det svarar vi ju inte på.

Nej, jag förstår, ja, nej men.. Alltså, ja, det känns bara så djävla konstigt alltså, jag vill verkligen säga, men det känns bara som att alltså ifall jag skulle göra det så skulle det bara bli alltså värre för dem, uppgav Ludvig.

Men då tycker jag du inte ska säga.

Johanna: **"Ja, du behöver ju inte, det är ju din rättighet".**

Jag kan fortsätta lite här med, du har ju berättat här, men ändå, så att vi får det, inställning till de här brottsmisstankarna, grovt hemfridsbrott och misshandel mot Tom Prager, vad har du för inställning där?

Johanna: **"Och det handlar ju om om du erkänner brott eller förnekar brott, det är ju det vi undrar över".**

Jaha, alltså jag skulle säga att jag, eller alltså, grovt hemfridsbrott eller, ohörbart, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Nej, men här påstår man ju att du har tagit dig in på hans rum, olovandes, och sen deltagit i en misshandel av honom".**

Ok, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Utifrån din berättelse, så tolkar vi ju naturligtvis vad du säger om det, att han var med på det här".**

Mm, uppgav Ludvig.

Advokaten: **" Då kanske man inte anser att man har begått nåt brott, eller så, ja. Det är lika bra att vi pratar klartext".**

Mm, uppgav Ludvig.

Advokaten: **" Om, om, man kan ju faktiskt, ibland missförstår klienterna det, ja men det här stämmer ju, att jag har varit där, så jag erkänner ju det. Men det är en annan sak än att erkänna att man har begått ett brott så att säga".**

Ok, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Du har varit på rummet?".**

Ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Så så långt är det ju rätt i och för sig, det har förekommit våldsutövning där, eller hur?".**

Ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Så långt är det rätt, men att det var efter samtycke från Tom, som var med på det här?".**

Ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Då brukar man förneka brott och säga att jag har inte begått nåt brott. För hade jag gjort det utan att han ville vara med på det här, då hade det varit kanske ett brott. Men han har ju varit med på det här?"**.

Ja, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Nu diskuterar vi framför er här, och jag vet inte om jag ska.."**.

Det är ok, men jag tolkar det som så att du förnekar brott där?

Ja, uppgav Ludvig.

Och sen det här med filmen som har spridits, där är ju brottsmisstanken olaga integritetsintrång.

Advokaten: **"Och då måste jag fråga, menar ni nån annan spridning än att den har lagts på den här chattgruppen?"**.

Johanna: **"Nej, alltså den, våra uppgifter är ju att den har lagts i en chattgrupp. Och där är det ju med, ja du säger hela B2, och ni är väl 8-9 personer i alla fall. Sen har du skickat den till Victor Bergman i alla fall, vad du vet"**.

Eh, ja exakt, men allt det här är ju under alltså Victor, eller Tom Pragers alltså samtycke, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Absolut, det hör vi ju, men det är ju ändå spridning till, ja i vart fall 9 personer där då"**.

Advokaten: **"Men då förnekar vi brott där också"**.

Johanna: **"Ja"**.

Ok.

Eller jag förstår inte, ifall det är under alltså samtycke, är det fortfarande brott då, uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Nej, därför förnekar vi brott"**.

GROVT HEMFRIDSBROTT OCH MISSHANDEL MOT JACQUES OCH THURE:

Då tänkte jag fortsätta med de här, det har ju kommit in nya misstankar, grovt hemfridsbrott och misshandel mot Jacques de Geer och Thure von Essen.

Och, har du varit med på det?

Alltså jag, de här datumen är jag väldigt osäker på, alltså..., uppgav Ludvig.

Ja, fast det är ju tidsintervall, så att nån gång under det här tidsintervallet så ska det ha hänt.

Ja, jag förstår det, jag förstår det, uppgav Ludvig.

Och jag kan ju säga att det här, Jacques de Geer och Thure von Essen, det ska tydligen vara samma datum som den här filmen med Tom. Alltså den här händelsen som utspelades då, det ska va samma datum, så är det några som går in i Jacques och Thures rum.

Det enda jag fick höra, alltså för då förstår jag lite bättre ungefär, men det enda som skedde var typ att de alltså, det här var, då var det, vad jag fick uppfattning av, eh, ska bara se så att jag inte säger mer, för jag är inte, alltså jag var inte med alltså i rummet. Utan jag var, jag kom dit lite senare när alltså väl alltså var där. Men då var det att Thure., uppgav Ludvig.

Du kom till Jacques och Thures rum?

Nej, alltså kolla grejen är, för gamla, eller hur ska jag försöka förklara på bästa sätt nu att, gamla, det här är alltså gamla korridoren. Här är en trappa och här är typ så här Björke loggan, det är så här, det är en vägg här. Vi gick ju här efteråt, det var ju här vi skulle mötas för att vi skulle ta den här catwalk-videon. Här borta är Jacques och Thures rum.

Och då var det att, de hade, de var vakna under en tidigare period, så gick de, de öppnade dörren där och så hade de pratat. Och sen så kommer jag ihåg att jag kommer dit och så är jag där, och sen så går, och så går de in, och pratar med dem, och sen så var det, ska bara se så att jag inte säger fel, de, de började hoppa, jag tror att de började hoppa runt där och sånt där. De gjorde lite så här ap-ljud, och då så gjorde, ingen alltså rörde ju någon av killarna. Och framför allt inte när jag var där, det är jag väldigt, väldigt säker på, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men när du säger, bara så att jag förstår med där, när du säger, de började, är det Thure och Jacques som började, eller är det de andra personerna?"**

Nej, de andra personerna. Det var ju tänt i rummet. Och så började de andra personerna göra lite så här ohörbart, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och vilka personer Ludvig var det då?"**

Johanna: **"Och det är samma?"**

Ja, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Så då kan du säga att, vill du inte svara, då säger du att du inte vill".**

Jo, men jag vill helst inte svara ohörbart, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, nej, ok, och fortsätt, ursäkta att jag avbröt dig, fortsätt att berätta".**

Och då så kommer jag ihåg att Thure gör en typ sån här manöver ungefär. Alltså han gör nån, jag vet inte, det är faktiskt fortfarande ganska ohörbart, för det var väldigt coolt, när han alltså rullar ner från sängen för att ta sin vattenflaska som han har på nattduksbordet. Och sen så lägger han sig, och så har han snurrat runt, och så lägger han sig och så börjar han jaga oss med vattenflaskan och sprutar vatten på oss. Och sen så var det typ det. Och då så sprang han runt där och jagade oss med vattenflaska, och det var det enda. Jag vet att ingen, alltså ingen blev ju, alltså ingen av killarna, när jag väl var där, slog någon eller rörde någon på det sättet. Ja, och det här., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Lämnade du och de andra det här rummet samtidigt?"**.

Tillsammans, ja, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men ni kom inte dit samtidigt, du kom dit, det var redan andra personer inne?"**.

Alltså, vi var inne i rummet samtidigt, men de hade ju öppen dörr och hade fört diskussioner med dem innan och pratat. För de frågade typ så här, jag tror att det var för att nån av killarna hade gått på toa, så hade de ju sett att de andra killarna stod där i korridoren, och så frågade de vad som hade hänt. Och så tror jag att de fortsatte diskussionen dära. Det här var det jag fick uppfattningen av, men sen så är jag ju inte 100% säker på detaljerna där. Och sen så kom jag ju dit, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men när du kom till rummet Ludvig, var det redan andra personer i deras rum då?"**.

Nej, vi, de stod, det var, jag tror att det var typ, alltså det var några som stod här borta typ eller nånting liknande. Och sen så var det två, två eller nåt antal, som stod vid dörren och pratade med Jacques och Thure. Och så kom de in där och började ohörbart, och sen så när jag kom dit, och så stod jag där, och så gick de in så, och så stod jag där och så såg jag när det där alltså väl skedde. Alltså jag stod ju bakom, men jag såg ju över de andra, för jag, ja, jag hade en bra längd på ögonen. Och då så såg jag när han gjorde den här med, alltså manövern, och så började han jaga oss med vattenflaskan, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Så då var ju egentligen du hela tiden, hade uppsikt, eller vad, så under den tiden du såg, så hände inget?"**.

Absolut ingenting, absolut ingenting. Och det var alltså, det var aldrig nån uppsikt av att göra nånting liknande och så. De påverkade personerna var ju vakna och sånt hära. Så det var ju aldrig nånting att vi skulle göra nån, alltså väckning så att säga eller nånting planerat eller nåt sånt dära. Det var bara att jag råkade se dem när jag var där. De hade pratat med dem innan, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men du, alltså jag måste bara fråga, Victor Bergman, den här, när den här filmen gjordes då, om han var så liksom hittade på det här, vad hände, sov han den här, eller vad hände med han den där natten, höll jag på att säga, när ni gick in till..?"**.

Alltså, Victor Bergman, jag vet att den här natten så gick vi alltså inte till Victor Bergman, det gjorde vi inte, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, ni hade ingen kontakt med han under den här natten?"**.

Nej, ingenting under den här natten, uppgav Ludvig.

Grabbarna påstår, eller Jacques och Thure påstår ju att det har ju varit våldsamheter, att de har fått stryk, men det är inget sånt som du ohörbart?

Nej, alltså det är, nej verkligen inte, det är absurt. Och alltså jag vill också bara alltså påpeka också nu, att det råkar ju vara just de personerna som har alltså utfört några av de grovaste grejerna på rap-battlen. Som det också pågår diskussioner om anmälan. Det är ju bara det att det är lite svårt då vem som ska göra anmälan, det är ju så här väldigt jobbigt skulle man

säga. Alltså så här att göra en sån anmälan. Jag förstår inte hur, alltså det här, alltså det här är en anmälan som känns som att det kom under radarn. Alltså hur gör man en anmälan på nånting som är under, alltså så här, så att man inte, så att det inte kommer fram att man själv har gjort den, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Vad tänker du nu?"**.

Alltså, låt oss, ifall jag skulle göra en anmälan, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Mm"**.

Hur, alltså, för det har ju, jag vet att du och mamma har ju pratat om det väldigt, väldigt mycket, uppgav Ludvig.

Men det kanske vi kan ta sen?

Ja, förlåt, det är irrelevant, men jag tänkte bara för det är ju alltså, råkar ju vara så att Thure, en av de som har utfört alltså de, alltså några av de mest grova rasismen, hatbrotten, som alltså jag någonsin har hört, personligen. Som också vet att han, att han alltså har gjort väldigt mycket, mycket fel, att han kan få väldigt, väldigt mycket skit för det som är gjort. Och det har varit diskussioner om att de skulle försöka gömma det här på nåt sätt, eller jag vet inte. Och, ja det visade ju sig att det är ju så här som de har tänkt sig då, uppgav Ludvig.

Mm, men alltså där inne i rummet..

Nej, det är inga slag överhuvudtaget, uppgav Ludvig.

Och det är ljust hela tiden?

Ja, den, det var Thures nattlampa upp mot, alltså så här, jag vet inte, har ni sett, ni har ju inte sett det, men alltså så här.., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jo, vi har sett rummen Ludvig"**.

Jo, men jag tänkte alltså, jag tänkte så här, nattlampas alltså styrka på natten när det är mörkt i ett rum. Det blir så här, det blir en liten sån här, för det är ett varmt ljus, det är inte så här, det är så här det är ett väldigt varmt ljus. Och man alltså så här, det är ju lite, lite, lite mörkt, men man ser alltså saker, uppgav Ludvig.

Ok, och Jacques och Thure, var befinner de sig nånstans?

Alltså, Jacques var ju i sin säng under hela perioden, uppgav Ludvig.

Ok.

Och sen så, Thure gjorde ju sin lilla manöver när han, ja slängde sig så efter ett tag och började jaga oss med vattenflaskan, uppgav Ludvig.

Och de andra grabbarna, var befinner de sig i förhållande till sängarna och så vidare, vad är det som händer?

Vilka, ja du menar de andra som var med dära, alltså de står ungefär vid foten av sängen dära, uppgav Ludvig.

Och gör vadå?

Alltså de, det var efter de började hoppa runt där och började hålla på och leka med Thures, alltså så här playstation. Han hade ett playstation så här, ifall man har rummet här, så sover han där, här så har han ett skrivbord med sin playstation. Och sen så, för det är alltid så här att folk brukade gå in och spela på Thures playstation hela tiden. Och sen så började det bli ett så här skämt med honom, att han började, vad var det för nånting, han började typ så hära, det var typ att de, det var så här, han, folk började alltid bara vara så här på hans rum och spela på hans PS5 och sånt här.

Det här kanske, ja men det är bara för att ni ska få en liten klar bild, och då så skickade han en bild på typ i så här Björke-chatten, där han alltså hade ollat sitt alltså PS5, alltså PS5-kontroll. Och sen så en video på när de satt och spelade den. Och då så blev det så här, då blev det en väldigt rolig grej tyckte väldigt många, och då så, ja. Då, ja det blev ohörbart så ohörbart, det var typ det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Var det samma grabbar Ludvig, som var med inne i det rummet som var med i Toms rum?"**.

Jag har för mig det, jag är inte 100% säker. Men det var samma kväll, så det borde vara så, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men du, och sen tänkte jag, nu antydde du ju lite där, men hur tänker du, ja jag frågar det igen, du sa ju lite om det, men vad tänker du kring att de säger att det här har hänt liksom? Du var ju inne på nånting där förstod vi, att du tänker att det kanske är för att de ligger risigt till själv, eller hur menade du?"**.

Ja, alltså grejen är, vi har ju, alltså det har ju varit en diskussion länge om att man verkligen vill göra en anmälan på allt detta. Jag har ju velat göra en anmälan på väldigt många grejer, jag har varit väldigt orolig, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och det pratar vi lite om senare, efter förhöret"**.

Ja, jättegärna, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, men jag tänker bara att, förstår jag dig rätt då, att anledningen, du menar ju att det här inte stämmer som de säger, och du tänker att anledningen till att de säger det, är för att de kanske själva har begått saker som inte har varit ok?"**.

Alltså jag tror att, alltså jag tror att de, vad vi fick som uppfattningen av, att vad de har sagt till, för det är ju samma nu har jag hört, att deras familjekompisar vars deras föräldrar har sagt till andra, och de har ju sagt till mina föräldrar sen. Att de försöker ju alltså, försöker ju dölja lite det som har hänt i rap-battlen, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, det är det, det handlar om"**.

Genom att visa att så här, de här killarna är offer och sånt dära, ja, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ok, mm, jag förstår"**.

Sen så är det ju inte så här, jag kan ju inte som sagt, jag kan ju inte säga till 100% säker, det här är det som jag tänker, alltså jag kan inte säga att det är så, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Nej, det här, nej, men det är ju det, vi vill ju veta hur du tänker, och.."**.

Var det så att du filmade det här?

Johanna: **"Ja, jag tänkte säga det".**

På, uppgav Ludvig.

Det som hände i Jacques och Thures rum.

Nej, det har jag verkligen inget minne av. Det tror jag inte att jag har gjort, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Var det nån som filmade?"**.

Nej, alltså grejen är att jag tror att den, den, alltså den händelsen var bara så här, alltså det var bara en sån här rolig grej, det var ingenting som var nånting så här aggressivt eller nånting sånt. Alltså det var ju inte nånting som var alltså planerat eller nånting i förväg eller nåt sånt dära. Jag vet i alla fall inte själv ifall någon filmade, uppgav Ludvig.

Nej, och vad var det du sa om ordningsföljden, var det Toms rum först och sen..?"

Nej, nej, nej, det var, alltså först var det ju för, det var Jacques eller Thure som gick på toa. Så frågade de vad vi skulle göra för nånting, och då förklarade vi ju. Det var ju ingenting som var så här nånting som var hemligt eller nåt sånt dära. Det är ju så här, oftast blir det väl så ifall man frågar, ifall man ser en grupp i korridoren med maskering, så blir det väl nog kanske att frågetecken väcks nog. Och så började vi prata om det, och det var typ det, uppgav Ludvig.

Och sen skojade ni lite inne i..?

Och så hoppade de runt i rummet och sånt här, och så här gjorde apljud och sånt, och då så såg jag bara ganska snabbt att alltså han slängde sig ner på marken och så där, uppgav Ludvig.

Vad sa du för nåt?

Alltså, han gjorde den här manövern, som jag kallade det för, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Men du, nu, jag måste fråga Ludvig, alltså du beskriver ju ändå att, Tom och du var ju ändå på god fot förstår jag, du hjälpte han med det här att skriva och så vidare, och du försökte få med han och Victor och så vidare".**

Skriva, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Eller springa, när ni sprang milen och det där".**

Jaha, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, vad är det, för nu menar ju du ändå på att det Tom säger är inte sant?"**.

Mm, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och då tänker jag, vad är din tanke kring, vad hände, hur blev det så här, varför skulle, varför säger Tom saker som inte är sant, vad har hänt liksom?"**

Alltså, grejen är, det var ju att typ innan jul ungefär och så där, så blev det lite oense mellan våra årskurser. Alltså deras grupp och våran årskurs. Där alltså de var väldigt hetsiga och var

väldigt alltså, för de ville ju att vi skulle göra nånting åt saken. Att de var typ så här bråkiga och busade med oss på det sättet, alltså sa de här sakerna som de sa till oss. Och de ville ju ha så här brottnings och massa såna grejer, och vi sa ju alltid nej till det. Vi gjorde ju mer, alltså diplomatiska vägen och gick till husmor och treor och sånt där.

Och det ledde ju till att de fick otroligt mycket, alltså skit från treor och husmor framför allt. Och detta ledde ju, jag kommer ihåg att jag berättade till dig tidigare, men detta ledde ju till att de var ju nära på att få erinran och massa såna grejer. Och då blev de väldigt alltså sura.

Och då började de sprida falska rykten om mig, de började säga massa saker och det blev ju bara alltså, det blev bara oense i hela gruppen. Och till slut så blev det ju så att jag pratade med treorna och sa så här bara, jag, för de fortsatte ju att hålla på mot mig till exempel, och då sa jag så här, jag har alltså, jag tar ju inte åt mig av det de säger, jag kunde inte bry mig mindre. Men jag tycker bara så här, nu börjar det bli kanske lite så här irriterande att de håller på på det här sättet. Finns det någon möjlighet att vi kan sätta oss ner och bara diskutera och fråga varför de håller på så här. Och också möjlighet för mig att förklara att jag är inte anledningen till att ni var nära på att få erinran.

Och sen innan jullovet så hade vi massvis med såna diskussioner och massvis med prat. De hade prat med husföräldrar och vi hade prat, och sen så tänkte vi så här, allting är löst. Och sen så kom jullovet, och sen efter jullovet så tänkte vi att det var frid och fröjd. Och vi tyckte ingenting alls om det, jag hade i alla fall inga, alltså agg, eller vad ska man säga för nånting, jag hade inget alltså..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Inget otalt kanske, kände du med?"**.

Förlåt, vad hette det, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Inget otalt, alltså du hade inga bekymmer eller nåt eller vad man ska säga med dem?"**.

Nej, exakt, exakt. Och grejen är, jag har ju länge, alltså så här jag kände ju Victor innan, och jag visste ju så här hur han var. Här är ju sån som alltså person, och jag har ju försökt hjälpa honom på det, och sa så här bara, chilla lite med att säga det du säger, det är väldigt grovt. Där han har sagt grova saker till tjejer och alltså hemska saker när han väl kom dit till Lundsberg, och jag var ju den som hjälpte honom. De andra gav lite mer upp på honom.

Och då så, efter på grund av att jag har den tanken om Victor, jag vet ju hur han är som person, så brydde jag mig aldrig riktigt mycket om hur han sa, eller vad han sa till mig på det sättet, så här bara, du betyder ingenting för mig. Men alltså så här, det är alltså vissa personer sa ju det kanske lite på en grövre nivå, men då var det ju så här, alltså Jacques de Geer till exempel och hans brorsa har ju gjort massa grejer. Och, ja hans syster också. Men de hade ju aldrig någon sån här koppling till, alltså jag ville aldrig va, alltså jag ville aldrig va med dem.

Det var så här, jag ville aldrig göra nånting med dem och jag ville aldrig alltså associera mig med dem, och det var så här, för jag vet hur de är som personer. Och det var så här, saker som de kunde ha sagt kanske har sårat mig lite mer än vad andra saker har sagt. Och jag tror att eftersom att på grund av den här lilla grejen skedde mellan B2 och de här niorna då, så blev det en väldigt stor gruppering. Och då började det bli lite hetsig stämning, och alltså efter det här med alltså roastingen, under den helgen då.

Och sen så visste ju inte ens jag om det förräns jag kom, alltså förräns jag var på måndagen då. Jag kom ju hem, alltså jag hade ju ingen kontakt med Lundsbergare under den tiden,

förutom att jag hade pratat med Filip Ludvigsson, som var vår troman. Och han hade berättat att..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, hade berättat vad de..".**

Nej, han hade inte, ja exakt, det var ju så här att Max Merner hade berättat vad de hade sagt, men han berättade att de hade fått skit från treorna. Utifrån vad vi hade sagt till treor. Och då blev de tydligen jättearga på oss, och jag tror också att det är därför den här lilla rap-battlen också kom fram. Att det blev så som det blev, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Och sen så ska inte jag ställa mer frågor om det här Ludvig, men har jag förstått på dig att, i, du vill inte säga vilka som var med i rummen, men det du, förstår jag dig rätt att du har sagt att det är B, ja det är några i B2, men du vill inte nämna namn?"**

Johanna: **"Har jag förstått dig rätt då?"**

Johanna: **"Eller vill du inte säga, ja ni får..".**

Ja, alltså jo, men det är, eller det är väl, ja, jo men det skulle jag nog säga är ganska klargjort att det är några i B2, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, precis, nej men då har inte jag, har du..?"**

Jag tänkte vi skulle hoppa tillbaka till Jacques de Geer och Thure.

Absolut, uppgav Ludvig.

En sista fråga där, din, samma sak där, din inställning till den här brottsmisstanken eller brottsmisstankarna, grovt hemfridsbrott och misshandel mot Jacques och Thure?

Nej, det nekas ohörbart absolut, uppgav Ludvig.

Har advokaten nån fråga?

Advokaten: **"Du kanske sa det, men, men när filmen spelas in först där i matsalen, och sen kom man överens om att vid den och den tiden så kommer vi till rummet, och då spelar vi in resten där. Ber man nån om tillstånd i det läget för att få gå in till dem? Du har berättat förut om att man frågar treor om tillstånd, eller vad det är för nånting. Är det nånting som görs i en sån här situation också eller?"**

Ja, det stämmer. Det skedde på plats när vi var, eller när Tom kände sig klar med alltså intervjun, att han tyckte att det var bra. Så, för han tyckte att vi skulle ta om det för att hans öga blinkade, och då så var det att, när husfar och treorna sitter där bredvid oss, så frågade vi dem. Och, ja, och de frågade Tom, och han bara, ja. Så, ja., uppgav Ludvig.

Advokaten: **"All right, då nöjer jag mig där. Och sen tänkte jag bara, med tanke på delgivningen här, när det gäller Tom Prager, påståendet om misshandel av honom. Så radas det ju upp en hel del moment som ska ha ingått i det där. Vad är det som riktas rakt mot, jag förstår tillsammans och i samförstånd, men är det nån, som jag frågade förra gången, om det var nån aktiv del i, i gärningen som påstås att Ludvig har gjort sig skyldig till? Annat än att han har filmat, det vet vi, men..".**

Det som vi har tolkat från filmen, är ju att det är Ludvig som lyfter upp Tom i nacken

och slänger ner han på sängen.

Johanna: **"Ja, som du säger ohörbart".**

Får jag, får jag alltså klargöra en sak, alltså det är ju..., uppgav Ludvig.

Johanna: **"Ja, självklart".**

Alltså i, alltså med att lyfta upp honom i nacken, är ju inte, alltså, det, alltså det är ju inte så att jag, alltså den enda anledningen att han åker upp från marken är för att jag tar honom i nacken och drar upp honom alltså här. Utan det är ju, alltså han blir ju uppburen av alltså någon annan också. Alltså samtidigt som han själv, alltså jag kommer ihåg i början så var det att, nån tar honom att, det var nån som tog honom i armen. Och sen så var det att han själv också ställde sig upp. Alltså det är inte så att jag tar honom i nacken och sen lyfter upp honom, alltså bara utifrån den kraften, alltså jag skulle aldrig ha den styrkan att kunna göra det. Så, ja..., uppgav Ludvig.

Advokaten: **"Ok, men det är det momentet. Och sen fick jag svar på det här med spridningen, det var bara det".**

Johanna: **"Ludvig, har du några frågor till oss kring just det här? Har du andra frågor, kan vi ta efter förhöret, men jag tänker inom ramen för förhöret och det vi har delgett dig nu, och det vi har pratat om?".**

Eh, jo men, eller för, jag undrar bara att, angående ifall man gör alltså en, nu alltså en falsk anklagelse, vad, alltså vad finns det för brott inom det? De som har alltså gjort det, uppgav Ludvig.

Det kan vi ta efteråt.

Johanna: **"Mm, det kan vi förklara efter".**

Ok, ja, nej men då har jag ingenting annat, uppgav Ludvig.

Johanna: **"Jag tänker också, det vi ska säga, att om det är så Ludvig, att du kommer på nånting annat som du vill dela med dig av, eller vill att vi ska veta, då är det ju bara att du, ja via dina föräldrar eller via din advokat kontaktar oss, så funkar ju det. Nej, men då slår vi av".**

Förhöret avslutat

Förhör

Sebastian Stille

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:29

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Sebastian Stille i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen 2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredningsjour 1 PO Värmland

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Stille, Sebastian			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Foto i RES	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör
Förhör angående iakttagelser under rapbattle-kvällen på elevhemmet Björke på Lundsbergs skola 2025-01-18

Underrättad om misstanke

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare
Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar
Försvare/biträde närvarande

Försvare/biträde önskas

Förhørsledare Mats Olsson	Förhørsdatum 2025-03-19	Förhör påbörjat 12:42	Förhör avslutat 12:53
Förhørsplats Lundsbergs skola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne Thornberg Sköld, Johanna	Utskrivet av MO		

Involverad personal Johanna Thornberg Sköld	Funktion Biträdande förhørsledare
--	--------------------------------------

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Då så Sebastian, då tänkte jag att du ska berätta för oss vad du vet om den här rap-kvällen som var på Björke den 18 januari. Om du var där, om du hörde, hörde det här framträdandet, vad som sas och så vidare.

Ja, jag var där och minns att jag var där så klart. Jag minns så klart inte ordagrant vad de sa i sina raps under rappen, men ja, det slängdes ju liksom grova ord. Men sen kan jag liksom inte minnas nåt, nån viss fras eller nåt sånt liksom. Det var ju ändå ett tag sen, jag vet inte, uppgav Sebastian.

Kan du minnas vem eller vilka personer rappen var emot liksom?

Det var alltså mot de som går i andra ring, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Du går i trean va?"**.

Mm, uppgav Sebastian.

Kan du namnge någon person som blev drabbad i rappen?

Det var alltså egentligen tvåorna som årskurs då, så det är ju samtliga nästan, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Men du, vilka var det som, alltså hur går den här rappen till. Vi har ju förstått att det är något som ni har haft flera gånger eller?"**

Ja, det är nånting vi har nästan varje år, fast det har ju aldrig hänt så här att, det brukar egentligen vara ganska oskyldigt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, och du har gått alla, hela gymnasiet här eller?"**

Exakt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, så det här är något som ni har varje år, och det anordnas av hemmet eller eleverna eller vem är det som..?"**

Ja, eleverna, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Det är eleverna, ok"**

Sen brukar inte det här hända, men.., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, jag förstår. Men hade ni redan haft någon rap det här..?"**

Vi hade en första, och då var det ju som det brukar, att.., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Hur brukar det vara då liksom, om du berättar för oss?"**

Att, ja ettor och nior möter varandra, alltså som kompisar, man gör upp, liksom några som är roliga att möta varandra, ja så här, de här är roliga ifall de rappar mot varandra. Och då, men då brukar det vara ganska liksom oskyldigt och snällt. Alltså kul, så här typ, ja du är dum och så liksom alltså.

Och då utsedde vi så här dem som gick vidare, och det var de då som var med på den här andra omgången, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Och vem utser de som går vidare då?"**

Det var bara så här att vi pekade på en, och då jublade, alltså.., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Vi, är det treor eller?"**

Nej, hela hemmet, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Jaha, hela hemmet"**

Ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Så hela hemmet då, utser dem som är bäst liksom, som gör det bäst eller?"**

Ja, de stod framme, alltså och rappade, och då sa vi, vem tycker ni var bäst? Och så jublade

hela hemmet till först den ena och sen den andra, och så den som var högljuddast, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, så vilka hade gått vidare nu då?"**.

Ja, det vet jag inte exakt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Om du försöker minnas, det är ju inte så länge sen"**.

Fast jag kan inte alla, jag vet inte exakt vilka, jag kan inte till 100 %, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, kan du nån?"**.

Ja, de som har varit här på förhör förmodligen, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Jaha, och då tänker jag, då vet ju du vad de heter?"**.

Jag kan nämna typ två, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, ja men gör det"**.

Victor och Tom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, så Victor och Tom var två av dem som rappade?"**.

Ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, och den här.."**.

Men det var alltså, det var flera, ett flertal, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Det var ett flertal, mm"**.

Johanna: **"Och den här, det var på en kväll eller?"**.

Mm, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och vart nånstans var ni då?"**.

Vi var i salongen, uppgav Sebastian.

Johanna: **"I salongen, vilka var det som var där då?"**.

Det var hela hemmet, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Hela hemmet ok, var det bara elever eller?"**.

Ja, och sen kom husfar, men då, alltså det var, då höll det på att avslutas, och då förstod alla att det var lite dålig stämning, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok"**.

Och han sa till dem, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Så husfar kom senare?"**.

Ja, om jag minns rätt, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Han var inte med från början?"**.

Om jag minns rätt, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok"**.

Johanna: **"Är du säker på det Sebastian, eller är det, du tror att det är så?"**.

Jag tror att det, jag minns inte att han var med från början, nej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, ok, och i vilket skede kom han då?"**.

Vadå, alltså..., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Alltså, när kom han under rappen?"**.

Eh, alltså mot slutet, skulle jag säga, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och vad sa du så, då sa han till dem, sa du också?"**.

Ja, när, för då var det ju i princip slut och de där slutade, för då förstod alla i hela rummet, alltså det var lite dålig stämning liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, vad sa husfar då då?"**.

Jag minns att han sa till dem, men jag minns inte vad han sa, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Och vilka sa han till då?"**.

Ja, de som hade rappat, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Och det vet du inte vilka det var?"**.

De som rappade, ja han gick ju fram till dem som stod där, de stod ju där tillsammans, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja"**.

Men kommer du ihåg nåt som sas under rappen?

Inte ordagrant, uppgav Sebastian.

Nej.

Johanna: **"Men jag tänker, om det har pratats mycket om det här Sebastian, och du säger att det här var inte, jag vet inte hur du uttryckte dig, men det brukar inte vara så här och det sas grova grejer. Kommer du då inte ihåg nånting av det som sas, om du var där?"**.

Det var ju grovt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och jag tänker, det kommer du ihåg, men vad var det som var så grovt, jag tänker, då kanske du.."**.

Ja, men det var nån gång det var nåt personangrepp liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och när du säger personangrepp då?"**.

Om jag använder det rätt, jag vet inte, alltså, förolämpningar, är det rätt, jag.., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och förolämpningar om vad, alltså..?"**.

Om dig som person, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Som vadå?"**.

Alltså jag, man zoomade ut när man var där, jag minns inte så mycket, alltså vartenda ord liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, kommer du ihåg nåt ord?"**.

Nja, alltså nej, jag minns tonen liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och vad var tonen då?"**.

Nej, men det jag sa att, det var alltså hårda ord liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Men hur var det då då, om det var hårda ord, jag tänker alltså, det är flera som rappade, säger du. Var det likadant hela tiden, eller var det nån som liksom använde hårda ord, eller var det generellt hela rappen liksom?"**.

Ja, några var ju såna här, alltså några var ju ganska oskyldiga. Och sen var några lite värre, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, och när de här värre rappade då, vad gjorde resten av hemmet, eller vad hände då liksom?"**.

Vadå, alltså.., uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, jag tänker om det var så att det var väldigt grova förolämpningar eller person, ja hur du sa, vad gjorde alla andra som satt där och tittade på det här?"**.

Alltså, vi kollade på, jag minns att vi kollade på varandra och bara liksom, ja hur ska man säga, det blev tyst, alltså det blev helt tyst i rummet liksom, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Det blev helt tyst i rummet"**.

Ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, ok, var det nån som sa till eller?"**.

Nej, vi, jag tror vi lät, jag tror vi lät dem alltså köra klart, men vi sa ju, ja folk sa ju till dem efter så här bara, det här var för långt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm"**.

Det är så klart det är lätt att säga i efterhand, att man skulle ha gripit in, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja men, och det här är ju ingen anklagelse, utan vi vill ju bara veta vad det är liksom som har hänt"**.

Ja, om vi hade vetat vad som hade hänt, så hade vi ju så klart sagt nej under händelsen, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, precis"**.

Johanna: **"Men då lät ni dem köra klart i alla fall, och sen efteråt pratade ni med dem, förstår jag dig rätt då?"**.

Jag tror, ja Fredrik gick fram till och bara, det här var för långt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Gjorde du det eller?"**.

Jag kan, om jag minns rätt, jag tror jag sa det till nån utav dem, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, vem sa du det till då?"**.

Det minns jag inte, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, men du, din känsla under den här rappen, vad var den då, alltså vad fick du för känsla när de här grejerna sas och..?"**.

Alltså först, alltså när, först, det var ju, man hade ju inställningen att det här skulle vara en rolig grej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, mm, jag förstår"**.

Så första reaktionen var väl, ja nu, det här blir kul. Och sen så liksom gradvis blev det liksom, insåg man bara, ja nu borde de chilla lite, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och hur blev det för dem som blev utsatta då?"**.

Hur ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Alltså, hur kände de tror du, alltså pratade ni nåt med dem som hade blivit drabbade eller vad man ska säga, om rappen?"**.

Om jag snackade, jag talade med dem efter, eller jag talade inte om det med dem, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, du pratade inte med dem som hade blivit drabbade liksom?"**.

Alltså så här, och frågade hur det kändes, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, precis, nej, ok"**.

Nej, det gjorde jag inte, det gjorde jag inte, uppgav Sebastian.

Johanna: "Nej, ok".

Johanna: **"Och efter rappen där då, alltså då säger du att husfar kom när det nästan var slut?"**.

Ja, om jag minns rätt, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, så förstår jag dig rätt, att då hörde inte han nåt av det som sas eller?"**.

Han hann förmodligen höra nånting, jag vet inte, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, förmodligen nånting?"**.

Ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Och vad gjorde han då då?"**.

Vad han gjorde, ja han sa ju till efter, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Men han lät också, de gjorde klart liksom innan..?"**.

Jag vet inte om det var, nej jag vet inte om det var med avsikt, ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, nej, nej, precis, men jag tänkte hur det faktiskt var, var det så att de var färdiga med sin rap, men då pratade husfar med dem som hade gjort det här liksom?"**.

Efter det, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Efter det, ok"**.

Johanna: **"Vet du vad han sa eller?"**.

Nej, jag såg honom gå fram till dem och ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, ok. Och vilka var det han gick fram till då?"**.

Men de som rappade, de stod ju i en klunga ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"De stod i en klunga. Och där i alla fall var Victor och Tom, annars kommer du inte ihåg vilka mer det var?"**.

Nej, där ibland är de, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, och vilka var det som blev rappade om då, de i tvåan, är det, vilka var det då?"**.

Tvåorna, alltså, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Och vilka är det då, om du säger namn?"**.

Det var nästan alla, tror jag, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, och vilka är det då?"**.

Ja, de här fem som har blivit avstängda och så vidare, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, men Sebastian, jag vill gärna att du säger vilka det var"**.

Jaha, namn, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, namn, ja"**.

Jaha, ok. Max Merner, Ludvig, Arvid, Asker. Sen var det fler, jag kommer inte ihåg om det var absolut alla, det kanske var en som uteblev, jag vet inte, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ok, men det var nån fler i tvåan också?"**.

Ja, absolut, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, men bara tvåor, inga nior, ettor eller treor?"**.

Nej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, ok"**.

Johanna: **"Och du, efter sen då, vad gjorde ni då liksom, när rappen var slut och..?"**.

Vadå, uppgav Sebastian.

Johanna: **"När husfar hade, vad gjorde du efter rappen?"**.

Efter rappen, ja jag gjorde det som jag sa, att jag kanske sa att det här var lite för långt, och sen gick jag och la mig, tror jag. Efter att vi tog undan i salongen, uppgav Sebastian.

Under själva framträdandet, hur var det med ljudkvalitén och så där, gick det att höra allt som sas eller?

Vadå ljudkvalité, uppgav Sebastian.

Ja, alltså var det skränigt så man inte hörde riktigt vad som sas, eller var det tydligt?

Johanna: **"Hade ni musik, hade ni beat på eller var det..?"**.

Ja, det var några som hade liksom musik, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Några hade musik"**.

Och vissa valde att inte göra det, men jag kommer inte ihåg i vilken ordning det var, men det var några som sa, ja jag kör utan, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Lite blandat?"**.

Ja, uppgav Sebastian.

Men när du satt eller stod där i salongen, hörde du allting som sas liksom?

Ja, i princip, ja, uppgav Sebastian.

Ja.

Ja, uppgav Sebastian.

Det var så pass bra ljudkvalitet så att man hörde vad som sas?

Jag hörde det mesta, uppgav Sebastian.

Mm, ok.

Eller, det, jag minns att det var nån som började köra ganska snabbt, och han liksom talade liksom med munnen nere så här, för han kollade på sin telefon eller nåt. Och då hörde man inte lika bra. Ohörbart men jag satt ju, de kollade inte mot mig liksom när de körde, ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, ok".**

Hur var det med publiken, var det nån som filmade det här med mobiltelefonen?

Inte vad jag vet om, uppgav Sebastian.

Nej, du gjorde inte det eller?

Nej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Vi har ju fått uppgiften Sebastian, att du var en av dem som filmade".**

Filmade, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, och det var därför vi undrade lite om, var det så att du filmade det här som..?".**

Nej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej, för jag tänker, det används ju kameror..".**

Ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"..ofta bland ungdomarna".**

Mm, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Så var det ingen som filmade då av alla på Björke?".**

Inte vad jag vet, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Nej".**

Johanna: **"Ja, har du nånting annat som du tänker att vi borde veta om, om den här rappen?".**

Nej, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Hur känns den nu, och det här som har hänt på Björke och..?"**.

Hur det känns, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm"**.

Det är ju synd att det hände och att det gick för långt, ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm"**.

Johanna: **"Nej, men då.."**.

Att ens kompisar liksom ohörbart, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Ja, och jag tänkte, du är ju trea så du känner väl alla inblandade liksom"**.

Ja, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Mm, jag förstår det. Nej, men.."**.

Man trodde liksom inte det om alla de där liksom, att det skulle hända, uppgav Sebastian.

Johanna: **"Att det skulle hända, nej, nej"**.

Ska vi köra så, Sebastian?

Mm, uppgav Sebastian.

Förhöret avslutat

Förhör
Louis de Geer

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:33

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Louis de Geer i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredningsjour 1 PO Värmland

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person De Geer, Louis		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör Höres	Underrättad om misstanke
---	--------------------------

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar	Försvarare/biträde närvarande
Försvarare/biträde önskas		

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-03-19	Förhör påbörjat 13:01	Förhör avslutat 13:10
Förhørsplats	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld
VT: Vittne Louis de Geer
FL 2: Förhørsledare Mats Olsson

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL 2: Jo, jag tänkte om du kunde berätta, det var en sån här rap-battle-kväll på Björke den 18 januari. Om du var där, vad du hörde under rappen, dina känslor och så vidare, varsågod.

VT: Jag var där, jag satt i soffan och det var ju bara en helt enkelt vanlig rapbattle. Förutom att, ja, det var ju liksom niorna som körde liksom tillsammans, så lite annorlunda upplägg. Ja, och alltså jag reagerade inte så värst, alltså såhär, man hör liksom sjukare saker om man säger.
Alltså det var ju grovt såklart, men det är ju alltid rappen, man ska ju ta det med en nypa salt, så det var mest det.

FL1: Men du, den här kvällen då, vart var ni någonstans?

VT: I salongen, i vardagsrummet.

FL1: Ja, på Björke.

VT: Ja precis

FL1: Vilka var det som var med då?

VT: Alla Björkare, tror jag.

FL1: Så alla på elevhemmet, bara elever eller vuxna också?

VT: Jag tror husfar.

FL1: Och det är?

VT: Kent heter han

FL1: Ja och den här rappen, det är något som ni har haft fler gånger eller?

VT: Ja.

FL1: Vem är det som anordnar det här då, är det skolan eller elever eller?

VT: Gud, jag är typ osäker, man brukar bara skriva ut i chatten, nu är det rapbattle.

FL1: Men det är inte ni treor som ordnar det?

VT: Nej, jag var inte med på det, men det är mest så här kulturen, det är några som har koll på kulturen. Så det är samma folk som man vill gå över till bildsal, det är dom som är kultur.

FL1: Det är dom som har hand om det liksom, jag fattar och sen sa du att då var det lite annorlunda upplägg nu och på vilket sätt var det annorlunda nu då?

VT: Det var ju för att niorna verkligen inte ville ha den här rapbattlen, för dom niorna som var med nu.

Ja just det, det var ju några ettor också som var med, dom...alltså dom bara, nej men vi pallar inte för dom hade vunnit sin sista så dom kom till final. Så dom bara, nej men vi orkar inte, vi bara, jo kom igen det blir kul liksom.

Och dom bara, okej men då gör vi ett annat upplägg och då kom dom ju på att dom skulle köra mot tvåorna istället, liksom.

FL1: Okej.

VT: Så det var ju deras sätt att göra det kul för annars tyckte dom att det var jättetråkigt tydligen.

FL1: Ja, men alltså visste ni om att dom skulle köra mot tvåorna eller?

VT: Jag fick höra det innan om min lillebrorsa men..

FL1: Ja, just det.

VT: Jag trodde inte det skulle bli en så stor grej.

FL1: Men du, och sen då, vad sas liksom? Det var grovt säger du, men vad sa dom?

VT: Ja, men det var bara såhär, alltså allmänna, det var liksom olika för olika människor såklart. Men ja, alltså vad man säger om rappar, man dissas liksom varandra.

FL1: Vilka var det som rappade då?

VT: Jag kommer inte ihåg exakta, men det var ju Victor och Tom och Gustav typ och Michael.

FL1: Vad sa du nu, Victor, Tom, Gustav och...?

VT: Michael heter han.

FL1: Michael, det var dom som rappade, vilka var det som blev drabbade eller rappade om då?

VT: Tvåorna.

FL1: Och vilka tvåor var det då?

VT: Jag tror alla, men jag är osäker.

FL1: Alla i B2, alla tvåor på Björke alltså?

VT: Mm, de kanske lämnade någon där.

FL1: Vet du något namn på dem, du vet liksom fick rap om sig?

VT: Ja, men det var ju de som slogs, obviously.

FL1: Ok och vilka var det då? om du säger namn.

VT: Ja, de som är åtalade för det. Max och dom, vad heter dom? Max, Max, nej, inte andra Max.

Max, jag tappa namn, Arvid, Fredrik men Leopold tror jag inte blev rappad om dock.

FL1: Okej.

VT: Ja, det tror jag väl.

FL1: Så Max, Arvid och Fredrik?

VT: Nej, jag tror inte Fredrik blev rappad om heller.

FL1: Nej, okej och du säger att det var grovt, men det är liksom alltid, det är alltid så, det är ju det går upp på.

Men du, vad exakt...var det som du tyckte var grovt som de sa?

VT: Alltså, det är så här, de är ju nior, liksom, de är två år yngre, om jag hade suttit där hade man ju skrattat med och det gjorde ju de obviously också.

Men det handlar ju lite om hur säker man är i sig själv, om man tar så illa upp över att några nior står och gör en liten rap.

Man får ju tänka också så här, den här rappen, den var ju inte oprovocerad, alltså, den gjordes

ju av en anledning.

Liksom, de var ju sura på tvåorna, det var ju inte så att de började bråka med tvåorna, de var ju trötta på ett systematiskt beteende som hade hänt.

FL1: Jag förstår.

VT: Och då så kommer det väl ut så här, din flickvän är konstig, du bor i Skåne, alltså vad det nu kan vara, du har inga kompisar, typ sådana saker.

Du har på dig samma kläder varje dag, alltså sådana saker.

Det är liksom inget som jag i alla fall, eller jag vet inte om det låg någon baktanke i de specifika sakerna, men oftast så är det ju bara man känner ju inte varandra skitbra så man är ju så här, du bor i Skåne, du har inga kompisar hemma liksom.

FL1: Nej, vad var det grövsta du hörde, var det någonting som du kände liksom att det där var inte så bra liksom?

VT: Ja, men det är typ svårt att veta vad som är grovt för man vet ju inte vad som är sant, eller fattar du hur jag menar?

Så man vet ju inte hur de tar det, alltså om någon skulle säga till mig, ja, din mamma är död, alltså jag sa ju såhär, det är grovt.

Men hon är ju inte död, så det är inte grovt för mig eller fattar du hur jag menar?

FL1: Nej, jag fattar.

VT: Men det grovsta, grövsta..ja, vad fan var det? Nej, alltså det är ju inte så mycket, ja, jag vete fan alltså om jag ska vara helt ärlig.

FL1: Nej, men du, hur reagerade de som blev rappade om då liksom?

VT: Ja, alltså de stod och skrattade.

FL1: Mm, de skrattade.

VT: Men, ja, det är väl oavsett hur man skulle reagera.

FL1: Ja, men upplevde du att det var någon som tog illa upp eller?

VT: Ja, alltså i efterhand gjorde jag såklart det, men...jag vet inte, man kanske såg på dem efteråt att de var lite såhär omskakade, men, ja, om man tycker att det är så jobbigt då får man ju avbryta skiten. Eller, ja, då får man ju gå på dem där och då, det tyckte jag var lite mer normalt.

FL1: Men det var ingen som avbröt det här? Ingen av de andra eleverna eller husfar?

VT: Nej, nej, nej.

FL1: Men hur var det med beat och så, hörde man vad som sades?

VT: Jag hörde, men det var bara för att jag valt bästa platsen liksom. Men musiken var ju rätt så dålig och vissa var katastrofala på att rappa så man hörde inte vad de sa.

FL1: Jag förstår, men du, det här då, var det någon som filmade den här rappen?

VT: Nej, jag tror inte det.

**FL1: Vi har ju fått lite uppgifter att du var en av de som filmade men det var ingen som du...och som sagt, det är ingen anklagelse utan du är ju här som vittne. Vi vill bara höra vad du vet om den här händelsen. Mats, har du några övriga frågor?
Har du något annat, Loui, som du tycker att vi ska veta om det här som hände liksom?**

VT: Nej, egentligen inte, eller var det ni söker?

FL1: Nej, men hur blev det efteråt då, tänker jag? Alltså efter när musiken hade stängts av och när det var slut, vad hände då liksom?

VT: Jag gick upp till vinden och bara oj, det där kanske blev lite för långt. Eller det blev liksom såhär, man märkte ju, eller man fick bara höra innan de blev såhär ledsna och sånt och jag bara ja, men vad fan det är liksom, de är två yngre, alltså de är 15, så det var ju lite såhär skev stämning, men vi treor tänkte inte så mycket på det, vi var inte involverade så vi fortsatte ju liksom ha kul. Men tvåorna har gjort något annat.

FL1: Men ni pratade inte med niorna eller tvåorna efter rappen, om rappen utan ni gick upp till...

VT: Nej, inte den kvällen tror jag.

FL1: Har ni pratat med dem efteråt om rappen?

VT: Ja, jag har pratat rätt så mycket med dem men det är bara för att min lillebrorsa går i den här årskursen så jag pratar lite mycket med hans kompisar.
Men de säger typ mest att ja, om rappen säger de väl, alltså de tycker typ inte det är så grovt och de fattar ju att de gjorde fel men de, alltså det är ju svårt som nia om man såhär sett tidigare rappar och det är alltid grovt och sen så bara helt plötsligt så gick man själv för långt utan att liksom sett den här gränsen. Men, ja jag antar att de tyckte det var kul att rappa.

FL1: Men var din känsla att det gick överstyr, att det gick för långt liksom?

VT: Alltså ja, eller det var bara såhär det var ju ett annat upplägg eftersom niorna körde mot tvåorna utan att tvåorna körde tillbaka, men om tvåorna hade rappat själva så hade det inte varit så grovt.

FL1: Lite det att inte de gjorde tillbaka som du reagerade på.

VT: Ja, det var lite såhär, oj, det här kanske blev lite fel och sen så var ju typ inte alla tvåor där också så det blir typ ännu värre när man rappar om någon som inte är där.

FL1: Jaha, vem var det som inte var där då som det rappades om?

VT: Jag tror Max, eller jag vet inte om Max var där men jag kommer ihåg att jag kollade mot de som satt tvåorna och de var inte så många.
Dee är väl typ nio i sin årskurs,

FL1: Mm mm, de är inte så många. Nej, nej, men då tror jag inte vi har några fler frågor och har vi det så får vi väl återkomma.

// Johanna S

Förhör
Kentth Nordh

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:36

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Kentth Nordh i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr

5000-K220509-25

Hörd person

Nordh, Kenth Lars

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt hets mot folkgrupp.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-03-31

Förhör påbörjat

13:19

Förhör avslutat

14:10

Förhørsplats

Polisstationen i Kristinehamn

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Olsson, Mats

Utskrivet av

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld

FL2: Förhørsledare Mats Olsson

VT: Vittne Kenth Nordh

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

Kenth arbetar som husfar på elevhemmet Björke.

FL 2: Jo, jag tänkte den här rapkvällen så har de ju häcklat vissa personer och det har varit grovt säger ju eleverna och därför tänkte vi höra med dig om du har uppfattat. Jag vet att du har sagt det tidigare förhör att du inte hörde direkt vad som sades.

FL1: För du hörs ju som vittne i det här.

VT: Jag hörde tre ord, det var neger, det var jude och dubbelhaka, det var de tre jag hörde. Folke, en elev, satt ju med högtalaren, med sådana här beat, jag sa, kan du sänka? Men det hände inte, tyvärr, så det som hände när hela rappen var avslutad, det var att jag bara ställde mig upp och sa att de där orden vill jag aldrig mer höra här. That's it, det var liksom det jag hörde.

FL1: Men du, den här rappen nu då, kommer du ihåg vilka det var som rappade? Alltså hur satt ni, ni var i salongen, det vet vi ju.

VT: Jag kom in och då var allt förberett, alla elever satt liksom, de hade ju satt om sofforna liksom så det blev som en, vad kallar man det? Ett U liksom. Och så satt folk bakom, jag satt bakom rapparna vid flygeln.

FL1: Mm, precis.

VT: Så de stod med ryggen mot mig och så mellan rapparna och mig satt Folke då med den här högtalaren.

FL1: Okej, det var han som hade högtalaren.

VT: Ja, precis.

FL1: Och vilka var de som rappade då?

VT: Oj, nu ska vi se, Michael.

FL1: Ja och det är vem Michael i efternamn?

VT: Ja, vad heter han nu, har inte varit på jobbet på länge.

FL1: Men han går i nian eller?

VT: Nej, han går i ettan, ja, amerikan. Lindbäck, ja, något sånt.

FL1: Ja.

VT: Och så var det Gustav Merner, Gud, det kommer.

FL 2: Jag tänkte om du tänker på de här som blev drabbade av det som hände på kvällen där, den 19:e, om det var någon av dem som var med och rappade.

VT: Ja, det var det ju, Tom Prager också, va, tror jag var med. Och sen...ja, vad heter han nu då? Jag har knappt varit på jobbet som det här hände nämligen.

FL1: Nej, jag förstår.

FL 2: Vad Victor med ?

VT: Victor, ja, tack. Bergman.

FL 2: Kommer du ihåg i vilken ordning de körde?

VT: De körde flera stycken ibland och så var det någon som körde en, nej, jag kommer absolut inte ihåg det.

FL 2: Kommer du ihåg om någon höll på väldigt länge i jämförelse med de andra eller något?

VT: Inte vad jag tänkte på, det jag tror det är väl att, Victor var väl en av de som körde själv. Och sen Gustav Merner kanske och Tom Prager, det kan ha varit de som körde själv.

Men som sagt, det här var i januari.

FL1: Men vilka har vi mer då, det var Michael, det var Gustav, det var Tom, det var Victor Bergman, var det fler?

VT: Jag kommer inte ihåg, det kan ju jo, Ture von Essen var med.

FL1: Ture von Essen var med.

VT: Ja.

FL1: Och om du kan noga tänka tillbaka, jag tänker att det är viktigt att vi får veta vad som hände. När du kommer in där, då sitter de redan. Och vad är det första som händer då?

VT: Det första som händer är att vår kulturledare Harald talar om att idag blir det ingen vanlig rap-battle, det blir en tvist på det här.

FL1: Okej, ja.

VT: Och sen satt de egentligen igång.

FL1: Och vem började då?

VT: Oj, det kommer inte jag ihåg, tyvärr.

FL1: Om du tänker tillbaka.

VT: Nej, det är väldigt svårt, nej, det kan jag tyvärr inte komma ihåg. Det blir bara en gissning.

FL1: Och hur var det med det här ljudet och högtalaren, var den på hela tiden?

VT: Till och från, nej, jag tror det var en som inte hade och det var när de körde grupp, tror jag. Flera stycken som körde.

FL1: Som rappade mot en eller vadå?

VT: Nej, den här gruppen körde tillsammans.

FL1: Jaha, alla de.

VT: Ja, körde mot, jag tror att de körde mot hela årskurs två då.

FL: Okej, vad sa de då?

VT: Alltså, det kommer jag inte ihåg alls, men de där talen tror jag man, eller... Jag tror att de, har inte skolan fått dem, de texterna, de pratade om det i alla fall. För de borde ju finnas nerskrivna någonstans.

FL1: Ja, för det var en annan fråga vi hade. Alltså, ungdomarna är ju duktiga på att filma och greja. Var det någon som filmade det här?

VT: Inte vad jag såg.

FL1: Men du tror att det kan vara så att skolan har texterna?

VT: Ja, man pratade om det, att man skulle ta in dem, men jag vet inte om det är gjort.

FL1: Och sen, för det var ju också någon bild va? Som var printad, hur var det med den?

VT: Ja det vet inte jag, det var ju min kollega, jag tog ju över den dagen. Så det var ju min kollega som hade liksom varit med i förberedelserna för det här. Jag kom egentligen på eftermiddagen, middagen och sen så, lite förberedelser och sen skulle det här börja. Så det var ju Maria då som hade hållit på med de här bilderna.

FL1: Och hur var det med de där bilderna, såg du de där bilderna?

VT: Jag såg dem aldrig, vår före detta troman Hugo kom och sa att det var bilder här som vi har tagit in. Bra, sa jag bara då.

FL1: Och det är Hugo?

VT: Hugo Wall.

FL1: Hugo Wall, ja, okej, men då såg du aldrig...

VT: Jag såg dem aldrig.

FL1: Men du, okej, så neger, jude och vad sa du mer?

VT: Dubbelhaka.

FL1: Och det här är ju viktigt liksom, vem sa vad?

VT: Det kommer jag inte ihåg alltså, jag tror att, i och med att jag reagerade så tror jag att det var flera stycken som sa neger, eller nigger.

FL1: Och jude kanske också att du reagerade på?

VT: Ja, jag reagerade på det, men jag minns nog inte vem det var som sa det tyvärr.

FL1: För vi har ju pratat med en hel del ungdomar nu som säger att det sas grova grejer.

Och de säger att stundvis så var det liksom inte så hög ljudvolym så alla borde ha hört vad som sades.

VT: Nej, inte där man satt i alla fall, det är möjligt att de som sitter framför dom hör.

FL1: Men du hörde inte?

VT: Nej, jag hörde ju de här orden då.

FL1: Så du hörde att det var någon som sa jude, det var någon som sa neger.

VT: Neger eller nigger, det kommer jag inte ihåg.

FL1: Och dubbelhakan, men du hörde ingenting annat?

VT: Nej, och jag vet att dubbelhakan var riktad till Ian Gustafsson bara.

FL1: Okej, hur vet du det då?

VT: För att jag pratade med honom efteråt och han sa det, det där betyder ingenting för mig.

FL1: Och vem var det som hade sagt det då?

VT: Det kommer jag inte ihåg heller.

FL1: Det pratade ni inte om heller?

VT: Nej.

FL1: Okej, men hur roddade du i det här att de hade sagt neger och jude då?

VT: Hur jag roddade?

FL1: Ja, jag tänkte du sa att du hade sagt det innan.

VT: Ja, innan vi avslutade och de skulle avsluta allting och de skulle städa undan, så sa jag bara att de här orden vill jag inte höra något mer. Från och med nu är det över.

FL1: Och vilka sa du det till då?

VT: Till hela gruppen, det gjorde jag i salongen, det är Michael, Gustaf, Tom, Victor, Thure, alla som satt där.

FL1: Tog de upp med dig någonting efteråt, de som hade blivit drabbade av rappen och de som hade utfört den, diskuterade ni något mer förutom i salongen?

VT: Nej, jag var uppe, jag vet inte om det var, när jag skulle natta så satt jag hos Ian Gustafsson och Carl von Knorring och så sa de att det där var jävligt onödigt gjort. Och så började vi diskutera det här och det var då Ian sa det här med dubbelhakan.

FL1: Okej, så det diskuterades inte de andra grejerna?

VT: Nej.

FL1: Och du diskuterade inget med de som hade sagt det?

VT: Nej.

FL1: Nej jag vet inte Mats, har du några andra frågor? Är det någonting annat kring den där händelsen som du tänker? Har du pratat med Karin, vet de om det här som hände?

VT: Ja gud ja.

FL1: Och hur de liksom vad som sades, att det var grova grejer.

VT: Ja, och det var ganska transparent efteråt det där, jag berättade för Karin och

skolledningen.

FL1: Det var ingen diskussion där liksom?

VT: Jo, det var väl då man tog upp det här med att...för de frågade mig om det fanns nedskrivet. Och jag vet att...jag kommer inte ihåg om de stod med mobiler eller lappar. Återigen, jag satt bakom.

FL1: Ja, jag förstår.

VT: Men de läste ju, för de stakade sig.

FL1: Ja, okej, jag förstår. Så det fanns i alla fall nedskrivet.

VT: Ja.

FL1: Men du och den här rappen då, den är...det är något som eleverna själva liksom ordnar.

VT: Ja, de styr, det är ju kulturledarna då hos oss. Vi har idrottsledare, kulturledare.

FL1: Och det är Harald eller som var...?

VT: Harald, det är Folke och det var, ehh det kommer.

FL1: Det är ingen fara.

VT: Ludvig...Ludvig...jag glömmer bort alla namn.

FL1: Är det von Platen?

VT: Von Platen, tack, men Ludvig var ju inte på plats.

FL1: Nej, han var inte där nej.

VT: Men enligt de små så hade ju Ludvig insisterat på att de skulle genomföra den här rappen, de ville ju inte egentligen.

FL1: Nej, nej, jag förstår. Och de som var där då, det var alla.

VT: Alla utom, jag vet att Ludvig var hemma, undrar om det inte var en till bara som var hemma.

FL1: Så alla andra var där liksom.

VT: Ja, precis.

FL1: Och det var...Harald som informerade, så han visste att det skulle bli den här twisten.

VT: Jag vet inte när han visste det, jag vet inte om min kollega har vetat om det här innan heller. Utan det liksom...jag kom in den dagen, som sagt.

FL1: Och vad vet du om...ja, den där bilden, det skrevs ut. Men vad vet du om det man

tänkte? Texter de fick hjälp att skriva ut?

VT: Ja, Maria hade tydligen skrivit ut, om det var fem eller tio stycken.

FL1: Av en variant?

VT: En variant, ja, som jag förstod.

FL1: Ja, jag förstår, för det är så att de kan inte skriva ut själva utan de måste få hjälp med det av deras husföräldrar.

VT: De delar med oss och sen så skriver vi ut det bara.

FL1: Mm, okej, Och vart försvann de här, det vet inte du.

VT: Nej, jag tror att de bara åkte i soporna, de åkte i soporna.

FL1: För du har inte sett dem.

VT: Jag har inte sett dem.

FL1: Nej, men jag tror inte jag heller har något mer, är det något annat som du tycker vi ska känna omkring?

VT: Känna till dem, nej, jag vart för less över hela den här situationen faktiskt.

FL1: Ja, det är ju en speciell...

VT: Det kan man säga.

FL1: Situation, nej, vi har ju pratat om händelsen. Hur länge höll de på då, var det här något som...

VT: En halvtimme kanske, max med liksom från...det är att vi kom in, tror jag. Normalt när vi har gjort det här, vi har gjort det här i många år och då har de ju liksom kört mot varann och då har det tagit längre tid. Jag minns att jag sa den där dagen, nej, vi måste börja tidigare för att ni ska i säng. Men det hade vi inte behövt göra.

FL1: Nej, för det tog ganska...

VT: Det gick väldigt fort alltså.

FL1: Och du, reaktionerna då, alltså hos de som blev drabbade av rappen. Alltså...tänkte du på... Ian som sa att det inte brydde han sig.

VT: Ja, han brydde sig liksom inte.

FL1: Men de andra då, fick du någon uppfattning om att de tog illa upp?

VT: Nej, Carl var ju inte drabbad.

FL1: Nej.

VT: Alls tror jag, jag tror inte han var med, jag tyckte han sa det. Jag hade ingenting tror jag han sa.

FL1: Nej men jag tänker om de sa sådana där grejer, du pratade inte med de som blev drabbade om hur de kände. Nej, jag tänker det är ju ganska neger och jude.

VT: Det är så jävla vanligt hos ungdomarna, man får ju liksom stävja det, det där hela tiden. Och det spelar ingen roll var man går, även i Kristinehamn kan man ju höra det där.

FL1: Ja, jag tänker mer om ni sitter i salongen och du hör de här orden. Du kanske tar en diskussion med de som har blivit drabbade, är det okej liksom?

VT: Nej, i och med att jag inte vet vem det var riktat till, så jag bara tog det i plenum egentligen och sa att det här är inte okej.

FL1: Nej, jag förstår, nej, ska vi avsluta då?

// J.Sköld

Förhör
Jack Johansson Lidbäck

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:37

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Jack Johansson Lidbäck i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen 2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Johansson Lidbeck, Jack			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Trovärdig	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Iakttagelser under rap-battlen på Björke 2025-01-18	

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar	Försvarare/biträde närvarande
Försvarare/biträde önskas		

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-09	Förhör påbörjat 14:06	Förhör avslutat 14:16
Förhørsplats	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av MO		

Involverad personal Mats Olsson	Funktion Biträdande förhørsledare
------------------------------------	--------------------------------------

Berättelse

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

Jo, då har vi ju lite frågor kring, du är ju medveten om säkert vad som har hänt på Björke, och att polisen, vi har ju hållit massa förhör och så, vi undrar lite Jack, vad du vet om det här rap-battlet som har varit. Så kan du berätta för oss vad du vet om det och hur det var och..?".

Absolut, det jag vet, jag, först, för att jag var på, ni har säkert pratat med honom, Jacques de Geer, så var jag på han och Thure von Essens rum och spelade Fifa. Sen plötsligt så kom alla niorna in då för att de skulle göra nåt sånt här genrep eller vad det var.

Och då var det kanske två stycken som körde, och då tyckte jag inte så här, det var väl ingen stor grej liksom, det var ganska oskyldigt. Och så samtidigt spelade jag, så jag fokuserade inte jättemycket på vad de sa liksom.

Sen så, det var ju samma kväll då, så samlades alla då i salongen. Och så kör de då, och sen tyckte jag det var så, alltså otrol, det låter som ett skämt, men jag tyckte det var otroligt dåligt, så att jag, jag tyckte det blev nästan pinsamt för att det var så dåligt, för att det var liksom ingen som tyckte att det var kul. Så jag blev typ, jag behövde gå ut från rummet för att liksom

så här, jag kunde inte, jag gillade inte den pinsamma tystnaden.

Och, så då hörde jag inte, och då, alltså tro det eller ej, så var det de liksom tydligen de grova rappen som hade tagit rum, eller skett liksom. Sen så gick jag, så jag hörde inte dem liksom. Men det var väl liksom det, alltså min förståelse av hela grejen, och det var väl lite anledningen till varför det blev en pinsam tystnad, det var väl för att det kanske inte var särskilt just liksom, uppgav Jack.

Nej, vad var det som sas som gjorde att du valde att lämna liksom?

Nej, ja vad var det nu då, nej men det kanske var liksom så här påhopp på familjemedlemmar och vad det nu var, nu minns jag inte vem det var som sa det. För att jag stod liksom med, jag kollade in i deras rygg när jag satt där i soffan liksom, och så vidare. Men sen så kände jag också så här, det kanske inte hade varit världens största grej om de då hade haft chansen att försvara sig själva mot de här dissarna då. Som det har brukat vara i liksom de här rap-battleserna som vi har haft. För då är det alltid så här en mot en, då kan ju alla köra så här, ja du säger det här, och då säger jag det här till dig liksom. Så att det väger ju ut på ett sätt, men så var inte fallet den här gången, uppgav Jack.

Mats: "Men du gick ut därifrån?"

Mm, uppgav Jack.

Mats: "Gick du ut därifrån ensam eller?"

Ja, uppgav Jack.

Mats: "Och hur mycket var det kvar på rap-battlen då ungefär?"

Det måste ha varit kanske två sista, alltså det var inte länge, uppgav Jack.

Mats: "Vart tog du vägen då?"

Jag gick på toaletten, uppgav Jack.

Mats: "Ok".

Exakt utanför salongen, uppgav Jack.

Mats: "Så du hörde inget mer vad som sas där?"

Nej, uppgav Jack.

Hur var det med musik och så då?

Eh, uppgav Jack.

Eller hördes det väl vad de sa liksom?

Alltså, helt ok. Jag minns att jag sa så här att de borde sänka för att det var liksom så här ganska högt, uppgav Jack.

Mm.

Sen så vet jag inte, alltså det kan ju också ha varit för att jag satt mot alltså deras ryggar, så jag kanske inte hörde jättetydligt heller, uppgav Jack.

Nej.

Men sen så kunde man ju, det var ju inte så att jag absolut inte hörde nånting liksom, uppgav Jack.

Nej.

Men du, hur var det med husfar då, var han där eller, hörde han vad som sas?

Ja, han var där. Jag vet inte om han hörde vad som sas, alltså som sagt så tyckte jag att det var ganska hög musik liksom, och jag tyckte att det var, alltså på sätt och vis kan jag förstå att folk tyckte att det var lite svårt att höra. För att jag vet ju själv att jag sa så här, sänk musiken för det är för högt liksom, uppgav Jack.

Mats: "Men var det dålig ljudkvalitet liksom så att det skrånade och man inte hörde vad som sas, eller hur var det?"

Jag har faktiskt ett minne av att det var lite så här brus i högtalaren, men det var inte så att alltså de stod med mikrofoner kopplade till högtalaren, så det var inte att ljudet från deras röster förvrängdes liksom, uppgav Jack.

Nej.

I så fall att de stördes ut av det här bruset kanske, uppgav Jack.

Men du sa ändå att det blev en pinsam tystnad, eller liksom att det..

Mm, uppgav Jack.

Att folk inte skrattade..

Mm, uppgav Jack.

Och då gick du ut, men du jag tänkte innan, var det så att de hade nån rekvisita till det här?

Niorna, alltså, till det de..

Eh, ja vad fan var det de hade då, det var nån bild, tror jag, uppgav Jack.

Vad var det för bild då?

Jag minns inte riktigt, men vad fan var det för bild, de hade nån bild de hade kopierat ut. Jag vet att den samlades ihop ganska snabbt, uppgav Jack.

Vem var det som samlade ihop den då?

Om jag minns rätt, ja vem kan det ha varit, kanske Hugo, eller vem det var, jag vet inte. Jag minns inte faktiskt, uppgav Jack.

Nej, är det Hugo Wall det, eller vilken..?

Ja, exakt, uppgav Jack.

Ja, ok, ok. Men det var nån bild i alla fall, men du kommer inte ihåg, men delades den ut till alla eller?

Ja, det kanske den gjor, ja jag tror det, uppgav Jack.

Och hur många var ni där inne?

Ungefär?

Ja, men det var väl kanske lite mindre än hela hemmet, nånting sånt, uppgav Jack.

Så ni är typ, vad är ni, ni är 40, ni är 50, 40-50 är ni, nånstans där?

Ja, ja det borde väl vara 40 nånting som var där inne, ja det tror jag, uppgav Jack.

Ja, mm, ok, men du tror att alla fick en sån där, men sen samlade nån in det?

Ja, uppgav Jack.

Mm, ok. Men du, efteråt då, alltså när du var på toaletten då, hörde du, alltså spelades musiken hela tiden eller?

Medans du var på toa också?

Det minns jag faktiskt inte, det kan jag inte utgöra, men jag vet i alla fall, det var slut när jag kom tillbaka, uppgav Jack.

Mm, och hur var det då då där inne, hur var stämningen tänker jag?

Jag vet inte, jag vet, ohörbart, det var, jag vet att vissa tyckte bara det var dåligt och så hära, jag tror nån sa så hära, det här var riktigt dåligt liksom, eh, ja, uppgav Jack.

Hur var det med dem som hade blivit utsatta då?

Ja, du, jag pratade inte så mycket med dem direkt efter, men jag tror att alltså de antagligen så var de ju lite sura liksom. Eller det hade kanske jag varit. Men det var inte riktigt så att jag gick och snackade med alla som hade blivit utsatta på det sättet, tyvärr, ja, uppgav Jack.

Men var det här nåt som hängde kvar tänker jag, på hemmet, alltså stämningen från rappen?

Till dan efter och liksom.

Jag vet inte, alltså jag tror inte att liksom de som satt runt och lyssnade liksom så här tänkte så här en vecka efteråt, shit vad dåligt det här var liksom, uppgav Jack.

Nej.

Men jag tror, alltså jag är ganska säker på att de som i så fall blev utsatta, kan ha gjort det här i någon slags, alltså vad heter det, eh, ja vad säger man, ge igen för den här rap-battlen då. Sen så, så, jag är inte helt säker, men jag tror, alltså det är min analys eller vad man ska

säga..., uppgav Jack.

Din personliga..

Ja, uppgav Jack.

Ja, precis.

Mats: " **Kommer du ihåg om det var nån som filmade det här uppträdandet?"**.

Jag vet faktiskt inte. Och jag vet att folk har frågat det innan, men jag har faktiskt ingen aning, tyvärr, uppgav Jack.

Men du, sen, jag tänker när du pratade med dina vänner, eller de andra treorna och så här efter rappen, fick du till dig då vad som skulle ha sagts då när du inte var i rummet liksom?

Eh, ja, men det var väl, alltså som jag sa innan, det var väl liksom så hära, påhopp mot familjemedlemmar och så vidare, ja alltså liksom ohörbart saker, uppgav Jack.

Var det nånting som du reflekterade över personligt liksom, att det där var liksom..?

Nej, uppgav Jack.

Nej.

Jag tror inte det, uppgav Jack.

Nej.

Jag hade säkert gjort det om jag hade blivit utsatt, men, tyvärr, nej, uppgav Jack.

Nej, jag tror inte jag har, har du nånting annat Jack som du tänker är bra för oss att veta om, om allt som har hänt på Björke, eller nånting annat eller..?

Nej, uppgav Jack.

Som du tänker att polisen borde känna till?

Jag vet inte, det beror ju på vad ni vet liksom, nej men jag, jag.., uppgav Jack.

Ja, men jag tänker som du tycker är liksom viktigt, att det här hoppas jag att ni känner till liksom, eller.

Jaha, nej, alltså jag tror nästan ni vet mer än vad jag gör, om jag ska vara helt ärlig, för att jag har, jag har inte riktigt satt in mig jättemycket i det här. Det kanske låter lite konstigt, men det har jag faktiskt inte, uppgav Jack.

Nej.

Det var bara, det var djävligt tråkigt att det hände liksom, ja, uppgav Jack.

Förhöret avslutat

Förhör
Jonas Grönberg

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:40

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Jonas Grönberg i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Grönberg, Jonas		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt hets mot folkgrupp

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-09	Förhör påbörjat 13:24	Förhör avslutat 13:36
Förhørsplats Lundsbergsskola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg
FL2: Förhørsledare Mats Olsson
VT: Vittne Jonas Grönberg

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

Jonas arbetar som biträdande rektor på Lundsbergs skola.

FL1: Vi vill prata med dig, som jag sa, du är ju i ledningsgruppen, vi undrar lite kring det här med rappen. Lite vad du vet om det här, och hur det kom till din kännedom liksom. Berätta det du vet.

VT: Jag blev ju då varskodd väldigt sent i den här händelsen, jag fick det här på tisdag morgon. Exakt vilket datum det blir, det vet ni bättre än mig, eftersom rappbattlen, vad jag förstår, hände på lördagen och natten mellan söndagen och måndagen hade vi den här händelsen då.
Och sen då går måndagen till förhör med eleverna, skulle jag gissa, jag var inte med där och sen blev jag varskodd på tisdag morgon att det hade hänt någonting på Björke.
Men jag förstod inte digniteten alls av det hela förrän saker och tider uppdagades för mig klockan elva på tisdagen, då får jag ju inte hela bilden utan då får jag ju bara att de har varit

inne, några gossar som har varit inne från årskurs två som har varit inne åt årskurs nio. Men vad som har hänt, det dyker upp, jag får information längs med vägen om man säger så. Jag förstår ganska snart att jävlar, det här är ju inget bra och att vi har ett ledningsgruppsmöte ganska snart direkt efteråt och jag tycker vi ska polisanmäla. Det är liksom den delen.

FL1: Av vem fick du informationen?

VT: Från Lars, min verksamhetschef, som då hade fått information från Karin då och som i sin tur har fått det från Kent som var där och vad jag förstår avbröt saker och ting. Men det är ju hörsägen från min sida, jag var ju inte där.

FL1: Och vad har du hört om rappen då?

VT: Jo, rappen, jodå, den har jag väl rätt så, den har jag fått mig berättad, men det blir ju, vad blir det, andra, tredje, fjärdehands information, men det är ju att eleverna blev ombedda och i årskurs nio och gör någon typ utav rap mot årskurs två.

De gör väldigt stor sak av det här och jag förstår, ja, funderar på hur man ska göra det så häftigt och roligt som man bara kan.

Ja, jag vet inte vad avsikten var, om det var för att kränka dem eller att det skulle vara en kul grej. Det här är ju någonting som händer på elevhemmet med en vuxen person. Så jag, för mig så, för mig så är det ju, här ska det vara någonting humoristiskt, något som är kul.

Det är ju min upplevelse men det har jag ju förstått att det här var ju utstuderat, eller iallafall att man fixat med bilder på föräldrar och vad det kan vara.

Det har ju också kommit till mig också i efterhand, så jag vet inte vad avsikten var.

Om det var för att reta upp och så vidare.

Sen har jag ju fått till mig att det finns en bakgrund, saker och ting har pågått under hösten också, att det har varit en schism, eller vad man nu ska kalla det, mellan årskurs nio och årskurs två.

Så att det här rap-battlen blir då ja, någon katalysator av något slag.

Men man väljer att passa på eftersom man tror att det eftersom det är någonting som sker inför hela hemmet så kommer man att klara det här, kanske.

FL1: Och vad har du hört?

VT: Förlåt.

FL1: Vad har du hört sades under det här rap-battlet då?

VT: Vad har jag hört sades, oj, vad lite, Johanna. Otroligt lite, men att det ska vara kränkande. Men återigen, vad var avsikten, är det för att liksom roasta som man kallar det här, som är så populärt nuförtiden, att man trycker ner andra och att det ska vara så vidriga saker så att man ska tycka att det är kul?

Vilket jag riktigt, inte riktigt förstår.

FL1: Men alltså hur mycket har ni med, för det där är ju elevhemmen och ni sitter i ledningsgruppen och det är ju skolan.

Mm, jag tänker alltså den här kvällen då rappen var, det är inte så att någon underrättas om att det här har hänt och vad är rutinerna kring det då?

Så görs det inte, händer det saker på hemmet, är det inget som kommer upp till er?

VT: Jo, absolut, så skulle jag säga att det funkar. Är den här händelsen av sådant allvarligt slag? Jag är ständigt påkopplad, har varit under många år. Så att ibland händer det saker på

Lundsberg, fylla, skadegörelse och då har ju vi en slinga och då blir jag så här, fan nu har de, ursäkt mitt språk, då har de brutit sig in i styrkan här och det är länge sedan, men det är i alla fall, ja det finns en gängse regel på att vi försöker informera varandra i ledningsgruppen, absolut.

Och i det här fallet då så den här händelsen på lördagen, den anses väl inte vara så tung då. så att den går till Karin som då går till Lars och så går det till vår gemensamma grupp.

FL2: Om vi ponerar att den här händelsen på söndag kväll, natt inte hade hänt, om det bara hade varit den här rap-battlen är det någonting som skulle komma till ledningens kännedom, tror du?

VT: Nej, det är ju ett spekulativt svar, men jag skulle säga att den...jag tror att det händer kränkningar lite här och där med framförallt verbala saker mellan elever och då är det ju då i så fall husfar i det fallet som ska göra en bedömning om det han hör.

Och det har jag också fått till mig, att i ett hus var så har han inte, han har varit där men inte hört vad som har sagts, så att för min del så jag vet otroligt lite innehållet i rappen, jag skulle säga inget.

FL1: Nej, men jag tänker...

VT: Bara efterspelet.

FL1: Ja, men jag tänker efteråt då, är det elever som har sökt upp er i ledningen för att prata om det som hände på rappen och har ni i så fall på något sätt agerat eller reagerat kring det liksom eller?

VT: Mm, det här känner jag att det hade nog varit den frågan tycker jag är bättre att ställa till Karin eftersom jag, även fast jag sitter i ledningsgruppen, så har vi inte pratat om ja, vi har nämnt rap-battlen flera gånger såklart.

Men inte sådär att utan de har ju tagit in och man har ju pratat, jag har varit nere och pratat om chattgrupper för hela årskurs nio för att det dök upp saker och då hamnade det på mitt bord för jag känner att det är skola rakt av.

Men den här chattgruppen finns ju hos oss hela tiden, så där har jag agerat, men just den här rap-battlen som var på lördagskvällen, nej.

FL1: Det är mer Karins bord.

VT: Ja, det skulle jag verkligen säga.

FL1: Det är hon som är chef över det.

VT: Ja, det är det.

FL1: Men har hon liksom, har de ett ansvar i deras liksom ja, vad ska man säga, arbetsbeskrivning eller, alltså att komma, vem ska de rapportera till, jag tänker, när det händer saker?

VT: Elevehemsföreståndare ska ju då givetvis göra en bedömning ja och de har ju ett system på att man kan fylla i saker, så kallat pro Renata.

De har ju en vad ska man säga, plattform, där dom fyller i allt från kränkningar till samtal mellan.

Om det ska fungera som det ska så är det ju då så att ledningsföreståndaren i det här fallet

skulle ju höra av sig till sin chef och säga det här tycker jag var jäkligt olämpligt. Det kändes skitkonstigt, det här måste vi utreda.

Vad kommer det här för? Vad står det här för?

Men, det här händer ju på lördagen och exakt vad som händer mellan lördagen och söndagen, mellan Husfar och Karin, det vet inte jag.

FL1: Nej, det vet inte du, men ni får inte till er av Karin eller Kent i alla fall överhuvudtaget egentligen då att det här med rappen skulle ha varit en grej? Och fortfarande inte utan?

VT: Nej, och jag får ju höra då, det ska jag villigt erkänna, att jag får ju höra om den här söndagsincidenten, den får jag till och med på tisdagen.

Sen dröjer det nog, jag vet inte exakt men man ställer ju frågan, hur fan kan det här hända? Ursäkta, vad säger man?

FL1: Nej, det är ingen fara, man får svära, det är helt ok.

VT: Och då får jag till mig det här om att det ska vara någon typ av trigger eller vad man nu ska kalla det, någonting som har hänt under lördagen och rappen.

FL1: Och när ni får till er det, har ni agerat eller gjort något i det om rappen, alltså om det skulle ha varit en trigger?

VT: Vi polisanmäler ju tidigt där, så det här kommer nog till mig i alla fall vid ett senare tillfälle. Om jag inte helt offside... så tror jag vi anmäler på tisdagen eller onsdagen den veckan.

Sen kommer då hela bilden växer ju fram bättre, vi får lite mer information men i och med att ni tar över så pratar vi ju inte så mycket mer om själva händelsen.

Försöker att tänka framåt och hur vi ska stötta de utsatta och de som är utpekade och vad gör vi? Det blir...ja, fullt fokus på det.

FL1: Men om...om det händer grejer på hemmen, du säger att det kan ha varit kränkningar eller som du har hört i efterhand, är det någonting som de då rapporterar på något vis till Karin och så ska Karin sen rapportera till er? För jag antar att ni ska få någon samlad bild?

VT: Ja, så ska jag säga, jag menar, om något händer på skolorna som jag tycker är av stort intresse. Jag har suttit i ledningsgruppen, det här måste alla ha reda på för att här handlar det om informationsflödet tycker jag.

Att man sitter i ledningsgrupp och då ska man ju ha, behöver insyn i vad som är saken, annars så känner man ju sig ganska dum i situationer.

Hade det hänt någonting på någon lektion och slagsmål, då är det definitivt någonting som jag tar upp i ledningsgruppen, definitivt.

Eller för den delen någonting annat som jag tycker, oegentligheter som jag tycker att det här är det här är inte okej någonstans.

FL1: Nej.

VT: Självklart.

FL1: Nej, alltså det är ju egentligen det vi ville fråga lite kring, huruvida ni hade fått någon information just när efter den här rappen. Men då förstår jag på dig Jonas att det har ni inte.

VT: Ja, det kommer efteråt.

FL1: Ja, och det är liksom långt in på veckan det och det är egentligen inte då från Kent och Karin utan det här är från eleverna då eller? Alltså att det slåss.

VT: Nej, jag tycker nog att det här kommer, om vi säger att polisanmälan på tisdag, onsdag växer fram. Vi ställer, jag försöker, ställer frågor, hur sjutton, vad är det, vad händer? Vad gör vi och då kommer, då växer det fram efter det.

Jag får liksom inte någon helhetsbild och att de här sakerna eventuellt hör ihop, det kopplar inte jag förrän jag vet inte om det är timmar eller dagar, jag törs inte säga det.

FL1: Men Lars, fick han till sig det här? Det kanske inte du vet, men fick han till sig det omgående då när det hände? Eller har liksom?

VT: Alltså, för mig så ser det ut så här, söndag natt där, vad heter det husfar? Går in och avbryter det här, sen tror jag att redan på morgonen där så efter att de har sovit så informeras Karin.

Och det här är ju måndagen då och sen så vad jag förstår så sätter de här förhören igång. Under hur lång tid, det vet jag inte men i och med detta så blir Lars informerad.

FL1: Ja, så han blir direkt på måndag blir han också informerad.

VT: Ja, det är min upplevelse.

FL1: Ja precis, det är det du tror, det kan ju inte du säga säkert, nej. Men då är han den som och sen får du informationen till dig på tisdag. Nej, men då har inte jag några mer frågor annars så ringer jag Jonas om det.

VT: Ja, absolut.

//J.Sköld

Förhör
Philip Hemberg

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:42

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Philip Hemberg i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Hemberg, Philip		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt hets mot folkgrupp.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-09	Förhör påbörjat 14:48	Förhör avslutat 15:06
Förhørsplats Lundsbergsskola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld
FL2: Förhørsledare Mats Olsson
VT: Vittne Philip Hemberg

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL1: Sådär, men du, jag skulle vilja Filip höra med dig vad du vet och vad du har sett och så kring det här rap-battlet som var på Björke, den 18 januari.

VT: Men det var ju liksom, det var en planerad grej att det skulle vara en..det skulle vara en rap-battle.

FL1: Ja.

VT: Och då hade de som gått vidare från tidigare tävlingar, de skulle mötas.

FL1: Okej.

VT: Och det var liksom, man hade fått en person innan och sen skulle de två...alltså förbereda någon form av rap mot varandra. Det skulle vara lite dissar och så, men, ja, det de gjorde var

lite oväntat och så blev det liksom, att de istället för att göra mot varandra körde mot tvåorna som grupp. Och så hade de ju riktat in sig, alltså specifikt mot vissa individer.

FL1: Men du, vart var de och hade den här rappen?

VT: I salongen på Björke.

FL1: Ja, och vilka var ni som var där då?

VT: Det var alla som var...alltså på hemmet.

FL1: Alla på hemmet?

VT: Ja.

FL1: Hur var det med husfar då? Var han där?

VT: Nej, husfar var inte där, det var...vi hade en ny husmor.

FL1: Jaha, okej.

VT: Eller? Nej, nej, förlåt mig, det var en annan gång. Det var husfar.

FL1: Jaha, det var husfar som var där då, okej, så han var också med i salongen?

VT: Ja, exakt. Han var med på en tidigare gång och då var det fine. Då var det inget fel.

FL1: Då var det okej liksom, Men du, vad sas då alltså på den här rappen?

VT: Ja, nej, det var ju väldigt tråkigt, jag menar..först var det liksom väldigt personliga grejer. Jag kommer inte ihåg, det var...ja, jag menar...vissa gick de lite grövre på och sen andra som inte hade varit så...

Eller de snällare då, skulle jag säga, de fick bli lite mildare.

FL1: Men du, berätta, vilka var det de gick grövre på det liksom?

VT: Ludvig von Platen fick alltså lite mer, vad jag kommer ihåg och Fredrik Asker.

FL1: Men du, vad sa de till Fredrik Asker då?

VT: De...det var...vad var det de sa? Det var något om...jag vet inte, det låter konstigt, men judegrejer. Jag tror inte de är det ens.

FL1: Nej, okej, men judegrejer, kommer du ihåg vad det var liksom eller?

VT: Nej.

FL1: Och vad sa de till Ludvig von Platen då?

VT: Men det var ju mycket att han kommer från...mellanöstern tror jag.

FL1: Mellanöstern, ja, men du, vilka var det som sa det här då?

VT: Det var...främst nior, jag kommer inte ihåg vem som hade vem.

FL1: Nej.

VT: Men det finns ju i...alltså...jag kommer inte ihåg om den...har inte ni hört det?
Eller ja, ni kanske hörde från mig, men jag vet inte vem som...jag tror de gick två mot två.
Så det var två stycken som var mot den personen.

FL1: Ja, okej, så de var två och två liksom, men du, vilka var det mot Asker då?

VT: Eh...Ture hette en, sen den andra kommer jag inte ihåg.

FL1: Nej och mot von Platen då?

VT: Jag kommer faktiskt inte ihåg.

FL1: Nej, men du, hur var din reaktion, alltså, vad kommer du ihåg när de här grejerna sas? Hur var stämningen liksom, eller hur blev det?

VT: Ja, många satt ju helt tysta bara, ja bara kollade på, ingen var ju beredd på...

FL1: Nej.

VT: Men...såklart, det var några som tyckte det var väldigt kul, men...vad ska jag säga, majoriteten så var bara tysta.

FL1: Men alltså, skulle du säga att det blev en dålig stämning liksom?

VT: Ja, det var rätt dålig stämning.

FL1: Hur blev det med de som var utsatta?

VT: Ja, det var ju väldigt tråkigt, det var dagen efter, på kvällen, så hade de här tvåorna då planerat någonting.

FL1: Mm.

VT: Och jag vet inte hur de tänkte, men...ja, det gick ju alldeles för långt.

FL1: Mm, jag förstår, men du, på rappen där, när den var klar. Eller med musiken, hur var det med musiken på rappen, alltså, var det musik eller var det liksom... Hördes det väl vad de sa eller hur var det inne i salongen?

VT: Det var lite blandat, för vissa valde att ha ett...beat att sjunga till.

FL1: Ja, typ i bakgrunden.

VT: Sen var det någon som, jag tror, stängde av det.

FL1: Ja.

VT: Och körde liksom a cappella.

FL1: Okej, men du, och sen då när det var klart, hur blev stämningen då bland liksom elever, eller er elever och alltså, hur blev det då? Tänker du om det var grejer sagt som...

VT: Ja, alltså det hade ju...det hålls ju på att bygga upp lite grejer då. Ja, jag menar, tvåorna var ju väldigt sura. Ja, jag menar, det...

FL1: Hur blev det på kvällen sen, vad gjorde du efter rappen eller vad gjorde ni treor?

VT: Den kvällen vet jag inte.

FL1: Pratade ni något, jag tänker, pratade ni med tvåorna eller med niorna?

VT: Ja, vi sa till dem, för vi fattade ju att tvåorna ville göra någonting tillbaka.

FL1: Ja, jag förstår.

VT: Så vi till dem att nej, det får ni absolut inte göra.

FL1: Nej, jag förstår, hur var det med niorna då, pratade ni något med dem eller?

VT: Inte något jag var med på, nej men...de fick förmodligen en utskällning, i alla fall från husfar, att de, ja, höll på så.

FL1: Mm, men husfar hörde också vad som sades liksom.

VT: Ja, han sa ju till dem liksom.

FL1: Mm.

VT: Ja, att det var fel.

FL1: Att det var fel, ja.. men du, hur var det på den här rap-battlen, var det någon som filmade det här?

VT: Det skulle vara det, Jag har ingen aning om det blev så, för det var ju några som var hemma.

FL1: Ja.

VT: Den dagen och då brukar vi livestreama på Facebook.

FL1: Jaha, så ni kan...

VT: Så alla får se liksom.

FL1: Ja, jag förstår.

VT: Men jag kommer inte ihåg om det var någon som gjorde det.

FL1: Nej, är det ni i trean då som brukar sköta det eller är det vem som helst?

VT: Det kan vara vem som helst.

FL1: Det kan vara vem som helst men du har inte sett någon film från...

VT: Nej, det har jag inte gjort.

FL1: Men du, hur var det, hade de någon rekvisita eller så, niorna, använde de sig av någonting när de rappade?

VT: De hade väl liksom klätt ut sig lite för street style.

FL1: Ja, ja, lite så, hur var det med bilder eller så, fanns det någon skrift eller bilder?

VT: Ja, det fanns det, innan så hade de printat ut papper, hade de, och så hade de häftat upp, eller hängt upp dem på väggarna runt om.

FL1: Vad var det för papper då?

VT: Det var...det var en bild på Gunilla von Platen, var det. Och så var det, det var de två stycken som skulle sjunga om Ludwig.

FL1: Ja, okej.

VT: De var med på den bilden.

FL1: Var det någon text eller var det bara en bild eller?

VT: Det kommer jag inte ihåg.

FL1: Nej, men du, jag tänker när de rappar då. Alltså kan de det här utantill eller läser de någonstans ifrån?

VT: De läser det.

FL1: Jaha.

VT: Från mobilen.

FL1: Från mobilen, ja, okej. Har du några andra frågor, Mats, kring... Är det någonting annat, Filip, som du tänker att vi borde veta om eller som du tänker att, jo men det här tycker jag polisen ska veta om, alltså kring det som har hänt. Det kan vara vad som helst liksom, kring rappen eller någonting annat eller?

VT: Alltså det enda jag har fått höra egentligen är att husfar har fått väldigt mycket skit.

FL1: Ja, okej.

VT: Som verkligen ingen egentligen tycker att han...

FL1: Att han förtjänar eller, nej, jag förstår.

VT: För han gjorde liksom allt vad han kunde, särskilt den kvällen liksom, när det hände.

FL1: Du tänker på händelsen som var nu på söndagen där?

VT: Ja, exakt, dagen efter.

FL1: Ja, jag förstår, nej, men då tänker jag ju att då har inte vi några andra frågor.

//J.Sköld

Förhör
Maria Erngren

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:44

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Maria Erngren i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Erngren, Jenny Maria		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör
Höres med anledning av misstänkt hets mot folkgrupp.

Underrättad om misstanke

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare
Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar
Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-09	Förhör påbörjat 12:59	Förhör avslutat 13:17
Förhørsplats Lundsbergsskola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld
FL2 Förhørsledare Mats Olsson
VT: Vittne Maria Erngren

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

Maria arbetar som husmor på elevhemmet Björke.

FL1: Då ska vi se, ja vi vill ju prata med dig lite om det som har hänt och eftersom du är husmor på Björke. Och jag tänkte, jag har förstått att du jobbade ju inte under rappen.

VT: Nej.

FL1: Men vad vet du hände under rappen, vad har du liksom hört om det som hände och så vidare?

VT: Ja, alltså det är från början så nu vet inte jag om jag gick av på fredagen eller lördagen, men jag tror att rappen var på lördagen.

FL1: Ja, precis.

VT: Och då kan det vara så att jag gick av på lördag förmiddag eller om jag gick av på fredagen, det har jag inte riktigt koll på. Men det var precis innan och då kommer Gustav och Ture och sen var det någon mer nia som var med, som jag inte nu kommer ihåg. Men de bad mig att skriva ut de här lapparna och det var ju en där Ludvigs mamma sitter i en soffa, alltså hon är ju riktig liksom det är ju en bild på henne tror jag och sen har någon klippt, sen står det två kostymer, kostymklädda bredvid. Och då har de klippt in Ture och Gustavs ansikten där.

FL1: Ja.

VT: Och jag bara, vad ska ni ha det här till? Ja men det är till rappen sa dom. Och sen, jag bara, fast ni vet att Ludvig inte uppskattar att ni skojar om hans mamma för det har varit lite tjafs om det tidigare liksom, så bara, nej nej, men det här är till rappen liksom och sådär. Så jag skrev ut, jag tror jag skrev ut 15 exemplar kanske, som de skulle ha och då så sa de såhär, ja men vi ska göra ett, typ, vi ska göra, jag kommer inte ihåg vad de sa. Men typ såhär, uppror eller någonting, för att de skulle egentligen ha battlat mot varandra, men nu var de så trötta på, för det här tror jag var tredje gången som de skulle göra det. Så att de nu skulle göra det mot, vad blir det då, ettorna istället, nej, tvåorna. Mot tvåorna, så då var det bara såhär, ja men ni vet fortfarande vad som gäller liksom, hur rappen ska fungera, att man inte, vissa ord man inte använder och man är ju liksom inte taskig mot varandra utan det ska vara liksom roligt. Ja, men det har vi koll på liksom så sen så lämnar jag bara över till Kent att jag hade skrivit ut den där bilden och att de inte skulle battla mot varandra utan att det skulle bli mot ettorna istället.

FL2: Får jag fråga en grej där, var det någon text med på bilden?

VT: Nej, det är inte vad jag kommer ihåg, som jag kommer ihåg så var det bara att hon sitter i en soffa. Sen är det två kostymklädda som står och sen är det utklippt Tures ansikte på ena och Gustav på andras.

FL1: Kan det ha varit en text eller är du helt säker på att det inte var det?

VT: Alltså jag kan inte säga hundra procent, men jag tror inte att det var någon text till.

FL2: Nej och det borde du nästan ha kommit ihåg.

VT: Ja, speciellt om det skulle ha varit något otrevligt, du tänkte på det.

FL1: Men du, vad sa du, det var 15 exemplar, inte mer, utan 15 bara?

VT: Nej, jag tror att det var 15, jag tror att jag skrev ut en först, för att vi skulle kolla om den kom i färg. För ibland kommer de ju inte i färg och sådär och sen tror jag, jag tror 16 kan det ha varit då, 15, 16. Jag vet inte om jag skrev 15 och sen tog 14, alltså en och sådär eller om jag skrev 15 och en.

FL1: Okej och sen lämnade du över till Kent och sen när är du tillbaka på hemmet efter det här har hänt då?

VT: Sen kommer jag till Hill, alltså kan jag kolla, ja just det och det här var väl i januari va?

FL1: Ja precis.

VT: Jag ska kolla här nu.

FL1: Jag tror vi hade rappen 18.

VT: Ja precis, 18 gick jag av, då gick jag av klockan 13 sen började jag 21:a igen på Hill och då har inte jag en aning om vad som har hänt förrän jag kommer till Lundsberg. Alltså sätter mig med killarna och dem bara, ja gud, har du hört vad som har hänt på Björke? Jag bara, nej, vadå? Och då blir det ju ja men det är bälten och det var såhär. Ja, det var ju så mycket historier liksom, så där var jag lite såhär, ja, jag sållade lite och lyssnade inte så mycket på och sen så gick jag ner till Kent. För att han hade ju också, eller, han var ju där då eller var han inte det? Började han igen då nej han måste ju.

FL1: Det vet inte jag, jag vet inte att han var kvar.

VT: Nej han kanske var kvar då.

FL1: 21, ja han gick ju på 18, 19, ja men det måste han kanske ha varit det.

VT: Så han kanske var på väg hem då eller, så jag har för mig att jag var nere och pratade med honom då eller om han hade ett längre pass fast det brukar man ju inte ha heller. Ja men då var jag nere och pratade med honom i alla fall och då berättade han alltså ganska kort. Kort liksom, för då var det precis att, jag tror att niorna åkte hem, jag mötte dem liksom i gången så att de åkte hem.

FL1: Okej.

VT: Att de hade liksom, några av dem hade taxi och skulle åka hem då, så det vart liksom inte att vi pratade inte så jättemycket för att han hade lite annat att göra också liksom. Men att han berättade vilka det var som var inblandade, ja men lite kort att han hade mött dem och sådär i korridoren, men inte så mycket liksom vem som hade gjort vad eller så liksom.

FL1: Nej och efteråt då, alltså har du fått, har ni pratat mer om det efteråt? Alltså vid något tillfälle efteråt? Jag tänker på hemmet och då ni är husföräldrar.

VT: Ja, alltså Kent har ju nästan inte träffat sedan dess för han har ju varit sjukskriven, opererat ögat och så. Så han har jag träffat honom en gång till tror jag efter. Gud det är så svårt för att det blir nästan så här att när man har gjort de här tre dygnen så åker man hem och då är det som att man bara tömmer ut det som har hänt liksom.

FL1: Ja, jag förstår det.

VT: Men jag tror inte, vi har nog inte pratat så jättemycket om liksom vad som har hänt. Däremot har man ju hört från killarna liksom.

FL1: Ja, jo det förstår jag.

VT: Vad de har pratat och niorna, alltså de har ju pratat väldigt mycket om det liksom. Men lite så här inte i ett helt händelseförlopp utan mer så här bitar ur liksom. Ja men de filmar ju det där och sen i nästa så, ja men han sa så. Ja men det kommer liksom lite så här. Men det jag har tänkt på är att jag tycker att det är skönt att de pratar, alltså att de liksom vågar prata om det.

FL1: Och de som, de niorna då som ändå pratar med er, vilka är det då?

VT: Ja men det är väl främst Viktor, Gustav säger inte så jättemycket.

FL1: Nej.

VT: Nej, och det kan man ju förstå. Tom, pratar en del och sen Ture och Jacques också liksom har pratat en del. Så ja, det är Gustav som inte säger så mycket.

FL1: Men du, hur har det varit då, för du har ju ändå, när började du nu då?

VT: Augusti.

FL1: Ja precis, när de också började niorna liksom, men hur har stämningen varit mellan niorna och tvåorna? Alltså från där de började till januari liksom, alltså vad upplever du?

Hur har det varit på hemmet, alltså har du tänkt på något speciellt eller har du liksom upplevt?

VT: Alltså jag har ju inte, eftersom det var min första termin också så har jag liksom ingenting att jämföra med. Men det jag har förstått när man har pratat lite med treorna och sådär så är det ju att de tycker att niorna är väldigt käftiga liksom. Att de inte lyssnar, alltså såhär att de är ganska kaxiga. Och det kan man höra, de har liksom en jargong som inte är helt skön liksom. Som man liksom hela tiden får ta in dem på kontoret, ja men vad har vi sagt om det här, vi ska inte prata såhär.

FL1: Och beskriv där då, hur är den jargongen liksom?

VT: Ja men det kan vara att de är ganska dryga mot varandra, att man hör liksom att de är kaxiga, då säger de såhär, ja men vi har ett sånt sätt att snacka liksom.

Ja men om ni har det i eran grupp så uppskattas ju inte det, för det är oftast såhär tjejer i klassen som vi får höra från andra hemföräldrar att de har liksom gnällt på våra killar och sådär. Och då liksom, ni kan ju inte hålla på när ni är bland mera folk liksom.

Men, ja nej men det är mycket såhär pranks och som alla inte uppskattar liksom.

FL1: Mm.

VT: Och lite såhär, svarar emot när någon säger till liksom. Det kan vara en trea som man hör någon, ja men säger till såhär, men du får hämta mer vatten för vi har ju såhär regler att man hämtar ju vatten om man har tagit ett glas typ kvar i kannan och då ska man gå och hämta vatten och sådär. Och då liksom mer såhär att de säger det som att påminna när de var nya, alltså nya sådär för det är inte säkert att man tänker på det. Och såhär bara, men det kan du väl göra själv, ja men lite såhär liksom.

FL1: Alltså hur har det varit mellan B2 eller mellan tvåorna då på Björke och niorna?

VT: Det är nog ingenting som jag har tänkt på att det skulle ha varit något speciellt mellan dem liksom. Nej, verkligen inte utan mer bara att de överlag liksom har liksom lite mer attityd än vad de andra har och då vet man ju inte såhär för att de inte har liksom kommit in i det än eller kommer det fortsätta liksom?

FL1: Men har det skapat alltså oro på hemmet, jag tänker med de andra eleverna om de liksom inte riktigt har fallit in i ledet. Förstår du vad jag menar? Har det blivit liksom, har det varit turbulent?

VT: Nej, det skulle jag inte säga, nej, jag har inget att jämföra med men det skulle jag inte säga för det är ju samtidigt såhär, ja men i salongen efter maten till exempel när man går in och ska dricka kaffe då kommer ju liksom niorna och trycker ner sig i sofforna mellan treor och tvåor. Så det är ju inte såhär att de är undanskuffade eller att de inte får vara med utan det är liksom verkligen att alla är liksom. Och de kan laga mat tillsammans och de äter tillsammans och kollar någon fotbollsmatch liksom. Så det är inte såhär strukturer med åldersgrupperingar liksom.

FL1: Men har det varit några händelser eller incidenter alltså under hösten liksom mellan grabbarna? Och då tänker jag främst tvåor och nior.

VT: Nej, alltså enda gången, för det frågade jag direkt när det här hände, för det var min första helg som jag jobbade. Och då var det, ja men hade de ju liksom gått och skulle vara på sina rum och var tysta och sen blir det världens liv och då kommer jag upp och då möter jag Victor med ett skärp i handen. Och bara, men vad håller ni på med liksom?

Han bara, nej men det var bara på skoj såhär och sen så pratade vi med dem efteråt också.

De bara, nej men det var på skoj, det var någon som sa att alla skulle komma till gamla typ med skärp. Ja men fast varför gör ni det liksom?

Men, och sen när det här hände så vart jag såhär, men alltså, har det hänt, hände det den helgen också?

Och de bara, nej, nej, nej, det var liksom, det var bara att de skulle skoja, alltså såhär de visste inte ens vad de skulle göra liksom men det hade inte varit då.

Men sen har jag ju hört från dem att det ska ha hänt två gånger tidigare, men de har sagt att det inte har varit den händelsen liksom.

FL1: Du, sen en fråga också, det filmas ju en del och så vidare. Har du hört talas om någon film som ska ha gjorts ja, i början av terminen där, mellan tvåor och nior. Alltså har du hört talas om att de har pratat om någon att det ska filmas?

VT: Nej, alltså som är innan den här händelsen.

FL1: Ja, precis nu tänker jag höstterminen liksom.

VT: Ja, nej. Det har jag inte hört, det enda jag har hört är ju att Ture hade ju gjort någon film, fast det var ju efter den här händelsen.

FL1: Jaha, vad var det för något då?

VT: Ja, vad var det, han hade klippt in av de här fem i någonting. Vill ni vara som dem eller och sen var det så här fem alltså deras ansikten kom upp. Och den hade väl han skickat i den B9 chatten liksom, det är det enda, men jag har inte sett den och jag vet liksom inte.

FL1: Ingenting i höstas där jag tänker i, nej och du har inte hört heller om att det skulle ha pratats om några filmer eller någonting.

VT: Nej.

FL1: Men du, du sa där att Ludvig, du pratar om att han inte gillar där att man pratar om hans mamma. Har det varit någonting kring det tidigare?

VT: Jag vet att det hade varit någonting på hösten när jag kom. Nu kommer jag inte ihåg om det var från Anette eller Kent som jag fick överlämnat.

Men att han var lite så här låg för att de hade hållit på, han är ju också ganska duktig på att ställa men att de då hade sagt någonting om hans mamma och att han hade blivit ledsen över det liksom.

Så de var så här, håll lite koll på Ludvig, det här passet.

Och då var det så här, då hade han köpt en tavla så jag var lite så här extra inne hos han och vi hjälpte till att skruva upp den där spegeln och så här och så han kändes okej liksom då. Det är det enda, annars så vet inte jag någonting. Men det var det jag tänkte på när jag sa att, jag håller inte på, ni vet att Ludvig inte uppskattar det här och det var för att det hade varit någonting.

FL1: Vad hade de sagt då?

VT: Det vet jag faktiskt inte vad det var, utan det var mer så här att de överlämnade till mig att ja, håll lite koll på Ludvig för han har varit lite låg liksom, vi har haft samtal här.

FL1: Och hur har det varit alltså sen under tiden med just Ludvig? Alltså jag tänker, har det varit mer sådana grejer eller var det då som du reflekterade över?

VT: Det var då, ja.

FL1: Inte efter det.

VT: Nej.

FL1: Nej, Jaha, vad har vi mer för frågor här då?

VT: Jo, vänta här nu. En gång. Vänta nu ska vi se här, det var en gång, jag vet att jag tog in dem på kontoret en gång när vi satt och åt och då var det Ludvig och sen så var det, gud, vilka var det här då? Ja, det var ju några av niorna i alla fall men jag kan inte säga vilka. Viktor tror jag var med i alla fall och då var det någonting tjafs mellan dem som jag inte riktigt vet vad det är, men det var något tjafs mellan dem och jag satt, det var vid middagen och då brukar vi alltid sitta på kortsidan men jag kände att det var någonting så jag satte mig ner bredvid dem istället och sen så började de att tjafsa om det var liksom egentligen ingenting men man hör att de blir lite taggiga mot varandra så jag bara, nej men nu har ni ätit klart nu får vi gå in och reda ut det här liksom. Och så bad de om ursäkt båda två och sen så.

FL1: Men var det Viktor och Ludvig?

VT: Ja, och sen var det någon mer, jag tror att Tom Prager kan ha varit med också men jag tror att det var Viktor och Ludvig som var mest irriterade på varandra. Men sen var det ingenting mer det passet med dem utan det var liksom bara såhär tjafs som blir att man blir trött på varandra.

FL1: Men du, när det blir såhär liksom händelser och så på hemmet, är det någonting som man rapporterar på något vis upp till ledningen? Eller får de kännedom om saker som händer?

VT: Inte sådana här små, alltså just när man tar in någon och bara pratar om något, det får de inte liksom.

FL1: Nej. Och det har inte varit någonting sånt i höstas heller? Jag tänker att det har varit några incidenter som ni liksom, med nior och tvåor eller nior och äldre då, som ni har liksom hanterat på Björke som. Ja, det är svårt att, som sagt, du har ju inget att

jämföra med.

VT: Nej, och sen, jag är ju där så lite tid, för att om man tänker att man annars är där liksom en gång i veckan, att man kör ett pass i veckan liksom så har ju jag varannan, jag är ju liksom ett pass här och sen har jag ju mitt nästa på Hill liksom. Så jag, ja precis, det dröjer ju ganska lång tid emellan för mig.

FL1: Men hur skulle du säga att stämningen har varit på Björke, alltså, jag tänker innan.

VT: Jag tycker den har varit bra, så det var liksom när det här hände så bara, men vart kom det här ifrån? För jag fattar verkligen inte och just det här att man sen, ja men det har hänt tidigare och att man sen bara lever, alltså bor där tillsammans och låtsas som ingenting liksom. Och att vi inte har märkt någonting, det var det jag tyckte var jättekonstigt. Jag kände mig så här, men gud hur kan jag missa, hur kan jag missa allt det här liksom?

FL1: Och nu då, hur tycker du att det är på Björke nu?

VT: Men det är bra, nu är det tillbaks liksom, det var ju väldigt efteråt, ja men mycket så här frågor och oro kring vad som skulle hända och ska de komma tillbaks och, ja men mycket sånt liksom men nu känns det som att de nej men nu är de tillbaks i, ja gamla låter ju dåligt då. Ja nej men du förstår vad jag menar, men tillbaks till det här vanliga. Ja men precis, de har roligt tillsammans och de gör grejer och pluggar och tränar och.

FL1: Men du det här med rappen då, alltså vi har ju förstått att det har ju sagts saker på den här rappen och jag tänker, hur är det, det är ingenting som liksom ni personalen på Björke har haft någon kontakt med ledningen eller det har kommunicerats eller alltså det har inte varit någon grej just det här med rappen liksom.

VT: Nej jag tror inte det, alltså för ja när jag började då sa de ju att de skulle ha den här. Så jag var ju med på den första.

FL1: Och hur var den då?

VT: Ja men den var liksom, den var bra och då hade vi ju liksom verkligen så här, ja men den ska vara schysst liksom. Så det var ju mer så här, ja det var mycket, alltså mycket så här svordomar men det var liksom inget, inget som någon mätte dåligt av efteråt liksom.

FL1: Och den här attityden som niorna har, att de är lite kaxigare och så. Upplever du att det är liksom mer mot någon speciell äldre eller är det mot alla eller liksom är det?

VT: Nej jag skulle nog säga att det är alla.

FL1: Det är deras attityd mot alla liksom.

VT: Ja men exakt, det är deras sätt liksom, lite. Fast nu låter det som att dom.. Det är liksom ändå att man har reagerat på att de är lite så här, ja men svarar emot mer än vad.

FL1: Men det är inte någon som har varit särskilt utsatt, vad du upplever liksom av deras.

VT: Nej, nej, det skulle jag inte säga.

FL1: Har du några andra frågor Mats? Har du något Maria med det där du tänker vi

borde veta om liksom, som inte, alltså om, om det här med rappen och...

VT: Nej, jag tror inte det.

FL1: För jag tänker att jag tror inte att vi har några mer frågor och är det någonting mer som åklagaren vill ha så kan ju jag kanske ringa.

VT: Ja, ja, absolut.

FL1: Till dig.

// J.Sköld

Förhör
Edward Olsson

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:46

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Edward Olsson i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Olsson, Edward		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av misstänkt hets mot folkgrupp.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-09	Förhör påbörjat 14:33	Förhör avslutat 14:39
Förhørsplats Lundsbergsskola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

Förhöret finns inspelat med ljud och detta är en utskrift som är gjord med hjälp polisens transkriberingsverktyg och därefter har undertecknad läst igenom det.

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld
FL2: Förhørsledare Mats Olsson
VT: Vittne Edward Olsson

Nedan skrivs förhørsledarnas frågor med fet stil.

FL1: Spelar allting och därför vi skriver inte längre när vi pratar utan ja då ska vi se, jo, vi vill ju höra lite om du har gjort eller vilka iakttagelser du har gjort under det här rap-battlet som var på Björke, den 18 januari? Ja, just det, var du med där och vad såg och hörde du?

VT: Ja, när jag var där så, det började med att alla hade uppfattningen om att det skulle vara en viss struktur på själva rap-battlen som vi inte fick när de började rappa. Strukturen var att niorna skulle rappa mot varandra men det verkade som att de hade satt ihop sig för att rappa mot tvåorna, specifikt tvåorna, vilket de gjorde och så gick de liksom på individerna i den årskursen.

FL1: Vilka var det som rappade då?

VT: Jag minns inte exakt vilka det var men, det var väl, jag tror Jacques De Geer rappade,

Tom Prager. Jag tror kanske Viktor Bergman rappade, alltså jag tror alla rappade förutom kanske en. Men jag tror alla sa någonting liksom.

FL1: Och vilka var det de rappade om då?

VT: Alltså tvåorna, det var Fredrik Asker, det var von Platen, det var Max Merner och jag vet inte om de uteslöt någon, kanske, jag kommer inte riktigt ihåg men jag tror att de sa någonting om alla.

FL1: Men du, vad sas då, vad sa de för någonting?

VT: Jag tror att när det var, när de sa någonting om Asker så handlade det om. Att han såg ut som en jude liksom, eller någonting sådant, lite antisemitiskt. Med von Platen var det angrepp mot liksom hans mamma, att det var liksom, din mamma är en flykting liksom, typ så. Sen kommer jag inte ihåg så mycket mer.

FL1: Alltså hur upplevde du stämningen och så under rappen då? Alltså hur blev det när de rappade om de här grejerna?

VT: Alltså successivt blev det mer liksom allvarliga saker, alltså i början hängde man liksom med i det, det var liksom bra rapping men sen så var det väldigt liksom hårda liksom dissar om man säger så.

FL1: Men du, vilka var det där inne och vart var ni någonstans då?

VT: Vi var i Björkes salong.

FL1: I salongen, ja okej, vilka var ni som var där då?

VT: Alla på Björke.

FL1: Alla på Björkö och då är det både nior, ettor, tvåor och treor, hur var det med husfar då?

VT: Husfar om han var där?

FL1: Men hur var det under tiden de rappade alltså? Hade de musik och beat eller så eller alltså?

VT: Ja, det kommer jag inte heller ihåg, kanske.

FL1: Men du, var det någonting som du reagerade personligt liksom på att det där var liksom? Ja, du sa någonting om att i början var det typ ganska bra men sen så blev det?

VT: Alltså inget specifikt. Det kanske var när de verkligen gick in på det här jude och utlänningsgrejerna kanske?

FL1: Och du när de gjorde det då? Kommer du ihåg vilka det var som sa de grejerna?

VT: Nej.

FL1: Och Fredrik Asker då och Ludvig von Platen, hur blev det med dem när de sa de här grejerna till dem?

VT: De smålog kanske ibland, det var ganska stel stämning mot slutet.

FL1: Men du, hur var det med niorna då? Hade de någon rekvisita och så när de skulle göra det här?

VT: Nej.

FL1: Var det någon bild eller så som?

VT: Bild?

FL1: Ja eller utskrift eller så?

VT: Ja, det kanske det var faktiskt, nu när du säger det, mm men jag kommer inte ihåg vad det var.

FL1: Nej, det kan ha varit någon bild, men inte vad du kommer ihåg?

VT: Ja, jag kommer ihåg en bild, men ja.

FL1: Mm, kommer du ihåg vad den föreställde?

VT: Nej, eller jo, det var någonting med von Platens mamma, tror jag.

FL1: Och hur blev det med den där bilden sen då, delades den ut eller var det någon som hade den bara eller hur var det med?

VT: Det kommer jag inte ihåg.

FL1: Nej, men du, och hur slutade rappen då? Alltså var det någon som avbröt eller var den klar, eller hur liksom?

VT: Eh, jag tror att den gick liksom fulländad, jag vet inte riktigt, avbröts, jag tror inte det.

FL1: Och när de sa det här med jude och det här, det var ingen liksom som stoppade utan?

VT: Nej.

FL1: Nej.

FL 2: Jag kommer ihåg om det var någon som filmade det här.

VT: Nej.

FL1: Och sen när den var färdig då, hur var stämningen på hemmet då?

VT: Alltså på hemmet eller liksom i salongen?

FL1: Nej, i salongen och sen när ni gick, alltså hur blev det sen, liksom efter de här grejerna?

Du säger ju ändå att det var ganska grova grejer efter de hade sagts och så. Hur var det efteråt liksom?

VT: Eh, jag tror inte att det var så jätte..vi pratade om det lite i några minuter efteråt, men sen återgick det ganska snabbt till i alla fall för mig. Jag var med alla andra teorier.

FL1: Alltså var det någon vuxen som pratades med om de här grejerna som hade sagts liksom?

VT: Nej, inte vad jag vet.

FL1: Nej, är det någonting annat som du tänker att vi bör veta om eller som du tänker kring det här som har varit på Björke?

VT: Ja, men jag hoppas polisen vet det här eller liksom det här borde ni veta eller? Nej, alltså om själva rap-battlen?

FL1: Överlag det som har hänt liksom.

VT: Nej, jag vet inte. Alltså när själva bältesgrejen skedde så var jag och sov, så jag vet inte så mycket mer om det.

FL1: Nej, jag förstår, nej, men jag har inga övriga frågor tänker jag.

// J.Sköld

Förhör Karin Toverud

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:48

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Karin Toverud i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr
5000-K220509-25

Hörd person Toverud, Karin		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av det rap-battle som hölls på elevhemmet Björke lördagen den 18 jan 2025.

Underrättad om 12 § FUK		
Underrättad om rätt till försvarare	Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar	Försvarare/biträde närvarande
Försvarare/biträde önskas		

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Johanna Thornberg Sköld	2025-04-17	10:28	10:40
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Karin arbetar som internatchef på Lundsbergsskola.

Karin berättar att hon fick reda på att rap-battlet hade ägt rum på lördagen av Kent Nordh på måndags morgonen när han ringde henne.

Han sa till henne att det hade varit ett rap-battle och att niorna hade roastat tvåorna, han sa också att det hade varit hårt och tufft.

Karin säger att hon inte visste om att rap-battlen hållits på elevhemmet tidigare men att hon nu i efterhand har fått veta att detta har gjorts i ca sju år.

Kent berättade för Karin att det egentligen skulle ha varit eleverna i årskurs nio som roastade varandra men att dom inte hade velat göra det. De hade då blivit pushade av äldre elever i årskurs två att de var tvungna att göra det och att de skulle göra det rejält och hårt.

Eleverna i årskurs nio hade då bestämt sig för att köra mot eleverna i årskurs två, istället för mot varandra.

När Karin fick samtalet från Kent på måndag morgon så åkte hon direkt till Björke och sedan åkte hon och Kent upp till skolan där de gick till verksamhetschefen Lars och berättade vad som hade hänt.

Karin säger att Kent inte sa till henne vad som hade sagt på rap-battlet men att han sa att han hade varit i salongen och cirkulerat och att han hade suttit på en plats där han inte hörde vad som sas.

Karin säger vidare att hon inte fått någon information om vad det var som sades och att hon

inte vet att de i ledningsgruppen heller frågat efter det.

Karin uppger att det är husföräldrarna som har första ansvaret på elevhemmen, de journalför saker som händer, även småsaker som ont i huvudet etc.

När det händer något större så ska de informera Karin som sedan informerar verksamhetschefen.

På elevhemmen har de möten varje onsdag där de lyfter saker som hänt och andra aktuella saker, på fredagar, rullande schema, har de också möte, mellan kl 16-17 då de har värderingsarbete på hemmen.

De har även mycket kontakt med eleverna i årskurs tre på hemmen och pratar med dom att de ska vara goda förebilder för de yngre eleverna. De har gruppsamtal när det behövs och de har elevhälsoteamet som också jobbar med eleverna som bor på elevhemmen.

Karin säger att de pratade med Ludvig Von Platen på måndagen och han sa att han var den som arrangerade rap-battlen men att han inte varit på plats själv, Karin säger vidare att Ludvig inte sa något om vad som hade sagts under rap-battlet till dom.

Karin upprepar att hon inte har fått veta något om vad som sas men hon har frågat husföräldrarna på Björke om de fått in några texter eller mer information om detta efteråt, men det har dom inte.

Uppläst och godkänt.

Förhör
Harald Bourghardt Hansson

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienumr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:49

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Harald Bourghardt Hansson i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen 2025-01-18.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienr
5000-K220509-25

Hörd person Bourghardt Hansson, Harald		Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av det rap-battle som skall ha hållits på Björke.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld	Förhørsdatum 2025-04-23	Förhör påbörjat 12:31	Förhör avslutat 12:46
Förhørsplats Lundsbergs skola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne Olsson, Mats	Utskrivet av		

Berättelse

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld
FL 2: Bitr. förhørsledare Mats Olsson
VT: Vittne Harald

Förhöret i dess helhet finns som ljudfil i Filip.

Förhørsledarnas frågor och uttalanden anges i fet stil.

FL1: Harald, berätta för oss, vad vet du om rappen och var du med där? Berätta det du vet.

VT: Ja, jag var host av Rappen, så det är en tradition där man ska rappa mot varandra. Det är ganska vanligt på Youtube, så vi anordnade en sån grej och så gick det lite överstyr, som ni kanske vet.

FL1: Och berätta om det.

VT: Det användes skällsord mot de som ni kanske mer för brottmål mot.

FL1: Okej, men du, vilka var ni på rappen, vilka var där?

VT: Alltså hela hemmet.

FL1: Hela hemmet var där?

VT: Ja.

FL1: Och var det några vuxna på plats?

VT: Ja.

FL1: Och vem var där då?

VT: Husfar.

FL1: Husfar var där, okej, vart hade ni den här rappen?

VT: I salongen.

FL1: I salongen, på Björke då.

VT: Precis.

FL1: Ja.

VT: Så det som blev, det var ju helt oplanerat, allt det som sades i rappen. Varken jag var ju medveten om vad som skulle sägas.

FL1: Nej.

VT: Inte någon på hela hemmet förutom de som hade skrivit den, så det blev ju, man märkte att det blev ganska konstig stämning när man fick höra orden som hade skrivits.

FL1: Men du, host för det där, vad innebär det då, vad var det du höll i?

VT: Det jag sa, det som var mitt uppdrag, det var att samla alla.

FL1: Ja, okej.

VT: Hela hemmet i salongen.

FL1: Okej och visste du...

VT: Och klä ut mig och...

FL1: Jaha, lite som spex.

VT: Ja, men lite som spex.

FL1: Men visste du upplägget eller?

VT: Alltså att man ska rap-battla mot, ja, det visste jag om.

FL1: Okej, men vi har ju förstått att de rappade ju inte mot varandra utan de rappade istället mot elever i årskurs 2.

VT: Exakt och det var det som blev lite plottat för mig.

FL1: Ja, okej.

VT: För det var lite, det kom lite som en chock på mig, men jag lät det vara för det är väl... Alltså jag har inget emot nya koncept liksom så jag tänkte såhär, det kan någon få göra liksom.

FL1: Mm och hur fick du veta det då eller när fick du veta det?

VT: Precis innan.

FL1: Ja, innan det började.

VT: Ja, precis.

FL1: Vem var det som sa det till dig då?

VT: Jag vet inte, det var väl någon av niorna, någon av dem som rappade.

FL1: Vad sa de då?

VT: De bara, ja, vi har skrivit om tvåorna istället.

FL1: Mm.

VT: För det var, kompromissen var att de tyckte det var roligare och då tänkte jag såhär, ja men sure, de kanske har hört om det. Men det kanske jag inte skulle ha gått med på nu i efterhand.

FL1: Ja, men det var ju inte ditt, det visste ju inte du, som du säger. Men jag tänker, okej, så de kom till dig och sa att vi ska göra lite annorlunda. Mm och sen då, men du fick inte veta liksom...du fick veta att de skulle rappa mot tvåorna?

VT: Ja, ganska snabbt inpå.

FL1: Inpå, ja precis, men fick de andra veta det, eller visste publiken? Alltså, de andra, fick de veta det eller det kom som en chock? Okej och det du kommer ihåg av rappen, vem började?

VT: Alltså, det var ju rätt länge sen liksom så jag har ingen riktig koll på vem som började, men...alltså, det sades ju rätt grymma saker liksom.

FL1: Vilka var det som rappade då?

VT: Nu vill jag säga också att det var alla som rappade, det var inte alla som använde skällsord, för alla skrev ju sin egna text. Några var lite grövre och några var knappt grövre. Några var roliga.

FL1: Några var okej liksom.

VT: Hela konceptet är att det ska vara en rolig grej man ska skratta, skratta efter, men det blev ju helt fel liksom.

FL1: Men vilka var det som körde på ett sätt som du inte tyckte var okej då, eller som

var grovt liksom?

VT: Det var Ture von Essen som sa lite dåliga grejer, Tom Prager sa inte så helt schyssta saker heller. Ja, det var typ de som kommer till huvudet, som jag la lite extra mycket, alltså tänk på liksom.

FL1: Men du, vad sa Ture då?

VT: Jag vet inte vem av dem som sa det men det var antisemitiska grejer.

FL1: Som vadå?

VT: Ja, men typ att mot Fredrik att hans föräldrar låg gömda under andra världskriget, rätt brutala saker liksom.

FL1: Kommer du ihåg vad mer de sa just om Fredrik Asker?

VT: Nej, men det var alltså judehat mot honom, mot honom, ja, vi som känner Fredrik från tidigare, vi vet ju att han är väldigt, han tar åt sig ganska mycket av sådana grejer, vilket inte är konstigt alls.

FL1: Nej, men du, när de sa det här då, hur var det, hade ni musik till eller?

VT: Ja, det var ett beat till.

FL1: Och det betyder typ att det är en högtalare som står och pumpar bara musik, men hördes det väl vad de sa eller hörde alla i rummet?

VT: Kanske inte alla, men man märkte att det blev lite...

FL1: Ja, att det blev lite stelt, men du, lade du märke till hur Fredrik blev när det här sades?

VT: Jag lade inte märke till det, men de satt ju rätt tysta, de kunde inte ställa sig upp och försvara sig riktigt.

FL1: Nej.

VT: De satt ju på en soffa och bara gick där i deras ansikte så det var ju ganska, ja, brutalt.

FL1: Men du, det var ingen...som sa någonting då?

VT: Eh...jo, efteråt så bara...oj.

FL1: Ja, men det var ingen som avbröt när de ändå sa de här taskiga grejerna?

VT: Jag tror...alltså under, precis nära så, så tror jag inte någon riktigt lade märke till det. Jag vet inte ens...jag vet inte om husfar var i rummet, han var mest i början och i slutet.

FL1: Men du, okej, så Fredrik, det var judehat där. Och du säger något om att hans föräldrar skulle ha gömts under andra världskriget eller, ja, något sådant. Men du, och Tom Prager då, vem, eller kan det ha varit han som...nej, du vet inte vem som...

VT: Jag vet inte vem det var, vem av dem som sa vad men jag vet att det var rätt grova saker som sades.

FL1: Vad var det mer för grejer som sades då förutom jude?

VT: Nej, men det var om folks mors, mammor liksom, det är ganska vanligt att säga sådant om folks morsor och på rappar. Men, ja, inget mer, nej, det är vad jag kommer på nu direkt på rak arm.

FL 2: Och den här rappen om antisemitiska grejer, hur länge pågick det ungefär?

VT: Men det var ju några meningar, eller någon mening liksom, det var inte så att det uppmärksammade, det var inte en stor del av rapparen, men jag lade märke till det. Och bara...nej, det där är inte fräscht.

FL1: Och du sa att husfar var ju där men du säger att du tror att han var där i början och i slutet.

VT: Ja, för jag, jag tror han är ganska bra, han vet vad som är rätt och fel. Och han hör ganska snabbt vad som är rätt och vad som är fel så om han skulle vara där så skulle han ju nog stanna där direkt. Och jag såg honom inte i salongen alltså under själva akten.

FL1: Nej.

VT: Så jag tror han var på toa eller hämtade kaffe eller någonting, för att han var...han var inte där i alla fall.

FL1: Nej.

VT: När det sades.

FL1: Men du, hur var det liksom när den här, hur länge håller rappen på?

VT: Alltså folk satt i salongen, tog med sig chips och godis, hela grejen. Kanske var i 15-20 minuter, det var lite så här...försökte bygga upp det, det var lite pauser och så där.

FL1: Och sen då efteråt, kommer du ihåg vem som avslutade eller vem som rappade sist?

VT: Nej.

FL1: Sa du någonting på slutet?

VT: Ja, jag sa att det här var lite för grovt så framöver kommer vi köra kärlekssånger istället. Jag vet inte vad jag sa liksom, jag tyckte det var lite för...

FL1: Och hur var stämningen i salongen efteråt då?

VT: Det var rätt tyst men alla gick därifrån.

FL1: Men du, pratades det något eller hörde du någonting som snackades efter rappen, om det här liksom, om hur de som hade gjort det mådde och hur de som hade blivit drabbade?

VT: Jag pratade mest med mina kompisar och de sa bara wow, det här var väldigt grovt, jag har aldrig varit så grov, det var typ det mest.

FL1: Upplevde du att de...de som blev drabbade tog illa upp?

VT: Ja, vem hade inte tagit illa upp?

FL1: Nej, jag förstår och förutom då Fredrik, vem var det mer som blev drabbad av?

VT: Max Merner blev ganska hårt drabbad, de gick på hans mamma ganska brutalt.

FL: Var det någon mer än Max och Fredrik?

VT: Ja, alltså alla typ fick ganska mycket grovt mot sig. Arvid Hagen fick ganska mycket. alltså det var rätt, alla i tvåan fick ganska hård, alltså de blev liksom ställda, liksom ganska tysta, vad är det de säger liksom.

FL1: Och alla i tvåan, då är det Arvid, det är Max, det är Fredrik.

VT: Leopold Del Corall fick också ganska mycket mot sig.

FL1: Hur var det med de andra i tvåan?

VT: Ja, men alla fick...ganska mycket, men det var typ de, de jag sa nu, det var de som var...

FL1: De som var grövst?

VT: Ja, Ludvig fick också ganska mycket, de hoppade på honom ganska hårt också. De, nu kom jag på en sak, innan rapparen så hade de lagt ut, niorna hade lagt ut, eller någon nia hade kopierat ut bilder på Ludvigs mamma.

FL1: Okej.

VT: Och lagt på platserna liksom och när folk såg det, då var det ju liksom att de, de ville ju inte, alltså det var ju liksom, vad fan har du gjort, alltså vad är det här liksom.

FL1: Tyckte de inte det var okej, nej, men du, hur många sådana bilder var det utskrivet då?

VT: Men lätt, 10-20 stycken.

FL1: Mm och det låg på stolarna då eller?

FL 2: Ja, kommer du ihåg någon mer av den där bilden? Ludvigs mamma säger du.

VT: Ja.

FL 2: Var det någon mer på bilden?

VT: Ja, det var två stycken nior som hade klippt in sitt ansikte bredvid.

FL1: Var det någon text på den bilden?

VT: Nej, det var ingen text.

FL1: Du, de här texterna då, har du sett de här texterna? Jag tänker, de måste ju ha använt sig av någon fuskklapp eller?

VT: Nej, jag fick inte se dem, men de hade dem på sina telefoner.

FL1: Ja, de hade telefoner.

VT: Men de skickade dem inte med innan, då hade jag...

FL1: Jag förstår, då hade du sagt ifrån. Kommer du ihåg något av det de sa mot de här andra grabbarna? Mot Ludvig till exempel?

VT: Jag har inte såhär, jag kommer inte ihåg, det är svårt att memorera text som man hör ett halvår efter.

FL1: Vad handlade det om?

VT: Det var liksom om deras mamma.

FL1: Ja, det var det också mamma och samma mot Max Merner?

VT: Ja.

FL1: Och Hagen då, vad hade han gjort fel höll jag på att säga, men varför?

VT: Ja, det var...alltså, det var också morsa, Skånelantis liksom.

FL1: Mm och Leopold då?

VT: Det var etnisk förnedring.

FL1: Mm, på vilket sätt då?

VT: Men att han är utländsk och hårig och...

FL1: Mm, men du, och sen då? Du sa att du pratade med dina vänner lite efter det där, alltså, vilka är det då, är det liksom de i årskurs ett?

VT: I ettan då.

FL1: Du går i ettan, så ni snackade lite på kvällen.

VT: Ja, det här var lite för sjukt liksom och sen var det typ inte så mycket snack efter.

FL1: Nej.

VT: Det var ganska tyst, liksom. Händelsen.

FL1: Pratade husfar någonting med er?

VT: Jag vet inte, jag tror han pratade med...jag är osäker alltså.

FL1: Inte vad du hörde i alla fall.

VT: Nej, inte vad jag hörde, alltså, han sa liksom...då fick jag ju reda på liksom att...att de hade sagt ganska sjuka grejer och då liksom...det var inte okej liksom.

FL1: Nej, jag förstår, men du... pratade du något med Max och Arvid och de här på kvällen?

Då efter hur de hade tagit det, Jag tänker Fredrik och, men du sa att det syntes att han... Eller hur sa du, du visste att han...

VT: Ja, i soffan, alltså när de satt där och fick höra det, så såg man ju att de tog åt sig liksom.

FL1: Ja, det kändes inte okej liksom, men du Harald, är det någonting annat som du tänker är bra för oss att veta om just om rappen? Vem var det som skötte musiken då?

VT: Beatet, det var jag som satte på.

FL1: Jaha okej, så du satte på beatet?

VT: Vilket beat som helst.

FL1: Okej, men var beatet på hela tiden eller var det någon som rappade utan att det var musik med?

VT: Ja, det var någon som rappade utan musik, men jag vet inte riktigt vem.

FL1: Okej, så du skötte musiken?

VT: Ja.

FL1: Ja, och du säger att det var någon som rappade utan? Men var det då att de bad att du skulle stänga av eller gjorde du det själv?

VT: De bad att jag skulle stänga av.

FL1: Så en del rappade med musik och en del utan, jag förstår, Mats, har du några andra frågor?

FL 2: Nej, har du någon mer där?

FL1: Nej, ingen mer här. Jag läser på en fusklapp från åklagaren, nej, det har jag inte. Nej, och om det inte är någonting annat som du känner som sagt att vi bör veta om så kan vi slå av inspelningen.

//J.Sköld

Förhör
Folke Norlander

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariernr

5000-K75859-25

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2025-05-05

Tid

14:52

Involverad personal

Mats Olsson

Funktion

Uppgiftslämnare

Berättelse

Förhör med Folke Norlander i K220509-25 angående vad som hände på rap-battlen
2025-01-18.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diariennr

5000-K220509-25

Hörd person

Norlander, Folke

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Höres med anledning av det rap-battle som hållits på elevhemmet Björke.

Underrättad om 12 § FUK

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar försvarare/biträde som rätten förordnar

Försvarare/biträde närvarande

Försvarare/biträde önskas

Förhørsledare

Johanna Thornberg Sköld

Förhørsdatum

2025-04-24

Förhör påbörjat

13:05

Förhör avslutat

13:13

Förhørsplats

Elevhemmet Björke, Lundsbergs skola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

FL1: Förhørsledare Johanna Thornberg Sköld**FL2: Förhørsledare Mats Olsson****VT: Vittne Folke****FL1: Så, men du, berätta Folke, vad kommer du ihåg från rappen? Alltså, vad minns du från rappen?**

VT: Jag kommer ihåg att vi, jag ska berätta från början hur allt kom. Det var så här...jag är kulturledare, vad man ska säga, så vi gör lite sånger, målar lite på allt sånt där. Och så hade vi organiserat en sån här rapp mot varandra. Och då, på den...det var ju väldigt, väldigt länge sedan.

FL1: Ja, jag förstår.

VT: Men då så, vad heter det, samma eller samma liksom och då skulle ju de här niorna framförallt, de skulle köra mot varandra liksom så. Och sen så hade de, tror jag innan, de hade bestämt sig att de, de ville inte köra mot varandra utan de skulle köra mot alltså tvåorna då.

Och då så, jag måste tänka, jag kommer ihåg att jag hade den här högtalaren bredvid mig.

FL1: Ja.

VT: Och sen så började de köra liksom så här, de stod i en stor grupp liksom och så gick de

lite så här per person liksom, de hade valt och så körde de lite så här. Och till en början var det liksom, det var inte jättemycket liksom, man märkte att det var på skämt då.

Det var inte jätte, vad ska man säga, men det var inte på ett taskigt sätt liksom.

Men sen var det liksom, sen från ingenstans så liksom spårade det ur, eller sen var det två eller tre killar som gick mot några personer och liksom, alltså de sa liksom, det var liksom, det var nästan så här, jag tror till och med musiken pausades liksom och de bara stod och liksom bara sa liksom taskiga saker.

Alltså väldigt provocerande med det, alltså jag märkte det på liksom hur de sa. Men jag, det gick, de rappade väldigt så här snabbt och sånt. Och framförallt, jag hörde inte jättetydligt liksom, men jag såg på de lite längre bort, som stod närmare dem.

Och jag hörde några gånger, det var liksom inga snälla saker.

FL1: Nej, jag förstår, men du, vart var ni någonstans?

VT: Det var i salongen.

FL1: Och vilka var det som var där då?

VT: Det var alla, typ alla på hemmet liksom.

FL1: Alla på hemmet. Var det några vuxna där?

VT: Ja, det var, husfar, var också där.

FL1: Okej, var han där hela tiden, så han hörde vad som sades?

VT: Ja, men han, han satt också bredvid, han säger att han inte hörde vad som hördes liksom.

FL1: Vad som sades, nej. Men du, jag tänker, de skulle ju rappa mot varandra egentligen.

Fick du veta innan eller visste ni innan att de hade switchat lite mode där och skulle?

VT: De hade sagt så här bara, ska vi köra mot några andra liksom så här mot dem och då tänkte jag så här bara alltså, gör vad ni vill men det är ju egentligen ni som ska ju, ni ska ju göra mot de andra så sa vi så här de var så här nej liksom så här vi, eh ja, det är typ alltså

FL1: Och vilka körde de mot då?

VT: De körde emot tvåorna.

FL1: Emot tvåorna, okej, okej, och vilka var de som rappade då?

VT: Vilka?

FL1: Vilka var det som körde, som du säger att vissa grejer, först var det rätt roligt var det va, men sen blev det liksom inte snälla saker. Vilka var det som rappade på det sättet då?

VT: Vilka var det, jag kommer ihåg, det var, jag kommer inte ihåg vilken men det var väl alltså de som, jag tror att det var de som blev, de som blev utsatta efter den här händelsen. Det var väl framförallt kanske de, tror jag, antar jag som hade provocerat någon av de personerna.

FL1: Okej, kommer du ihåg någon som rappade?

VT: Ja, jag kommer ihåg, det var Victor, sen var det väl, jag tror alla niorna var med nästan. Nej, inte alla, vilka, jag tror typ det var alla niorna förutom så här Gustav Bosson och Leopold tror jag inte var med. Ja, det var, men sen var det nästan bara.

FL1: Men sen var det de andra och vilka tvåor var det som blev drabbade av det här då?

VT: Det var. men det var ju Max då, Arvid körde de också mot. Ian, Max Laurin och Filip. Men de fick liksom inte så hårt, de märkte att det var liksom skönt. Och sen Fredrik Asker var också så här. Men det var väl mot Arvid och Max och Fredrik och sånt som de gick väldigt...

FL1: Som de gick väldigt hårt, okej.

VT: Ja, ja, det var dem.

FL1: Kommer du ihåg någonting, om du reagerade, säger du, att det var liksom inte schysst.

Kommer du ihåg några ord som du hörde, just som du tänkte var, det där var liksom inte...

VT: Nej, men alltså...men de gick väl på liksom såhär familj och såhär, alltså...

FL1: Ja, lite sånt där, kommer du ihåg vad de sa till Fredrik Asker?

VT: Eh...ja, men jag hörde liksom inte det. Men jag fick höra sen efter att det var väl alltså någonting, eller han blev väldigt sur på det liksom. Och det var...om det var någonting om att...jag vet inte om han var såhär judar, ja judar och så jag vet inte. Från något såhär, ja. Jag hörde inte själv, utan det har jag hört efter.

FL1: Och mot Arvid och Max då, vad sa de där, hörde du någonting?

VT: Jag kommer inte ihåg så mycket, jag kommer ihåg att de bara sa liksom...ja, alltså mycket om familj och såhär. Alltså saker som du säger kanske är känsligt, väldigt känsligt liksom.

FL1: Och du, hur sa du med musiken, stängde du av den eller stängdes den av vid något tillfälle där de rappade? Eller vem var det som skötte musiken?

VT: Jag funderar på om det var...det kanske var jag eller så var det någon...bredvid mig. Jag kommer ihåg att jag hade högtalaren bredvid mig i alla fall, men ja.

FL1: Men hur kom det sig att den stängdes?

VT: De sa, de sa stänga av musiken.

FL1: Jaha, så niorna sa stänga av musiken och då körde de. Och när de körde då, Folke kommer du ihåg om var det illa grejer de sa då? Eller var det vanligt kul?

VT: Det var väldigt illa ett tag men det var mycket när det var avstängd musik också.

FL1: Och hur var stämningen efteråt då?

VT: Alltså jag tyckte själv att det var, jag tyckte liksom såhär...det här var inte liksom... Jag försökte liksom...jag vill inte...nej, jag tyckte att det där var...det där var inte en rolig grej.

FL1: Nej, det var inte okej, de som hade blivit drabbade då?

VT: Ja, jag tror framförallt att de blev liksom... chockade och sen lite kände sig väldigt såhär...alltså, de kände sig väldigt uthängda liksom.

FL1: Mm, jag förstår, men hördes det alltså även fast man hade musiken på, hörde man liksom, hörde de som satt i rummet vad som sades liksom? Jag förstår att de hörde när musiken stängdes av. Men när musiken i beatet var på, tror du alla hörde liksom?

VT: Jag hörde inte allt som sades när bilden var på, men jag hörde mycket liksom. Jag kommer inte ihåg vad som...alltså det var så länge sedan.

FL1: Nej, jag förstår, men...men du, var det någon rekvisita eller så? Hade de någon rekvisita eller någonting, alltså texter eller bilder eller så som... Till sin rap liksom?

VT: Ja, de hade ju satt upp någon bild innan typ.

FL1: Ja, vad var det för bild då?

VT: Det var på, vad heter det...en av de här kreationerna. De hade redigerat när de stod med hans mamma.

FL1: Vilken kille?

VT: Vems mamma? Ludvigs, men han var inte ens där.

FL1: Men vart hade de satt den här bilden då?

VT: De hade sett den tror jag, alltså typ vid hans rum.

FL1: Jaha, okej, så det var ingen bild i salongen liksom? Alltså något som...

VT: Ja, eller jo, jag tror de sa att de delade ut, sa någon. Och då sa de såhär, nej, det där, lägg av liksom. Då var det någon som bara som bara sa stopp liksom.

FL1: Jaha, då tog de...

VT: Då plockade de in dem liksom.

FL1: Då plockade de in bilden.

VT: Ja, för det tyckte de inte om.

FL1: Är det någonting annat, Folke, som du tänker att vi ska veta om om rappen, som du kommer ihåg, eller som du vill berätta liksom?

VT: Nej, det är ju typ...det är typ det jag minns i alla fall.

FL1: Mm, det du kommer ihåg.

VT: Ja.

FL1: Tänker du på någonting?

FL2: Nej.

**FL: Nej, men då tänker jag, då avslutar vi om det inte är något annat, Folke.
Så får du typ springa....**

//J.Sköld

Handläggande enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Beslagsprotokoll

2025-5000-BG12420

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

5000-K75859-25

Misstänkt person Asker, Christoffer Claes Fredrik, 20070608-7277	
Plats för verkställan Lundsbergs skola , Lundsbergs skola , Storfors	Datum och klockslag för verkställighet 2025-01-29 14:02
Beslutat av Olsson, Mats	Verkställt av Olsson, Mats
Domstol för överklagan Värmlands tingsrätt	Brott / Utredning utan brott 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel

Föremålspunkter		
2025-5000-BG12420-1 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Fredrik var i sällskap med biträdande rektor Jonas Grönberg och lämnade över telefonen till insp Mats Olsson. Fredriks pappa kontaktades på telefon och underrättades om åtgärden.	Status Utlämnad
Ändamål med åtgärden • Beslag RB 27:1 föremålet har betydelse för utredning om brott		Beslag taget från Asker, Christoffer Claes Fredrik Anspråkstagare

Beslagsprotokoll

2025-5000-BG12421

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

5000-K75859-25

Handläggande enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Misstänkt person Merner, Max Wilhelm Osvald, 20071003-9454	
Plats för verkställan Lundsbergs skola , Lundsbergs skola , Storfors	Datum och klockslag för verkställighet 2025-01-29 14:18
Beslutat av Olsson, Mats	Verkställt av Olsson, Mats
Domstol för överklagan Värmlands tingsrätt	Brott / Utredning utan brott 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel

Föremålspunkter		
2025-5000-BG12421-1 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Max lämnade över telefonen till insp Mats Olsson. Pappan kontaktades på telefon och underrättades om åtgärden.	Status Utlämnad
Ändamål med åtgärden • Beslag RB 27:1 föremålet har betydelse för utredning om brott		Beslag taget från Merner, Max Wilhelm Osvald Anspråkstagare

Handläggande enhet
Polisregion Bergslagen, Ut-
redning 1 LPO Kristinehamn

Beslagsprotokoll

2025-5000-BG12422

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

5000-K75859-25

Misstänkt person Hagen, Hans Erik Arvid Mattias, 20070329-1310	
Plats för verkställan Lundsbergs skola , Lundsbergs skola , Storfors	Datum och klockslag för verkställighet 2025-01-29 14:38
Beslutat av Olsson, Mats	Verkställt av Olsson, Mats
Domstol för överklagan Värmlands tingsrätt	Brott / Utredning utan brott 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel

Föremålspunkter		
2025-5000-BG12422-1 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Telefonen lämnades över till insp Mats Olsson av Arvids mamma, Alexandra Hagen, och hon underrättades om varför mobiltelefonen tas i beslag.	Status Utlämnad
Ändamål med åtgärden • Beslag RB 27:1 föremålet har betydelse för utredning om brott		Beslag taget från Hagen, Hans Erik Arvid Mattias Anspråkstagare
Anteckningar: Sprucken skärm		

Beslagsprotokoll

2025-5000-BG12425

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

5000-K75859-25

Handläggande enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Misstänkt person Von Platen, Ludvig Baltzar Philip, 20070329-8430	
Plats för verkställan Lundsbergs skola , Lundsbergs skola , Storfors	Datum och klockslag för verkställighet 2025-01-29 14:50
Beslutat av Olsson, Mats	Verkställt av Olsson, Mats
Domstol för överklagan Värmlands tingsrätt	Brott / Utredning utan brott 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel

Föremålspunkter		
2025-5000-BG12425-1 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Ludvig var i sällskap med sin pappa Alfred och mobiltelefonen lämnades över till insp Mats Olsson. Ludvig och Alfred informerades om varför mobiltelefonen tas i beslag.	Status Utlämnad
Ändamål med åtgärden • Beslag RB 27:1 föremålet har betydelse för utredning om brott		Beslag taget från Von Platen, Ludvig Baltzar Philip Anspråkstagare

Protokoll över husrannsakan

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-02-05

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status
Verkställd
Misstänkt person

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut 2025-01-29 10:09	Beslutsfattare Kindwall Lindell, Henrik	
Plats för verkställan Elevhemmet Björke , Lunds- bergs skola , Storfors	Verkställt av Thornberg Sköld, Johanna Olsson, Mats	Datum och tid för verkställighet 2025-02-04 13:20
Husrannsakan sker hos misstänkt Nej	Personen hos vilken husrannsakan gjordes var närvarande Nej	
Ändamål med åtgärden • Utröna omständigheter som kan ha betydelse för utredningen	Brott/utredning 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel	
Omfattning/direktiv Husrannsakan för att dokumentera brottsplatsen.		
Övriga närvarande vid åtgärden Husmödrarna Maria och Anette		
Övriga uppgifter om verkställighet Korridoren och de aktuella elevrummen fotograferades.		

Beslag
Nej

Åtgärder

Beslut		
Typ Husrannsakan	Datum och tid 2025-01-29 10:09	Beslutsfattare Kindwall Lindell, Henrik

Protokoll över husrannsakan

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-04-24

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status
Verkställd
Misstänkt person

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut	Beslutsfattare	
2025-04-23 10:07	Kindwall Lindell, Henrik	
Plats för verkställan	Verkställt av	Datum och tid för verkställighet
Lundsbergs skola , Lundsbergs skola , Storfors	Thornberg Sköld, Johanna	2025-04-24 13:15
Husrannsakan sker hos misstänkt	Personen hos vilken husrannsakan gjordes var närvarande	
Nej	Nej	
Ändamål med åtgärden	Brott/utredning	
• Utröna omständigheter som kan ha betydelse för utredningen	9324 - Misshandel	
Omfattning/direktiv		
Husrannsakan på elevhemmet Björke för att dokumentera brottsplats.		
Övriga närvarande vid åtgärden		
Husmödrarna Maria och Anette.		
Övriga uppgifter om verkställighet		

Beslag
Nej

Åtgärder

Beslut		
Typ	Datum och tid	Beslutsfattare
Husrannsakan	2025-04-23 10:07	Kindwall Lindell, Henrik

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-02-25

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status	
Verkställd	
Person som tvångsmedlet avser Von Platen, Ludvig Baltzar Philip, 20070329-8430	
ID-kontroll	
Kontroll sätt	Kontrollerat av

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut 2025-02-24 20:06	Beslutsfattare Kindwall Lindell, Henrik	
Plats för verkställan Polisen Kristinehamn , Po- lisen Kristinehamn, Kungs- gatan 30 , Kristinehamn	Verkställt av Olsson, Mats	Datum och tid för verkställighet 2025-02-25 13:10
Brott/utredning 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9324 - Misshandel 9471 - Grovt hemfridsbrott 9471 - Grovt hemfridsbrott		
Ändamål med åtgärden • Salivprov för registrering i DNA- eller utred- ningsregistret (RB 28:12 a)	Beslutade direktiv • Saliv	
Verkställighet av direktiv • Saliv	Verkställt Ja	Motivering
Införd datum och tid	Kroppsbesiktning avslutad datum och tid 2025-02-25 13:11	
Övriga närvarande vid åtgärden	Övriga uppgifter om verkställigheten	

Beslut		
Typ Kroppsbesiktning	Datum och tid 2025-02-24 20:06	Beslutsfattare Kindwall Lindell, Henrik

Åtgärder

Beslag
Nej

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-02-25

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Historik					
Datum	Registrerat av	Beslutsfattare	Beslutsdatum	Händelse	Förändring
2025-02-25 10:18	Mats Olsson	Henrik Kind- wall Lindell	2025-02-24	Beslut om kroppsbe- siktning	Beslut fattat av Henrik Kindwall Lin- dell och avser 200703298430 Ludvig Baltzar Philip Von Platen.
2025-02-25 15:12	Mats Olsson			Beslut signerat	Signerat
2025-02-25 15:12	Mats Olsson			Verkställd	Verkställd av Mats Olsson den 2025- 02-25 13:10.

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-03

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status		
Verkställd		
Person som tvångsmedlet avser Asker, Christoffer Claes Fredrik, 20070608-7277		
ID-kontroll		
Kontroll sätt	Kontrollerat av	
Annat	Olsson, Mats	

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut	Beslutsfattare	
2025-03-03 09:19	Brander, Anton	
Plats för verkställan	Verkställt av	Datum och tid för verkställighet
Polisen Kristinehamn , Po- lisen Kristinehamn, Kungs- gatan 30 , Kristinehamn	Olsson, Mats	2025-03-03 10:20
Brott/utredning 9324 - Misshandel		
Ändamål med åtgärden	Beslutade direktiv	
• Salivprov för registrering i DNA- eller utred- ningsregistret (RB 28:12 a)	• Saliv	
Verkställighet av direktiv	Verkställt	Motivering
• Saliv	Ja	
Införd datum och tid	Kroppsbesiktning avslutad datum och tid	
	2025-03-03 10:34	
Övriga närvarande vid åtgärden	Övriga uppgifter om verkställigheten	

Beslut		
Typ	Datum och tid	Beslutsfattare
Kroppsbesiktning	2025-03-03 09:19	Brander, Anton

Åtgärder

Beslag
Nej

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-03

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Historik					
Datum	Registrerat av	Beslutsfattare	Beslutsdatum	Händelse	Förändring
2025-03-03 10:34	Mats Olsson	Anton Brander	2025-03-03	Beslut om kroppsbesiktning	Beslut fattat av Anton Brander och avser 200706087277 Christoffer Claes Fredrik Asker.
2025-03-03 10:35	Mats Olsson			Beslut signerat	Signerat
2025-03-03 10:35	Mats Olsson			Verkställd	Verkställd av Mats Olsson den 2025-03-03 10:20.

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-04

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status	
Verkställd	
Person som tvångsmedlet avser Del Corral, Alfonso Ulf Leopold, 20080814-4018	
ID-kontroll	
Kontroll sätt	Kontrollerat av
Annat	Olsson, Mats

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut	Beslutsfattare	
2025-03-04 08:03	Kindwall Lindell, Henrik	
Plats för verkställan	Verkställt av	Datum och tid för verkställighet
Polisen Kristinehamn , Polisen Kristinehamn, Kungsgatan 30 , Kristinehamn	Olsson, Mats	2025-03-04 14:11
Brott/utredning		
9324 - Misshandel		
9324 - Misshandel		
9324 - Misshandel		
9324 - Misshandel		
9471 - Grovt hemfridsbrott		
9471 - Grovt hemfridsbrott		
Ändamål med åtgärden	Beslutade direktiv	
• Salivprov för registrering i DNA- eller utredningsregistret (RB 28:12 a)	• Saliv	
Verkställighet av direktiv	Verkställt	Motivering
• Saliv	Ja	
Införd datum och tid	Kroppsbesiktning avslutad datum och tid	
	2025-03-04 14:12	
Övriga närvarande vid åtgärden	Övriga uppgifter om verkställigheten	

Beslut		
Typ	Datum och tid	Beslutsfattare
Kroppsbesiktning	2025-03-04 08:03	Kindwall Lindell, Henrik

Åtgärder

Beslag
Nej

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-04

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Historik					
Datum	Registrerat av	Beslutsfattare	Beslutsdatum	Händelse	Förändring
2025-03-04 14:29	Mats Olsson	Henrik Kind- wall Lindell	2025-03-04	Beslut om kroppsbe- siktning	Beslut fattat av Henrik Kindwall Lin- dell och avser 200808144018 Alfonso Ulf Leopold Del Corral.
2025-03-04 14:30	Mats Olsson			Beslut signerat	Signerat
2025-03-04 14:30	Mats Olsson			Verkställd	Verkställd av Mats Olsson den 2025- 03-04 14:11.

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-11

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status	Verkställd		
Person som tvångsmedlet avser	Hagen, Hans Erik Arvid Mattias, 20070329-1310		
ID-kontroll			
Kontroll sätt	Kontrollerat av Olsson, Mats		
Annat			

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut	Beslutsfattare		
2025-03-05 12:24	Kindwall Lindell, Henrik		
Plats för verkställan	Verkställt av	Datum och tid för verkställighet	
Polisen Kristinehamn , Po- lisen Kristinehamn, Kungs- gatan 30 , Kristinehamn	Olsson, Mats	2025-03-11 14:43	
Brott/utredning			
9324 - Misshandel			
Ändamål med åtgärden		Beslutade direktiv	
• Salivprov för registrering i DNA- eller utred- ningsregistret (RB 28:12 a)		• Saliv	
Verkställighet av direktiv	Verkställt	Motivering	
• Saliv	Ja		
Införd datum och tid		Kroppsbesiktning avslutad datum och tid	
		2025-03-11 14:44	
Övriga närvarande vid åtgärden		Övriga uppgifter om verkställigheten	

Beslut		
Typ	Datum och tid	Beslutsfattare
Kroppsbesiktning	2025-03-05 12:24	Kindwall Lindell, Henrik

Åtgärder

Beslag
Nej

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-11

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Historik					
Datum	Registrerat av	Beslutsfattare	Beslutsdatum	Händelse	Förändring
2025-03-11 14:50	Mats Olsson	Henrik Kind- wall Lindell	2025-03-05	Beslut om kroppsbe- siktning	Beslut fattat av Henrik Kindwall Lin- dell och avser 200703291310 Hans Er- ik Arvid Mattias Hagen.
2025-03-11 14:52	Mats Olsson			Beslut signerat	Signerat
2025-03-11 14:52	Mats Olsson			Verkställd	Verkställd av Mats Olsson den 2025- 03-11 14:43.

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-13

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Aktuell status	Verkställd		
Person som tvångsmedlet avser	Merner, Max Wilhelm Osvald, 20071003-9454		
ID-kontroll			
Kontroll sätt	Annat		
Kontrollerat av	Thornberg Sköld, Johanna		

Grunduppgifter för tvångsmedlet

Datum och tid för beslut	Beslutsfattare		
2025-03-05 12:25	Kindwall Lindell, Henrik		
Plats för verkställan	Verkställt av	Datum och tid för verkställighet	
Polisen Kristinehamn , Po- lisen Kristinehamn, Kungs- gatan 30 , Kristinehamn	Olsson, Mats	2025-03-12 17:53	
Brott/utredning			
9324 - Misshandel			
Ändamål med åtgärden		Beslutade direktiv	
• Salivprov för registrering i DNA- eller utred- ningsregistret (RB 28:12 a)		• Saliv	
Verkställighet av direktiv	Verkställt	Motivering	
• Saliv	Ja		
Införd datum och tid		Kroppsbesiktning avslutad datum och tid	
		2025-03-12 17:54	
Övriga närvarande vid åtgärden		Övriga uppgifter om verkställigheten	

Beslut		
Typ	Datum och tid	Beslutsfattare
Kroppsbesiktning	2025-03-05 12:25	Kindwall Lindell, Henrik

Åtgärder

Beslag
Nej

Protokoll över kroppsbesiktning

Signerat av
Mats Olsson
Signerat datum
2025-03-13

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Diarienummer
5000-K75859-25

Historik					
Datum	Registrerat av	Beslutsfattare	Beslutsdatum	Händelse	Förändring
2025-03-13 07:39	Mats Olsson	Henrik Kind- wall Lindell	2025-03-05	Beslut om kroppsbe- siktning	Beslut fattat av Henrik Kindwall Lin- dell och avser 200710039454 Max Wilhelm Osvald Merner.
2025-03-13 07:40	Mats Olsson			Beslut signerat	Signerat
2025-03-13 07:40	Mats Olsson			Verkställd	Verkställd av Mats Olsson den 2025- 03-12 17:53.

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn			Diariennr 5000-K75859-25
Käligen misstänkt person Asker, Christoffer Claes Fredrik	Identifierad Nej	Anledning Personen ej närvarande	Personnr 20070608-7277
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083464956-A0			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-03-03	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083514336-AD			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-03-03	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083526541-AC			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke 2025-03-03	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
--	-------------------------------	---

Misstankeuppgift

Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola		Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108509060-A5		Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke 2025-03-03	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
--	-------------------------------	---

Misstankeuppgift

Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola		Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108525113-A8		Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke 2025-03-03	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
--	-------------------------------	---

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn		Diariennr 5000-K75859-25	
Skäligen misstänkt person Del Corral, Alfonso Ulf Leopold	Identifierad Nej	Anledning Personen ej närvarande	Personnr 20080814-4018
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083463156-AJ			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke	Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083512571-A9			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke	Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083523978-AY			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Grovt hemfridsbrott	2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	
Brottsplatsadress		Områdeskod
Lundsbergs skola		0424030060600007
Brottsmisstankenr		Diariennr
POD50-BM2025-3108511334-AA		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	9471	Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-02-21	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Grovt hemfridsbrott	2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	
Brottsplatsadress		Områdeskod
Lundsbergs skola		0424030060600007
Brottsmisstankenr		Diariennr
POD50-BM2025-3108532141-A6		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	9471	Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-02-21	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Personalia och dagsbottsuppgift

Utskriftsdatum
2025-09-30

Namn Del Corral, Alfonso Ulf Leopold		Personnummer 20080814-4018	
Tilltalsnamn Leopold	Kallas för	Öknamn	Kön Man
Födelseförsamling	Födelselän	Födelseort utland Kettering	
Medborgarskap Sverige	Hemvistland	Telefonnr	
Postadress Blombergs Säteri 1 531 95 Källby			
Folkbokföringsort Källby			
Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)			
Utbildning			
Yrke / Titel			
Arbetsgivare		Telefonnr	
Anställning (nuvarande och tidigare)			
Arbetsförhet och hälsotillstånd			
Kompletterande uppgifter			
Muntliga uppgifter från misstänkt			
Årsinkomst	Varav bidrag	Förmögenhet	Skulder
Hemmavarande barn under 18 år		Försörjningsplikt för barn under 21 år utöver hemmavarande barn	
Inkomstkontroll			
Fastställd förvärvsinkomst		För inkomstår	
Kontrolldatum - -			
Övrigt Övriga anteckningar			

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn			Diariennr 5000-K75859-25
Käligen misstänkt person Hagen, Hans Erik Arvid Mattias	Identifierad Nej	Anledning Personen ej närvarande	Personnr 20070329-1310
Misstänkeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstänke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083461854-AR			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstänkebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstänkebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstänke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstänkeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstänke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083513635-AG			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstänkebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstänkebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstänke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstänkeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstänke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083524949-AY			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstänkebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstänkebeslut Michael Palmquist		

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 :		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3092127264-AA			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-04	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108513078-AI			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108534336-AL			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke 2025-03-11	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
--	-------------------------------	---

Personalia och dagsbotsuppgift

Utskriftsdatum
2025-09-30

Namn Hagen, Hans Erik Arvid Mattias		Personnummer 20070329-1310	
Tilltalsnamn Arvid	Kallas för	Öknamn	Kön Man
Födelseförsamling Höllviken	Födelselän Skåne län	Födelseort utland	
Medborgarskap Sverige	Hemvistland	Telefonnr	
Postadress Vikensvägen 91 236 41 Höllviken			
Folkbokföringsort Höllviken			
Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)			
Utbildning			
Yrke / Titel			
Arbetsgivare		Telefonnr	
Anställning (nuvarande och tidigare)			
Arbetsförhet och hälsotillstånd			
Kompletterande uppgifter			
Muntliga uppgifter från misstänkt			
Årsinkomst	Varav bidrag	Förmögenhet	Skulder
Hemmavarande barn under 18 år		Försörjningsplikt för barn under 21 år utöver hemmavarande barn	
Inkomstkontroll			
Fastställd förvärvsinkomst		För inkomstår	
Kontrolldatum - -			
Övrigt Övriga anteckningar			

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn		Diariennr 5000-K75859-25	
Käligen misstänkt person Merner, Max Wilhelm Oswald	Identifierad Nej	Anledning Personen ej närvarande	Personnr 20071003-9454
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083460238-AK			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke	Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083509556-AM			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke	Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083522561-AA			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke		Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
Misstankeuppgift			
Rubricering	Händelse inträffad		Brottskod(Misstanke)
Misshandel	2025-01-18 :		
Brottsplatsadress			Områdeskod
Lundsbergs skola			0424030060600007
Brottsmisstankenr			Diariennr
POD50-BM2025-3092114803-A9			5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning	
FU/Utredning pågår	9324	Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut		
2025-02-04	Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke		Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
Misstankeuppgift			
Rubricering	Händelse inträffad		Brottskod(Misstanke)
Misshandel	2025-01-19 :		
Brottsplatsadress			Områdeskod
Lundsbergs skola			0424030060600007
Brottsmisstankenr			Diariennr
POD50-BM2025-3092122490-A4			5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning	
FU/Utredning pågår	9324	Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut		
2025-02-04	Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke		Underrättad om 12 § FUK	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)
Misstankeuppgift			
Rubricering	Händelse inträffad		Brottskod(Misstanke)
Misshandel	2025-01-19 21:25 - 2025-01-19 21:50		
Brottsplatsadress			Områdeskod
Lundsbergs skola			0424030060600007
Brottsmisstankenr			Diariennr
POD50-BM2025-3098543494-AX			5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning	
FU/Utredning pågår	9324	Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut		
2025-02-11	Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Grovt hemfridsbrott	2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	
Brottsplatsadress		Områdeskod
Lundsbergs skola		0424030060600007
Brottsmisstankenr		Diarienr
POD50-BM2025-3108514677-AT		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	9471	Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-02-21	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Grovt hemfridsbrott	2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30	
Brottsplatsadress		Områdeskod
Lundsbergs skola		0424030060600007
Brottsmisstankenr		Diarienr
POD50-BM2025-3108535870-AO		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	9471	Grovt hemfridsbrott
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-02-21	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Personalia och dagsbottsuppgift

Utskriftsdatum
2025-09-30

Namn Merner, Max Wilhelm Osvald		Personnummer 20071003-9454	
Tilltalsnamn Max	Kallas för	Öknamn	Kön Man
Födelseförsamling Hedvig El.	Födelselän Stockholms län	Födelseort utland	
Medborgarskap Sverige	Hemvistland	Telefonnr 0705502482: Mobiltelefon	
Postadress Klubbvägen 7 LGH 1703 182 57 Danderyd			
Folkbokföringsort Danderyd			
Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)			
Utbildning			
Yrke / Titel			
Arbetsgivare		Telefonnr	
Anställning (nuvarande och tidigare)			
Arbetsförhet och hälsotillstånd			
Kompletterande uppgifter			
Muntliga uppgifter från misstänkt			
Årsinkomst	Varav bidrag	Förmögenhet	Skulder
Hemmavarande barn under 18 år		Försörjningsplikt för barn under 21 år utöver hemmavarande barn	
Inkomstkontroll			
Fastställd förvärvsinkomst		För inkomstår	
Kontrolldatum - -			
Övrigt Övriga anteckningar			

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn			Diariennr 5000-K75859-25
Käligen misstänkt person Von Platen, Ludvig Baltzar Philip	Identifierad Nej	Anledning Personen ej närvarande	Personnr 20070329-8430
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083464323-AF			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-02-25	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083511840-A9			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-02-25	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Misshandel	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3083523302-A3			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9324	Brottsbeskrivning Misshandel	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-01-24	Beslutsfattare misstankebeslut Michael Palmquist		

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-02-25	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108515967-AZ			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-02-25	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2025-01-19 23:00 - 2025-01-19 23:30		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3108537193-AK			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-02-21	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			
Underrättelse om misstanke 2025-02-25	Underrättad om 12 § FUK Ja	Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)	
Misstankeuppgift			
Rubricering Grovt hemfridsbrott	Händelse inträffad 2024-08-26 : - 2024-09-15 :		Brottskod(Misstanke)
Brottsplatsadress Lundsbergs skola			Områdeskod 0424030060600007
Brottsmisstankenr POD50-BM2025-3121603923-A8			Diariennr 5000-K75859-25
Status FU/Utredning pågår	Brottskod 9471	Brottsbeskrivning Grovt hemfridsbrott	
Beslutsdatum misstankebeslut 2025-03-07	Beslutsfattare misstankebeslut Henrik Kindwall Lindell		
Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).			

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Misshandel	2024-08-26 : - 2024-09-15 :	
Brottsplatsadress		Områdeskod
Lundsbergs skola		0424030060600007
Brottsmisstankenr		Diarienr
POD50-BM2025-3121610934-AA		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	9324	Misshandel
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-03-07	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
Olaga integritetsintrång	2024-08-28 : - 2025-01-19 :	
Brottsplatsadress		Områdeskod
		9700
Brottsmisstankenr		Diarienr
POD50-BM2025-3144327530-A8		5000-K75859-25
Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	0485	Olaga integritetsintrång
Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut	
2025-04-01	Henrik Kindwall Lindell	

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättelse om misstanke Underrättad om 12 § FUK Informerad om möjlighet till strafflindring (FUK 12c)

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Ärende

Diariennr

5000-K75859-25

Underrättad av

Gärning

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 21:25 och 2025-01-19 21:50

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, 2025-01-19

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, 2025-01-18

Berörd person

Personnr

20071003-9454

Efternamn

Merner

Förnamn

Max Wilhelm Osvald

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse genom lösbrev

Datum utsänd

2025-05-14

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokollet skickat per post.

Resultat av slutunderrättelse

Ingen erinran

Information gällande erinran

Försvare

Namn

Martinson, Thomas

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post. Protokollet även skickat per post 2025-05-14.

DVD-skiva med protokoll och filmer skickad per post 2025-05-21 till Strandvägen i Sthlm.

Resultat av slutunderrättelse

Ingen erinran

Information gällande erinran

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Ärende

Diariennr

5000-K75859-25

Underrättad av

Gärning

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, 2025-01-19

Berörd person

Personnr

20070329-1310

Efternamn

Hagen

Förnamn

Hans Erik Arvid Mattias

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse genom lösbrev

Datum utsänd

2025-05-14

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokollet skickat per post.

Resultat av slutunderrättelse

Erinran

Information gällande erinran

Se separat skrivelse.

Försvare

Namn

Lindblom, Hanna

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post.

Resultat av slutunderrättelse

Erinran

Information gällande erinran

Se separat skrivelse.

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Ärende

Diariennr

5000-K75859-25

Underrättad av

Gärning

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2024-08-26 och 2024-09-15

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2024-08-26 och 2024-09-15

Olaga integritetsintrång Fullbordat, null ., mellan 2024-08-28 och 2025-01-19

Berörd person

Personnr

20070329-8430

Efternamn

Von Platen

Förnamn

Ludvig Baltzar Philip

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse genom lösbrev

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post till advokaten.

Resultat av slutunderrättelse

Erinran

Information gällande erinran

Se separat externt dokument.

Försvare

Namn

Sandin, Björn

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post.

Resultat av slutunderrättelse

Erinran

Information gällande erinran

Se separat externt dokument.

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet

Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Ärende

Diariennr

5000-K75859-25

Underrättad av

Gärning

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Berörd person

Personnr

20080814-4018

Efternamn

Del Corral

Förnamn

Alfonso Ulf Leopold

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse genom lösbrev

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post till advokaten.

Resultat av slutunderrättelse

Ingen erinran

Information gällande erinran

Försvare

Namn

Mattsson Dismats, Olov

Underrättelsesätt

Skriftlig underrättelse

Datum utsänd

2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering

Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post.

Resultat av slutunderrättelse

Ingen erinran

Information gällande erinran

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet
Polisregion Bergslagen, Utredning 1 LPO Kristinehamn

Ärende

Diariennr
5000-K75859-25

Underrättad av

Gärning

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Grovt hemfridsbrott Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Misshandel Fullbordat, Lundsbergs skola Storfors, mellan 2025-01-19 23:00 och 2025-01-19 23:30

Berörd person

Personnr
20070608-7277

Efternamn
Asker

Förnamn
Christoffer Claes Fredrik

Underrättelsesätt
Skriftlig underrättelse genom lösbrev

Datum utsänd
2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering
Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post till advokaten.

Resultat av slutunderrättelse
Ingen erinran

Information gällande erinran

Försvare

Namn
Arvenberg, Jesper

Underrättelsesätt
Skriftlig underrättelse

Datum utsänd
2025-05-12

Yttrande senast (rådrum)

Notering
Protokoll + filmer (DVD-skiva) skickad per post

Resultat av slutunderrättelse
Ingen erinran

Information gällande erinran